

အပူတ် - ၂၇၂ - ၂၁၁၇ - ၇၇၆၆ - ကောက်တံတား

ပုဂံ

BURMESE CLASSIC .COM

ဆရာထွန်း၏

ထွန်းရွှေဝါ

အကြောဖြေလိမ်းဆေး

လေဖြတ်ခြင်း၊ လေးဘက်နာရောဂါ၊ လေဝန်းရောဂါအမျိုးမျိုးနှင့်
 အဆစ်အမြစ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ထုံကျင်ကိုက်ခဲသော ရောဂါဝေဒနာရှင်များ၊ ဒူးနာခြင်း၊ ဓါးနာခြင်း စသည့်ဝေဒနာများကို
 ဤဆေးလိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ပီနစ်(၃၀)အတွင်းတဖြည်းဖြည်းပူနွေးလာပြီး အရေပြားအတွင်းမှ
 ခံစားနေရသောဝေဒနာများကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

-ပင်ရင်း-

ထွန်းရွှေဝါတိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်(၂၈၂၉)အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ (၆၃)ရပ်ကွက်၊ တောင်ဒဂုံစက်မှုဇုန်(၂)၊ ရန်ကင်း

ဖုန်း- ၀၁ - ၂၄၁၁၇၉၊ ၀၁ - ၂၄၆၂၅၆၊ ၀၉ - ၂၆၀၇၀၇၁၇၁၊ ၀၉ - ၂၆၀၇၀၇၁၂၊ ၀၉ - ၂၆၀၇၀၇၀၄၃၃

www.burmeseclassic.com

ဆရာထွန်း၏

ထွန်းရွှေဝါ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

-ပင်ရင်း-

ထွန်းရွှေဝါတိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်(၂၀၂၉)၊အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊(၆၃)ရပ်ကွက်၊ တောင်ဒဂုံစက်မှုဇုန်(၂)၊ရန်ကင်း

ဖုန်း- ၀၁-၂၄၁၁၇၉၊ ၀၁-၂၄၆၂၅၆၊ ၀၉-၂၆၀၇၀၇၁၇၁၊ ၀၉-၂၆၀၇၀၇၁၂၊ ၀၉-၂၆၀၄၆၀၄၄၃

www.burmeseclassic.com

VIGEN MYANMAR

VIGEN MYANMAR

အခမဲ့ ကျန်းမာရေး ပရဟိတစင်တာ

- ◆ ပီဂန်မြန်မာသည် မြန်မာပြည်သူ့ပြည်သားများအတွက်ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်ပေးနေသောအခမဲ့စင်တာဖြစ်ပါသည်။
- ◆ ရောဂါဝေဒနာများကို သဘာဝအတိုင်း သက်သာကောင်းမွန်လာစေရန် သဘာဝကုထုံးများကိုအသုံးပြု၍ ကုသပေးသော စင်တာဖြစ်ပါသည်။
- ◆ ပီဂန်မြန်မာသည် ကြံ့ရောက်လာသော အပီအဖျားကိုအခမဲ့ကျန်းမာရေးဝန်ဆောင်မှုပေး၍ အမြဲ ကြံ့ဆိုနေပါသည်။
- ◆ ငွေးထွေးမှုများစေတနာအပြည့်အဝဖြင့်စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ်ကူညီမှုများပေးနေပါသည်။
- ◆ ဆရာဝန်နှင့် အခမဲ့ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

--- ပီဂန်မြန်မာ ---

ပီဂန်မြန်မာရုံးချုပ်

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ - အမှတ် ၄၂၊ ဦးရွှေစွန်းလမ်း၊ ရွှေဘိုနန်း၊ ရွှေဘိုတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း

☎ နံပါတ်ရန်ကင်း - ၀၁ ၃၉၇၄၄၀၊ ၀၉ ၄၂၁၁၅၈၆၆

ပီဂန်မြန်မာစင်တာခွဲများ

တာပွေစင်တာ
တောင်ခြင်းပြိုင်ကွင်းလမ်းတာပွေမြို့နယ်
သိမ်ကြီးစတုရင်စင်တာ
ဖဟာဒွန်လမ်းလသာမြို့နယ်

ပဲခူးစင်တာ
ပန်းလှိုင်ရပ်ကွက်ပဲခူးမြို့
လှည်းတန်းစင်တာ
အင်းစိန်လမ်းမကမာရွတ်မြို့နယ်

www.burmeseclassic.com

Big Samcho

Hygiea မုတ်ဝတ် အနီပေးဖို့အတွက် အောက်ဖော်ပြပါ အရာများကို အသုံးပြုပြီးနောက် နေရပ်နားနေထိုင်ရာတွင် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။ နှစ်ချိက်ကတည်းက အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွင်ရှိ သော နေရပ်နား နေထိုင်ရာတွင် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။

Mega (ကော်ဇော)

Negative ions များဖြင့်ပေါင်းစည်း၍ အောက်ဖော်ပြပါ အရာများကို အသုံးပြုပြီးနောက် နေရပ်နားနေထိုင်ရာတွင် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။ နှစ်ချိက်ကတည်းက အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွင်ရှိ သော နေရပ်နား နေထိုင်ရာတွင် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။

Hasell

ဒုက္ခသည် မိမိတို့အား အားပေးရန်အတွက် အောက်ဖော်ပြပါ အရာများကို အသုံးပြုပြီးနောက် နေရပ်နားနေထိုင်ရာတွင် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။ နှစ်ချိက်ကတည်းက အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွင်ရှိ သော နေရပ်နား နေထိုင်ရာတွင် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။

V7

အားပေးရန်နှင့် အင်အားအားပေးရန်အတွက် အောက်ဖော်ပြပါ အရာများကို အသုံးပြုပြီးနောက် နေရပ်နားနေထိုင်ရာတွင် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။ နှစ်ချိက်ကတည်းက အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွင်ရှိ သော နေရပ်နား နေထိုင်ရာတွင် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။

MIZCELL

လေအားနှင့် High frequency တို့ကို ပေါင်းစပ်ထုတ်လုပ်ထား သော အသားအရေနှင့် အင်အားအားပေးရန်အတွက် အောက်ဖော်ပြပါ အရာများကို အသုံးပြုပြီးနောက် နေရပ်နားနေထိုင်ရာတွင် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။ နှစ်ချိက်ကတည်းက အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွင်ရှိ သော နေရပ်နား နေထိုင်ရာတွင် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။

Laser and Hygiea Room

အားပေးရန်နှင့် အင်အားအားပေးရန်အတွက် အောက်ဖော်ပြပါ အရာများကို အသုံးပြုပြီးနောက် နေရပ်နားနေထိုင်ရာတွင် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။ နှစ်ချိက်ကတည်းက အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွင်ရှိ သော နေရပ်နား နေထိုင်ရာတွင် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။

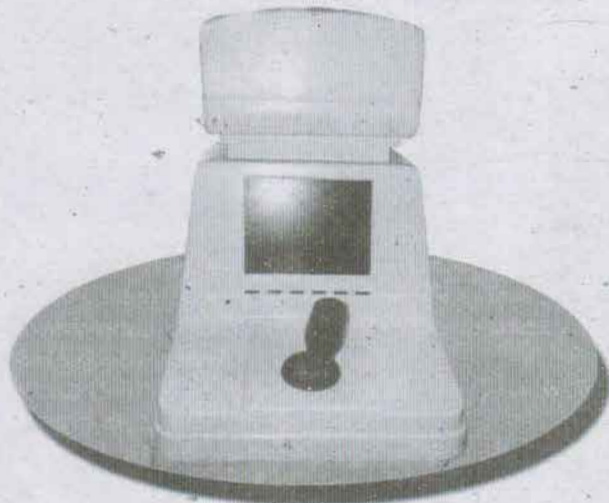
Laser and Hygiea Room

မျက်မှန် ဦးခင်မောင်ဝင်း

ဖုန်း - ၀၉ - ၇၃၀၆၄၆၄၁၊ ၀၉ - ၇၃၁၆၃၁၁၀

- ◆ နီကွန် ကွန်ပျူတာဖြင့် မျက်စိ (အခမဲ့) စမ်းသပ်ပေးသည်။
  - ◆ ပါဝါမျက်မှန်၊ ဆေးမျက်မှန်နှင့် နီးဝေးနှစ်ထပ် မျက်မှန်များ ကိုင်း/မှန် အပြီး လူတိုင်းကြည့်ရှုနိုင်ရန် ကျပ် (၅၀၀၀)ဖြင့် (၁၅)မိနစ်အတွင်း အပြီးပြုလုပ်ပေး နေပါသည်။
  - ◆ မျက်မှန်အတွက် သောကရောက်၍ မျက်စိ နီး/ဝေး မှန်ဝါးသူများ ဖွဲ့ မျက်မှန် ဦးခင်မောင်ဝင်းထံ အမြန်လာရောက်ခဲ့ပါ။
  - ▶▶ ဆိုင် (၁) ဒဂုံမြို့သစ်(မြောက်ပိုင်း)၊ ၃၅ ရပ်ကွက်၊ ဆက်သွယ်ရေးမှတ်တိုင်။
  - ▶▶ ဆိုင် (၂) သယံဇာတကျွန်းမြို့နယ်၊ ဘုရားလမ်း၊ ၇၉ ကားဂိတ်။
၀၉ - ၄၂၀၀၉၉၁၀ ။ ၀၉ - ၇၉၈၃၃၃၆၉၃
  - ▶▶ ဆိုင် (၃) အမှတ် (၉၁၈)၊ ဂရုကာလမ်းမကြီး၊ (၁၀၆)ဈေးအနီး၊ ဒဂုံတောင်ပိုင်း။
- ဖွဲ့ မျက်မှန် ဦးခင်မောင်ဝင်းနှင့်တွေ့လျှင် သင့်မျက်စိနှစ်တွင်း ချက်ချင်း ဝယ်လင်းရစေရမည်။

www.burmeseclassic.com

အေးချမ်းစရာမှ စတင်ထုတ်လုပ်ခဲ့သော

မူလပထမ

日本の耳清液

နားသန့်ဆေးကြိုး

အစလမှတ်ပုံတင်အမှတ် - အစ ၁၂ (၁၀၂၉၆)

လူဝမှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၄/၁၄၅၉

အာဂာသ

ဟေထဆေးတိုက် (ဂျပန်နားသန့်)

ဂျပန်ဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်
D213Y/010277

ထိခိုက်ရှုနာ
ရောဂါကြော
ဂျပန်လိမ်းရှုဆေး

အတုအပ
အထူးသတိပြု

www.burmeseclassic.com

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြောကြောစွဲမြဲဖျက်ဆုတ်တဆဝက (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၀၁၀၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လက်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လက်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရွှေ့ထောင့်ကကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှဗျာ။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အိမ်ဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆိမ့်၊ အသည်းအဆိမ့်ခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် တိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချင်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမူနီခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ဓမ္မာနဲ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွန်နေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို သူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ ဓမ္မာစားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

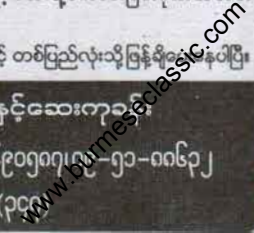
“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဦး။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ အညောင်းထိုင်သူတွေ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံ-ခိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ။ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကင်းမြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့စော်လူကြီးမြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးပုံပြန်ချီရေးစိုင်းကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ပြန့်ပွားနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုရေး

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝီလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပဲမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၇၇-၅၁-၀၆၃၂

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၆၆၁၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

နမော ဘာဝသံ ဝဂဂဝတော အနုပုဂံတော သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓိသံ

သဗ္ဗသိဒ္ဓိဂါထာတော်ကြီး

ဗုဒ္ဓ ဂုဏော အနန္တော၊ ဓမ္မ ဂုဏော အနန္တော၊ သံဃ ဂုဏော အနန္တော၊
 မာတာပိတု ဂုဏော အနန္တော၊ အာမရိယ ဂုဏော အနန္တော၊
 ဂုဗျေ၊ မေ သရဏံ အည နတ္ထိ၊ ဓမ္မော မေ သရဏံ အည နတ္ထိ၊
 သယော မေ သရဏံ အည နတ္ထိ၊
 ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
 ဧသာ ဥတ္တိ၊ သဗ္ဗ သတ္တန္တရာယော၊ သဗ္ဗ ဝေရာက္ခရာယော၊
 သဗ္ဗ ဝုတ္တိက္ခရာယော၊ ဂစ္ဆအမုဋိ ဩကာသေ တိဋ္ဌာတိ။

အထက်ပါ ဂါထာတော်ကြီးကို "အားလုံးပြီးရာ အောင်ဂါထာ" ဟု၍လည်း ခေါ်ကြသည်။ ယုံယုံကြည်ကြည် စွတ်ဖတ်သူတိုင်း အသက်ရှည်မည်၊ အားအန္တရာယ်ကင်းမည်၊ လာဘ်လာဘ ပေါများမည်၊ ဘုန်းတံကြီးမည်၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်း၏ ချစ်ခင်နှစ်လိုခြင်းခံရမည်၊ ကပ်ကြီးသုံးပါးမှ ချမ်းသာ လွတ်ကင်းမည်။

ကုမုဒြာကြာပန်းသည်
 လရောင်ဆမ်းမှ ပွင့်လန်းရတီသကဲ့သို့
 လပြည့်စန်းဟူသော မဂ္ဂစင်းဖြင့်
 ချစ်စွာသော စာဖတ်ပရိသတ်များ၏
 အသိဉာဏ်အလင်းတန်းကို
 ပွင့်လန်းလင်းလက်စေရမည်ဟု
 မေတ္တာရည်သန်လျက် ...

အမှတ် (၂၇၂)၊ ၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ထူးခြားထင်ရှား မွန်ပြည်နယ်ရှိ စေတီဘုရားများ	မင်္ဂလာ ၅
၂။	မြတ်ဗုဒ္ဓမွေးဖွားဖ ထိုက်တန်ပေစွမ်းသုဗျေဒနာ	လင်းယဉ်ဇာတ် ၁၅
၃။	မွန်ပြည်နယ် ဝန္တရသာသနာ့နယ်မြေမှ ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများ	အေးသုတေသီ ဆရာဖို့ ၂၅
၄။	ဘုဒ္ဓန္တသီရိဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဝေလ္လပုတ္တိနှင့် ဓာတ်တော်တိုက် စေတီတော်	အောင်ရိုး(အလှညာ) ၃၇
၅။	မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားသော စိတ္တာနုပဿနာကျင့်စဉ်	ဇွေးဒိန် ၄၂
၆။	မြန်မာ့ကိုမိုးယားဆရာတော် ဟောကြားသော ဆန်းစစ်ကြည့်ခြင်းတရားတော်	ဇွေးဒိန် ၄၈
၇။	ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စက်ဝိုင်းဒေသနာ ဘာဝနာနှင့် ကျင့်ကြံဖွားထုတ်မှု နည်းနိဿယ	ဦးစိစာ(ကဏ္ဍကွင်း) ၅၆
၈။	လောကအားလုံး၏ အထွတ်အထိပ် အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်	မောင်မောင်မိုးအောင် ၆၀
၉။	ရောင်ခြည်တော်အဖွင့်	ဇောနာဂဘိုးထောင် ၆၅
၁၀။	ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူသော ဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံကို စတင်လေ့လာခြင်း	အရှင်ဝိမလ(အညတရတေအို) ၆၈
၁၁။	အမုက်မထွက် ကုသိုလ်ဖက်ခဲတဲ့ ရောဟိနီ	ဇောနာဂဘိုးထောင် ၇၁
၁၂။	မှားယွင်းသော တောင့်တမှုဆုတောင်း	ကြည်ကြည်(ထောက်ကြံ့) ၇၅
၁၃။	အမှတ်တမဲ့မှ အမှတ်တရ ဘဝများသို့	မင်းသစ်ဦး(ကုပဲ) ၇၈
၁၄။	ဘုရားအလောင်းတော် သုမေဓာရှင်ရသေ့	သစ္စာဦး(ဇေယျာဓြေ) ၈၃
၁၅။	ဝိုလ်အုပ်ပြောကြားခဲ့တဲ့ နိုင်ငံရေးနဲ့ ဘာသာရေး	ကိုရ(ထွတ်တိုက်) ၈၇
၁၆။	ကျောက်နွားသုံးကောင် သိုက်မြေးတောင်	မင်းကျန်းသိင်္ခါသူ ၉၂
၁၇။	ငါးဆယ်ကျော် ခြောက်ဆယ်ပတ်လည်	အောင်အောင်အောင်(အောင်အောင်) ၁၀၆
၁၈။	အဘွားမယ်သုန်နှင့် မြွေတောက်နှစ်ကောင်	မင်းဟန်(သန့်လှိုင်) ၁၀၉
၁၉။	ကံတူအကျိုးပေး	အောင်အောင်(အောင်အောင်) ၁၁၅

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ	
၂၀။	မေ့လို့မရတဲ့ မောင်မလန်းရဲ့	သန်းလှိုင်မောင်ကျောက်ခဲ ၁၁၉	
၂၀။	စိတ်.....	စံထိုက်သူ ၁၂၇	
၂၂။	ကြမ္မာကြောင့်လော၊ ဝိညာဉ်ကြောင့်လော	ကျေးဇူး(စိန်လှ) ၁၃၀	
၂၃။	မကြည်မာ သွေးတိုင်ထဲမှာ	ကိုမောင်စံသိန်း(ဝိလ်ချစ်ရာ) ၁၃၅	
၂၄။	ဖားသရဲ	ဆန်းဝင်း(အောင်မြေ) ၁၄၀	
၂၅။	တွင်းပိုင်ကြီး၏ဒေါသ	တန်ဖိုးအောက် ၁၄၅	
၂၆။	အကြောက်သင်တန်း တက်သူများ	ဂိုဏ်းနန်းကို ၁၄၈	
၂၇။	တုန့်ခိုင်းမမီ မေတ္တာရည်	ဒိုင်(ပညာရေး) ၁၅၈	
၂၈။	စားလေးတစ်စောင်	စိန်ဝင်းမော် ၁၆၅	
၂၉။	ဘရစ်လီ မည်သူနည်း	ဒိုင်ဇော်(ဇယား) ၁၆၈	
၃၀။	ယုံကြည်ရာ	ပန်းတနော်နောင်လတ် ၁၈၀	
၃၀။	လေနီကြမ်း	လယ်တွင်းသားစောချစ် ၁၈၆	
၃၂။	အမေနှင့်ကျွန်တော်	အောင်စိုး(ပြည်) ၁၉၄	
၃၃။	စိုးရိမ်ဟုင့် မြင့်မြင့်ကြ	ကြည်သိမ် ၂၀၀	
၃၄။	ငါ့နှိုင်းတော် ငါ့တပ်မတော်အတွက် ငါ၏အသက်ကို ...	ညီဇော် ၂၀၃	
၃၅။	မိုးရာသီ ဆစ်ပင်ရွှေ့နည်း		
	ဘွဲ့မိနက်သန်ဝန်ရာမှန်	ကြည်မင်းစံ(အောင်မြေသာယာ) ၂၀၀	
၃၆။	ဝိယက်နမ်မြောက်ပိုင်းခရီး၊ တမ်းကျောလှေဆိပ်	ဟဲရှိုင်းပြိုင်တော်တရေပေါ် ရုပ်သေးနှင့်ဖောင်းပွင့်စရာညစာ ..	ကိုအောင်မြင်(ဟောစီဂျာရေး-သူ) ၂၀၃
၃၇။	လှပသင်းပျံ့သော ပန်းတို့၏အဆီ	စိုးယုတ်စွန်း ၂၂၇	
၃၈။	အသက်ရှည်ရာ အစားအစာ	မောင်စာအို(ကျွဲ) ၂၂၉	
၃၉။	လူသားကမ္ဘာအတွက်အကျိုးပြုနိုင်သောစပါးကြီးမြေ ..	သန်းတန်း ၂၃၀	
၄၀။	မာဇီလင်မွန်စိုးနှင့် ကျွန်းမာခြင်း	ဒေါက်တာကျော်စင်လယ် ၂၃၄	
၄၁။	နွယ်မြက်သစ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်	ဒေါက်တာသက်ဆွေ ၂၃၈	
၄၂။	အဆိပ်ရေ	မဟာဓမ္မာစရိယ ဦးသိန်းစွန်း ၂၄၄	
၄၃။	တို့ဆေးနှင့် သံပရာသီးအစွမ်း	သီဟသူညို ၂၄၈	

မာတိကာ

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၄	ကာတွန်းတက္က . . . . . ဇော်လှသစ်၊ ဖိတ်စိုး၊ ဒီဂျော့တာ Kohtut ၂၅၂	
၄၅	စနေဂြိုဟ်နှင့် လူသားကြီးများ . . . . . မင်းဟန်(သန်လှိုင်) ၂၅၆	
၄၆	ရွှေရောင်ခဲကောင်းကြစေရန် ဓာတ်ရိုက်ယကြာ စီရင်ပါ . . . . . အောင်ကြည်သန်း(တောင်တော်သီ) ၂၆၀	
၄၇	လောကဓါဝါထာတော်ကြီး . . . . . ကြာတော် ၂၆၅	
၄၈	သနပ်ခါးပိုး မြှင့်ဖူးသလား . . . . . အောင်(LLL.B) ၂၆၇	
၄၉	သစ်ခေတ် ဝိဇ္ဇာရအသုံးတစ်မျိုး . . . . . ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် ၂၆၉	
၅၀	အသက်ရှည်ကြောင်းပမာဏအဓိကအချက်များ သူနာရိုး(လှိုင်အေး) ၂၇၂	
၅၁	လျှပ်တစ်ပြက် လက္ခဏာဖော်ကြားခြင်း . . . . . ဆရာဦးဆန်းကျော် ၂၇၅	
၅၂	၂၀၀၈ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ဟောစာတမ်းနှင့် ယကြာ . . . . . ဦးညွှန်လှိုင်(ကြို့ပင်ကောက်) ၂၈၂	
၅၃	၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လနှင့် အောက်တိုဘာလ ဟောကိန်းများ . . . . . ဆရာဦးဆန်းကျော် ၂၈၅	

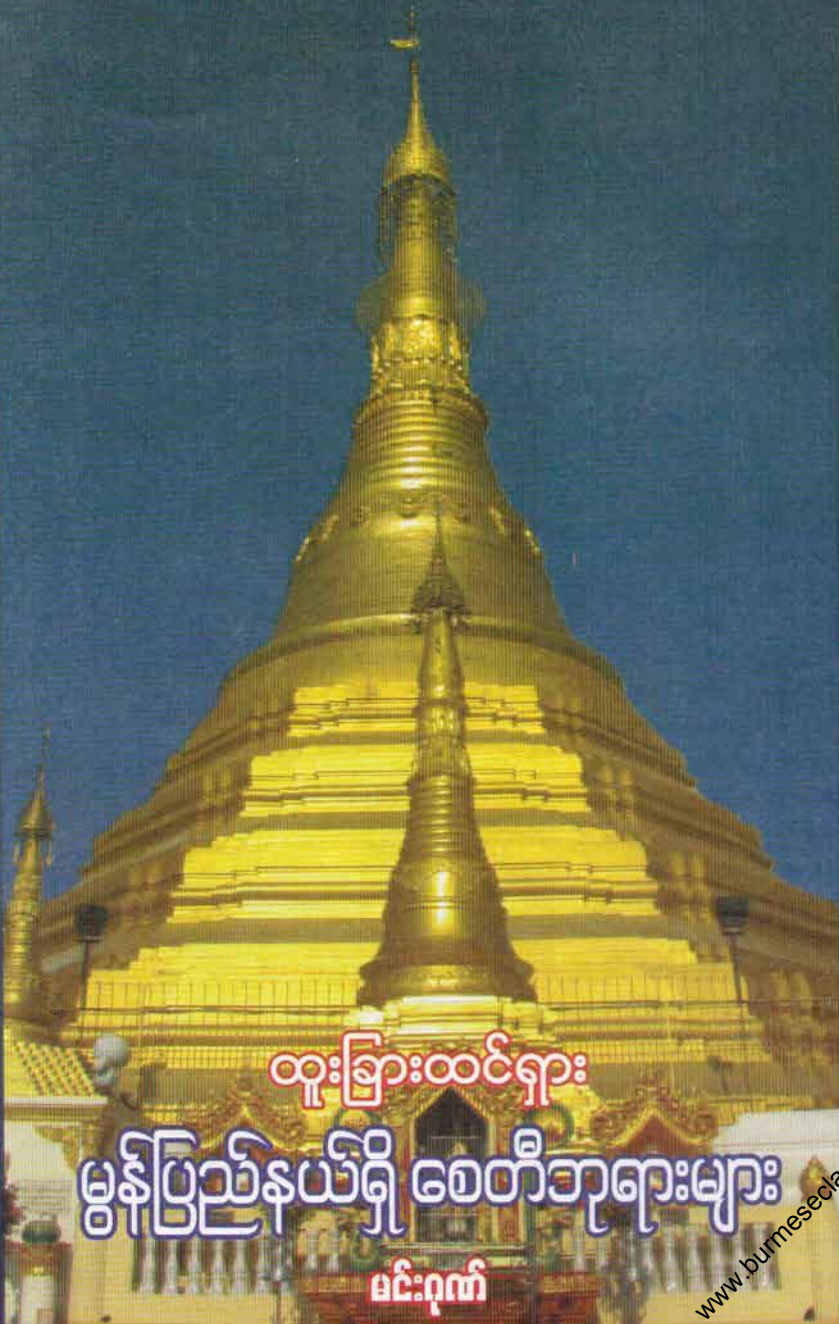

နာထက
ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း
မင်းဂုဏ်
အောင်ခေ
ဦးစိုးဝိုင်း
ခေါ်ခင်ငြိမ်း
အယ်ဒီတာချုပ်
ဉာဏ်ပွင့် (စက်မှု)
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ
ဤသို့လဲတင်ယန်ကျော်
စိုးသွေးအယ်ဒီတာ
မောင်းတောင်မြတ်
အယ်ဒီတာအဖွဲ့
ခင်သက်နိုင်
ဗျက်နာပုံနှိပ်စိုင်း
ဝေဘိုဓမ္မ
ထွန်းလွှာ
လပြည့်ဝန်းအဖွဲ့
ဝန်းဦးဝဏ္ဏာရုံများ
အောင်နိုင်လတ်၊ တောင်ငူရိုးမြင့်လေး၊
ဇောတင်မောင်၊ မိုးတောင်၊ မောင်ညိုမြိုင်၊
အတွင်းပေလင်
ကိုဦး
ဗျက်နာပုံနှိပ် အတွင်းပုံနှိပ်
ဦးထွန်းထွန်းလင်း
နေပြည်တိုက် (၀၀၄၀၇)
အမှတ်-၀၁(၆)၊ ၅၅-လမ်း၊ (၂)ရပ်ကွက်၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ထုတ်ဝေသူ
ခေါ်ခင်ငြိမ်း၊ [မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၀၅၃၀]
အမှတ်-၄၄၊ ၅၅-လမ်း၊ (၂)ရပ်ကွက်၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတိုင်း၊
မဂ္ဂဒင်းတိုက်နှင့် မြန်မာ့စွေ
တိုက်အမှတ် (၇၂၄)၊ အခန်း ၁၈ (ပထမ)
(၁၇ x ၀၈ လမ်း)ကြား၊ မဟာမဇ္ဈိမလမ်း။
လယ်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
မုန်း - ၀၉ ၄၅၂၂၂၈၅၀၈
ဝေဘိုဓမ္မ
နန္ဒာအောင်
မန္တလေး
ထွန်းဦးစာပေ၊ နဂါးစာပေ
အောင်ခေ - အုပ်စု
၂၈၁၀ ကျပ်

ကိုယ်စားလှိုလ်မြိုင် လာရောက်ထုတ်ယူသူများအတွက်
အသိပေးအကြောင်းကြားခြင်း

ဓာမ္မရွေးချယ် ဖော်ပြခံရသော ဆရာ၊ ဆရာမတို့သည် မိမိတို့
ဓာမ္မအတွက် ဉာဏ်ပူဇော်ခံ ထုတ်ယူရန် ကိုယ်တိုင် မလောရောက်နိုင်၍
ကိုယ်စားလှိုလ်သောအခါ ကိုယ်စားလှိုလ်လှိုစာ ရေးသားပေးပါရန်
လေးစားစွာ မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

အယ်ဒီတာချုပ်
လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဒင်း

ထူးခြားထင်ရှား
မွန်ပြည်နယ်ရှိ စေတီဘုရားများ
မင်းဂုဏ်

(ယခင်လမှ အဆက်)

ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး လှေောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီး ကိန်းဝပ်စံပယ်တော် မူရာ ဝင်းစိန်တောရကောင်းတော်ကြီးမှ ထွက်ခွာခဲ့ကြပြီးနောက် ဆံတော်ရှင် ဦးဖိနစေတီတော်ထံပဲသို့ ရောက်ခဲ့ကြ သည်။

စေတီတော်ကို လှေကားထစ် ဘဂ ထစ်ရွှ တက်ရောက်ရသည့် တောင် ကုန်းပေါ်တွင် တည်ထားသဖြင့် ရွှေ ရောင်ဝင်းလက်ရှိသော စေတီတော်ကြီး အား မလှမ်းမကမ်းမှပင် ဖူးတွေ့နိုင် သည်။ စေတီတော်ပေါ်သို့ တက်ရောက် သည့် လှေကားတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် မြန်မာမှုအနုလက်ရာ ခြင်္သေ့ရုပ်တုကြီး တစ်ခုစီရှိပြီး လှေကားလက်ရန်းတစ်ခုစီ ပေါ်တွင် လက်ရန်းပေါ်ပူ လှေ့ဆင်း လာတော့မည့်အသွင်ကိုဆောင်နေသည့် မြန်မာ့မူဟန် နဂါးရုပ်တုတစ်ခုစီနှင့် အတူ လှေကားထိပ်တစ်ဖက်တစ်ချက် တွင်လည်း စေတီတော်အား စောင့် ရှောက်နေသည့်ပမာ ပုံဖော်ထားသည့် ဘီလူးရုပ်တုနှစ်ခုစီကို မြင်တွေ့ရသည်။

ကျယ်ဝန်းသော ရင်ပြင်တော် ပေါ်တွင် နေပူခံကျောက်ပြားများနှင့် အလှဆင်ဆောင်စံကျောက်ပြား ခင်းထား ပြီး ရင်ပြင်တော်မှာ သန့်ရှင်းသပ်ရပ် လျက်ရှိသည်။ စေတီတော်ကြီးအား လုံးတော်ပြည့် ရွှေသင်္ကန်းကပ်ထား သည်ကို အနီးကပ် ဖူးမြော်ကြည့်ည့်ခဲ့ရ ပြီး ရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင် ခုလစ်မွမ်းရွှန် ဘုံပြာသာဒ်များဖြင့် မြယ်မွန်းအပ်သော တန်ဆောင်း၊ ဇရပ်၊ သိမ်၊ ကျောင်း စသည့် သာသနိကအဆောက်အအုံ များဖြင့် တင့်တယ်စွာ ဖွဲ့ပြီးစည်ပင် လျက်ရှိသည်ကို ဝမ်းမြောက်ကြည့်နူး

စေတီတော်အဝင်ရှိ ခြင်္သေ့ရုပ်တု

သန့်ရှင်းသပ်ရပ်လျက်ရှိသော ရင်ပြင်တော်

ရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့တက်သည့် လှေကားပြင်ကွင်း

ဖွယ် ဖူးတွေ့ရသည်။ ချမ်းသာကြီးဝတ်၊ ဆင်ဖြူဝတ် စသဖြင့် နုပွန်းစားတန်း ထိုးထားသည့် သာသနိက အဆောက် အအုံများအတွင်း၌ စံပယ်တိန်းဝပ်တော် မူလျက်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်များမှာလည်း အထူးပင်

သပ္ပာယ်ကာကြည်ညိုဖွယ်ဖူးတွေ့ရသည်။ စေတီတော်အား လက်ယာရစ် တစ်ပတ် ဖူးမြော်ပြီးနောက် အလှူခံဘုရား တွင် အလှူငွေတည့်ဝင်ရင်း စေတီ သင်္ဃိုင်းစာအုပ် သို့မဟုတ် ကမ်း စာစောင်များ ရှိ မရှိ ပြန်နူးခဲ့ရာ

လပြည့်ဝန်ဆောင် (အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၀)

ရင်ပြင်တော်ပေါ်မှ လှမ်းမြင်ရသည့်ရှာင်း

ရင်ပြင်တော်အလံတို့ ဒီလူ့ပုံတူကြီးနှင့် မျှမ်းသာကြိုတယ်

စုလမ်းပွန်း၌ ကိုပြာသာဒ်တို့ဖြင့် မြှုပ်နှံထားသည့် တန်ဆောင်းတစ်ဆောင်းနှင့် ငှက်ပြတဲနားတိုင်

ပဋိပက္ခကြားသိရသဖြင့် ရင်ပြင်တော်ခေါ်တွင် ငွေ့ရသော "ခေတီတော်သမိုင်းနှင့် ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံ တည်ဆောက်မှုကမ္ဘာ့စာအုပ်တော်" ကို ရွာဖွေကာ မှတ်တမ်းတင်ပုံ ခိုက်ယူခြင်းခဲ့သည်။

တို့ကို သို့ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ခေ့စင်ဒေသခံတစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီး ခေတီတော်ခါးမောင်းရစ်အသက် ကြာမှောက်ကြာလှန်နေရာတွင် မျက်နှာတော်ပုံပေါ်နေသဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ကြည့်ရန် အကြ

ပေးလာခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူတို့ အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားကာ ဓာတ်ပုံရိုက်ကြည့်ခဲ့ရာ ဝိမြင့်စွာ ပေါ်သည်ကိုမူ မတွေ့ခဲ့ရပေ။

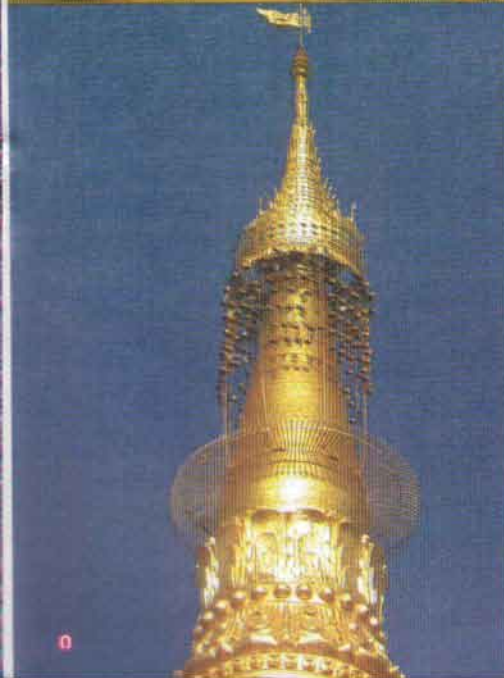
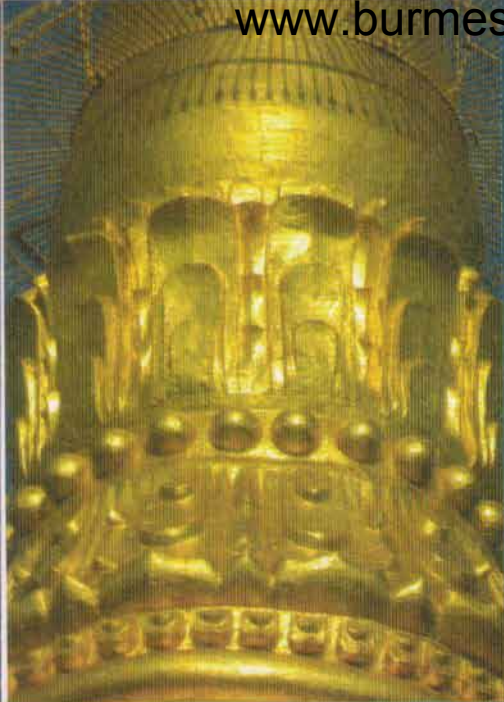
သို့ရာတွင် ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီးနောက် Face Book စာမျက်နှာ Myanmar Nwes Plus's Article ထူးဆန်းတွေ့လာ ဆဲတော်ရှင်ဂီနခေတီတွင် ထူးဆန်းစွာ မျက်နှာတော်ပေါ်နေခြင်း BY MYANMAR PYI THAR. JANUARY 10,2018. ခေါင်းစဉ်ဖြင့်

ခေတီပုံတော်နှင့်အတူ ခေတီပုံတော်သမိုင်းကိုပါ ဖော်ပြထားသည်ကို မတွေ့လိုက်ရပါ။ ထိုကားမျက်နှာမူ ကုရားသမိုင်း ပွန်ပြည့်စုမ်းခါး အထက်ကရနေရာများ ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် မျက်နှာတော်ပေါ်ခြင်း ခေါ်ခြင်း ခေါ်ခြင်းများ အလမ်းပျောင်း ကျရောက်သည့် အခြေအနေ အနေအထားပေါ်ပျက် ယဉ်ပေပည့်မြို့ပိုပြီး အကြောင်း ကိုက်ဆိုင်လာသည်အခါ မျက်နှာတော်ပုံနှင့် ထင်လာခြင်းတို့ပင် မာမဇာယူ ဖော်ပြင်ပီပေသိမ်း။

မျက်နှာတော် ခေါ်နေသည့် ခေတီပုံတော်နှင့်အတူ တင်ထားသည့် Face Book ခေါ်မှု ခေတီခေတီသမိုင်းမှာလည်း မျင်မြင်ပေတော်ပေါ်ပျက် မတွေ့ရသည့် တမူပည့်ပေတောက်စာပါ အမျက်အထက်များနှင့် ကိုလှုံနေသည်ကို မတွေ့ရပါ။

သို့ဖြစ်၍ ရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင် မတွေ့ရသည့် "ခေတီပုံတော်သမိုင်းနှင့် ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံ တည်ဆောက်မှုကမ္ဘာ့စာအုပ်တော်" နှင့် Face Book တွင် တင်ထားသည့် ခေတီပုံတော်သမိုင်းတို့ကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာရန် မူရင်းအတိုင်း ဧည့်သည် ပြုလိုက်ပါသည်။

ကျောက်စာတွင် - "ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် (၈)ပါမြောက် မဟာသက္ကရာဇ်(၁၁၁)ခုနှစ် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ ရာမညဒေသသို့ ခေသစာရီ ကြွချီ ရောက်ရှိတော်မူစဉ် နာဂဗိသတောင် တွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်သော ဝိနရသေ့ ကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံတော်မှ ဆံတော် (၇)ဆူကို ပုဇွန်ခွင့်ရရှိလေသည်။ ရသေ့ ကြီးသည် ဆံတော်များကို ငှာပနာပြီး ကျောက်ပုံစေတီအဖြစ် တိုးကွယ်ခဲ့သည်။ ကျောက်ပုံစေတီတည်ထားရာတွင် နဂါး အဖို၊ အမတို့က ကူညီတည်ထားပေး ကြသည်။

ကုန်သည် မန်ဒီက ကျောက်ပုံ စေတီကို တိုးမြှင့်ပြုပြင်ခဲ့သည်။ သက္က ရာဇ် (၁၁၉၅)ခုနှစ်တွင် ဦးလူကလေး- ဒေါ်မိတို့က ကျောက်ပုံစေတီကို (၇၅) ပေအထိ တိုးမြှင့်တည်ထားပြီး သက္က ရာဇ် (၁၁၉၇) ၎င်း၏ သားသမီးများက ထီးတော်တင်လှူခဲ့ကြသည်။

သက္ကရာဇ် (၁၂၄၈) ခုနှစ်တွင် သစ်ကုန်သည် ဦးမိုး-ဒေါ်ငြိမ်းကောင်း တို့က စေတီတော်ကို (၁၃၈)ပေအထိ တည်ထားရာ သက္ကရာဇ် (၁၂၅၈)တွင် ပြီးစီးသည်။ (၁၂၆၆)တွင် အခြိမ်းစား ယစ်မျိုးဝန်ထောက် အေအေပဲရစ်၏ ဖိဘုများက စိန်ဖူးတော်အသစ် တင်လှူ ခဲ့ကြသည်။

သက္ကရာဇ် (၁၃၁၈)တွင် ဆာ ဦးသွင်နှင့် အလှူရှင်များက စေတီတော် အား ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူပြီး သက္ကရာဇ် (၁၃၁၉)တွင် စိန်ဖူးတော်၊ ငှက်မြတ်နား တော် အသစ်တင်လှူခဲ့ကြသည်။

သက္ကရာဇ်(၁၃၄၇)တွင် ဂေါပက အဖွဲ့နှင့် အလှူရှင်များက စေတီတော် အား ကြေးပြားကပ်ရွှေသင်္ကန်း ကပ်ခြင်း နှင့် သက္ကရာဇ်(၁၃၄၅)တွင် ထီးတော်ကို

ပတ်တန်သောင်းအတွင်း၌ ဖူးဖွေရသည့် ရုပ်ပွားတော်များ

ရတန့်အတွင်း၌ တည်ထားသည့် နဂါးပုံရုပ်ပွားတော်

ပြုပြင်မွမ်းမံပြီး ဘုံ(၉)ဆင့်မှ (၁၁)ဆင့် အထိ (၁၀)လက်မ တိုးမြှင့်ခြင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

သက္ကရာဇ် (၁၃၆၄) ခုနှစ်တွင် မြိုင်ဦးဌဆရာတော် ဘဂ္ဂန္တသုဇာအား အမှုထမ်းပြီး ဆရာတော်၏ မတည်မှု မြင့် ဆရာတော်၏ တပည့်ဝါယကများ၊ မော်လမြိုင် အောင်ဇမ္ဗူကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဘဂ္ဂန္တပဏ္ဍိတသနှင့် တပည့် ဝါယကများ၊ မွန်ပြည်နယ် အေးချမ်းဖြူ ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ စိုင်းဖူးဇိုလ်ချုပ်သူရ မြင့်အောင်နှင့် ဘက်စုံကြီးကြပ်မှု ကော် မဇီဝင်များ၊ အလှူရှင်များ စုပေါင်း အားဖြင့် အောက်ပါတို့ကို ဆောင်ရွက် ခဲ့ကြပါသည်။

(က) စိန်ဖူးတော်၊ ငှက်မြတ်နားတော်

- (ခ) အသစ်တင်လှူခြင်း၊ ထီးတော် သစ် တင်လှူခြင်း၊ စေတီလုံးတော်ပြည့် ရွှေသင်္ကန်း ကပ်ခြင်း။
- (ဂ) နောင်တော်ကြီးစေတီတော် စိန် ဖူးတော်၊ ငှက်မြတ်နားတော် အသစ်တင်ခြင်း။
- (ဃ) စေတီရင်ပြင်တော်နှင့် သာသနိ က အဆောက်အအုံများ ပြုပြင် မွမ်းမံတည်ဆောက်ခြင်း။
- (င) စေတီပုခံခြင်း၊ စေတီတော်အဝင် လမ်း၊ စေတီရင်ပြင် အတက် လှေကား ပြုလုပ်ခြင်း။
- (စ) ဝတ်အဝင်မှန်ပေါက်၊ စေတီပေါက်ပြုလုပ်ခြင်း၊ အတွင်း ကြော့ပြားခင်းခြင်း။

ရှင်သီလီရဟန္တာရုပ်တုတော်

ရှင်ဟက္ကရာဇရုပ်တုတော်

လပြည့်ကျော်မင်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၈)

- (ဆ) ဝတ်အတွင်း ရုပ်ပွားတော်များ တံကဲပြုလုပ်ခြင်း၊ ရွှေသင်္ကန်း တင်ခြင်း၊
- (ဇ) ဓေတီအနီး ရေကန်ကြီးအား အသစ်တစ်ဖန် ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်း နှင့် ရေစင်တည်ဆောက်ခြင်း၊
- (ဈ) လျှပ်စစ်မီး ခံရောင်စုံများဖြင့် ဓေတီတော်နှင့် ရုပ်ပွားတော် များအား ပူဇော်ခြင်း၊
- စိန်ဖူးတော်၊ ငှက်မြတ်နားတော် တင်လှူပူဇော်ပွဲ ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံ တည်ဆောက်မှု လုပ်ငန်းများအတွက် ခရစ်ကိစ္စ အလှူပူဇော်လာပွဲကို သက္ကရာဇ် (၁၃၆၄) တပေါင်းလပြည့်နေ့ နံနက် နေထွက်ချိန်တွင် ကျင်းပရာ မော်လမြိုင်

မြို့ရှိ ထေရ်ကြီးဝါကြီး ဆရာတော်ကြီး များ ပြည်နယ်၊ မြို့နယ် သံယာဇာယက ဆရာတော်များ၊ ဓေတီတော် ဩဝါဒါ စရိယ ဆရာတော်များ ကြွရောက်တော် မူကြပါသည်။ ပြုသမျှသော ကောင်းမှု ကုသိုလ်တို့အတွက် နတ်လူသာဓု ခေါ် နိုင်ကြရန် ဤကမ္မည်းကျောက်စာကို ရေးထိုးအပ်ပါသည်။
 ရေးထိုးနှုင် သက္ကရာဇ် ၁၃၆၅ ခုနှစ်”
 ဟူ၍ မော်ပြထားသည်။
 အရှင်နိပုတ္တ (Web:facebook.com/Tayar Sarpay) တွင် မော်ပြထား သည့် ဓေတီတော်သမိုင်းမှာ -
 မွန်ပြည်နယ်၊ ကမာဝက်မြို့က တစ်ကီလီဆံတော်ရှင်ဓေတီတော် -

မဟာသက္ကရာဇ် (၁၁၁)ခုနှစ်၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင် (၈)ဝါမြောက် နွေရာသီရောက်ချိန်တွင်ဝဗ္ဗတိမထေရ် ကြီးအား အကြောင်းပြုပြီး ရဟန္တာအပါး နှစ်သောင်း ခြံရံလျက် အာကာသဝေ ဟင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် မွန်တို့ဌာနေ ရာမညမြေသို့ ဒေသစာရ် ကြွချီလာပြီး ပဉ္စလင်္ကာရိုလ်ရောမြို့သို့ ရောက်ရှိတော် မူလေသည်။
 ထိုစဉ်ခဏ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် မွန် တိုင်းရင်းသား တို့မင်းရင့်ရော် ဝရာ အတိုးအံ့အား တွေ့ရသောအခါ လွန်စွာ သနားကရုဏာသက်ပြီး ဆံတော်ရောင် လေးဆူကို ရဟန္တာပြတ် ပုဂ္ဂိုလ်အရိပ်မှ တစ်ဆင့် မွန်ရသေ့တော်မှတစ်ဖန်

www.burmeseclassic.com

ဆင်ဖြူရတနာ၊ ဖူးကျွေးသည့် ရုပ်ပွားတော်များ

ဝေတီတော်သမိုင်းနှင့်ဘက်စုံပြင်တည်သောကုမ္ပဏီကဏ္ဍကစာ

ရောအဘိုးအိုသို့ ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ယင်း အဘိုးအိုကား ဥစ္စာနေပေါကြွယ်ဝသည့် ဇိနသုဋ္ဌေးဟု ခေါ်ဝေါ်ပါသည်။ ဇိန သုဋ္ဌေးသည် ဆံတော်ရှင် လေးဆူကို လက်ခံရယူပြီးနောက် ရွှေကြိုတ်ထံသို့ ကိန်းဝပ်စေပြီး အတိုင်းမသိဝမ်းသာကာ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား လွန်စွာကြည်ညို လျက် အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ လက်အုပ် ခိုမှီး ရှိခိုးပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

ဘုန်းတော် အနန္တ မြည့်စုံလှ သော မြတ်ဘုရားရှင်သည် ပုထုဇဉ်သား ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ပွားနိုင်ရန် ဝေတီတစ်ဆူတည် ထားပါဟု အနန္တတော်ဖြင့် တိုက်တွန်း တော်မူသည်။

ဇိနသုဋ္ဌေးသည် ဆံတော်လေး ဆူကို ဦးထိပ်တင်ကာ မိမိနေအိမ်သို့ ပင့်ဆောင်ပြီး သုံးရက် သုံးညတိုင်တိုင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ဓာတုပူဇော်ယ ပွဲတော်ကျင်းပရာ ရဟန်းရှင်လူ ဓွန် ပြည်သူအပေါင်းတို့က သောင်းသောင်း မြဲမြဲ ကျောက်မျက်ရတနာ မျိုးစုံဖြင့် ပူဇော်ကြသည်။ ဇိနသုဋ္ဌေးသည် မြတ်စွာဘုရား ဗျာဒိတ်တော်ထားသည့် အတိုင်း ဝေတီတစ်ဆူ တည်ထားကိုး ကွယ်ရန် နေရာရွေးချယ်ရာတွင် အများ ပြည်သူတို့၏ ဆန္ဒနှင့်အညီ ပုန်လာစိုက် ခင်းနေရာကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။

ဆံတော်လေးဆူကို ဦးထိပ်ရွက် တင် ပင့်ဆောင်လာခဲ့ရာ ဆံတော်မြတ်

ခေတ္တရပ်နား ကိန်းဝပ်သည့်နေရာကို 'ကျာ်ဓာတ်ဖူး'ဟု၍ မွန်ဘာသာဖြင့် ခေါ် ဝေါ်လာကြရာ ကာလဓလေ့လျား ကြာ လာသောအခါ 'ကျာ်ဓာတ်ဖူး' 'ကျာ်ဖူး' ဟု၍လည်း ခေါ်ဝေါ်လာပြန်သည်။ မြန်မာဘာသာဖြင့် 'နောင်တော်ဘုရား' ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ ယခု ကျာ်ဓာတ်ဖူး နောင်တော်ဘုရားသည် ကျိုက်ဇယ် ဘုရား၏ မြောက်ဘက်အရပ်နားတွင် တည်ရှိသည်။

ဆံတော်ရှင် ရပ်နားကိန်းဝပ် သည့် နေရာမှ ကျိုက်ဇယ်ဝေတီတော် တည်မည့်နေရာသို့ မပင့်ဆောင်မီ ဇိန သုဋ္ဌေးကတော်၊ သား သားမြတ်ရသင်း ပင်း စုံလင်စွာဖြင့် ရွာလယ်ဓာတုပူဇော်ယ

လပြည့်ကျော် (အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၈)
www.burmeseclassic.com
3

ပူဇော်ပွဲကို စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့ပြန်ပါသည်။

—ဆံတော်ရှင်လေးဆူ ကိန်းဝင် တော်စုသည် ရွှေကြိုတ်တော်ကို ဇိန သူဌေး အဘိုးကြီးကိုယ်တိုင် ဦးခေါင်း ဝါဝါရွက်ပြီး စေတီတည်ပည့်နေရာသို့ ပင့်ဆောင်ကာ ရတနာရွှေကြိုတ်ကို ဦးခေါင်းမှချပြီး အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းသာကြည်နူးလျက် မှားမြော်မဝ အားရကျေနပ် မြတ်နိုးစွာဖြင့် ရှိခဲ့ပူဇော် ပါသည်။

စေတီတော် တည်ပည့်နေရာရှိ ချွန်လှယ်သစ်ပင်များကို လူထုပရိသတ်ကြီး ခါးလုပ်အားဖြင့် ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းကာ မွန်လူမျိုးတို့က ဒီသုကာ၊ ပန်းဖု၊ ပန်းရန်၊ ပန်းတော့၊ ပန်တမော့ လက်မှုပညာရှင် တို့၏ လက်ရာဖြင့် စေတီတော်ကြီး တည်ခဲ့သည်။

စေတီတော်မတည်မီ ပုဇွန်က ရုဏာဖြစ်သော -ဝလိနတ်တကျွေးမွေး ခြင်း၊ ပူဇော်ပညာခြင်းကို ဇိနအဘိုးဖို သူဌေးကြီးကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက်ပြီး စေတီတော်စောင့် နတ်မြတ်အဖြစ် သုဝဠာနိဗ္ဗာန်ပဝန နတ်သားနှစ်ဦး တာဝန် ယူစောင့်ရှောက်တော်မူပါသည်။

စေတီတော် အုတ်မြစ်ချရာ၌ ဌာပနာတိုက်တော်တွင် ရွှေအုတ်၊ ငွေ အုတ်၊ မြအုတ်၊ ပတ္တမြားအုတ် စသည် တို့ဖြင့် ခီမံပြီး ဆံတော်ရှင်လေးဆူကို ဌာပနာတော်မူခဲ့သည်။ ထီးတော်ကို ဘုံ (၉)ဆင့် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပြီး ညက် တော်မှာ အတောင် (၆၀) ဖြစ်သည်။ ထီးတော်တင်ပွဲတွင် ရွေးထုံး အစဉ် ကုလား ပွဲတော်များဖြင့် စည်ကားသိုက် မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့သည်။

မွန်လူတိုက်ခင်းတွင် စေတီတည် ထားခြင်းကြောင့် 'ကွန်မြတ်ကန်' ဟု

ဇိနရသျှေကြီးအား မြတ်စွာဘုရားရှင် ဆံတော်ပေးသနားတော်မူနေပုံ

ခေါ်ဝေါ်ကြရာမှ 'ကာလကြာရှည်လာ သောအခါ ဇိနသူဌေး အဘိုးဖိုအား ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် 'ကျွန်ရော့ကျွန် ဖြာ' ဟူပြီး ယခုအတိုင်း ခေါ်ဝေါ်ကြပါ သည်။ ယခင် ပဉ္စာလနဂိုလ်မြို့ကိုလည်း 'ဇရာမြို့' မြန်မာဘာသာဖြင့် ထုံဇယ်ဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။

ကွိုက်ဇယ်ဘုရားကို ဇိနသူဌေး ဇရာအဘိုးဖို၏ ဆွေတော်မျိုးတော်နှင့် မွန်လူမျိုးများတို့၏ စဉ်ဆက်မပြတ် ဆက်ကာဆက်ကာ ပြုပြင်မွမ်းမံရာမှ နှစ်ရှည်လများကြာသောအခါ ကော သက္ကရာဇ် ၁၀၄၀ ခုနှစ်တွင် မွန်လူ နဂိုလ်မြို့သား ဗညားသား အုပ်ချုပ်

လှိုင်ညိုနုစုစုစင် (အောက်တိုက်ကလေး ၂၀၁၀)

www.burmeseclassic.com

ဆင်ဖြူတော်အတွင်း၌ ဗုဒ္ဓဟောပြောပုံ ရုပ်ပွားတော်များ

စဉ်အခါ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျွတ်ကမော့
ခေတ်နှစ်ဆူအစုံ ပြန်လည်ပြုပြင်ရာမှ
ပဉ္စာလနဂိုလ်မြို့အနီး သီတင်းသုံးနေ
သော မွန်နီပုထိုး အဖွင့်သောဘိဝံသ
မထေရ်နှင့် တပည့်ရဟန်းတော် တစ်ပါး
တို့က ရဟန်းရှင်လူ မွန်ပြည်နယ်သူ
ဖာပေါင်းတို့ကို တညီတညွတ်တည်း
တိုင်ပင်ပြီးလျှင် သက္ကရာဇ် ၈၈၇၈ ဟူ၍
ရေတံကောက်ကို ၄ ကောင်မြင့်ကာ တည်
ခဲ့သဖြင့် ခေတ်ဟောင်းခေါ် နာမိတ်ဟောင်းမှာ
၆၅ ဖောက် ခြုံခဲ့သည်။

ပညာလဒ္ဓကိုလုံခြုံစွာ ပညာသော်
ဓမ္မာ စုတ်ရွာစံပြီးနောက် သားတော်
(ဥပရာဇာ)မင်းငယ် သက်တော်၌ပင်၊
ဟိုပင်းသားငယ် နတ်ရွာစံပြီးနောက်
သားတော် ပညာ(မုဒြာ) လက်ထက်၌
၇၄။ ထို့နောက် နေမည်တော် လက်ထက်
တွဲသို့ပင် သာသနာတော် ထွန်းကားရေး
ကို ဧရာရွှေပြီး ကျိတ်တယ်ခေတ်တော်ကို
ထည့်ဝါစွာ မြင်ပြင်ခဲ့သည်။

ထိုမှတစ်ဖန် သက္ကရာဇ် ၁၂၆၃
ခုနှစ်တွင် မွန်သူဌေး စိစောခိုင်နှင့် သမီး

မိကျာ်ကို ဦးစီးပြီး ကျိတ်တယ်ခေတ်
တော်ကို ပြုပြင်လာခဲ့ပြီး မင်းမြတ်ရာဇာ
သူဌေးသူကြွယ် တိုင်းသို့ပြည်သားတို့က
စဉ်ဆက်မပြတ် ကြည့်ရှု ကိုနိုးကိုမ်း
မောင့်မောင်မယ်ယာခဲ့ကြသည်။

ယခု မျက်စမှောက်ကာလတွင်
လည်း ခေတ်တော်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်
ရှောက်မှုနှင့် သံဃာတော် ဆရာတော်
ကြီးများ၊ ခေါပကအဖွဲ့ဝင်များ စေတနာ
ဖောင်မြောက်ကာ စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်
မွန်မြတ်သော အစဉ်အလာကောင်းကို
ထိန်းသိမ်းလာခဲ့ကြသည်။

ကောလလက္ခရာဇ် ၈၃၅၀ ဖွဲ့စည်း
မှု ၁၃၇၅ ခုနှစ်အထိ ကျိတ်တယ်၊ ကျိတ်
တမော့ ခေတ်ဟောင်းကို ကြည့်ရှုထိန်း
သိမ်းရန် ဆရာတော် သံဃာတော် အဖွဲ့
နှင့် (၂၄)ဦးပါဝင်သော ခေါပကအဖွဲ့တို့
ဖြင့် ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ် ဆောင်ရွက်
လာခဲ့သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊
တက္ကတွဲလဆန်း ၃ ရက် ကြာသပတေး
နေ့မှ စတင်ပြီး ဘုရားတော်နှင့်
ဘုရားကိုယ်ထည်များကို မြင်ပိုင်မှုမိမိရာ

တော်တို့ ဓမ္မဗျူဟာ ၄၀၀နာတို့ကိုလွှင့်
ဖက်ရှာဖွေရတော့ရာ ဓမ္မဗျူဟာတို့
ကပ်ရံလူ့ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် မွန်ပြည်သူလူထုကို
စည်းနှုံးရစဉ်ပြီး လျှောက်ခံခဲ့သည်။

ထိုသို့ မြင်ပြင်ရာတွင် ပခောန
နာယကဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်ပေဘိ
မူကြသော ဓာတ်ကောက်ကျောင်းဆရာ
တော် သက္ကနပေါလိတထေရ်နှင့် လဝိမန်
ထောတော့ဥပသောတော် ဘပုတ္တကုဗ္ဗတ
တို့က ဦးစီးဦးဆောင်ပြုကာ သက္ကရာဇ်
၁၃၇၄ ခုနှစ် တပုဆန်လဆန်း ၁၄ ရက်
ခုသင်္ကြာနေ့ နံနက် ၈ နာရီအချိန်တွင်
ပြီးပြေတော်မူသည်။

ကျိတ်တယ် ပုဒ္ဓုပုဇနိယသို့တော်
တွင်းပရက်မှာ ပွဲနဲ့ မြန်မာ့ နှစ်ဆန်း ၁
ရက်မှ ၃ ရက်နေ့အထိ အစဉ်အလာ
အားဖြင့် ကျင်းပလာခဲ့သည်။ မိမိပန်း
လှည့်လည်ပေးစေခြင်းသည် ၁၂၇၃ ဖွဲ့စည်း
မှုစပြီး ကျင်းပလာခဲ့သည်။ နှစ်ဆန်း
ရက်မှ ၃ ရက်နေ့အထိ ပွဲအတွင်း
ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ အများပြည်တို့အား
လတ်ပွဲများဖြင့် ဆက်ပေးပြီး

www.burmeseclassic.com

လမ်းပေလျှံ၊ လှမ်းမြင်ရသည့် ဆဲတော်ရှင် ဦးနုဆေတီတော်

ရင်ပြင်တော်ပေါ်မှ လှမ်းမြင်ရသည့် လွမ်းမောဖွယ်မြင်ကွင်း

ရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင် မြင်တွေ့ရသည့် မြင်ကွင်းတစ်ကွက်

ဟူရာ။ အရှင်ဆသာကနှင့် ဥတ္တရဝေထင်
မြတ်နှစ်ပါး ဟည်ထားခဲ့သည့် သိမ်တော်
ကြီး၊ နှပ်မြေပွဲဟူရာ၊ ဗုဒ္ဓလာမိကုရာ၊
မကျောက်တော်ကြီးကုရာ၊ ရင်တော်ပူ
ကုရာ၊ တိုးနဝင်းကြေးသွန်းဟူရာ၊
အလေးချိန် ၄၈၇၁ ပီဿာရှိ ဓမ္မိဏ
နောင်းတော်ကြီး၊ ကမာဝက်သားများ
ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ထားသည့် ဓမ္မာင်း
တော်ကြီး၊ မဟာဗုဒ္ဓဝင်မြတ်တော်ကြီး
လည်း ရှိသဖြင့် စုံလင်စွာ လှေလာ
ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။

Myanmar News Plus Article.

ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ဤကဲ့သို့ စိတ်ဝင်စားဖွယ်
တောင်းသော စေတီတော်သမိုင်း နှစ်
ရပ်နှင့်အတူ ကြည့်ညှိဖွယ်ရာ တင့်တယ်
သပ္ပာယ်စွာ ကိန်းဝပ်စပ်တော်မူလက်
ရှိသော ဦးဇိနဆဲတော်ရှင် စေတီတော်
ထံပါးသို့ စာရွှသုများလည်း တစ်ခါ
တစ်ခါတိ သွားရောက်ဖူးမြော်လေ့လာ
နိုင်ကြပါကြောင်း သတင်းကောင်းပါ
အပ်ပါသည်။

နေ့လယ်ပိုင်းတွင် မွန်-မြန်မာ မိုးရာ ကျိက်ဇယ်စေတီတော် ပရိဝုက်
လက်တွေ့များ ကျင်းပပေးသည်။ တွင် စာတုသမိုင်းဝင် ရွှေသာလျောင်း

လပြည့်ဝန်းမပွင့် (အောက်ဘိုကော ၂၀၀၈)

အမည်အရည်အဝါ

မြတ်ဗုဒ္ဓ ဖွဲ့စား
ရိုက်ကိုင်ရေး မင်္ဂလာဒုံ

(ယခင်လမူ အဆတ်)

ဤသို့အားဖြင့် ဘဝမျိုးစုံတွင် ကျင့်လည်ရင်း နောက်ဆုံးဘဝအဖြစ် သူဌေးဒနမင်းလောင်းလုံးသည် သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့ အုပ်စိုးရာ တပ်လဝတ်ပြည်တွင် သီဟဟနုမင်းနှင့် ကစ္ဆနာမိဖုရားကြီးတို့၏ သားကြီးအဖြစ် သူဌေးဒနမင်းသားဟူ၍ မဟာသက္ကရာဇ် ၀၀ ခု ဝါဆိုလပြည့် စနေနေ့တွင် ဖွားမြင်လာခဲ့တော့သည်။

ဧဝာတော၅၃၊ သုက္ကော၅၃၊ သက္ကော၅၃နှင့် အနိတော၅၃တို့သည် ညီတော်များတည်း၊ အမိတ္တာနှင့် ပါလိတာတို့ကား နှမတော်တို့တည်း။

သူဌေးဒနမင်းသား ၁၈ နှစ်အရွယ်ရောက်သော် အကူင့်သီလ မြင့်မြတ်၍ မိန်းမကောင်းအင်္ဂါနှင့်ညီညွတ်သော သတို့သမီးကို ရှာခဲ့၏။ ဧဝဝဟပြည် အနုနမင်း၏သမီးတော် သိန္နီမဟာမာယာ မင်းသမီးကို တွေ့ခဲ့သည်။ သီဟဟနုမင်းနှင့် အနုနမင်းတို့ သဘောကြိုက်ညီကြသဖြင့် သားနှင့်သမီးတို့ကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ လက်ထပ်ပေးခဲ့သည်။ တထာဂတဂါရဝီပနီကျမ်းတွင် ထိုလက်ထပ်ပွဲကို သူ့ဂါဝါသြဗျာ၊ သိကြားမင်းအမှုပြုသော နတ်အပေါင်းတို့ဝင်လျှင် လိုက်ပါ ချီးမြှင့်ခဲ့သည်ဟု ဆိုထားပါသည်။ ထိုကျမ်းတွင် ကျင်းပပုံအသေးစိတ်ကို အကျယ်တဝင့် ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ပါသည်။ ထိုနောက် သူဌေးဒနမင်းသည် အင်အားထိုးနန်းကို ဆက်ခံခဲ့သည်။ ထို့ပြင် သိန္နီမဟာမာယာ၏ ညီမတော် ပစာပတိဂေါတမီမင်းသမီးကိုလည်း လက်ထပ်ယူခဲ့ခြင်းသေးသည်။

သူဌေးဒနမင်း၏ အကြီးတော် ဆရာလည်းဖြစ် မင်းဆရာပုရောဟိတ်

လည်းဖြစ်သူကား အသီတပုဏ္ဏားဟုလည်းခေါ်၊ ကာဠဒေဝီလပုဏ္ဏားဟုလည်းခေါ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ခမည်းတော် သီဟဟနုမင်း၏ မင်းဆရာပုရောဟိတ် ဖြစ်ခဲ့သူတည်း။

သူဌေးဒနမင်း နန်းတက်သော် မင်းသည် မိမိ၏ငယ်ဆရာအပေါ် လေးစားရိုသေမှု ရါရဝတရား လျော့နည်းလာသဖြင့် ငြာဟုဂဏဇာတိ အာစရိယမာန်ဖြင့် မကျေနပ်မနှစ်သက်၍ မင်းအား မိမိကို ရသေ့ပြုခွင့်ပေးရန် ပန်ကြားခဲ့သည်။ သူဌေးဒနမင်းက ရသေ့ပြုပြီးကလည်း မိမိ၏ဥယျာဉ်၌သာ နေပါဟု တောင်းဆိုပြီး ခွင့်ပြုခဲ့ရာ ကမ္ပဋ္ဌာန်းဘာဝနာတရားတို့ကို ပွားများပြီး ဈာန်သမာဝတ်ရှစ်ပါးနှင့် လောကီအဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကို ဖြစ်စေခဲ့သည်။ နတ်ပြည်သို့ပင် သွားရောက်နေသန့်လေ့ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ဓမ္မကမ္ဘာလေးဆယ်၊ နောက်ကမ္ဘာလေးဆယ်ကို မြင်နိုင်စွမ်းရှိသည် ဟူသတည်း။

ဘုရားလောင်း၏ မယ်တော်တို့ကား ငယ်စဉ် ယိုးရွယ်သောကာလ၌ သန္ဓေယူ သားဖွားခြင်း မပြုကြပေ။ ဘုရားလောင်းကိုဖွားမြင်ပြီး ခုနစ်ရက်မြောက်တွင် နတ်ရွာစံရိုရိုဓမ္မတဖြစ်ရကား မဇ္ဈိမအရွယ်၏သုံးပုံတွင် တတိယအပုံအရွယ်သို့ရောက်မှ သန္ဓေလွယ်ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် မဟာမာယာမိဖုရားကြီးသည် သက်တော် ငါးဆယ်ငါးနှစ် မြောက်လ ရက်နှစ်ဆယ်အချိန် မဟာသက္ကရာဇ် ၆၇ ခု ဝါဆိုလပြည့်ကြာသပတေးနေ့ မိုးသောက်ကာလပစ္စိယမာန်၌ ဥက္ကရာသဋ်နက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်ချိန်တွင် နတ်၊ ဗြဟ္မာအားလုံး၏ တောင်းပန်မှုကြောင့် တုသိတာနတ်ပြည်မှ ဂေါတမဘုရားလောင်း သန္ဓေထုတ်

နတ်သား (သေတဂေတုနတ်သား) သည် နတ်သက်ကြွ စုတေတော်မူခဲ့၍ မယ်တော်မဟာမာယာ၏ ဝမ်းလိုက်တွင် သန္ဓေယူတော်မူခဲ့သည်။

အံ့ဖွယ် နိမိတ်ကြီးများဖြစ်ခဲ့ရကား မဟာမာယာက ဘုရားလောင်း သန္ဓေယူစဉ်အချိန်က မြင်မက်ခဲ့သော အိပ်မက်ကို သူဌေးဒနမင်းကို ကြားလျှောက်ရာ မင်းက ပုဂ္ဂိုလားတို့အား နိမိတ်ဖတ်စေရာ မိဖုရား၌ ယောက်ျားမြတ် သန္ဓေတည်ကြောင်း လွှဲဘောင်၌ နေက စကြဝတေးမင်းဖြစ်မည်၊ တောထွက် ရဟန်းပြုက သဗ္ဗညု ဘုရားစစ်စစ်ဖြစ်မည်ဟု ဟောကြားသည်။

ဘုရားလောင်းသန္ဓေယူ၍ ဆယ်လကြာသော် အဝင်ရုံရာ ဧဝဝဟပြည်သို့ သွားလိုကြောင်း သူဌေးဒနမင်းကို မြောရာ ခန့်အတွက် လိုလေသေးမရှိအောင် စီမံပြုလုပ်ပေးခဲ့ပြီး သွားစေခဲ့သည်။

ကဝိလဝတ်နှင့် ဧဝဝဟ နှစ်ပြည်ကြားရှိ လုဒ္ဓိနီအင်ကြင်းတောသို့ အရောက်တွင် မဟာသက္ကရာဇ် ၆၈ ခုက ဆုန်လပြည့်နေ့ သောကြာနေ့ ဝိသာခါနက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်ချိန် ဂေါတမဘုရားလောင်း သိပ္ပတ္တမင်းသားကို ဖွားမြင်တော်မူခဲ့သည်။ ဘုရားအလောင်းတော်သည် ဖွားစဉ်၌ -

“အဂ္ဂေါဟ မသ္မိ လောကဿ၊ ဇေဋ္ဌောဟ မသ္မိ လောကဿ၊ သေဋ္ဌောဟ မသ္မိ လောကဿ၊ အယမန္တိမာဇာတိ နတ္ထိ ဒါနိ ပုဋ္ဌဇေဝါတီ”

“ငါသည် လူသုံးပါးတွင် အမြတ်ဆုံးတည်း၊ ငါသည် လူသုံးပါးတွင် အကြီးကဆုံးတည်း၊ ငါသည် လူသုံးပါးတွင် အချီးမွမ်းအပ်ဆုံးတည်း။ ကမ္ဘာပဋိသန္ဓေတည်နေခြင်းက အမြတ်ဆုံးတည်း။”

နောက်ဆုံး ပဋိသန္ဓေတည်နေခြင်းဖြစ်
၏။ ယခုအခါ၌ ငါ့အဖို့ရာ တစ်ဖန် ဘဝ
သစ်ဖြစ်ရခြင်း မရှိတော့ပြီ။”

ဟူ၍ စကြဝဠာတို့ကံ တစ်
သောင်းလုံး လွှမ်းခြုံစေသော အသံ
တော်ဖြင့် ရဲရဲတောက်ကြွန်းတီး မြက်ဆို
တော်မူခဲ့လေသည်။ ထိုနောက် ကပ်လ
ဝတ်ပြည်သို့ ပြန်ကြွလာခဲ့သည်။ ပြန်
ရောက်သောနေ့၌ ကာဠဒေဝီလရသေ
သည် နန်းတော်သို့ကြွလာရာ သုခေါဒန
မင်းက သားကိုရို၍ ရသေ့ကိုပျိုရိုးပေရန်
ပြုလုပ်ရာ ဘုရားအလောင်း၏ခြေဖာပုံ
သည် နန်းပုံမြောက်တက်၍ ရသေ့၏
ယံဖျပ်ဖျား၌ တန်ခိုးစံပယ်ခဲ့သည်။

ရသေ့သည် ဘုရားလောင်း၏
တုန်းတန်ဖိုး ပုဂံပေးစားကို ဆင်ခြင်
ထိရှိယမြင် လက်ဖျပ်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ
ဗျာဗျာပနမင်းသည် စွဲစွဲယုံခြိန်ရပ်ကို
မြင်ရ၍ သားဟူရာအလောင်းအား ပထမ
အကြိမ် ရှိခိုးခဲ့တော့သည်။ ဆင်ခြင်
ကြည့်ရှုပြီး ကာဠဒေဝီလရသေ့သည်
ယောက်ျားမြတ်စစ်စစ် ဘုရားစောနန်ဖြစ်
မည်လူတည်းဟူ ဖြစ်၍ အားရဝမ်းသာ
ရွှင်ကာ ပြုစုရယ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဤ
ယောက်ျားမြတ်သည် ဘုရားဖြစ်ရန်တွင်
ပီပီသည် ဟရာမနာရိုင်သည် အရှုပ်တို့
၌ ဖြစ်ရတော့မည်ဟု ယိဉ် ငိုခဲ့သည်။

သို့သော် ကျွန်ုပ်သူ နာလက
လူလင်မူကား ဟူများကို ကောင်းစွာပီသ
ဟုဆိုဟု သိ၍ နေအိမ်သို့သွားကာ
တူဖြစ်သူ နာလကလူလင်ကို သက္ကညက
ဘုရားကို ရည်စူး၍ ကြိုတင် ရဟန်းပြု
နေစေခဲ့သည်။

ဖွားမြင်ပြီး ငါးရက်မြောက်နေ့၌
ခေါင်းဆေးအမည်မည်ဟုပြောတွင်
ပုဏ္ဏားတို့အား သားတော်၏လက္ခဏာ
တို့ ဖတ်စေခဲ့သည်။ ပုဏ္ဏားခုနစ်ဦးက

လက်နှစ်ချောင်းထောင်၍ လူဘောင်၌
နေက စကြဝဠာမင်း၊ တောထွက်
ရဟန်းပြုက ဘုရားစင်စစ်ဖြစ်မည်ဟု
ဟောကြား၏။ အသက်အငယ်ဆုံး
ကောဏ္ဍညနွယ်ဖွား သုဝတ္ထုပုဏ္ဏားတမူ
လက်တစ်ချောင်းသာထောင်၍ ဘုရား
စင်စစ်ဧကန်မူမဖြစ်မည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။

ထိုအခါ သုခေါဒနမင်းကြီးက
မိမိ၏ သားတော်သည် အဘယ်
အကြောင်းကြောင့် တောထွက်ရဟန်း
ပြုမည်နည်းဟု မေးရာ လူကို၊ သူမာ၊
သူငှား၊ ရဟန်း မိမိတ်ကြီးမင်း၊ မျိုးကို
မြင်ရမည်ဖြင့် တော်ထွက်ရဟန်းပြုမည်ဟု
ဆိုသည်။

ထိုကြောင့် သုခေါဒနမင်းသည်
မိမိ၏သားသည် စကြဝဠာမင်းယာ
ဖြစ်ရမည်။ ဧကကထွက်ရဟန်းပြုစေမည်
ဟုဆို၊ သူမာ၊ သူငှား၊ ရဟန်း ဟို၏
အသွင်မျှကိုပင် မိမိ၏သား မြင်ရလျက်
ရာ အရပ်အတွင်းသို့ မလာစေရက်နိုင်
ရန် အရပ်လေးမျက်နှာတစ်ဝက် တစ်
ဂါပုဂံပေးစားအပ်မည် (တစ်ယူဒနကို
နှစ်မိုင်ဟု ယူပါက နှစ်မိုင်ပေးပေးမည်
အရပ်) ၌ ယုံကြုံအောင် အစောင့်
စောင့်ထား ခဲ့လိုက်တော့သည်။

ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်ပြီး
နောက် နှစ်ရက်မြောက်တွင် မယ်
တော် နတ်ရွာမိပြီး ဟုသိတော့ရက်ပြည်၌
သန္ဓေသပ်တင်သား ပြုရုံရှိသည်။
သုခေါဒနမင်းကြီးသည် သားလော
အတွက် နွယ်နံ၊ အထိန်းအယုတ်ကို
ကောင်းစွာစီစဉ်ပေးပေးကာ ပြုစုလုပ်
ပေ့စေခဲ့သည်။ သို့သော် မိခင်က
ပဇာပတိဂေါတမီပီပီဖုရားကြီးက သား
ဘုရားလောင်းနောက် နှစ်ရက်၊ သုံးရက်
ခန့်ကဖွားသော မိမိ၏သားရင်း နန္ဒ
မင်းသားကို နွယ်နံတို့နှင့်ထား၍ ဘုရား

လောင်းကိုသာ နွယ်နံတိုက်ကွေး ပြုစုပေး
ခဲ့သည်။

တစ်နေ့ သုခေါဒနမင်းကြီးသည်
လယ်ထွန်ပင်လာ အခမ်းအနားပြုလုပ်
ရာသို့ သားတော်ကိုခေါ်၍ အနီးရှိဗျူ
သပြေပင် အနိပ်ဝယ် ထားလေသည်။
အထိန်းတို့သည် အခမ်းအနားကိုသွား
ကြည့်ရာ ဘုရားလောင်းသည် နေရာမှ
ထ၍ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ကာ အာနာပါန
သင်္ဘောနာမဗ္ဗဒုန်းကိုပွားများရာ
ရွှေပါစေရ ပထမဗျားနံကို ရစေခဲ့သည်။
အထိန်းတို့သည် မွန်းလွှဲသော
အခါမှ ဘုရားလောင်းကို သတိရမိပြီး
ပြန်လာကြည့်ခင်က ဘုရားလောင်း၏
ထက်ဝယ်ခွေလွှဲထက် ကရားရွှေပွတ်နေပုံ
နှင့် သပြေပင်နိပ်သည် မရွေးမပြောင်းဘဲ
မူလအရင်းအမြစ်အတိုင်း ရှိနေပုံကို
ဖော်ပြသွားပြုရပြီး သုခေါဒနမင်းကြီးထံ
လျှောက်တင်ကြသည်။

သုခေါဒနမင်းသည် သားတော်
၏ ဖွံ့ဖြိုးထွန်းဖြား ပြာဋိယာစစ်ပါးကို
ခန္ဓာရသော် နှစ်ကြိမ်ရှိခြင်းဖြင့် မွှီး
ပါသည်ဟုဆိုကာ ရှိခဲ့သည်။ နှစ်နှစ်
သားအရွယ်တွင် ဘုရားလောင်းအတွက်
ဂါကြားမင်းက မင်္ဂလာပေစာနံကို ဖန်
ဆင်းပေးရာ သုခေါဒနမင်းကြီးသည်
သား၏ ဘုန်းတော်ကြီးမားမှုအတွက်
အလှူငွေဂါးပြားလဲပို့ရမည်။ ဘုရား
လောင်း တစ်သိန်းခြောက်နှစ်သို့ရောက်
သော် သုခေါဒနမင်းကြီးသည် သား
အတွက် ခန္ဓာရသော်နှစ်နှစ်မျှ၊ ဖိုးပုသ်
စံနန်းပေတီနှင့် မေသင်းရာသီခန့်ကော်
ဟိုကို မေသင်းရာသီခန့်ကော်

ထိုနောက်တွင် သာကီဝင်မင်း
အပေါင်းတို့ထံ မိမိ၏သားတော် နန္ဒကို
သွမ်းကညာတို့ကို ပို့တော်မူခဲ့ သုခေါ
ဒနမင်းကြီးက စာပိုဒ်တို့မူခဲ့သည်။

သာကီဝင်မင်းအပေါင်းတို့က အသိပညာ၊ အတတ်ပညာမဲ့သော မင်းသားအတွက် မပို့နိုင်ဟုဆိုကြရာ သုဒ္ဓေါဒနမင်းက သားတော်ကို ထိုအကြောင်းပြောပြခဲ့သည်။

ဘုရားလောင်းက ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အား လေးအတတ်ကိုပြမည်ဟု ဆိုသဖြင့် အားလုံးကို စုစည်းဆင့်ခေါ်ခဲ့သည်။ ဘုရားလောင်းက မြားနေအတတ်ကို သူမတူအောင် ထွေးကွာပြသခဲ့ရာ အားလုံးက 'ဘုရားလောင်းအား လေးစားခဲ့ကြတော့သည်။ သမီးကညာတို့ကို ဆက်သကြရာ ဒေဝဒဟပြည့်ရှင် သုပုဗ္ဗနှင့် မိဖုရား အမိတ္တာတို့၏သမီးတော် ယသောဓရာမင်းသမီးနှင့် ဘုရားလောင်းတို့ကို လက်ဆက်ပေးကာ ထီးနန်းအပ်ခဲ့သည်။

သူမတူသော လောကီ ကာမဂုဏ် စည်းစိမ်ကို တစ်ဆယ့်သုံးနှစ်ကြာ စံမြန်းခဲ့ပြီးနောက် မဟာသက္ကရာဇ် ၉၆ ခု ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် ဥယျာဉ်တော်သို့ထွက်ကြရာ နတ်တို့က အချိန်ကျပြီဖြစ်၍ ပြသသော သူတို့နိမိတ်တို့ မြင်ရတော့သည်။ ဇရာသဘောကို ဆင်ခြင်သတိပြု သံဝေဂရပြီး အရွယ်တော်နုပျိုခြင်းကိုခွဲ၍ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွခြင်းတည်ဟူသော ယောပုန်မာန်ကိုပယ်ရှားခဲ့သည်။ ထိုအကြောင်းကိုသိ၍ သုဒ္ဓေါဒနမင်းသည် ထက်ဝန်းကျင်မျက်နှာတို့သို့ နှစ်ဂါဂုတ်အထိတိုး၍ အစောင့်အရှောက်ချကာ ငါးပိးအာရုံ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ပို၍ခံစားရလေအောင် စီမံပေးခဲ့သည်။

ထိုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ (နောက်ထပ် လေးလအကြာ)တွင် တစ်ဖန် ဥယျာဉ်တော်သို့ကြွရာခရီး၌ ဂုတ်ယမိမိတ် သူနာပုဂံကို မြင်ရပြန်

သည်။ ဘုရားလောင်းသည် နှိပ်စက်မိမီးတတ်သော ဗျာဓိတရားကို ဆင်ခြင်သံဝေဂယူခဲ့ပြီး အနာရောဂါကင်းခြင်းကို အစွဲပြု၍ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွခြင်းတည်းဟူသော အာရောဂျမာန်ကို ပယ်ရှားတော်မူခဲ့သည်။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းက နောက်ထပ် တစ်ဂါဂုတ်တိုး၍ အစောင့်ချထားပြန်သည်။ နောက်လေးလအကြာ ထိုနှစ်တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ဥယျာဉ်သို့ အသွား နတ်တို့က သုသေနိမိတ်ကို ပြကြပြန်သည်။ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ တရားသဘောတို့ကို သံဝေဂယူဆင်ခြင်မိပြီး အသက်ရှည်ခြင်းကိုအစွဲပြု၍ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွခြင်းတည်းဟူသော ဇီဝိတမာန်ကို ပယ်ရှားတော်မူခဲ့သည်။ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးက ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို တိုး၍ခံစားနိုင်အောင် စီမံပေးပြီး နောက်ထပ် တစ်ဂါဂုတ်တိုး၍ အစောင့်ချထားပြန်သည်။

ထို့နောက် မဟာသက္ကရာဇ် ၉၇ ခု လေးလအကြာ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် ဥယျာဉ်သို့ကြွသွားစဉ် ရဟန်းနိမိတ်ကို မြင်ရတော့၏။ ထိုအခါ ဓမ္မ၊ သမ၊ ကုသလ၊ ပုည ဂုဏ်ထူးပီသေသလေးပါးတို့ဖြင့် ခေါ်ဆိုရသည့် ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးတို့ကိုကျင့်ကြပြီး သတ္တဝါတို့ကို မညှဉ်းဆဲဘဲ အကျိုးဖြစ်ထွန်းအောင်စောင့်ရှောက်တတ်သော ရဟန်းဘဝက ကောင်းမြတ်လှပသည်ဟု နှစ်သက်တော်မူသည့် ဘုရားလောင်းသည် ထိုနေ့ပင် ရဟန်းပြုမည်ဟု ဆောက်တည်အဓိဋ္ဌာန်၍ ပြန်အလာတွင် ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းက စေလွှတ်လိုက်သည့် မင်းချင်းက ဘုရားလောင်းကို သားရာဟုလာဖွားမြင်ကြောင်းလျှောက်တင်ခဲ့သည်။

ကာမဂုဏ်အာရုံတို့ကို ငြီးငွေ့လာသည့်ဘုရားလောင်းသည် တစ်ခဏအိပ်စက်ပြီး နိုးလာရာ ဖျော်ဖြေပေးခဲ့သည့် ကချေသည်တို့ အိပ်စက်ရင်းဖြစ်နေသည့် အခြင်းအရာတို့ကို မြင်ရသော်ကာမဂုဏ်၏အပြစ်ကို တိုး၍မြင်ကာ တောထွက်ရဟန်းပြုရန် ပိုမိုစိတ်ထက်သန်လာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ဆန္ဒအမတ်ကို ကဏ္ဍကမြင်း ပြင်ထားရန် ခိုင်းခဲ့ကာ ယသောဓရာ၏ တိုက်ခန်းအဝမှသာ လျှင် အိပ်ပျော်နေသော သားနှင့်ဇနီးကို ကြည့်ရုံမျှကြည့်ပြီး တောထွက်ခဲ့သည်။ မဟာသက္ကရာဇ် ၉၇ ခု ဝါဆိုလပြည့်တနင်္လာနေ့တည်း။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သားတော်သည် ပြို့တော်မူ အလွယ်တကူ မထွက်နိုင်ရန် မြို့တံခါးတို့၏ တံခါးရွက်တစ်ခုစီသည် ယောက်ျားပိုလ်ခြေ တစ်ထောင်အားဖြင့်ပွင့်မှ ပွင့်နိုင်အောင် အခိုင်အမာ စီမံထားသော်လည်း နတ်တို့၏အကူအညီဖြင့် ထွက်နိုင်ခဲ့သည်။ စကြာမင်းစည်းစိမ်ဖြင့် လာရောက်ဟန့်တားသည့် မာရ်နတ်ကို နှင်ထုတ်ပြီး နောက် တစ်ညည့်ချင်းဖြင့်ပင် အနော်မာမြစ်ကမ်းသို့ ရောက်ခဲ့၏။ သိကြားမင်းနှင့် ယမုံကာဓဠာဟုတို့၏ လျှာခါးကူညီမှုဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်ကို ရယူခဲ့သည်။

ရာဇပြိုတ်ပြည့်ရှင် ဒိဋ္ဌိသာရက နန်းအပ်သည်ကို ငြင်းပယ်ပြီး အာဠာရ်နှင့် ဥဒက ဂိုဏ်းဆရာကြီးများထံ လောကီစွန့်သမာပတ်တို့ကို ကျင့်ကြံအောင်မြင်ခဲ့သော်လည်း နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားမဟုတ်ကြောင်း ဆင်ခြင်မိသဖြင့် ထွက်ခွာခဲ့ကာ ဥရဝေလဟာတွင် ပဓာနအလုပ်ကို ခြေထောက်ပြုကာ ကျင့်ကြံခဲ့သည်။

လပြည့်နေ့မလှိုင် (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈) ၁၆

ကျင့်နေစဉ် လဲကျသွားခဲ့ရာ သေပြီဟုယူဆသော နတ်တို့က သူ့ခွေါ ဝနမင်းကို သားတော်သေသွားပြီဟု လာပြောကြသည်။ ထိုအခါ သူ့ခွေါဝန မင်းကြီးက မယုံဘဲ မိမိ၏သားတော် သည် ဘုရားဖြစ်ပြီးမှ သေသလား၊ ဘုရားမဖြစ်မီ သေသလားဟု မေးခဲ့ သည်။ ထိုအခါ နတ်သားက ပဓာန အလုပ်အားထုတ်ရင်း ဘုရားမဖြစ်မီ လဲကျသေသွားကြောင်းပြန်ပြောခဲ့သည်။

သူ့ခွေါဝနမင်းက မိမိ၏သား တော်သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို မရဘဲနှင့် သေခြင်းသည် လုံးဝဖြစ်နိုင် ဟု တင်းမာစွာပြောကြားခဲ့သည်။

ဘုရားလောင်းသည် ဒုက္ခ ရ စရိယ ခြောက်နှစ်ကျင့်ပြီးသော် မဂ်ဂိုလ် ရရာလမ်းမဟုတ်ကြောင်း ဆင်ခြင်မိပြီး အကျင့်ပြောင်းကာ အာနာပါနယတိ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို အခြေခံယူ၍ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ရာ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခု ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဝိသာခါနက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်ချိန်တွင် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရရှိခဲ့လေ သည်။ ထိုနှစ် ဝါဆိုလပြည့် စနေနေ့ည ချမ်း ဥစ္စရာသင့်နက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်ချိန် တွင် ပဉ္စဝဂ္ဂိုင်းဦးတို့အား ဓမ္မဗြာ တရား ဟောတော်မူကာ တရားစက်ကို စတင်လည်တော်မူခဲ့သည်။

ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၅ ရက် ကြာ သပတေးနေ့တွင် အနတ္တလက္ခဏသုတ် ကိုနာယူပြီး ပဉ္စဝဂ္ဂိုင်းဦးသည် ဧတိဘိက္ခု ရဟန္တာဖြစ်ကြကုန်၏။ သံယာရတနာ စတင်ထွန်းလင်းတောက်ပလာခဲ့တော့ သည်။ ထိုမှ ယသသုဋ္ဌေသားမှအစပြု ၍ ဘဂ္ဂဝဂ္ဂိုဠ်နောင်၊ ဥရဝေလတသပ အမှူးပြုသော ရသေ့ညီနောင်တို့ကို ဧတိဘိက္ခုရဟန္တာချည်း ဖြစ်စေခဲ့သည်။

ထို့နောက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွ၍ ဝိဒ္ဓိသာရမင်းအား တရားဟော ကာ သောတာပန်တည်စေခဲ့သည်။ ရာဇ ဂြိုဟ်ပြည်သား တစ်သောင်းကို ရဟန္တာ ဖြစ်စေခဲ့သည်။ အချိန်ကား မဟာသက္က ရာဇ် ၁၀၃ခု ပြာသိုလပြည့်ကျော် အချိန် တည်း။

သူ့ခွေါဝနမင်းကြီးသည် သား တော် ဘုရားလောင်း၏ သတင်းကို တောထွက်-ရဟန်းပြုသည်မှစ၍ အမြဲ မပြတ် စံစမ်းနားထောင်ခဲ့သည်။ ဘုရား ဖြစ်ပြီးနောက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ရဟန္တာ အခြံအရံတို့ဖြင့် စံနေကြောင်း သိနေခဲ့ သည်။

ထို့ကြောင့် အမတ်တစ်ယောက် ကို အခြံအရံတစ်ထောင်နှင့် ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သို့လွှတ်ကာ ဘုရားရှင်၏ ခမည်း တော်က ဖူးမြော်လိုပါကြောင်း လျှောက် တင်စေခဲ့သည်။ ထိုအမတ်နှင့် အခြံအရံ တစ်ထောင်တို့သည်ဘုရားရှင်ထံရောက် လျှင် တရားနာကြရသော် ဧတိဘိက္ခု ရဟန္တာချည်း ဖြစ်ကုန်ရာ လောကီကိစ္စ တို့ကို လျစ်လျူကြံကုန်သည်ဖြစ်၍ သူ့ခွေါဝနမင်း၏ လျှောက်ထားချက်ကို ဘုရားရှင်အား မလျှောက်တင်ကြတော့ ဘဲ ရဟန်းတရား၌ ဓမ္မလျော်ကြကုန်၏။ နောက်ထပ် ထိုသို့ အမတ်တစ်ဦးနှင့် အခြံအရံတစ်ထောင်စီကို ထပ်လွှတ်ရာ ဂိုးကြိမ်တိုင်သည်အထိ အားလုံးသည် ဘုရားရှင်၏ တရားကိုနာယူရပြီး ဧတိ ဘိက္ခုရဟန္တာချည်းဖြစ်ကာ တရားဖြင့် သာ နေကြကုန်၏။

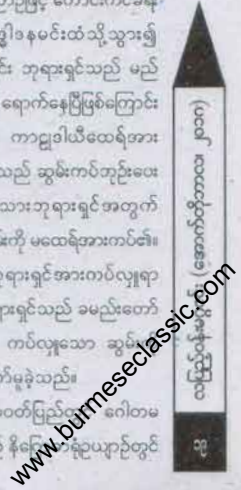
သို့နှင့် နောက်ဆုံးတွင် ဖွားဖက် တော် ကာဠုဒါယီအမတ်ကိုခေါ်၍ အကျိုးအကြောင်းပြောပြရာ ကာဠုဒါယီ က ရဟန်းပြုခွင့်ရပါက သူ့ခွေါဝနမင်း၏ ဆန္ဒ ပြည့်စေရပါမည်ဟု လျှောက်တင်

ရာ သူ့ခွေါဝနမင်းက ခွင့်ပြုပြီး အခြံအရံ တစ်ထောင်နှင့် လွှတ်လိုက်၏။ ကာဠု ဒါယီတို့သည်လည်း ဘုရားရှင်၏ တရား နာရသော် ဧတိဘိက္ခုရဟန္တာချည်း ဖြစ် ကြကုန်သည်။

အချိန်ကား မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခု တပေါင်းလပြည့်ပင် ရောက်ခဲ့ ပြီ။ ဘုရားရှင် ဒေသစာန်ကြွချီရန်အချိန် ကောင်း ဖြစ်ရကား ကာဠုဒါယီထေရ် သည် မိမိ၏ ကတိခံဝန်ချက်အတိုင်း ဘုရားရှင်ကို ကပ်လဝတ်ပြည်သို့ ကြွ တော်မူပါရန် ဂါထာခြောက်ဆယ်ကျော် ဖြင့် ပင့်လျှောက်ခဲ့တော့သည်။ ဘုရား ရှင်က လက်ခံတော်မူပြီး ရဟန္တာ နှစ် သောင်းခြံရံလျက် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခု တပေါင်းလပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့ မှစ၍ ထွက်ခွာလာရာ တစ်နေ့လျှင် တစ်ယူဇနာခရီးဖြင့် နှစ်လတိုင်ကြွချီ သော် ကပ်လဝတ်ပြည်သို့ မဟာသက္က ရာဇ် ၁၀၄ ခု ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်နေ့၌ ရောက်တော်မူခဲ့သည်။

ဘုရားရှင်နှင့် သံယာတော်တို့ ကြွချီလာစဉ်က ကာဠုဒါယီထေရ်သည် ဣဒ္ဓိဝိစအဘိညာဉ်ဖြင့် ကောင်းကင်ခရီး ကြွကာ သူ့ခွေါဝနမင်းထံသို့သွား၍ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ဘုရားရှင်သည် မည် သည်နေရာသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သိစေခဲ့သည်။ ကာဠုဒါယီထေရ်အား သူ့ခွေါဝနမင်းသည် ဆွမ်းကပ်တုဦးပေး စေပြီးသော် သားဘုရားရှင်အတွက် သပိတ်ဖြင့် ဆွမ်းကို မထေရ်အားကပ်၏။ မထေရ်က ဘုရားရှင်အားကပ်လျှရာ နေ့စဉ်ပင် ဘုရားရှင်သည် ခမည်းတော် သူ့ခွေါဝနမင်း ကပ်လျှသော ဆွမ်းနှင့် သုံးဆောင်တော်မူခဲ့သည်။

ကပ်လဝတ်ပြည်၌ ဂေါတမ ဘုရားရှင်သည် နိဂေါဗိနိယျာဉ်တွင်

စံနေသည်။ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်ရန် လာကြသော သာကီဝင်မင်းတို့သည် ဇာတိဗာန် ခက်ထန်ထောင်လွှားကြသူ များ ဖြစ်ရကား ငယ်သူတို့ကို ရွှေမှာ ထား၍ ရှိခိုးစေ၏။ ကြီးသူတို့က နောက် တွင်နေ၍ ရှိမခိုးကြချေ။ ဘုရားရှင်က ရေမီးအစုံအစုံ ယမိုက်ပြာဇိဟာကိုပြု၍ သာကီဝင်မင်းတို့ကို ကျီးစွံလှုပ်ဝပ်စေခဲ့ သည်။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးက မိမိသည် ဖွားစက တစ်ကြိမ်၊ လယ်ထွန်မက်လာပြု စဉ်က တစ်ကြိမ်နှင့် ယခုတတိယအကြိမ် အဖြစ် ရှိသော စွမ်းပညာသည်ဟုဆို၍ ရှိခိုးခဲ့ရာ ကျန်အားလုံးသောသူတို့က လည်း ရှိခိုးကြကုန်၏။

ဘုရားရှင်သည် ရတနာစကြို တော်ကိုဖန်ဆင်း၍ စကြိုကြွရင်း အရှင် သာရိပုတ္တရာ အမှူးပြုသော သံဃာ တော်တို့နှင့် ပရိသတ်တို့အား ဗုဒ္ဓဝင် ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူခဲ့သည်။ ဒေသနာအဆုံးတွင် နတ်ဗြဟ္မာ ကုဋေ တစ်သိန်း ရဟန္တာဖြစ်ကုန်၏။ အောက် မင် အောက်ဖိုလ်တည်သူတို့ကား မရေ မထွက်နိုင်အောင်များသောဟူသတည်း။ တရားဟောပြီး မေ့ပုလ္လင်တွင် စံနေစဉ် အစုံအစုံ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ စည်း ဝေးမိသော ထိုအချိန်တွင် ပေါက္ခဝေသ မိုးကြိုး ရွာသတည်း။ ပရိသတ်တို့က အံ့ဩအိုးကျွေးကြသည်ကို အကြောင်း ပြု၍ ဂေါတမဘုရားရှင်က နေ့ဘုရား အလောင်းတော် ဘဝ၌လည်း ထိုသို့ ပေါက္ခဝေသမိုး ရွာဖူးကြောင်း မိန့်တော် မူရင်း ဂါထာတစ်ထောင်တို့ဖြင့်တန်ဆာ ဆင်အပ်သော ဝေဿန္တရာဇာတိကို တော်သတည်း။

အရားနာပြီး ပြန်ကြသော်လည်း မည်သည့် ဆွေတော်မျိုးတော် တစ်ဦး

ကမျှ ဆွမ်းဖိတ်ပင့်လျှောက်ခြင်း မပြုကြ ချေ။ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်လည်း ဝါ၏သားတော်သည် ငါနန်းတော်သို့ပင် ကြွလာလိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့စိတ်ချ ယုံကြည်ပြီး ဘုရားရှင်ကို မပင့်ဖိတ်ဘဲ ပြန်သွားကာ ဘုရားရှင်နှင့်သံဃာတို့ အတွက် ယာဂဆွမ်းတို့ကို ချက်ပြုတ် စီရင်ကာ အသင့်ရှိနေစေခဲ့သည်။

နောက်နေ့ သံဃာတော်တို့နှင့် ကပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့ ဆွမ်းခံကြ ရာတွင်လည်း မည်သူကမျှ စောင့်ကြို ပင့်ဆောင်ခြင်းမရှိပေ။ ဘုရားရှင်သည် ရှေးရှေးသော နောင်တော် နောင်ကော် ဘုရားရှင်တို့ ပြုခဲ့သည့်အတိုင်း အိမ်စဉ် မပြတ် မျက်နှာကြီးငယ်မရွေး ဆွမ်းရပ် လှည့်လည်တော်မူခဲ့သည်။ ဆွမ်းခံကြ လာသော ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော် တို့အား လူအများသည် သူထက်ငါ လူထက်ငါ နေရာယူ၍ ဖူးမြော်ကြကုန် သည်။

ဤသတင်းကိုသိသော သုဒ္ဓေါ ဒနမင်းသည် တုန်လှုပ်ထိတ်လန့်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍ ဝတ်လဲတော်ကို ကိုင်မရင်း အလျင်အမြန် ဘုရားရှင်ရှိ ရာသို့ အပြေးသွားကာ အဘယ်ကြောင့် မိမိတို့ အရှက်ခွဲရပါသနည်း။ အဘယ် ကြောင့် လှည့်လည်ဆွမ်းခံရပါသနည်း။ မိမိက ဆွမ်းကို ပြည်စံစွာ အကပ်လှူ နှိုင်ဟု မှတ်ထင်နေပါသလားဟုလျှောက် ခဲ့သည်။

ဘုရားရှင်က အိမ်စဉ်မပြတ် ဆွမ်းရပ်လှည့်လည်ခြင်း (သပဝါနဓာရိ က) ကျင့်ဝတ်သည် ဘုရားအနွယ်တော် တို့၏ ကျင့်ဝတ်ဖြစ်ကြောင်း မြေရာ သုဒ္ဓေါဒနမင်းက မိမိတို့အမျိုးသည် မဟာသမ္မတခတ္တိယမျိုးသာ ဖြစ်သည်။ မည်သူမျှ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းမပြုကြ

ဟု ဆိုပြန်သည်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ထိုမင်းမျိုးနွယ်သည် ဖခင်မင်းကြီး၏ အနွယ်သာဖြစ်သည်။ မိမိသည်ကား ဘုရား၏ အနွယ်တည်း။ ဘုရားရှင်တို့ ကား အိမ်စဉ်မပြတ် ဆွမ်းရပ်လှည့်လည် ခြင်း အကျင့်ဖြင့်ပင် အသက်မွေးမပြု ကြောင်း မိန့်တော်မူကာ ခရီးလမ်း အကြား၌ ရပ်တော်မူရင်း -

“ဥတ္တိဋ္ဌေ နယ မဒ္ဓေယျ၊ ဓမ္မံ သုစရိတ်ံ စရေ။
ဓမ္မဓာရီ သုခံ သေတိ၊ အသ္မိ လောကေ ပရမိဓိ”

“မင်းကြီး၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူ သည် ဒကာ ဒကာမတို့၏ အိမ်ဝင်ခါဝ ဝယ် သပ္ပာယ်စွာရပ်၍ ရအပ်သော ဆွမ်း၌ မမေ့မလျော့ရာ၊ အနေသန (မအပ်သောရွာမှီးမှု) နှင့် မဝက်ဝပ် ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော ဆွမ်းခံလှည့် လည်ခြင်း အကျင့်ကို ကျင့်ရာ၏။ ယင်း သို့ ဆွမ်းခံကျင့်ဝတ်ကို မချွတ်ပြုကျင့် လေ့ရှိသော ရဟန်းသည် ဖဗ္ဗဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ တမလွန်ဘဝ၌ လည်း ကောင်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရလေသည်”

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော် မူရာ ဂါထာ၏အဆုံးတွင် သုဒ္ဓေါဒနမင်း ကြီးသည် သောတာပတ္တိစိုလိမ့် ကည် တော့သည်။ ထို့နောက် နန်းတော်သို့ ပင့်၍ အသင့်ခင်းထားသည့် မြတ်သော နေရာတွင် သီတင်းသုံးလျက် ဘုရားရှင် သည် -

“ဓမ္မံ စရေ သုစရိတ်ံ၊ နနံ ဒုစ္စရိ တံ စရေ။
ဓမ္မဓာရီ သုခံ သေတိ၊ အသ္မိ လောကေ ပရမိဓိ”
“မင်းကြီး အနေသနနန်းဖက် စပ်၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော ဆွမ်းခံ

အကျင့်ကို ကျင့်ရာ၏။ ထိုဆွမ်းခံအကျင့်ကို (အမျိုးကြီး ပဏ္ဍာက်၊ သေတင်းကုမ်း၊ ပြည့်တန်ဆာ၊ လင်ကွာမုဆိုးမ၊ ရဟန်းမ ဤမြောက်ပါးသော) အဝေါ်ရေငှာနု၌ လှည့်လည်သောအားဖြင့် မကောင်းသဖြင့် မကျင့်ရာ၊ ယင်းသို့ အနေသနနှင့် မဖက်စပ် ဖြစ်စင်သော ဆွမ်းခံကျင့်ဝတ်ကို မဆွတ်ပြုကျင့်လေ့ရှိသော ရဟန်းသည်ယခုကသံလည်းကောင်း၊ တမလွန်ဘဝဂ္ဂလည်းကောင်း ချမ်းသာစွာနေထိုင်ရလေ၏။

ဤဒုတိယဝါထာ၌ အဆုံး၌ သုဗ္ဗေါပခန်းကြီးသည် သကတပါးမိမိလ၌ တည်ရှိမက မိထွေးဖော်ပေါဟာပီပီဖုဖုအကြီးသည်လည်း သောဟာပပုဂ္ဂိုလ်၌ တည်ရှိ၏။ ဘုရားရှင်ကို ဆွမ်းဖော်ဖော်သို့ ယသောပရာပီဖုဖုသည် မလာဘဲ မိမိသည် လေးစားသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာဟစ်သိန်းထက်ပို ပါရမီဖြည့်ဖက်ဖြစ်ပုံသို့ ဘုရားရှင်လက်ပံ သတ်ပတ်ပါက မိမိထံသို့ ကြွဖော်ဖုမိမိမိမိယုခံလျှိုး ကိုက်ခန်း၌သာ ခန့်ခံသည်။

ဘုရားရှင်ကလည်း ယသောဂရာ ကိုက်ခန်းသို့ ကြွလာရာ မိဖုဖုသည် ဘုရားရှင်၏ ဖျော်တော်နှစ်ဖက်တို့ကို လက်ဖြင့် တင်းကျပ်စွာ ချဲ့ကိုင်ပိုက်ဖက်၍ မှန်းတော်ထက်၌ ခေါင်းကို တင်ပြီး အားပါးထရ အဝါရိုက်စား ချိန်းခံသည်။

လင်သားက ထားခဲ့ခံရ၍ မည်မျှပူနံ့သောကဖြစ်စဉ်၊ နွေးသားငယ်ကို ပိုက်ရင်း လင်သား၏သတင်းကို စွင့်ရင်း မိမိနိုင်သမျှ လင်သားအတိုင်း လိုက်၍ ကျင့်ကြံခဲ့သူ နွေးမတော်ကို ကြည့်ရင်း သုဗ္ဗေါပခန်းကြီးသည် မနေနိုင်တော့ဘဲ သားဘုရားရှင်ကို လျှောက်တင်တော့သည်။

နွေးမတော်သည် သားဘုရားက ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံသည် ဟု သိသည့်အချိန်မှစ၍ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်သာဝတ်ခဲ့ကြောင်း ဘုရားရှင်က ဆွမ်းတစ်ထပ်သာ စားကြောင်း ကြားရသော် တမင်းတစ်ထပ်သာ စားခဲ့ကြောင်း၊ မြတ်သောအိပ်ရာကို ဘုရားရှင်က စွန့်ပစ်ကြောင်းသိလျှင်လည်း ကြီးပြားဖြင့် ရက်အပ်သော ညောင်စောင်း၌သာ အိပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဘုရားရှင်က ပန်းနံ့သာ စသည်တို့မှ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း၊ ကြားသိရလျှင်ပင် ပန်းပန်ခြင်း နှင့်သာလိမ္မော်ခြင်း အမူကိုကို ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဗျာဒိတ်ဖြင့် ယောလွက်ကြွ သွားပြီးနောက် မိုးခွယ်တွဲ မင်းညီမင်းသားတို့က ယခုရောက်ပြန်ကြသော်လည်း နွေးမတော်သည် တစ်ဦးတစ်ယောက်တို့မျှ ဂေဟသီတာ ပေမံတရားဖြင့် ဖောင်းပုံ၍ပင် မကြည့်ခဲ့ကြောင်း၊ မသည်ဖြင့် နွေးမတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးဟိုတို့ သုဗ္ဗေါပနမင်းကြီးသည် လျှောက်တင်ခဲ့သည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က မင်းနှင့် မိဖုဖုတို့၏ စောင့်ရှောက်မှုအောက်တွင် ဉာဏ်ပညာ ရင်ကျက်လာနေပြီဖြစ်သော ယခုအချိန်မှစ၍ မဆိုထားဘိ ရွှေက ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မည့်သူ မရှိဘဲလျက် ပါရမီဉာဏ် မရင့်သန်မီကပင် ရာဟုလာမယ်တော်လောင်းသည် မိမိကိုယ်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြောင်း မိမိတော်မူချက် ပက်ဏ္ဍကနိပါတ်လာ စန္ဒကိန္နရီဇာတ်ကို ဟောတော်မူခဲ့သည်။

ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ဘုရားရှင်ကြွရောက်၍ သုံးရက်မြောက်တွင် သုဗ္ဗေါပခန်းကြီးသည် သားတော် နန္ဒမင်းသားကို အိမ်ရှေ့စံအဖြစ် အပ်နှင်း

ခြင်းနှင့် နှမတော်ဖြစ်သူ ဇနပဝကလျှာဇီနှင့် ထိမ်းမြားခြင်းမင်္ဂလာတို့ကိုပြုပေးကာ ဘုရားရှင်နှင့် သံယာတို့အား ဆွမ်းကပ်ရာ အနုမောဒနာ မင်္ဂလာတရားကို ဟောပြီးနောက် ဘုရားရှင်သည် နန္ဒမင်းသားကို ရဟန်းပြုစေလို၍ အပြန်တွင် သပိတ်ကို နန္ဒမင်းသားအား ပေးလိုက်သည်။ မင်းသားသည် နောင်တော်ဘုရားကို အိမ်ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်း သပိတ်ကိုပိုက်ကာ ကျောင်းတော်အထိ ပါသွားတော့သည်။

ကျောင်းသို့ရောက်လျှင် ဘုရားရှင်က ရဟန်းပြုမည်လားဟုမေးရာ သန့်ကျင့်ပြီးမလျှောက်ဝံ့သဖြင့် အလိုဆန္ဒမရှိသော်လည်း ရဟန်းပြုခဲ့သည်။

ကမ်းနံ့ ခုနစ်ရက်မြောက်တွင် နန်းတော်သို့ သံယာကိုနှင့်အတူ ဆွမ်းစားကြည့်ချိန်တွင် မိခင်၏ သညာပေးမှုမရ ရှားဖုလာမင်းသားငယ်သည် ခေါင်ဘုရားရှင်ထံလာပြီး ထိထိသံသကာ စကားများပြောကာ ဘုရားရှင်ထံ အပူပေးရန် တောင်း၏။ ဘုရားရှင်ပြန်မကြွတွင်လည်း နောက်မှလိုက်၍ အနွှေတောင်းရင်း ကျောင်းသို့ရောက်သွားတော့၏။

ဘုရားရှင်က ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအဖြစ် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ပုဗ္ဗစရိယအဖြစ် အရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ ဩဝါဒါစရိယအဖြစ် အရှင်ဟောကထပတို့ကို ပြုစေလျက် ရာဟုလာမင်းသားကို ရှင်သာမဓေက ပြုစေစေခဲ့တော့သည်။

ထိုသတင်းကို ကြားရသော် သုဗ္ဗေါပခန်းကြီးသည် လွန်စွာ စိတ်မသက်မသာဖြစ်၍ ပင်ပန်းဆင်းရဲဖြစ်ရတော့၏။

သုဗ္ဗေါပခန်းကြီးသည် သားများ မြေးများကို

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ပြီး သားတော်သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၊ သားတော် နန္ဒမင်းသားနှင့် မြေးတော် ရာဟုလာတို့ကို ဖွားမြင်ပြီးနောက် ပုဏ္ဏားတို့က ကြော်ငြာပေးမင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်များ စာသရေခေတ်ဖြင့် တင်တယ်နေမည် သား၊ မြေးတို့ကို ပြင်ပတော့မည်ဟု အလွန်စွာစောင့်ရှောက်ထားသော ဖြစ်နေခဲ့သဖြင့်သည်။ သားတော်သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်များပြုသောအခါ ဆန္ဒမပြည့်စုံတော့ပြီဖြစ်၍ လွန်စွာ စိတ်နှလုံး ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ဆင်းရဲခဲ့ရသည်။ တစ်ဖန် နန္ဒမင်းသားကလည်း ရဟန်းပြုပြီးရာ ပုထိုးပာအကြိမ် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်ရပြန်သည်။ နောက်ဆုံးမျှော်လင့်ချက်ဖြစ်သည့် မြေးရာဟုလာကလည်း ရဟန်းဘဝမစောပြုလိုက်ပြီဟု ကြားရပြန်သော် ဘုရားရှင်မင်းကြီး၏စိတ်ဝယ် သာကီဝင်မင်းဆက် ဖျက်ရချေပြီ၊ စကြာမင်းအထက်ဆုံး မည်သို့မျှ မမြင်ရနိုင်တော့ပါတော့ဟု ဆော့မိရင်း နန္ဒမင်းကလေးပျို၍ စိတ်ဆင်းရဲနေတော့သည်။

သုဗ္ဗဒါနမင်းကြီးမှာ သတိပါဂါမ် အရိယာသာဖြစ်သေးသဖြင့် ဝေါသကီဝေယာကို အမြစ်ပြတ်မပယ်သတ်နိုင်ရသေး၍ စိတ်နှလုံးဆင်းရဲခြင်း ပြင်းစွာဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မည်သို့မျှ အောင်အည်းသည့်ခဲခြင်းမှာ မတတ်နိုင်တော့ဘဲ ဘုရားရှင်ထံသွား၍ ခိုခွိပြီး လျှောက်တင်တော့သည်။

မိမိသည် ဆုတောင်းလိုကြောင်း လျှောက်ရာ ဘုရားရှင်က အခြားသူများထံမှ အလှူ၍ အသက်မွေးရသော ရဟန်းဟူသည် အခြားသူတစ်ဦးကို ဆုပေးခြင်း ဆုခံခြင်းအလုပ်ကို လုပ်ခြင်းသည် ရဟန်းတို့အတွက် အလုပ်မဟုတ်၊ မသင့်လျော်၊ ဘုရားရှင်တို့၏ အလေ့

အကျက် မဟုတ်။ ဘုရားရှင်တို့သည် လွန်မြောက်ပြီးသောဆု ရှိကြကုန်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သုဗ္ဗဒါနမင်းက မိမိတောင်းသည့်ဆုသည်အပ်လည်းအပ်စေအပ်စေမရှိသောဆုပါဟု လျှောက်တင်မှ တူရားရှင်က ဖွင့်ပြုခဲ့သည်။

သုဗ္ဗဒါနမင်းကြီးက သားသိဒ္ဓတ္ထမင်းသား တောထွက်ရဟန်းပြုသောအခါ ဖော်ပြနိုင်လောက်အောင် လွန်စွာဆင်းရဲဒုက္ခ သောကဖြစ်ရပါကြောင်း၊ ထိုအခါ နန္ဒမင်းသား ရဟန်းပြုသောအခါ၌လည်း ဖွားစွာစိတ်ပူကွဖြစ်ခဲ့ရကြောင်း၊ ယခု မြေးရာဟုလာရှင်သာမဏေပြုသည်ဟု ကြားရသည်အခါ အတိုင်းထက်အလွန် ဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်ရပါကြောင်း၊ မိဘတို့ကွားတို့သည် သားသမီး မြေးမြစ်တို့အပေါ် မြစ်ပွားသော မေတ္တာပေးမခတ်သည် အပေါ်ယံအချေပြားမှ အချေလှူ၊ အသား၊ အကြော၊ အရိုးတို့ကိုဖြတ်ပြီး ခိုးထွင်းခြင်းဆိုသည့် ခိုက်၍ တည်ပါကြောင်း၊ သို့ပါ၍ အမိအဖတို့ အခွင့်မပြုသော သားမြေးတို့ ရှင်ရဟန်းပြုပေးတော် မမူပါရန် လျှောက်ထား တောင်းပန်သည်ဟု လျှောက်တင်ရာ ဘုရားရှင်က

“နက္ခိန္ဒေဝ အနုရုညာဂဏာ မာတာပိတုဟိ ပုတ္တော၊ ပဗ္ဗာဇေတစ္စာ။
 ယော ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အာပတ္တိံ ဝုတ္တဿ”

“ရဟန်းတို့ မိဘနှစ်ပါး ခွင့်မပြုအပ်သော သားကို ရှင်ရဟန်းမပြုပေးရာ၊ အကြင်ရဟန်းသည် ရှင်ရဟန်းပြုပေးပါက ထိုရဟန်းအား ဝုတ္တဿအပ်သင့်စေ”

ဟူသော ပထမဆုံးသောပညတ်တော်မူသည့် ဘုရားရှင် ပညတ်သည့် သိက္ခာပုဒ်ကို ဟောတော်မူခဲ့သည်။ နောက်နေ့ နန်းတော်တွင်ဆွမ်းကပ်စဉ်

သုဗ္ဗဒါနမင်းကြီးက အစေ့အစပ်စကားဆိုကြရင်း သားဘုရားလောင်းတော်တွင် ဝုတ္တရဝိဇယကျင့်နေစဉ်အတွင်း သားတော်သည် ဖူးလဲသေလွန်ကြောင်း နတ်များက လာပြောရာ ပယုကြည်ခဲ့သည့် သားတော်သည်ဘုရားအဖြစ်သို့အရောက်ကံ ပညံသည့်နည်းနှင့်ပျံ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း မပြုနိုင်ဟု ပြောကာ နတ်တို့တို့ခြင်းခဲ့ကြောင်း ပြော၏။ ခမည်းတော်သည် နန္ဒမင်းထံ၌ပင် ဆိတ်ခိုက်၍ သား၏အနိစ္စဟုဆိုပြီး သားသေကြောင်း လာပြောသည်ကို ပယုကြည်သံ ပယ်ချခဲ့ကြောင်း မိန့်တော်မူကာ ဘုရားရှင်သည် ပသကနိပါတ်လာ မဟာမဗ္ဗပါလဇာတ်ကို အကျယ်တဝင့် ဟောတော်မူပြီး ဆက်လက်၍ သစ္စာသေးပါးစကား အနက်ကို ဟောတော်မူရာ စတုသစ္စ ဓမ္မကဏ္ဍာ ဒေသနာနိဗ္ဗိန္ဒာသောအခါ၌ သုဗ္ဗဒါနမင်းကြီးသည် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်တော့သည်။

ဝေါကမဘုရားရှင်သည် ဒေသနာနိဗ္ဗာန်ကြွချီရင်း မလ္လတိုင်း အနုပိယအမည်ရှိ သရက်ဥယျာဉ်တွင် သီတင်းသုံးနေစဉ် တပိလတော်ပြုသည့် သုဗ္ဗဒါနမင်းကြီးသည် သာကီဝင်မင်းအစပါးကို စဉ်းစားစေကာ ဘုရားရှင်သည် ဣလောင်၌နေပါက ကြော်ငြာပေးမင်းဖြစ်ကာ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအလုံးမှ မင်းအပေါင်းက ဝန်းရိုင်းခြံရံ၍ နေကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်ကိုလည်း ဝန်းရိုင်းခြံရံပေးရန် တစ်တိမ်လျှင် မင်းသား တစ်ဦးကျ ရဟန်းပြုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောတော့သည်။

ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကလည်း သဘောကြိုက်ညီပြီး တစ်ပြိုင်နက်ပညာပင် မင်းသားတစ်ထောင်သား အနုပိယတောသို့ လိုက်သွားကာ ဘုရားရှင်ထံ

ရှင်ရဟန်းပြုကြလေ၏။ ထိုအထဲတွင် တစ္ဆိယမင်းသား၊ အနုရုဒ္ဓိမင်းသား၊ အာနန္ဒမင်းသား၊ ဘဂ္ဂမင်းသား၊ ကိမိလမင်းသားနှင့် ဝေဝတ္ထမင်းသားတို့ ပါခဲ့သည်။ သူတို့နှင့်အတူ ဝိနည်းစတင်ရှင် ဥပါလိထေရ်လောင်းလည်း ပါခဲ့သည်။

အနာထဝိဏ်သုဋ္ဌေးကြီးသည်လည်း ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်မပြီး တရားနာရအောင် သောတာပန်တည်ခဲ့ကာ ဝေဝတ္ထမင်းတော်ကို ဆောင်လုပ်လှူဒါန်းလေသည်။ ညီတော်ခန္ဓာသည်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာကြီးသို့ ချောက်ခွဲပြန်သည်။

ဝေသာလီပြည်၏ ကပ်တေးတို့လည်း ဇုတနယုတ်တရားပေးတော်မူ၍ ငြိမ်းစေအေးစေခဲ့၏။ ကပ်လတ်နှင့် ဝေသာလီယသာတီဝင်မင်းတို့၏ ရေလျှိုး စစ်ခင်းမည်ဟုမေးလိုလည်း ဘုရားရှင်က ငြိမ်းစေခဲ့သည်။ ထိုမှ နတ်ပြဟော အစည်းဟံမေးကြီးဖြစ်ကာ ပဟာသတ္တရာမတ် ၁၀၇ ခု နယုန်ပြည့်နေ့ (ပစ္ဆမုဒြေတ် ဝါကပ်ပါရိ)တွင် ပဟာသပမာယုတ်တော်များကို ဟောတော်မူခဲ့ရာ မေရမထွက်နိုင်လောက်အောင်ပင် အကျွတ်တရား ရကြကုန်၏။ ဤသို့ဖြင့် ပစ္ဆမမြောက်ဝါကို ဝေသာလီပြည်အနီး မဟာပုန်တော (ပဟာသပမာယုတ်တော်များဟောရာအရပ်)အတွင်းရှိ ကျောက်ဂါရကျောင်းတို့ကို ဝါကပ်ဆုတော်မူခဲ့သည်။

ဝါဝင်ပြီးနောက် ဝါခေါင်လသို့ ရောက်သော် လှေရွှါဝန်မင်းကြီးသည် ပြင်းစွာသောဝေဒနာ ဖြစ်လာသည်။ သက်တော် (၉၇)နှစ်ပြည့်၍ (၉၈)နှစ်ထဲသို့ ရောက်နေချေပြီ။ ဝေဒနာခံစားလျက် သေရာညောင်စောင်း၌ အိပ်ရင်း သားဘုရားရှင် သားနန္ဒထေရ် တွေတော်

အာနန္ဒထေရ်နှင့် မြေးတော်ရာဟူလာရှင်သာမဏေတို့ကို အောက်မေ့တဆိုနေခဲ့သည်။

ဤသည်ကို ဆင်ခြင်မိသဖြင့် သိလိုက်ရသော ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတို့နှင့်အတူ သုဋ္ဌေဝန်မင်း၏အနားသို့ ကြွသွားပြီး ဓမ္မသံဝေဂဖြစ်ကာ အစေ့အစပ် စကားဆိုခဲ့သည်။ သုဋ္ဌေဝန်မင်းကြီးသည် ပြည်သောမျက်ရည်ရှိ မျက်စိဖြင့် မိမိ၏ဝေဒနာ တိုး၍တိုး၍လာကြောင်း လျှောက်တင်၏။

ဘုရားရှင်သည် လက်ယာလက်မောင်းတော်ကို ဆန့်တန်း၍ လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး လောကဟို၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ပါရမီတို့ကို မြည့်ဟူ၍ကော ဘုရားဖြစ်ခဲ့ကြောင်း သစ္စာဆိုပြီး သုဋ္ဌေဝန်မင်း၏ ဦးခေါင်းကို လက်နှင့်ဖိပြီး သုံးသပ်ခဲ့သည်။ သုဋ္ဌေဝန်မင်း၏ခေါင်း၌ ဝေဒနာငြိမ်းသတည်း။ အရှင်အာနန္ဒကလည်း မိမိသည် ဘုရားရှင်နှင့် လက်ကြပ်မကွာ ဟန်ပြုနေပြီး ဘုရားရှင်၏အပိုင်သပွယ်ဖြစ်ကြောင်း ယဗ္ဗာဆို၍ လက်ပါးဖြင့် သုဋ္ဌေဝန်မင်း၏ လက်ယာလက်မောင်းကို လှီးသပ်ရာ ထိုနေရာ၌ ဝေဒနာငြိမ်းခဲ့သည်။

အရှင်နန္ဒထေရ်က ဘုရားရှင်၏ စကားကိုလိုက်နာ၍ ပဟာသပမာယုတ်ကုန်ရကြောင်း သစ္စာဆိုပြီး လက်ဖြင့် မင်းကြီး၏ လက်ပါးကို ယှဉ်သပ်ရာ လက်ခံလက်သည် ဝေဒနာငြိမ်းခဲ့သည်။ မြေးတော် ရှင်ရာဟူလာက မိမိသည် ဇာလီမင်းသား ဘဝက ဖခင်သည် ဇူကောပုဂ္ဂိုလ်သို့ မိမိကိုပေးလျှာရာ ခေင်၏စကားကိုလိုက်နာခဲ့ကြောင်း သစ္စာဆိုပြီး ကျောကုန်းကို လက်ဖြင့်ဆုပ်နယ်ပေးရာ ဝေဒနာငြိမ်းခဲ့သည်။

အနာဂင်းသွား၍ ဝမ်းသာနေသော သုဋ္ဌေဝန်မင်း၏ အသက်ကြွင်းသည် ခုနစ်ရက်သာကျန်ကြောင်းဘုရားရှင်က မြင်ပြီး အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပနိဿယ ရှိ မရှိ ဆင်ခြင်ရာ ရှိသည်ဟု မြင်၍ သုဋ္ဌေဝန်မင်းကြီးအား နေ့ညညီပတ်လုံး တရားဟောတော်မူခဲ့သည်။ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌ ခပ်သိမ်းသော သင်္ခါရာတရားတို့၏ အပြုပရိသေအဖြစ်ကို ပြတော်မူပြီးပွား

“သနိဗ္ဗာဝတ သနိဗ္ဗာ ဥပ္ပါဒဝယ ခမ္မိနော။

ဥပဇိတ္တာ နိရုဇ္ဈိ တေသံ ဝုပ သမော သုပေါ။

သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ ဗုက္ခာ ယပါ ပညာယ ပသဘတိ။

အထ နိဗ္ဗိန္ဒကံ ဒုက္ခေ ဝေပဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။”

“ထေဘူမက သင်္ခါရတို့သည် စင်စစ်ကောန် အနုနုအားဖြင့် အမြဲမရှိကြကုန်။ မြစ်ခြင်း မျက်ခြင်းသဘော ချိကြကုန်၏။ မြစ်ပြို၍ ချွင်ပျောက်ကြကုန်၏။ ထိုတကဲ့သို့ပင် သင်္ခါရတို့၏ ဖျပ်ချာငြိမ်းရာ မဟာအသံဝေဒနာတို့ နိဗ္ဗာန်သည် ချမ်းသာစေရန် စင်စစ်ပရိယတကား။

ခပ်သိမ်းကုန်သော သင်္ခါရတို့သည် ဆင်းချွတ်ကုန်၏။ ဤသို့ အကြင်အခါ၌ ဝိပဿနာပညာဖြင့် ရှုမြင်၏။ ထိုသို့ ရှုမြင်သည်ရှိသော် သံသရာဝန်ဆင်းရဲ၌ ငြိမ်းစေ၏။ ကိုလို ငြိမ်းငြိမ်းသည် ပင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ဟူ၍မဟုတ် လမ်းကြောင်းသည် ဖြစ်၏။”

သုဋ္ဌေဝန်မင်းကြီးသည် တရားဒေသနာကို အစဉ်ဆိုးပြီး ဝိပဿနာကို ပွားရာ ဓမ္မရာဂ၊ မာမာ၊ ဥပသမ္ဘာဒိယတော်လေသာတို့ကို ကြွင်းမရှိပယ်၍

ပဋိသန္ဓိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ဘုရားရှင် အားလည်း မိမိ၏ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းခြင်းကို လျှောက်၍ တစ်ဆက်တည်းပင် မိမိ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည် အခြင်းအရာကို ပန်ကြားလျှောက်တင်ခဲ့သည်။

ဘုရားရှင်ကလည်း ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း၏ အခါကို သိလော့ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

ဂေါတမီဖုရားကြီးမှစ၍ အားလုံးသောသူတို့သည် ပြင်းစွာငိုကြွေးကြကုန်သည်။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးက အားလုံးကို စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးမနေကြရန် ဝေခြင်းတရားသည် လောက၏ ဖြစ်ခြင်းဓမ္မတာသာဖြစ်ကြောင်း၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်အပ်သူတို့နှင့် ကွေကွင်းချခြင်းသည်လည်း လောက၏ ဓမ္မတာဖြစ်ကြောင်း၊ လောက၏သဘောသည် ဖြစ်တတ်သကဲ့သို့ ပျက်တတ်သည်သာဖြစ်ကြောင်း၊ လောက၌ မပျက်သောအဖြစ်သည် မရှိကြောင်း နှစ်သိမ့်စကားဆိုခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်အား ရှိခိုး၍ ကံသုံးပါးဖြင့် ဖြစ်မှားမိသောအပြစ်တို့ကို သည်းခံရန် တောင်းပန်လျှောက်ထားပြီး အိပ်ရာထက်၌ လျောင်းလျက် လူအဝတ်ဖြင့်ပင် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၇ ခု ဝါခေါင်လပြည့် စနေနေ့ နေထွက်အခါတွင် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသတည်း။

ဘုရားရှင်သည် ပရိသတ်တို့အား အနိစ္စနှင့်စပ်သော တရားစကားဖြင့် သက်သာရာရစေ၍ ရဟန်းတို့အားလည်း မဂ်ဖိုလ်ချမ်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်၌ မမေ့မလျော့ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကြရန် မိန့်တော်မူကာ အရှင်

မဟာတဿပအား မင်းကြီး၏ ရုပ်အလောင်းကို သင်္ဃုတ်ရန် မြေနေရာတို့ စီမံစေခဲ့သည်။

ပြီးသော် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် မင်း၏ဦးခေါင်းကိုကြူချီ၍ ရေသွန်းပေးကာ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ရေချိုးပုတ်သပ် စင်ကြယ်စေသည်။ ထို့နောက် ထင်မစင်ဖြင့် သင်္ချိုင်းမြေသို့သယ်ခဲ့သည်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်ပင် ထင်းပုပေါ်သို့ ရုပ်အလောင်းကို တင်ပေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် သိကြားမင်း၏လက်မှ ပတ္တမြားမီးကိုယူ၍ ထင်းကို မီးရှို့ပေးခဲ့သည်။ နောက်မှ သိကြား နတ်လူတို့က ဆက်၍ မီးရှို့ပေးခဲ့ကြသည်။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀ ခု ဝါဆိုလပြည့် စနေနေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သော သုဒ္ဓေါဒနမင်းကား မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၇ ခု ဝါခေါင်လပြည့် စနေနေ့တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသတည်း။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးနောက် ဝေသာလီပြည် မဟာဝန်တော ကုဋ္ဌာဂါရကျောင်း၌ စံနေသော ဘုရားရှင်ထံ မိတ္ထေးတော် ဂေါတမီဖုရားကြီးနှင့် သာကီဝင်မင်းသမီးငါးရာတို့သည် ရှင်ရဟန်းမအဖြစ် ပြုခွင့်တောင်းရာ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်က လည်း တောင်းပန်လျှောက်ထားပေးသဖြင့် ဘိက္ခုနီသာသနာ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

မိတ္ထေးတော်ဂေါတမီ ဖုရားကြီးလည်း ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့သည်။ နောက်တွင် သမီးတော် ဇနပဒကလျာဏီ၊ ယသောဓရာဒေဝီတို့လည်း ရဟန်းမအဖြစ်ရကြကာ ရဟန္တာမ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

လောကထွတ်ထား ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် တပည့်သာဝက သံယာတို့နှင့်အတူ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့

ပေပြီ။ အရဟတ္တဖိုလ် ဆိုက်ရောက်ခဲ့ကြသော သုဒ္ဓေါဒနမင်း၊ ဂေါတမီဖုရား၊ နန္ဒာမင်းသမီး၊ ယသောဓရာမီဖုရားတို့သည်လည်း ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ကုန်ကြပြီ။ တပည့်သာဝက သံယာအဆက်ဆက်၏ သွေးဆွေစွမ်းအားတို့ကြောင့် သာသနာသည် မကွယ်သေး။

ယခု ကွန်ရက်တို့နိုင်ငံတွင် ထေရဝါဒ ဂေါတမဗုဒ္ဓသာသနာသည်ပွင့်ထွန်းတည်တံ့နေဆဲဖြစ်သည်။ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိဝေဒ အာသနာသုံးရပ် ထွန်းလင်းတောက်ပနေဆဲတည်း။ မဂ်ဖိုလ်ရောက်ကြောင်း အကျင့်တို့သည် တည်ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး မိန့်မှားခဲ့သည့်အတိုင်း မဂ်ဖိုလ်ချမ်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တို့၌ မမေ့မလျော့မပျင်းမရ မခိုမကပ်ဘဲ ကြီးစားအားထုတ် ကျင့်ကြံကြခြင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်သို့ ပေါက်မြောက်ဆိုက်ရောက်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

လင်းယဉ်ဉာဏ်

ကျမ်းကိုး

- (၁) မဟာဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်း (တိပိဋကမင်းကွန်းဆရာတော်)
- (၂) ငါးရာဇာဓိပတိဇာတ်ကြီးဝတ္ထု ငါးတွဲ (ညောင်ကန်ဆရာတော်)
- (၃) ဓမ္မပဒဇာတ် (ညောင်လေးပင်တောရဆရာတော်)
- (၄) တထာဂတဂါနဒီပနိ (ဒီပံယင်းသုံးထပ်ရွှေကျောင်းဆရာတော်)
- (၅) မဟာနိပါတ်လာ ဇာတ်တော်ကြီး ဆယ်တွဲ (အရှင်ဩဘာသ၊ အရှင်နန္ဒမေဓာ၊ အရှင်ပညာတိက္ခ)

မွန်ပြည်နယ် ရခိုင်ရ သာသနာ့နယ်မြေမှ ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများ

ဝေဒသုတေသီရာမျိုး

နိဂါန်း

မနေ့ညသည့် လွန်ခဲ့သောလက သားမြေးယဖွယ်
ဖြစ်ပေသော ကဗျာသရာဂေါက်၏ ဖိတ်ကြားမှုအရ မွန်
ပြည်နယ်၊ မုပုံမြို့တွင် ဆတ္တအလည်ရောက်ရင် ဝင်းစိန်တောရ
ချိုင်းနှစ်ကောင် ဘုရားသို့ သွားရောက်လေ့လာ ဖြစ်ပြန်စွာ
ပြောဆိုခဲ့ရာမှ ဤဆောင်းပါး အတည်ပုံပါသည်။

ထည့်စေချာ

မကုမ္ပဏီတော်ရှင် အင်္ဂလိပ်အစုရှင်သတ္တမ္မဇောတီ
က ဂေါက်ဖာဟတ္ထကောသရ (ပင်းစိန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး)
ဦးစီးတည်ထောင်တော်မူခဲ့သော ကျေးဇူးကြီး ဆုံးဖြတ်သည့်
ဝိသုဒ္ဓါရေးရာအောင်ချမ်းသာ အတောင်လေးရာပြည့် လျောင်း
တော်မူဘုရားကြီးနှင့် အတောင်ခြောက်ရာ လျောင်းတော်မူ
ဘုရားကြီးတို့ ကိန်းဝမ်းစပ်ယံတော်မူရာ ဝင်းစိန်တောရ
ကျောင်း သာသနာပြုစခန်းသည် မွန်ပြည်နယ်၊ မုပုံမြို့နယ်၊
မုပုံ-သဲမြို့နယ်ရပ်ကားလမ်း၊ မိုင်တိုင်အမှတ် ၁၄ ရှိ မြိုင်ကုန်း
ကျေးရွာ၏ အရှေ့ဘက် တစ်မိုင် နှစ်ဖာလုံအကွာတွင် တည်
ရှိပါသည်။

ချိုင်းနှစ်ကောင်မှစစ်ဝ

ဝင်းစိန်တောရကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်ရာလမ်းတွင်
မြိုင်ကုန်းရွာ၏ ပေ ၂၀ ခန့် အမြင့်ရှိသည့် ကြီးမားသော
ချိုင်းနှစ်ကောင်၏ အလယ်တွင် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဘုရား

လောင်း တောတွက်ကော်မူရန် စံတော်ပယ်စွပ်ဖုတ်စုံနှင့်
၁၅ ပေခန့် အမြင့်ရှိသော မုခ်ဦးအဝင် ဟတ္ထရာခင်းလမ်းပ
ကြီးပုပင် ဝင်ရောက်ရလေသည်။ ချိုင်းနှစ်ကောင်ပုပင်ပ
ယူ၍ မွန်ပြည်နယ်သားများက ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

မုခ်ဦးရှေ့တွင် မွန်ပြည်နယ်အမှတ်အသား ဟင်္သာ
ငှက်ပုပင်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ မုခ်ဦးပျဉ်း သူမကောင်းတို့၏
ရုပ်တုများ ပါရှိပါသည်။

ချိုင်းနှစ်လောင် အပိပွယ်မှာ ရေတွက်ပေါက်(ဖို)
ကယုပင်ပေါက်မှနေ၍ နွဲ့ လွယ် ဝိနိယမြင့် အစာကို အောင့်
သည့် ချိုင်းတို့ကို ပုံပလာသဖြ့် ထရားရှာမိုလိုသူကို၏ စိတ်
အစဉ်တွင် သတိပဋ္ဌာန်တရား လက်တိုင်ထားထား ကံ ဉာဏ်
ဝိရိယတို့ဖြင့် အစဉ်မပျက်သတိကံ၍ ဓမ္မတိပွားများရန်
စိတ်ရည်သန်ကာ ပုံဖော်ပြုလုပ်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

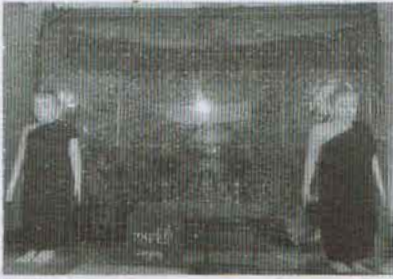
၎င်းကတ္ထရာလမ်းမကြီးအတိုင်း ဝင်လာသောအခါ
စေတီငယ်နှစ်ဆူနှင့် ရဟန္တာငါးရာ၊ အလယ်ပေါ်မှတစ်ဆင့်
စေတီပုထိုးကြီးငယ်များ ဝင်းစိန်ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံတူရုပ်တု
တော်ကြီး ဝင်းစိန်တောရသာသနာပြုစခန်းကို စောင့်ရှောက်
သော အဘိုးနိုင်ရောပုံ ရုပ်တုများ တွေ့ရပါသည်။

အရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပုံတူရုပ်တုတော်တို့အား
မြဲသို့ကဲ့သို့သော အသားစား သတ္တဝါများအပေါ်တွင်
မေတ္တာတရား ကြီးမားစွာထားရှိသဖြင့် ဧည့်ပန်အန္တရာယ်
မရှိပုံကို ပီပြင်စွာ ဖော်ပြထားပေးသည်။

ဝေဒသုတေသီရာမျိုး ၂၀၀၁

www.burmeseclassic.com

မရှိမခွင်စေတီ

ဆရာတော်၏ဩဝါပနှင့် တည်ထားသော အဓိဋ္ဌာန်
ဖောင် စေတီတော်ဆူဝင်ဖြစ်သည်။ ၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ တန်ခူးလ
ပြည့်နေ့ ညဦးဦးယံအချိန်တွင် ထပ်တင်ထားရာ ကိုးပေနှင့်
တစ်ညတည်း အပြီးတည်ဆောက် (တိုးပေး) အနက်မတက်မီ
ကီးတော်တင်လျှပ်ပတ်မှသော စေတီတော်ဖြစ်ပါသည်။

၁၃၇၅-ခုနှစ်တွင် မုနိစ်ရွှေချ ညက်တော်ကိုးပေ
အပြုပုံယုံ ပြန်လည်ပူဇော်ပြီး ၁၃၇၆-တွင် ခေတီတော်ကို အင်္ဂါ
သီပန်း၊ သံတံခါးပျား တပ်ဆင်ပြုလုပ်၍ ၁၃၇၇-ခုနှစ်တွင်
မုနိစ်ရွှေချစေတီတော်ကို ပုထိုးတော်စေတီ ခြံရံ၍ လိုက်စေတီ
ဟစ်ယူ တည်တော်မူသည်။ ထိုခေတီအစပါပု မရူစေတီ
ပုထိုးတော်ကြီးများ တည်ဆောက်အညီအတူပင် သစ်ပင်၊ ယံပင်
ဝင်ဘဲ ကျက်ပိုင်းသက်သတ်ခြင်း စေတီပုထိုးတော်ကြီး တစ်ယူ
ထပ်ဆင့်၍ တည်စတင်ပူဇော် ဟစ်တော် ၄၅-ပေအမြင့်ရှိ
ပုထိုးစေတီတော်ကြီးကို ထီးစတင်ဟစ်လှူခဲ့ပါသည်။ စစ်စဉ်
ဘုရားဝံ့တော်ကိုလည်း ကျင်ပေးပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

မိနုထုပရနိဒေသင်ကျမ်းသင်

ခေလျာဂါထာပုထိုးပြင်တော် ဓမ္မာနု၊ ခြံခေသံမုနိ နတ်
လမ်းပုံ ဘုရားဘက်သို့ ကွေလျာဂါထာပါသည်။ နတ်လမ်းအဝင်
ကျားစင်တော် ခေလျာဂါထာလမ်းနှင့် သားဝင်ခေလျာဂါထာ
ကို ဓာတ်ပုံပတ်တမ်းတင်ဖြစ်ပါသည်။ နတ်လမ်းပေါ်ပုထိုးနှင့်
အတောင်ခေလျာဂါထာကြီးကို လုံးတော်ပြည့်စုံအခြေရာရသော
အခါ ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးသော သဒ္ဓါပီတိဖောဏဟုန်က
ကြက်ယံလေးမြန်းခြင်းစေတီပါသည်။

ဘုရားအတွင်းကိုဝင်ဝင်ချင်း ပထမဆုံး တွေ့မြင်ရ
သည်မှာ စောင်းတော်ရှင်ဖြစ်ပါသည်။ ရင်ပြင်ဘက်သို့ထွက်၍
ရှင်ပွားတော်မြတ်ကြီး၏ ကြည်လင်ဝေသော မျက်နှာတော်

နှင့် သင်းကျစ်တော်တို့ကို အနီးကပ်ဖူးမြော်ပါသည်။ သင်း
ကျစ်တော်မှ ၂၄-ပေခွင်းစက်ဝန်းကို ခြံရံစေထွင်းထားသော
တနင်္ဂနွေဘုရားမှာ အနုစိတ်လက်ရာမြောက်လှပလှသည်။

ဆက်လက်၍ အတွင်းပြန်ဝင်သောအခါ ဦးခေါင်း
တော် ဟုရားခန်းမှာ ဇေယျဝတ်ဆင်ဆွတ်ခန်း ပုံစံဟာဖြစ်၍
ပေးမြေ သီတိငြိမ်တာ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပုထိုးစိတ် တရားထိုင်ရန်
အသင့် လျှော်ဆုံးနေရာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမှအထွက်တွင်
လက်ပံပုံ လက်ယာနံတွဲ စောင့်ရှောက်တော်မူသော ဘုရား
ခန်း ဖြစ်ပေသည်။

ရင်ပြင်သို့ ပြန်လည်ထွက်လာလျှင် ဆရာတော်
ဘုရားကြီးမှ လျှော်ဆုံးတော်မူစွမ်းပွားတော်မြတ်ကြီးကို ခူတော်
တန်တော့နေရာနံကို မှတ်တမ်းပါပါသည်။

ပုဗ္ဗဘုရားရှင်၏ နန္ဒာကိုယ်စတင် ပမ်းတော်အတွင်း
ဗုဒ္ဓဝင်ပြခန်းများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားလျှင် အလောင်းတော်
သိဒ္ဓတ္ထမင်းပေး ပဋိသန္ဓေယူသည်ပုံစံဖြင့် မြက်ရွာဘုရားရှင်
ပရိနိပ္ပာန်စိတ်တော်ပူသည်အထိ သင်တော်ကင်ရှား မြတ်
ရွာဘုရား၏ ဘဂိုလ်းဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာ အသေးစိတ်
နှင့် ဝေနေယျ သတ္တဝါများဘေး တရားမေမုဒားအမြတ်ပေး
ကိုက်ပေးမှုပုံများကို အထပ်ထပ် အနန်းထိုက် ပန်းစိုးပန်းပု
အနုလက်ရာများဖြင့် ဝမ်းနားစွာ သရုပ်ဖော်ပုံများဖြင့် ပြသ
ထားပါသည်။

ဝန်ကြီးရှင်ကပ်အတွင်း အဟူသို့ဝင်အထိုင် ခံစားရ
ပုံများကိုလည်း ပီပြင်စွာ သရုပ်ဖော်ပြသထားပါသည်။

၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ ပြာသလီလအတွင်း (၁၀) ရက်နေ့တွင်
အုတ်မြစ်ချ စတင်တည်ဆောက်ခဲ့ပါသည်။ ဘုရားကြီးတော်
နေရာတန်ဆေးထားရှိသည့် ဦးခေါင်းတော် အနုစိတ်
လှည့်သည်မှာ နောင်ပွင့်မည့် အခါမေတ္တေယျာရုံအရှင်မှ
နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားဟောနေပုံဖြစ်ပြီး ညာဘက်

လက်ကောက် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတိုက်အဖွဲ့အစည်းက နောက်ဆုံးအထိ ပေါ်ကြွယ်ဝစေရန်အတွက် အဖွဲ့အစည်းဖြင့် တည်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး စံစော့ဦးဗိမာန်တော်

အသေးစိတ် အားပေးရ လေ့လာပြီးသောအခါ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်လည်လာကြပြီးလျှင် ဝင်းစိန်တော့ရတနာတော်ဘုရားကြီး၏ မှတ်တမ်းတင်စာတိုက်က သီတင်းသုံးစံမြန်းရာ ဘုံခုနစ်ဆင့်ပါရှိသည့် နှစ်ထပ်ကျောင်းပေးတော်မူခဲ့ပုံများကို ဖော်ပြပါသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၉)ရက်(၂၆. ၄. ၂၀၁၅) တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့လယ် ၂ နာရီအချိန်တွင် ဗုဒ္ဓနိပဇ္ဇာပြည်ထွက်ရပ်လမ်းသို့ မြန်းတော်မူလေသော ကျေးဇူးရှင် ဝင်းစိန်ဆရာတော်၊ အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာသဗ္ဗပုဇောတိကာ၊ ဓမ္မပါရဂူဒေါက်တာသဒ္ဓန္တကေသရ Ph. D (Honoris Causa) ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မိမိ၏သားတော် ဦးစင်းလေး အရှင်သောတုလာအား-

“ငါ ဆရာတော်ဘုရား ပံ့ပိုးတော်မူပါက ဂုဏ်ထူးခြင်း မပြုရ မီးသဏ္ဍိတ်ခြင်း မပြုရ ရေစေ့မြောင်း မပြုရ ငါ ဆရာတော်၏ ရုပ်တုလုပ်တော်ကို စံကျောင်းဗိမာန်တော် တည်ဆောက်၍ ဘုံပြာသာန် ခုနစ်ထပ်၏အလယ်တွင် ငါ့အား မှန်ခေါင်းထဲတွင်ထား၍ ရပ်ဝေး ရပ်နီးမှ ဒကာ၊ ဒကာမများ ဖူးပြန်နိုင်စေရန် တစ်နှစ်တစ်ခါ မွေးနေ့တွင် သန်းတော်လဲပေးခြင်း ပြုရမည်”

ဟု ကြိုတင်မိန့်မှာတော်မူသည့်အညီ ဤစံကျောင်းဗိမာန်တော်ကြီးအား (၁၀. ၈. ၂၀၁၅)တွင် စတင် ဆောက်လုပ်ခဲ့ရာ (၃. ၂. ၂၀၁၆) တွင် ပြီးစီးအောင်မြင်သဖြင့် ဆရာတော်ကြီးအတွက် လှူဒါန်းပါသည်။

ဆရာတော် စောရပုဏ္ဏိ

(က) ငယ်ဘဝ

ဆရာတော်လောင်းလျာတို့ ၈၂၉၃-ခု၊ ပြာလုံလဆုတ် (၁၀)ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် ဗွန်ပြည်နယ်၊ မုပုံမြို့နယ်၊ လက်ကောက်ကျေးရွာ၌ ခမည်းတော် ဦးခိုင်ဖေ+ ပယ်တော် ဒေါ်ကရုတ်မကိုးမှ မွေးဖွားသည့်ဦးမြင့်လွင် ငယ်ပယ်မှာ မောင်ပိန် (ခ) မောင်ချစ်သိန်း ဖြစ်ပါသည်။ မွေးချင်းရှစ်ယောက်အနက် ကတိလမြောက် သားရတနာဖြစ်ပါသည်။

အသက်(၁၃)နှစ်တွင် လက်တင်ပေ့ရှင်းဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လိမာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မိဘနှစ်ပါး၏ ဗုဒ္ဓယာနဂုဟကိုခံယူကာ ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပြီးလျှင် ကပိုးကျေးရွာကျောင်းဆရာတော်ထံတွင် သုံးပတ်တိုင်တိုင် ပရိယတ္တိစာပေများကို အထက်တန်းပိုင်း အားထုတ်သင်ယူခဲ့ပါသည်။

ဂုတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်ချိန်တွင် ခေတ်ကြီးကို ငဲ့ညှာကာ လူထွက်၍ လယ်ယာလုပ်ငန်းများကို ဝိုင်းဝန်းကူညီခဲ့သည်။

အသက်(၂၀)အရွယ်တွင် လက်တင်တိုက်ကျောင်းဆရာတော် ဦးနီကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မိဘနှစ်ပါး၏ ဗုဒ္ဓယာနဂုဟကိုခံယူကာ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ရှိပြီး မုပုံသိမ်ကျောင်းတွင် ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူခဲ့ပါသည်။ ဘွဲ့တော်မှာ အရှင်ကေသရဖြစ်၏။ အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူ တိမ်ထောင်ကျသွားသဖြင့် ခေင်နှင့်အစ်ကိုကို ငဲ့ကွဲကာ တစ်ဖန်လူထွက်၍ မိဘပိုင် လယ်ယာလုပ်ငန်းကို ဦးစီးစီမံရန်ပြုခဲ့သည်။

(ခ) အချိန်အခါ တွေ့လာသောအခါ

အသက် (၃၀)အရွယ် ၁၃၁၃ ခုနှစ်တွင် တစ်ရွာတည်းနေသူ ဒေါ်ချစ်တော်နှင့် တိမ်ထောင်ကျကာ သမီးကြီး မသန်းနှင့် သမီးငယ် မရင်ကြည်တို့ကို ရင်ဝယ်ပိုက်၍ မော်လမြိုင် ရွှေကြိုဖက်ခင်းရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်တတ်ယူ

လပြည့်ကျော်မင်း (အောက်တိုဘာ ၂၀၁၈)

သား မောင်ဗိုလ်ဝင်းကို မွေးဖွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် သိရိမြိုင် ရုပ်ကွက်သို့ပြောင်းရွှေ့ကာ သမ္မာအာဇီဝကျကျ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းပြု၍ နေထိုင်စားသောက်ခဲ့ကြပါသည်။

သားလတ် မောင်သိန်းစွဲနှင့် သားငယ် မောင်ဗိုလ်သန်းတို့ကို ထပ်မံမွေးဖွား၍ သားသမီး ငါးဦးရရှိခဲ့ပါသည်။ သိရိမြိုင် ရုပ်ကွက်တွင် နေထိုင်စဉ် အသက်(၅၀)အရွယ်၌ မိမိနေအိမ်၌ပင် ၄၉-ရက် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ တရားအားထုတ်ပါသည်။

ဦးချစ်သိန်း၏ အဓိဋ္ဌာန်ပြု သစ္စာစကားသည် လောကီ ဓမ္မရာ ချမ်းသာခြင်းကို မစတင်တတ် ဝါ၏ အဓိဋ္ဌာန်(၄၉) ရက်ပြည့်သည့်နေ့၌ ငါ၏အိမ်ရှေ့၌ ငါ၏ရုပ်ကွက်နယ်မြေ အနီးတစ်ဝိုက်ပယ်တုတ်သော အပြားဖေရပ်မှ ယံယာပောက် တစ်ပင်၊ ဆွမ်းလာရပ်လျှင် ရဟန်းဝတ်၍ မြတ်သောအကျင့်တို့ကို ကျင့်ကံ့ဟု ကမိဋ္ဌာန်ပြုလေသည်။ ဦးချစ်သိန်း၏ အဓိဋ္ဌာန်ကား အောင်လေပြီ။ အဟယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၄၉-ရက်ပြည့်သည့် မနက်ခင်းမှာပင် တောရဆောက်တည်ဟန် ရှိသော ရဟန်းပြုတ်တစ်ပါး ဆွမ်းလာခံယူတော်မူသည်ကို ဖူးတွေ့လိုက်မူသော် ဟမုန့်ပမ်းဖြောက်ပမ်းသားဖြစ်လျက် ရဟန်းအောင်သို့ဝင်၍ မြတ်သောအကျင့်တို့ကျင့်ရန် ဗိုလ်မာသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချပြီးသည်နှင့် ရဟန်းပြုလေသည်။

(၁) မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝသို့ ချောက်ချီခြင်း

ပုပုပု ခုနန်း၊ ဟန်မူလဆန်း(ပခ)ချက်၊ ၂၁(၇၊၄၅) အချိန်တွင် မော်လမြိုင်ရွှေကြိုရပ် ဇောတိကာရာပကျောင်း အရာဟော် ဦးသောတီတီက ပုပုဇ္ဈာယ်ပြု၍ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝသို့ ချောက်ချီတော်မူခဲ့ပြီးလျှင် မှဲ့ပောက်မှာ ဦးကောသရုပ် ဖြစ်ပါသည်။ သံဃာ့ဂိုဏ်းကြီး ဟိရိုဗ်းရှိမည် အနက် သုဓမ္မာဂိုဏ်း၌ ဖြစ်တော်မူလေသည်။

(ဃ) ကျင့်စဉ်များ

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဇူတင်(၁၃)ပါး ကည်ဆောက်၍ ပြန်ဟပြည်အထက်ရှိ မင်းလှ၊ သမုန်း၊ ဟောပိလ် ကိုမှ ပြန်ဟပြည်အောက်ဖရပ် တနင်္သာရီမြို့အထိ သုသာန်ပေါင်း (၁၃၃)ခုခုရာတွင် နေ့ညမနား တရားအားထုတ်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် တောထွက်သည့်နှစ်မှစ၍ တော့င်းအတည်တကျမရှိဘဲ တောတောင်သုသာန်တို့တွင်သာ သီတင်းသုံးတော်မူသည်။

ထို့နောက် ကော့ပုံဆရာတော်ကြီးနှင့် ဆရာတော် မှဲ့ပမ်းပွဲ၏ ဩဝါပမာရ ကျောက်တောင်၌သာ ကျရာနေရာ၌ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တောတောင်သုသာန်များတွင် တရားအားထုတ်သည့်အခါ အခွင့်သင့်လျှင်သင့်သလို အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ သစ်ပင်၊ ပါးတစ်ပင်တောတို့၌ လှည်းကောင်း၊ သုသာန်တစ်စပြင်တို့၌လည်းကောင်း၊ ကျောင်းခြင်းမပြုဘဲ ဟင်္သာနန်း ချက်ပြည့်သည့်တိုင်အောင် ဆက်တိုက်ကျင့်ကြံ ဟောထုတ်တော်မူခဲ့ပါသည်။

(င) ဂင်းစိန်ဆရာတော်ကြီး၏ ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ် ဆန်းများ

(၁) တောတောင်တစ်ဖွပ် သုသာန်တစ်ပြင်၌ ဆရာတော် တရားရှာခြင်း

ဆရာတော် ဦးကောသရသည် သိရိမြိုင်ရပ်တွင်၊ ၅ လမ်းတွင်ရှိသော မြသိန်းကန်ကျောင်းရှိ စတင်ဂေလင်း ဘုရားတော်ပုရားကြီး၏ ညံပောက် သီလပ်ပြန်ဝါတော် ဝါရှိ တရင်ဘုန်းတော်ထံတွင် ဇူတင်ကျင့်စဉ်များနှင့် ပါရဆောက်တည်ပုံတို့ကို မှတ်သားနားယူပြီး ရော့ကာရာမကျောင်း သိမ်ဘေးရှိ တစ်ပင်ထဲကျောင်းရှေ့တွင် သီတင်းသုံး

ဇရပ်ခေါင်မိုးကိုလည်း ခဲနဲ့ အဆတ်မပြတ်ပစ်တယ်။ တစ်ခါ တလေ ငါ့နားတောင် ခဲတွေကျလာတယ်။

တရားထိုင်နေရင်းနဲ့လည်း အသက်ရှူမရလောက် အောင် အပုပ်ခွံဆိုးတွေ ပေးကြတယ်။ ငါလည်း မဝေးဘူးဆိုပြီး တရားမချဘဲ အသက်ကို မရှုဘဲ နှိုင်းသလောက်အောင်ကာ ဆက်ထိုင်တယ်။ ဟိပ်ဖုာ ယူငြားဟဟာ ဟသက်စောပိုပြီး ကရားကိုင်ကျော ကာရီလွင်ပုံပူမရှိဘဲ စိတ်ကည်ငြိမ်မှု သမက ပိုပေးတော်လိမ့်ဟောင်း။

ဒီလိုနဲ့ ညသားသောတစ်ည ဇရပ်ဆေး ညောင်ပင်ကြီးပေါ်တ ညောင်တိုင်းကြီးမှာ ဇရပ်ဘက်ကို အိပ်ကျလာပြီး အကောင်ပည်းပည်းကြီးတစ်ကောင် ပိုပြီးသင်းဟောင်း။ အကောင်က တော်တော်ကြီးတယ်။ ဝါးနည်းဆုံး ၀၂ တောင် စကောက် ရှိလိမ့်မယ်။ ဇရပ်ထဲကျော ဝင်းမလားကူး ကြည့်ရနေတယ်။ ဒါနဲ့ ငါလည်း မျက်နှာချင်းဆိုင်လှည့်ထိုင်လိုက်ပြီး

‘မင်းတို့ကို ငါ လာနှောင့်ယှက်တာမဟုတ်ဘူး။ ငါ တရားလိုချင်လို့ လာတာ။ လူတွေကြားမှာဆိုရင် ဒေါသ၊ မော့ပာ၊ လောဘတွေနဲ့ အမြင်အာရုံများထွန်းလို့ အေးရာ အေးကြောင်းဆိုပြီး လားနေတာ။ အမြင်တမ်းရှေ့ဖို့လည်း စိတ်ကုမရှိဘူး။ ပြီးတော့ ငါဆွမ်းခံရတဲ့အခါ ဘုန်းဝေပြီး ပိုတဲဆွမ်းတွေ သတ္တဝါအားလုံးကို စွန့်ကြဲနေတာ နိုင်တို့ရော မအားလည်း လား။ နေ့စဉ် မေတ္တာပို့နေတာရော မရကြဘူးလား။ စေးဆေးနေကြပါ။ လို့ပြောပြီး ငါ့အလုပ်ကို ဆုတ်လုပ်တယ်။ ကြည့်လည်း မကြည့်တော့ဘူး။

တစ်ရက် နှစ်ရက်လောက်တော့ နည်းနည်းငြိမ်သလို ပိုပြီး တစ်ည ငါတရားထိုင်ပြီး ကုမိယာပတ်ပြောင်း လဲလျောင်းရင်း မှေးခန်းဖြစ်သွားသိန် တိုတစ်နေ့က တွေ့တဲ့အကောင်နဲ့ နောက်ထပ် သူ့လောက်နီးနီးမို့တဲ့ သူအဖော်ကစ်ကောင် ဇရပ်ထဲဝင်လာပြီး ငါ့ကိုဆွဲထုတ်ဖို့ လုပ်တယ်။

လဲလျောင်းနေတယ်ဆိုပေမယ့် ငါက အဲဒီအချိန်မှာ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးပြီးနေတော့ သူတို့ ကပ်လို့မရဘူးပေါ့။ အဲဒီအချိန်မှာ ငါသတိထားမိတာက ငါနုတ်က မေတ္တာထုတ်တော်ကို အလိုလိုပေးနေတာပါပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း အဲဒီနှစ်ကောင် ကပ်မရ ဆွဲမရတာနေမှာပေါ့။

မနက်မိုးလင်းတော့ ငါလည်း ဆွမ်းခံမခင်းတော့ဘူး။ ဇရပ်ရေတံစက်မြိတ်ကကျတဲ့ မိုးရေကို သပိတ်နဲ့ခံယူဖို့ရ ဆွမ်းဘုဉ်းပြီး မေတ္တာဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပဲ ခြေမပြတ် စီးပြီးနေလိုက်တယ်။ ဖြစ်ချင်တော့ မိုးကပည်းကောင်းပြီး

ကာ လူခြေတိတ်ချိန်၌ အနီးအနားတွင်ရှိသော သူသန်များ သို့သွားရောက်၍ တရားအားထုတ်တော်မူခဲ့ပါသည်။

လောကီတာရာမကျောင်းတွင် ခုနစ်ရက်သာ သီတင်းသုံးပြီးနောက် မည်သည့်ကျောင်း၌မျှ အတည်တကျ သီတင်းသုံးတော်မမူဘဲ သစ်တစ်ပင်၊ ဝါးတစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း၊ သူသန်တစ်ပြင်နှင့် လွင်တီးခေါင်တို့တွင်လည်းကောင်း လှည့်လည်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်တရားများကိုသာ မလျော့သောဖွဲ့လှယ် ဝိရိယ ထို့၌ အားထုတ်ကင်းကြတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်ကာလတွင် လူသူအရောက်ရင်း၌ ငြိမ်အလွန်ကြမ်းသော ချေးကြည့်သူသန်တွင် တရားအားထုတ်သီတင်းသုံးနေစဉ် တောကြမ်း၊ မြေကြမ်း သူသန်မြေ ဖြစ်သည့်အလျောက် ညဘက်တွင် မဆိုထားနှင့် နေ့လယ်နေ့ခင်း အချိန်မှာပင် မကောင်းဆိုးဝါးတို့က အလွန်ဆိုးဝါးသော အနံ့များ ပေးခြင်း၊ ထိတ်လန့်ကြောက်မက်ဖွယ် အသံများပေး၍ ညတိုင်းလိုလိုပင် ကိုယ်ယောင်ပြ ခြောက်လှန့်ခြင်းတို့ကို ပြင်းထန်စွာ ဖြုလုပ်ကြလေသည်။ ဝင်းစိန်ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ဤသို့ မိန့်မှာကြားခဲ့ဖူးပါသည်။

“နေ့ရောညပါ ကုန်လှယုတ်အမျိုးမျိုးနဲ့ ငါအားထုတ်နေတယ်။ သူတို့လည်း (မကောင်းဆိုးဝါး သရဲဆိုသောစကားကို ဆရာတော် မသုံးနှုန်းခဲ့ပါ) အမျိုးမျိုးနှောင့်ယှက်တယ်။

လပြည့်ဝန်းဆွမ်း (အောက်တိုက်တာ ၂၀၀၈) ၃၃

ဆယ်လေးငါးရက်လောက် ဆက်တိုက်ရွာနေတော့ ဆွမ်း
ဖာပွတ် အဆင်ပြေပါတယ်။ ဒါကောင် ကြားထဲမှာ သုံးလေး
ခါလောက် မဘုဉ်းလိုက်ရဘူး။

အဲဒီလိုနဲ့ ခုတ်(၂၀)ပြည့်တဲ့နေ့ အရက်မကောက်ခင်
လရပ်ရွှေလာပြီး လက်ဖက်ပဲသီးပန်းစုံပေးကာ သူတို့နဲ့ လက်
ခေတ္တကတယ်သားပေ့ အဖေခင်သုတ်ပေးမိတာကို ဝန်ခံပြီး
ခွင့်ကျွတ်ရန် ဖောင်းပန်တယ်။ ငါလည်း မိုးတွေရွာပြီး မှောင်
မည်းနေတဲ့ သုသာန်ဇရပ်မှာဆိုပေမယ့် စိတ်ထဲမှာ ဝီကီ
ဝင်းထာ ကြည်မုမုတွေပဲ ဖြစ်ပေါ်နေမိတယ်။ ပါကြောင့်လည်း
ခွင့်လွှတ်သည့်ခံကြောင်း ပြောဆိုလိုက်တယ်။

ပြီးတဲ့အခါ ကားလုံးကို စုန်းမတ်ယူခေါ်ပြီး သံလပေး
ပေတ္တာပို့ပေးတော့ ပါကို ဝီပုသိသက်ပြီး တရားအားထုတ်ပါ။
ယူဟို မောင့်ရွှေကပ်ပါယ်လို့ ကတိပြုကြတယ်။

ပုဟ်ယားကြီး သုသာန်သင်္ချိုင်းတွေမှာ တရားအား
ထုတ်ပယ်ဆိုရင် လူတွေ အသိပဲခဲနဲ့ မပြင် မတွေ့စေနဲ့၊
ဟယ်ယူကိုမှလည်း မပြောနဲ့ ကိုယ်လုပ်ရမယ့် အလုပ်ကိုပဲ
ဟာရုံထား၊ ဟိုရောက်ရင် ဝရပ်ခိုရင် လရပ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်
သစ်ပင်ချွေ့ယ့်နဲ့ အက်ဂူမြေပုံ မိမိနဲ့သင့်တော်မယ်နေရာမှာ
ဖားထုတ်လို့ရပါတယ်။ မြစ်ခိုင်ရင် မြေပုံက မသိသာပေမဲ့
ဂူတွေကျတော့ ပေဟင်းနွမ်းပျက်မီး ကြောမြင့်နေတဲ့ နေရာ
ပေါ်မှာပဲ အဆင်ပြေတယ်။

တိုးကရင် သက်ပာမ်းရင်နေတဲ့ အလောင်းပေတ္တာပြင်တဲ့
နေရာမျိုးပေါ့။ ရောက်ရောက်ချင်း စလုပ်ရာပေးက ယူဟိုကို
အသိပေး ပေတ္တာရပ်ပါ။ ပါ ဝီမှာ မုချိန်ကစပြီး မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်ရဲ့ ဝရားပေးသနားတော်ကွေ့ကို ကျင်ကြဲပွားများ
အားထုတ်ရင်း သင်တို့ကိုနှောင့်ယှက်ဖို့ လာတာမဟုတ်ဘူး။
ပါကြောင့် ဒီနယ်မြေ ဒီဒေသ ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာ နေထိုင်ကြ
ကုန်သော တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ ဘာကာသနိုး

ဘုမ္မစိုး၊ ရွာဘုမ္မိ၊ မုအစဓိကုန်သော သူတောင်းတောင်း
အပေါင်းတို့ ငါ၏ မြို့လုပ်ဆောင်ရွက်ပြီးခဲ့သမျှသော ပါ၊
ယီ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အနုစုတို့ကို သင်တို့နှင့်
တကွ ဝေနေယျ သူပေး မုတို့တဖန်ပေါင်းတို့ကို အမွှေးပေး
ပါသည်။ သင်တို့အားလုံး အဖေအမေမှာ ခေါ်ဆိုနိုင်ကြပါစေ
လို့ အသိပေး ပေတ္တာပို့ ပေးပို့ပေးရတယ်။

ကားလုံးကို ဖော်ယူပြီး သံလပေး ပေတ္တာပို့ အမှုဝေ
တာကို စာရင်ဆုံးယူင်ပြီးမှ တရားကို အားထုတ်ပေါ့။ စတင်ရုံ
တန်ခိုး အရေးအယူတ်တတော့ ကင်းဝေးစေတယ်။ ဖော
ကြမ်း မြေကြမ်း သုသာန်ကြမ်းမှာဆို ပိုဂမ္ဘာရိုး၊ ပြီးရင် သူတို့
အတွက် အချိန်ပိုပေးပြီး ပေတ္တာကပွားနဲ့ကို ကိုယ်နဲ့ပွား
စေရဲ့။ ကားထုတ်မှတ်လည်း အချိန်ယူပြီး မနားမနေအား
ထုတ်ရပါမယ်။ အစီကတတော့ ပေတ္တာနဲ့သာ သူတို့ကိုနှင်
စေတယ်။ ဘယ်ပေဟာပု မေတ္တာမပျက်နဲ့” ဟု ဩဝါဒကို
နာကြားခဲ့ရပါသည်။

(၂) ဈေးကြိုသုသာန်

ပတ်လဲတော့ရွာမာနဲ့ ကားမောက်၍ လူအများစု
ဆုံးမည့်အခါ အလောင်းများကို ဈေးကြိုသုသာန်ဆို သယ်
ဆောင်၍ လာထားကြသည်။ ပင်မစီနီသရာပေဟိုသည်
မာဆိုပါ အလောင်းများထားရာ ဝရန်အတွင်းသို့ လူမြေတိတ်
ချိန်တွင် ကြွရောက်၍ အလောင်းများမပျက်ပင် စာရားအား
ထုတ်ခေါ်။

ဆရာတော်၏ အနီးဆုံးရှိ အလောင်းမှာ ဖာလံလုံး
ပေးပါ။ ပျက်စီးနေပြီဖြစ်သည့် အလောင်းက ညက်ကံ၏
ငြိမ်သက်ချိန်တွင် စိုးစိုးမိမိဖြင့် အသိများထွက်ကာ
ကောင်တို့၏ သဘောသဘာဝအရ ပါစပ်မှ အကြည်များ
ထွက်နေလေ၏။

www.burmeseclassic.com (အောက်တိုက်တာဝေ) ၂၀၁၀
တစ်ပြည့်နှစ်အတွက်

ဆရာတော်လည်း မျက်လုံးဖွင့်၍ပင် ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက် ကို ရွှေ၏။ အပုပ်နုတို့မှာလည်း လိုင်လိုင်ကြီး ထွက်နေလေ၏။ ထိုအချိန်မှာပင် ဝရပ်အတွင်းသို့ မည်းညင်းဘုန်းကြီး နှစ်ပါးလာ၍ ဆရာတော်ကို ဦးတိုက်ပြီး အလောင်းကောင်၏ ပါးစပ်မှ ကွမ်းယာကိုထုတ်ပြီး ဘုဉ်းပေးရန် လျှောက်၏။

“အရှင်ဘုရားတို့ လျှောက်ထားချက်များကို ယုံကြည် ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ဒေါသ၊ လောဘ၊ မောဟတရား များကို ပယ်သတ်လို၍ ကျင့်ကြံနေသော ဓူတင်တရား ပျက်မည်ကိုလည်း စိုးရိမ်တယ်။ မြေလျှိုးဖိုးပျံ့မည်ဆိုသည့် အတွက်ကြောင့်လည်း ဘုဉ်းပေးလျှင် လောဘဖြင့် ဘုဉ်းပေး ခြင်းဖြစ်၍ မသင့်လျော်၊ ဝါကြောင့် မဘုဉ်းနိုင်” ဟု ပြန်လည် လျှောက်ထားရာ ထိုထူးဆန်းသော ရဟန်းနှစ်ပါးလည်း ဆရာတော်အားဦးတိုက်၍ ပျောက်ကွယ်သွားကြပါသည်။

(၃) ကမာဝတ်သင်္ချိုင်း

ရွာနှင့် အနည်းငယ် အလှမ်းဝေးသော ကမာဝတ် သင်္ချိုင်းသည် အလွန်တောကြမ်း၏။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်ခန့်က ခြံစံခဲ့သည်ဆိုသော ကရင်မ ပြိတ္တာကြီး သည် ထိုသင်္ချိုင်း၌ ဆရာတော်တရားအားထုတ် စဉ်ကာလ အတွင်း အမျိုးမျိုးနှင့်ယှက်ခဲ့သည်။ ထာဝီစိမ်းစိမ်းဝတ်ထား သော ထိုပြိတ္တာမသည် ဆရာတော် တရားအားထုတ်သော နေရာနားရံ မြဉ်းကတိုးပင်ကြီးမှနေ၍ အမြဲလိုလိုခြောက်လှန့် သည်။

ဆရာတော်လည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်း အလျဉ်းမရှိဘဲ တရားကိုသာ ဆက်လက်အားထုတ်ပြီး ပြိတ္တာမကြီးကိုလည်း နေ့စဉ်ပြတ် စေတော့ဦးလေသည်။ ဓူတင်ကိုသာ အားထုတ် နေသော ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်။ (၁၅)ရက်မြောက် နေ့ညတွင် အဆိုပါပြိတ္တာများအား မေတ္တာဦး အမှုဝေပြီး -

“မနက် ဝါဆွမ်းခံကြွရင် နင်တို့လည်း ကုသိုလ်ယူ ဝိုင်းကကြ” ဟု မိန့်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် နောက်တစ်နေ့မနက် အရက်တက်ချိန်တွင် ကြေးစည်သံများ ကြားရလေ၏။ ဆွမ်းလောင်းသူများလည်း ယခင်နေ့များထက်ပင်များ၍ ဆွမ်းများလည်း သပိတ်လျှံ လေ၏။ ဆရာတော်သည် သင့်ရုံသာဘုဉ်းပြီး ထိုပြိတ္တာများနှင့် သတ္တပါတို့အား စွန့်ကြဲကျွေးမွေး၏။ အချို့သော ပြိတ္တာတို့မှာ ကျွတ်တမ်းဝင်ကုန်၏။ ဆရာတော်သည်လည်း (၁၅)ရက် အစီဌာန်ပြီး၍ အခြားအရပ်သို့ ကြွလေသည်။

(၄) သရက်မြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ်

သရက်မြို့၊ သူသာန်၌ သီတင်းသုံးတော်မူနေခိုက် ဆွမ်းခံ၍မရအောင်ပင် နောင်ယုက်ကြလေ၏။ အဖျားအား ဖြင့် ရေဆွမ်းကိုသာဘုဉ်း၍ အစီဌာန်ရက်ပြည့်သည်အထိ တရားအားထုတ်တော်မူ၏။

ဤလိုဖြင့် တစ်နေ့သောအခါ နံနက်ဆွမ်းဘုဉ်းချိန် တွင် ဦးချာဘိုဆိုသူရောက်လာပြီး ချင်းတက်ပါးပါး သုံးတက်ကို ကပ်လှူသောကြောင့် ဆရာတော်လည်း ဘုဉ်းပေးလေ၏။

ထိုနောက် ထိုသူက မိမိသည် အသက်တစ်ထောင် ကျော်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဆရာတော်တရားကျင့်စဉ်ကာလ တွင် ဆွမ်းအဟာရပြည့်စုံစေရန် ဆက်တစ်သော အာဟာရ သိဒ္ဓိချင်းဆွမ်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထား၍ ထွက်ခွာသွား လေသည်။

ထိုစဉ်ကာလမှပင်စ၍ ဆရာတော်သည် အာဟာရ သိဒ္ဓိဖြစ်သော ဆွမ်းကိုခံယူရရှိတော်မူ၍ သတ္တပါများကိုလည်း အလိုရှိ၍ ကျွေးမွေးလိုလျှင် လိုသလောက် ပြည့်စုံစေသည်။ ဆွမ်းဘုဉ်းနေချိန် ထင်းရှာ တောခုတ်သည် ပုံသဏ္ဍန်ဖြင့် လာရောက်ကပ်လှူခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ဆရာတော်လည်း ဗေပယ်သာ တော့ချေ။

(၅) နဂါးမောက်တောင်

နဂါးမောက်ကျောက်တောင်၌ တရားအားထုတ်နေ စဉ် မုဒုံမြို့(၂)ရပ်ကွက်၊ ဒုံကန်ရပ်နေ ကိုတင်ထွန်းသည် ဆရာတော်နောက်လိုက်ပါ ဝတ်ပြည့်နေချိန်တွင် ဆရာတော် တရားထိုင်ရာနေရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ဆရာ တော်၏ ခန္ဓာတော်သည် တရားထိုင်လျက်မှပင် တောင်အပေါ် တစ်ဝေခန့် လေထဲသို့မြင့်တက်နေသည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ထိုအရာကို နောက်တစ်ချိန်မှ သိရ၏။

ဝပြည့်စုံမရောင်း (အောက်ဘက်ဘက်) ၂၀၀

ထိုညှပ်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးသည် ပြီးတစ်လုံးကို လာရောက် လှူဒါန်း၍ ကိုတင်ထွန်း၏ ညာဘတ်လက်ပေါ်သို့ ဆရာတော်က ခဏတင်ပေးပြီးမှ သိမ်းယူအလွန်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ကိုတင်ထွန်းသည် ရှင်သာမဏေဝတ်နှင့် ဖြစ်၍ ယခုတိုင် မုဝံ့မြို့တွင် သက်ရှိဆင်ရှားနေပါသည်။

ဆရာတော်သည် တောထွက်၍ သုသာန်များ၌ တရားအားထုတ်စဉ် မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန့်ပွားများရခြင်းမှာ သူ၏ကိုယ်ခံပင်မကမ္မဋ္ဌာန်း တစ်ခုပင်ဖြစ်ပါသည်။

(၆) မော်လတီတောင်ထက် အာပိဋ္ဌာန်ထွက်စဉ်

ဆရာတော်သည် ဗုဒ္ဓပြည်နယ်မဟောင်း အရပ်ဒေသ၊ အဖိုးဖိုးထိုတွင် တရားအားထုတ်စဉ်က ကျိတ်မေဇော၊ ကမာဝက်၊ ကော့ကဦးမှတစ်ဆင့် မော်လတီတောင်ကို မောက်ရိုလာစဉ်ဖြစ်သည်။ တောမှာ အလွန်နက်ရှိုင်း၍ ဟောင်းဟက်တောင်ဆင်းများပြီး တောကြမ်းတောင်ကြမ်းသော မေ့ရာကန်နေပြန်သည်။ ထိုနေရာ၌ပင် ဆရာတော်သည် တော၌ နေသော အာရာဉာကင်ခွက်ကိုလည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ရင်း၌ သာနေသော ရုက္ခမေ့တင်ကိုလည်းကောင်း၊ သုံးစုံသော သက်န်းဖြစ်သည့် ဂုဏ္ဍု၊ သင်းပိုင်၊ ကိုယ်နွဲ့တို့နှင့်သာ သီတင်းသုံးနေသော တိရစ္ဆာန်တို့နှင့် ကျောမခင်းက ကိုင်၍သာ ဟရားကျော်ခြင်းဟူသော နိသင်္ဂတင်တို့ကိုသာ ပြု၍ ကျင့်ကြံတော်မူခဲ့သည်။

တောရိုက်ရွာနန်းများ အလွန်ပေါများသော တောင်လည်းဖြစ်သည်။ ကန်ခါတစ်နဲ့ မက်ဆောင်သောကျောက်ဖျာတွင်သာသီတင်သုံးဆောင်မှုရသည်။ အရလွန်ရှားပါးမှုကြောင့် ဆရာတော်သည် နံနက်ခင်းစောစောတွင် သစ်ရွက်ဖျား၌ ဖာင်နေသည့် ခွင်းငေပတ်တို့ကို သစ်ရွက်ဖြင့် ကပ်ဖက်စီမံယူ၍ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ရုံတော်ကို ချွမ်းပါး ဟွင် ဖြန့်လွှား၍ နှင်းမိကာရေဖြစ်ရုံသာ သွင်းရင်း၊ လူသူအရောက်အပေါက်ပမိုသဖြင့် မတင်ပေါ်၍ ဇွန်မလွန်းရွက်တို့ကို အာဟာရအဖြစ် ဘုန်းခံရသည်ကို ဤသို့ပြောခဲ့ဖူးပါသည်။

"သစ်ရွက်သစ်ရွက်ကို ကျွင်းတုအချိန်မှာ အဲဒီသစ်ပင်ရဲ့ ထိပ်ဖူးအညွန့်ကို မယူရဘူး သူ့ဆက်ရှင်သန်ဖို့ ထားပေးရတယ်။ အဲဒီအောက် တစ်ရွက်နှစ်ရွက်ကျော်က မနေမရင် အရွယ်တွေကိုသာအပြီး ခန္ဓာတည်ရုံသာ ဘုန်းရတယ်။ ဂျီမြောင်ထဲမှာရှိနေတဲ့ နှင်းခွေ့ကတိုင်စည်ကို ဆင်းလို့မရရင် သက်နိုးစကိုချပြီးပြန်ဆယ် သပိတ်ထဲကိုညှစ်ယူပြီး သုံးရတယ်။

ဆွမ်းခံပြန်စရာမလိုတော့ တရားအားထုတ်တာ အချိန်ပိုရတာပေါ့။ ဒီဘဝသာ သေရမှာကိုကြောက်ပြီး တရားရှာလို့မရနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီဘဝ ဒီတစ်ခါပဲ သေရင်သေပါစေ၊ နောင်ဘဝတွေ မသေအောင်၊ နောင်ဘဝတွေမရှိတော့အောင် အားထုတ်ကြ။ ငါ့မှာ နောင်ဘဝဆိုတာ မရှိတော့ဘူး။ ဒီဘဝ ဒီတစ်ခါသေရင် အေးပြီမှတ်ထားကြ ကိုယ်တိုင်လည်း အားထုတ်ကြ၊ မကြောက်ကြနဲ့" ဟု ဆုံးမတော်မူခဲ့ပါသည်။

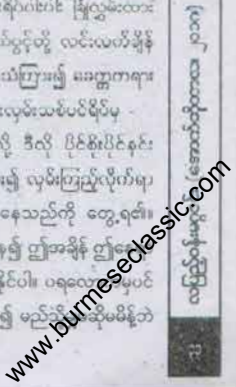
မော်လတီတောင်တွင် သီတင်သုံးစဉ် ဂမန်းပင်ငယ်တစ်ပင်မှ သူ့အား နတ်ယူစားသုံးခြင်းဖြင့် အသက်ရှည်၍ ဖာနာပွဲခြင်းစသော လောကီကောင်းကျိုးများအား ပြောပြ၍ ဘုရားဝေရန် လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်မှ လက်ခံတော်မူခဲ့ပေး။ "နင်လည်း နင့်အသက်နဲ့နင် လူ့ခရော့ကွာလုပ်၊ ပါလည်း ငါ့အသက်နဲ့ငါ ငါ့အလုပ် ပါလုပ်ရမယ်" ဟုမိန့်တော်မူ၍ ကညင်ပင်ကြီးအောက်ရှိ ဂမန်းပင်ငယ်မှာ ပြန်လည်ပျောက်ကျယ်သွားစေလေသည်။

ထိုနည်းကဲ့သို့ပင် ကျမ်းယော၊ ကျောက်ဆန်၊ ဂဏ္ဍိရဆန်သော ဝိဇ္ဇာလောဟပု ပုဂ္ဂိုလ်ပီပီ အလိုရှိသည့် ထင်ထက်သို့ ချက်ချင်းသာ ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် ဖျှမ်းဖျားကပ်လှူခြင်းကိုလည်း ပယ်တော်မူခဲ့သည်။ လူသူမနိုး၊ တောကြီးတွင် ဖြစ်စေကာမူ ရံဖန်ရံခါ ချော့ချော့လှုပ်သော ဝိန်းတလေး သုံးလောက်မှ သစ်သီးသွေးတော်လှူသည်များကိုလည်း ကြံတွေ့တော်မူလေ့ရှိသည်။

(၇) သီလူးကျွန်း အသစ်တောင်တွင် သီတင်းသုံးစဉ်

သီလူးကျွန်း အသစ်တောင်နှင့် လတ္တရာကျွန်းတွင် နှစ်လတာမျှ သီတင်းသုံးစဉ်ကျော်ပြန်သည်။ ပင်လယ်ကျွန်းတောင်ပေါ်ခဝါဖြစ်၍ အမှောင်မှိုခိုက်ဝါးဝါး နြံညှပ်ထားသည့်ပခာ မိုးကောင်းကင်တွင် ကြယ်ခွင့်တို့ လင်းလက်ချိန် ဆန်းခေါင်းကော် ဟောကြက်ပီပီဟူ၍ကြား၍ မေတ္တာကရားဆွကာ မကြိုလျှောက်နေစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းသစ်ပင်ရိပ်မှ -

"သင့်ကို ကယ်သူကမ္မင်္ဂါလို့ ဒီလို ပိုင်စိပိုင်စင်း နောက်နေရာတင်" ဟု ပေးဆဲကြား၍ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ လူတစ်သောက် ခါးထောက်၍ ရင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဖုတ်နှာမှာလည်း မာကျောခတ်သန်နေ၍ ဤအချိန် ဤနေ့သည် သာမန်လူသားတို့ မရောက်ရှိနိုင်ပါ။ ဝရေတော်မူပုံပင် ဖြစ်လေမည်ကို ဆရာတော်သိတော်မူ၍ မည်သို့ဆိုမိန့်ဘဲ မေတ္တာပို့၍သာ ကြည့်နေစဉ် -

“ဒီညတော့ ရှိစေတော့၊ နောက်နေ့တွေ မမြင်ချင်ဘူး”
ဟု ခပ်မာမာပြော၍ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ဆရာတော်
လည်း ထုံးစံအတိုင်း ကျင့်မြတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကို
သာ စီးခြင်းရင်း နောင်နေ့ည တရားထိုင်နေစဉ်တွင် -

“ဟေ့- ကိုယ်တော်၊ ကျုပ်ပြောတာကို ဂရုမစိုက်ဘူး
လား။ ကျုပ်ကို ဘာထင်နေလဲ” ဟု ခပ်လှမ်းလှမ်းမှနေ၍
မေးပြန်သည်။

“ဒကာကြီးက ဘယ်ကလဲ၊ ဘယ်သူလဲ”

ဒီတော့တောင်ကို အပိုင်စိုးရသည့် တောင်ပိုင်ကြီး
ဖြစ်ကြောင်း ပြောသောအခါ ဆရာတော်က -

“ဘုန်းကြီး ဒီတောင်ပေါ်မှာ နှစ်လတာမျှ သီတင်းသုံး
ရန် အမိဋ္ဌာန်ချထားပြီးဖြစ်တယ်။ ဒကာကြီးပိုင်နက်ဆိုတော့
ဘုန်းကြီး ခွင့်တောင်းပါတယ်။ နေထိုင်ခွင့်မပြုရလည်း ဒကာ
ကြီး သဘောပါ။ ဘုန်းကြီးကတော့ အမိဋ္ဌာန်အတိုင်း ကိုယ့်
အလုပ် ကိုယ်ဆက်လုပ်ရလိမ့်မယ်” ဟုခဲရုံပြတ်သာစွာ မိန့်ဆို
ပြီးလျှင် မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ အစဉ်မပျက် ပွားများလေ
တော့သည်။

ဆရာတော်သည် အလွန်နက်သော ချောက်ထဲရှိ ရေ
တိုင်မှရေကို သင်္ကန်းဖြင့် တွဲလောင်းချရပ်ယူ၍ သင်္ကန်းမှ
ရေကို ရေစစ်ဖြင့် ခံယူသောက်သုံးရ၏။ တောတောင်များကို
ဖြတ်၍ ရွာသို့ဆွမ်းခံရာတွင် ဆွမ်းမရသော်လည်း အမိဋ္ဌာန်
ကို အပျက်မခံဘဲ မေတ္တာနှင့်သာနေတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့်
ပင်လျှင် တောပိုင်တောင်ပိုင်တို့က ဗုဒ္ဓ၏ သားရဟန်းတော်ကို
ဦးခိုက်တောင်းပန် ပူဇော်မှုကို ခံယူရရှိခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်
သည် အပူရပ်၍ အပြင်းဖျားသော်လည်း တရားမပျက်
မိမိအမိဋ္ဌာန်အောင်မြင်စေရန် ဆက်လက်အားထုတ်တော်မူ
ခဲ့ပါသည်။ ထွေထွေထူးထူးသော အနှောင့်အယှက်များကို
ထပ်မံမတွေ့ရှိရသော်လည်း ဆရာတော် တရားအားထုတ်ရာ
နှင့် ၁၀ ပေခန့်တွင် ၁၂ တောင် အရပ်အမြင့်ရှိသော သူတို့၏
ခြေရာများကိုတွေ့ ရှိခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကို စောင့်ရှောက်နေ
ကြသော ၁၀ တောင်အတိုးနှင့် ၁၂ တောင်အတိုး တို့ပင်
ဖြစ်သည်။

**(၈) ကမာဝက် ကားလမ်းသေးရှိ သပြေပင်သူသာန်၌
မကျန်းမာစဉ်အခါက**

ဆရာတော် ကျန်းမာရေး စတင်မကောင်းဖြစ်သည့်
သူသာန်မှာ ကမာဝက် သပြေပင်သူသာန်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို

သူသာန်တွင်ပင် ကြေးသေအနန္တသဘောကို သိမြင်တော်
မူခဲ့သည်ဟု နောင်တွင်မိန့်ခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ သပြေပင်
သူသာန်တွင် ဆရာတော်သည် ဆွမ်းမဘုဉ်းဘဲ နေ့ညမပြတ်
တရားကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် အားထုတ်ရာမှစ၍ အဖျားဝင်
ကာ တိုင်းရင်းဆေးဆရာ ခေါ်ကုသော်လည်း မသက်သာခဲ့ပါ။

(၁၁)ရက်မြောက်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး ဆရာတော်
အပြင်းဖျားနေချိန်တွင် ဒကာမတစ်ယောက်မှ ဆရာတော်၏
လက်အား လာရောက်ဆုပ်ကိုင်ချိန်မှစ၍ သတိလစ် မေ့မြော
သွားပါသည်။ သတိလစ်စဉ်ကာလတွင် ဆရာတော်သည်
ကတ္တီပါအခင်းတွင် တရားအားထုတ်နေရသည်ဟု အာရုံတွင်
ထင်ပေါ်သည်။ ဆေးရုံပေါ်တွင် သတိလစ်နေစဉ်နှင့် ပြန်
လည် သတိလည်လာချိန်တို့၌လည်း ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ယံ
အချိန်တွင် သုသာန်များ၌ လှည့်လည်၍ တရားအားထုတ်
ကျင့်ကြံနေရကြောင်း ဆရာတော်အာရုံတွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါ
သည်။ မော်လမြိုင်ဆေးရုံသို့ ရောက်ပြီး တစ်ပတ်ခန့်တွင်
ပိတ်ဖြူဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးလာ၍ ဆေးတိုက်ရာမှ ဆရာတော်
သည် ဝမ်းမည်းမည်းသုံးတုံးသွားပြီး ကောင်းစွာသတိရကာ
ကျန်းမာစ ပြုလာပါသည်။ ရှေးအတိုက် ပါရမီတော်ရင့်သန်၍
ယခုတဝ ပါရမီဖြည့်တို့၏ ကောင်းမှုကြောင့်သာ အသက်
ခန္ဓာ မကြွေပျက်ဘဲ သာသနာ့အာဇာနည်တစ်ပါးအဖြစ်သို့
ပေါ်ထွက်လာသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပါရမီတော်များ

၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ညတွင် ဆရာ
တော်သည် နဂါးမောက်ကျောက်တောင်ပေါ်၌ ဓေတီတွင်
တရားအားထုတ်နေစဉ် မုဒုံမြို့ မ ၂ ရပ်ကွက်၊ ခုံကန်ရပ်နေ
ကိုတင်ထွန်းသည် သာမဏေဝတ်ဖြင့် ဆရာတော်ကို ဝတ်ကြီး
ဝတ်ဝယ်ဖြည့်ရန် ဆရာတော်ရှိရာသို့ လိုက်၍တက်သွားစဉ်
ရင်ပြင်အနီးသို့ရောက်၍ ဆရာတော်ကိုကြည့်လိုက်စဉ် တရား
အားထုတ်နေသော ဆရာတော်၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ လေထဲတွင်
မြင်တက်နေသည်ကို မမြင်ခဲ့ရပါသည်။

ကိုတင်ထွန်းသည် ဆရာတော်တရားချပြီး၍ ဆရာ
တော်အနားသို့ သွားရောက်ကန်တော့သောအခါ ဆရာတော်
က “ကိုယ်သီတာ၊ ကိုယ်မြင်တာ၊ ကိုယ်တွေ့တာကို ကိုယ့်ရပ်
ထံမှပုံထား၊ ကြားလား” ဟု မိန့်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ဘုံလေးခေါ် ယခုအောင်လင်းဓေတီတော် ဆရာ
တော် တရားအားထုတ်စဉ် တွေ့မြင်ခဲ့ရသော အရာတို့ကို

လပြည့်သုံးစွဲရင်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈)

လည်း ကိုယ်တိုင်လိုက်ပါဝတ်ပြည့်ခဲ့ဖူးသည် တပည့်ဝါယကား ဦးအောင်သိန်း(ခ) ဦးမောင်စိန်မှ ပြောပြပါသည်။ လရိုက်ည တစ်ညတွင် ဆရာတော် ဘဲလူးဘုရား၌ တရားစာထုတ်စဉ် လိုက်သွားတုန်းက ဖြစ်၏။ လရိုက်ညဖြစ်သည့်အပြင် သစ်ပင် ခွံနွယ်များ အုပ်ဆိုင်းနေ၍ ဟိုတိုးပီတိုက်နဲ့ ဆရာတော်၏ အနောက်သို့ အမိလိုက်ရန် အောက်အမိဖြစ်နေချိန်တွင် ရှေ့မှ ကြွသွားသော ဆရာတော်၏ လက်ဖဝါးမှ ဘယ်အချိန် ကတည်းက ထွက်နေမှန်းမသိသော စိမ်းဖန့်အလင်းရောင် ကို သတိထားမိခဲ့ပါသည်။ ဦးအောင်သိန်းသည် ဓာတ်မိမယူ မီးကုတ်မပါဘဲ ခမုတ်မည်းနေသော တောလင်းလေးကို ဂရုစိုက်သွားနေချိန်တွင် ဆရာတော်နှင့် အနည်းပယ်လှမ်း သွားလာဖြင့် စိုးရိမ်စိတ်နှင့် ကြည့်လိုက်သောအခါမှာ ဖူးတွေ့ ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဦးအောင်သိန်းသည် ရုပ်ထဲမှ ပြောကပ်စိတ်၊ စိုးရိမ် စိတ်စေ့ လွင့်ပြယ်သွားပြီး လက်ဖျတ်၌ လိုက်သွားခဲ့သည်မှာ ဘုရားပေါ်ရောက်သည်အထိပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဦးအောင်သိန်း သည် ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် ကျယ်လှန့်သွားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဝုဒ္ဓဘာသာပင် ဟိန္ဒူလူမျိုးဖြစ်ပြီး ဆရာတော်ကို အလွန် ကြည်ညိုသော ထမည့်ဝါယကားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၈၆-၈၇ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်သည်။ ကမာဝတ်မှ ဦးလင်းဝယ်ဟစ်ပါးမည် ဆရာတော်နှင့် ပဋ္ဌာန်းကျင်းစာအုပ် ကိုဖတ်နေသည်။ ဆရာတော်ဆွတ်ဖတ်နေသည်မှာ မပီကင် ဖြစ်၍ ဦးလင်းဝယ်မှ ထောက်ပြနေ၏။ ထိုစဉ် ဆရာတော် သည် ဦးလင်းဝယ်တက်သို့လှည့်ကာ ပြောခွင့်ဖြင့် "ဝါက မှတ်စိမိုက်ပြီးမှ ဖော်လိုရတ်" ဟု မိန့်မှာပြီး ဝါကပြောစဉ် ပဋ္ဌာန်းစာအုပ် ကြည့်ထားဟုဆိုကာ ဖတ်လေ့ရှိ၏။ မှတ်စိ မိုက်၍ ပီပီသသနှင့် စာမျက်နှာတစ်ခုလုံးကို ဖတ်ပြီဟော ပြီပေသသည်။

ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံးအတောင်လေးရာပြည့် လျောင်း တော်မူ ဘုရားကြီး

ဆရာတော်ဘုရားကြီးပေည် ဝမ်းစိန်တောဂုဿာသနာ ပြုစမ်းရုံး၊ ဖမာင်ဟည်ဆောက်၌ရှိမှစ၍ ခေတ်ပုဏ္ဏားပေါင်း ၆၀၀-ကျော်နှင့် သာသနိကအဆောက်အအုံ ၃၀-ကျော်တို့ ကိုဆောက်တည်နေစဉ် အတွင်းမှာပင် အတောင်၄၀၀-ပြည့် ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံးလျောင်းတော်မူဘုရားကြီးကို ငြိမ်းမဆင် ဝိသုကာ ဝညာရှင်များမပါဝင် ကိုယ်တိုင်ပုံစံယ်ထုလုပ်၍

ရောင်းရှင်လူအများတကာ ပေါင်းစုလုပ်အားဖြင့် ပေ ၂၂၀ အမြင့်ရှိ တောင်စောင်းပေါ်တွင် ၁၃၇၃-ခု ပြာဆိုလပြည့် ကျော် (၁၀)ရက်နေ့ ဆရာတော်နေ့နေ့မှာပင် စတင် အုတ် ဖြစ်ခဲ့ကာ တည်ဆောက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

သံကုက္ကနကရစ် ခေါင်းပုထိုးအားကြီးဖြစ်၍ ကိုယ်လုံး တော်အတွင်း၌ ၂၂ ပေပတ်လည်ရှိ ဝုဒ္ဓဝင်ခန်းများနှင့် ရုပ်လုံး ရုပ်ကြွပုံများ ထည့်သွင်းထား၍ အခန်းပေါင်း (၂၀၀)ရှိသည်။ အောက်ခြေကိုယ်လုံးတော်မှ ပခုံးတော်အထိ အထပ်ပေါင်း ရှစ်ထပ်ရှိပြီး ပေ-၁၇၀ ခန့်မြင့်သည်။ ဆရာတော်၏ ဩဝါဒ အတိုင်းပင် နိုင်ငံတော်စာစီရုံးမှ ၁၃၇၃-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ ပြည့်ကျော် (၃၂) ရက်နေ့တွင် ဇိနသုခရန်အောင်ချမ်းသာ ဘုရားဘွဲ့ထောက်ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

လှူဒါန်းချက်မှာ လျောင်းတော်မူဘုရားကြီး ဟည် ဆောက်ရာတွင် မည်သည့်အကက်ပညာရှင်များ၏ အကူညီ မလျှောက် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ကိုယ်တိုင်တည်ဆောက်ပေးတော်မူခဲ့ ပါသည်။ ပြင်ပကလေးများလည်း ခေတ္တလိုထားခြင်း မရှိပါ။

အတောင်ခြောက်ရာပြည့် လျောင်းတော်မူ တည် ဆောက်မှု

၁၃၇၃-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ဆရာတော်သည် အကောင် ၆၀၀-ပြည့် လျောင်းတော်မူဘုရားကြီးကို တည်မြင် ချီတော်မူပြန်ပါသည်။ အထွတ်ထွတ်၌ ဦးခေါင်းတော်လှည့်၍ တည်ထားတော်မူကာ၊ မယုဟေချိန်တွင် ပင်မကုန်ကရစ်တိုင် ကြီးများ တည်ထောင်ထားပြီး၍ ဦးခေါင်းတော် ဆုံစကာ ရက်လုပ်ထားသော သံကုက္ကနကရစ် လျောင်းတော်မူဘုရား ကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

မည်မျှပင်များမှာ ပြည်သူအများ ကသိုလ်ပွားရန်နှင့် စောဟောနွဲ့ရာယ်အပေါင်းမှ တင်းရှင်းကာ တိုင်းပြည်အေးချမ်း ရာဂဟာစရန် ပေပညာပုဂ္ဂိုလ်များထားတော်မူ၍ အင်စုင်နိုယာ ပပါ၊ တန်တော့၌ ခေဝးဘဲ အတောင် ၄၀၀ ကုက္ကနကြီး တည်ဆောက်ထုတ်သို့ပင် တည်ပေးပုံပြန်ပါသည်။ ထင် အတောင်-၄၀၀-လျောင်းတော်မူကုက္ကနကြီးနှင့် မျက်နှာမျှင်း ဆိုင်တော်မူခြင်းအပြင်ပေပျံခြင်း၊ ယခင်က အတောင်-၄၀၀ ဘုရားကြီးမှာ အနောက်အရပ်သို့ ဦးခေါင်းတော်လှည့် ယခုအတောင် ၆၀၀ ဘုရားကြီးမှာ အရှေ့အရပ်သို့ ဦးခေါင်း တော်လှည့်ခြင်း။ ယခုအတောင်-၆၀၀ ညာရောင် တော်မှာ ဦးခေါင်းတော်ကို ထောက်ထားခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ခန္ဓာဝန်ချ

ဆရာတော်သည် ခန္ဓာဝန်ချမီ နှစ်လလောက်မှစ၍ နိမိတ်စကားများကို စတင်ပြောကြားသော်လည်း ထိုအချိန်က မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ မရိုင်း၊ သတိမထားမိကြချေ။ ဝဉာဏ် ခုနှစ်တွင် အနီးအဝေး၌ ရှိကြကုန်သော တပည့်ဒကာအပေါင်းတို့ကို မရိုက္ခရာအစုံအလင်ဖြင့် ရဟန်းခံယူတော်မူစေခဲ့ပါသည်။

ထိုနှစ် တော်သလင်းလ အမိဋ္ဌာန် ဆွမ်းလောင်းပွဲတွင် တရားဟောတော်မူရာ၌လည်း ဒီနှစ်က နောက်ဆုံးနှစ်ပဲဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ဝဉာဏ် ခုနှစ် တန်ခူးလတွင်လည်း ဆရာတော်သည် တပည့် ဒကာအပေါင်းတို့ကို အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်မရွေးစီပင် စုပေါင်းရဟန်းခံပွဲ ပြုလုပ်တော်မူ၍ အခါကလည်း "ဒီနှစ်နောက်ဆုံးနှစ်ပဲ ဘယ်သူ ဘယ်အချိန်လာလာ ဝတ်ပေးလိုက်" ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပြန်ပါသည်။

"ငါလွတ်လိုက်တာ လေးရက်ရှိပြီ" ဟု မည်သည့်အကြောင်းကို ရည်ရွယ်ပြောဆိုမှန်း တပည့်ဒကာများ သတိမထား နားမလည်သော စကားကို မိန့်တော်မူခဲ့ခြင်း၊ ညဉ့်သုံးလုံး အိပ်စက်ခြင်းမရှိတော့ဘဲ တရားဟောခြင်း၊ တပည့်သံဃာနှင့် ကပ္ပိယတို့ကို ဝတ်ပြည့်စေ၍ "ဝတ်ပြည့်တာ အပြစ်တွေ ကျေစေတယ်" ဟုမိန့်မှာခြင်း၊ အကြောင်းအရာ အဆက်အစပ်မရှိဘဲ ပြက္ခဒိန်ကြည့်၍ ရက်ကို နေ့စဉ် တွက်ချက်စေခြင်း၊ ရက်တွက်မှားဟန်ဖြင့် (၂၆)ရက်နေ့ကို လက်ညှိုးတော်ဖြင့် ထောက်ပြခြင်း၊ ပျံလွန်တော်မမူမီ (၂)ရက်ခန့် လိုသော် ညဉ့်ပိုင်းတွင် "ငါမှာ ဘဝမရှိတော့ဘူး၊ နင်တို့မှာ ဘဝတွေရှိနေသေးတယ်၊ ငါ့ခြေရာနင်းနိုင်အောင် လုပ်ကြပါလား" ဟု ဩဝါဒပေးကြားတော်မူ၍ (၂၅. ၄. ၂၀၅) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့သို့ ကျန်းမာစေမကောင်းသဖြင့် ဆေးစစ်ခံရန် လျှောက်ထားရာ ခွင့်ပြုတော်မူ၍ ကြွသွားရာမှ (၂၆. ၄. ၂၀၅) ရက်နေ့တွင် တနင်္ဂနွေနေ့ မွန်းလွဲ (၂၀၀)နာရီခန့်၌ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။

နောက်ဆက်တွဲ ပြစ်ရပ်ဆန်း

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဈာပနပွဲကျင်းပပုံ အသေးစိတ်ကို mntv မှ တိုက်ရိုက် live ထုတ်လွှင့်ပြသရာတွင် အလွန်ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ပြစ်ရပ်ကြီးတစ်ခုကို တစ်တိုင်း ပြည်လုံးမှ တွေ့မြင်သိရှိကြရကာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြစ်ကြခြင်း၊ နာကျင်ကြေကွဲ နှမြောတမ်းတကြခြင်း၊ သဒ္ဓါကြည်

ညိုစွာ ဆတိုးမြှင့်တက်ခြင်း၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား သက်ရှိထင်ရှား မဖူးခြင်းလိုက်ရသူအပေါင်းမှ လူကျမ်းမရ မြစ်ကြရခြင်း၊ ဈာပနပွဲကို မသွားရောက်မိလေခြင်းဟူ၍ နောင်တရကြခြင်း၊ အံ့ဩမည်တက်ခြင်း အစရှိသည့် ရသပေါင်းစုံကို mntv ပရိသတ်အပေါင်းတို့မှ ခံစားခဲ့ကြရပါသည်။ ဝေဖန်မှုများ အတိတ်နိမိတ် ကောက်ယူမှုများဖြင့် အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်သွားခဲ့ရပါသည်။

ယင်းအဖြစ်အပျက်မှာ မှန်ခေါင်းအတွင်းမှ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်သည် တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မျက်လုံးတော်ပွင့်လာခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် နောင်သာသနာအတွက် စိတ်မချခြင်းပေလော။ တည်ဆောက်ရန် ကျန်ရှိခဲ့သည့် အတောင် ၆၀၀ ပြည့်လျောင်းတော်မူဘုရားကြီး မပြီးစီးမည်ကို ဖိုးရိမ်ခြင်းပေလော။ ပုံတော်မူခြင်းအပေါ် ပူဆွေတမ်းတနေကြပေသော ဒကာဒကာမအပေါင်းကို တရုဏာမှက်ဝန်းဖြင့် ကြည့်တော်မူခြင်းလော သို့တည်းမဟုတ်...။

နိဂုံး

"ငါကတော့ဖြင့် နိဗ္ဗာန်သောင်ကမ်းကို ကူးမြောက်သွားခဲ့ပေပြီ အသင် ဒကာ ဒကာမအပေါင်းတို့သည် အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေသ - မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆသော သီတတရားတို့ဖြင့် ကြိုပမ်းအားထုတ် ခနထိုင်ကြကုန်လော့"

ဟူ၍ ဆိုဆုံးမလိုခြင်းပေလော... အတွေးပေါင်းမြောက်မြားစွာတို့နဲ့အတူ။

သတ္တဝါဟူ၍ တရားတွေ့ချမ်းမြေ့သာယာရှိကြပါစေ။
ကြေးဇူးတင်လွှာ - ဤဆောင်းပါး ပြစ်မြောက်နေအတွက် တွန်းအားပေးကာ ဈာပနတော်ပုံများကို ရရှိအောင် ကူညီခဲ့သော နေလပရိသတ်တစ်ဦးဖြစ်သူ အာနိတ်အေးနှင့် ဘုရားဖူးပို့ဆောင်ပေးခဲ့သော သားငယ်ကဏ္ဍာဆရာ ဝေယထက်တို့အား အထူး လှိုက်လှဲစွာ ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

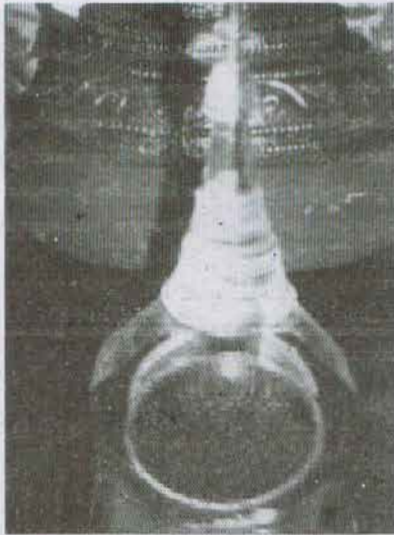
ဒေသတော်သီ ဆရာဖျိုး

ကိုးကား

- ဝင်းစိန်တောရကျောင်းဆရာတော် မဟာထေရ်မြတ်၏ ထေရုပ္ပတ္တိ၊ ဦးမေ့ရက္ခိတ။
- ကိုယ်တိုင်သွားရောက် လေ့လာမှုများ

ထူးခြားဆန်းကြယ် (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈)

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အသားတော်ပုံဖြစ်သော မာဂ်တော်

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အပိုင်းတော်ပုံဖြစ်သော တတိတော်

ဂေဝတီတိုင်း၊ အိမ်ပဲပျိုနယ်၊ ညောင်ကုန်းချောင်းဖျားကျေးရွာ
ပွဲကုမကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ဦးစီးပဓာန နာယကဖြစ်တော်မူသော
ဘဒ္ဒန္တသီရိခေရာတော်ဘုရားကြီး၏
ဝေဓရပွဉ္စက္ခိနန္ဒိ ဓာတ်တော်တို့၏စေတီတော်

နောင်ရိုး (အဖေပညာ)

ရောဝတီတိုင်း၊ အိမ်ပဲပျိုနယ်၊ ညောင်ကုန်းချောင်းဖျားကျေးရွာ
ပွဲကုမကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ဦးစီးပဓာန နာယက
ဖြစ်တော်မူသော ဆရာတော် ဦးသီရိပေဓာန်မြတ်တို့
ဖရာဝတီတိုင်း၊ ကျောင်းကုန်းမြို့၊ မှော်သေးရွာကွင်း အနည်း
တော် ဦးအေးမောင်၊ ပယ်ပယ်၊ မင်္ဂလာပုံ၊ ၁၂၅၃ ခုနှစ်၊
ထောင်သလင်းကဆန်း ၆၊ ရက်၊ ဝေးကြားပေ့ နံနက် ၉ နာရီ
အချိန်တွင် မီးပူသန့်ပင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

မွေးချင်းမောင်နှမငါးယောက်ရှိသည့်အနက် သားကြီး
ရဟန်းဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်လောင်းလျာသည် သက်တော်
ခုနစ်နှစ်အရွယ်တွင် မှော်သေးပညာရာဇိကကျောင်းတိုက်
ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တစက္ခိနန္ဒိ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မိဘနှစ်ပါးတို့၏

ပဗ္ဗယာနဂ္ဂဟကို ခံယူကာ မြင့်မြတ်သော မှော်သေးပဏ
အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။ သက်တော် ၁၁ နှစ်
အရွယ်တွင် ဆရာတော် ဦးလောကီဿရဏိ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍
ဥတိယအကြိမ် မှော်သေးပဏမြတ်တော်မူပါသည်။

၁၃၀၁ ခုနှစ်တွင် အိမ်ပဲပျိုနယ်၊ တော်ကြီးကျေးရွာ
မှ မွေ့လှေကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်ရှိတော်မူ၍ မှော်သေးကျောင်း
တိုက် ဆရာတော်တို့ ဥပဇ္ဈာယ်ပြုတော်မူ၍ ၁၃၁၅ ခုနှစ်တွင်
မြင့်မြတ် သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။
ရဟန်း တစ်ပါးအရတွင် ကျောင်းကုန်းမြို့၊ မှော်သေး
ပညာရာဇိကကျောင်းတိုက်သို့ - ပြန်ကြွ၍ မှော်သေးရာဇိက
ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနန္ဒာဝရဏိ ရဟန်းတို့

စာအုပ်အမှတ် (အောင်စိန်ကလေး) ၂၀၀၁
စာအုပ်အမှတ် (အောင်စိန်ကလေး) ၂၀၀၁

မြက်ရွာဘုရားရင်ဆိုင် အသွေးတော်ဖြစ်သော ဓာတ်တော်

ကျင့်အပ်သော ဝိနည်းတိုင်ရာ ပရိယတ္တိစာပေများ၊ ပရိတ်ကြီး၊ နမဂ္ဂာရာ ဓုတနာပစ္စေဒျိတံ၊ အတွင်းအောင်ခြင်း၊ အပြင်အောင်ခြင်း၊ အစဉ်သော ဆယ်စောင်တွဲနှင့် ဓာတ်ကြီးဆယ်တွဲ၊ အစဉ်သော လောကုတ္တရာစာပေများနှင့် ကရွှေညင်းသဂြိုဟ်ကြီးသုတ်စဉ်၊ သုတ်နတ် အစဉ်သော စာပေများကို သင်ယူခဲ့ပါသည်။

၁၃၁၇ ခုနှစ်တွင် အိမ်မိမြို့နယ်၊ ညောင်ကုန်းချောင်းဖျားကျေးရွာ ခမ္မိကာရာမကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တမင်္ဂလာတော်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တမင်္ဂလာတော်တွင် မိတနစ်ပါးကိုးပါး ပဋ္ဌယာနုဂုဏ်ကို စိယုတော်စုလျက် ဂုဏ်ယူအဖြစ် သိက္ခာထပ်တော်မူပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တမင်္ဂလာတော် ဆရာတော်ပေးဝယ် ခိုလှုံ၍ အထက်တန်း ပရိယတ္တိစာပေများဖြစ်သော ဝိနည်းဝါကျမ်းအပါအဝင် အထက်တန်းကျလှသော ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာတို့ကို သင်ယူတော်မူခဲ့ပါသည်။ ပုသိမ်မြို့၊ စက်တော်ရာကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတဆရာတော်နှင့် ညောင်ကုန်းချောင်းဖျားကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနန္ဒဝသုတ်ပေးခဲ့ပါသည်။ အထက်တန်းကျလှသော ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ညောင်ကုန်းချောင်းဖျားကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနန္ဒဝသုတ်အတွဲ ဓမ္မိကာရာမကျောင်း

ဘုရားရင်နှင့် ဂုဏ်တော်တော်များ

တိုက်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်ကုန်သော တပည့်သံဃာများအား ပရိယတ္တိအခြေခံဖြစ်သော သဂြိုဟ်၊ သဂြိုဟ်၊ ညဝါကျမ်းများနှင့် ဝိနည်းငယ် လေးစောင်၊ ပါရာမီတော် အစဉ်သော ဝိနည်းဝါကျမ်း ကျမ်းစာများကို ပို့ချတော်မူပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် မိမိ၏ဆရာရင်းဖြစ်သော ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနန္ဒဝသုတ်အတွဲလက်တွဲ၍ ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဩဝါဒကိုခံယူကာ ကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ သီရိဇော်လာကုန်းတော်ပေါ်၌ သီဟိုဠ်မှ ပင့်ဆောင်လာသော မြက်ရွာဘုရားဓာတ်တော်ကို တည်သွင်းပူဇော်ကာ လောကမာရ်အောင် ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီတော်မြက်ကြီးအား တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် မိမိသီတင်းသုံးတော်မူရာ ဓမ္မိကာရာမကျောင်းတိုက်ကြီးဝယ် သိမ်၊ တန်ဆောင်၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ နတ်လမ်းများကို အသစ်တည်ဆောက်ခြင်း၊ အဟောင်းပြုပြင်ခြင်း၊ လမ်းတံတားများ ဆောက်လုပ်ပေးခြင်း၊ စေတီပုထိုးတော်များ တည်ထားကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် ကျောင်းတိုက်ကြီးအစွန့်ရှည် တည်တံ့နိုင်စေရန် ဆွမ်းပဒေသာပင်များနှင့် ဆေးပဒေသာပင်များ စိုက်ထူလှူဒါန်းတော်မူပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ ပည့်ပါယကာ၊ ဝါယံကာမများ ကိုးကွယ်နိုင်စေရန် မြက်ရွာ

ဝေါပြည်နယ်ဖွဲ့စည်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၀)

www.burmeseclassic.com

- ၁။ အောင်မြင်တော်မူသော မာရ်ဇ်ပါးကို ရည်စူးတော်မူ၍ -
  - ၂။ နိုးကြီး သရက်ပင်ကြီးကျေးရွာတွင် ဓနမာရ်အောင် ဓေတီတော်မြတ် တစ်ဆူ၊
  - ၃။ ဆယ်စုကျေးရွာတွင် ငေတမာရ်အောင် ဓေတီတော်မြတ် တစ်ဆူ၊
  - ၄။ ကံစုကျေးရွာတွင် ရတနာမာရ်အောင် ဓေတီတော်မြတ် တစ်ဆူ၊
  - ၅။ ဆိတ်ကြီးကုန်းကျေးရွာတွင် လာဘမာရ်အောင် ဓေတီတော်မြတ် တစ်ဆူ၊
  - ၆။ ဝေသာင်ဟန်းကျေးရွာတွင် ချွေပြည်အားဓေတီတော်မြတ် တစ်ဆူ၊
  - ၇။ သရက်ပင်ဆိပ်ကျေးရွာတွင် ဣယျရမာရ်ပဟောင် ဓေတီတော်မြတ် တစ်ဆူ၊
  - ၈။ မကျီးချောင်းကျေးရွာတွင် ဗဟလမာရ်အောင် ဓေတီတော်မြတ် တစ်ဆူ၊
  - ၉။ ကျံဟယိုးဟေ့ရွာတွင် ဒိနမာရ်အောင် ဓေတီတော်မြတ် တစ်ဆူ၊
  - ၁၀။ တောကြီးကျေးရွာတွင် ဒိနမာရ်အောင် ဓေတီတော်မြတ် တစ်ဆူ၊
  - ၁၁။ တံခွန်တိုင်ကျေးရွာတွင် ဓေတီတော်မြတ် တစ်ဆူနှင့်
  - ၁၂။ ခန္တိယကျေးရွာတွင် ဓေတီတော်မြတ် တစ်ဆူတို့ကို တည်ထားကိုးကွယ်စေခဲ့ပါသည်။
- ဆရာတော်ကြီးသည် ပီပီယံမောက် လာရောက်ပြီး မြော်ကြကုန်းသော တပည့်ပါးများ၏ သီတာမုတို့က ဝံ့ပွေ့ပွန်း၊ သံသရာ နှစ်ဖြာသော တကျွမ်းတဖျားများ ဖြစ်နိုင်ကြစေရန် တရားဓမ္မ ပေးတော်မူခြင်း နှင့် ပြောပြသော နေ့စဉ်တော်များကို ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။
- ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဂ္ဂန္တသီရိသည် ၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် ဟိန္ဒိယ၊ နိပေါင်း၊ သီရိလင်္ကာ၊ ကိုင်း၊ စင်ကာပူနိုင်ငံများသို့ ဘာသာရေးပြုစေရန်ကြံရွယ်ရာမှစ၍ ဟိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ဆရာကရိုဏ်တော် မူသောအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ နာမိတော်ကျမ်းကိုသာ တွေ့ရ၍ ဓာတ်တော်များကို မဖော်ပြခဲ့ပါ။ ထိုအခါတွင်လည်း ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်မေတ္တာများ မရှိနိုင်တော့၍သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

မာရ်ဇ်ပါးတော်

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ရှင်သာဓက၏ တပည့်ပင် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်မေတ္တာများအား စိတ်ဝင်စားမှု ရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုစာပေတော်မေတ္တာတို့၏ သမိုင်းကို စာပေအဖွဲ့အဖွဲ့များအား တာဝန်ရှိသော်လည်း သန့်သက်ပေး ၇၇ နှစ်၊ သီတာတော် ၇၇ ဝါ ရှိပြီဟု တိုက်ပိုက်ဆိုင်ဆိုင် ပြောပြကြသည်နှင့် လှူဖိုရ်ခွေး ရရှိခဲ့သည့်အတွက် အကြိမ်ကြိမ် ဝီတိသောဓနသာ ဖြစ်ရကြောင်းကို အဖန်ဖန် မိန့်ကြားချက်အား ကြားနာရသူ ဝါယက၏ ဝါယကမများ အပေါင်းတို့မှာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လှိုက်လှိုက်ဖြင့် နှလုံးစိတ်ဝမ်း စေ့အင်းသတိယူများ ဖြစ်ကြရပါသည်။

'ဆင်သုံးပေကင်း၊ ညောင်နှစ်တွင်း၊ မင်းခလုတ်၊ မှုဋ္ဌာတွင်း' ကဏ္ဍတော်ပေါ်ရှိခဲ့ပါသည်။ သာသနာတော်ဝါ တွန်းမည်ဟည်း။

ဆင်သုံးပေကင်း ဆိုသည်မှာ ဆင်ကွေးရွာ၊ ဆင်တိုရွာ၊ မင်းဆိပ်ရွာတို့ ဖြစ်သည်။ ညောင်နှစ်တွင်း ဆိုသည်မှာ ညောင်ကုန်းသောင်းရွာ၊ ညောင်ပင်စုရွာတို့ ဖြစ်သည်။ မင်းခလုတ် ဆိုသည်မှာ မင်းမောင်ရွာနှင့် ရေခလုတ်ရွာတို့ ဖြစ်သည်။ မှုဋ္ဌာတွင်း ဆိုသည်မှာ ပုသိမ်မြို့၊ ရွှေမုဋ္ဌာဘုရားပင် ဖြစ်သည်။ ဧရာဝတီတိုင်း၊ အိမ်မိမြို့နယ်၊ ညောင်ကုန်းချောင်းဖျားကျေးရွာ ခရီးတရာမ ကျောင်းတိုက်တော် မြတ်စွာဘုရား

ပဏ္ဍိတအုပ္ပကောင်တိုက် သုတေသနကြီး ဘုဒ္ဓဘိဝံသီ

ရှင်၏ ခေတ်တော်ပေတော်များ၊ ရဟန္တာဖတ်ဖတ်များ၊ ရုဆိုကြွရောက် သီကင်းသံခြင်းမှာ အချိန်ဆပမာ ပါတော် ကျ၍ ကြောင်းတိုးဆက်စပ် တိုက်ဆိုင်ပေါ်ပေါက် ပွင့်ထွန်း လာခြင်းဖြစ်ပြီး မြတ်စွာဘုရား သာသနာ့ပေးတော်ပြုလိုက်ပြီး ဖျော်ဝါစေသည့် ထွန်းလင်းစေရန် ကကြောင်းများပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဧရာဝတီတိုင်း တိပ်မိမြို့နယ်၊ ကာကလိန်ကျေးရွာနေ ဦးဟော်ဟန်+စင်္ဂါ လှောင်တို့၏ သားသမီးအားယောက် မှီသည် အနက် ဗာဟုဖက်ပေမြတ် ရွာရွာဆက်ကပ်လာသူ ဦးသန်း ဇာတိ (၄၅အုပ်ပိုင်လ်-ပြိမ်း)သည် ဂုတိယရမြောက် သား မဟာနာဖြစ်သည်။ မကြည်ဆရာကော်ကုရားကြီး ဘုဒ္ဓဘိဝံသီ အဖူးထား၍ ၁၃၃၅ ခု ပြာသိုလ်ပြည့်နေ့တွင် တည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူသော “လောကမာရ်အောင်” ဓာတ်ပေါင်းစု စေတီတော်မြတ်ကြီးအတွက် လိုအပ်သော ဘိလပ်မြေအိတ် ၅၀၀ နှင့် သံထည်ပစ္စည်းများအား နိုင်ငံတော်အစိုးရထံမှ ထုတ်ချေးဖြင့် ရရှိအောင် အထူးအကျိုးဆောင် ပါဝင်ပြည့် ဆည်းပေးခဲ့သော တပည့်ပါမကကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့၊ ဗိုလ်တထောင်စေတီတော်မြတ်ကြီး တည်ဆောက် သူ တာဝန်ခံ ခရိုင်အင်ဂျင်နီယာ ဝတ္ထုကျော်ထင်ဦးသိန်းအား ပညာနှင့်လုပ်အား အခမဲ့ ကူညီဆန်ပြုပေးနိုင်ရန်အတွက် ဆက်သွယ် အကျိုးသယံပို့ခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

လောကမာရ်အောင် ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီတော်မြတ် ကြီးအား စေတနာ သဒ္ဓါ မေတ္တာတို့ အရင်းခံ၍ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော လက်ရိပ်ပဓာန နာယကဆရာတော် ဘုရားကြီး ဘုဒ္ဓဘိဝံသီအား ကိုယ်စွမ်းဉာဏ်စွမ်းရှိသူဖွဲ့ အဖူး ဆုံး ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သူ တပည့်ပါမကကြီးတစ်ဦး လည်း ဖြစ်သည်။

ဦးသန်းအောင်သည် (၁၄-၇-၂၀၀၇)နေ့တွင် မိတ္ထီလာ မြို့၊ ပို့ဆောင်ရေးစီမံကိန်းဇုတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက် ရှိသော သားဖြစ်သူ ခရိုင်ဦးစီးမှူး ဦးတင်အောင်ဌေးထံသို့ ရောက်ရှိ၍ ဝမ်းတော်ပြည့်ဓာတ်တော်တိုက်ရှိ မြတ်စွာဘုရား ဓာတ်တော်နှင့် ရဟန္တာဓာတ်တော်များအား ဖူးမြော်ကြည့်ညိ ပြီး ဓာတ်တော်များ အဖူးဆုံး ကိန်းဝပ်ရာ မိတ္ထီလာမြို့နှင့် ၁၃ မိုင်ကွာဝေးသော ငပုတ်ဘူယ်မြို့နယ်၊ သန်လျှင်ကောရ ယင်းတော်မင်းကျောင်းတိုက် ရှိရာသို့ ခရီးသက်ခဲ့ပါသည်။

သန်လျှင်ကောရ ယင်းတော်မင်းကျောင်းတိုက် ဓာတ် တော်ဟိုက်ဟာဝန်ခံ ပဓာန နာယက ဆရာထော်ဘုရားကြီး ‘ဟိတောသီနေလအရှင်နိပုဗ္ဗ’ အား ပိစိမိမြို့နယ်၊ စည်ကန် ကုန်းကျောင်းများကျေးရွာ ခမ္ဘိတာရာပကျောင်းဟိုက် ဆရာ ဖတ်တုရားကြီး ကဂ္ဂန္တဘိရိဝံသီ ဓာတ်တော်ပေတော်များ နီးမြင့်ပေးပါမုန် လျှောက်ထားပေးပေးပေးပေး ယင်းတော်မင်း ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ဝမ်းမြောက်ပင်သာစွာ မြင့် မြတ်ပျာသုဗျာရင်၏ ဓာတ်တော်ပေတော်များနှင့် ရဟန္တာ ဓာတ်တော်များအား မြင့်ဝေအိုးမြင့်တော်မူခဲ့ပါသည်။

၁၃၆၉ ခုနှစ်၊ ဂုဂိယ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ (၂၇-၉-၂၀၀၇) တွင် ဦးသန်းအောင်ထံ သို့ပြန်လို့လိုက်ပြီး ဦးသန်းအောင်မှ (၇-၄-၂၀၀၈)နေ့တွင် ညောင်ပုန်းပျောင်းများကျေးရွာ၊ ဓမ္မိကာ ရာပကျောင်းဟိုက် ဆရာတော်ဘုရားကြီး အထိတော်သို့ နေ့လယ် ၁၁ နာရီအချိန်တွင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် ဆက်ကပ်လျှောက်ပေးလိုက်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ၅ ရပ်ကွက်၊ အမှတ် (၃/၅၆) ပါရီဇီကျောင်းတိုက် သိမ်တော်ကျောင်းသစ် ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးတော်မူသော ပဓာန နာယက ဆရာ ရှင် ဓာတ်တော်မြတ်တို့ဆရာတော် အရှင်ကိတ္တဝရ (သီလာ) ထံတွင် (၈-၆-၂၀၀၆)နေ့တွင် ရဟန္တာငါးရာတို့၏ ဓာတ်တော် (တစ်တင်းခန့်) အရေအတွက်ကို အမှတ် ၁၈၅ လမ်း ပုဂ္ဂိုလ်တော်မြို့နယ်နေ ဦးစိန်ဝင်း+ဒေါ်ခင်ဌေး ကြည့်ထားစု များမှ ကြည့်ညိသဒ္ဓါ ပြည့်စုံစွာဖြင့် ပင့်ဆောင်ပြီး (၂၂-

လပြည့်ကျော်မင်း (ဆောက်တိုက်သူ ၂၀၀၈)

www.burmeseclassic.com

၆-၂၀၀၈)နေ့ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၁၀ နာရီခွဲအချိန်တွင် ဆရာ
တော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တသီရိဝံသီဝံသီ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြည်
နူးစွာဖြင့် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တသီရိသည် ရန်ကုန်မြို့၊
SSC ဆေးခန်းတွင် ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးစစ်မှု ခံယူ
တော်မူခဲ့ပြီးတွင် ကိုအောင်လင်းနိုင်၊ အမှတ် (၁၇/၃၃၄)
သင်ပြလမ်း၊ ရွှေပေါက်ကြီး၊ သစ်နေသူသည် ဆရာတော်ကြီး
အား လာရောက်သတင်းပေးရာ ဓာတ်တော်များအကြောင်း
စကားစပ်မိသောအခါ သူ့ထံတွင်လည်း မြတ်စွာဘုရားရှင်၏
ဓာတ်တော်များနှင့် ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တို့၏ ဓာတ်တော်
များရှိကြောင်း၊ “ဓာတ်တော်ကိုယ်တော်လေး” ဟု ရခါဆို
သော ရဟန်းတစ်ပါးထံမှ ရရှိထားကြောင်း၊ ၎င်းကွယ်တော်
လေးမှာ မြန်မာပြည်အနှံ့ ဓာတ်တော်များကို လှည့်လည်
စုဆောင်းနေသူဖြစ်ကြောင်း၊ နိုင်းခြားတိုင်းပြည်များဖာယိ
လှည့်လည်၍ ဓာတ်တော်များကို စုဆောင်းပေးပေးသ
သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထား၍ မိမိဖိတ်တွင်
ပူဇော်ထားသော မြတ်စွာဘုရား ဓာတ်တော်များနှင့် ရဟန္တာ
အရှင်သူမြတ်တို့၏ ဓာတ်တော်များကို ဆရာတော်ဘုရား
ကြီး၏ ဓာတ်တော်တို့ကိုပင် အများပြည်သူတို့ ပူဇော်နိုင်
ကြရန် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့
ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးအနီးနေ ကုသုကန်ပြီးဖြစ်သော
အရှင်သုမနုသိဒ္ဓိ အရှင်သူမြတ်သည် (၁၇-၁-၂၀၀၈)နေ့တွင်
ကိုအောင်လင်းနိုင်၊ ခြင်္သေ့ကြီးကန်ရပ် (ခြမ်း)တို့၏ အကုမ္ပဏီ
ဖြင့် ရွှေပေါက်ကြီး၊ သစ်နေသူထံမှ ပုလဲဖြိုသစ်သို့ ဝမ်းသာစွာ
ကြိုဆိုသည်။

ပုလဲဖြိုသစ်၊ ဖျာပုံကျောင်းတိုက်တွင် မဟာဗုဒ္ဓပင်
ပြတိုက်၊ ဓာတ်တော်ပြတိုက်နှင့် အတူ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ္တိ
ဗုဒ္ဓသာသနာပြုဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝေလီဒူ (B.A Myanmar)
တံသို့ခရောက်ရှိခဲ့၍ တိမ်မိဖြိုပေါ၊ ရွှေပင်ကုန်းမေ့ပျောက်မှုများ
ပေးအပ်ရာ ဓမ္မိကာရာမကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ
ဓာတ်တော်တို့ကို ခေသာတီလုပ်၍ ပြတိုက် ဖွင့်လှစ်မည်
အစီအစဉ်ရှိပါသဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားထံမှ စုဆောင်းထား
ရှိသော ဓာတ်တော်များအား ဖြန့်ဝေပေးဖြင့် လှူဒါန်းနိုင်ပါရန်
လျှောက်ထားရာ အမှန်တကယ် လိုလားနေသူများ ဖြစ်သည်
ကတစ်ကြောင်း၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိ
ဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ကို ယုံကြည်သည်က တစ်ကြောင်းတို့

ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တို့၏
ဓာတ်တော်ပေးတော်တို့အား ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်
ဖြစ်သူ အရှင်သုမနုသိဒ္ဓိအား မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံတို့နှင့် တကွ
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပေးအပ်လှူဒါန်းတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဓာတ်တော်များကို အလှူ
ခံတော်မူ၍ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်
တော်ပေးတော်များ ထားရှိရန် ဓာတ်တော်တိုက် စေတီကြီး
တစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်ရန် စိတ်အကြံဖြစ်တော်မူသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မိမိ၏ စိတ်အကြံရှိတော်
မူသည်အတိုင်း ပါယကော၊ ပါယကောမများနှင့် တိုင်ပင်၍
ပန်းရန်ဆရာ၊ ပန်းပုသာသနာပြုသော မိမိ၏ တပည့်ဖြစ်သူ
ဖိုးသာမောင်အား ဓာတ်တော်တိုက်စေတီတော်၏ မူကြမ်း
ပုံကို အမြန်ဆုံးပေးပါသည်။

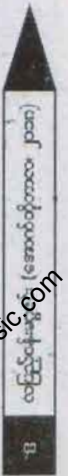
ပန်းရန်ဆရာ၊ ပန်းပုသာသနာပြုသော ဖိုးသာမောင်
သည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဖြစ်စေရန်သည်အတိုင်း ဓာတ်
တော်တိုက်စေတီတော် မူကြမ်းပုံအား အပြန်ပေးဆွဲကွာ
ဆရာမောင်ဘုံများကြီးအား ဝင်ပြလျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မူကြမ်းပုံအား ကြိုက်နှစ်သက်
တော်မူ၍ ၎င်းပုံစံအတိုင်း ဓာတ်တော်တိုက်စေတီတော် တည်
ထားကိုးကွယ်ကြမည်ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီး ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊
ကဆုန်လဆန်း ၁၀ ရက်နေ့တွင် ဓာတ်တော်တိုက်စေတီတော်
ဖွဲ့တည်ပြုပေးပေးလော့ အစဉ်ကားသိုက်မြိုက်စွာ
ကျင်းပပေးတော်မူခဲ့ပါသည်။

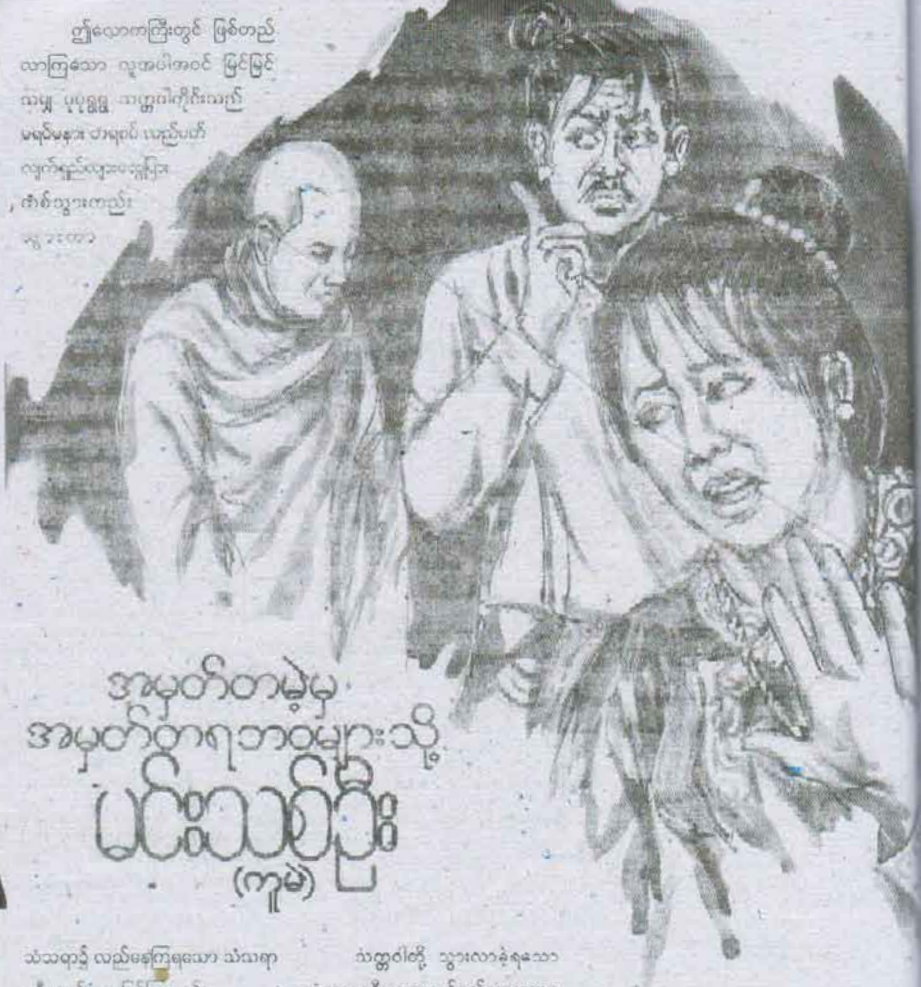
၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၂ ရက်နေ့တွင်
ဓာတ်တော်တိုက်စေတီတော် ငွေပန်ပေးပေးပေးပေးပေး
လှူပေး ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကို စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့
ပါသည်။

ခွမ်းဖြိုသော ခွမ်းဖြို
နောင်မိုး (အဖေပညာ)
(အဖြူပျော်နှလုံးသား ပရဟိတ-ဟင်္သာတ)

ကျမ်းတိုး
ခမ္ဘာကျမ်းကျမ်းပေါက်၊ ဦးစိပမာနု နာယက၊
ဘဒ္ဒန္တဝေလီဒူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဓာတ်
တိုက်စေတီတော် သမိုင်းမှတ်တမ်း။

ဤလောကကြီးတွင် ဖြစ်တည်
လာကြသော လူအပါအဝင် ဖြစ်မြင်
သမျှ ပုဂ္ဂိုလ် အတ္ထုပ္ပတ္တိတို့သည်
မပျက်မနား ဟုမရပ် လည်ပတ်
လျက်နှင့်လျားလျော့ကြ
တစ်သွားတည်း
၁၉၇၁

အမှတ်တမဲ့မှ အမှတ်တရတစ်ခုများသို့ ပျင်းသပ်ခြင်း (ကုမ)

လပြည့်ကျော်မင်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၇)

သံသရာ၌ လည်နေကြရသော သံသရာ
ခန့်သည်များ ဖြစ်ကြသည်။
သံသရာ ဟူသည် ဝေဠာန်အလို
ဖားဖြင့် လှ နတ် ခြံတွာ၊ ဝရီ တိစ္ဆာန်၊
ပြိတ္တာ၊ အသုရကာယံ အစရှိသော သုခ
ဘုံ၊ ဒုက္ခဘုံတို့တွင် ဖြစ်လိုက်၊ ပျက်
လိုက်ဟူသော မမြဲသောသဘောတရား
ဖြင့် လှည့်လည်သွားလာ ဘုံဘဝတွေ
ဆက်ခါ ဆက်ခါ ဖြစ်နေခြင်းကို ခေါ်
ပေသည်။

သံတွဲတို့ သွားလာခဲ့ရသော
သံသရာခန့်များ အလွန်ရှည်လျားလှပေ
သည်။ ကာမ (၁၀) ဘုံတွင် မိမိတို့က
နေသည်အတိုင်း ခေါင်းပြောင်း၍ လှည့်
လည်နေရပေသည်။
ထိုသို့သွားလာရာတွင် ဘုံ၊ နာ၊
သေ ဟူသော သဘောတရားဖြင့် ဖျမ်း
သာခြင်း တစ်ကွက်မျှမရှိဘဲ ဆင်းရဲအတိ
ပြီးသော ဘဝအဖုံဖုံ အမျိုးစုံရောက်ကြ
ရပေသည်။

ထိုသို့ သံသရာလည်နေရသော
လူသတ္တဝါသည် အလွန်ဆင်းရဲသော
စုဂ္ဂတိဘုံများသို့လားရောက်ကာ သုဂတိ
ဘုံများသို့ လာရောက်နိုင်ရန်အတွက်
သုဂတိဘုံများသို့ လာရောက်ကြောင်း
တရားများဖြစ်သော ဝါန၊
သဇေ၊ ဘာဝနာ ဝိပဿနာ အစရှိ
သော တရားများကို ကြံမြဲကြံမြဲကုတ်

ပေလိမ့်မည်။ ဤဥပဒေသည် ကျွန်ုပ်
က ထွင်လိုက်သော ဥပဒေသာ မဟုတ်
ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ခုစင်တိုင် အလွန်
ကျော်ကြားထင်ရှားသော အခမ်းရထား
ကျရင်မင်းမြတ်သည် ဤဥပဒေသကို
ယိယိပျောက်ပျောက် လိုက်နာစောင့်
ရွက်ခဲ့ဖူးလေသည်။ ခုစင်တိုင်ကြည့်မှ
ဘာသာတရားကိုမူ၍ အသက်မွေးကြ
သောသူများကို ခွဲခြား၍ သိရှိကြပေ
လိမ့်မည်။

ဘာသာတရားသည် ကျွန်ုပ်တို့
လူမှုကို ရွှင်စေသည့်မတူကံ။ ဘာ
သာတရားကိုမူ၍ အသက်မွေးကြကုန်
သော သူတို့သာလျှင် ရွှင်မထွေးစေကြ
၏။ ဘာသာတရားကို ကြည့်မြင်မှ ဤ
ကဲ့သို့သောသူများကို ဖားပေးခြင်းပင်
သည်ကို တွေ့မြင်ကြပေလိမ့်မည်။ သို့
ဆော်လည်း အသီးသီးသော ဘာသာ
တရားတို့ကိုမူ၍ အသက်မွေးကြကုန်
သောသူများ ရှိခဲ့ဖူးလေပြီ။

ဥပဒေပတ်ဝန်းကျင် ရဟန်းပင်းကြီး
များနှင့် စောရာခံတို့ အချင်းမြစ်ပွားခဲ့ပုံ၊
ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၌ အစည်းကြီးများနှင့်
အနောက်ရထားမင်းမြတ်အရေး တွေ့ရပုံ၊
အနောက်နိုင်ငံကြီးများ နယ်ချဲ့ရာတွင်
သမ္မတကျမ်းစာ ကိုင်ဆွဲတတ် ခေတ္တ
လုပ်၍ အယ်ကိုင်သွင်၌ ကုန်သည်တို့က
နောက်မှလိုက်ရုံ အကြောင်းမဲ့တို့ကို
ထောက်ထားလျက် မည်သည့်ကာလ
ဒေသ၌မဆို ဘာသာတရားကို မှီ၍
အသက်မွေးကြသူများ ရှိခဲ့ဖူးကြောင်းကို
ကျွန်ုပ်တို့ သတိရကြပေလိမ့်မည်။

ယခု ဘာသာတရားကို မှီ၍
အသက်မွေးသူများဟုဆိုရာ၌ ရှင်းလင်း
ရန် လိုပေသေး၏။ ဘုန်းကြီးပင် ခေါ်
ခေါ်၊ ရဟန်းပင် ခေါ်ခေါ် နှစ်မျိုး
နှစ်စားမို့၏။

တစ်မျိုးမှာ ဘာသာတရားကို
မှီ၍ အသက်မွေးကြသူများသာဖြစ်၍
ဘာသာတရား ပြန့်ပွားတိုးတက်မှုကို
ယုတ်ပြုခြင်း အားထုတ်ခြင်း မရှိချေ။
ဘာသာတရားနှင့် ဆန့်ကျင်ပေသာ အမှု
မျိုးကိုပင် ပြုကြ၏။ တစ်မျိုးမှာဘား
သာသာယာယာ တိုးတက်ပြန့်ပွားမှုကို
လေးစား၍ လောကီသားတို့၏ အမှုကို
ရွေးရွေးခြင်း မရှိချေ။

ကျွန်ုပ်တို့၏ တိုင်းပြည်တွင်
သံဃာတော် အမတ်သူမြတ်များသည်
ခုစင်တိုင်လျှောက်လှမ်း ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုး
၏ဓမ္မစာ မဟာမာရ်လျက် မြင့်မြတ်
သော အမှုမျိုးကိုသာ ပြုခဲ့ကြပေ၏။

ရွေးရွေးခြင်း၌ သံဃာတော်
အရှင်မြတ်များသည် ကျွန်ုပ်တို့တစ်မျိုး
လုံးကို ပညာသင်ပေးရန် ကာဝန်ကို ထမ်း
ဆောင်ခဲ့ကြပေသည်။ ယခုခေတ်၌ပင်
တောရွာများတွင် သံဃာတော်အရှင်
သူမြတ်များ ပညာသင်ကြားပေးလျက်
ရှိသောကြောင့် မြောက်မြားစွာသော
အမျိုးသားတို့သည် စာပေတတ်မြောက်
ကြပေ၏။

အချုပ်မှာ သံဃာတော်အရှင်
မြတ်များ၏ စေတနာ၊ လုံ့လကြောင့်
ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ဓာတ်မြင့်မြတ်မှု အထွင်
အပြင်ယဉ်ကျေးမှုတို့သည် အထူးသဖြင့်
တိုးတက်ခဲ့လေသည်။ ထိုအကြောင်းများ
ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သံဃာတော်အရှင်
မြတ်များသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ထွက်သော
ကျေးဇူးဥပကာရများကို ခံတော်မူတတ်
ကြပါပေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံတွင် များသော
အားဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကို သတ်ဝင်
ယုံကြည် ကိုးကွယ်ကြသည် မြစ်သော
ကြောင့် အခြားဘာသာတရားများကို
မထိခိုက်စေဘဲ ပြောဆိုသည်မှာ နှစ်

ပေါင်း ၂၅၀၀ အတွင်း လိမ်းကပ်၍
လာခဲ့သော မြေးညောင်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့
ပွတ်တိုက်ခဲ့နိုင်ပါသည်။ ဓမ္မစာသာ
သာသနာပျောက်သည် အာဟာပေါ်တွင်
အကွမ်းပြောင်ဆုံး မြစ်လားလိမ့်မည်ဟု
၍ ယူဆရပေမည်။ လို ဖောရပြောပြီးက
နောက် သံဃာတော်အမတ်မြတ်များ
အား အရလို ဆက်လက်လျှောက်ထား
ပါတယ်။

ဗိုလ်ချုပ်က 'ဂံယာဂတ်အရှင်
မြတ်များအား သီးခြားလျှောက်ထားလို
ပါသည်ကုရား။ အရှင်သူမြတ်များဘုရား
အရှင်ဘုရားတို့သည် အလွန်ထူးကဲ
သော ဗုဒ္ဓသာသနာပေတိယပိ ရဟန်း
မြတ်များ ဖြစ်တော်မူကြပါသည်။ အရှင်
ဘုရားတို့က သာသနာတော်မပျက်
ထွန်းမြင်အောင် အားထုတ်ပေးတော်မူ
ကြပါ။ ကမ္ဘာလောကကြီးကို သာသနာ
ရောင် အလင်းပေးတော်မူကြပါ။

သို့မှသာလျှင် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာ
သားတို့ မေတ္တာတရား ပွားများ၍ သပ
ဓိတ္တနှင့် ညီရင်အစ်ကို ဖောင်ချင်းခုပ
ကဲ့သို့ နေနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။ အရှင်
သူမြတ်များကို ဘုရားတပည့်တော်တို့က
ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါသည်။ တစ်ကမ္ဘာ
လုံး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သည်ကိုလည်း
မြင်ချင်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ နိုင်ငံ
တွင်သာမက တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာပင်
မေတ္တာတရား သမဓိတ္တသဘောထား
တို့ကို ပြုပြင်နိုင်သော စွမ်းပကား အရှင်
ဘုရားတို့မှာမူရှိပါသည်။ ဤစွမ်းပကားကို
သုံးရာ၌ အောင်မြင်တော်မူပါလျှင်
မနေ့သလှ တစ်မျိုးလုံး အစဉ်အဆက်
နှစ်ပီရိက္ခန္ဓာ ရှည်လျှားစွာ ရှိခဲ့ပေလေ
ကြပါလိမ့်မည်။

ဤကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ကြည့်
သာသနာဘက်ကသာကြည့်မြင်မြတ်

သည် မဟုတ်ပါ။ တပည့်တော်တို့၏ နိုင်ငံနှင့် လူမျိုးအတွက် အမြင်မြတ်ဆုံးသော နိုင်ငံရေးကို ဆောင်ရွက်ရလည်း ရောက်ပါသည် ဘုရား။

တပည့်တော်တို့ နိုင်ငံအရပ်ရပ်သို့ ကြွရောက်တော်မူပြီးလျှင် မေတ္တာတရား၊ ညီညွတ်ရေးတရားများ ဟောတော်မူကြပါ။ မြင့်မြတ်သော လွတ်လပ်ရေးတရားကိုလည်း ဟောတော်မူကြပါ။ မြင့်မြတ်သော လွတ်လပ်ရေးဆိုရာ၌ လွတ်လပ်သော ဘာသာတရား ကိုးကွယ်နိုင်မှု၊ လွတ်လပ်စွာ ဘာသာတရားကို ကာလဒေသမရွေး ဟောပြောနိုင်မှု၊ ငြောက်ရွံ့ရိပ်ဖုံးခြင်းမှ ကင်းလွတ်မှု၊ လူစာ လူနာဘဝမှ လွတ်မြောက်မှုစသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

အရှင်သူမြတ်တို့သည် သုံးလူထွက်ထား မြတ်စွာဘုရား ဩဝါဒဗေဒပုထိုးပူဇော်သည့်အတိုင်း အပ္ပမာဒဒနသမ္မာဒေသတ မမေ့မလျော့ဘဲ အစဉ်ထာဝရ အားထုတ်ကြ၍ တပည့်တော်တို့ဗမာလူမျိုး ကံစံမျိုးလုံးကို ဆီဆုံးမတော်မူကြပါ တုရား။

ဤလိုသော မိမိကိုယ်ကို ပိပိသာလျှင် အားတိုးမှုဖြင့် တပည့်တော်တို့၏ လူမျိုးသည် လောကုတ် လောကီ နှစ်လိပ်သော ဟင်္ဂမ္ဘီပျားများကို စိစားနိုင်အောင် အဆာရွက်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ အရှင်မြတ်များ၌ ဤကဲ့သို့သော ပွန်မြတ်ယဉ် ကာဝန်ဝတ္တရားများ ရှိပါသည်။ ဤပွန်မြတ်သော ဆာဝန်ဝတ္တရားများကို ကျေပွန်စွာ ကမ်းဆော့တော်မူကြပါ ဘုရား။ တပည့်တော်တို့မှာ အရှင်သူမြတ်များကို ရိုသေဂုဏ်မြတ်စွာ တိုက်တွန်းစကား လျှောက်ထားခြင်းကိုသာ ပြုနိုင်ပါသည်။ ဆောင်ရွက်ဖို့ တာဝန်ကျေပွန်မည်။ မကျေပွန်မည်ဟူသော

ပြဿနာမှာ အရှင်သူမြတ်များသာ ဖြေရှင်းနိုင်ကြပေလိမ့်မည် ဆိုပြီး သံသယတော်များကိုလည်း လျှောက်ထားသွားပါတယ်။

အဲဒီလိုလျှောက်ထားပြီး နိုင်ငံရေးအကြောင်းကို ဆက်လက်ပြောကြားသွားပါတယ်။ (မိန့်ခွန်းအပြည့်အစုံကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ မမေ့နိုင်သော မိန့်ခွန်းများ စာအုပ်တွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပါတယ်။ စာရေးသူ)

ဒီမိန့်ခွန်းရှည်ကြီးကို ၁၉၄၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ရွှေတိဂုံဘုရား အလယ်ပစ္စယာမှာ ကျင်းပတဲ့ အလယ်လမ်းပွဲအဖြစ်ကျင်းပ (မက်ဆစ်ဆန်ကျင်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်) နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ ညီလာခံပြီးမှာ အဆပလ ၂၃၅၄အဖြစ်နဲ့ ပြောကြားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်မှာ နိုင်ငံမရေးနဲ့ ဘာသာရေး ငရာအထူးနေသူတွေ၊ ဟိုလိုလို စီးလိုလို ယပ်ယောင်ယင်များဖြစ်နေတဲ့ သူတွေ၊ ဘာသာမကျကို ရဟန်းလုပ်ပြီး တိုင်းပြည်ကို ပြိုင်ပယ်ကံပြုလုပ်ချင်သူတွေကို ကြိုတင်ပြီး ယတိပေးခဲ့တဲ့ မိန့်ခွန်းလို့ ပြောရမှာဖြစ်ပါတယ်။

အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့ လုပ်တိုင်း ရွာနေဖွဲ့ စားသောက်လိုကြတဲ့ ပြည်သူတွေအနေနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ နိုင်ငံရေးနဲ့ ဟာသာရေး ခွဲခြားပြထားတဲ့ မိန့်ခွန်းကို ဖတ်ပြီး ဟတုအယောင်နဲ့တရားကို ခွဲခြားနိုင်ဖို့ မိမိတို့အနေနဲ့ ပါတီထောင်ပုံ နိုင်ငံမရေးယူစီတာမဟုတ်ဘဲ လက်နဲ့ ရွန်းတန်လွှပ်ချားနေရတာ နိုင်ငံမရေးလုပ်နေတာပါလားလို့ အတွေ့အထုံပြီး တိုင်းပြည်တည်ငြိမ် အေးချမ်းသာယာရေး၊ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးတို့အတွက် တတ်နိုင်တဲ့ဘက်က ပါဝင်နိုင်ဖို့အတွက်

ဗိုလ်ချုပ်ပြောကြားခဲ့တဲ့ မိန့်ခွန်းရှည်ကြီးထဲကနေ မူရင်းသတ်ပုံအတိုင်း ကောက်နုတ်ဖော်ပြပေးလိုက်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဗိုလ်ချုပ်ကို ချစ်ကြတယ်ဆိုရင် ဗိုလ်ချုပ်ပြောကြားခဲ့တဲ့ စကားတွေကို မှတ်သားလိုက်နာကြပြီး တိုင်းပြည်အေးချမ်းသာယာရေးအတွက် ရန်ပန်းရှင်လူ ပြည်သူအများ စိတ်ဝမ်းမကွဲပြားဘဲ မေတ္တာတရားကို အခြေခံကာ စုပေါင်းညီညွတ်ဆောင်ရွက်ကြပါစို့ခင်ဗျား။

ကိုရီ(ရွှေတိဂုံ)

ကျမ်းတိုး

မောင်မကျော်ရင် (ရွာမွေတင်ပြသည်။)

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ မမေ့နိုင်သော မိန့်ခွန်းများ (စာမျက်နှာ ၅၄ မှ ၆၀)။

၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ မေလ ၁ ရက်၊ အထူးထုတ်၊ စိန်ပန်းခြံစာပေ။

မင်းသားမင်းသမီး

ကျွန်းကျွန်းပျံ့ပျံ့
ပျံ့ပျံ့ပျံ့ပျံ့

၂၀၁၆

တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်လှသော ထန်းတော၏ အစွန်ဆုံး တံကလေးထဲတွင် လူသုံးဦးသည် ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ တီးတိုးတိုင်ပင်လျက် ရှိသည်။ သူတို့သည် မကြာခင် ဖြစ်ပျက်တော့မည့် ကမ္ဘာပျက် အရေးအခင်းကြီးတစ်ခုကို မုချမသွေ တွေ့မြင်ရတော့မည့်အလား အရေးတကြီး တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနေသည့် ပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။

ခွဲညစ်ညစ် ကြေးလက်လေးသစ် တက်နေသော၊ မည်သည့်အခါကမျှ လည်း တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ ဆေးကြော သူတို့သစ်ပုံ မရရှိသော လူလေး ခလောက်စာ စားပွဲပွဲကလေးပေါ်တွင် အက်ကြမ်းနှင့်ထုပ်ထားသော အရာပစ္စည်း ကစ်ခဲ ရှိနေသည်။ လူသုံးယောက်သည် ထိုကရာဝတ္ထုပေါ်တွင်သာ နားထောင်စုတ်စုတ် ဖုန်ဖိုက်ကျချောက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ထဲခါးဖာပြိုင်ဘက် ထန်းတော၏ ဓမ္မိယာဖာပြိုင်တွင် နေရိန်က မိမိတော်က မပန်း ရှိသည်။ ဖံလွှပ်တ လက်လက် ထနေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ခွဲကွဲဘဲက လွမ်းဆွတ်စရာအကောင်းပေမာင် တကွ တွေ အသံပြည့်လျက် တံဆီသို့ လွှင့်ပေးလာတာပင်ပေသည်။

ယိုးဒယား လူသုံးဦးသည် ခွဲကွဲဘဲက သံကိုလည်း ဝရမစိုက်အား၊ တစ်ဖန်ရှိန် တက်နေသော နေပူသည် ပြင်းထန်စွာ၊ ရွားလှသည့် ခုသီဝကုဏ်တော်ကိုလည်း လျစ်လျူရှုထားကြကာ တစ်လောက လုံးကို ဖေထူးကြံလေ့ရှိ။

တိတ်ဆိတ်မှုကို စတင်ဖော်ဖောက် လိုက်သူက စားပွဲထိပ်တွင် ထိုင်နေသော အားလုံးထဲမှာ အသက်ကြီးကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူက ဩဇာမရှိ ဆုံး ကျန်လှူနှင်ယောက်ကို လွှမ်းမိုးနိုင် သူဟု ဆိုရမည်။

“မောင်ရှည်၊ မင်း ဒီပစ္စည်းတွေကို ဘယ်လိုရသလဲဆိုတာ သေသေချာချာ ရှင်းပြဦးကွ၊ ဝါမှ ဂရုဆက်ပြီး ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ စီစဉ်လိုရမှာ”

မောင်ရှည်သည် စားပွဲပိုင်းပုကလေးပေါ်မှ ထန်းရည်ထည့်ထားသော နှုတ်ခမ်းပုံ မြေပန်းကန်လုံးကို ကောက်ကိုင်လိုက်လေသည်။ သောက်တော့ မသောက်သေးပေ။ သူသည် လူသုံးဦးထဲတွင် အသက်အငယ်ဆုံး ဖြစ်သည်။

“မိလိပျ နှိုကြီးသောင်းငွေ၊ အဖေက ကျွန်ကို တောင်ခြေက ယာတွဲကိုကို ထယ်ထိုးခိုင်းတာ ကြာပါပြီဗျာ၊ ကျွန် ဖျင်းနေလို့ နှမ်းကြဲဖို့ခလေ ကိုကြီးသောင်းငွေ။

တစ်မနက် ရွာတစ်ကောင်နဲ့ ထယ်ထိုးရင်း ထယ်စာတွေကြားကနေ ရလာတဲ့ပစ္စည်းတွေ၊ ကျွန်လည်း ထူးဆန်းတာပဲဆိုပြီး စကားကလေးလိုက်တာ၊ ပြီးမှ ကယ်ကို ဆက်ထိုးတာပဲဗျ”

သောင်းငွေ၏ မျက်ဝန်းညှိညှိ သွေးကြောများဖြာနေသော မျက်သား နီကြောင်ကြောင်ပြီးဖူးသည့် ရုတ်တရက် ငြုန်းကျယ်သွားမည် ထင်မှတ်လိုက်ရသည်။

“မင်း မင်း မောင်ရှည်၊ ဒီပစ္စည်းတွေက ဖောပီခြေ ထယ်စာထဲက ရလာတာပဲဆိုတာ သေချာတယ်နော်”

မောင်ရှည်သည် ကိုင်းကားသည့် ထန်းမျှင်ပွတ်ကို တစ်တချိတ်တည်း မော့အုလိုက်သည်။

“သေချာပဲတယ်ဗျာ၊ ကျွန်ကိုယ်တိုင် ကယ်ထိုးတာပဲဗျာ၊ ဖောပီပဲပြောစရာရှိလို့လဲ ကိုကြီးသောင်းငွေ”

ထိုစဉ် တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေသော အောင်ကြည်က-

“ဒီကောင် လိမ်မပြောတတ်ပါဘူး၊ ဒါ လိမ်ပြောစရာလားကွာ သောင်းငွေရာ”

သောင်းငွေသည် နှုတ်ခမ်းကို တစ်ချက်တွန့်လိုက်သည်။

“သေချာအောင် မေးရတာ ဟေ့ကောင် အောင်ကြည်”

အောင်ကြည်သည် ဘာမှ မြန်မပြောတော့ဘဲ မည်းညစ်ညစ် ပန်းကန်ပြားထဲမှ ပဲလှော်လေးငါးစေ့ကို ကောက်ကိုင်ကာ တဖျောက်ဖျောက် ဝါးလေသည်။ စားပွဲအလယ်တွင် ထန်းရည်ဖိုးတစ်ဖိုး၊ အကြမ်းပန်းကန်လုံး သုံးလုံး၊ အမြည်းပန်းကန် တစ်လုံးသာ မလှုပ်မယှက်ရှိသည်။

သောင်းငွေသည် မောင်ရှည်ကို မာန်အုပ်ခိုက်ကြည့်ကာ -

“ဒီပစ္စည်းတွေက ကိုတစ်တွေရဲ့ မနက်ပြန်တွေ၊ အနာဂတ်တွေကိုပြောပေးလဲပစ်မယ့် ပစ္စည်းတွေကွ၊ နားလည်လား”

အောင်ကြည်သည် သောင်းငွေကို လူထူးလူဆန်းတစ်ယောက်သဖွယ် မကြောက်စေးကာ ကြည့်နေလေသည်။ ထို့နောက် ဘာကို အထွေးပေါက်သွားသည် မသိ၊ တခိုးခိုး ရယ်လေသည်။

“ဟီး ဟီး ဟီး . . . နွီး နွီး”

သောင်းငွေသည် အတော်ကြည့် ကို မကေချမနပ် ပြန်ကြည့်ကာ -

“နွေးသား၊ ဘာလျောက်တာလဲ၊ မပြောစမ်း”

“ဟီး ဟီး ဟီး မင်းပြောတဲ့ စကားလုံးတွေကို သဘောကုလို့မဟုတ်ဘဲ သေသေကုလို့ မနက်ပြန်တွေ၊ အနာဂတ်တွေနဲ့ ကမ္ဘာဆန်ဆန်ပြောနေတာပါ။ အထူးအဆန်းဖြစ်ပြီး ရယ်ဖို့ပဲပဲကွာမင်းလို့ ဘုန်းကြီးကော၊ ကင်နေပြီး

လေးတန်းတောင် မအောင်တဲ့မောင်တ
ကောကြီးကောကျယ်တွေ ပြောတော
အံ့သြပြီးရင်းအံ့သြ ရယ်ဆင်ကောပျိုကွ
“ဟသူ့ဘ”

သောင်းငွေသည် ဆဲးရောဂံဘ
ယန်းပျော်ပျော်သိပ် ကန်းရည်ကို ပန်းကန်
လုံးကဲကို ပြည့်လုံလုံမတတ် ထည့်လိုက်
ပြန်သည်။ သူ၏မျက်နှာတွင် မမျှော်လင့်
ချက် တစ်စုံတစ်ရာ အပိုမဟုတ် ယူက်
သန်းနေခြင်းနှင့် လောဟကြောင့်လောဟ
ယန်းပျော်ပျော်ကြောင့်လော မသိနိုင်
သည့် အခိုင်အရောင်ကြောင့် မျက်နှာ
ပြင်တစ်ခုလုံး မီးကင်ထားသော ပတ်
ခေါက်ကြီးလို ဖာသီပြန်ကာ ဂမ၌ ရွှန်
ရွန်ဖောက်ဖောက်ကြီးသည် တန်းလုံး
ဖားဖာကို ရေချို ငါထွက်နေလေ၏။
တစ္ဆေလှုပ်ရနေသော ကရောဂရုစု နှုတ်
ခမ်းပြာပြာကူထူးကလည်း အစာ
ရရားပြက်လပ်နေသည့် ဘေးမဲ့ရွာပြာ
ကြီးတစ်ကောင်နှင့် တူနေပြန်သေးဟော
သည်။

ထို့နောက် သူသည် စားပွဲပေါ်မှ
ထုပ်ထားသည့် အရေဝတ္ထုကို တစ်ချက်
ခွဲကြည့်၍ ကိတ်ကပ်ထဲမှ ကြော်ဝါမ်းဖြစ်
ကို နှိုက်ယူပြီး တန်းစိုးမြည်အောင် ခြစ်
လေသည်။ ထို့နောက် ကျန်သည့်လက်
တစ်ဖက်ဖြင့် ဟိုစမ်းသည်စမ်း လုပ်နေ
သေးသည်။ ဆေးလိပ် ရှာနေပုံရသည်။
ဆေးလိပ်ကို မတွေ့။ ထို့ကြောင့် ကျွတ်
ခနဲ ပါးစပ်မှ တစ်ချက်မြည်တာ

“ဆေးလိပ်၊ ဘယ်ကျွန်ုပ်ရစ်ခဲ့
သလဲ မသိဘူး၊ နို့မပုံ”
မီးခြစ်ကို ဆက်မခြစ်တော့ဘဲ
ခုံပေါ်ပစ်တင်လိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာ
သည် စားပွဲပေါ်မှ ဖက်ကြမ်းနှင့်ထုပ်
ထားသော ပစ္စည်းပေါ်သို့ မျက်လုံးများ
က ကျရောက်သွားပြန်သည်။

သောင်းငွေ၏ မျက်နှာပေါ်တွင်
ထူးဆန်းသော အပြုံးတစ်ချက် ပေါ်လာ
သည်။ ထိုအပြုံးနှင့်အတူ နှုတ်ခမ်းမွှေး
ကျီးကိုးကျွတ်၊ မုတ်ဆိတ်မွှေး ငုတ်ခိတ်
သည် မြစ်ကတတ်ဆန်း ဩပက်ကား
သော လယ်ခမြေထဲမှ စပင်ပင်တွေလို
လှုပ်လှုပ်ရွရွ မြစ်လာသည်။ ကွမ်းရိုး
တက်နေသော သွားကျွန်းများက မှုတ်
ပာရက် ပေါ်လာသည်။

“ပြန်မ်း မင်းပစ္စည်း ထယ်ထိုး
ရင်း ရလာတဲ့ပစ္စည်း”
မောင်ရွယ်က စားပွဲပေါ်မှ
ပစ္စည်းကို ရောက်ရောက်ကိုင်၍ အသာ
ထိုးပေးလိုက်သည်။ သောင်းငွေသည်
ဆတ်ဆန် တွန့်သွားသော သူ၏မိခွာ
ကိုယ်ကို ထိန်းလိုက်တာ စားပွဲပေါ်မှ
တည်းကို အသာအသာ ယူလိုက်သည်။
အောင်ကြည့်နှင့် မောင်ရွယ်သည် ဟ
အမြင့်ဘက်သို့ လှမ်း၍ တက်စိတ်ကြည့်
သည်။ တစ်ယောက်ယောက် ဝင်လာ
လျှင် မပက်လော။

သောင်းငွေသည် ဖက်ကို
ပပြန်ပြီးဖြစ်ပြီး ဖြေသည်။ နို့ကြီးပြိုင်
သေသေချာချာ ထုပ်ထားခြင်းဖြစ်ပေရာ
မောင်ရွယ်ဆို စိတ်ထဲမှ ကိုတ်၍ခိုးကျွန်
မိလိုက်သေးသည်။ သောင်းငွေသည်
အထုပ်ကို ညင်သာစွာ မြေချလိုက်လေ
သည်။

ဖက်ထဲတွင် အရုပ်သုံးရုပ်။
လက်ရာမြောက်စွာ ထုလုပ်ထား
သော ညိုညစ်ညစ် ကျောက်ရုပ်ရွာ သုံး
ကောင်။ မူလက အဖြူရောင်ဖြစ်ဟန်ရှိ
သော်လည်း မြေကြီးထဲတွင် နှစ်ပေါင်း
များစွာ နစ်မြုပ်နေရတာ ပင်တို
အရောင် အဆင်း မျောက်နေပေပြီ။
ကျောက်ရွာကလေးများသည် အလျား
ခြောက်လက်မ၊ အနံ လေးလက်မခန့်

ရှိပြီး လက်ရာမြောက်လှသည်။ ငွေထွဲ
ခတ်တော့မည့်ဟန်၊ ဦးခေါင်းများကို၌
ဦးသို့ကားကားများက သက်ရှိရွာများ
ပမာ ဖာသတ်ပင်လှပပေသည်။

အားလုံး၏ မျက်ဝန်းများက
အရောင်ထွက်လာကာ စူးရှထောက်
ပြောင်သော အကြည့်စူးစူးများဖြင့်
ကျောက်ရွာပျော်ပျော်ဖားဖားပေါ်သို့
တည်မတ်စွာ ကျရောက်သွားကြလေပြီ။

“ကျောက်ရုပ်ရွာ ယိုးကောင်”
“ဟုတ်တယ် ကိုကြီးသောင်းငွေ
ထယ်စာ မြေထဲက ရုက်ကော”
“သေချာတယ်နော် ဝတ်ရည်”
မောင်ရွယ်သည် မေါင်ကန်
ချက်ဆတ်ခနဲညီကလေး၊ အောက်ကြည့်
က ကျောက်ရွာကန်ကောင်ကို မနဲမနဲ
ကိုင်ကြည့်သည်။ ကောက်ကြည့် မျက်နှာ
သည် လောကီစိတ်ဖြင့် အရောင်ပြောင်း
လျက် ရှိပေသည်။ ထို့နောက် အသာ
အယာပင် ပြန်ချလိုက်သည်။

အောက်ကြည့်နှင့် မောင်ရွယ်
သည် ရောက်ရောက် ကန်ကန်၍ ကြည့်
လိုက်မိကြသည်။ သူ့ထို့အကြည့်များ
သည် သောင်းငွေ၏ ဖြတ်သန်းခဲ့ရာ
ဘဝခနဲတစ်လျှောက်ဆိုသို့ လူးလွန်းပုံ
သန်းသွားကြလေသည်။

* ~

သောင်းငွေသည် ဝါးနက်ကုန်း
ကျေးရွာ ရွာဦးဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ၏
ထူးအရင်းခေါက်ခေါက် ဖြစ်လေသည်။
ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ကပိယသဘော
ဖိုးနေကာ အလုပ်အကိုင် မည်မည်ရရ
မရှိဘဲ ယောင်လည်လည် ယောင်ဝါးဝါး
သမား တစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်။ ရွာ
ရိုးကိုးပေါက် လည်ပတ်ရင်း သူ့စေ့
မြတ်လမ်းလိုက်နေသူတစ်ဦး နှစ်နှစ်
သည်။

ယခင်က ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ဆရာတော်နှင့် ဆွေရိုက်မျိုးရိပ်မကင်းသော ကပ္ပိယကြီးတစ်ဦး ရှိသေးသည်။ အဆိုပါ ကပ္ပိယကြီးသည် အင်းအိုင်၊ လက်ဖွဲ့၊ ခေင်းစသည်ဖြင့် တိမ်ခေါက်မိခဲ့ဖူးသည်။ ဆေးလည်း မတောက်တခေါက် ကုတတ်သည်။ သောင်းငွေသည် အဆိုပါ ကပ္ပိယကြီးနှင့် ပူးပေါင်းကာ အင်းအိုင်၊ လက်ဖွဲ့ အတတ်တို့ကို ဟိုစပ်စပ် သည်စပ်စပ် သင်ယူထားသေးပေရာ ရွာထဲတွင် ဆရာကြီးရိုက်ဖမ်းနေတတ်သည်။ ကပ္ပိယကြီး အညာသို့ အပြီးတိုင်ပြန်လွှားသောအခါ အချို့အင်းအိုင်လက်ဖွဲ့၊ ဆေးကျမ်း၊ အချို့ကို သောင်းငွေ အဖွဲ့ဖုရားထိုက်လေပြီ။ အလုပ်လက်ကြောတင်းအောင် မလုပ်လိုဟူ၍ ဖြတ်လမ်းလိုက်လိုသည် သူ့အတွက် လက်နက်ကြီးများ ဖြစ်သွားပေပြီ။ ယခုတော့ အနီးကပ္ပိယကြီး၏ သင်ကြားပြသမှု နည်းနာနာ သံယုတ်ဖြင့် စမ်းသပ်ရန် အခွင့်အရေးကောင်းကြီး တစ်ခုသည် ဆိုက်ရောက်လာပြီ ဟုဟုတ်ပါလား။

✽

သောင်းငွေသည် တံတွေးကို ဝှပ်ခနဲ မျိုးချလိုက်သည်။ ယန်းရည်တံမှထွက်ကာ ခြောက်ဘက်သို့ ဆားမျှော်ကြည့်လိုက်မည် ဆိုပါက မြင်းမိုင်းညို နေဆေးက မဟာဝိကုန်းတောင်စွယ်တွေကို မြင်ရမည်။ ယည်လို ညနေခင်း ဖွန်ရိုက်တဝါး အချိန်တွင် လွမ်းဆွတ်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ကြွမကြီးစွာ ယနေ့ပေါ်ပြပါးမက်နေသော တောင်ကုန်းကြီးသည် အထီးကျန်စွာ ဝေးမောနေသကဲ့သို့ တို့တောင်ကား သိုက်ပြေးတောင်ပင်တည်း။ သိုက်ပြေးတောင်ဟူသော အနက်အဓိပ္ပာယ်

နှင့်ပတ်သက်၍ ဤဒေသသည် ဝိဝါးအမျိုးမျိုး ကွဲပြားနေတတ်သေးသည်။ သိုက်ပြေးတောင်တစ်ဝိုက်တွင် သိုက်တွေရှိသည် ဆိုသည်ကို ရွာသားတိုင်း ရွာသားတိုင်းလိုလို သိရှိနေကြသည် ရာဇဝင်ရှိသည်။

မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်မှ သိုက်ဆရာ အရင်အနုများသည် ဝါးနက်ကုန်းကျေးရွာ၊ ဆင်ခြေရာကျေးရွာ၊ သဲတောစသည့်ရွာများတွင် စတည်းချကာ နည်းလမ်းမျိုးစုံဖြင့် သိုက်တူးသည့်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ကြဖူးသည်။ တချို့ အောင်မြင်သွားကြသည်ဟု မပြောမည်။ အယုပ်အယည်ဖြင့် ကြီးကြီးမားမား ရရှိသွားကြသည်ဟုတော့ မကြားမိကြသေး။ ခန္ဓာမန်ကျည်းကောင်ကလေး တစ်ကောင်စီ ခုခံတောင့်စ၊ တစ်ကုပ်သား အလေးချိန်ရှိ ခန္ဓာခွက်ကလေးအား စသည်ဖြင့်သာ ရရှိသွားကြသည်ဟုသာ ကြားရဖူးသည်။ သို့သော် ဆရာမနိုင်၍ ထွက်ပြေးရသည့်သတင်း သေးကျော့ကြရသည့် ယဟင်း၊ ယာခင်းမြင်ကျယ်ကျယ်ကြီးမှာ ရင်ဇာတ်တွေ ပွန်းပဲ့မတတ် ရေကျားမဲ့ကြရသည် အောင်မြင်ဆည့် သတင်းတွေသာ ကြားမိကြရမည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆရာမနိုင်သည် ထိုက်ဆရာပြောတော်မူ ခေါ်က ဝိညာဉ်သင့်လျော်လိမ့်မည် ထင်သည်။

သို့ဟုတ် နောင်တစ်ချိန် လက်ဆံပြောင်လှသော သိုက်ဆရာနှင့် တွေ့ပါက သိုက်တံခါးပွင့်ကာ ရှိလျှင် ပျက်စီးတိုက်ဖျက် ဖုယနာဖွေ လက်ထွတ် နားနှုတ်ရမည်ကို ကြောက်၍ သိုက်ချွပ်ဘိုးဘိုး၊ သိုက်နန်းရှင်မတို့သည် လွတ်ရှားဘေးကင်းရာဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားကြသဖြင့် သိုက်ပြေးတောင်ဟု ခေါ်ဝေါ်လား မသိရချေ။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ သိုက်ပြေးတောင်ကား ဤနယ်တစ်ဝိုက်တွင် ရုတ်နာရွှေလည်း ကိုးစီးတိုက်ဖျ မြေအောက်တွင်ရှိနေသည်ဟုသည်ဟုသတင်းက အားလုံးကို မက်မောစွာ ဆွဲဆောင်ထားသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ထိုအတုထူးခြားသော တဘောင်လိုလို ခနည်းလိုလို စကားတစ်ခုနီးကလည်း ရှိသေးသည်။

“ကျောက်ရွာသုံးကောင် သိုက်ပြေးတောင်” ဟု။

အားလုံးက သိုက်ပြေးတောင်ကို သိရှိနေကြသော်လည်း ကျောက်ရွာသုံးကောင်၏ ဇာတင်းလမ်းကိုတော့ မသိရှိကြ။ ကျောက်ရွာသုံးကောင်၏ ယိုက်ကို စောင့်ရှောက်နေကြသည်။ ကျောက်ရွာကြီးပေါ်လောက၊ သိုက်စောင့်များ၏ စေတမန်ပေလောက၊ မည်သို့မျှ သံသယဲ့ဟဲ့ မသိရှိကြချေ။ ယခုတော့ လိုအပ်ပစ္စည်း၏ အဖြေသည် မျှင်းမျှင်းလင်းလင်းကြီး လယ်ပြင်မှာ ထပ်ပြေးသလို ပေါ်ထွက်နေပြီလောက။

သောင်းငွေ၏ ယန်းရည်ချိန်ကြောင့် စေတမန်ပေသာ မျက်လုံးများသည် တောဆင်ရိုင်း တစ်ကောင်၏ မျက်လုံးကဲ့သို့ လျှို့ဝှက်သိပ်သည်းမှုဖြင့် ပြည့်နှက်နေကာ အကြည့်များသည် အာဝှပ်ပါး၍ ခြောက်လက်မသာသာ တွောက်ရပ်ရွာသုံးကောင်ပေါ်ကို ကျွတ်ကျမကတ် ကျဆောက်နေပေမည် တဖား။

သူသည် ကျောက်ရွာသုံး ကင်ကောင်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ သူ့လက်များသည် ရုတ်နာသိုက်တံခါးကို ဖွင့်လှစ်ရန် သော့တံကို မိမိရေခဲချိန်နှင့် ဆွတ်ကိုင်ထားမိသည့်ကဲ့သို့ လာဘတကြီးနှင့်လှသည်။

"ဟ- သောင်းတွေရ ကျောက်ရှပ် နွားလည်း ကြည့်မှသွားပါဦးမယ်"

မောင်းကြည်သည် နှုတ်ခမ်းပြာ ပညာမည်ကြီးကို တစ်ချက်တွန့်ကျော ကာ ထန်းရည်တစ်လွှဲကိုကို မှီချလိုက် သည်။ ထို့နောက် ပဲလှော်တစ်ဆုပ်နှိုက် ကာ ဟဟူးဖွမ်းနှင့် ဝါးလေရာ ကြိုဟ် မက်ကြည့်မှ ကျောက်တုံးထွေကို ကြည့် ဝါးနေသည်နှင့် တူသည်။ မောင်းရှည် သည် ဝါးမာမြင်ဘက်ဆီသို့ မေးနေလေ သည်။

အနောက်ဘက်တောတန်းသည် လှမ်းသွပ်ဖွယ် သို့ကားသင့်စာသူ နေ့ အလင်းတွေကို သိမ်းတုပ်စပြုနေပေပြီ။ သောင်းတွေသည် ဆုပ်ကိုင်ထား သောလက်ကို မြေပျံ့လိုက်သည်။

"ခါ ခါ သိုက်စာပေ့၊ စာဘောင် တွေထဲက ကျောက်နွား သုံးကောင်၊ ကျောက်နွား သုံးကောင်"

"ဟား ဟား ဟား တို့တွေ ပူပြီ မောင်ရှည်ရေ ပူပြီကွ၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း သိုက်အောင်လို့ကတော့ကွား၊ ဇီးရထား တစ်စီးလောက် ဝယ်စီးရမယ်၊ ရထား ကြီးက ပျံတိမ်မှာဆိုက်ပြီးတော့ သူကြီး သမီး စာပွင့်ကိုတင် မီး မီး မီး"

သောင်းပေ့သည် သူကြီးသမီး စာပွင့်ကို ကိုတိုင်းနေသူ ဖြစ်သည်။

"ဇာဇာရေ နင့်ကို ရွှေလှည်း တစ်စီးနဲ့ တင်တောင်းမတွ့"

ထိုအခါ အောင်ကြည်သည် မျက်လုံးတစ်ချက် လှန်ကြည့်ကာ -

"ဟေ့ကောင်၊ သိုက်က ဘယ်နေ မှန်း မသိဘူး၊ အဖူးထလှချည်လား၊ ဒီကိစ္စမှာ တို့နှစ်ယောက်ပါ ပါတယ် ဆိုတာ သတိရဦး"

"ဟုတ်တယ်လေ ကိုကြီးသောင်း တွေရ ကျပ်က နွားခိုင်ရှင်ချ"

သောင်းတွေသည် တဟ်ဟ် ရယ် ငလေသည်။

"မီး မီး မီး မင်းတို့ သူကြီး နှစ်လုံးပြုပြီး ဝယ်ပေးပြီး သူကြီးကရာ ထားမယ်၊ ဘယ့်ခွယ်လဲ၊ မင်း အဲဒီနှစ် လုံးပြုပြီးနဲ့သာ ပစ်ပေးတော့၊ ရွာထဲက မဟာပဲပေးတွေကို ရွတ်ခဲနဲ့ ရွတ်ခဲနဲ့ သွတ်ခဲနဲ့ သွတ်ခဲနဲ့"

မောင်းရှည် မျက်နှာသည် ရယ်ရ မလို၊ ငိုရမလို ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် -

"နှစ်လုံးပြုနေသနက်က ရွက်ခဲနဲ့ သွတ်ခဲနဲ့ မြည်လို့လားဗျ"

မောင်ကြည်သည် မျက်နှာ ကလေးတည် မျက်လုံး ဆက်လက် ငလေ တလက်နှင့် -

"သူကြီး နှစ်လုံးပြုတာ မဟောင်း နေ၊ စုတ်နေပြီလေကွား၊ ဒီလောက်ပဲ မြည်တော့မှာပေါ့ကွာ ဟား ဟား ဟား"

"ဟီ ဟီ ဟီ" "ခေး ခေး ခေး"

ထန်းရည်ရွှံ့နီကလေး ရလှ သည်နှင့် အာသွက်လျှာသွက် ဖြစ်လာ ကြလေသည်။ ရယ်သံတွေ ကိုက်ဆိတ် သွားပြီးနောက် ကိုးကျန်၊ ပန်းကန်ကျန် ကို ဆက်၍ရှင်းပြုပြန်သည်။

"အခွင့်အရေးဆိုတာ နှစ်ခါ မလာဘူး ကိုယ့်လူတွေ၊ ဒီကျောက်နွား သုံးကောင်က အတိတ်က တဘောင် အရ ပေါ်လာတာပဲကွ၊ တို့ ဒီတစ်ရက်၊ နှစ်ရက်အတွင်း လုပ်ငန်းကြံရအောင် ဟေ့၊ ဘယ်လိုလဲ"

"ဖျောက်" အောင်ကြည်သည် မျက်ထောင့် နီကြီးဖြင့် လက်ဖျောက်တစ်ချက်တီး လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ထန်းရည်တံ တွင်းသို့ ရွာသားသုံးဦး ဝင်လာသည်။ သောင်းတွေသည် ကိုယ်ကိုယ်ကိုင်းကာ လေသံဖြင့် -

"ဒီညမှာ ဒီကျောက်နွားသုံး ကောင်ကို အသက်သွင်းဖို့" စီရင်ရမယ် တော့ လိုက်တဲ့ ဖမောင်းတိုင်းဖို့ ပွဲတို့ ကို ငါ စီရင်ထားမယ်၊ မင်းတို့ နှစ် ယောက် လာခဲ့ကြ၊ သက်ဆက်လာခဲ့ကြ ကွား ငါ စောင်နေရစ်မယ်၊ အရပ်တွေ ကို အသက်သွင်းပြီးမှ လုပ်သင့် လုပ် ထိုက်တာ သတ်လုပ်ရမယ်"

မောင်းရှည်သည် မှတ်မိရုံဖြင့် -

"ကိုကြီးသောင်းတွေ လုပ်ဟတ်ပါ ကတိနော်"

သောင်းတွေသည် မမာမခန့် အဖြူဖူးတို့ အဝိစာရ ပြေးလိုက်သည်။

"ခါ အသေးအဖွဲ့ပါကွား၊ ကပ္ပိယ ကြီးဆီက ဒီလိုအစီအစဉ် ပညာရပ်တွေ ကို ပါ အဟန့်ရသေးတာကွာ၊ ဒီကျောက် နွားသုံးကောင်ကို နှိပ်ရမယ်၊ အသက်ပင် တောင် လုပ်ရမယ် မောင်ရှည်နဲ့ တောင် ကြည့်"

"စိတ်ချ၊ ကျပ်တို့ ဒီည လာနဲ့ မယ်"

"ဟုတ်ပြီ၊ မင်းတို့နှစ်ယောက် လေး ငါနေတဲ့ စတိုခန်းကိုသာ ဒီည ဆက်ဆက် မပြုမတွက် လာခဲ့ကြ တော့ဟေ့"

"လာမယ်၊ လာမယ်"

★

အမှောင်သည် တဖြည်းဖြည်း နက်နိုင်းထူထဲလာသည်။ ကေးတောရွာ တို့ ဓလေ့ထုံးစံအတိုင်း နေဝင်မိုးချုပ်ပြီ ဆိုသည်နှင့် တိတ်ဆိတ်စွာအိပ်ရာဝင်ကြ သည်မှာ ဓမ္မတာထုံးစံလို ဖြစ်နေပေပြီ။ ရွာဦးကျောင်းရှိ သံယာတော် များ ကိုရင်များသည် ည ၇ နာရီ ၇၅၀ ရှိခိုဝတ်ပြုပြီးသည်နှင့် အိပ်ရာသို့ ကြ လေပြီ။ ရွာဦးဆရာတော် ဦးရွှေယနှင့် ကျောင်းနေဦးပဉ္စင်း၊ ဦးရင်နှင့်တကွ

လပြည့်နန်းစုစုစင်း (အောင်တိုက်တာ ၂၀၀၈) ၅၆

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းသားကျိယ အယောက်နှစ် ဆယ်ကျော်တို့သည် မိမိတို့၏ သက်ဆိုင်ရာ အခန်းများသို့ ဝင်ရောက်ကာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် တိတ်စက်စပြုပြီး ဖြစ်သည်။

သို့သော် ညဉ့်ယံကို ဥပေက္ခာပြုကာ တိတ်စက်ခြင်းကို ဝဇ္ဇမစိုက်နိုင်ဘဲ သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေကြသည့် သက်ရှိသုံးဦးကတော့ ရှိနေပေသည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်း၏ အနောက်ဘက် ပစ္စည်းများ ထည့်သို့လှောင်ရာ တံငွာနသည် သောင်းငွေ၏ ဘုံရွာနသော ဖြစ်သည်။ သောင်းငွေ တပိုင်စားရထားသည့် မနုဗျာဖြစ်ပေရာ အခန်းထဲတွင် ဖေယောင်းတိုင် ဝိုန်ဝိုန်ကလေးတစ်တိုင်သာ ထွန်းထားပေးသည်။ လင်းလင်းယင်းယင်း ထွန်း၍ မဖြစ်ပေ။ အထဲတွင် သူတို့စီရင်နေကြသည့် လုပ်ရပ်ကို ဆရာတော် သိသွားပါဟု ပြဿနာဖြစ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် တိုးတိုးတိတ်တိတ် စကားပြောသံပင် မထွက်ပေးပေ။ ခရီးစဉ်အတွင်း ဖြစ်ပေသည်။ သူတို့၏ သူငယ်မြစ် သိုက်တူး စီမံကိန်းသည် လူထိမိမိဖြစ်၏။

အခန်းကျဉ်းကလေးထဲတွင် မောင်ရွှည်နှင့် အောင်ကြည်သည် ထောင့်တစ်နေရာ၌ တိတ်ဆိတ်စွာ ဝိုင်နေသည်။ သောင်းငွေသည် စပ်ကြယ်စွာ မေးကြောသုတ်ဆင်ထားသော ကျောက်ခွေးပုံတလေး သုံးကောင်ကို ကြေးလင်ပန်းကြိုးကွဲကွဲ ချပျော့စွာ ကည်ကာ စပ်ပေါ်တင်ထားသည်။ မင်၏ပတ်ပတ်လည်ထွင် ဖုန်းပွဲနှင့် ငှက်ပျော့ပွဲစွာ ဖေယောင်းတိုင်နှင့် အစွန်းတိုင် တစ်တိုင်စီ ထပ်ထွန်းလိုက်သည်။ အခန်းသည် လင်းလင်းထမ်းထမ်း ဖြစ်သွားသည်။

သောင်းငွေသည် ဘုရားဝတ်ပြုခြင်း၊ ပရိတ်ပြုခြင်းများကို စတင်ပြုလုပ်သည်။ ဂါထာ မန္တန်များကို နှုတ်မှတတ်တတ်ရွတ်ရွတ် ကျောက်ခွေးသုံးကောင်ကိုအသက်သွင်းလေတော့သည်။ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ဂါထာမန္တန် ရွတ်ဆိုခြင်းများသည် တစ်နာရီခန့် ကြာလေသည်။ တိုးတိုးတိတ်တိတ် လူသူမခိုင်မိစေရန် ပြုလုပ်ရသော အလုပ်ဖြစ်သဖြင့် စကားမပြောရဲ။ အသက်ပင် ရဲရဲတင်းတင်း မရှေ့ရဲပေ။ ထို့ကတူ ကျောက်ခွေးသုံးကောင်ကို စီရင်နေချိန်တွင် စကားမဆိုရဘူးသော စည်းကမ်းချက်ကလည်း ရှိနေပေရာ တစ်ခယာကမျက်နှာ တစ်ခယာကကြည့်ရင်း မျက်နှာပိုက် မျက်နှာကဲဖြင့်သာ စကားဆိုနေရသည်။

ညကား တပြုပြီးဖြစ်မှ နတ်မိုးတိတ်ဆိတ်စပြုလာပေ၏။ ဟိတ်သိတ်နေလော ညဉ့်ယံကိုဖောက်ကာ သစ်ရွက်ကို ထေတိုးသံ၊ ညဉ့်ရွက်များ ခောက်ပြည်သော တစ်ခါတစ်ရံ ကြားနေရပေသည်။ တစ်မျက်နှာတစ်မျက်နှာ အစွာမနေသော မြေမျိုးစီထွန်းသံ ထွက်ပေါ်လာတတ်ပေသည်။

သောင်းငွေသည် ဘုရားရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကို ရပ်လိုက်ပေးသည်။ မောင်ရွှည်တို့ကို ပြုပြင်လိုက်သည်။ သူ၏အပြုသည် ဟက်ကြိုနေသည့်အပြု။ သူ၏ အစီအစဉ်ကိုယ်ကြည့်စိတ်ချလည်းအပြုမျိုးဖြစ်သည်။ ပါတို့ သူဌေးကြီးပေဟု ဖြစ်တော့မည်ဟူသော စရာမ အပြုမျိုးကြီးဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

“ကံ စကားပြောရမိ ပြောလို့ရရှိတော့ တိုးတိုးပေါ့၊ ဟောလျ ကြားဦးပယ်”
သောင်းငွေသည် စားပွဲပေါ်ကပ်ထားသော ကြေးလင်ပန်းကို သူလိုက်

သည်။ ကြေးလင်ပန်းထဲတွင် ကျောက်ခွေးသုံးကောင် ပါလာသည်။
“ကံ- မင်းတို့ကို ငါ့ဦးစေရရှိတယ်၊ ငါတို့လုပ်ခန်းကို အကူအညီပေးရမယ်၊ ငါတို့ အကျိုးစီးပွားကို စောင့်ရှောက်ရမယ်၊ မင်းတို့ကို ငါ့ဦးစေရရှိ၊ ငါ ကျေးတာစား၊ ငါ့ဦးစေတာလုပ် ဟုတ်ပြီလား”

ပြောပြောဆိုဆို ကျောက်ခွေးရုပ်တစ်ရုပ်ကို ကောက်ယူလိုက်သည်။
“မောင်ရွှည်၊ မင်းတူးယူရတာကို ကျောက်ရုပ် ခွေးသုံးကောင်က စေတီပေါက်ပွေ့ ပါသလားဟု၊ အဲဒီစေတီပေါက်ထဲကို ပြုပါးထည့်ရမယ်”

သောင်းငွေသည် ကျောက်ခွေးရုပ်တလေးမှာမင်း စေတီပေါက်မှတစ်ဆင့် ပြုပါးစေလိုက်ပြီးမှ ထည့်လေသည်။
“တူနီတော် မသိဘူး ကိုကြီး၊ သောင်းငွေ၊ ယူဆန်းတယ်”

“ယန်းဆို နဂိုကတည်းက သေးစီရင်ထားတဲ့ ခွေးပွေ့လေဟု၊ ပထမဦးဆုံး ခွေးပိုက်တွေထဲကို ပြုစုရမည် ယည့်ရမယ်၊ ကြည့်နေ”

မောင်ရွှည်နှင့် အောင်ကြည်သည် တစ်ခယာကမျက်နှာတစ်ခယာကကြည့်လိုက်ကြလေသည်။ အပြုကိုယ်စီနှင့် သူဌေးမြစ်စီမံကိန်း၏ အစဉ်အစဉ် မထုတ်လား။ သူတို့နှစ်ယောက်လည်း ဟာသတ်တို့ ပြင်းပြင်းပူပူနဲ့၊ ခြေလှုပ်လက်လှုပ်ပင် ရဲရဲတင်းတင်း မလှုပ်ရဲက သောင်းငွေ လှုပ်ပုံကိုစိတ်ကပ်ကာ ရုပ်ယာတိတ်တိတ် မောင်ရွှည် နေကြတုန်သည်။

ကျောက်ခွေးရုပ်တလေး ကောင်ထဲသို့ ပြုပါးစေလိုက်ပြီးနောက် သောင်းငွေ ဂါထာမန္တန်များကို စတင်ပြုလေတော့သည်။

ကျောက်ရွာလုံးကောင်ကား
ကြေးလင် ပန်းထဲတွင် မလွင်မလွက်။
ပြီးတော့ ကြေးစွန်းနှစ်ချောင်းတလည်း
ထင်ဝန်းထဲတွင်ပင် အသင်သင့် မှီနေ
သည်။

သယ်မိနစ်ရန် ကြာသောအခါ
သောင်းငွေ၏ "ခွဲ" ဟေ့ များလှသည်
ဝါထာသည် ဣတ်ဆိုမှ ပြီးမီးသွားတော့
သည်။

သောင်းငွေသည် မောင်ရွှည်နှင့်
အောင်ကြည်ကို လှည့်နှံပြုလုပ်ကိုပြီး
ငွေကြေးစုန်းထဲမှ ကြေးစွန်းနှစ်ချောင်းကို
ကောက်ကိုင်းလိုက်၏။

ထို့နောက် ကြေးစွန်းနှစ်ချောင်း
ကို တယ်ပြာကိုင်းပြီး ကြေးလင်ပန်း နှစ်
ခမ်းကို အသံမြည်အောင် သုံးချက်ခန့်
သင့်၍ နှင်နှင်ချင်ဟု ခတ်လိုက်မလ
သည်။ ထိုစာခါ

"ခွင် . . . ခွင် . . . ခွင်"

ကြေးစုန်းထဲမှ ကျောက်ရွာ
အရပ်ကလေးသို့ကောင်သည် အသက်
ဝင် လှုပ်ရှားလာတော့သည် တကား။
မောင်ရွှည်နှင့် အောင်ကြည်သည်
ကျောက်ရွာသုံးလောဘ်တို့ ကြည့်ကာ
မျက်လုံးတွေပြူး၊ ပါစင်တွေဟကာ
တအံ့တကြ ဖြစ်သွားကြသည်။

"ဟာ"
"ဟင်"

"မောင်ရွှည်ရေ ကြည့်စမ်း နွား
ကလေးတွေက နားရွက်တွေတောင်
လှုပ်နေတာဟ"

ကြေးလင်ပန်းထဲမှ နွားရုပ်က
လေးများသည် တချင်ချင်သော ကြေး
စွန်းများ၏အသံကြောင့် တလှုပ်လှုပ်
ဖြစ်လာကြသည်သာမက အပြီးများ၊
နားရွက်များပင် သက်ရှိနွားများကဲ့သို့
လှုပ်လာကြလေသည်။

သောင်းငွေသည် အောင်ခိုင်သူ
မဟာ ပြုပြင်ပြီး ငေးကြည့်နေပေသည်။

"ဟေ့ကောင်ကော့ ကာလ်မလွက်
ကြည့်စမ်းကွ၊ မင်းကိုကို လာပြီးစော့စော့
မယ် ဟား ဟား ဟား"

အောင်ကြည်နှင့် မောင်ရွှည်
သည် လန်ဖျပ်သွားကာ ခေ့ခွတ်ပိတ်
တိတ်ဆိတ်သွားကြပေသည်။ နွားရုပ်က
လေးများသည် ဟရွေရွေ တလှုပ်လှုပ်
ဖြင့် ကြေးလင်ပန်းထဲမှာပင် သက်ရှိနွား
များမဟာ နားရွက်များခတ်ခြင်း၊ အပြီး
များလှုပ်သွားနေကြခြင်းဖြင့် တရွေရွေ
သွားလာနေကြတာ မိနစ်ပေါင်း တော်
တော်ကြားရလေသည်။

ထို့နောက် သောင်းငွေသည်
ကြေးစွန်းကို အသာချလိုက်သည်နှင့်
မှားရုပ်ကလေးများလည်း ငြိမ်သက်သွား
ကြသည်။ အောင်ကြည်နှင့် မောင်ရွှည်
တို့ တစ်ချက်ကြည့်ကာ -

"က- မင်းတို့မြင်ကြည့်ဟုမာကိုင်း၊
ကျောက်ရွာအရပ်သားကောင်ကို အသက်
သွင်းလိုက်တာ မောင်မြင်ပြီဟေ့၊ ပေး
ပေး ပေး သက်ရှိနွားတွေအတိုင်းပဲ
ကွာ"

မောင်ရွှည်သည် ဝမ်းသာအားရ
ဖြင့် -

"တကယ်နွားတွေလိုပဲပျာ၊ အံ့ကြ
စရာ ကောင်းလိုက်တာဗျို၊ ကိုကြီး
သောင်းငွေ"

အောင်ကြည်သည် တဟ်ဟ်ဖြင့်
သွားကြီးပြီးကာ -

"ကျုပ်တို့တော့ ပထမအဆင့်
အောင်မြင်ပြီဗျို၊ နောက်ထပ် ရတနာ
သိုက်တူးရမယ့် အဆင့်ပဲလိုတော့တယ်၊
ကျုပ်တို့ ကြိုးစားကြမှ သူ့ရင်းမြစ်မှာဗျ"

သောင်းငွေ၏ မျက်နှာကြိုးသည်
ဖယောင်းတိုင်မီးရောင်အောက်မှာပင်

လောဘာငွေဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး အားပြန်
လာသည်မှာ တောဝက်သား အခေါက်
ပြင်ကြီးကို မီးကင်လိုက်သည်နှင့် တူလာ
သည်။ အစသားခြောက်ဖယောင်း လက်
ခေ့ရှင်းများသည် တဆက်ဆက် တုန်
လာသည်။

အပြင်ဘက်တွင် ဆောင်းရွာငါး
လေသည် မြင်းထန်စွာ တိုက်ခတ်လျက်
ရှိသည်။ အစန်းကျွန်းကလေးထဲတွင်
ဖယောင်းတိုင်မီးညွှန်ဝါဝါသည် မသိ
မသာ လှုပ်ရှားနေသည်။

ရွာထိပ်ဘက်ဆီမှ ခွေးဖုသံ
ထွက်ပေါ်လာသည်။ မဖောင်းရွေ့သည်
ဝါနောက်နောက် မီးရောင်အောက်ဆီမှ
သင်သိုးတစ်ကောင်၏ မျက်စိပေါက်
ကျွန်းကျွန်းလို မျက်စိများဖြင့် မီးညွှန်ကို
ခေါ်ကြည့်ကာ -

"မခုတ်စောစော ဒီဟနေ ယွတ်
ကြမယ်၊ မင်းတို့နှစ်ယောက် ပေါက်တူးနဲ့
ပေါက်ရွှန်းတစ်လက်စီ ယူလာခိုကြဟေ့၊
ဒီကို အိုးပနီးခင် လာကြ၊ မပုနဲ့"

*

လင်းအရက်ဦး ရောင်နီပြည့်
ကန်စ.ကလ၊ ဂါးနက်ကုန်းကျေးရွာ၏
မြောက်ဘက်ရှိ သိုက်ပြေးတောင်ခြေ
တွင် လူသုံးဦး ပတ်ဝန်းကျင်ကိုရမုနီကီ
ခိုင်တံ အလုပ်ခွင်လျက်ရှိသည်။ တောင်
ခြေမှနေကာ ကျေးရွာသို့ လှမ်းမျှော်
ကြည့်လိုက်မည်ဆိုပါက ရွာကလေး
သည် မြူနင်းများအောက်တွင် နစ်မြုပ်
ပျောက်ကွယ်လျက် ရှိပေသည်။ ဆောင်း
နောက်ကလ မိုးမြူလိုလို၊ နှင်းလိုလို
ထူပိန်းသောအရာက ရွာကလေးတို့
ဝက်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ယာတောသို့အသွား တေ့စာသို့
ဟင်းရွက်နူး၊ ငှက်ထောင်း၊ တောင်လှ
များပင် လှုပ်ရှားမုနီကီကလ၊ ငြိမ်သက်

လှည့်ပတ်ပုံစံ (အောက်ဘက်က ၂၀၀)

တိတ်ဆိတ်လှပသည်။ လူသုံးဦးသည် ကိရိယာ တန်ဆာပလာများနှင့်အတူ တောင်ခြေသို့ နှင်းမကွ လင်းမရောင်ခြည် မသန်မီ ဝိရိယကြီးစွာဖြင့် ရောက်ရှိလာ ခြင်းဖြစ်သည်။

တောင်ခြေရှိ သစ်ပင်ကြီးများ သည် နှင်းမြူများအောက်တွင် တောင် တောင်ကြီးတွေ့ရပ်ကာ ငြိမ်သက်ငေး ခေလို့။ သစ်ပင်ထိပ်ဖျားတွင် အိပ်တန်း မှ နှင်းခဲခဲ ချွေလည်ပြောက် ခုစ်ကောင် သည် ဦးပေါင်းတည်ဟ်ညီဟ်ဖြင့် လူသုံး ဦး၏ ယှဉ်ပန်းပုကို စောင့်ကြည့်နေသကဲ့ သို့ ရှိသည်။

တဖြည်းဖြည်းဖြင့် အပျော်ထု လွင့်ပြယ်ကာ ပါးပျားစေ ပြုလာပြီ။ ကောင်းကင်တွင် အမှောင်ရောင်လာပြီ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တစ်ဆူပင်သည် အခေး ကက်သို့ ညင်သာစွာ လွင့်မျောနေလေ သည်။ တိုင်းဝေးဝေး တောတောင်နှင့် ယန်း တောဆီမှ ချိုးလှသံ၊ ပဟာကြက်စောဇီ ပ်ပက်သံ၊ ဖြဲပုရစ်တွေက တစ်နီ ခြည်နေ သံသားသည်။

အချိန်တာလစာ ဆောင်းတွင်း ရာသီမို့ အေးမိနေလေသည်။ လောက လတ်သတ်လွန်းလှသည်။ သိုက်ပြေး တောင်ကုန်း၏ အချိုးကဆစ် မညီညာ ခကာ အနားသတ်မျှင်းတွေက ဝန်းပိမ်း ပြီးပစ်ပျောက်၏။ ကောက်ကြောင်း တွေနှင့် သဏ္ဍာန်အယုတ်။ ယန်းပင်တို့ ကြီးထွက် တဖြောင့်အေးလို့ ငြိမ်သက် နေကြဆဲ။

တောရိုး၊ သစ်ပင်ကြီးအောက် ပေးပိမြေဖမ်းတွင် စေတနာနှင့် အ ဖော်နှစ်ယောက်သည် ဘုဇွန်ဖြစ်အိပ် မကဲ့ကို မက်နေကြလေပြီကော။

ခုသင်းငွေသည် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ တို့ကို ပူဇော်သရင်း ဖော်ပိုက်ပင်ပန်း

ဟန်ဖြင့် ကန်တော့ပွဲရွေ့တွင် ဆောင် ကြောင့်ထိုင်နေသည်။ နာရီဝက်ခန့် ရွတ် ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရသဖြင့် ခံတွင်းက ချဉ် လာသည်။ ဆေးလိပ်သောက်ချင်နေပြီ။ သို့သော် ဆေးလိပ် မသောက်ရဲ ခင်း ပေါက်သွားမှာစိုးရသည်။

တောရိုးသစ်ပင်ကြီးဆီမှ သစ် ရွက်ချင်း ပွတ်တိုက်သံ တချို့နဲ့ မြည်လာ သည်။ မောင်ရွှည်နှင့် အောင်ကြည် သည် ပေါက်ဟူး။ ပေါက်ချွန်း ကိုယ်နီ ကိုက်ကာ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် မလှုပ် ပယုက် ထိုင်နေကြသည်။ အဆင်သင့် ခိုင်းသလိုပြုလုပ်ရန် ပြင်ဆင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အုန်း၊ ငှက်ပျော့ဝဲဆီမှ မိညွန့် နေ့ ဖြေဝေနေဆဲ။ အရှေ့ဘက်သို့တွင် အလင်းမုန်ဖျူဖျူသာ ရှိသေးသည်။ ည တာမည်သော ကာလတွေက မကုန် သေးပေ။ စေတနာနှင့် တစ်တွေ့ကို ဂရုစန့် မြည်နေရအောင် မျှဆိုလိုက် သည်။ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်မှဟာပဟာ ပြီးစီးနေပြီ။

သောက်ဆွေသည် မောင်ရွှည်နှင့် အောင်ကြည်တို့ ဟစ်ချယ်ကြည့်ကာ ပြေးလှုပ်ပန်းတံ့မှ ကျောက်ခွားရစ် သို့ တောင်ကို ထုတ်ယူလိုက်လေသည်။

“လာကြ၊ လာကြ ပါရိသီးသလို လုပ်၊ ငါပြောသလို လုပ်၊ သိုက်ရှိတဲ့ မနုရကို တစ်လက်မှ မလွှဲ ညွှန်ပြကြ”

စေတနာနှင့် အောင်ကြည် ကြော့လင်ပန်း ထဲမှ ကြော့ပြန်နှစ်ဖျားကဲ့ ကောက် တိုင်ကာ တချင်းချင်းမြည်ပေးပင် တာချင်း လှည့်ခတ်သလို တီးခတ်လေသည်။

“ဗွင် . . . ဗွင်”
“ဗွင် . . . ဗွင်”
ထိုနောက် “နီကံမှ အသိကျယ် ကျယ်ဖြင့် မာန်သွင်းရွတ်ဆိုလေသည်။

“သိုက်လမ်းညွှန်မည် ကျောက် ခွားများ တွေလိုက်ပါတော့လား။ ရွှေစင် ကိုးကင်း လှည်းကိုးတင်း ညွှန်ပြပါတော့ ခုချက်ချင်း၊ သိုက်လမ်းညွှန် ခွားရတနာ များ၊ ဒီတောင်ကို မောင် ပြုပါမယ်။ ဒီတောင်ကို မောင်ပြုပါမယ်။ တွေလိုက်၊ တွေလိုက်၊ ဖေ့သားချော၊ ဖေ့သားချော၊ တွေလိုက် တွေလိုက်”

ကျောက်ခွားရစ်တွေကို ရော့ သိပ်တိုသိမ့်မို့ ပြေးလှောင်ပြေးချင်း ထူးခြားမှု တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ပေါ်လာလေပေဟာ သည်။ ကျောက်ခွားသုံးကောင်သည် နားရွက် တချပ်ဖျပ်လှုပ်၊ မချိတ်ပေးပင် ယမ်းခါကာ ကြော့ပန်းထဲမှ မုန်ဆင်းပြီး သိုက်မြေပေးပင်ဟက်မီသို့ သက်ရှိခွား များပမာ တစ်ဖျက်စီး ပြေးထွက်သွား ကြလေသည်။ မောင်ရွှည်နှင့် အောင်ကြည်သည် အံ့ဩကြား ဝေး ကြည့်နေကြလေသည်။

“ဟာ ခွားမုန်ပေ တောက်ပြေ ဟက်ကို ပြေးကုန်ပြီဟေ့”

“ဟုတ်တယ်။ သိုက်ရှိတဲ့နေရာပို မြှေးတာဖြစ်ပယ်”

ထိုတခါ သောင်းငွေသည် လက် တဲမှာ ကိုင်တွယ်ထားသော မြှေးပုန်း နှစ်ခုရောင်းကို မြေပြင်ပေါ်သို့ ဝစ်ချလိုက် သည်။ ကျောက်ခွား သုံးကောင်သည် နှင်းဖြူဖွယ်တွင် ပင်မရောက်ကျောက်ကွယ် သွားသည်။

“ကဲ တေ့- မောင်ရွှယ်တို့ ခွား လှဲကောက် မြှေးတံဘတ်ကို လိုက်ကြည့် မအိန်နီက မျောက်နေတုန်းပဲဟေ့၊ ရာသယ် ပိုမကောင်းပေ”

“လူဆန်ခေလ လူမမြင်လေ ကောင်းလေ၊ ကဲ- လိုက်ကြည့်”
သောင်းငွေသည် မြှေးပုန်း မြှေး ထွက်သွားရာ မောင်ရွှည်နှင့် အောင်

www.burmeseclassic.com
အောင်ကြည် (အောင်ကြည် ၂၀၀၈)

ကြည်ကလည်း နောက်မှ ပြေးလိုက်သွား
လေသည်။

"မြန်လိုက်တာဟေ့ တကယ်စွမ်း
တွေ့ကျနေတာပဲ"

"ဟုတ်တယ် ကိုကြီးသောင်းတွေ"

"ဟုတ်တယ်ဗျာ ကိုသောင်းဗျာ
အမိလိုက်မှ၊ ဖောက်ကြာ ပျောက်သွားဦး
မယ်"

အောင်ကြည်နှင့် မောင်ရှည်
သည် ခေါက်ထူး၊ ခေါက်ရွှန်းများ ထမ်း
ကာ ကျောင်းခန်းများ အခြေထွက်သွား
ရာသို့ ကြွက်ပြီးကမ်းဖျံ့ မွှေးဖျံ့မယွေး
တန်း ငြိမ့်လိုက်သွားကြလေသည်။

"လိုက်ဟ၊ လိုက်ဟ"

"တောင်ခြေကို ပြေးကားကား၊
လိုက် လိုက်"

သုံးဦးစလုံး နွားခုပ်ကလေးများ
ပြေးလွှားရာသို့ လိုက်ပါသွားကြလေ
သည်။

အချိန်ကား နှင်းမကွဲချင်အေး။
ပူခိုဝဲခဲ၊ အလင်းသာ ဝက်ဝန်းကျင်
တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံခင် ချိသေး
သည်။ သောင်းငွေသည် ပြေးလွှားနေ
ရင်းမှပင်

"ဖမုသားအော့တော့ သိုက်ရုံရာကို
ပြကြ၊ သိုက်ရုံရာကို ပြကြ"

ကျောက်စွန်း သုံးကျောင်းသည်
တောင်ခြေ၏တစ်နေရာသို့ ရောက်လေ
လျှင် ဆက်၍မပြေးတော့ဘဲ ခပ်တန့်
သွားလေသည်။ ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ ငြိမ်
သက်သွားကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သုံးဦးစလုံး ခပ်တန့်ကာ အဖော
ပြေမိလိုက်ကြလေသည်။ အောင်ကြည်
နှင့် မောင်ရှည်သည် ပေါက်တူးပေါက်
ချွန်းများကို ပစ်ချကာ ခြေပစ်လက်ပစ်
ထိုင်ချလိုက်ကြ၏။

"ဟ့ . . . မော့လိုက်တာကွ"

သောင်းငွေသည် မမော့မိရိုက်၊
ကျောက်စွန်းသုံးကျောင်း ခေါင်းချင်းဆိုင်
နေရာသို့ ကေသေချာချာ ကြည့်လိုက်မိ
သည်။

"ကျောက်စွန်းသုံးကျောင်း ခပ်
တန့်ဟ့ နေရာက ထူးခြားတယ်ဟေ့၊
မိမှာ လာကြည့်ကြစမ်း"

သောင်းငွေသည် ခါးကြားတွင်
ထိုးလှူကာအေး၊ လက်ခိုက်ဓာတ်မီးဖြင့်
ပောင်ခြေခုံ၏ တစ်နေရာကို ချီးထိုး
ကြည့်သည်။ မီးအလင်းရောင်သည်
ပောင်ခြေ၏ တစ်နေရာဆီသို့ ပြေး
လွှားလျက်ရှိသည်။ မီးအပျောက် ခပ်တန့်
သွားသည် နေရာတွင်ကား

"မိမှာ ကြည့်ကြစမ်း"

သောင်းငွေ မီးထိုးပြုစေသောနေရာ
တွင် ဖျားကြမ်းတစ်ချပ်စာနှင့် ကျောက်
သားများသည် ထူးထူးခြားခြား အက်ကွဲ
ကာ အပစ်ပစ်ပတ်ဖျားဖြာ ဖြစ်နေပေ
သည်။ ပုန်သားပြင်ဟို တစ်ဖုံတစ်ရာ ထိ
ခိုက်မိသဖြင့် ဖြာထွက်နေသော အက်ကွဲ
ကြောင်းများသဏ္ဍာန် ဖြစ်ပေါ်နေခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။

"တောင်ခြေ ခြေသွားကျောက်
နံရံတွေမှာ ဒီနေရာကတော့ စက်စော်
ထူးခြားသကဲ့၊ ပေါက်ချွန်းနဲ့ စက်ကြည့်
လိုက်ရင် တောင်းမယ် အောင်ကြည်၊
ကဲဟေ့- ပေါက်ချွန်းနဲ့ ကျောက်သား
တစ်ဖုံလောက်တော့ခွာကြည့်ကြရအောင်၊
ကဲ- မောင်ရှည်ရေ ပေါက်ချွန်းနဲ့ပေါက်
ပြီး တစ်ကော်လောက် ပေါက်ကြည့်စမ်း
ကွာ၊ ဘာထူးခြားချက် ရှိမလဲလို့"

မောင်ရှည်သည် ပေါက်ချွန်းကို
ကိုင်ကာ တောင်နံရံ၏ အက်ကွဲကြောင်း
တစ်ခုထဲသို့ မှန်းဆကာ ပေါက်ချွန်းဖြင့်
တစ်ချက် ခပ်ပြင်းပြင်း ပေါက်ချလိုက်
သည်။

"ပုန်း"
ကျောက်သား တစ်လွှာခန့် ပဲ့
ထွက်သွားသည်။

"ဝုန်း"
ထိုစဉ် မေ့မိလင်သော ဖြစ်ရပ်
တစ်ခုက ဖြစ်ပွားပွားလေသည်။

"ဟီး ဟီး ဟီး"

ရယ်သံတစ်သံ၊ ကြောက်မက်
ဖွယ် အက်ရှုရှု ရယ်သံတစ်သံ၊ ရည်သံ
သည် ခေါက်ချွန်းကြောင့် ပဲ့ကျသွား
သည့် နေရာနှင့် ဝါးခွံပြန်နေရာရှိ
သစ်ပင်တစ်ပင်ဆီမှထွက်ပေါ်လာသော
ရယ်သံဖြစ်သည်။ သူတို့အားလုံးသည်
ကြောက်မက်လန့်ဖျပ်ကာ ရယ်သံရှိရာသို့
ပြိုင်တူလိုလိုဝင် လှည့်ကြည့်မိကြသည်။

"ဟာ"

"ဟင်"

"ဟိုက်"

သူတို့မြင်လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်း
ကား ထင်ရှားစွာနှင့် မိန်းမကြီးတစ်
ယောက်သာ ဖြစ်သည်။ သပိတ်ရောင်
ကဲ့သို့ မည်းနက်သော အသားရောင်ဖြင့်
အပေါ်ဖက်ကို မပါ၊ ထင်တစ်ထည်ကို
သာ ခပ်ဖွားဖြင့် ဆံပင်ဖားလျှားချထား
သော မိန်းမကြီးတစ်ယောက်သည် ငတ်
တုတ်ထိုင်ကာ ဟပ်ဖီးဟီးဖြင့် ရယ်ပြနေ
လေသည်တကား။

အောင်ကြည်သည် တစ်ကိုယ်
လုံး ဆက်ခန့် တစ်ချက်တုန်သွားကာ -
"ဘုရား ဘုရား ဘယ်က မိန်းမ
ကြီးလဲ၊ တို့ရွာထဲမှာ ဒီလောက် ခုပ်ဆိုး၊
အသားမည်းတဲ့ မိန်းမကြီး မပ မရှိဘူး"

မောင်ရှည်သည် လက်ထဲမှ
ပေါက်ချွန်းကို ယောင်ယမ်းကာ လွှတ်
လိုက်သည်။ သောင်းငွေကတော့ ပေါက်
တည်တည်ဖြင့် မိန်းမကြီးကို မြင်ကြည့်
နေလေသည်။

အချိန်ကား နင်းကွဲပြေပေပြီ။ အရာဝတ္ထုများကို ထင်သာကြည်သာ ဖြစ်လာစေပြီး ထိုစဉ် မိန်းမကြီး၏လက်ထဲသို့ တစ်တောင်သာသာ စရာမ ပြောင်းဖူးဖက် ဆေးလိပ်ကြီးတစ်လိပ် ရောက်လာကာ တဖွားဖွား ဖွာဖွာလေတော့သည်။ ဆေးလိပ်မီးက ခဲခဲခဲ ခဲခဲခဲ၊ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဆေးလိပ်မီးခိုးငွေ့များ ချက်ချင်းပျံ့နှံ့သွားလေသည်။

မောင်ရွှည်သည် ကတုန့်ကယင်ဖြင့် -

“ကို . . . ကို . . . ကိုကြီး၊ ရောက်ပြီ၊ ဝေ့ . . . ဝေ့ . . . ဝေ့”

“မဟုတ်ကောင်၊ ဟိတ်ဟိတ်မနုစမ်း၊ ဝါ ကမ္ဘာ့ဂိုဏ်းပျက်ပျက်၊ သိုက်စောင် ဖြစ်လိမ့်မယ်”

ထိုစဉ် တောင်ခြေ တောခပ်ပူနေကာ၊ တောခန္ဓားရိုင်းတစ်ကောင်၏ အသံညှစ်တုန်လွှင့်မှုပေး ဝမ်းခေါင်းဆုံးကြဲဖြင့် ဖုတ်လှိုက်သံနှင့် ငှက်ဆိုးတစ်ကောင်၏ ဂီတပန်မြည်ကာ ပျံသန်းသွားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဝေ့ . . . ဝေ့ . . . ဝေ့”
“ဟိ . . . ဟိ . . . ဟိ”

မောင်ရွှည်သည် မေ့မိကြည့်နားသို့ ပြန်လှည့်လိုက်လေသည်။ တစ်ထက်တည်းမှာပင် မိန်းမကြီး ရုပ်တစ်ခုခု ရာအနီးရှိ သစ်ပင်ပေါ်မှ အိပ်တန်းကန်ကန်အသွား ဂုဏ်အမျိုး၏ မေ့မိပုံပေါ်ပေါက်သည်။ ပျဉ်ပျဉ်နုပျဉ်နုအသွား ဆက်လက်ထွက်ပေါ်လာပြန်လေသည်။

“ဟိ . . . ဟိ . . . ဟိ”
“မလွတ် . . . မလွတ်”
“မြန်း . . . မြန်း”

ထိုစဉ် ခက်ခဲခဲ၊ မီးခိုးပေါင်းတိုင်ဆီမှ မီးခိုးတွေ ဝှင်ထွက်လာတဲ့သို့ မိန်းမကြီး၏ နှုတ်မှ ဆေးလိပ်မီးခိုးများက

လည်း တဖွားဖွား လွင့်ထွက်လာပြန်လေသည်။

“ဟီး ဟီး ဟီး ဟား ဟား ဟား”

မိန်းမကြီးဆီမှ ရယ်သံ၊ ရယ်သံ အက်ကွဲကွဲကြီးသည် တိုက်ဆိတ်နေသည့်အချိန်တွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ပေါ်လာရာ ပို၍ချောက်ချားဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။ မိန်းမကြီး ရှက်ဖွာနေသော ဆေးလိပ်ကြီးကား ကြီးမားလှသော ပြောင်းဖူးဖက် ဆေးလိပ်ကြီးဖြစ်ရာ မောင်ရွှေဟို တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ်ညှစ်မြှူကြီးမားသော ဆေးလိပ်ကြီးပေါ်မမြင်ဖူးကြပေ။

“ဟိုကြီးသောင်းငွေ လုပ်ပါဦးဗျ”

ဟိ ဟိ သိုက်စောင့် သရဲမကြီးဖြစ်ပယ်လုပ်ပါဦး၊ ဆေးလိပ်ကြီးကလည်း အကြီးကြီးပဲဗျ”

“ဟုတ်ကယ်၊ ဟိုမောင်ရွှေ၊ သန့်မညီဟာ၊ ကွားစနု၊ ခပ်လာတာဗျ၊ ဆေးလိပ်ကြီးနဲ့ဗျ၊ ဧရာဂဏီ၊ ဘဏ်က၊ မိုက်တိုက်ကြီးကုန်နေတာပဲ၊ သတိထားဗျ၊ သတိထား”

မောင်ရွှေသည် ဟန်ကိုယ့်ဖို့

မာန်ကိုယ့်ဖို့ ဝှံ့စုံဖြင့် ခါးထောက်ကာ အတွင်းကိုကြည့်တိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“နု၊ ဟားကောင်ပေ”

“ဟဲ့- သိုက်ဆရာရန်၊ ငါ ဘက်လူလဲ၊ ဂါရုဏ်ရင် ဂါရုဏ်ရင် နု၊ မကြာခင် မြင်ရမှာပေါ့မဟဲ့၊ တူးပေ၊ ခင်တို့ သတ္တိခိုင် ဆက်တူးစမ်း၊ တဲ့- ဆက်တူး”

မိန်းမကြီး၏ နက်ကျောကျော ဩရှုရှု အသံကြီး ထွက်ပေါ်လာပြန်လေသည်။ ကောင်ကြည်နှင့် မောင်ရွှည်သည် အေးချမ်းသော နံနက်မစာမစာ ကာယမှာပင် မြှေးမေးတွေ ရုတ်တရက် ပြန်လာလေသည်။ နောက်ကြောင်းပြန်

လှည့်ရမည်လား၊ ဆက်လက်ပြီး ရင်ဆိုင်ရမည်လား၊ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ ဝေ့ဝေ့ ဖြစ်နေစဉ် သောင်းငွေသည် မောင်ရွှည်၏လက်ထဲမှ ပေါက်ခွန်းကို ရုတ်တရက် ဆွဲလှလိုက်သည်။ ထို့နောက် တောင်နံရံ အက်ကွဲကြောင်းကို ပေါက်ခွန်းဖြင့် အားရပေးရပေါက်လေသည်။

“ကံကွာ တဲကွာ”

“ခွင် ခွင် ခွင်”

ပေါက်ခွန်းနှင့် တောက်ခဲကို

ဟိမတ်မိတ်၊ သောင်းငွေ၏နှုတ်မှ ညှစ်တူသော အသံ၊ မြောင်းဟူသော အသံတွေ နှေးနှေးထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ထိုအခါ မောင်ရွှည်နှင့် ကောင်ကြည်သည် မှတ်မနေဟဟ၊ ခေါင်းဆောင်ကိုယ်တိုင် ပေါက်ခွန်းဖြင့် ထူးထူးနေသော မာခါ ရင်ကြည့်မနေနိုင်၊ ဝှံ့စုံကုန်ရမဟာသည်၊ မောင်ရွှည်က ပေါက်တူးဖြင့် ဖျက်သည်။ မောင်ရွှည်က ထွက်လာသော မြည်သား၊ ကျောက်လွှာများကို အားတက်သရော ဝင်၍ သယ်မလေသည်။

လှည့်ပန်းသည် အစာရေစာ

တော်ပြတ်နေသော တောဝက်တွေလို ကျောက်သား၊ ပြေသားတွေဟို ပလလလ ကြီး ကျဆွဲနေကြသည်။

“ဟေ့ လူပိုက်တွေ၊ ငလားသားတွေ နုကြီး၊ ရုပ်ကြံ”

မိန်းမကြီးဆီမှ မဒါသဟကြီး၊ မအော်သံ။

သူတို့သည် ဝရုမခိုက်မိုင်းပေါက် တူးပေါက်ခွန်းနှင့် ပြေလှည့်သံခတ်သံ၊ မြေကြီးတို့ ယက်ထုတ်သံတွေသာ မြေ၊ မာန်စွာ၊ ပျက်ပေါ်နေသည်။

“ဟဲ့- မကြားဘူးလား၊ ပဲတော့

လေ”

မောင်ရှည်သည် အသံထွက်
ပေါ်လာရာဆီသို့ ယောင်ယမ်းကာ
လှည့်ကြည့်ပီသည်။ ထွက်ပြုစု နေ
အလင်းပျံ့လွင် မိန်းမကြီး၏ နှော့ကိုယ်
ကို တစ်ထင်စားစား မြင်လိုက်ရလေပြီ။
မိန်းမကြီးကား အရပ်ဆိုးများပျန်းစွ
တကား၊ ဟောင်းရွမ်း၍ အရောင်ပင်
မပေါ်တော့သော ဝတ်ကြီးကို ဖောက်
ထိုးဝတ်ထားသည်။ ခေါ်နေသော မေ့
သွားနှစ်ချောင်းက ကျွမ်းကျင်သည့်
ဆပ်ပရက်လိုက်၊ ပိန်ညီသော ခန္ဓာကိုယ်
မှ နံနိုးများသည် ဖွဲ့ခြောက်ခြောက်
အသားပြောင်းပွားတို့ ကျားကန်ကားရ
ပေသည်ဟုကား။

“မသမ္မာကြီး၊ သေခြင်းဆိုးကြီး”
သောင်းငွေသည် မိန်းမကြီးကို
လှောင်ပမိုင်း ဆီရေဖော စာကံ၍တူး
သည်။

“ဟဲ့ ဟိဇ္ဈာန်တွေ ခြာမရရင်
သေဖို့သာပြင်ပေတော့မလှ”

မိန်းမကြီးသည် ခြာပြောဆိုသို့
ထာဝီကို မြင်ပတ်လိုက်သည်။ ဆေးထိပ်
ကြီးကို လက်ကြားတွင်ညှပ်လိုက်သည်။
ထို့နောက် အသံကုန်ကန်လေသည်။
အငွေဖျေသည့် ကြက်လည်ကိုစဉ်တွဲ
သည့် သူ၏ ဖွဲ့ခြောက်ခြောက် လည်
ပင်းပိုနိဂိန်ထိ ဆန့်ထုတ်လိုက်ကာ

“အစ်ကိုတော်ရေ . . . အစ်ကို
တော်”

သောင်းငွေသည် ကျောက်လွှာ
ချပ်များကို တခုနဲ့တခု ပေါက်နေရာမှ
ရပ်လိုက်ကာ

“သေနာမကြီး၊ ဘယ်က အစ်ကို
တော်လဲ၊ နှင့်ရုပ်မှ အားမနာကွာ၊ ငါ
တယ် မိန်းမကြီး”

ဆက်၍ အသံကုန် အော်ဟစ်
ပြန်သည်။

“အစ်ကိုတော် ဟိန္ဒူ၊ အစ်ကို
တော် ဟိန္ဒူ၊ ရောက်ရအရက်ကြည့်ပါ”
ဟောင်းကြည်လည် အသက်ရှု
ရင်လှေ့ မြစ်သွားသည်။ သူသည် ခေါက်
ထူးပေါက်နေရာမှ သောင်းငွေဖျေရာသို့
ပြေးကပ်လိုက်သည်။ မောင်ရှည်လည်း
ထိုနည်းတူစွာ လက်ထဲမှာ ကိုင်ထား
သော ခြေစိုင်းခဲကြီးကို ယောင်ယမ်းကာ
ပစ်ထုလိုက်မိသည်။

“ခုနိုး”
“ဟစ်ကိုတော် ဟိန္ဒူ၊ အစ်ကို
တော် ဟိန္ဒူ”

မိန်းမကြီး၏အသံက လူက ပိန်
ပညာ၊ အဖျိုးဝါဒီကံဂန်နှင့် မြစ်သောင်း
လည်း အသံက သွိုင်လာစဉ် ပေါက်ကွဲ
သံတစ်မျှ ကျယ်လောင်လှသည်။

သောင်းငွေသည် မနာကံကန်
ချက် ပေါက်တူးပေါက်လိုက်စဉ်မှာပင်
ပယ်ပန်းကျင်တွင် ကျားခြားချက်တစ်ခု
ပစ်ရာ စတင်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သိရှိ
လိုက်ရသည်။ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ်
မကြားဖူးဖော ကာသံများဖြစ်သည်။

အသံများသည် တစ်သံတည်း
မဟုတ်။ ညင်သာစကား အသံတွေ
မဟုတ်။ ကြောက်ပတ် ကုန်လှုပ်ဖွယ်
အသံများပင်တည်း။

ဖာယွန်းကြီး၏ ဖော့သံ ဆုံး
သည်နှင့် လူစုလူဝေးကြီး ပြေးဝင်လာ
သလို ဒီရေခွိုင်းတွေ တက်လာသလိုလို
အသံတွေကို စတင်ကြားလိုက်ရသည်။
လေတိုက်သံတွေလား၊ လေလှိုင်တော်လည်း
သံတွေပါလား။

သူတို့ သုံးယောက်သည် လေ
မြတ်သူတွေလို ဖိုးတိုးအစာ အယောင်
ယောင်အမှားမှားဖြင့် ရပ်တန့်နေကြလေ
သည်။ အေးရှသော လေပြည်ခိုင်းများ
က သူတို့၏ခန္ဓာကိုယ်ကို တိုးဖောက်

လိုက်မြတ်ရန် ဝင်လာကြလေပြီ။ ကား
ပူး မြည်နေေးကာ လေသံတွေကို ကြား
နေမပြီ။ သုံးယောက်စလုံး မြေးတပ်
ပူးဝင်လိုက်ကြသည်။

“ဘာသံဟဲ့လဲ”
“ကြောက်စရာကိုးဗူး လုပ်ပါဦး”
ဟောင်းဖျည်ယည် ကဆက်ဆတ်
ကုန်လှက်နိုးသည်။ ပြေးပြင်ကန်ရင်း
ဖာယွန်းကြီးကုန်လာသည်။ ဖျိုးဖျိုးဖျစ်
ဖျစ် မြည်သံကြီးသည် မကြောက်မ
ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

သောင်းငွေသည် ခေါင်းဆောင်
တွေ ပီသသည်။ ထွက်ပေးပြီး သူစပြေး
လျှင် စည်းပေါက်ပြီ မဟုတ်လား။ ထိုစဉ်
တစ်ခါတေ လေဖြူသံတွေ ထွက်ပေါ်
လာပြီး မိန်းမကြီးကားတွင် နောက်ထပ်
လူကြီးတစ်ယောက် ပေါ်လာသည်။
အရပ်၊ ရုပ်ပေခန့် လူကြီးကန်လောက်
ဖြစ်လာ အဖေါ်အဖိုတလား၊ ခဲတောင်း
ပျိုက်ထားပြီး ပေါင်နှစ်ဖက်တွင် ထိုး
ထွင်းဖောဖြင့် ပြည့်နေကုန်သည်။ ဆံပင်
ကို သွောင်ထိုး ထိုးထားသည်။ ခရောပ
ဝမ်းခိုက်ဖိုးစရည်း မည်းပြောင်ပြောင်
ကြီးတွင် ချက်ကြီးက ကွမ်းဆီးလုံး
လောက် ဖြူးထွက်နေလေသည်။

ဧရာပလူကြီးသည် ကောင်းငွေ
ထိုးဖျတ်ဖျတ် နှိပ်ပြေးကြောင်းသော မျက်
လုံးနှစ်လုံးဖြင့် စိုက်ကြည့်နေလေသည်။
အောင်ကြည်သည် ရုတ်တရက်
လေမြတ်သူလို မလှုပ်မယှက် မြစ်နေ
ရာမှ တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့်

“ဘီ . . . ဘီ . . . ဘီလူကြီး”
ထိုစဉ် မိန်းမကြီးဆီမှ စုရကွယ်
လောင်သောအသံ ထွက်လာပြန်သည်။
“အစ်ကိုတော်၊ သင်းတို့
နကောင် သိုက်နန်းကို ဖျက်နေပြီ၊
ကယ်ပါဦး”

“တောက်”

ဧရာမလူကြီးဆီမှ တောက်ခတ်သံ၊ တောက်ခတ်သံသည် ပြင်းထန်လှန်းလှရကား သစ်ပင်ပေါ်မှ သစ်ရွက်တွေပင် ကြွေကျလောက်သည်။

“မပုနဲ့ ညီမတော် ရွှေစန္ဒာ မပုနဲ့ ရွှေစန္ဒာ”

သောင်းငွေတို့သုံးဦး အထိတ်တလန့်ဖြစ်နေရာမှ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ပြိုင်တူလို ကြည့်မိလိုက်ကြလေသည်။ ဘုရား ဘုရား . . . သူတို့သုံးဦးသည် အထိတ်တလန့် ဖြစ်နေကြသည့်ကြားမှ ဧရာမလူကြီးက မိန်းမကြီးကို ရွှေစန္ဒာဟု ခေါ်လိုက်သဖြင့် ဝိုဝှေ့လို မှတ်မှတ်လို ဟိုးတိုးတက်ဖြစ်သွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ယဘိစောက်ထိုးဝတ်၊ အပေါ်ငွေ သွားနှစ်ချောင်း ပရို၊ ပွဲမပြန်ကံခြောက် သရုပ်မိန်းမကြီးကို “ရွှေစန္ဒာ” ဟု ယခင်ပိုက် ကြားလိုက်ရသောပေးပါသူကိုအားလုံး ဝတ်တုတ်သေလိုက်ချင်သလို စိစားလိုက်ရသည်။

ရွှေစန္ဒာကဲ့ အဘွားကိုကြီးက၊ “ဟိ ဟိ ဟိ ဟား ဟား ဟား နားမည်နဲ့ မှုန်နဲ့ လိုက်ပါနဲ့”

သောင်းငွေသည် ရယ်ရင်စိတ်ကိုက်ကြိုက်တာ မျိုးရနစရာသည်။ ဧရာမရွယ်နှင့် အောင်ကြည်တို့၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်မှ အရိပ်များသည်လည်း ရယ်ချင်စိတ်ကို ချွတ်တည်းထားပုံရသည်။

သရုပ်မကြီးနားမည်က ရွှေစန္ဒာကဲ့ နားမည်နှင့်လည်း ဆွဲဆော်၍ လိုက်ဖက်လှပေသည်ကတား သူတို့သည် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ပြီးနေစေရခြင်း တိုင်ပင်ထားသည့်အကိန်းကြည့်လိုက်ကြသေးသည်။ သို့သော် ထိုအပြုအမူများသည် မှတ်ခြင်း ပြန်ပျောက်

သွားလေသည်။ သက်ကြီးကောား သက်ငယ်ကြား ဆိုသည့်အတိုင်း သိုက်ပြေးတောင်နှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့ ကြားသိမှုသည်မှာ သိုက်ပြေးတောင်ရှိ သိုက်ကို မောင်နှမ နှစ်ယောက် စောင့်ရှောက်သည်ဟူသာ ကြားဖူးသည်။ နာမည်တော့ မသိကြပေ။

သိုက်လာတူးသည် သိုက်ဆရာတွေကို သေအောင်ကြေအောင် ရူးသွပ်အောင် ပြုလုပ်လိုက်သည့် မောင်နှမနှစ်ယောက်သည် နားမည်ကြီးသည်။ အာမတန် ချောမော လှပကြသတဲ့။ နန်းဝတ်စုံနားစားများနှင့် ကြည့်၍ လှပကြသတဲ့။

ယခုတွေ့ရသည့် သရုပ်မကြီးနှင့် သီးလူလိုလို ဧရာမလူကြီးနှင့်တော့ ကြားဖူးသည့် သတင်းနှင့် တော်တော်တူနေသည်။

ထိုစဉ် ဧရာမလူကြီးထံမှ တူပယ်လောင်လှသော စကားသံသည် ဟိုနား၍ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

“မေ့ - မိစ္ဆာမိဋ္ဌိမောင်မေ့၊ ဆက်တူးကြမ်းကွေး တူးကြ”

မိုက်ခွေးနဲ့ သောင်းငွေသည် လောဘဦးစီးနေပြီ ဖြစ်ပုကား ပေါက်ပွန်းကို မှတ်ယခုတ် ပြဿင်ကိုင်လိုက်ကာ ဝှမ်းစနဲ့ ပေါက်ရုလိုက်ပြန်သည်။ အနားကပ် ဆက်ကာဆက်ကာ တစ်ချက်ပြီးတစ်ချက် တော့ကပ်သားမတွေ တစ်လွှာပြီးတစ်လွှာ ပြိုကျ။

ထိုစဉ် ပေနှာကံလွှာကော့ကံစများထံမှ ကြူးဖူးပြောင်လက်ခော့ ဂိုင်းဂိုင်းသတ္တန် အရာကလေးတစ်ခုသည် မွှင်ပေပြည်ကာ ဖောင်ရှည်၏မြေရင်းသို့ လိမ်၍လိမ်၍ ကျလာလေသည်။ ဝိုင်းခတ်ခတ် အရာကလေးသည် လူကြီးတစ်ယောက်၏ လက်တစ်ပါးသာသာ

ခန့် ရှိမည်။ ဝိုင်းဝိုင်းအရာကလေးမှာ အလယ်ကောင် ဘုကလေးပါသည်။

“ဟား မောင်းကလေးဗျ မောင်းကလေး”

သောင်းငွေနှင့် အောင်ကြည်သည် မောင်ရွယ်ဆီသို့ ရောက်လာသည်။ မောင်ရွယ်သည် မောင်းကလေးကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

“ငွေမောင်းကလေးဗျ ကိုကြီး သောင်းငွေ”

သောင်းငွေသည် မောင်းကလေးကို ဆက်ခန့် ကောက်ယူလိုက်လေသည်။

“ဟား ဟား ဟား ကိုတူးတာ ခိုးစပ်ပြီဗျော အောင်ကြည်၊ ငွေမောင်းကို တွေ့ရပြီဆိုတော့ သိုက်ကိုတွေ့ဖို့ မဝေးတော့ဘူးလေ”

အောင်ကြည် မျက်နှာသည် လောဘကြောင့် ကြောက်မက်ဖွယ် အရောင်လက်လာသည်။ တံတော့ကို ဝယုမခန့် ဖို့ချသည်။ သံခန်းဖုံးကြိုးငါးလည်ပင်းကြိုးလို ငွေသို့ ဝေါတုတ်လာသည်။

“တုတ်ကယ် ကိုသောင်းငွေ၊ ဆက်တူးမယ်”

ထိုစဉ် ဧရာမလူကြီးထံမှ အသံပေးပေးကြီးထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

“ဆက်တူးကြ၊ ဆက်တူးကြဗျော ဟို ဟိ ဟိ ဟား ဟား ဟား မင်းကို ပေးပစ်မြင်မဟုတ်မယ်၊ ဆက်တူး ထက်တူး”

ရွှေစန္ဒာ မိန်းမကြီးကလည်း “ဟုတ်ဟယ်၊ ဆက်တူးကြ၊ နှင်ဟို မသားတွေကိုမြင်ဖို့ တွင်းပါ ဆက်တူးကြဟဲ့”

“ဟူးမယ်ဗျား၊ တူးမယ်၊ တူးမြစ်လဲ၊ သေရင် မြေကြီးရင် ရွှေထီး”

www.burmeseclassic.com

ဈေး- မောင်ရှည်၊ ဒီငွေမောင်းကလေးကို လူ့ထားလိုက်မင်း”

မောင်ရှည်သည် မောင်မောင်လှမ်းပေးလိုက်သော ဓမ္မမောင်ကလေးကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ ဓမ္မမောင်ကလေးကား လက်ရုပ်မြောက်လှသည်။

“လှလိုက်တဲ့ မောင်ကလေး၊ အမယ် မြင့်ကြီးကလေးကောင်း ပါလော့”

မောင်ရှည်သည် ငွေမောင်းကလေးကို ကျေနပ်ပင်ယောကျာ်းကြည့်နေသည်။ မောင်ရှည်သည် ၁၄ နှစ်အရွယ် လူငယ်ကလေးတစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်။ ငွေမောင်းကလေးကို ကျေနပ်ပင်ယောကျာ်းကြည့်နေသည်။

အေးဆိုတာ ခုတ်ရ ခြိတ်ရသည်။ ဝေါက်ကွေးပေါက်မြားဆိုတာ မြေကြီးပေါက်ရသည်။ ထူးထူးရသည်။ ထိုအတူ မောင်ဆိုတာ တီးရသည်ဟုတ်ပါလား။ ယက်ရုပ်မြောက်လှသောမောင်ကလေးကို ကြည့်ရင်း စိတ်ထဲတွင် ထွေပြားလှားသည်။ အသိစိတ်နှင့် မနွှာကိုယ် ဖျတ်ခဲ လှုပ်သွားသလို စိမ်းလျက်ရသည်။ သူသိသော အသိဉာဏ်တစ်ခုက ဒီငွေမောင်းကလေးကို ရှိကိုင်ပြီးသွားရုံ ဖယ်ပယ်စာလွှာ အသိအစစ်ရသော ဖြစ်ပေသည်။

ဓမ္မဖြူရောင် လက်လက်မြိုင်လက်ရုပ်မြောက်လှပသော ငွေမောင်းကလေးက မောင်ရှည်၏ အသိတရားတစ်ခုကို ဆွဲဆောင်မှုပေးနေပြီ။

ထိုအချိန်တွင် အေးခဲသော လေမြည်တချို့ မောင်ရှည်ထံ ပြောဝင်လာကြပြီ။ မိန်းမကြီးနှင့် ဧရာမလူကြီး တို့သည် မောင်ရှည်ကို မဖိတ်သေခန့် စိုက်ကြည့်နေကြသည်။ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို ကြည့်ရှုအကဲခတ်နေကြသည်။ သူတို့၏

စူးရှသော အကြည့်များက မမြင်ရန် လှည့်ရှားတစ်ချောင်းဖြင့် မောင်ရှည်၏ ရင်ဘတ်ကို ခပ်မွ့မွ့ ယောက်လိုက်တာ နှင်ထူသည်။

မောင်ရှည်၏ မျက်နှာပြင်သည် ထူးခြားမှုတစ်ခုဖြင့် ပြင်းမည်သော ကြည့်မှန်တစ်ခုပေါ်က ဖျက်နှာပြင်လို ရုတ်တရက် လိပ်ဖောင်းသွားသည်။ အသိနှင့် မနွှာတို့၏ တစ်ချက်လွတ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

မောင်ရှည်သည် တယ်တက်ယက်ဖြင့် ကိုင်ထားသော ငွေမောင်းကလေးကို ညာဘက် လတ်ခယ်ယံ အသစ်နှင့် အသစ်တယာ တီးပတ်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ဂရားဂရားသော အသံထွက်ပေါ်လာသည်။

“နောင်”
နောက်တစ်ချက် . . .

“နောင်”
နောက်ထပ်တစ်ချက် ဆက်တီးသည်။

“နောင်”
မောင်းတီးသံများ ဆုံးသည်နှင့်

ပတ်ဝန်းကျင်သည် ထူးခြားမှုများနှင့် စတင်လာလေသည်။

ထိုစဉ် သစ်ပင်ငွေတပေါ်မှ ငှက်ငွေ တပုန်းပုန်း ထပ်ကုန်သည်။ ငှက်ပင်ငွေ တပေါက်မြည်ကာ လေနီကြမ်းတွေ တိုက်လာသည်။ တောင်ခြေတောစပ်မှ တောခွေးရိုင်းတွေ တစ်စီ စူးလာကြသည်။

“ဟား ဟား ဟား ဟား”
“ဟီး ဟီး ဟီး”

မိန်းမကြီးနှင့် ဧရာမလူကြီးတို့သည် မြင့်မြင့်မြင့်မြင့် လာတော့သည်။ မြေကြီးသည် တစ်ဖိုးမြင့်မြင့်ကာ တုန်လှုပ်လာလေ၏။

ထိုစဉ် သောင်းငွေတို့ တစ်ချိန်လုံး မပေးလျာနေသော ဧရာမလူကြီးကလေးသည် ရုတ်တရက် ဧရာမလူကြီးတွေ ဖြစ်သွားကာ ထားသွားသော တက်ကဲအားပြိုင်တွင်လေလော့သည်လေကား။

“ဟာ”
“ကင်”
“ဟိုဟို”

လူတို့အားသည် အံ့ကြွတုန်လှုပ်မှုများဖြင့် ခန္ဓာတို့လုံးအဖို့ ပြန်တားများ ထိုစဉ်မြန်လွန်သွားကြပြီ။ ငှက်ကဲများ ကိုင်ထားသော ဝေါက်ကွေး ဝေါက်ချွန်းများကို လွတ်ချစ်ထိုးကိုးပေးလေသည်။

သောင်းငွေသည် အဖော် နှစ်ယောက်ငွေပုဒ်ပင် ဟန်မကောင်းနိုင်ပေဘဲ ပျံ့နှံ့ဖက်လွှက်ဆင်းကုကာ ဘာစက်လုပ်ရမည်မသိဘဲ ရုတ်တရက် ပေးသင်တန်းဖြတ်သူလို ကြောင်ကောင်မကောင်ဖြစ်နေသည်။ အံ့ကြွကြီး ငေးကြောင်ရေကြွေလေပြီ။

“အယ် . . . ဘယ်လိုဖြစ် . . . ပြစ်”

မောင်ရှည်သည် လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားသော ငွေမောင်းကလေးကို မောင်ရှည်၏ လက်ထဲမှာ သွတ်ချလိုက်လေသည်။ ထိုစဉ် ဧရာမ လူကြီးက အောင်မြင်သော အသံဖြင့် -

“ဟား ဟား ဟား ဘာတတ်နိုင်သေးသလဲ၊ လူငိုက်တွေ၊ ကဲ- ဧရာမကြီး သုံးကောင်ထဲက တစ်ကောင် လာစမ်း၊ ဒီကို တစ်ကောင် လာစမ်း၊ ဧရာမကြီးတွေ ပျောက်နေတာ ဘယ်ရောက်နေသလဲ မှတ်တယ်၊ သင်းကို မိစ္ဆာကောင်တွေလက်ထဲ ရောက်နေတယ်၊ လာ လာ တစ်တောင်အား မင်းတို့ရဲ့ အစွမ်းအစ ပြသဖို့မင်းကွဲ့”

လူကြည့်ရှုရမည့် (အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၀) ၁၁၄

ခရာမ နွားကြီးသုံးကောင်ထဲမှ တစ်ကောင်က ပြေးထွက်ကာ လွှာဘီလူး ကြီးဆိုတဲ့ ကဆုန်ပေါက်၍ ပြေးသွား လေသည်။ နွားကြီးသည် လွှာဘီလူး ကြီးရှေ့မှောက်သို့ ရောက်လေလျှင် လွှာ ဘီလူးကြီးကို ကြောင်ကလေး တစ် ကောင်လို ပွတ်သပ်နေသည်။

“ကဲ- ညီမတော်၊ ဆေးလိပ်ပေး စမ်း”

မိန်းမကြီးသည် တဖိုးဖိုး ရယ် နေရာမှ ဆေးလိပ်ကြီးကို တစ်ဖွား နှစ် ဖွားရွက်ပြီး လှမ်းဆေးလိုက်လေသည်။ လွှာ ကီလူးကြီးသည် လက်ထဲသို့ ဆေးလိပ် ခရောက်သည်နှင့် အသံရမ်းရ ဖွားရွက် လိုက်ကာ နွားပိတ်စက်ထဲသို့ ကျည်ပေး လိုက်လေသည်။

“ဧဖသားကြီး ခေမာနေပြီ ကားပို့ သွားအောင် ဖွားလိုက်စမ်း၊ နို့တိုလို့ကိ စမ်းကွဲ့၊ ဒါမှ လူ့ခက်တွေကို ဆုံးမနိုင် ပုံ”

“အပယ်ပေး”
အောင်ကြည်သည် လန့်ဖျပ် သွားကာ သောဏ်ပေလုံးခါးကို ပြေးမတ် လေသည်။ မောင်ရွှည်ကား ဖြေဖျင်းစိုးက ကာဓာတ်ဆတ် ထုန်နေပေပြီ။ ပြေး ပေါက်ကို ဖွားဖေနေလေပြီ။

“အမေမေရ ... ကလင်”
မောင်ရွှည်သည် လှံချည်ကို ယှမ်းယိုင်းလိုက်သည်။ ရင်ခိုင်ရမည် လော ထွက်ပြေးဖမ်းမည်ပေး၊ မိသားစု ခုတ်တို့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ လှံချည် ငွေ့ ပြင်ပတ်နေကြပြီ။ ထိုပင် နွားကြီး သည် ပါးစပ်ထဲသို့ ခရာမ ပြောင်းဖူးမတ် ဆေးလိပ်ကြီး ခရောက်သွားသည်နှင့် တဋ္ဌမ်းဋ္ဌမ်းခြည်အောင် ဖွားရွတ်လေ သည်။ မီးခိုးလုံးကြီးများသည် နွားပိတ်စက် ထဲမှ အလိပ်လိုက် အထွေးလိုက် ထွက်

လာကာ ဆောင်းလေထဲသို့ လွင့်ပို့သွား သည်။

“အမယ်လေးဗျ၊ နွားကြီးက ဆေးလိပ်သောက်တယ်ဟ၊ နွားကြီး ဆေးလိပ်သောက်တယ်”

နွားကြီးသည် ဆေးလိပ်ကို အား ရမ်းရ ဖွားရွက်ပြီးနောက် ဖူးခနဲ နှာတစ် ချက်မှတ်လိုက်ကာ သောင်းငွေတို့အုပ်စု ကို လှည့်ကာ ရန်လိုသည့်ဟန်ဖြင့် ကြည့် လေသည်။

“ဘွတ် ... အဲ”
“ဘုရား ဘုရား - ဝေဟော့မယ်၊ ပြေး”

မောင်ရွှည်၏ မကားပင် မဆုံး လိုက်၊ ကောင်းကင်သို့ပု တစ်ပိတ် တပေါ ဝေါ ခြည်သံကြီးများသည် ဟဖြည်း ဖြည်း ကျယ်လောင်လာလေသည်။ မာ သံများသည် တဖြည်းဖြည်း ကျယ် လောင်လာသည်။ သုံးယောက်စလုံး မကားပင်ကပ်သို့ မကျကြည့်ကြသည်။ စလယာဂြိုဟ်တွေကတင်၍ မော့ကြည့်ကြ ခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်ယင်၊ ယင်ယင်ဟက်စရာ ပင်၊ ကင်ကင် ကခေါခေါ တီးတီးခြင် တွယ်လောင်ဖွား ခြည်လာသော အသံ ကြီးများသည် သူတို့ဆီသို့ နီးတည်ရွေ့ လျားခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့ အဖြစ်မှန်ကို သိရှိလိုက်ရ ပြီ။ ခေမာမာဂြိုဟ်တွေဟောင်း မုဝတ်ယာဉ် တွေ မဟုတ်။

“ဟိုက်- ဝိတုန်းမည်ကြီးပွေဟ”
“အမယ်လေး- ခရာမ ဝိတုန်း ကြီးပွေဟေ့၊ ပြေးကြ”

မောင်ရွှည် အထိတ်တလန့်ဖြင့် မော့ကြည့်လိုက်၏။ မြစ်လိုက်ကြရသည် အရာများကား -

“အား”

သဲခွားသီး၊ မရန်းသီး၊ အရွယ် အစားရှိ ခရာမ ဝိတုန်းကြီးများသည် သူတို့၏ နီးခေါင်းပေါ်တွင် ပျံဝဲနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အကောင်တစ်ရာခန့် ရှိမည်။ တစ်ပိတ်မြည်ကာ ပုံသန်းနေကြပြီ။ လွှာဘီလူးကြီးသည် အောင်နိုင် သူပမာ တကားဟား ရယ်ရင်း -

“မိညို၊ မိဖြူ၊ မိစောတို့ လူမိုက် သုံးကောင်ကို သူတို့အိမ် မြန်မြန်ရောက် အောင် ပို့လိုက်စမ်းကွယ်၊ ကဲ ကဲ ဖေ သားကြီးသုံးကောင်ပါ အဖော်လိုက်သွား မေးဟာ”

“အောင်မယ်လေး- ခြောက်ပါ ပြီဗျာ”

“ပြေးကြဟေ့၊ ခြေးကြ”
အောင်ရွှည်သည် မည်သွားမိန်မှ မမောပိုက်၊ မရွံ့မရွံ့ နီးဆောင်ကာ ရွာ ဆီသို့ ခြေးလေသည်။ သူတို့အနောက်မှ နွားကြီးသုံးကောင်နှင့် ခရာမ ဝိတုန်းကြီး များက ထုတ်ကြွပ်မကွား။

အတယ်၍သာ ပြေးနေသူများပြီး သတ္တိရှိမီ မဖျက်ဖျံ ယှဉ်ကြည့်လိုက် မည်ဆိုပါက အဖိုးခံရခြင်းပါ ကုန်နေသော ပေါက်ချွန်း၊ ပေါက်ဖွားများ၏ပေထွင် နှုန်းဝတ်နန်းစားနှင့် လှဝတ်ကင်ကပ်လှ သော အဝတ်လှောင် ဟိန္ဒုနှင့် ညီမတော် ရှုပစရွာ ပင်သားစိုးတို့ကို တက်သစ်ခ နေခြည်နေအောင်တွင် ပြုံးပြုံးရွှင် ရွှင် ဖြင့် စက္ကူရမည် ဖြစ်ပေသည်။

မင်းဘုန်းသိမ်သူ

ကျွန်တော်တို့အတွက် ငါ့အဖေကြီး ခြောက်လှည့်လည်

ဘဝကြောင့် ဆန်းကြယ်ပုံများ
 တွေ့မြင်ကောင်းလှပါသည်။ ကျွန်တော်
 ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် အဝေး စာရေးသူ
 တစ်ယောက်ဖြစ်လာသော ဘက်ကြီးရွယ်
 ဘုံ အရွယ်ရောက်မှ စာရေးသူ တစ်
 ယောက် ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ငယ်ငယ်ရွယ်
 ရွယ် အသက် ၂၁ ပန်းပွင့်စာရွယ်က
 ကျွန်တော် နှုတ်ကုန်ပြု၊ ၃၂ လမ်းနဲ့ ၃၅
 လမ်းတစ်ဝိုက်မှာ ကျင့်လည်ခဲ့တယ်။
 စာရေးဆရာ၊ ကဏ္ဍဆရာ၊ ကာတွန်း
 ဆရာ၊ သတင်းထောက်နဲ့ ဂျာနယ်ဆရာ
 တွေ့ ရွယ်ရွယ်က စာရေးညာသမားတို့စု
 ဝေးရာ ၃၂ လမ်းနဲ့ ၃၅ လမ်းနဲ့ကျင့်
 မှာက စာပေအနုပညာရွာလေး ဖြစ်
 တယ်။ စာပေအနုပညာသမားတွေနဲ့
 စည်ကားတယ်။ ကျွန်တော်က ကမ်းနား
 လမ်း ခြောက်ထပ်စွဲသစ်မှာ ဝန်ထမ်း
 ဘဝနဲ့ အသက်မွေးနေတာ ဆိုတော့
 အနုပညာရွာလေးနဲ့ အင်မတန်နီးတယ်။
 အမြဲလိုလို အနုပညာရွာလေးထဲ ဖြတ်
 သန်းသွားလာ ငေးမောခဲ့တယ်။
 ဝါရင့်စာရေးဆရာကြီးတွေ ပြော
 ဆိုနေကြတာတွေ ငေးမောနားထောင်
 နေခဲ့တယ်။ စာရေးဆရာကြီးတွေရဲ့
 လက်ဖက်ရည်ခိုင်း၊ စကားခိုင်းဟာ
 ကျွန်တော်အတွက် စာပေဟောပြောပွဲ

တွေ ဖြစ်ခဲ့ပုံတယ်။ ဖတ်စရာ၊ ပုတ်စရာ၊
 ဗဟုသုတရစရာ၊ အားကျ ပုတ်ယူစရာ
 တွေ တစ်ပွဲတစ်ပိုက်ကြီး ဖြစ်ခဲ့တယ်။
 ကျွန်တော်ဟာ ကလေးဘဝ
 ကတည်းက စာဖတ်၊ စာရေးဝါသနာကြီး
 ခဲ့ပါတယ်။ စာရေးဆရာကြီး ဖြစ်ချင်
 စိတ်လည်း ပြင်းထန်ခဲ့ပါတယ်။ လူလတ်
 ပိုင်းရောက်လို့ စာပေလောကနဲ့ နီးစပ်
 ပါလျက် စာရေးဆရာကြီးတွေနဲ့ ထိတွေ့
 ပါလျက် ကျွန်တော် စောစောစီးစီး ငယ်
 ငယ်ရွယ်ရွယ်က ဘာကြောင့် စာရေးသူ
 မဖြစ်ခဲ့ရသလဲ။
 ကြောက်လို့ပါ။ ဘာကိုကြောက်
 တာလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်ရေးတဲ့ စာမူ

ပယ်ချခံရမှုကို ကျွန်တော် သိပ်
 ကြောက်တယ်။ ကျွန်တော်ရေးတဲ့စာကို
 ပယ်ချခံလိုက်ရရင် ကျွန်တော် အလွန်
 အမင်း နာလန့်မထူနိုင်အောင် စိတ်
 ဓာတ်ကျသွားမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိ
 တယ်။ စာပေလောကမှာ ဇွဲကောင်း
 ရမယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။
 အောင်မြင် ကျော်ကြားနေတဲ့
 ဝါရင့်စာရေးဆရာကြီးတွေတောင် တစ်
 ချိန်က စာမူတွေ အပယ်ခံခဲ့ရတာ ရှိခဲ့
 တယ်။ ဇွဲကောင်းခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်
 ဇွဲမကောင်းနိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်က စိတ်
 ထိခိုက် လွယ်တယ်။ နုလွန်းစီး။
 ယောက်ျားမပီသဘူး။ စိတ်ပျက်တယ်။

တိုင်းပြည်မပွင့် (အောင်တိုက်ကလေး ၂၀၀၈)
 ၁၁၆

ကိုယ်အကြောင်းကိုယ်သိတော့ စာပေ
လောကထဲ ဝင်မတိုးဘူး၊ မစမ်းဘူး။
မကြီးစားကြည့်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဝမ်းထဲမှာ
ပါနေတဲ့ စာပေပိုဒ်က ထကြွနေတယ်။

အသက်အရွယ်လေး ရလာလေ
လေ အတွေ့အကြုံလေးတွေ တိုးလာ
လေလေ စာပေပိုဒ်က ပိုပိုထကြွလာ
တယ်။ စာပေမျိုးစုံကို ပိုပြီးဖတ်ဖြစ်လာ
တယ်။ စာဖတ်မူးလာလေလေ စာရေး
ရမှာ ကြောက်လာလေပဲ။ ဒါရင်စာရေး
ဆရာကြီးတွေနဲ့ အရေးအသား ယဉ်ပြ
ပုံ၊ စာပေပညာစာရင်း၊ အလှူအဆုတ်တွေကို
ဖတ်၊ ကျွဲကား များလာလေလေ ကိုယ်
ပိုင် စာရေးရမယ့်အားကို အားငယ်ပြီး
ကြောက်လာလေပဲ။

ဒါပေမဲ့ မအမှတ်ပိုမည်း မမျို
သိပ်နိုင်အောင် စာပေရဖုတ်စိတ်တွေ
ထကြွလာတဲ့အခါ စာတွေရေးမိတယ်။
မေ့ပြီးတော့နဲ့ ပြန်ဖတ်ကြည့်ပြီး တိတ်
ကိတ်လေး အိမ်သိမ်းထားတယ်။ ပရုဇင်း
စာပေတိုက်တွေ ပိုများကြောက်တယ်။
ဖီလီနို တီတိယားစာရေးသူဘဝ ချစ်
ပေါင်း ၇၀ ကြာခဲ့တယ်။ မေ့မိခဲ့တဲ့ စာ
ထုပ် ပေထုပ်ကြီးကိုလည်း ဘွားလေရာ
အမြတ်တနိုးသလဲခိုးခဲ့တယ်။ ဓမ္မစံ
ကလည်းက ပေထုပ်ကြီးမိခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်
ဟာ ဟိုအခြားဒီအရွယ် နေခဲ့ရတာ မရွံ
ရမှာပဲ။ အင်ဒိုနီးရှားလက်ပါပဲ။

ကျွန်တော့်အခေကို ကျေးဇူး
လည်း ဟပ်ပါရဲ့။ အပြစ်လည်း တင်မိ
တယ်။ အပေဟာ အင်မတန် စားဖက်
ဝါဒနာကြီးသလို ခံရာခံရက် ရသမျှ
အချိန်လေးမှာ ခက်ခဲဖက်ခဲခဲနဲ့ စားတွေ
ရေးတယ်။ အပေဟာ မလာကန်တရား
ပြင်းထန်ပြီး ကြမ်းတမ်းခက်ခဲ ပင်ပန်း
လွန်းလှတဲ့ အိမ်ထောင်သည်ဘဝမှာ
စာတွေရေးတယ်။

သူရေးတဲ့ စာမူလေးတွေကို
ကျောင်းပိတ်ရက် စနေ၊ တနင်္ဂနွေမှာ
ကျွန်တော့်ကို စာမူ ပို့ခိုင်းလေ့ရှိတယ်။
ပို့ခိုင်းတဲ့နေရာကလည်း တကယ်တော်
ထိတ်ကြို ထိတ်တန်းကိုမှ တက်၍ပန်း
တယ်။ ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းတိုက်ကြီးကိုမှ ပို့ခိုင်း
သည်း။ ကျွန်တော်က လမ်းမှာ အမေ
စာမူတွေကို ဖတ်ကြည့်တယ်။ အင်မတန်
ဖတ်လို့ကောင်းတယ်။ ဘဝရေးတွေ၊
ဘာသာရေးတွေ အမေ ရေးတယ်။
အမေ့မှာတွေ မြင့်တော့ပြန်တယ်။ ဘယ်
ပေးကံပြုပုံမုန်းတော့ မသိဘူး။ ဖတ်လို့
ကောင်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် နား
မပညာဘူး။ ကျွန်တော်က စ ပန်း
ကျောင်းသားဘဝ ဆယ်ယိုးစလေးနက်
အရွယ် ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းတိုက်ကြီး ဧကဇာ
ရေးကံတယ်။ အပေမှာမူတွေ သွားသွား
ပို့ရတယ်။

အမေ အသက် ၆၀ ကျော်နဲ့
ခေတ်သားသွားတယ်။ အပေပေးရတဲ့စာ
တွေ ဘယ်အောင်မှာမှ ဖန်ပန်ကလေး
တောင်မပါခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အပေ မေ
ကံကို စိတ်ဓာတ်ပေးပေးဖူး။ ဇွဲကောင်း
တယ်။ လူရေးတဲ့စာတွေ အပယ်ခံရပေ
မယ့် အရေးပပျက် ဆက်ပို့ခဲ့တာပဲ။
အပေ စိတ်ဓာတ်ပေးပေးဖို့ စာမူ သွား
သွားပို့ရတဲ့ ကျွန်တော်က အလွန်ကို
စိတ်ဓာတ်ကုန်တယ်။ ဒီလောက်စာရေး
ဝေကံရတဲ့ အမေ့စာတွေတောင်အပယ်
ခံရရသေးတာ။ ဒီအပေတွေပေးပို့ဖူး။
ငါပေးပို့ဖူး။ အပေ့မှာပဲလို့ မိတ်
ခတ်ကံကြီး ယပီထဲက ကြောက်မိတ်
ဝင်ခဲ့တယ်။ အဲဒါ ပေးပေးကြောင့်ပေါ့လို့
အပေ့ကို အပြစ်ကင်မိတယ်။

အပေ့ကို ကျေးဇူးတင်မိတာက
စာအုပ်နဲ့ ပျော်ရွှေအောင် တုတ်တစ်
ချောင်းကိုင်ပြီး ရိုက်သွင်းပေးခဲ့လို့

ကျေးဇူးတင်တယ်။ ကျွန်တော် ကလေး
ဘဝ ငယ်ငယ်က မျောက်နှုံးအောင်
ဆော့လွန်း။ ကစားလွန်းလို့ ထိပ်ပေါက်၊
ခေါင်းကွဲ၊ မြေကူးလက်ကူး၊ ထိန်းမခိုင်
အောင် မြစ်တဲ့အခါ အမေက ကာတွန်း
စာအုပ်၊ ကလေးဂျာနယ်၊ ပုံပြင်စာအုပ်
တွေကို တုတ်တစ်ချောင်းကိုင် ဖတ်ခိုင်း
ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် ငြိမ်သွားတယ်။
လူပျိုပေါက်ဖြစ်လာတော့ အမေဖတ်ပြီး
တဲ့ ခင်နှင်းယု၊ တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်၊
ငြိမ်းစကုန်း၊ ပါရဂူတို့ရေးတဲ့ စာအုပ်တွေ
ဖတ်ခိုင်းတယ်။ စာအုပ်ဆိုင်နဲ့ကလည်း
နီးစကော့ စာရေးဆရာခံဖောင် ဖတ်ဖြစ်
ခဲ့တယ်။ ဖတ်ပြီးမှ ချီးပေးမေးဖူး။
အမေက သွေးမူးပေးတယ်။ ခေမေသေး
တယ်။ ကျွန်တော် အယူအစား အတွေး
အခေါ်တို့ပါ ပြောပြရတယ်။ ကောင်း
တယ်။ မကောင်းဘူး။ ကြိုက်တယ်။
မကြိုက်ဘူး အပေ့ကို ပြောပြပေးတာ
အမေက ပြန်ပြီးပေးမိပြတယ်။

ဖီလီနို ကျွန်တော် လူပျိုပေါက်
ဘဝ ရွာရိုးကုံးပေါက် လျှောက်ပေးသွား
ဖြစ်တော့ပဲ ငြိမ်သွားတယ်။ စာဖတ်ပါ
မူးရောက် စာရေးဆိုင်ဖတ်တွေ ကျွေး
ဖွားဖြစ်လာတယ်။ အာလေးတွေ၊ တဗျာ
ဝေလတွေ စပြီး ကိုက်တခိုးပေးလာလာ
တယ်။ ပထမဆုံးစာပေ နေ့ဖြစ်တာက
မည်းစားစာပေပေါ့။

ငယ်ချစ်ဦးပေယွက် ပထမဆုံး
ရမဖြစ်တဲ့ ရည်းစားစာပေပေါ့။ ဒီစာပေ
တန် စဉ်းစားတယ်။ ရေထဲမှာကို ယယ်လူ
ခဲရမှာ မနွဲ့မှာ ကိုယ်ကိုပြန်ခဲရမှာ ဖတ်
ပေးပါကြောက်တယ်။ ဝိုးခိုင်းတယ်။ အား
ငယ်တယ်။

ဖီလီနို ငယ်ချစ်ဦးပေယွက်
ပထမဆုံးရေးတဲ့ ရည်းစား စာပေဖြစ်
တဲ့ သိမ်းထားတယ်။ ငယ်ချစ်ဦးပေယွက်

www.burmeseclassic.com

သူများနောက်ပါသွားတယ်။ အဲဒီလူနဲ့ပဲ ညားသွားလေရဲ့။

သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်က ကျွန်တော်ကို ရည်းစားစားနေရဦးတယ်။ မပေးဖြစ်ကို ငယ်ချစ်ဦးကတုတ်ရည်းစား စာကို မပေးလိုက်တယ်။ သူက ကူးမေးပြီး ယူချစ်ယူတို မေးတယ်။ စွဲသွားတယ်။ သူတို့ ညားသွားကြလေရဲ့။ နောက် တော့ သူငယ်ချင်းတွေအတွက် နောက် ကျွယ်က ရည်းစားစားတွေ ပင်တိုင်ရနေ ပေးခဲ့ရတယ်။ စားလုံး ညားသွားကြ တယ်။ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ကျွဲဟာ နံတာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့တယ်။ အသက် ၅၀ တော်မှ ငယ်သူငယ်ချင်းရဲ့ သား၊ မင်္ဂလာအောင်လွှားရင်း မင်္ဂလာ ပွဲမှာ ငယ်ချစ်ဦးနဲ့ ပြန်ဆုံရတယ်။ ငယ် ချစ်ဦးက မုနိုး၊ ကျွန်တော်က နှစ်ခု လပ်ဇာဝ ပြန်ဆိုကြတယ်။ စကားလက် ဆုံကျရဦးက နေ့ဖြစ်နောက်ကြောင်း လေးတွေ ပြောပြကြတယ်။

ကျွန်တော်မနေပေဘဲ ရည်းစား စားတွေကြောင့် သူငယ်ချစ်ဦးတွေအားလုံး ညားကုန်ကြကြောင်း စာတွေအားလုံး သူငယ်ချင်းမတွေက ပြလို့ သူမတစ်ရ တယ်တဲ့။ အရေးအသားတွေဟာ နံစား ချက်ရှိလို့ထင်ပါမို့ သိပ်ကောင်းတာပဲ တဲ့။ ဘယ်သူ့ကိုများ ရည်ရွယ်မှန်းဆ ရေးခဲ့တာပဲတဲ့။ ခပ်ပြုံးပြုံးလေး မသိချင် လောင်ဆောင်ပြီး မေးလာတယ်။

ကျွန်တော် အပြေရက်သဖြင့် ပြုံးနေရင်း သက်ပြင်းချစ်သည်။

မင်္ဂလာဆောင်ကအပြန် အိမ် ရောက်တော့ ကျွန်တော်ရင်တွေ လှုပ် ရှားနေတယ်။ စာရေးချင်စိတ်တွေတဖွား ဖွား ဖြစ်လာတယ်။ စိတ်ထဲမှာ ထိန်း မနိုင်တော့လို့ စာတစ်ပုဒ်ရေးချလိုက် တယ်။ အခါခါ ပြန်ဖတ်ကြည့်တယ်။

ဒီစာကိုတော့ မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ပို့ဖြစ် အောင်ပို့မှဖြစ်မယ်။ ငါ အသက် ၅၀ ဆကျော်ပြီး အချိန်မရှိတော့ဘူး။ ဒီစာကို မဂ္ဂဇင်းတိုက်က နေ့ချင်လည်းနေ့၊ ပယ် ချင်လည်းပယ် ရေးပြီး မပို့ဘဲထားရင် တယ်မတော့မှ မာမေးမာမာဖြစ်မှာပဟတ် သူ။ ပို့ဖြစ်အောင် ပို့ပယ်။ ဗေဘကြာ ငယ်ချစ်ဦးနဲ့ လွဲပတ်ဖာဖြစ်ဖို့၊ ဖာဖြစ် မခံနိုင်ဘူးဆိုပြီး မဂ္ဂဇင်းတိုက် ဂိုဏ်းက တယ်။ မကြာပါဘူး။ ပထမဆုံးတစ်ကြိမ် တစ်ခါတည်းဖြစ်တဲ့ စာမဟာ နေ့ချင် ဖော်ပြပါပြီလားတယ်။ မူးမေ့ လဲကျ မတတ် ဝမ်းသာလို့မို့ ပီတိဖြစ်ရတယ်။ ဒီလိုနဲ့ စာတွေအသက်ပျောက် ရေးဖြစ် လာပြီး အချိန်မမှားမှ မာမေးမာပုတ်စုံ ရယ်လို့ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

ရာခန်းခံရင်မြို့ဝဲထစ်မှသာ ငယ် ချစ်ဦးနဲ့ ဝုတီယာကြိမ် ဆုံဖြစ်ကြပြန် တယ်။ ကျွန်တော်ရေးတဲ့စာတွေ မဂ္ဂဇင်း မှာ သွားမြဲဖတ်နေကြောင်း အရင်က သာလို့ပင်မသိတာပဲတဲ့။ သူ့ဆီလည်း သတိမရဘဲ စာလေးသားလေး ပေးပါဦး လို့ ရပြာသွားတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက် တော့ ရင်တွေတုန်ရပြန်ပါတယ်။ စာ ရေးချင်စိတ်တွေ ခေါ်လာတယ်။

ဒီတစ်ခါတော့ ငယ်ချစ်ဦးဆီ ပထမဆုံး စာရေးပေးမယ်ဆိုပြီး ဆုံးဖြတ် လိုက်တယ်။ ငယ်ချစ်ဦးဆီ ပထမဆုံး ရည်းစားစာရေးပြီး မပေးဖြစ်တာက ၁၅ နှစ်သားအရွယ်။ အခု ငယ်ချစ်ဦးဆီ ပထမဆုံး စာရေးပြီး ပေးဖြစ်တာက ၅၀ နှစ်အရွယ် ဖြစ်နေသည်။

ရေးလိုက်ချင်သည်က ငယ်ချစ် ဦးကို မပေးဖြစ်သော ၁၅ နှစ်သားက ရေးခဲ့သည့် စာအတိုင်း ပြန်ရေးချလိုက် ချင်သည်။ ရေးခဲ့သည့်စာကို ယခုတိုင် အလွတ်ရ မှတ်မိနေပါသေးသည်။

တစ်ချိန်က ငယ်ချစ်ဦးအတွက် ပထမဆုံး ရည်းစားစာကို နံစားချက် နက်နက်နဲနဲ ရေးခဲ့သည်။ ပပုံပုံဖြစ်ပြီး မပေးဖြစ်နဲ့ ငယ်ချစ်ဦးနဲ့ လွဲခဲ့ရသည်။

စာပေပါပစ္စည်းပြီး စာပေပေးမယ့် ခွဲပါလျက် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် တာဝက ကျွန်တော် ဘာကြောင့် စာရေးချဖြစ် မလာခဲ့သလဲ။ စာတွေရေးပြီး မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာတွေ ဝယ်ချစ်ရမှန်ကြောက် လို့ စားငယ်စိတ်နဲ့ ဖွဲ့မခိုလို့ စာတွေပပို့ ဖြစ်ခဲ့တာ။ ဆံဖြူဘွားကမို့ ၅၀ ကျော် အရွယ်မှ အရဲစွဲနဲ့ပြီး မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ပထမဆုံး ရေးပို့ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ ပထမ ဆုံး စာပေးလေး နေ့ချင်ဖော်ပြခဲ့ရတယ်။ ဒီလိုနဲ့ စာတွေရေးဖြစ်ပြီး စာရေးသူ ဖြစ် လာခဲ့တယ်။

ယခု သက်ကြီးရွယ်တို ကရွယ် ရောက်မှ ငယ်ချစ်ဦးက သူ့မာမာပေးပါ ဦးဟု ရပြာလာသည်။ ရေးချင်သည်ကို မရေးနိုင်တဲ့ ရေးမိသည်က -

“နေကောင်းရဲ့လား။ ကျန်းမာ မေး ပပူစိုလဲပါ။ အနိစ္စ၊ ပုတ္တ အခုတ္တ လေ့ကျက်နေသလား။ နွားပေါ်” လို့ ရေးချ လိုက်တယ်။

ငယ်ချစ်ဦးက ပထမဆုံး စာပို့ ဖြစ်တယ်။ စာတိုက်ပုံထဲ စာကို ထည့် ခါနီး လက်သီးကိုဆုပ်၊ အံကိုကြိတ်ပြီး တောက်တစ်ချက် ခေါက်လိုက်မိရင်း -

“ဒီလိုမှန်းသိရကွာ...” လို့ သက်ပြင်းချ ညည်းညူလိုက်မိပါတော့ သည်။

ရေး သူအောင်ချမ်းလော်

တပည့်စာပေအဖွဲ့ (အောင်စိန်ကော့ ၂၀၀၈)

မြန်မာ့
ပြည်ထောင်စု
အစိုးရ
အဖွဲ့

လမ်းကြီးသည် မြည်မြည်ပြီး ဖြိုး သာသာလှပလျက်။

အပြာရောင် ကောင်းကင်ပြင် တွင် ကြယ်၊ နက္ခတ်၊ တာရာ မှစုမားပွဲ များသည် လမ်းလက်ပြီး ဆောက်ပင်ခဲ့ ခဲ့။ ချောက်စာရပ်ပျက်စိမ္မာရ နှစ်ကြယ် ကိုလည်း အထင်စာရား ပြောပြနိုင် သည်။ လမ်းကြီးနှင့် လွန်စွာခိုကပ် လျှင်ရှိနေသော အသာကြာပြိုက်မှာ လည်း ဆောက်ပင်သော စီနီဟပ်ပျက် အထက် အလွန်လှပနေသည်။

အသက် ၆၀ ကျော်ပြန်စသော အတ္တမာမယ်သုန်သည် ကြည့်လျှင် အပြာရောင်သန်းသော ကောင်းကင်ပြင် ကြီးကို ကြည့်ပြီး

“ကော်ကော် နက္ခတ်တို့ကတဲ နှင့် ကြယ်ဝါးလုံးနဲ့ခေါ်သော ဘုရားသုန် ရှိတဲ့ ‘ဟေ့’ နက္ခတ်ကလည်း ပိုပြီး အရောင်ထွက်သလိုပဲ လန်းနီပဲ။ သော ကြာပြိုက်ကလည်း အရမ်းပောက်ပ တယ်။ ဟေ့နက္ခတ်ကလည်း မြူးတ ကယ်ဆိုရင်တော့ သူ့အားတွေ အားလုံး ဟာ အာဟုတ်အာရုံကြောမှာ နှစ်မျော ပြီး ဝုစရိုက်အဖွဲ့တွေကို ပိုပြီးအားသန် တော့မှာပဲ”

အတ္တမာမယ်သုန်၏ ခင်ထဲမှ မီး ထိုးနေထွက်သံ၊ ပြီးတော့ သူ့မှာလည်း အန္တရာယ်အကြီးကြီးရှိနေသည်။ မရတ ကိန်းထဲသို့ ထိုးဝင်နေသည့် အန္တရာယ်၊ သည်အန္တရာယ်စက်တွင်းမှ လွတ်ဖို့ အတွေးမယ်သုန် အကြီးအကျယ်အပြင် အထင် ကြီးစားရမည်။

သက်ရှိသတ္တဝါတိုင်းမွေးပြီး သေ ရမှာပါ။ ဒါက အထူးအဆန်း မဟုတ်။ သာမန်သေခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ သူ့အ သတ်လို့ သေရမှာကိုတော့ အဖြစ်ပင် နိုင်၊ ပညာပရိယာယ်၊ ဉာဏ်ပရိယာယ်

အတွေ့အကြုံပရိယာယ်များ စေလင်းစင် မြင်မြင် မကောင်းသော သေခြင်း၏ အခွင့်အသက်များကို ပင်ကျော်လွှားနိုင်။ ကံ ကံ၏အကျိုးကလည်း ရှိသေးသည်။ သူ့ခြားဆန်းပြီးတဲ့ ခလားကပြုံးထဲမှာ မှက်စိနဲ့ပင်နိုင်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ အများကြီးပဲ။

ကြည့်စမ်း၊ ကြည့်လပ်ကောက်ပ တဲ့ လမ်းရောင်ကောက်မှာ လူလိုက်တဲ့ ရွှေဖောင်က နှစ်ကောင်၊ ကြီးမားကျယ် ပြန့်တဲ့ ပါးပျဉ်းတွေနဲ့ လရောင်ဟပ် နေတဲ့ မှက်လုံးတွေဟာ ကော်ကော်ရောင် ကောက်လို့ ဆွန်မြတ် သွေးစွမ်းတွေကို လှန်ပြပြီး ရှည်လျားတဲ့ လျှာနှစ်စွကို လည်း အောင်အထွတ် လှုပ်ပြနေဆဲနဲ့။

ကိုယ်လုံးမှာ ရှိမိပျား ပမာဏလောက် ရှိပြီး ဟဖိုး မာမေ့လျက် ရှိနေသည်။ ကိုကိုဟုတ်တုတ်နှင့် အပြင်သည် အထီးမြစ်ပြီး ရှည်ရှည်ပျော့ပျော့ ဟပြီး သည့် အမမြစ်၏။ ထူးဆန်းသည်မှာ သူ ကိုရွှေရှိ ခြေနှစ်ထပ်၊ ခွားနီစာရည်ကို ရွှေအမက ဦးစွာသောက်၏။ သည် အခြင်းအရာကို မြှင့်ထိုးက မွေးဖွားပျက် စိုက် ကြည့်၏။ ခွားခွီးကို ငြိမ့်က နှစ် စွက်နှင့် အညီအမျှ ထည့်ထားသော် လည်း မြှင့်ထိုးက အယ်လော့မှ ဦးစွာ မသောက်။ အပြုတမ်း ငြိမ့်မကို ဦးစား ပေး၏။

အမှန်စင်စစ် အတ္တမာမယ်သုန် သည် မိုးလေတိမ်သလွှာ ကင်းစင်ပြီး ကြယ်၊ နက္ခတ်တာရာစုံသည့် ညများ တွင် ထွက်သော် ဝိဇ္ဇာအတတ်ပညာ များကို ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်။ ၎င်းပညာ ရပ်များမှာ နက္ခတ်တာရာကြည့် အတတ် ပညာ၊ ဂါထာ၊ မန္တန်း၊ မန္တရား၊ ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်သည့် အတတ်ပညာ၊ ဆေး ကျောက်၊ မှော် စီရင်သည့် အတတ်

ပညာများ၊ မေ့ကလိုက် နတ်နေစာရပ် များ၊ ဝှဲမြင်စိတ်မြာပြီး ပိုင်ရာဆိုင်ရာများ ကို ပင်စိတ်လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းအချိန်များတွင် ခွားနီစက် စက်ကို ရွှေရွက် နှစ်လုံးတွင်ထည့်၍ လျှော်ခန်းသမ္ပုကို ပြု၏။ ၎င်းခွားနီများကို မြှေပောက် ခုတ်ပောက်က လာကောက် ကလွန်ကည်။

နှစ်ကာလ ရှည်ကြာလာသော် ရွှေဖောင်နှစ်ကောင်က အတ္တမာမယ် သုန်အား ထည့်ပါစေပြီးဖြစ်သည်။ သိရဇ္ဈာန်ပင် မြစ်လှည့်ကား၊ ကျားလူ တရားကို အနည်းနှင့်အများ သိတတ်ကြ လေသည်။

အတ္တမာမယ်သုန် အိမ်ပြန်တော့ လူ ခုတ်သောက် မကော်ကြိုနေသည်။ ပါလာသော မာရရှည်နှစ်လက်ကို ကြည့် မြင်ဖြင့် ကောင်းသော စေးဒီခြံခြင်း တော့မဟုတ်။ ကိမ်ခွေထွက်ပုစိပေါ်ယွင် ထိုက်စောင့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝိပိယ်မှ ရေနံဆီခွက်လေးသည် မြင့်မြင့်လျက်၊ ဘုရားစင်မှ ဂါဇာပေးထားတိုင်းမီးသည် မလင်းတော့ တစ်အိမ်လုံးကို အပူပိုက် ဆူထားဟန် တူသည်။

လရောင်သည် အခဲခို သစ်ပင် သစ်ကိုင်းများကို ထိုးပောက်ပြီး ပြာပုဒ် လျက်ရှိသည်။ ညှိငှက်များ မကော်ပြည် သံမှအပ ဘာမျှမကြားရ။ ဆောင်း အကုန် မနွေအကူး လေစူးကလည်း ငြိမ်သက်လျက်။

“အတ္တမာမယ် သတ်ကပြန်လာ တာလဲ ကျွန်တို့စောင့်နေတာ ကြာပြီ ခင်ဖျား ဉာဏ်နုဉာဏ်နက်တွေ့ဖူး။ ကျွန်တို့ကို ပြသနာရာရှိ မစင် မကောင်းဟော ပွေလား စီစား မှုတစ် ကိုယ်လုံး အပိုင်းပိုင်းခွဲပေးပြီး သံလွင် မြစ်ထဲ သွားပစ်ပေးမယ်”

လှည့်ပန်းပွင့် (အောက်ဘက်ကလေး ၂၀၀၀)

လေထုထဲမှ လရောင်ကို ထွင်းဖောက်ပြီး ပြောလာသည့်စကားသံ။ ထိုစကားသံနှင့်အတူ သေရည်အနံ့များကလည်း နံ့ဟောင်းလျက်။ အရက်များ အလွန်အကျွံ သောက်ထားသဖြင့် လျှာလေးအားလေးနှင့် လေသံလည်း မမှန်တော့။

အဘွားမယ်သုန်သည် ကြောက်ရွံ့ဟန်လည်း မပြေ၊ တည်ငြိမ်သော လေသံဖြင့် ပြောသည်မှာ -

“မင်းတို့ ဘာလိုချင်လဲ ပြော၊ အဘွားက အသက်ပြိုဒီးမနုဗြီ၊ ဘာအလုပ်အကိုင်မှ မရှိဘူး၊ ဘာပင်ပမူမှလည်း မရှိဘူး၊ သမီးရှစ်ယောက်က ထောက်ပံ့တဲ့ ငွေငါးငါးနဲ့ အသတ်ချင်ရပ်တည်ရတာ”

“ဒီမှာ အဘွားကြီး၊ အပိုငွေလျှောက်ပြောမိနေနဲ့၊ ခလကုန်တယ်၊ အချိန်ကုန်တယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ ခံနိုင်လားလို့ ခွင့်လိုတယ်၊ ခင်ဗျားဆိုတာ ငွေပိုပေး၊ စန္ဒာတော့ နှိတ်တယ်၊ နွေရီရင် ငွေပိုတာနဲ့ အတူတူပဲလေ၊ ယုယ့်ဟယ်မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျား ပါမလောက်ဆို သဘောပေါက်ပါတယ်”

လူ့သုတ်မာ အချောင့် သမားတွေကို ခွန်းခြားနုန်းငယ် အနိုင်ယူပြီး ပြောလို့မဖြစ်၊ ပန်းနှစ်ဖက်ကြား ပေါင်းစိုလိုသော ယုယ့်ဆိုရကလည်း ထိခွန့်လက် ဖျားနွားအသင့်ခိုခိုသည်။ သူတော်ကောင်း တစ်ဝိုက် သူ့ယုတ်မာ သုံးပိုမိုသော ကလေးယုတ်မာကလေးကလေးတွေ အများကြီး၊ အဲဒီအထဲမှာ ဘာသာမမှန်ပြုပြင်သူကောင်းကောင်းလောင်းဆောင်ထားတဲ့ ယုယ့်ဟန်က ပိုလို့ဆိုးသေး။

အဘွားမယ်သုန်သည် တည်ငြိမ်သော မြေလှမ်းများဖြင့် ကိုယ်ပေါ်တက်သွားလိုက်သည်။ ရေနံဆီမီးခွက်ထွန်းပြီး

အခန်းထဲမှ ဖျာအောက်ရှိ ရွှေလက်ကောက် နှစ်ကွင်းကို ပေးလိုက်သည်။

ရေနံဆီမီးခွက်အရောင်ဖြင့် ရွှေလက်ကောက် နှစ်ကွင်းမှာ လင်းလက်တောက်ပနေသည်။

“အဘွားမှာလည်း အဲဒါပဲ ရှိတော့တယ်၊ မင်းတို့ ယုံချင်လည်းယုံ၊ မယုံချင်လည်းနေ၊ နောက်လည်း မလာပါနဲ့တော့ကွယ်၊ တောင်းပန်ပါတယ်၊ ဘာဝင်ငွေမှလည်း မရှိဘူး၊ မင်းတို့ ကလေးဆုံးပါ”

အဘွားမယ်သုန်သည် မခိုတင်ပဲ ကို ဝမ်းနည်းပက်လက် ဖျက်ရည်များ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျပြီး ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရွှေလက်ကောက် နှစ်ကွင်း မူသည်နှင့် စားကိုင်လျက်နှစ်ယောက် ထွက်ခွာယူပေးပေပြီ။

အမှန်စင်စစ် အဘွားမယ်သုန်မှာ သမီးနှစ်ယောက် ရှိသည်။ အိမ်ယေးကိုယ်စီနှင့်၊ သမက်ကွေကလည်း အရက်ကြိုက်ကလေး ငမ္မာတွေ၊ အတူနေလို့မဖြစ်။

ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဆုံးပါးသွားပြီး အိမ်ထောင်ရှိသူ သမီးတွေနှင့် အတူနေကြည့်မေး၏။ အရက်သောက်ပြီး မလေးလျှင် ပြုသောနာဂုဏ်။ ဆံဆိုင်ကြမ်းမဖြစ်။ ပိုပိုအိမ်မှာ နေမဟော့လည်း မဟော့လိုက်က မသေး။ သည်အန္တရာယ်ဝက်ပွင်းက အချိန်မရွေး သေသွားနိုင်သည့် ခက်ကွင်း။

*

သာယာလှပသော လရောင်အောက်တွင် ယေပရန်၏။

မြစ်၏ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှ သစ်ဝင်ဝါးပင်များသည် လရောင်နှင့်

ဟင်လျက် စိမ်းဖန်ဖန်အရောင်ကို ဆောင်လျက်ရှိသည်။ ဒီနေ့မှာနေသော သံလွင်မြစ်ရေသည် လရောင်အောက်တွင် ငွေရောင်တောက်နေသည်။

သံလွင်မြစ်နှင့် ပေ ၁၀၀၀ ကျော်သာဝေးသော ကော့ပိန်းရွာသည် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်ရွာဖြင့် အိမ်မောကျလျက်။ သံလွင်မြစ်ကြောကို ငမ္မာကြီးရွာကို တောင်နှင့်မြောက် ခွဲခြမ်းထားသည်။ အိမ်ခြေ ၇၀ ကျော်ရှိပြီး တောင်ပိုင်းသည် ရွာ၏အရှေ့ပိုင်းဖြစ်လာပြီး မြောက်ပိုင်းသည် ရွာ၏ အနောက်ပိုင်းဖြစ်လာသည်။ ကောင်းကင်ရဲ့ လှုပ်သကူကုန်မှာ 'ပဲ' ပဲ ပဲ ပဲ ဖန်နေသည်။ လှည့်ရောင်မယု ယေဆုတ် စ ရက်၏ပုံဖြစ်သည်။ ညဉ့် ၁၂ နာရီကျော်ပြီ။

ညဉ့်ကြီးတိုင်း နောက်တစ်ပုလင်း ထပ်ပေးဗျာ၊ အပြည့်ပေးရာ ဘာရှိမေးလဲ၊ ငါကြောင့် ရှိသေးလား”

ညဉ့်ကြီးတိုင်းသည် ပေစီအားကြည့်ပြီး -

“ပင်းတို့သောက်တာ သိပ်များနေပြီ၊ အရက်ဆိုတာ များသွားရင် လူမှန်းသူမှန်း သိတော့ဘူး၊ အဲဒါဟာ ကိုယ့်ငွေပေးလို့ ကိုယ်ပေးတာပဲ၊ ဒီကပ်ပုလင်းတုန်ရင် မြန်မော့၊ ဒီမှာ ငါကြောင့်”

ပေစီနှင့် ကြော်ည့်သုံး နှစ်ပီးလုံး ပါးကြော်ကိုကြည့်ပြီး

“ညဉ့်ကြီးတိုင်း၊ ငါနဲ့မကြင်ကြီးပါလားဗျာ၊ နတ်မြောက်ထားတဲ့ ငါ့ခင်ကြော်ကြီး မဟုတ်လား”

“အဲဒါတော့ မသိဘူးဗျာ၊ ငါ့မိန်းမ စင်လေ့နဲ့ ပြီးမတက်ခင် ကားပတာပဲ၊ မဟာမင်းလည်း မဟာမင်းပေ၊ ငါ့ခင်၊ အကောင်ကြီးကြီးတွေကတော့ နတ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့လူတွေပဲ တော်တော်

www.burmeseclassic.com

များများ ရှောင်ကြတယ်၊ နတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဂိုဏ်းအယူအဆတွေပေါ့ကွာ”

ပေမိနဲ့ ကြောင်သို့ နှစ်ဦးစလုံး မွန်းဟုံပုံပြန်ပေ။ ဖာရော်ဟစ်ပုလင်းနှင့် ငါးရုံကြော်တို့ တုန်အောင် စားသောက်လိုက်ကြသည်။ အရက်ပုလင်းနှင့် ငါးကြော်ပန်းကန်တင်ထားသည့် စားပွဲပေါ်၌ ခရနံသီစီးခွက်လေးသည် ဆီတုန်ပြီး ငြိမ်းသွား၏။ ဝန်းကျင်သည် ပျော်ပျော်ကရုသွား၏။

သူတို့နှစ်ဦးလည်း အရက်ဖို၊ အမြည်းဖိုများပေးခဲ့ပြီး ရွာလယ် အရက်ဆိုင်အတွင်းမှထွက်ခဲ့သည်။ နှစ်ယောက်လား၊ ရေချိန်ကိုကြီး၊ အစောင့်လည်း မှူးနေပြီဖြစ်သည်။

“တွေ့တောင် မေမိ၊ အဘွားကြီးကို ညဉ့်ပန်းနှိုက်ခက်ပြီး နွေတွေကို ရုပအောင်ယူရမယ်၊ သူ့အလောင်းကို သံလွင်မြစ်ထဲ မျှော့လိုက်မို့”

ကြောင်သိုးသည် ပေစိအား ကြည့်လျက် -

“လွယ်လွယ်နဲ့တော့ သူ့နွေတွေကို အေးမက်မောင်ဘူး၊ သူ့မှာ လှပနဲ့ ခေကျာ ရုတားကို နွေတွေရှိတာကိုတော့ သူ့သမက် အတိအကျ ပြောထားတယ်၊ အဘွားကြီးကို အချို့သတ်ပြီး ကောင်းရင် ပိုကောင်းမယ်၊ နွေတွေ အကုန်ရတော့မှ သတိုးပြီး သံလွင်မြစ်ထဲ မျှော့လိုက်ရင် ပိုမကောင်းဘူးလား”

မှောင်နှင့်မည်းမည်း တောလမ်းကလေးကို လက်နိုင်းတတ်ဖီး နှစ်တောင့်ထိုး အလီဖီးရောင်ဖြင့် လာရခြင်းဖြစ်သည်။ လမ်းတစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီမှ ချွဲနွယ်ပိတ်ပေါင်း သစ်ပင်ကြီးငယ်များစွာ တို့သည် မစိုမပို လှအလင်းရောင်ကို ကာရံထား၏။ လေမတိုက်သဖြင့် သစ်ပင်ကြီးငယ်မှန်သမျှ လှုပ်ရှားမှုမရှိ။

တိတ်ဆိတ်သော ညဉ့်ယံတွင် သူတို့နှစ်ဦး၏ စကားပြောသံနှင့် မိနပ်သံများက လွှမ်းမိုးနေသည်။ ပေစိမှ -

“အဘွားကြီး အခြေအနေကြည့်ပြီးလျှင်ရှာကြတာပေါ့ကွာ၊ မင်းလျှောက်တဲ့ ခြေသံနဲ့ မိနပ်သံကလည်း ကျယ်လိုက်တာ၊ ရေမြယ်လုံလုံ လျှောက်စမ်းပါ”

ကော့ပိမ်းမှ လူမျိုးနှစ်ဦးကို ပြပါဆိုလျှင် ပေစိနှင့် ကြောင်သိုးက ထိပ်ဆုံးမှာရှိ၏။ မကုတ်ကာမှန်သမျှ ကာကွန်လုပ်၏။ အနီးအနားရှိ ရွာများမှ အောင်ကြည့်စာရင်းတွင် ပါဝင်သူများလည်း ဖြစ်သည်။

အရက်များပြီး အမူးလွန်နေသဖြင့် ရေလှမ်းများလည်း မမန်တော့။ စကားပြောရင်လည်း အာလေး ‘လျှာလေးနဲ့’၊ သူတို့လက်ထဲမှ စားရှည်များ ကလည်း လခရောင်အောက်တွင် လင်းလက်နေသည်။

ရွာကခေ့ဂိုင်းရှိ အဘွားမယ်သူန် အိမ်ရောက်တော့ လူမချိုး၊ အိမ်ရှေ့အထဲပေါက်ကို ဂါးကပ်ကလေးဖြင့် ကာထား၏။ ခရိုမိုး၊ ထရိုကာ၊ ဖျှင်ခင်း အိမ်တစ်လုံး ဖြစ်သည်။

တစ်အိမ်လုံးကို နွေအနောက်ရွာပေးပြီး -

“အဘွားကြီး ငါတို့ရန်ကလွတ်အောင် ရှောင်သွားပြီလား၊ မသိဘူး” ပေစိ၏ ပြောဆိုချက်များကို ကြောင်သိုးက လုံးဝလက်မခံ။

“မထင်နဲ့ ကိုယ့်လူ၊ မှထင်နဲ့ ဒီအဘွားကြီး ငါတို့ကို ကြောက်မယ်ထင်လို့လား၊ အဲဒီလိုထင်ရင် လုံးဝမှားသွားလိမ့်မယ်၊ အခုလည်း ဒီအဘွားကြီး တစ်နေရာရာမှာ ရှိနေလိမ့်မယ်၊ ငါထင်ရင် မမှားဘူး လာ ငါတို့ နယ်တော် ရှင်နန်းဘက် သွားကြရအောင်”

အဘွားမယ်သူန်အိမ်နှင့် နတ်နန်းများ ရှိသည့်နေရာသည် ပေ ၅၀၀ လောက်သာ ကွာဝေးသည်။ ပေစိနှင့် ကြောင်သိုး နတ်နန်းများရှိရာရောက်တော့ မှင်တက်ပေးမော ကြည့်ရှုနေမိသည်။

အတယ်ကြောင်ဆိုသော် နတ်နန်းများပေးပွဲလုပ်ပွဲ၊ ဖယောင်းတိုင်းများ၊ အဖျားတိုင်းဖိုးများမှထွက်နေသော အမွေခွဲသာများ၊ အောင်လပျံပန်းများ၊ လက်ဖက်ပွဲများ၊ သောက်တော်ရေးများဖြင့် ဖြိုင်ဖြိုင်ဆိုင်နေသည်။

ဗွာပတက်ရှင်၊ မြို့စောင့်ရှင်၊ နယ်စောင့်ရှင်၊ ဘုဗွိုသိုက်နန်းရှင်၊ တောင်ပိုင်သိုက်နန်းရှင် များ၊ အားလုံး လျှပ်ရွာသက်ဝင်နေသည်။ သို့သော် အဘွားမယ်သူန် ပရိ၊

ကြီးမားလှသော နေ့ညောင်ပင်ကြီးအောက်ရှိ နတ်စင်များမှာ ဖယောင်းတိုင်းဖိုးများဖြင့် လင်းတိန်တောက်ပပြီး အဖျားတိုင်းဖိုးမှထွက်သော အမွေခွဲသာများဖြင့် မွှေးကြိုင်နေလေတော့သည်။

သူတို့နှစ်ဦး နတ်စင်များကို ထူးဆန်းသော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်ပြီး ကြောင်သိုးမှ -

“အဘွားကြီး ဒီကိုလဲသွားတယ် ကွ၊ ငါထင်ရင် မလွဲဘူး၊ အဘွားကြီး ရှိတဲ့နေရာကို ငါသိတယ်၊ လာ သွားမယ်၊ မြန်မြန်လား၊ ရေမြယ်ထွက်အောင် မြည်းမြည်းလျှောက်”

သူတို့နှစ်ဦး အနည်းငယ်သော လရောင်ကို အားကိုးလျက် တောတန်းကလေးတစ်ခုကို ဖြတ်သည်။ ချောင်းကလေးတစ်ခုကို တတ်တဲအားဖြင့် သိပ်မလင်းတော့။

လှည့်ပုံနံရောင် (အောက်တိုကာ ၂၀၀၀) ၁၅

သံလွင်မြစ်နှင့် အလွန်ပင်နီးကပ် လာပြီဖြစ်သည်။ လေကြောင်းသင့်လျှင် တစ်ချက်တစ်ချက် ခရီးသံကို ကြားနေ ရသည်။

မည်းမှောင်စိုက်ဆိုးဝါးနေသော ပါးပင်အောက်အရောက်တွင် အဘွား မယ်သုန်ကို တွေ့ရသည်။ သူတို့နှစ်ဦး နှင့် ပေ ၅၀ ကျော်ကျော်အကွာတွင် ဖြစ်သည်။

အဘွားမယ်သုန်သည် မြေကြီး ကို ဝေါ်ပြားတစ်ယက်ဖြင့် ဝှားဆွဲနေပြီး အဟောင်းဟောင်းရှိသည့် မြေကြီး တစ် ချောင်းကို မြေကြီးထဲ မြှုပ်နှံလျက်ရှိသည်။ ပြီး တစ်ဖက်တွင် မြေခွက် နှစ်ခွက်ထိလည်း မြေအိုးမြှုပ်နှံသည့်အပေါ် ပင်ထားပြီး မပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။ ကြည့်နေ ရင်း ပျောက်ကွယ်သွားသဖြင့် ပေစီ အတော်အကြာသွားသည်။

“ဟ ဝီမာဘွားကြီး ကယ် ပျောက်သွားပါလိမ့်”

ကြောင်သို့မူ ကိုးညှင်းစွာဖြင့် ပြောသည်မှာ -

“ဝီမာဘွားကြီး ငါတို့ ရန်ကို ကြောက်နေတာ။ ရွှေတွေကို မြေအိုးထဲ ထည့်ပြီး ငှောင်ပြေးတာပေါ့ဘူး။ ပါတီ သူတို့ ချောင်းကြည့်နေတာ မယုံရဘူး။ လာ သွားမယ်။ အဲဒီမြေအိုးကို ဖော်သူ မယ်”

သူတို့နှစ်ဦး အဘွားမယ်သုန် မြေကြီးထဲ မြေအိုးလေးမြှုပ်နှံရုံ နေရာ ရောက်ပေဘဲ ပိုတစ်ဖက် လရောင်အောက် တွင် အရွယ်တူ မြေပွတ်ယပ်ပွတ် အညို ကျညိုကာရွှေ နှိပ်နှိပ်ခွက်ကို ဝှား ရသည်။ ၎င်းနှိပ်နှိပ်ခွက်ကို ဘေးထမ်းပြီး မြေတစ်ဖက်ကို လက်ဖြင့်ယက်ထုတ်လိုက် သည်နှင့် အိုးတစ်လုံးကို တွေ့ရသည်။ အိုးအဖုံးကို ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် ပိုတစ်ဖက်

လရောင်အောက်တွင် ရွှေလက်ကောက် များ။ ရွှေဆွဲကြိုးများကိုတွေ့ရသည်။ ဝမ်း သားလွန်းသော ကြောင်သိုးသည် ပေစီ အားကြည့်ပြီး -

“တွေ့လား။ ငါပြောတာမှန်တယ် မဟုတ်လား။ ငါထင်ရင် မမှားပါဘူးလို့ ပြောနေ။ လာ လာ အဘွားကြီးကို အပြတ်ရှင်းပြီး သံလွင်မြစ်ထဲ မှောင်လိုက် မယ်ဟာ”

သူတို့နှစ်ဦး ထိုင်ရာမှအကွာတွင် ဝှားဖျားကွက်ရှိသော နို့ခွက်များကို မြေ ထောက်ဖြင့် နင်းမိသဖြင့် မပျက်စီးဘဲ တော့သည်။

ယိုဟဒိုန်ဟုင် ကနီးကပ်နေသော ရွှေပုလဲထဲမှရောက်နေသော မြေထောက် နှစ်ဖက်ကပ်သည်။ ပါးပျဉ်းကြိုးများကောင် လျက် ရန်မဲ့တွေ့ရသည်။ အမှန်ကစစ် ရင်ခွားနှိပ်နှိပ်ခွက်သည် မြေထောက်နှစ် ခုကောင် သောက်နေကျ အဖားဖားဖား

ပေစီနှင့်ကြောင်သိုးမှာ လောဟာ ငှောတိုက်ပြီး မြေအိုးထဲရှိ ပစ္စည်းများကို သာ မဟာမိတ်ကိရိယာဖြင့် လက်ထဲတွင် ခားမရှိ။ ကတယ်ထမ်း အရွှေ့ရယ်ကြာ တော့ ခားကောက်ဖို့ အချိန်မမူ မဟုတ် တာရေမရှိ။ အရက်ကလည်း အလွန် ကျွဲ ကောက်ထားတော့ အာလုပ်လို့ သာတိုင်ရမှန်း မသိတော့။

ပါးပျဉ်းကြိုး ပါးပျဉ်းကြိုး များပျက်နေသော မြေထောက် နှစ် ကောင်သည် ပေစီ ကြောင်သိုးကိုအရပ် ယက် လွန်စွာမြင့်မားနေသည်။ ခုခံ ခံလို့မရ နားဖြင့်တွင် မြေခွက်များ ခလဲနှိပ်လိုက်သည်။

တံတံဆိတ်မြစ်သက်သော ဝန်း ကျင်တွင် “အား”ဟု အော်လိုက်သံသည် ချောက်ချားစရာကောင်းလွန်းလှသည်။ ရွှေတွေ့ရှိသော မြေအိုးကို ရင်ဝယ်ပိုက်

လျက် ကြောင်သိုးက ရွှေ ပေစီက နောက် သံလွင်မြစ်ရှိရာသို့ သွေးစူး သွေးတန်း မြှေးတော့သည်။ ကြီးမားလှ သော မြွေဟောက်နှစ်ကောင်က နောက် ကလိုက်လျက်။

“ကယ်ကြပါဦးဗျို့”

ဟု ကြောက်ရွံ့တုန်ယင်စွာဖြင့် အော်ဟစ်သံများကို မည်သူ တစ်ဦး တစ်ယောက်မှ ကြားလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ သူတို့နှစ်ဦး သံလွင်မြစ်ကမ်းစပ် မရောက်သော်ပင် မြေထိပ်ဖျားကိရိယာ ဖြစ်သည်။

ရွှေက ရွှေကိုးကိုးကိုးထားသော ကြောင်သို့မူ သံလွင်မြစ်ထဲ ဦးစွာနှိပ် ဆင်းလိုက်သည်။ နောက်မှ လိုက်လာ သော ခေတိကလည်း မမည်းစား၊ မမင် မြင့် ခုန်ဆင်းပြန်သည်။ သူတို့မောက်မှ မြွေဟောက်နှစ်ကောင်ဟာ ယုံကြည်ကြီး လိုက်လျက်။

ဥရမောင်ခံမောင် မေစီရိုးတင်ပါး လရောင်အောက်တွင် အိမ်ပျောနေသော သံလွင်မြစ်ငယ်တွင် သူတို့နှစ်ဦး တဖြည်းဖြည်း နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွား တော့သည်။

*

အဘွားမယ်သုန်သည် နတ်စင် ကွေ့ရှိရာနေရောင်တော့ မယောင်ပိုင်မိ များ အပွေးတိုင်မိမိများဖြင့် လမ်းလက် တောက်ပလျက် ရှိသည်။ အပွေးတိုင်ပု တွက်သော နံဘေးများသည် ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး မွှေးကြိုင်လျက်။

အဘွားမယ်သုန်သည် ပိုက်ရာ ဆိုင်ရာများကိုခွဲခွဲဦးဦးတိုင်းပြီး သူ့အိမ် နန်းရှင်၏ ညောင်ရေတံဆိပ်မှ အောင် သပြေပန်းများကိုပေးပြီးအထုပ်တစ်လုံး ကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ပြီးနောက်ရေ တိုင်း ရေအသစ်ထက် အောင်သပြေ

ပန်းကို ပြန်ပူဇော်ထားလိုက်သည်။

ဘဝပြောပြော လောကကြီးတွင် ပိုင်ရာဆိုင်ရာများ သူ့နေရာနှင့်သူ မှီနေသည်ကတော့ အမုန်း၊ ခုညံ့သူဖွဲ့ခြင်းမျက်ပမုတ်နိုင်။

အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်ယူ ဆိုစိုးရိမ်သော်လည်း မိုးမိုးညားမိုးညား ဉာဏ် မတူပါ။ အများကြီး ဂွာခြားလွန်းလှသည်။

အမုန်းစင်စစ် အဘွားမယ်သုန် မပစ်နိုင်ကြောင်း သို့လာမည်လမ်းကြောင်း များကို ကြိုတင်သိရှိထားခြင်းက သေကိန်းမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ခြင်း ပြစ်သည်။ ပိုင်ရာဆိုင်ရာများကို ပူဇော်ပယ်ပြီး ကုမ္ပဏီသိုက်နန်းရှင်မီ မညောင်ရေရတိုးကြီးကံတွင် ရွှေထည်ဝစွည်းများကို ထည့်၍ ဖောက်သစ်ပြန်များစိုက်ကာ လျှောက်ထားပုံခြင်း ပြစ်သည်။

နတ်စင်များနှင့် ပန်းမဖေေ ရေပြေစောက်နှစ်ကောင်ဖား နို့ဟိုက်သည့် နေရာတွင် ပြေဖိုဗိယ ရွှေမဟာဇာညွှတ် ကမင်ရှပ်ပြ ခန့်တီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပေမီနှင့် ပြောင်သိုးကို သက်ကွင်းထဲသို့ ပင်လာအောင် ကောက်ချောက်ဆင်ထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

အဘွားမယ်သုန်သည် ရွှေထုပ်ကိုပိုက်လျက် လျှင်မြန်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့သည်။

ထုံးစံအတိုင်း နတ်နေအရပ်များ အလိုက် ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်အပြီးတွင် နွားနို့စစ်စစ် နှစ်ခွက်ကို မြေဟောက်ကြီးနှစ်ကောင်ကို ဒါနပြု၏။ လုံးဝ ပြန်ပေါ်မလာတော့၊ အစစခု ရှာလို့မရအောင် ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားတော့သည်။

အဘွားမယ်သုန် တစ်ယောက် မြေဟောက်ကြီးနှစ်ကောင် ပျောက်သွား

ကတည်းက အလွမ်းအဆွေး ဝေဒနာများ ခံစားခဲ့ရသည်။ သူ့အသက်ကို ကယ်သွားတဲ့ မြွေတွေလေး၊ ကစ်ရက်ပေါ်လာနိုး၊ ကစ်လ ပေါ်လာနိုး၊ ဟစ်နှစ်ပေါ်လာနိုးနှင့် ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

အဘွားမယ်သုန် ဖာသက် ၇၅ နှစ်ပြည့်၍ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ကောင်းကင်ထဲတွင် ကြယ်ခြောက်လုံး ပါဝင်၍ မြွေပုံသဏ္ဍာန်နှင့်ကူသော အသင်္ခလီယ နက္ခတ် မြူးထသည်။ ညဉ့်နှစ်ရက်တီးချိန် အဘွားမယ်သုန် အလောကပြိုင်ဆင်ကားသည်နေရာသို့ မြွေဟောက်ကြီး နှစ်ကောင် ဖောက်လာသောအခါ လူအများက မိုက်သတ်မည်ပြုသည်။

ထိုအခါ ရွာသူကြီး ဦးမြေ -

"ဟေ့ ထံဝီမြေတွေကို ဘာမှ မလုပ်ကြနဲ့၊ သူတို့ဘာသာသူတို့ လွက်လွတ်လင်လင် နေပါစေ၊ ငါ့ကို မယ်လွန်မသေခင် မှာသွားတယ်၊ ပါမေတုံညာ ငါ့ဆီ ငါ ဟပြန်တိုက်နေတဲ့ ရွှေနှစ်ကောင် လာလိမ့်မယ်၊ သူတို့ကို ကာမှ မလုပ်ပါနဲ့လို့ မေသေချာချာ မှာသွားတယ်"

ရွာသူကြီးဦးမြေ စကားကြောင့် ရွာ သူရွာသားများ အလွန်အမင်း အံ့ညွှန်သွားကြသည်။

ကြီးမားလှသော ဝါဆိုဖယောင်းတိုင် မီးအလင်းရောင်အောက်တွင် မြွေဟောက်ကြီးနှစ်ကောင်မှာ အဘွားမယ်သုန်၏ အလောင်းကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုပြီး ဘုရားစင်အောက်မှ လျှို့ဆင်းကာ ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

မင်ဟန်(သန်လျင်)

စုမ္မာ ငါးပုဒ်

စာပေ ဝါသနာရှင်များ မိမိ၏စာမူကို မိတ္တူကော်ပီထား၍ လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း တိုက်သို့ ဆက်သွယ်ပေးလိုနိုင်ပါသည်။ မေးခွန်းများသော စာမူများကို ပြန်လည်ပေးပို့မည်မဟုတ်ပါ။

ဝင်ငြားမဂ္ဂဇင်းတိုက်များသို့ တစ်ပြိုင်တည်း မေးပို့ခြင်းမျိုး မပြုပုံကြံဒါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

ရေ-ဟောင်း-ဘုရားသမိုင်းကြောင်းများ၊ ဘာသာရေး အစာင်းပါးများ၊ ဂန္ထီရဝတ္ထုများ၊ မုဆိုးဝတ္ထုများ၊ ရာဇဝတ္ထုများ၊ ဟာသများ၊ အရှေ့တိုင်း-အနောက်တိုင်း-ဆေးပညာရပ်များ၊ ထူးခြားဆန်းကြယ်သောဖြစ်ရပ်များ စသည်ဖြင့် ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

- ◆◆◆◆◆
- မီးဝှားစေ့လှုပ်ငန်းစုစုံစွာ**
- မိမိလှုပ်ငန်း**
- ပိုမိုသုံးတတ်**
- အောင်မြင်စေရန်**
- သပြည့်ဝန်းစုစင်းတွင်**
- ရကြိတ်ဗွား**
- ထည့်သွင်းနိုင်ပါသည်။**
- ◆◆◆◆◆

အဖြေအမည်: **တစ်ယက်နာ**
ကျပ်တစ်သောင်းငါးထောင်တိတိ ဖြစ်ပါသည်။

အဖြေအမည်: **ယက်နာဝက်**
ကျပ်ခုနစ်ထောင်ငါးရာတိတိ ဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂါ ချမ်း ရှိန်
အယ်ဒီတာအဖွဲ့
လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း
တိုက်အမှတ် (၇၂၄)
အခန်း (၁၀) ပထမ၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊
(၁၇×၁၀)လမ်းကြား၊
လသာကြီးလမ်း ရန်ကင်းမြို့၊
မုန်း - ၀၉ ၄၅၂၂၅၅၀၅၀

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (အောက်တိုဘာ ၂၀၁၀) ၁၁၁

မောင်မောင် ကံတူကံကြီးမောင်

တစ်ချိန်က မောင်သက်အောင်
ဟိုဖွားကလေးကွက် စာသင်ကျောင်း မရှိ
သေးပါ။

တစ်ရွာလုံးက ဆွန်ခင်လေးစား
မားမားကြသော ဘဏ္ဍာကျွန်း၏
ကိမ်ခွဲ ကျောင်းစတင်ခဲ့ကြရသည်။
ဘဏ္ဍာကျွန်း၏ ကိမ်ခွဲခြံဝင်းမှာလည်း
အင်မတန်ပျော်ရွယ်လှသဖြင့် မောင်သက်
အောင်တို့အတွက် စာသင်ကြားရာရှိ
လည်းမကောင်း၊ ခန္ဓာကစားရာရှိလည်း
ကောင်း၊ အလွန်အဆင်ပြေ၍ မျှော်စရာ
ကောင်းလွန်းလှသည်။

မောင်သက်စတင်က စာတတ်
၏။ ဣတ်ကောင်း၏။ ထို့ပြင်
ဘဏ္ဍာကျွန်း၏ အချစ်ဆုံးကပည့်စာရင်း
ပင် ဖြစ်ပေသည်။

မောင်သက်အောင်တွင် စရိုက်
ကန်ခဲ့တော့မိ၏။

အင်၏ ညိုဖြူသည့် ဦးပေးတော်
စပ်ယူကာ မောင်သက်အောင်ကို အချစ်
ဂိုဏ်းပေးသည့် အလျောက် ဦးလေး၏
ညာဉ်ဆိုးများက မောင်သက်အောင်ထံ
ပူးဝင်ကပ်ငြိသည်လားတော့ မပြော
တတ်ပါ။

ဦးလေးကလည်း တစ်ဖက်သား
လုံး၏ ပြောမရ ဆိုမကောင်းမှုကြောင့်
ပေယျာလကန်ပစ်ထား (ဥပမာပြု
လျက်လျှော့)ထားသည်။

ပြောကံနှစ်သား အရွယ်သာရှိ
သေးသော မောင်သက်အောင်လေး
အား ကျောင်းဆင်းချိန် (သို့မဟုတ်)
ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် မိဘများ ယစ်
သည်နှင့် ပရိယေကံကွက်ကမ်းကာ လယ်
ကွင်းများဆီသို့ ခေါ်သော်လျှင်ကတိ
သည်။ ငါးစိုက်သည်။ ပုစွန်လုံး နှိုက်
သည်။

“လက်လက်ဆတ်ဆတ် စား
ဖာရသောပိုမိုကား၊ စားလို့ကောင်းတာ
အားရှိတာ” ဟုဆိုကာ လယ်ကန်ဆင်း
ပေါ်တွင် ဖမ်းဆီး၍ ရသမှုသော

www.burmeseclassic.com (အောင်တို့ကာလ ၂၀၀၈)

ငါးပုစွန်ကြီးကို အသင်ဆင့်ပါလာသော
မီးခြစ်ဖြင့် သစ်ကိုင်းခြောက်များရှာကာ
ဖီးဖုတ်တော့သည်။ ပြီးလျှင် သူ့ကိုယ်
တိုင်လည်း စား၏။ မောင်သက်အောင်
ကိုလည်း ကျွေးလေသည်။ ထို့ကြောင့်
လည်း မောင်သက်အောင်လေးမှာဖွဲ့
ကလေးပီပီ ဦးလေးနှင့် လိုက်သွားနေရ
ပါ။ အပျော်ကြီးမပျော်၍ ကျေနပ်နေပေ
တော့သည်။

ကြာလာသည်နှင့်အမျှ မောင်
သက်အောင်တစ်ယောက် ဦးလေး၏
ငါးရှာ့ ဖားရွာ၊ ပုစွန်ရွာ စသောပညာရပ်
များကို တတ်ကျွမ်းလာခဲ့ပေပြီ။

ထိုနောက်တွင် ဦးလေးအပေါ်
ကို မဆောင်တော့။ ဦးလေးဟို မမြင်၊
ဦးလေးမဖားလေပေလျှင်လည်း ကစူခိုက်
တော့။

ကိမ်စေ့ရဲ့ ခရုငြင်းလေးထဲမှ
ကုန်းကုန်းတွပုဖြင့် တက်လာကြသော
ပုစွန်လုံးများကို သူ့ကိုယ်တိုင်မင်း၏။
လူကြီးများလစ်လျှင် လစ်သလို ခရုငြင်
ငယ်များ၌ ငါးလေးများကို မရတော
လိုက်လိမ့်မင်း၏။

ရုလာသမျှသော အကောင်
အရှင်လတ်လတ်များကို လူကြီးများ မရှိ
မိုက် မသိခိုက်မှာပင် မီးဖိုသံသို့ ပစ်
ထည့်၏။ မီးပူပိုနီနှင့်အတူ တွန့်လိမ်
တောက်ကျွေးလျက် ဖျပ်ဖျပ်လူးရင်း
မချိမဆုံဝေဒနာဖြင့် ထွက်ပေါ်လာ
သော အနံ့တို့သည် မောင်သက်အောင်
အား သွားရည်ကျစေပေပြီ။ ထို့အတူ
နှစ်မြို့ကိမြို့ရွက်စွာ ဖားသောက်တော့
သည်။ ဤကဲ့သို့သော အကြိမ်ပေါင်း
ကား မရေတွက်နိုင်တော့။

မောင်သက်အောင်တို့ ပထမ
တန်း အတန်းတင်စာမေးပွဲ ဖြေဆိုရန်
ရက်က နီးကပ်လာလေပြီ။ ညစာစားပြီး

သည်နှင့် အဘိုး၏ စာကြည့်စာပွဲဝယ်
ခမ်းနားစွာ မာဖက်နေပါတော့သည်။
စာပွဲအခင်းက ပိုးနေကာဖျက်။
ကိုရိုက်က လျှပ်စစ်မီးမရသေး။ မာဟိုမီ
မဟာထားသည့် ရေနံသံသုံးဖိတ်ပိုက်
နှစ်ဖျားကို အောက်မှ ငါးသေတ္တာဘူး
တစ်ခုစီ ခံထား၏။

နေ့လယ်က တရားလွန်သော
ကစားထားသည့်အချိန်မှစ၍ ကမ်းစား
လွန်သွားလည်ကြောင့်လား မသိ။ အိပ်
ချင်စိတ်ပဲ။ မထီနိုးနိုင်အောင်ပင်။
ထိုကခါ အိပ်ပိုက်မှုနှင့်အတူ စားပွဲပေါ်
တွင်တင်ထားသော ယက်နှစ်ဖက်က
ပေ့ထိုရလျှာထွက်သွားလေသည်။ တစ်
ဆက်ကည်းမှာပင် မီးတိုင်ခွက်ဖျားကပ်
ထားသော ငါးသေတ္တာအဖွဲ့များကို
လက်ဖြင့် မှိုက်မိတော့သည်။ မီးတိုင်
ခွက်နှစ်ခုလုံး မောင်သက်အောင်၏
ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ မှောက်ကျပေပြီ။

မီးတိုင်ပွက်ဖျားထဲမှ ခရုနီဆီများ
က ဖာတ်သီဖျားစရာနေ့သည်မို့ မောင်
သက်အောင်၏ ရင်အောက်ကန်ပြင်လုံးကို
ချက်ချင်းပင် မီးခွဲလောင်တော့သည်။
ပယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်ငိုယိုရင်း
အိမ်အပေါ်ထပ် တစ်ထပ်လုံး ပုန်းရိုင်း
ကြ မြေးလွှားနေသည့် အသံများမှာ
ထိတ်ဆိတ်သော ညဉ့်ကာလတွင် ကမ္ဘာ
ပျက်နေသည့်အလားပင်။

လသာသာအောက် အိမ်ရှေ့
တွင်ပျစ်တွင် ရေခွေးကြမ်းသောက်ရင်း
စကားစမြည်ပြောဆိုနေကြသည့် အဘိုး
အဘွားနှင့် အိမ်နီးချင်းများ၊ အိမ်ရီး
လေး၊ ဒေါ်လေးများမှာ အိမ်အပေါ်ထပ်
သို့ အပြေးအလွှား အလှူအယက်တက်
ကြတော့သည်။ မောင်သက်အောင်၏
အဖေနှင့် အမေမှာ အလုပ်ကိစ္စနှင့်
ခန့်ထွက်နေချိန်ဖြစ်လေသည်။

မားလုံးလိုလို ကိမ်ပေါ်ထပ်သို့
ရောက်သည်နှင့် မောင်သက်အောင်
လေး၏ မီးခွဲလောင်နေမော့ ခန္ဓာကိုယ်
အား စောင့်ရှောက် ပုန်နှိမ့်ဖိတ်များဖြင့်
လိုက်ရိုက်။ လိုက်ပတ်ကြမလေသည်။
ကချီကလည်း အိမ်အောက်မှ သယ်ယူ
လာကြသော ရေခဲ၊ ရေခိုက်၊ ခေ့ခွတ်တို့
ဖြင့် လိုက်ပတ်။ လိုက်လောင်ခြင်း မှည့်
တာ မြောင်းဆန်လွှားလေသည်။

မောင်သက်အောင်တစ်ယောက်
မှာပုကံမကောင်းထောက်မ၍ အော်ဟစ်
ငိုယိုမြေးလွှားရင်းမှ အာဂုံ ခလုတ်တိုက်
မိသည်မသိ မှောက်လျက် လဲကျသွား
လေသည်။

ခန္ဓာကိုယ်မှ မီးပျားငြိုင်းသွား
သော်လည်း အကျီတစ်ထည်လုံးကုန်
တောင် လောင်ကျွမ်းနှိပ်ရသည့်အတွက်
မောင်သက်အောင်မှာ ခံစားရချက်
မသက်သာပေ။

“ပူဟယ် ပူဟယ်”
“မရုလောင်ပေးပါ၊ ခရုလောင်
ပေးပါ” ဟု ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့စွာ
အော်ဟစ်လိုရင်း သတိလစ်သွားပေ
တော့သည်။

တစ်မိသားစုလုံးလည်း မီးရိုင်း
ပုန်းကြီးလျက် ကွမ်းရွက်နှင့် ဆကြား
များရောငြိတော့ မိကပ်ပေးခြင်း၊ ငှက်
ပျောညွှန့်အနု(အလိပ်) လေးများကို
ဖြတ်တောက်၍ ကိုယ်မှာပတ်ပေးထား
ခြင်း၊ နီးစပ်ရာ အနုပင်များမှ အနုသီး
များတက်ခုတ်ပြီး အနုရည်များ ချော
မော့တိုက်ခြင်းတို့ဖြင့် တရုတ်ပြုစုပေး
ကြလျက် မောင်သက်အောင်၏အသက်
ကို ကယ်တင်ကြလေသည်။

တစ်ဖန် နွားလည်းများ တပ်ဆန်
ပြီး မြို့နယ်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးသို့
ချင်းမောင်းပို့ရာ အတွင်းမှာ အမြစ်

ရက်ပေါင်းကြာမြင့်စွာ ကုသမှုခံယူပြီး အသက်ဆက်ရှင်သန်ခွင့်ရရှိခဲ့လေသည်။

၎င်းအဖြစ်ဆိုး ဝေဒနာဆိုးကြီးကို မောင်သက်အောင် ယခု အသက်သုံးဆယ်ကျော်သည့်တိုင် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဆဲ၊ ခြောက်လန့်မှုကို ခံစားနေရဆဲ။

ထို့ကြောင့် ကိုသက်အောင်သည် သူ၏ချစ်လှစွာသော သားနှင့် သမီးဖား၊ မီးနှင့်ပတ်သက်လာပါက စာလိုပလိုက်၊ ကိစ္စရှာနုနေးများကို ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်သည်ကို ခွင့်မလွှတ်၊ မီးဖိုချောင်ယာကို ပစ်ခွင့်မပေး၊ မီးခလုတ်များကို အဖွင့်အပိတ်ပင် မပြုလုပ်နိုင်းနဲ့။ သူ၏ မျက်စာကံ၊ ချော့ချော့ အမာရွတ်များက အရာရာကို သတိပေးနေသည့် နှလုံး။

အချိန်ကာလတို့က တစ်ခွေခွေဖြင့် ထုန်းဆုံးလာခဲ့ပေပြီ။ မွေးရပ်ဇာတိမြေသို့ မပေးမတ်သည်မှာ ငါးနှစ်ကျော်ခဲ့ပြီ။ ဖိတ်ဖော်ခံရမှု၊ စီးပွားနေမှု၊ လူမှုစေ့နှင့် လုပ်ငန်းတာဝန် အခရာပေါင်းစုံကြားမှ နှစ်ရှည်လူများ နစ်မြုပ်နေခဲ့သည်။

သည်ကန်ခါတော့ တလေးများ ကျောင်းပိတ်ရက်ဖြင့်တိုက်၍ ခွင့်ရက်ရှည်ရသည်မို့ နောင်သက်အောင်တို့ မိသားစု ငွေ့ရပ်မပြေသို့ ပြန်ဖြစ်လေမတော့သည်။ ထို့သော် ရွာအခြေခံဖိုမှာ ပေးလှမ်းပြေပြေမှုကား အဘိုးအဘွားနှင့် မိဘနှစ်ပါးစလုံးမှာလည်း ကွက်လွန်ခဲ့သည်မှာ ကြားပြီး ယုံကြည်လိုလည်း မေးရင်ခြေကို မြန်ပေမဟုတ်။ မိတ်ဖွဲ့မိတိုင်း ရင်ထဲမှာ ဟာလာဟာင်းလင်းနှင့် ပျားဆိုင်လာဆိုင်ခိတ်ကမ်းပုံဆွဲသည်လား မသိပေ။ ရွာပြန်ရောက်မတော့လည်း အဘိုးအဘွားများ သက်ရှိထင်ရှားရှိခဲ့စဉ်က

စိုက်ဖျိုးထားခဲ့သော သစ်ပင်၊ စားပင်ကြီးငယ်များနှင့် အိမ်ခြံတို့ကို အခေါ်ကြီးအခေါ်ငယ်တို့ မိသားစုများက ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနေထိုင်ကြသည်မှလွဲ၍ ထူးခြားမှုမရှိ။

မောင်သက်အောင်တို့ မိသားစုရောက်သည်နှင့် အခေါ်ကြီး၊ အခေါ်ငယ်တို့ မိသားစု ညီအစ်ကိုမောင်နှမများက ဝမ်းပန်းတသာဖြင့် ကြိုဆိုကြသည်။ မောင်သက်အောင်၏ ကလေးနှစ်ယောက်တို့လည်း အလှူအယက်ချီကြ ဝိုင်းဝန်း၍ အလွမ်းသယ်ကြပေတော့သည်။

မောင်သက်အောင်၏ ဇနီးနှင့် သားသမီးတို့မှာလည်း မျော်မနုဂုဏ်လေသည်။ သို့ပေမည် မကော်လက်အောင်အဖို့မှာပင် ငယ်စဉ်ကတည်းက သူ့အပေါ် အမျှစ်ပိုလွန်းလေရာ၊ အလိုလိုက်လွန်းလေရာ၊ ပုဂံခေါ်တွင် ထမ်းလျက်နေရာမှ သို့ခေါ်သွားတတ်သော ငါးပုဂံတို့ကို ရှာဖွေ၍ မီးဖိုခါကျွေးတတ်ပေရာ ဦးလေးဖြစ်သူကဲ့သို့ အတွက်ချင်ချင်စိတ်က ပြင်းပြနေလေသည်။

ဦးလေးက ဖာစ်ဖက်ရွာတွင် ဖြစ်ပေကင်ကျနေသည့် ရွာရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့မှာပင် ဦးလေးရှိရာရွာသို့ ဝတ်ယောက်တည်း ကွက်လာခဲ့သည်။ ဇနီးနှင့်ကလေးများကိုတော့ မောင်သက်အောင်၏ အခေါ်ကြီးက ရွာဦးဟုန်းပတ်ကြီးမကျောင်းသို့ ခေါ်သောင့်သွားလေသည်။

မေးမြန်းသွားရင်ဖြင့် ဖာစ်ဖက်ရွာရှိ ဦးလေးအိမ်သို့ရောက်လာခဲ့ပေပြီ။ အကြံထူးစေလိုသောစိတ်ဖြင့် အယုံမပြုဆဲ မြဝင်းထံသို့ ပစ်လိုက်သည်။ အိမ်ထဲကတို့ဖြတ်အောက် နှိတ်ကမ်းလျားပေါ်တွင် ဘာတွေ့လာလုပ်ရှင်

နေမှန်းမသိသော ဦးလေးက မောင်သက်အောင်ကို မမြင်သေးပါ။ မောင်သက်အောင်လည်း အသံမပေးသေးဘဲ နောက်ဘက်မှနေ၍ ဦးလေးလုပ်သမျှကို ကြည့်နေမိလေသည်။

ဦးလေးကတော့ သူ့အလုပ်ထဲတွင် စိတ်ဝင်တစား အာရုံစိုက်လျက်ပင်။ သူ့ရွာမှာက အရှည်သုံးတောင်လောက် လုံးပတ်ကျင်လုံးခန့်ရှိသော ဝါးလုံးလေးနှစ်ခေ့ခင်း၊ ကုန်ဆောင်းခင်း ထိပ်မှာ ဆဲဆဲကန်ကွက်လေးတစ်ခု တပ်ဆင်ထား၏။ ကျန်တစ်ချောင်းငါး ထိပ်တွင်ပင် အရှည်တန်းပေခန့်ရှိ ငါးပုလင်း သုံးစွန်းကို တပ်ဆင်ထားလေသည်။ ပြီးတော့ အနီအနက်နှစ်ပင်လိပ် ဝါယာကြိုးလေးများနှင့် ဆက်သွယ်ထားသလို လျှပ်စစ်မီးခလုတ် အဖွင့်အပိတ်ပေးလေသည်။

“ဦးလေး...” အသံပြုခေါ်လိုက်မှပင် ဦးလေးက ကန်ကန်ခြံဖြင့် မှေးကြည့်လာတော့သည်။
ဦးလေး အရွယ်ခက်တော်ကျသွားသည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။
“ဟာ ဦးယား၊ မင်း အယ်ထုန်းက ရောက်တာလဲ။ တိမ်တိမ်မြိမ်မြိမ်ကွာ”

ဦးလေးဖြစ်သူမှာ တစ်ခုတည်း ဝမ်းသာပေးပေးလိုကြီးဖြင့် အဆက်မပြတ် မေးမြန်းမော့ ပြန်ထုတ်တော့သည်။
“ဒီကုတ်ခေါ် ဦးလေးရား ဟာပန်ဖာစ်ဖက် အိမ်မကောင်တစ်ဖက်နဲ့ဆိုတော့”
မောင်သက်အောင်၏ စကားက ရေတို-မသတ်ဟော့ရပေမည် ဦးလေးကလည်း နားလည်အားမရှိသလိုပင်။

“ထိုင်လက္ခာ မင်းက မတ်တတ်ကြီး”

“ဖော့ပြေရေ ဂီမှာ မင်းတွေရောက်နေတယ်လော့”

ဦးလေး၏မျှော်သံအဖုံးကားမှာ မကြာလိုက်ပါ။ ဦးလေး၏ ခန်းသည်ဟုလုပ်ပန်းဟစ်ချက်ကွပ် ရေခန်းကြမ်းအိုး ရေခန်းကြမ်းပန်းကန်များထဲပြင် ငါးရံ ခြောက်ဖုတ်ကို ဆီဆန်းထားသော အမြည်းပန်းကန်နှင့် မရောက်ရေကာကားပိုင်က ခဏဆင်းမာပင် စိုပြည်သွားလေသည်။

“ပါနဲ့ ဦးလေး မုလုပ်နေတာဟာလဲဗျ”

“ဟေ- မင်းကလည်း ပါတောင်မသိဘူးလား”

“ဟာ မသိလို့ ဂရုမထားပေါ့ ဦးလေးရ”

“ကဲဒါ ငါ့ခန္ဓာခွက်တာပေါ့ကွ”

“ဗျ”

“ဟုတ်တယ်လေကွာ၊ ဘက်စာရီအိုးကောင်းကောင်း တစ်လုံးကို ပလက်ဖောင်း အလွတ်ထဲမှာထည့်ပြီး ကျောမှာသိုင်းလှယ်ပေါ့ကွာ၊ ပြီးတော့ ငါးရံစိပ်မယ် ချေပြောင်း၊ ခေတိုင်တွေမှာအားပြီး သည်ခံလုပ်တို ဖွင့်၊ ဟောသည်အုတ်နဲ့လိုက်တို၊ လိုက်ရွှေလုပ်လိုက်တာနဲ့ ငါးကြီးကြီး သေးသေးတွေအပြင် ငါးရွက်စပိဇီး မခံနိုင်ဘူးမောင် ဖျပ်ဖျပ်လှေကုန်တာပဲ၊ ပြီးတော့မှ ဆဲခန်ခါခွက်နဲ့ လိုက်ဆဲပလွန်ပဲလေ”

ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ဖြင့် လုပ်ပြုရင်းကောင်းအရည်ကြီးဖြင့် ချွင်းပြလိုက်ရသဖြင့် ဦးလေးမှာ အာခေါင်ခြောက်သွားဟန်တူ၏။ ရေခန်းကြမ်းတစ်ခွက်ကို သောက်ချလိုက်ပြန်သည်။

ဆက်ပြီး -

“တို့လည်း အဲဒီနည်းလမ်းလေးနဲ့ ခေနည်းအဆင်ပြေနေတာကွ၊ ပါးရွှင်အရှင်တွေဆို ရှေးကောင်းရတယ်လေကွာ”

ဦးလေး မပြောသမျှကို စိတ်ဝင်စားစား နားထောင်နေရာမှ မောင်သက်ဖောင်တစ်ယောက် ဝယ်စဉ်ကလေးအဝတ် ငါး၊ ဖား၊ ပုစွန်တို့ကို မရမတရှာဂရုမရမ်းအီးပြီး မီးဖိုခင်းပေးခဲ့သော ဦးလေး၏ ပုံရိပ်ကို ပြန်လည်ပြင်ပယောင်မိလေကော့သည်။

“ကြည့်လည်းလုပ်ပါဦး ဦးလေးရ၊ ကိုယ့်ကိုယ် ပြန်ပြီး ဖာတ်လိုက်နေမှဖြင့်”

မောင်သက်ဖောင်က စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“မပုပါနဲ့ ငါ့တုရား၊ ဦးလေးက ကျွမ်းကျင်နေပါပြီကွာ ပြီးတော့လည်း ရွာမှာက စပီးနဲ့ပဲ ပြီးရင် အလုပ်ကခန့်တော့ဘူးလေကွာ၊ ဒီလိုမှ တစ်ခက်တစ်လမ်းက ဗရာရင်”

ထိုနေ့က ဦးလေးတို့ လင်ပယားကို ကန်တော့ရန် အဆင်သင့်ဝယ်လာခဲ့သော ပုဆိုးတစ်ကွင်း၊ ဇာတ်တစ်ကွင်းနှင့် မုန့်ထုပ်များဖြင့် ကန်တော့ရင်း ညာကားပြီးမှ ပြန်ခဲ့ရလေသည်။ မောင်သက်ဖောင် အလွန်ကြိုက်သော ငါးခုံးမဆီပြန် အိုးကပ်တင်းနှင့် ငါးပိရည်တို့စရာ စုံလို့ပင်။

ရောက်တုန်းရောက်ကို ငယ်သူငယ်ချင်းများထံသို့ပါ သွားရောက်လည်ပတ်ရင်း တစ်ပတ်လောက်ကြာတော့မှ မောင်သက်ဖောင်တို့ရွာမှ ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။

သည်လိုနှင့် မောင်သက်ဖောင်တို့ မိသားစု ရွာမှပြန်လာသည်မှာ သုံးလခန့်ပင် ရှိပေပြီ။ ရွာကို ပြန်တုန်းက

တော့ အရာအားလုံးကို မေ့မေ့ပျောက်မေ့မေ့ ခတ်လွတ်လက်လွတ်နှင့် ရနပန်ခံရာမှ ယခုဟော့လည်း မောင်သက်ဖောင်ဖေဖို့ ကိုယ့်ငှာနချိင်ရာတာဝန်နှင့် ဇနီးသည်မှာလည်း မိမိပူဂဏိဇ္ဈကတစ်ဖက် တရားများ၏ တာဝန်ကတစ်ဖက်ဖြင့် လုံးချာပတ်ချာလည်ပြန်ကြကောင်းကောင်း ရွာသို့ ပြန်ခင်က လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်မှုများ၊ အစွမ်းစွမ်းစိတ်ပေါင်းစုံနှင့် တော့ ဆိုကြည့်နားများ လွင့်ပြယ်ပျောက်ကွယ်တုန်ပြန်၏။

တစ်နေ့ကုန် လေးလံတိုင်းမိုင်းနေသော စိတ်များက အလုပ်မှ ဝိပ်ပြန်ပျောက်သည့်တိုင် ကပ်ပြီလိုက်ပါလာခဲ့သလို မပတ်သက်အောင်တစ်ယောက် အိမ်ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း သဟင်းသီးက သူ့ကို ကြိုနှင့်နေလေသည်။

အိမ်သို့ ရွာမှ လူကြိုလာသွားသည်ထဲ၊ ဦးလေး ဆုံးပြီပဲ။ အဖြစ်က ဆိုးလွန်းလှသည်။ ရွာဘေးကားဘက်ရှိ လယ်ကန်ဆန်းတွေမှာ သစ်ပင်မလှပတ်သော အကိုင်းတွေကို ထင်းအထွတ်ခွက်ချိုင်ရာမှ ခာတ်ကြိုးနှင့် မလှပတ်သောအကိုင်းကို ခုတ်မိရာမှ ခာတ်လိုက်သေမျှားတာကို အပင်ပေါ်မှာ ထွဲလောင်ဖြစ်လျက် ကန်ကုယ်လုံး မည်းချိပ်သွားတာပဲတဲ့။

“ဟာ” ဟူသော အထိတ်တလန့်ဖြင့် မောင်သက်ဖောင်၏ နှုတ်ဖျားမှ အာမေသိုတ်သံနှင့်အတူ မျက်ရည်များက ရစ်သိုင်းတွဲခွဲကွလာလျက်၊ မျက်ဝန်းအိမ်ထဲမှာမှ ဦးလေး၏ ပုံရိပ်များက အစိအရံ အထင်းသား မြင်ယောင်နေဆဲ။

အောင်တော်ဦး(ကြုံပင်ကော့)

www.burmeseclassic.com

လပြည့်နှစ်မပွဲရင်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈)

သန်လျင်ကျွန်းကျွန်းကန်

ဇော်လှိုင်...
ဇော်မင်း...
ဇော်မင်း...

(ယခင်လမှ အဆက်)

(၂)

ပန်းရုံ အိမ်ရာမှထလျှင် ယခင် ရေများကလို မလန်းပေ။ ဒီအိမ်ဖက်ဖက် ပြီး အိမ်နေထိုင်ခဲ့သည်မှာ တစ်ရက် မဟုတ်၊ တစ်ပတ်ကျော်လာပြီ။ နှလည်း ခေါင်းမကြည့် ဖြစ်နေသည်။ သို့ပေမဲ့ ဆက်လျှင်နု၍ မဖြစ်ပေ။ အိမ်သား အားလုံးကားဖို့ ထမင်း တင်း ချက်ရဦး မည်။ အသားပင်က၍ မိမိကံဝင်ခဲ့သည်။ လပင်းဖိုးကျက်၍ ဆွမ်းတော် ညနေပရိ- နောက်မှဖက်လိုက်၍ ပန်းရုံ လှည့်လှားသည်။ မောင်မောင်ကြီးမှ -

“ဘာတွေတွေ့နေလို့ လန့်သွား တာလဲ ပန်းရုံလေး၊ ကိုပီ”

“အစ်ကိုမောင်က အသံမပေးဘဲ ဖက်လိုက်တော့ ပန်းရုံလန့်သွားတာပေါ့။ ဖက်တဲ့မောင် လွတ်ပါပြီ။ ဆွမ်းဖောက် ကပ်ရဦးမယ်။ အဖေတို့ ပြင်သွားရင် မကောင်းပါဘူး။”

“ဘာဖြစ်လဲ၊ အသံသွားပြင်ပြင် ကိုယ့်မိန်းမ ကိုယ်ဖက်တာ အပြစ်လား၊ ဒီလောက်တောင် အပြစ်သည်းနေတာ မှတ်ပြီလား”

ပြောလည်းပြော ပန်းရုံလေးကို မလွတ်ဘဲ အနမ်းငြိုးရွာလိုက်သည်။

ထိုအခါ ပန်းရုံလေး မောင် မောင်ကြီးပြသမျှ နှုတ်နေသည်။

“က - တော်ပါတော့ အစ်ကို မောင်ရယ်၊ ဘယ်မှထွက်မပြေးပါဘူး။ ဟင်းလည်းချက်ရဦးမယ်။ အဖေ့ အော် တိုင်လိုက်မှာနော်”

မောင်မောင်ကြီး ပန်းရုံလေး အား မလွတ်ချင်လွတ်ချင်နှင့် လွတ် လိုက်၍ အိမ်ရှေ့သို့ထွက်သွားသည်။

ပန်းရုံ လုပ်စရာရှိသည်များကို ဆက်လုပ်ရင်း ညက အိပ်မက်ဆီသို့ အလွေးအလွေးသွားသည်။ တစ်ယောက် က အစ်ကိုတော်၊ နောက်တစ်ယောက် က အစ်မတော်။ သူတို့နှစ်ယောက်နှင့် သူမ ရုပ်ချင်းအတော်တူသည်။ သူတို့ကို ပြင်ရရင် တစ်ချိန်က မင်းမင်းနိုးနိုး မနေခဲ့ ရသလို နိစားရသည်။ ဝမ်းနည်းဝမ်းသာ ဖြစ်ရသည်။ နန်းပတီနန်းစားတွေနဲ့ ကြည့်ကောင်းသည်။

‘ဒါဆို သူတို့ပြောသလို သူတို့ ညီမဆိုတာ ဟုတ်များ ဟုတ်လား၊ ဘာဖြစ်လို့ သူတို့အသံ၊ သူတို့သဏ္ဍာန် ကိုမြင်ကော့ ရင်ထဲက နာကျင်ရတာလဲ၊ ငါလည်း သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်း သိုက် နန်းက ဥစ္စာစောင့်မလေးလား၊ အဘိုးက အသံသွယ်၊ ငါမင်္ဂလာဆောင်မှာတို ဘယ်လိုသိတာလဲ၊ တကယ်ပဲ ငါ့ကို ပြန် ခေါ်မလား၊ သူတို့ခေါ်တိုင်း ရလား၊ ဒီတစ်ခါ အိမ်ဖက်ဖက်ပေးရင် ငါ ယုံဖောင် ပြလို့ မေးရမလား၊ သူတို့ပြောသလို တကယ်ဟုတ်နေရင် ဘယ်လိုလုပ်ရ မလဲ၊ ဝါဆို ငါ အစ်ကိုမောင်နဲ့ ဝေးရာမှာ ငပေါ့၊ အစ်ကိုမောင်ကို ဝါသိပ်ချစ်တာ၊ မခွဲခွင်ဘူး၊ ဒီတစ်ခါ လာခေါ်ရင် ငါ ငြင်းလိုက်မယ်၊ ဘယ်တော့မှ မလိုက်ဘူး ...’

“မလိုက်ဘူး မလိုက်ဘူး”

“တဲ့ သမီး၊ တစ်ယောက်တည်း ဘာတွေ အော်နေတာလဲ၊ ဘယ်ကို မလိုက်ဘူး ပြောနေတာလဲ သမီး”

နောက်မှ မောင်မောင်ကြီးအဖေ အသံကြား၍ ပန်းရုံ လန့်သွားသည်။ သူမ အတွေးလွန်ပြီး အသံထွက်သွား ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

“အစ်ကိုမောင် ရွေးဝယ်ဖို့ခေါ် တာ မလိုက်ဘူးလို့ပြောတာပါ”

“ဪ... အတော်ခက်တဲ့ ကလေးပဲ၊ မောင်မောင်ကြီး ရွာထဲ သွားတာ ကြာပြီလား၊ ညည်းတို့ဟာ ငါ တောင် ဖွဲ့ချင်တာပဲ၊ ကံ ကို လုပ်စရာရှိ တာ ဆက်လုပ်၊ သမီးပလိုက်လို့ မရဘူး၊ သတို့သား၊ သတို့သမီး အဝတ်အစား ပယ်ပွား၊ (ကိုယ်ကြိုက်တဲ့) အရာရာ၊ အသား စိတ်ကြိုက်သာဝယ်ကြ၊ သူများ ပယ်မှ မကြိုက်တဲ့အရာများ၊ သမီးအဖေ အတွက် အဆာပြေစားလေး လုပ်ပေး ပါဦး”

“ဟုတ်တဲ့ အဖေ၊ သမီးပယ်ပေး ပြီး ယူလာခဲ့မယ်”

ပန်းရုံလည်း ထမင်းခွဲ၍ အဆာ ပြေစာ ပြင်ဆင်လိုက်တော့သည်။

(၈)

“xxx တောက ချောနုမတွေ့ ထက် xxx ထစ်ဖို့လေးလှလှပဲ ပပန်းပဲ့ xxx မြကနပေါင်နိုးပေါ်ပူကွယ် xxx မပန်းစွဲကလှ ရှုမခိုင်ရှုမပေ xxx ဒီ တစ်ခေါက်လာရင် ချစ်တဲ့အကြောင်း တွေ ပြောလိုက်မယ်လို့ xxx”

ကံအေးရွာလေးတွင် မင်္ဂလာ ဆောင်အိမ်မှ အသံသို့စက်သံ ဖြိုင်ဖြိုင် သိုင်သိုင် ကြားနေရသည်။ မောင်မောင် ကြီးနဲ့ သပြေစမ်းရွာသူ ပန်းရုံလေးတို့ မင်္ဂလာပွဲ၊ ယနေ့သည် မင်္ဂလာဆောင် အစနေ့။

ထူးသည်က မင်္ဂလာပွဲသည် သတို့သမီးအိမ်မှာ မဟုတ်၊ သတို့သား အိမ်မှာဆောင်သည့် မင်္ဂလာပွဲ၊ မင်္ဂလာ မဏ္ဍိုင်ထဲတွင် လုပ်ငန်းစနေကြသည့် လူကြီး၊ လူရွယ်၊ ကလေးသား၊ ကလ သမီး စုံစုံ တက်ညီလက်ညီ မှော်ရွှင် လုပ်နေကြသည်။ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး စုံကြ၊ နောက်ကြနှင့် မနေနိုင်ပေ။

ထမင်းချက်အဖွဲ့မှလည်း မနက်
စာအဖွဲ့ ချက်ပြုတ်နေကြသည်။ ဝက်
သား ဘီးဆံပတ်တုံးကြီးတွေကလည်း
တင်းအိုးအပြည့်၊ တောရွာ သဘာဝ
မင်္ဂလာဆောင် အစနေ နံနက်မှစ၍
မင်္ဂလာဆောင်ရက်ကြီးနေ့အထိ ရွာလုံး
ကျွတ် မနက်စာ၊ ညစာ ကျွေးရသည်။
မီးခိုးတိတ်၊ ဖိုခုံလောက်လဲပင် လုပ်
လည်းလုပ်ကြသည်။ စားလည်း စားကြ
သည်။

ရုပ်ဝေးမှစဉ်သည်များ တဖြည်း
ဖြည်းချောက်လာကြသည်။ နှစ်ဖက်စီဘ
သွေဖျိုးများ ဧည့်ဝတ်ကျော့ပွန်အောင်
ဧည့်ခံနေကြသည်။ သတို့သားနှင့် သဟို
လမ်းကဲ့သည့် အခေါင်းအသင်းကဲ့သို့
ဝတ္ထုရားကျော့ပွန်မှာ မကျွပ်ကန်ခွန်း
လိုက်လံနည်းနဲ့နေကြသည်။ အရည်
ပရိုသတ်၊ အစက်ပရိုသတ် မလစ်ပင်း
ရတောင် ဧည့်ခံနေသည်။ နှစ်ညီသား
ပထမညီ၊ အပြုံးကိုယ်စီနှင့် လက်ချင်း
ကွဲကာ ပြုံးပျော်နေကြသည်။ ခြောက်
ခုချိန်မှာ သူတို့နှစ်ညီသားမှာ လ ခဲ့ နေ၊
မြို့ခွဲ ငွေပာ လိုက်ဖက်တင့်တယ်နေကြ
လေသည်။ စီးကပ်မောင်ကြီး သူငယ်ချင်း
အောင်ကြီးက -

“ကဲ- သတို့သား ပင်းစာလှည့်က
တော့ ပြီးပြီ၊ ငါ့အတွက် ဟိုအညိုဝမ်း
ဆက်လေးနဲ့ လုပ်ပေးတော့ ငါ့ ယခင်ခံမှ
မမြင်ဖူးဘူး၊ နုမြင်ကာနဲ့ ခိုက်သွားပြီကွာ”
အောင်ကြီး ပြောသည် အညို
ပင်းဆက်ပေးဖူး၊ ကြည့်လိုက်ရာ ဖြူ
ညီမဝမ်းကွဲ ကြစ်နေသည်။ အောင်ကြီး
ဖား လက်ထိုးဖြင့်ထိုးလိုက်ပြီ -

“အဲဒါ ငါ့ညီမဝမ်းကွဲဟ အောင်
ကြီးရ မင်းလိုချင်ရင် လယ်တပ်စွဲ၊ နွား
တစ်ရှင်း၊ ရွှေတစ်ဆယ်သား တင်တောင်း
ရင် ဖြစ်မယ်”

“မင်းကွာ တကယ်သာရမယ်ဆို
ငါ့အဖေ လယ်ရယ်၊ နွားရယ် ရှိတယ်၊
ရွှေကတော့ ကျောင်း၊ ဘုရားက ရွှေပ
ရှိတယ်ကွာ”

“အလကား စတင်ပါကွာ၊ မင်း
ကြိုက်ရင် ကြီးစားကြည့်ပေါ့၊ ညီမကြိုက်
ရင် ငါသဘောတူပါတယ်ကွာ”

“ဝမ်းသာလိုက်တာ ယောက်ဖ
ကြီးရာ ဟား ဟား”

ထိုစဉ် ပန်းရုံလေး မောင်မောင်
ကြီးတို့အနား ရောက်လာသည်။

“သိပ်ပျော်နေလား ပန်းရုံ”
အောင်ကြီးမေးလျှင် အပြုံးပန်း
ပကျွန်းမကလေး -

“ဒီနေ့ ဒီအချိန်မှာ ပန်းရုံ
လောက် ပျော်တဲ့သူရှိမှာ မဟုတ်ဘူး၊
ရှိခဲ့ရင်လည်း ပန်းရုံကို ဝိဘာပဟုတ်ဘူး၊
ကိုးမောင်ကြီး၊ ဘာပဲ ပန်းရုံတို့ကြည့်
ပြီး ပျော်ကြီး ကားကျနေပြီလား”

“မဟုတ်ရော့ချ မဟုတ် ဝိန်းရုံ
ရော့ တို့က အနှောင်အဖွဲ့တွေ မလိုချင်
ဘူး၊ မစားသေးပဲ၊ ခု မောင်မောင်ကြီးဟို
ကြည့်၊ တာမှ လုပ်လို့မရတော့ဘူး၊
နောက်ကနေ ဟိုကာမလှုပ်နဲ့၊ ဒီကာ
မကြည့်နဲ့၊ ပသွားနဲ့ မစားနဲ့ပဲ၊ နေ့ခို
ယျက်တို့သူ ရှိလာပြီ”

အောင်ကြီး စကားဆုံးလျှင် -

“ဟဲမယ်၊ ကမယ်... အဟုတ်
အောင်မှောင် နားထောင်နေတာမနဲရုံ
တို့ချစ်တာကို မနားလို့မမြင်ပါနဲ့၊ ကိုယ်
ပုစုံရင်လည်း မရွံ့ဘူးပြောပါ”

“အားကျလိမ့်မယ် အားအား
ကြီး၊ အောင်ကြီးတို့ကတော့ ဒါမျိုးဆို
ဝေလာဝေ၊ ဟိုအညိုဝမ်းဆက်လေးဆို
တော်သေး”

“ဘယ်ဟာလဲ၊ ခြောက် ဟိုအညို
လား၊ အဲဒါ ပန်းရုံယောက်မလေး စိတ်ချ

ကိုအောင်ကြီးကို စိတ်မကူးနဲ့၊ ဒုက္ခ
ရောက်လိမ့်မယ်လို့ ပြောပေးမယ်၊ စိတ်
ချနေ”

“ကဲ ကဲ ပန်းရုံတို့နှစ်ယောက်
နောက်မှ စကားနိုင်လှ၊ ခု ထမင်းစား
ကြမယ်၊ အစ်ကိုမောင်လည်း ဝိုက်ဆာ
လာပြီကွာ”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုမောင်၊ လာ
သွားစားမယ်၊ ကိုအောင်ကြီးပါ လား၊
ယောက်မလေးတို့ပိုင်းမှာ သွားစားရ
အောင်”

“ဟေ့ - ကြာသလားလို့ မောင်
မောင်ကြီး နွေယောက်ဖရော့ ငါ့ပါ
တစ်ခါတည်း စားမယ်လေ”

သူငယ်ချင်းတွေ ပြောမနာ ဆိုမ
နာ စိတ်မဆိုးကြဘဲ ထမင်းပိုင်းဆီသို့
သွားကြသည်။ အသံချဲ့စက်ကလည်း
နားဝင်ပိတ်ပိတ်ရှိလေသည်။

(၉)

မောင်မောင်ကြီးတို့ ပင်လယ်
ပျင် မောပိုင်ပျက်ရွာမှ ဖြုံးပွဲရောင်းတို့
မယ်ပလင်းအဖွဲ့မှ လာရောက်ဖျော်ဖြေ
ကြသည်။ သူတို့အစုစုမှာ ဖိုးသံချောင်း
တို့အဖွဲ့က အလွန်မင်္ဂလာဆောင်တိုင်း
ပင်တိုင်မဖျော်ဖြေနေကြပေ။ လခုညတွင်
လည်း ညဦးချစ်သည်နှင့် မယ်မလင်
ရိုးသံရောင်းတို့အဖွဲ့ ရောက်လာပြီး
မဖျော်ဖြေနေကြသည်။ ပိုင်းပြေးမပတ်
မှတ်လေ၊ သူကြေးငွေဖြင့်သာ မဖျော်ဖြေ
တီးမှုတ်သီဆိုကြလေသည်။ အကြားမှ
ဝါသနာပါသူများ ဝင်ရောက်သီဆို၍
လည်း ရသည်။ မဂ္ဂုဏ်အတွင်း သီချင်း
နားထောင်သူရှိ၏။ အဲဒါ သူများက
ထမင်းကျွေးရုံထဲ ထမကာ မှီဝဲနေပြန်
သည်။ အချိုးသမီးအဖွဲ့မှာလည်း လက်
ဖက်၊ ချင်းသုတ်နှင့် နေသည်။

အခု တို့နဲ့ တစ်ခါတည်း ပြန်
လိုက်နဲ့၊ မင်္ဂလာဆောင်ကို လာမယ့်
ခေတ္တသည်မှာလျှောက်ဆရာတစ်ယောက်
လာလိမ့်မယ်၊ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ
သူ့သံလို့မမြင်ဘူး၊ အချိန်မီသေးတယ်”

“ရှင်- ကျွန်မ ပြန်လိုက်ရမယ်၊
ချမ်းသာပေးပါခွင့်၊ ကျွန်မကို သနားပါ
ဦး၊ မနက်ကွ မင်္ဂလာဆောင်ရမှာလေ၊
သတို့သမီးမရှိရင် သူတယ်လိုနေမယ်”

“ဒါတွေသိဖို့ တို့မှာအချိန်မရှိ
ဘူး၊ ကိုယ်တော်လေး သူ့လိပ်ပြာကို
အတိတ်မှတ်မိအောင် လုပ်ပေးလိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဟိုးဟိုး၊ ကိုယ်တော်
ပေး၊ ဟိုးဟိုးအပီအိုအပိုင်း ညီမလေး
ဟာလာပေးစိကို ယခင်တစ်ဖုတ်မိအောင်
လုပ်ပေးပါမယ်”

ဟာအိုးဆိုသူနှင့် အစ်ကိုတော်ဆို
သူ ခုစ်ယောက်အား ပန်းနဲ့ အံ့ကြွေစွာ
ကြည့်နေသည်။ သူတို့ပြောသည်ကတိုင်း
ဆို ဆွေမျိုးအနီးကြီးပေး၊ သူ့နားလှူရန်
ပုလဲနာထွေလည်းပါသည်။ ဒါနဲ့ သူတို့
ပြောပေးအားပေးရ ပန်းနက်က ဥစ္စာအောင်မ
ပေးလော့။ ယခင် ဆိုပတ်ထွေပုံမှာ
ကပ်မကက်နဲ့အစ်ကိုဟာပေးမိသေး
တယ်၊ မလိုဘူးပြောရာ အဘိုး စိတ်
ဆိုးလိမ့်မယ်ပြောလာ မိဘိုးဘိုးထား၊
ကသက်သာကြီးပေး ဖုတ်စိက အကြည့်
ပူပူ။ သူ့မျက်စိနဲ့ ပြုစင်ကြည့်ရုံပေ။

ပန်းနဲ့အဖေအဖေပည့် အစ်ကိုတော်
ဆိုသူမှ သူ့မှ နားကို အသာထွေးစိုက်
လိုက်သည်။ ခိုက်လိုက်သည်က အားသာ
ပင်၊ ပါပေပေ့ ဘာခိုက်ခံသူ့ ခိုက်ခံနဲ့
မြင်သွားသည်။ ခေါင်းမူးသလိုလိုနဲ့
မြင်နေသူမှ နားကိုခံကာ တံ့ကြည့်ကြည့်
မျှင်ပုံရိပ်တွေ ပေါ်လာသည်။ တစ်ပင်
တွေ၊ တောင်တွေ၊ လူသွားပေးမိများ၊
ဝဋ်ခြေငါးမား ရေကန်ကြီး၊ ဆေးပတ်

လည်မှာ ပန်းနဲ့အလှူများ စီခြယ်ထား
သည့် ပန်းဥယျာဉ်၊ အထဲလမ်းမှဝင်သွား
လျှင် လှုပ်သည့် နန်းတော်အဆောက်
အား၊ တိုင်ကအစ အားလုံး ရွှေရောင်
အတိတ်၊ ဝင်းအိနေသည့် တံခါးအဝင်အဝ
မှာလည်း ပန်းနဲ့ပန်းခက်တွေနှင့် အမြဲ
တမ်း လင်းနေသည့် ဆီမီးခွက်များ၊
တံခါးဝရွှေရောင်လျှင် တံခါးနှစ်ချပ်
အလိုအလျောက် ပွင့်သွား၍ ဆက်၍
အထဲသို့ ဝင်သွားရာ မြေချရမည်ကို
အားနာနေသည်။ ခင်းထားသည့်အခင်း
များက နူးညံ့အိစက်နေသည်။ မြေလှမ်း
လိုက်လျှင် ညက်လှောင်သည့် အရသာက
ပြောပပြတတ်ပေ။ အထဲမှာလည်း
အခန်းထွေက အစိအစုံ၊ အခန်းဝကိုင်း
မှာ မိန်းမလှလေးများ၊ အနီးတိုင်းမှာ
မီးကန်။

ပန်းနဲ့ သူ့ကိုယ်ကရိပ်ကို ယေဝရိ
မှန်ကြီးရွှေရုပ်ကြည့်ရာ ‘ကို’ ဟု ကျသို့
လှူရ၍ အထဲထွက်သွားသည်။ ပန်းနဲ့
ကိုယ်ပေါ်မှ အပက်အဖားပေးပုံ ညနေ
က ဝတ်ထားသော ကင်္ကျီ လှူချည်
မထုတ်ကော့ပေ။ နန်းဝတ်နန်းဝား
အစိမ့်အစိတ် အပတ်အဖားတံဆိပ်
ပေးပါမောလည်း၊ ခေါင်းဆောင်းက ခွေ
အစိတ်၊ ခည်ပုံခေါင်းဆောင်း ဖြစ်နေ
သည်။ ယည်ပိုင်း၊ လက်ကောက်ဝတ်
ပွေပွေနှင့်အပြည့် ပြေချင်းပါ ပါပေး
သည်။ သေပြောင်းမှာသူ ပန်းနဲ့ မထုတ်
ကော့ပေ။ သူ့ဟောင်းဟောင်းဆိုသူ ပြော
ဟိုဟောင်း၊ သူလည်း နန်းထဲက မာလာ
ခေါက်ခင်းမလေးကား တွေးရင်း တစ်
မျက်ပြုပီးကူးသည်။ ဟိုအခါ နေအပ်မှ
အပယ်လက်ကြား၊ လူပင်တွေ လိုက်ရ
သည်။

“ညီမလေးရဲ့အပြုံးကို မမြင်ရ
ပဲတွေ့ရတာ အတော်ကြာသွားပြီ ညီမ

တော်၊ အစိမတော် ဝင်းသားသွားပြီ၊
နန်းတို့ ညီမလေးပြန်လာခဲ့ပါ၊ ညီမတော်
ရောက်မှ အဘိုးမညီ၊ တေးတေးဆေး
ဆေး ကဗျားကလုပ်လုပ်နိုင်မှာ၊ မောင်
တော်ရယ်၊ ညီမတော်ရယ်၊ အစိမတော်
နဲ့ တို့သုံးဦး ဒီသိုက်နန်းကို စောင့်ရှောက်
ကြရအောင်၊ ဒါမှ တို့တစ်တွေ နေောင်
ဘုရားပွင့်လာရင် ဦးစွာတရားနာယူခွင့်
ရမှာ၊ တို့ စောင့်ရကုန်နဲ့ပိုင်မှာ။

ဒီရတနာတွေက ဘုရားဝစ္စည်း
တွေ၊ ဘယ်လောကသား ဝဇိုက်သား
တွေပျံလက်ထဲ မရောက်အောင် ကာ
ကွယ်ရမှာက အစိမတော်တို့တာဝန်ပါ၊
ဝါးကြောင့် ညီမတော် နန်းကိုပြန်လာမဲ့
ပါ၊ အစ်ကိုတော်နဲ့ တစ်ခါတည်း ပျက်
ခဲ့ပါ ညီမတော်”

ပန်းနဲ့တစ်ယောက် တစ်ယောက်
ဆိုသလို စကားသံတို့ကြားရလျှင် စိတ်
ထဲ၌ ပန်းနည်းသလို ဝမ်းလာရသည်။
ရင်ထဲမှာလည်း မကောင်းကော့ပေး
မာလာအစိတ်လေး၊ ပန်းပုံလေး၊ ဒီခုတ်
ယောက်က တစ်ယောက်တည်းလေးအိ
ကနဲ့ နေရာနန်းကိုလည်းတွေ့ ပြေ သူ့
စောင့်ရှောက်ရသော ရတနာမျိုးပုံကို
ယည်း မြင်ရသည်။ သူ့ဝတ်ကလည်း
အချစ်လိုပေးတတ် ထားသို့ကို သိုက်နန်း
ခွင့်၊ သူ့စိတ်တွေကလည်း လေးပေးပါ
သိုက်နန်းက မပြန်ချင်၊ သူ့အားနားမှာ
လည်း အမျိုးမျိုး အမျိုးမျိုးကောင်းများ
ပိုင်းနေကြသော်။ သူ့ကိုခွင့်၌ သူ့ခွင့်
ပေါ် ခေါ်သွားသည်။ သတ္တန်ပေါ်မှန်
ပြင်ပင်ယားယာဉ်မှာ ထိုပုဂံ၊ သိုက်နန်း
ရော မိမ့်၊ အိမ်ရံနည်းကိုပင် ကားနာ
ပိသည်။ အားလုံး-ရွှေခွေလှူပေးပါ
အိမ်ပုဂံခင်း၊ ခေါင်းစိုင်း ပိုက်စာ
များနှင့်ပင် သတ္တန်ပေါ် သိုက်နန်း
အား အနားမှ မြေထဲသို့ နေထိုင်ကြည့်

သည်။ သစ်သီးများ ကျွေးဆည်း အရသာ ရှိလိုက်ပုံများ ပြောပတ်ပတ်အောင် ဝမ်း အချိန်အတော်ကြာသော် ဖမ်းချိန် သမီးလေးတစ်ဦးစပ်လာပြီ-

“သခင်မလေး၊ ဘိုးတို့ကြီးက ခေါ်ခိုင်းလိုက်ပါတယ် သခင်မလေး”
လာခေါ်စကား ကားမျိုးကမီးလေး နောက်သို့ လိုက်သွားသည်။ တစ်လမ်းလုံး မီးရောင်စုံများ လင်းထိန်နေသည်။ ကယ်ကွေ့ ညာလှည့်ဖြင့် ခန်းကျယ်ကြီးထဲ ချောက်သွားသည်။ ဘေးခွဲခွဲခတ် အဝင်ပုစာ ဝလကောင်းကောင်း လျှောက်ပျောက် ဖောက်နေသည်။ ခန်းမကြီးထဲက ထွက် ဘိုးတို့ကြီးဆိုသူ ထိုင်နေသည်။

သူမ လာသည်ကိုမြင်လျှင် -

“လာ လာ မြေးမလေး၊ ခုလို အဝတ်အစားနဲ့ မြေးမလေးက သိပ် ကြည့်ကောင်းတာ၊ ဘိုးတို့၊ ပမ်းသာ လိုက်တာ၊ ဘိုးတို့အနုပြည့်ပလို ပီသိုက် နန်းထဲမှာ မြေးလေးလိုချင်တာ လုပ်ချင်တာကိုပြော၊ ဘိုးတို့ဘက်က အဆင်မပြေပါ။ အရှင်ရှာဖွယ်များတဲ့ လှူပြည်က လှူရင်ပြီးရော”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘိုး၊ သမီး အဘိုး စကားကို နားထောင်ပါ့မယ်၊ နောက် အဘိုးမကြိုက်တာ သမီးမလုပ်တော့ပါဘူး၊ အဘိုး၊ သမီး ကတိပေးပါတယ်”

“သာဓုပါ သမီး သာဓု သာဓု၊ အဘိုးတို့ တစ်မျိုးမထင်ပါနဲ့၊ လှူပြည်က အချိန်ကျရင် သွားရမှာပါ။ အဘိုးတို့ ယူထားတဲ့တာဝန်ပြီးသွားရင် အဘိုးတို့အားလုံး ကိုယ်ပြုခဲ့တဲ့ ကံတရား အတိုင်း လျှောက်လှမ်းကြရမှာပါ မြေးလေး၊ စိတ်အေးအေးသာသာ၊ ကံ ကံ သမီးလေးလည်း စိတ်တွေ အတော်ပင်ပန်းနေမှာပေါ့၊ ရော ဒီဆေးလေးကို သောက်လိုက်၊ ခံစားရတဲ့သောကတွေ

ဘဝအမောတွေ ပြေသွားလိမ့်မယ်၊ မေးသောက်ပြီး မြေးလေး တောင်းကောင်းအနားယူလိုက်နော်”

သိုက်နန်းရှင် ဘိုးတို့ကြီးသည် ပန်းစွဲကပြစ်လည်း မာလာခေါ်အား ငွေခွက်နှင့် ဆေးဟိုက်လိုက်သည်။ ခဏသောက်ပြီးသည်နှင့် တစ်ကိုယ်လုံးရှိ ကကြောများထိ စိန်ဝင်ကာ အိပ်ချင်စိတ်ပေါက်ပျက်နိုးမရတဲ့ အေးသောက်သည့်နေရာမှာပင် လဲကျသွားသည်။ အစပတ် မိန်းမပျိုလေးများက မာလာရက်ကို သူ့အနန်းထဲသို့ ပြန်ပို့လိုက်သည်။ မာလာခေါ်ပုစာ သူမ မြစ်တင်ကိုသာဆိုဘာမှ မသိတော့ပေ။

(၁၀)

မင်္ဂလာဆောင်အိမ်မှ အဆိုစကား ငွေငွေမြင့်၏ အစိန်ရွေ့ယူသုံးဆင့် နံနက်စောစော ကျက်သရေချီလာပေသည်။ မင်္ဂလာပျောက်ထဲတွင် အသံချွတ်သံကြား၍ ဖိပ်ပျော်နေသူများ အိပ်ရာမှထ၍ ဝဘပန်များကို စတင်လှုပ်ရှားကြသည်။ မကျော်တွင်း ဟံမြက်စည်းလှည်းသူများ အခင်းခင်းသူများ မင်္ဂလာသတို့သား သတို့သမီးထိုင်မည့် မင်္ဂလာစင်မြင့်ကို မြင်ဆင်နေသူများ အားလုံး အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။ စကားပြောသံများလည်း တစ်ယောက်တစ်မျိုးနှင့် ဆူညံလာသည်။ ထိုစဉ် အဖျိခေါင်းမစန်းအသံ ကြားရပြန်သည်။ -

“ဟဲ့- ရွှေမိန့်မိသက် သတို့သမီး ပြင်ပေးမလို့ မိတ်ကပ်သမားကို အနီးကျော့အိမ်မှာ သွားခေါ်အေး၊ ဦးလင်းတော့မယ်၊ သူက ဘယ်လောက်ကြာမှန်း မသိဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ မမစန်း၊ ရွှေမိ သွားခေါ်လိုက်မယ်”

“အေး အေး ဟုတ်ပြီ၊ မိသက်ညည်းက သတို့သမီးကို သွားခေါ်လိုက်”

“ဟာ- မကြီးစန်းကလည်း သူ့ယောက်ျားနဲ့ဖိပ်နေတာ မနိုးရပါဘူး၊ ရှက်စရာကြီး၊ ဟာမှာပါ၊ ကားကြီးရဲ့”
အဖျိခေါင်း မစန်း ခိတ်ဟိုမှာဖြင့် မိသက်အား -

“ဟင် ဝိ... မမလေး ပါမပြောလိုက်ချင်ဘူး၊ သတို့သားက ဟိုမှာတွေ့လား၊ လူ့ကလေးအသင်းတွေနဲ့ ထိုင်နေတာ၊ သွားနဲ့လိုက် မြန်မြန်”

“ဟုတ် မကြီးစန်း”

မကြီးစန်းကား ပြောပြီး အိမ်ပေါ်သို့ အခြေထက်သွားသည်။ မကြီးစန်းလည်း အဖျိခေါင်းများကို ယုပ်ပန်းနေရာသွားနေသည်။ ထိုအချိန် အပြောတစ်ပိုင်းနှင့် မိသက်ပျောက်လာပြီ-

“မကြီးစန်း မကြီးစန်း ဟို ဟိုမှာ”
စကား မဟယ်ယစ်နှင့် ကြောက်ကောင်ကောင်ဖြစ်နေဘော မိသက်ကို ကျွေးခေါင်းစခန်းတစ်ချက်နဲ့လိုက်ပြီး-

“ဟဲ့ မိသက်၊ ဘာဖြစ်လာတာလဲ၊ နှင့် လူဆွဲလိုက်လို့လား”

မစန်း ဘယ်လိုမေးမေး မိသက်မဖြေ၊ ကိပ်ပေါ်သို့ ကြည့်နေရာမှ မြန်းခနဲ ရှက်ကြီးတောင် ငိုချလိုက်သည်။

“မိသက် ကိုက်စမ်း၊ မရွက်ဘူးလား၊ လူတွေပိုင်းဆုံလာပြီ၊ ပြောစမ်း၊ အစ်မကြီးကို ငါ့ရှင်းပေးမယ်”

မစန်း ဘယ်လိုမေးမေး မိသက်တစ်ယောက် အငိုမတိတ်၊ ငိုရင်းနှင့် အိမ်ဆီသို့သာ ကြည့်နေသည်။

အားရအောင် ငိုပြီးမှ -

“အစ်မကြီးစန်း ပန်း... ပန်းပန်းရဲ့ ခေါ်လို့မရတော့ဘူး၊ သူ့ကိုယ်လုံးလည်း အေးစက်စေဖို့အစ်မကြီးရဲ့ ဟီး ဟီး ဟီး”

မိသက် ပြောရင်း ဆက်ငိုနေသည်။ မကြီးစန်းနှင့် အနားရှိသူများ အံ့ကြွရွာဖြင့် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်နေကြသည်။ အစ်မကြီးစန်း သတိရပြီး -

“ဘာ... ပန်းရုံ ခေါ် လိုမရဘူးဟုတ်လား။ ဟဲ့- မောင်မောင်ကြီး မြန်မြန်လာစမ်း။ ပန်းရုံကို သွားကြည့်စမ်း”

မစန်း အသံဆုံးလျှင် မောင်မောင်ကြီးတစ်ယောက် အခြေ အိမ်ဝေါ်တက်သွားသည်။ မောင်မောင်ကြီး နောက်မှ အားလုံးလိုက်သွားကြသည်။

မောင်မောင်ကြီး အိမ်ခန်းထဲဝင်၍ အိပ်နေသော ပန်းရုံကို ကြည့်လိုက်သည်။ တစ်ညလုံး တစ်အိမ်လုံး မိမိတို့ မောင်းယား၍ မီးပျော်ငံအောက်မှာ တစ်ခေါင်းလေးအိပ်နေသော ပန်းရုံကို တွေ့ရသည်။ အပြစ်ကင်းစွာ အိပ်စက်နေသည်။ အိပ်ပျော်နေသည့်တိုင် ပန်းရုံလေး လှည့်ပတ်။ ပန်းရုံလေးအလှသည် တစ်ဖုံစီမို့ ကြည့်မပတ်။ မောင်မောင်ကြီး မနှိုးရက်တော့ပေ။ အိပ်စေ့မဝရင် အလှပျက်မှာရိုးလို့ပင် နောက်မှ ဝင်လာသည့် မကြီးစန်းက ပန်းရုံအိပ်နေသည်ကို ရင်ကြည့်နေသော မောင်မောင်ကြီးကို တွန်းမက်၍ ပန်းရုံအား နားထိုင်ကာ ပန်းရုံနူးကို အသက်တိုင် ကြည့်လိုက်သည်။

အိုး-ပန်းရုံ အသားတွေစားစက်လို့ပါလား။ ရင်လေးကို အသားပစ်တင်ကြည့်သည်။ လူ့ဝကလက်ပရွှေ မြေဖျားလေး လက်ဖျားလေး ကိုင်ကြည့်သည်။ ခရစ်ကိုးကလေး အားစက်နေသည်။

“ဒါ... ဒါဆို ပန်းရုံလေး မိသက်လေး ပြောတာ မှန်နေပြီပေါ့။ ဘုရားဘုရား ပန်းရုံ မိပန်းရုံ အသက်မရှိတော့ဘူး။ သူ သေပြီပေါ့။ မဖြစ်နိုင်ဘူး မဖြစ်

နိုင်ဘူး အိပ်ပျော်နေတာနေမှာပါနော်” ဒေါ်စန်း အတွေးများ ယောက်ယက်ခတ်နေသည်။ ဒေါ်စန်းအပြုအမူကို မောင်မောင်ကြီး ကြည့်နေရင်း -

“ဒေါ်ကြီးစန်းကလည်း ပန်းရုံလေးအိပ်နေတာ မလုပ်ပါနဲ့။ ကျွန်တော့် မိန်းမက အိပ်နေလည်း လှတာပဲ။ မနာလို မဖြစ်ပါနဲ့ဗျာ”

“ဟဲ့ မောင်မောင်ကြီး။ နင် စိတ်မှကောင်းသေးရဲ့လား ငမားရဲ့။ တစ်ညလုံး အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ အရက်ယောက်နေတယ်။ ကိုယ့်မိန်းမ ဘာဖြစ်လို့ဖြစ်မန်း နင်မသိဘူး ပေးရဲ့”

“ပေါ်ကြီးစန်း ပေးဖို့နောက်ဆုံးည နှုတ်ဆက်ပွဲပါဗျာ။ ကျွန်တော် မဖူးပါဘူး။ ခု ဖေ့ချိုး မာပတ်အစားလဲလိုက်ရင် သတို့သား ကိုလှချောပေါ့ဗျာ”

“ဖေး သတို့သား လှချောတော့ မဖြစ်ဘူး ပေးဇေ။ နင် အခု ပုဆိုးဖို အသစ်စက်စက်ဖြစ်သွားပြီ။ နင် မိန်းမပန်းရုံ အသက်ပရိုမော့ဘူး။ ဖေးယျားပြီ ဟဲ့ သိရဲ့လား။ အမယ်လေး အဖြစ်ဆိုးလှပါလား။ တူမကြီးရယ်။ လာကြပါဦး။ ဒီမှာ ပန်းရုံလေး ဆုံးသွားပြီတော့ ဟီးဟီး ဟီး”

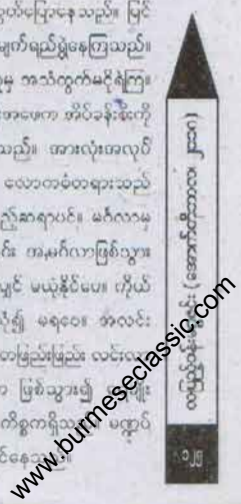
အပျိုအခါင်း မစန်းတစ်ယောက် ပြောလိုက် ငိုလိုက်နှင့် မြစ်ခေရာ ပန်းရုံအဖေ အဖေ၊ စည့်သည်များ အိပ်ပေါ်ပြည့်သွားသည်။

မောင်မောင်ကြီး ဒေါ်စန်းကို တွန်းမက်ပြီး ပန်းရုံကို နှုတ်လေးကိုလိုက်၊ ပါးလေးစမ်းလိုက်၊ လက်လေးကို ဆုပ်ကိုင်နှင့် ပါးစပ်မလှည်း -

“သူ့ခွဲပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော် ပန်းရုံ ပန်းရုံလေးအိပ်နေတာပဲ။ အစ်ကိုမောင် သိပါတယ်။ ပန်းရုံလေး တယ်တော့မှ မသေဘူး။ အစ်ကိုမောင်နဲ့

တစ်သက်လုံးနေမှာနော်။ ပန်းရုံလေးက အိပ်နေတာတောင်လှလိုက်တာပဲကြောင့် အစ်ကိုမောင်က ချစ်တာ။ အိပ်ရာကထရင် ပန်းရုံလေး ချေချီး အစ်ကိုမောင်အဖေ အလှပြင်ဆရာမ ခေါ်ထားတယ်။ နဂိုကလွတ် ပန်းရုံအလှများ ပြင်လိုက်ရလို့တော့ တစ်လောကလုံးမှာ အလှဆုံးပေါ့နော်။ အစ်ကိုမောင်လည်း ပန်းရောင်ဆင်တူဝတ်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် ပန်းရုံလေး ကြိုက်တဲ့ အဖြူရောင်ဝတ်နဲ့လေး ဝတ်။ အစ်ကိုမောင်က လည်တတ်၊ အဖြူ၊ ဖောလုံချည်လေး ဝတ်မယ်နော်။ စန်းဂိုက်လေးနဲ့ဘုမှာ ပန်းရုံ အစ်ကိုမောင်လယ်ကိုယူပြီး မင်္ဂလာယိုင်ပုံပေါ်မှာယိုင်၊ မင်္ဂလာသီလိပ်ဆံရာက အောင်ပေးဗျာ တဲ့နဲ့ ငွေခမုဆွန်းလောင်း မင်္ဂလာပွဲကြီး အောင်မြင်၊ လာသမ္မတိစံဆွေ အပေါင်း အသင်းတွေကို နှုတ်ဆက်၊ အိမ်အချိန်မှာ ပန်းရုံအစ်ကိုမောင်လောက် ဖျော်ပယ်သူ ချိပယ်တောင်မထင်ဘူး။ သိပ်မဟုတ်ဘဲ ပန်းရုံရယ်”

ပန်းရုံလေးကို ရင်ခွင်မှပေး၍ မောင်မောင်ကြီးတစ်ယောက်က နားတွေ တထွတ်ထွတ်ပြောနေသည်။ မြင်ရသည့်လူများ မျက်ရည်ရွံ့နေကြသည်။ ဒါပေမဲ့ အထဲသူမှ အသံထွက်မရှိကြ။ မောင်မောင်ကြီးအဖေက အိမ်ခန်းစီးကို ဖြုတ်ဖိုင်းလိုက်သည်။ အားလုံးအလုပ်ရှုပ်ကုန်သည်။ လေးတစ်ဝတ်များသည် ကံကပ်မျက်ကုည့်ဆရာပင်။ မင်္ဂလာမှ ကျန်ရှိပိုင်းအတွင်း အမင်္ဂလာဖြစ်သွားသည်။ ပြောပြလျှင် မယုံနိုင်ပေ။ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်၍ မယုံ၍ မရပေ။ အလင်းရောင်ကလည်း တဖြည်းဖြည်း လင်းလှသည်။ အသံတူ ဖြစ်သွား၍ ရောင်တစ်ရပ် ကိစ္စကိစ္စမျှ မထွက်တွင်းမှာ ဝိညာဏ်ခေတ်ခေတ်

မောင်မောင်ကြီးကတော့ ပန်းနဲ့ အလောင်းကို ပွေ့ပိုင်ထားဆဲ။

မောင်မောင်ကြီး ဖခင်က-

“သား မောင်မောင် စိတ်ထိန်း လိုက်ပါသား။ သမီးလေး အယက်မရှိ တော့ကွ။ သူ့ချာပရက် နီးမလင်းမင် ပြင်ထားလို့ကိရမဟာင် သား”

“ဗျာ ရက်စက်လိုက်တာ အဖေ ဝရာ၊ အဖေ သားသမီးဖွင်း ကိုယ်ချင်းစာ ပါ။ ပန်းနဲ့အိပ်နေတာကို တာလိုခံသားနိုင်း ရတာလဲ အဖေ”

မောင်မောင်ကြီးသည် မိဘကို ဟပ်ပါပူ ပြန်ပပြော၊ ခု ပြန်ပြောနေ ရသည်။

“သား မောင်မောင်၊ အဖေ၊ မပျက်ကာ မပြောပါကွ။ သား ဘယ် လောက်ခံစားနေရလဲဆိုတာ အဖေ နားလည်ပါတယ်။ သားနဲ့ ဝတ်မည့်ဆိုး ဖာအုတ်ဆိုး ဆိုးရွားတာ သားဝေဖေနာကို ခြေပါလို့ ဖခင်ပြောဟာ မဟုတ်ပါဘူး။ မာဖြစ်ပုန်းကို လက်ခံဖို့ပါသားရယ်။ ပန်းနဲ့ လေး တကယ်ဆုံးသွားပြီ သား။ ဟိုမှာ ကျွန်တစ်ဖွဲ့ အမေကွ သမီးလေးဆုံးလို့ အနားမှာ အားရပါးရ မခိုနဲ့ကွ။ အဖေ ကပ်ဆွေးနေရတာ၊ သူတို့သမီး မေတာ ကို သူတို့လက်ခံတယ်။ သားက တာလို့ တစ်ဆူသန်နေရတာလဲ သားရယ်”

မောင်မောင်ကြီး သူ့အဖေကို မော့ကြည့်၍ ပန်းနဲ့လေးကို ပြန်ကြည့် ပြီး-

“အဖေ သားကတော့ ပန်းနဲ့ မေတာကို မယုံဘူး အဖေရယ်။ ဒီမှာ ကြည့်ပါဦး သူ့စိပ်နေတာ သူ့နားစရာ လေး အပြစ်ကပ်ပါတယ် အဖေ”

သားကို သူ့ မအေ့က ခေးတယ် အဖေ၊ တကယ်လို့ ပန်းနဲ့တို့ မင်္ဂလာ ဆောင်ပြီးစို့ နှစ်ယောက်သား နှံ့သွား

ကြရင် အစ်ကိုမောင် ဘယ်လိုနေမလဲ ဟင်၊ ကံဒီလိုမေးတယ် အဖေရာ၊ ဒါဆို သူ သားနဲ့ ဝေးရမှာ၊ ခွဲရမှာကို ကြိုဆို နေလို့ပေါ့နော်။ အဖေ သားကိုပြော စမ်းပါဦး”

“သားရယ် တာအိုဖာရာတွေက ကလေးကို ဉာဏ်မမီတာတွေရှိတယ်သား၊ ဖာဖာဖာ တာဝန်ရှိသေးတယ်။ ပန်းနဲ့ သမီးလေး ကာကွားကောင်းဖို့ အလှူ အထန်းလှုပ်ပြီး အမှုအထမ်း ဖေးဝေရ မယ်သား၊ သား ပင့်ခွဲတော့နော်၊ ပန်းနဲ့ မလေးကို မေ့ဖို့ပြီး သူ့အလောင်းလေး ပြင်ထားရစေဖို့အောင်နော်”

မောင်မောင်ကြီး သူ့အဖေ ကောင်းဆိုးလျှင် အတန်ငယ်ဆွဲမား၍-

“ကဲ အဖေကို ခေ့အိုးပေးမယ်ဆို ချိုး ဒေါ်ဤစမ်းကို လှလှလေးပြင်ခိုင်း ပြင်လို့ပြီးမှင် ပျဉ်းဖော့ကိုပြော၊ ဘယ် လို့ပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနေ့ ကျွန်တော် ပန်းနဲ့လေး နဲ့ မင်္ဂလာဆောင်မယ် အဖေ၊ ဒီမင်္ဂလာ ပွဲကို ပန်းနဲ့လေး သိပ်လှုပ်ချင်နေကာ၊ ကြည့်ရောင်အဝက်အစားလေးနဲ့ နှင်းဆီ ပန်းပြုလေးကိုကိုင်း ကျွန်တော်လက်ကို တွဲပြီး မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပချင်တာ အဖေ၊ အဖေ ကျွန်တော်ကို ကတိတစ်ခုပေး ပါနော်။ ကျွန်တော်ကို ဒီနေ့ ပန်းနဲ့နဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ပေးပါနော်၊ ရေခဲအိုးပြုရင် အပြန်ရောင်ဝတ်စုံလေး ဝတ်ပေးပါနော် အဖေ အဖေ ပြောပါ အဖေ”

“အေးပါ သားရယ်၊ သားစိတ် တိုင်းကွ မြင်ရပါစေမယ်”

“ဒါပဲ တို့အဖေ၊ ဝမ်းသာလိုက် တာ” အဖေရယ်”

မောင်မောင်ကြီးအား သူ့အဖေ သည် သနားစရာကောင်းသည့်ဘဝမျိုး ရင်နာရသည့်သားပျို၊ နောင် သိသရာ အဆက်ဆက် ဘဝကိုင်း ဟာတိုင်း

မဆုံညွှကြပါမို့’ လို့ ရင်ထဲက ဆု တောင်းနေပေတော့သည်။

“အဖြစ်ကတော့ ခါပဲ ယက်ပြင်း ငါ သီးသလောက် မင်းကိုပြောပြပြပါ မှင်းကားထီမျှင်ပေးမယ်”

ကိုမြဲနုနုသည် မောင်မောင်ကြီး နဲ့ ပန်းနဲ့အကြောင်းကို ကြောပြရ၍ မော သွားယဉ် ငရဲနေကြမ်းတစ်ခွက် ဖာပမ်း မရ တော့တလိုက်သည်။

ထိုအခါ ယက်ပြင်းမှ -

“ဝါဒီ၊ ခင်ဗျားပြောသလို မျက် မြင်နေကွ ရရဲ့ လိုလိုက်တာ၊ အပြော သက်သက်ဆို မုံမှာမဟုတ်ဘူး”

“အေး နားထောင်၊ ပင်းမုံပြု သွားမယ်၊ မောင်မောင်ကြီး တစ်ကို တစ်ဝမ်းကွဲလည်း မနှစ်က မင်္ဂလာ ဆောင်ခါနီး ခုနစ်ရက်အလိုမှာ ဆုံးပွား လေးတယ်။ မင်္ဂလာဆောင်မင်္ဂလာ မသား ရက်လည်ခါကွတာ၊ နုလာက မင်္ဂလာဆောင် အသုဘ သင်္ဂြိုဟ်လေ”

“ခေးပါ တို့မြဲနုနုရာ၊ ဝေးနား စင်ပါတယ်လို့ ပြောတော့ပုံမှန် ဖိလက် မကားပဲတုံမကားပုံပြီး လာပြောပုံပါပယ်၊ အစားလည်းစားပြီးပြီ၊ သိရင်တာလည်း သိရပြီ ဒီတော့”

“ကျွန်တော် ပြန်တော့မယ်လို့ ပြောမှာမဟုတ်လား အကြောင်းသိတွေ ပါကွာ၊ ကဲ နေလည်းစောင်းနေပြီ၊ မနေ လို့ ပြန်မယ်ဆိုပြန်ပေတော့”

ကျွန်ုပ်လည်း ပုညည်းဖူးသိမ်း၍

“သွားပြီ ကိုပြေငွေရေ” ဟု နုတ် ဆက်၍သာ ပြန်ခဲ့လေတော့သည်။

သန်လျင်မောင်ကျောက်ခုံ ပုတ်ချက် - ဤတတ်သံသည် တကယ်တော့ မှန်ကန်မှုကို အညံ့ မယုံမှာလျှင်၍ များစွာပေးသည်။

ဝပြည့်နှစ်ပတ်စဉ် (အောက်စတိုဘာလ ၂၀၁၈)

ညဉ့်လေတစ်ချက် သုတ်ခနဲ တိုက်လိုက်စဉ်တွင် မချမ်းပါဘဲနှင့် ကြက်သီး မြန်းခနဲ ထသွားသည်။ ဟိုဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှ မီးရောင်ထိန်လင်းနေသည့် နေရာကို သူမ မမြင်မြစ်အောင် ကြိုးစားထားရသည်။

'အစ်မက လိုချင်တာကိုရအောင် ယူတတ်တယ်၊ ညီမသာ စိမ်းဆက်လေးကို ဖယ်ထားပေး၊ ပိုက်ဆံပြည့်တဲ့ နေ့မှာ အစ်မ လာယူမယ်။ ညီမက နေ့သွင်းမရောင်းဘူး ဆိုလိုသလိုဟယ်၊ အစ်မက ဆိုင်တော်တော်များများမှာ နေ့သွင်းဝယ်နေကျ ညီမနဲ့၊ အစ်မရဲ့ ဧကန်သည်ဆိုဝါရစွာ အဖျားကြီးပဲ၊ အစ်မက မှန်မှန်လည်းပေးတယ်၊ မှန်မှန်လည်း ယူတယ်'

ရွန်းရွန်းဝေသော ခပ်သွက်သွက် ကောင်းသက နားထဲမှာ ကလိုင်ခေါက် သလို ဆူညံနေသည်။ ထိုကောင်းသံများ ကြောင့် မီးရောင်ထိန်ညီးသောနေရာသို့ ဝေခနဲ ကြည့်လိုက်မိပြီးမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်ညစ်သွား၏။

အလောင်းစင် ပြင်ဆင်ထားတာ မဟုတ်ပေမဲ့ ကနားဖျင်းနှင့် လူစုစုတို့ကို မြင်နေရခြင်းကိုက သူမကို ကောင်းကောင်းကြီး ချောက်ချားနေစေခဲ့ပြီ။ ထိုအစ်မကြီး သေသွားပြီဆိုတဲ့ အသံကိုက သူမကို ကောင်းကောင်းကြီး သွေးပျက်နေစေခဲ့ပြီ။

မမြစ်ဘူး၊ အိမ်ခန်းထဲကို မြန်မြန် ဝင်မှ၊ ဧည့်ခန်းထဲမှာနေသရွေ့ အိမ်စိမ်း ဆီကိုပဲ စိတ်ရော၊ မျက်စိရော ရောက်နေတော့မှာ။ ဒီတော့ ကြောက်လို့တိုဆုံးမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။

သူမ အခန်းထဲသို့ရောက်လျှင် ခုတင်ပေါ်တွင် တူကူထိုင်ကာ ဘုရား ရှိခိုးသည်။

'ဘုရားစင်ရွှေမှာ မရှိခိုးရတာကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ အရှင်ဘုရား တပည့်တော် အိမ်ရာထဲကပဲ ဝတ်ပြုပါရစေ အရှင်ဘုရား'

သူမ ဦးကျန်းချလိုက်စဉ်မှာပင် ရွှေကပ်ကောင်က ကိုးကျလိုက်သဖြင့် ကျောထဲတွင်စိမ့်သွေးကာ ကမန်းက တန်း မေင်းပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

"လက်လတ် အိမ်ပြီလား"
"ဟဟ . . . . ."
မအောင်မယ်လေး"

စိတ် ခံထိုက်သူ

အော်သံတွေ ဆူညံသွားပြီး
မြတ်ကျရာပစ္စည်းတွေ မြတ်ကျပြီး
သောမာမိ သူမ အခန်းထဲမှာ တစ်ခါပဲ
ပေးလျှင် ရောက်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ”

မေးဖေက မေးသည်။

“ဘာတွေ့လို့လဲ”

မေမေက မေးသည်။

“လက်လတ်က ဘာဖြစ်လို့
အတင်းအော်ရတာလဲ”

မောင်ကို လက်ဆွဲဖို့လည်း ညီမ
ဖြစ်လို့က မေးသည်။

သူမ ဘာပြန်မပြောနိုင်။ လည်
ချောင်းပမို့ ခုန်ကောက်ကျီလာသော
မကြောက်မိတ်အလုံးကြီးကို အတင်းပြန်
ဖို့ရုန်းနေရ၏။ အဲဒီအထဲမှာ အသတ်ပါ
ပါမသွားဘူးလို့ အာမခံနိုင်ဘူးလား။

“ဧရာ ငရေသာက”

မာမေက ရေတိုက်သည်။

သူမ နည်းနည်းချင်းစီ မျှင်း
မံသွားပြီးပါကဖြစ်မှ။

“မိဝယ်၊ နှစ်က ကာကွယ် ဂျီစောင့်
ကို လာဆွဲရတာလဲ၊ ဝါကြောက်ရတဲ့
အထဲမှာ၊ ပြီးတော့ ဆံပင်ဖားလျှား၊
သနပ်ခါးဘဲကားနဲ့”

“ငယ် ညတိုင်း ဒီလိုပဲ သနပ်ခါး
လိမ်းပြီးမှ တိပ်တာပဲ။ လက်လတ်က
ဒီညကျမှ ဘာဖြစ်ရတာလဲ”

“သူ့ဖောက်သည် တစ်ယောက်
လျော့သွားလို့ စိတ်ညစ်ပြီး ကယောင်
ချောက်ချား ဖြစ်နေတာနေမှာပေါ့”

“ကိုဦးနော်၊ အဲဒီ ဖောက်သည်
ဆိုတာကြီးကို ဘာဖြစ်လို့ခဏခဏပြော
နေရတာလဲ။ သွား သွား ဘာမှလား
မပြောနဲ့”

ဒီတော့မှ သူမ ကြောက်နေ
သည့်အကြောင်းကို မေမေ၊ မေမေတို့

သတိရသွားကာ မျက်နှာတွေပြုံးပေါင်း
သန်းလာကြသည်။ သူမက နှင်ထုတ်ပေ
မယ့် ကိုဦးက မသွားသေးဘဲ -

“သူ့ ချန်ထားခိုင်းတဲ့ မာမိပမ်း
ဆက်ကို နှင်သိမ်းထားသေးလား၊ ငတ်
ကြာ သူ့ယုတ်ဖျံ့ လာယူနေရင် . . .”

“ဟိုကြီး”

ဒီတစ်ခါတော့ သူမ နီးစပ်ရာ
အကျိုးဆိုင်နှင့် ကောက်ပေါက်လိုတ်
ပေးခဲ့သည်။ သူမ လက်တည့်သူ မဟုတ်
သလို ကိုဦးက လျင်မြန်လွန်းသူ ဖြစ်
သည်။ အခန်းထဲမှ ခုန်ပေါက်ပြေးထွက်
သွားရင်း တော်ရယ်သွားပေကာ ကိုဦး
အသံသည် ဧည့်ခန်းထဲသို့ရောက်ပြီး
ထိတ်သွား၏။

“လတ်လတ်က ဘာဖြစ်လို့ မာမိ
လောက်ဖောင် ပြောကပ်နေရတာလဲ၊
ဟိုကပြန် ပေးသွားတာ တစ်လှတောင်
ရှိမဟာမယ်၊ ရွှေကုန်ပတ်ကံမှာ တစ်လ
ပြည့် သွင်းပေးမှာပေါ့”

“နှင်ခေါ်ပါဘူး မိငယ်ရာ၊ အဲဒီ
အစ်မကြီးက အထက်အစား အရမ်းမက်
တာ၊ စွဲလမ်းစိတ်တော့ ချီနေမှာပဲ”

မေမေ၊ မေမေတို့ ပြန်ထွက်သွား
တော့မှ ညီအစ်မနှစ်ယောက်သား သူမ
ခုတင်ပေါ်တွင် ပူးထိုင်ကာ စေ့စပ်ကြ
၏။

“ပြီးတော့ ငါလည်း သတိထားမိ
နေတာ ရှိတယ်”

“ဘာကိုလဲ”

“သူ့ချန်ထားခိုင်းတဲ့ ဝမ်းဆက်
လေး ဘယ်လိုမှ ရောင်းလို့မထွက်ဘူး၊
အဲဒီအဆင်က လှူကြိုက်အရမ်းများတဲ့
အဆင်၊ အရောင်ကလည်း ဒီလိုပဲ လွင်
နေတာ၊ လှူကြိုက်များလွန်းလို့ ငါရောင်း
ပစ်လိုက်မှာခိုးလို့ကို သူ့ဖယ်ထားခိုင်း
တာ၊ သူ့မှာ ပိုက်ဆံမပြည့်သေးလို့ပါတဲ့၊

ဝယ်နေတဲ့ ဖောက်သည်ဆိုတော့ ဖယ်
ထားပေးလိုက်တာ၊ သူ့သေသွားပြီဆို
တော့ ငါ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ကတင်း
ယိုးဖျောင်းပစ်တာ၊ ရွှေလည်း မကန်
တာပဲ လျော့ပေးပေးဘာကို ဝယ်ပေးလို့ရရှိ
ဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ မိငယ်၊ ငါ ဘာလုပ်ရ
မလဲဟင်”

သူမရဲ့ ညီမမိ အကြံအစဉ်သွား
သလို ငြိမ်သွား၏။

“ကတယ်တော့ နေရာခေတ်ခေတ်
ရင် သူ့ဖာခေါင်းထဲကို ထည့်ပေးလိုက်ရ
မှာနော်၊ မိဝယ်ဟိုက လက်မှန်းရတာ”

“အခုမှ ငါတို့က ဘယ်ကိုပေးရ
မလဲ”

“ဒီလိုလုပ်”

သူမ၏ညီမက လက်ခွေးကတ်စား
ကာ အကြံပေးသည်မှာ -

“လက်လတ် ဆွပ်ဝတ်လိုက်”

“ငတ်ဝမ်း၊ ပါးကို ပေးပြောပေး၊
ကြံနေတာလား၊ ဆိုင်မှာ အဲဒီဝမ်းဆက်
ကို မြင်နေရတာနဲ့ပင် နှလုံးမရာဂါဖြစ်
တော့မယ်၊ နှင်ကတစ်မျိုး၊ နှင်ချုပ်ဝတ်
ပါလား၊ ပါပေးမယ်”

“ဟင့်ဟင်း . . . ဝယ်လည်း
ပြောကပ်တယ်”

ဒီလိုကျတော့လည်း ညီမဖြစ်သူ
က အကျောက်အကန် ငြင်းပေးသည်။

“ငါ အဲဒါကြီးကို ဆိုင်မှာ စထား
ချင်ဘူး”

“လတ်လတ်ရဲ့ သူငယ်ချင်းဘစ်
ယောက်ယောက်ကို လက်ဆောင်ပေး
လိုက်ရင်ရော”

“မေးကြည့်ပြီးပြီ၊ ဘယ်သူမှ
လက်ခံချင်ကြဘူး”

“ဟွန်း . . . သူတို့ကလေး
အလကား ရတာကိုတောင်မှ ကြိုက်လို့
နေကြတယ်”

ထည့်သွင်းခံရရင်း (အောက်တိုက်ကလေး ၂၀၀၀)

“အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ငါလွတ်
ကြောက်နေတာပေါ့ မိငယ်ရဲ့ မေမေတို့
ကိုပြောရင် အမိဖွယ်မရှိဘူးဆိုပြီး ငါပဲ
အဆုံးရမှာ”

“အေးလေ၊ လတ်လတ် ဝမ်း
ဆက်ကိစ္စက တစ်မျိုးကြီးပဲ၊ ငယ်လည်း
ကြက်သီးထလာပြီ”

ညီမဖြစ်သူကပြောရင်းနှင့် လက်
မောင်းကို ပွတ်၏။ သူမတို့ ညီမစ်မစ်
နှစ်ယောက် အသားချင်းထိနေအောင်
ပူးကပ်လိုက်ကြပြန်သည်။

ခင်းကြီးသက်သွားပြီးမှ ညီမဖြစ်
သူက အကြံပေးသည်မှာ -

“မနက်ဖြန် ဝယ်တို့ မနက်
ကစောကြီးထပြီး တစ်ဖက်မပြားရဲ့ တစ်
နားမှာ တစ်ပိစင်းဆက်ကို သွားပစ်ကြ
ပယ်”

“သွားပစ်တော့ . . .”
“ပစ်လိုက်ရုံပဲလေ၊ ပြီးပြီပေါ့၊ သူ
ကသာသူ ကောက်ချင်တဲ့သူ ကောက်
ယူသွားမှာပေါ့၊ ဝံ့သကူပစ်ပယ်လိုလေ”

အင်း၊ ဒီလိုဆိုတော့လည်း မဆိုး
ပါဘူး၊ မိငယ်က တော်သားပဲ။

ညီမဖြစ်သူပဲ့အကြောင်း သဘော
ထူးလိုက်ပြီး ညီမဖြစ်သူက သူမရဲ့ ခုတင်
မှာပဲ နှစ်ယောက်သား ပူးကပ်အိပ်ကြ
လေသည်။ ညီမဖြစ်သူရဲ့ ခုတင်မှာ
ဒီတစ်ခန်းတည်းရဲ့ ကိုက်ကံနံရံမှာ ကပ်
ထားပြီး သူမခုတင်နှင့် နှစ်ပေဖျူသာ
ကွာဝေးသော်လည်း မိငယ်က သူခုတင်
သူ မပြန်တော့ချေ။ သူမရဲ့ခုတင်မှာ
ကျပ်ကျပ်သပ်သပ် ပူးကပ်အိပ်နေလေ
သည်။

နောက်မနက်စောစောပျက်
ညီအစ်မနှစ်ယောက်သား လမ်းလျှောက်
ထွက်ပည့်ဟု အသံပစ်ကာ ဆိုက်ထဲမှ
အထုပ်ကိုယူပြီး ထွက်ခဲ့ကြသည်။

သူမရဲ့ အထည်ဆိုင်ကလေးမှာ
အိမ်ရှေ့မြေပိုကလေးတွင် ဆောက်ထား
သော အိမ်နှင့်ဆိုင် တွဲလျက်ကလေး
ဖြစ်သည်။

သူမတို့ ထွက်လာကြသည်မှာ
အနည်းငယ်စောသဖြင့် မြူထုပ်သော
လမ်းမှာ လူရှင်းနေ၏။ ထိုအိမ်မကြီးအိမ်
မှာလည်း လူသံတိတ်ဆိတ်ကာ အရိပ်
အယောင် မမြင်ရချေ။ ထိုအိမ်ရှေ့မှ
ဖြတ်ကျော်လာပုံပြီးပေးကမ်းပါ သူမတို့
နောက်သက်ဆီမှ ခြေသံလိုလို ကြား
လိုက်ရသည်။ သူမ နင်းတောထဲမှာ မြွေ
ပြန်ကာ ညီမဖြစ်သူကို ဖဲပေဘင်နှင့်
တို့လိုက်သည်။

“ပီပယ်၊ နပ် မခြယ်ကြားလား”
“ဟင်း”

ဗိုက်က ညီမဖြစ်သူက သူမထက်
တောင် ဆိုးသေးသည့်၊ အသံဝင်ထွက်
နိုင်တော့။ သူမလည်း ဖူးတစ်ဆတ်ဆတ်
တုန်ကာ မြေလှမ်းတစ်လှမ်းမှ မရွေ့မရ
ဟောမချေ။ နောက်သက်တို့လိုည်း လှည့်
မကြည့်ရုံပဲဖြင့် မြေပျံကြားရတာ ဟုတ်
မှ ဟုတ်ရဲ့လားလို့လည်း ပြန်မထွေး
နိုင်တော့။ သူမလက်ထဲမှ အထုပ်က သူ
ဟာသာယူ မြုတ်ပျော့ဟာလား၊ သူမ ပစ်
ချလိုက်မိတာလား၊ မကျွဲပြားက မပြုကြီး
ပေါ်ဆို မြုတ်ပျော့သွားသည်။ ဒါကို ညီမ
ဖြစ်သူက သူမ ပစ်ချလိုက်သည်ထင်ပြီး
သူမလက်ကိုဆွဲကာ တစ်နုန်းထိုး ဆက်
လျှောက်သည်။

“ကား ကား လက်လတ်၊ မြန်ပြန်
ဆက်လျှောက်ကြပယ်၊ ပစ်ပြီးပြီ မဟုတ်
လား”

ညီမဖြစ်သူက ခုနက အသံ
မထွက်နိုင်ပေမယ့် ခုတော့ အသံထွက်
နိုင်ကာ လမ်းလည်း လျှောက်နိုင်ပြီပို
သူမတို့ ဝေးရွတ်ထွက်ပတ်စေ ထွေခေါ်၏။

ညီအစ်မနှစ်ယောက် နောက်ကို
လှည့်မကြည့်ရဘဲ သုတ်ခြေတင်ကြပြီး
ခပ်လှမ်းလှမ်း လမ်းဆုံကိုရောက်တော့
စိတ်မောလူမောနှင့် ရပ်လိုက်ကြသည်။
ကြောက်စွာတုန်နေသဖြင့် ရှေ့ဆက်ပြီး
တော့လည်း မလျှောက်နိုင်ကြတော့ဘဲ
ဒီလမ်းဆုံကသာ အိမ်ပြန်ကြဖို့ သဘော
တူကြသည်။

အပြန်လမ်းတွင် မြူထုပ်
ပသော နံနက်ခင်း၌ ချွေးတစ်ကောင်၊
မကြာဘဲတစ်ကောင်ဖျူဖျူနဲ့ သူမတို့ ညီ
အစ်မနှစ်ယောက်တည်း လမ်းပေါ်မှာ
ထီးထီးခြစ်နေလေ၏။ အဆူးတုန်းက
အလုပ်ကွဲခဲ့သည့် နေရာအိုးရောက်တော့
ညီအစ်မနှစ်ယောက်သား ကြည့်မြစ်
အောင် ကြည့်လိုက်ကြသေးသည်။

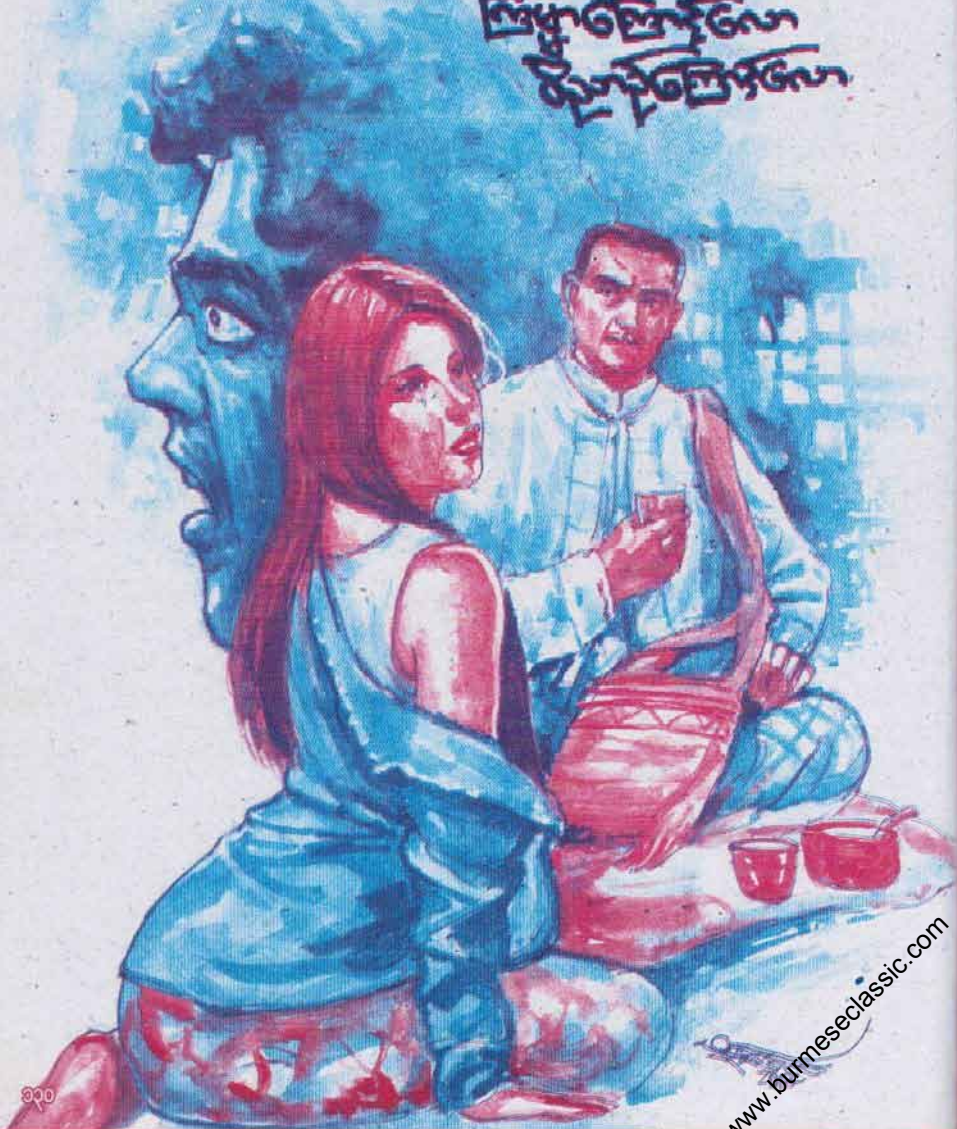
ခွေးဆွဲသလား၊ လူ့ကောက်
သလားတော့ မထင်။ အထုပ်ကတော့
မရှိတော့ချေ။ ထိုအစ်မကြီး၏ အိမ်မှာ
လည်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေပြန်ပင်။
သူမတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်
သည် ထိုင်ပင်ပေးထားတဲ့နှင့် လက်ချင်း
ခြုံမြဲတကာ လေး ဝမ်းစိပ်ချွသာ ဖွဲ့လေး
သော သူမတို့အိမ်ဆီသို့ မြေကုန်ယုတ်
ပြီး မြေကြဲလေတော့သည်။

ထိုမြစ်ရပ်ကို သူမတို့ နောက်
ထပ် ခေမန်ဆန်းစစ်ခြင်း မကြုံတော့
ချေ။ ထိုဝမ်းဆတ်ကို ဆိုင်မှာ မပြန်ရ
တော့သဖြင့် သူမလည်း စိတ်မိမိခြင်းမှ
ကင်းစေလျှာလေသည်။ ဟာပဲဖြစ်ဖြစ်
ထိုဝမ်းဆတ်ကို ပစ်လိုက်ခြင်းဖြင့် သူမ
စိတ်ထဲမှာ တော်တော်ကြီးကို ပေါ့ပေါ့
သက်သာသွားသည်။ ခုတော့ သူမသည်
ပျော်ရွှင်စွာ၊ သွက်သက်စွာ နေထိုင်
နေပြန်ပြန်သည်။

ကော့ဖီ
အဖို့
ဇနီး

ကျွန်ုပ်တို့က
ကျွန်ုပ်တို့က

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် အချိန်ကာလ ဖြစ်သည်။

ဧရာဝတီတိုင်း၊ လပွတ္တာမြို့နယ်၊ ကန်ဘက်ရွာကြီးမှာ စည်ကားသော ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်သည်။ ကန်ဘက်ရွာ ကြီး၏ အရှေ့တည့်တည့်တွင် နှာခေါင်း ပေါက်ကျေးရွာ ရှိသည်။ အရှေ့တောင် ဘက်တွင် ကျွန်းဆောင်းကျေးရွာရှိသည်။ အရှေ့မြောက်ဘက်တွင် ဂုံညှင်းတန်း ကျေးရွာ ရှိသည်။ တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ ဆက်စပ်လျက်ရှိပြီး လပွတ္တာမြို့နှင့် မြောင်းမြမြို့သို့ မော်တော်ယာဉ်ငယ် များဖြင့် နေ့စဉ်အချိန်မှန်မှန် ပြေးဆွဲ လျက်ရှိသည်။

ယနေ့ အောင်ကျေးတော်မူ ကျေးရွာဟု ခေါ်တွင်လျက်ရှိသည့် ကျွန်း ဆောင်းကျေးရွာ ကန်ဘက်ရွာကြီးနှင့် ဆောင်းခြားပြီး အရှေ့တောင်ဘက်တွင် ရှိသည်။

လူနေအိမ်ခြေ (၁၀၀) ခန့်ရှိကာ လယ်သမား၊ ဧရာလုပ်သား (ဖင်ခါသည်) များ၊ ကုန်သည်များ စုပေါင်းနေထိုင် ကြသည်။

ကျွန်းဆောင်းရွာရှိ လယ်ပိုင်ရှင် ဦးဖောင်မြင့်၊ ဒေါ်ထွေးတို့တွင် 'ခင်ခင် ကြီး'၊ 'ခင်ခင်လေး' ဟူသော သမီးနှစ် ယောက် ရှိသည်။ အဘက်သုံးဆယ် ကော်သည့်တိုင် 'ခင်ခင်ကြီး' မှာ အိမ် တောင်မမြင့်၊ တစ်ကိုယ်တည်း အပျို ကြီးဘဝဖြင့် မိဘနှစ်ပါးနှင့် လက်ရည် တစ်ပြိုင်တည်း လုပ်ကိုင်စားသောက် လျက်ရှိသည်။ မိုးသားပြီး ယောဂ်ား များနှင့် အရောတဝင်မရှိဘဲ ကင်းကင်း ရှင်းရှင်း နေတတ်သည်။

'ခင်ခင်လေး' မှာ အသက်နှစ် ဆယ်ပြည့်သည့်နှစ်မှာပင် ထစ်ရွာတည်း သား ကိုကျော်အောင်နှင့် လူငယ်တို့

ဘဝ ချစ်ကြိုက်ကြပြီး နှစ်ဖက်မိဘများ ၏ သဘောတူညီမှုဖြင့် အိမ်ထောင်ပြု ခဲ့သောကြောင့် အောင်မင်း၊ အောင်ဝင်း ဟူသော သားနှစ်ယောက်ပင် လူလား မြောက်ခဲ့ပေပြီ။

ကိုကျော်အောင်၏ မိဘနှစ်ပါး ဖြစ်သော ဦးဘအေး၊ ဒေါ်မြခင်တို့မှာ လည်း တစ်ဦးတည်းသောသား ကိုကျော် အောင်နှင့် ခင်ခင်လေးတို့ ထိမ်းမြား လက်ထပ်သောနှစ်မှာပင် ရွာလယ်ပိုင်း တွင် ခြင်္သေ့ကွက်ဝယ်ပြီး အိမ်ဆောက် ပေးခဲ့သည်။

ကိုကျော်အောင်နှင့် ခင်ခင်လေး တို့မှာ မိဘများ၏ ပိုင်းမှု၊ ဇနီးမောင်နှံ တို့၏ ကြီးစားမှုဖြင့် ကုန်စုံဆိုင်တည်ခဲ့ သည်။ မိုးသား၍ ကြီးစားသော ကိုကျော် အောင်နှင့် ခင်ခင်လေးတို့ စီးပွားရေး ဖြစ်ထွန်းခဲ့သည်။

ယခုနှစ် သင်္ကြန်အကြိုနေ့တွင် သားကြီး အောင်မင်းနှင့် သားငယ် ဖောင်ဝင်းတို့ကို ကိုရင်ဆီးပေးပြီး စခင် ဖြစ်သူကိုကျော်အောင်ကိုယ်တိုင် ဂုဏ်း ခံဖို့ ရက်ရွေးပြီးဖြစ်သည်။ နှစ်ဖက်မိဘ များနှင့် ကိုင်ပင်ကာ သင်္ကြန်ပရိက္ခရာ များ ဝယ်ယူရန်အတွက် မြောင်းမြမြို့သို့ သွားရမည်ဖြစ်သည်။

မူလကုန်းကျောင်း ဆရာလေး ကိုယဉ်ထွေး အပါအဝင် ပေယုဦးစီး ကိုမင်းအေး၊ ကိုလှကြည်တို့နှင့် မြောင်းမြ မြို့သို့တက်ကာ သင်္ကြန်ပရိက္ခရာမှအစ ကိမ်ကျိုက်တွင် ရောင်းချဖို့ ကုန်ပစ္စည်းများ ဝယ်ရန် စံစဉ်ထားကြသည်။ မောင်းကုန် အဖြစ် ငါးခြောက်၊ စုစွန်ခြောက်မျှ၊ ဝယ်ထားပြီး မြောင်းမြမြို့ရှိ ငါးပိ၊ ငါး ခြောက်ပွဲရုံတွင် ရောင်းဖို့လည်း ဝယ် ထားပြီးဖြစ်သည်။ အထွားအပြန် (၁၀) ရက်ခန့်ကြာမည်ဖြစ်သည်။ စပီး (၅၀)

ပါ သမ္မန်ကြီးကို စီစဉ်ထားပြီး ဖြစ်ပေ သည်။

သွားခါနီး "မောင်ကြီးရယ်တဲ့ မှာခဲ့ရယ်ဆိုသည့် စကားပမာ" ခရီး မထွက်မီ ညဦးပိုင်းတွင် ကိုကျော်အောင် က ဇနီးဖြစ်သူ ခင်ခင်လေးအား တဖဗ္ဗ မှာကြားလျက်ရှိသည်။

"ခင်လေး . . . ငါခရီးသွားနေ တုန်း ကလေးနှစ်ယောက်ကို မြစ်ထဲ ရေ ဆင်းဖူးစေခဲ့နော်၊ သစ်ပင်အမြင့်ပေါ် လည်း မတက်စေခဲ့၊ ရှင်ပြုခါနီးဆိုတာ အဖျက်အဆီး ပေါ်တတ်တယ်"

"အောင်မင်းနဲ့ အောင်ဝင်းဟာ ကျွန်မတို့ယုံနဲ့လွယ်ပွေးထားတဲ့ သား အရင်းတွေပါရဲ့ဗျာ၊ စိတ်ချသားသွား၊ ရှင် အလွှာအတွက် ဝယ်စံရာချိန်တာတွေ မမေ့နဲ့၊ ဆိုင်မှာရောင်းဖို့လည်း ဝယ်ရ မယ် ပစ္စည်းတွေနဲ့အောင် ဝယ်ခဲ့ပါ။ ဒါကတော့ မြောင်းမြတိုရောက်ရင် တာ ဝတီသာ (၂) လမ်းမှာရှိတဲ့ ကျွန်မတို့ ဘကြီး ဦးလှမောင်၊ ဒေါ်လှတင့်တို့အိမ် မှာပဲ တည်းခိုနော်၊ ရှင်ပါသွားတဲ့ ငါး မြောက်၊ ပုစွန်မြောက်တွေကို တကြီးကို အပိပြီး ရောင်းခနော်"

"အေးပါ၊ ငါမိတ်ချပြီးသွားမယ် နော်၊ မနက်စရာစရာ ရေတက်နဲ့ ငါတို့ ဆန့်ထွက်ကြမယ်"

ကိုကျော်အောင်က ခရီးထွက်ခါ နီးတွင် နှစ်ဖက်မိဘများအား သားနှစ် ယောက်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူ ခင်ခင်လေးကို အပိပြီး စုစုထွက်သွားကြသည်။

တပေါင်းဝေကုန် တန်ခူးလဆန်း ရောက်ပြီဖြစ်၍ နေရိန်လောင်မူကြောင့် သောက်ရောကုန်များ ခန်းခြောက်ခြေငွေ ပြုဖြစ်သည်။ မြစ်ဈေးကွက်ပေါ်သို့ ရေငန်ထောက်၍ ဝန်စုစုနုပြုဖြစ် သည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုအချိန်က ကန်တက်ရွာကြီးနှင့် ကျွန်းချောင်းကျေးရွာတို့မှာ မြင်း၊ မြွေနှင့် ဖားလှမ်းကွာဝေးသလို လှပရွာပြိုနှင့်လည်း သိပ်မနိုးချေး၊ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းပမ္မိ ကျန်းမာရေးပူး၊ ကျောက်ထိုးဆရာ၊ မြန်မာဆေးဆရာ (ဝိမ္ဗောဓာရာ) များသာ ကျေးရွာထဲတွင် ကျန်းမာရေးအတွက် တာဝန်ယူလျက်ရှိသည်။

ကန်တက်ရွာကြီးနှင့် ကျွန်းချောင်းကျေးရွာတို့ တံဆိုးမောင်းကျယ်ဟု ဆိုရပါမည်။ ရွတ်တရက် ဝမ်းရောဂါ ကပ်ဆိုးကြီး ကျရောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ကျန်းမာရေး စဟုသုတနည်းပါးသည် ရွာသူရွာသားများမှာ ခေတ်ကို ကျီဆုတ်မသောက်သည့်အပြင် ခေတ်နိယောတိသော ဖြစ်ရေကိုပါ သုံးစွဲမည့်အတွက် ဝမ်းရောဂါများ နေရာတွက် ကျား ဖြစ်နေကြသည်။

ထိုကပ်ဆိုးထဲတွင် ခင်ခင်လေး တစ်ယောက် အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့ကုန် ဖမ်းတရုတ်သွားနေခြင်းကြောင့် ဖားရေကြီးက ဆွန်းနီဆိုသလို အစ်မဖြစ်သူ ခင်ခင်ကြီးက သွားရောက်ပြုစုရသည်။

ကျန်းမာရေးဌာနမှ ဆေးပုစွန်၊ ဦးမောင်မောင်တင်နှင့် မြန်မာဆေးဆရာ ဦးသာဝတို့ကို သွားရောက်ပင့်သော်လည်း ပြန်မလော့ဖြစ် (ပြန်ပါတော့ဖြစ်) တစ်ဖက်ကမ်း၌ ကကရ်ကျေးရွာတွင် ဝမ်းရောဂါ အကြီးအကျယ်ဖြစ်နေသောကြောင့် သွားရောက်ကုသပေးနေကြသည်။ ကျန်းမာရေးပူးနှင့် မြန်မာဆေးဆရာတို့ အချိန်မီ ရောက်မလာခဲ့ပေ။

နှစ်ရက်ဆက်တိုက် ဝမ်းသွားသည်အထိကို အလုံးအလဲခံလိုက်ရသည်။

ခင်ခင်လေးမှာ မရူးစသေမင်းခေါ်ရာ နောက် ကောက်ကောက်ပါ လိုက်သွားရမချေပြီ။

နှစ်ဖက်မိဘများမှာ သမီးနှင့် မရွေးမတတ်ရ ကုသပေးရပြီဖြစ်သည်။ သက်နိမိတ်ကုရာကုန်ပစ္စည်း သွားဝယ်ပြီး မြန်လာမည့် တိုဟေ့ဟေ့အောင်အား ဘယ်လိုစပြီး ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေကြသည်။

ပမ်းရောဂါကြောင့် ရွတ်တရက် ဆေးဆေးသွားရရှာသော ခင်ခင်လေး၏ အလောင်းကို ဝိုင်းတန်းသိမ်းသို့ နေ့ရက်ပိုရောက်သဖြင့်ကြာရသည်။

ခင်ခင်လေးကို အနီးတပ်ပြုစုရသည့် ခင်ခင်ကြီးလည်း ပမ်းရောဂါပိုးကူးစက်မှုပတ် ခံရပြီဖြစ်သည်။ သားငယ်လည်း ရေဆုံးပြီး ရက်မလည်မီ သမီးကြီးဖြစ်သည့် ခင်ခင်ကြီး သက်၍ ရောဂါဆိုးဝင်ရောက်မှုကြောင့် တစ်ပုပေါ် နှစ်ပုသင့် ဖြစ်ကြရသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျန်းမာရေးပူး ဦးမောင်မောင်တင်နှင့် မြန်မာဆေးဆရာကြီး ဦးသာဝတို့ ပြန်ရောက်လာပြီ ဖြစ်သည်။ ကျန်းမာရေးပူးနှင့် မြန်မာဆေးဆရာတို့၏ တစ်တပ်တစ်အား ကြီးစားမှုကြောင့် အဖိတ်အစဉ်မရှိပေ။ နေရာတွက်ကုား တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စသာရှိသည်။ ကံကြမ္မာပြိုဟ်ဆိုးက ဦးအောင်မြင့်၊ ဒေါ်ထွေးတို့ကို တိုး၍ မွေနေပြီဖြစ်သည်။

သမီးငယ် ခင်ခင်လေးအလောင်းကို မြေချပြီးအပြန် အိမ်အရောက်တွင် ခင်ခင်ကြီးမှာလည်း ဝမ်းသွားမှုဒဏ်ကြောင့် သတိလစ် မေ့မြောနေခဲ့ပြီ။ ဆေးဆရာကြီး ဦးသာဝမှာ ဦးအောင်မြင့်၏ ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သည်က တစ်ကြောင်း၊ မိမိလက်ပေါ် ကြီးပြင်းခဲ့သည်

ခင်ခင်ကြီးကို သမီးရင်းပမာ သံဃောလှိုင်းဖြစ်သည့်ကတစ်ကြောင်း အကြောင်းကြောင်းကြောင့် အထက်မြက်ဆုံးဆေးဖြင့် ခင်ခင်ကြီးကို ထိုကံကောင်းကုသခဲ့သော်လည်း သတိပြန်မည်လောသော ခင်ခင်ကြီးကိုကြည့်ကာ -

“ကောက်မြင့်ရာ၊ ငါ့ ဆေးဆရာ သက်တမ်းတောက်လျှောက်မှာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ သယ်ရောက်ပါပြီဖြစ်ပြီ ငါ့ဆေးကပ်ခွက် ဆေးကပ်မိရင် ရောဂါပျောက်ကြတာပဲလားပါပဲ၊ ပင်ပန်းဆုံးပါကွား၊ မင်းရဲ့သမီး ခုတို သက်ပြန်လည်မလာတာတော့ ခုနဲ့စားရခက်ခဲတာပဲ၊ ပါပေပု အကောင်းဆုံးပေးမာမိစွက်ကော ကိုက်ထားပြီးပါပြီ”

“ကံစီမိရာအထိုင်းပဲပေါ့၊ လိုသာဝရာ”

“ကဲ- ဖယ်ဖြတ်ဖိမိတက် ဖကကူးဦးမယ်၊ မင်း ဂရုစိုက်ပါ။ သက်ပြန်လည်လာရင် ဂါကို ဆုက်ရင်းလာခေါ်၊ ရောက်သင် ဆေးကပ်ခွက်ကိုလိုက်ရင် ကိုယ့်တက်ပါပြီသာ မှတ်စေတော့”

ပြောပြောဆိုဆို ဆေးဆရာ ဦးသာဝ ဆေးလွယ်အိတ် လွယ်ကာ ခေါ်မယ်မြုအိမ်ဘက် ကူးသွားသည်။ သတိလစ်မေ့မြောနေသည့် ခင်ခင်ကြီးမှာ လုံးပယ်ပေါ်ပြန်လည်မလာတော့ဘဲ အသက်ရှူရုံသွားပြီဖြစ်သည်။

တစ်ပုပေါ် နှစ်ပုဆင့်ဖြစ်ရသည့် ဦးအောင်မြင့်တို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ လက်နဲ့ သဖွယ်- အားကိုးရသည့် ခင်ခင်ကြီးအတွက် အလုံးကြာက ယူကမ်းမရဖြစ်ရသည်။

ထိုအချိန်တွင် မြောင်းမြမြို့သို့ သက်နိမိတ်ကုရာနှင့် ကုန်ပစ္စည်းသွားဝယ်သည့် ကိုကျော်အောင်တို့ ပြန်ရောက်လာကြသည်။

လူ့ပြည်ဝန်းရောင်း (အောက်ဝိုက်ကလ ၂၀၀၇) ၁၂

ခင်ခင်ကြီးနှင့် ခင်ခင်လေးတို့ သတင်းကြားရသဖြင့် မယုံ့ချင်စရာဖြစ် သည်။ အသွားအပြန် တစ်ဆယ်ရက် အတွက် မနန်းနှင့်နီး ပြောင်းလဲသွား သော ဘဝနှစ်ခုအတွက် ရတက်ပွေရ သည်။

ခင်ခင်လေး မကွယ်လွန်မီ မြေး နှစ်ယောက်ကို ဘိုးအေး၊ ဘွားအေဖြစ် သော ဦးဘအေး၊ ဒေါ်မြခင်တို့က ခေါ် ယူစောင့်ရှောက်ထားရသည်။

အမိမဲ့သား ခေနည်းပါးမဟာ သားနှစ်ယောက်ကိုကြည့်ပြီး ခင်ဆွေနေ သည့် ကိုကျော်အောင်၏ ဘဝကား အသက်ရှင်လျက် ဘဝသေသူနှင့် တူ ကော့သည်။

လောလောဆယ် ကွယ်လွန် သွားသော ခင်ခင်ကြီးမဟာကို မြင်ဆင် ကြံရသည်။ ခေါင်းပာပြန်စစ်ကာ ဓလှ နှုံးစင်းဖြင့် ချက်ချင်း ရုံညင်းတန်း ယဇ္ဈိမ်းသို့ ပို့ဆောင်ကြသည်။

ရုံညင်းတန်း ရွာဦးကျောင်းမှ ဆရာတော် ဦးသူမနေကို ပင့်ကာ မပြ မဖြူဝိမိ သမုဒ္ဓါဂုံကင်သည်။

လက်တလော သေဆုံးသွား သည့် သမီးကြီးဖျတ်မှာကို ရောက်ဆုံး အာရုံနှင့်ကြည့်ချင်သည့် မိခင်ခေါ် ငွေ့ ထီး စကားလုံးချက်ကြောင့် မောဟ်းထီ ချက်ကို လိုက်လျော့ပြီး ခေါင်းဖွင့်ပြခဲ့ရ သည်။

ကိုကနိုက် ခေါင်းအတွင်းမှ "ခရု ခရု ဝေးပါ၊ ကျွန်ုပ် သယ် ချောက်နေမှာလဲ၊ ကိုကျော်အောင်နဲ့ သားနှစ်ယောက် ဟယ်ပုလဲ"

"ဟာ- သမီး မိခင်မိကြီး၊ ယတိ ပြန်ရလာပြီ၊ ဟဲ့ ဟဲ့ မကျန်အောင်၊ ငါ့ သမီးကြီးကို အပြင်ထုတ်ပေးကြပါဦး" "တုတ်တု အမေ"

ကိုကျော်အောင်မှာ ပြာပြာသလဲ ပြန်ပြောရင်း ခေါင်းအတွင်းမှ ခင်ခင် ကြီးကို ပွေ့ထုတ်လိုက်သည်။

ဦးအောင်မြင့်တို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ ပျောက်ဆုံးသွားသည့် ရတနာထုပ်ကို ပြန်တွေ့ရသည့်အလား ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားကြသည်။ ဦးအောင်မြင့်မှာ မြန်မာဆေးဆရာကြီး ဦးသာဝဏီ ပြော စကားကို ပြန်လည်ကြားယောင်နေ ကော့သည်။

"အောင်မြင့်ရာ ငါ့ဆေးဆရာ သက်တမ်းတောက်လျှောက်မှာ ငယ် ဝယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ဘယ်ငရာဝါပဲဖြစ်ဖြစ် ပျံ့ဆေးတစ်ခွက်သောက်မိရင် နေရာပါ၊ မပျောက်ကြတာချည်းပါပဲ၊ ဝမ်းအာသိဆုံး ပါကွေး မင်းရဲ့သမီး နုယီ သတိပြန်လည် မလာတာတော့ ခဦးဖားရခယ်မဟ်းပါ၊ ဒါဝေမဲ့ အကောင်းဆုံးသေးဖာစိပွက် တော့ ယိုက်ထားပြီးပါပြီ"

မြန်မာ့စကားဆရာကြီး ဦးသာဝ ဏီ ဆေးစွမ်းပြုပြီ ထင်ပါရဲ့၊ ခင်ခင်ကြီး အသက်ပြန်ရှင်လာခဲ့ပြီ။

သမီးဖြစ်သူ မိခင်မိကြီးကို ကျွန်း ရေရှားပေးကူးရွာ ခနုတိမ်သို့ ခေါ်သောင် လာခဲ့ပြီး သေးဆရာကြီး ဦးသာဝကို မပင့်ဆောင်ကာ ဆေးထပ်ထိုက်သည်။ ရေဂါအတွက် စိတ်ချသွားချိပြီ ဖြစ် သည်။ ကျွန်းမာမေဖူး ဦးမောင်မောင် တက်ကလည်း အားဆေးထိုးပေးသည်။ ဆရာနှစ်ဦး၏ပိုးကုညီမကြောင့် ခင်ခင် ကြီး အသက်ဖွယ်ယန်ခွင့်ရခဲ့သည်။

သို့သော် ခင်ခင်ကြီးမှာ မိဘမုား တိမ်သို့ ချောက်လာသည့်တိုင်ကောင် သူ့ကိုယ်သူ ခင်ခင်ကြီးမဟုတ်ဘဲ မိခင်ခင် လေးဖြစ်ကြောင်း၊ မိဂိပွန်းဖြစ်သူ ကို ကျော်အောင်နှင့် သားနှစ်ယောက်ဖြစ် သော အောင်မင်းနှင့် မောင်ဝင်းတို့ထံ

ပို့ပေးရန် တင့်တိုင် တရယ်ရယ် ဖြစ်နေ သည်။

ဦးအောင်မြင့်နှင့် ဒေါ်ထွေးတို့ ခင်ခင်ကြီးမှာ မည်သည့်ယောက်ျားလေး နှင့်မှ အရောတဝင်မရှိဘဲ မတ်ဖြစ်သည့် ကိုကျော်အောင်နှင့်လည်း မေးထူးခေါ် ပြောရုံသာရှိသော သမီးကြီး၏ ကိုယ် ကျင့်စာရားကို သိထားသည့်အတွက် အခက်ကြုံနေကြရသည်။ သမီးကိုပဲ တိုးတိုးကတ်တတ် ပြောရသည်။

"သမီးရယ်၊ ယောက်ျားလုံးလှိုင် ရင်ပြောပါ၊ သမီးကိုကြိုက်တဲ့ ရွာထဲက လူမျိုး လူပုတ်တွေရှိပါတယ်၊ နုတော့ လူကြားလို့မှ မကောင်းပါဘူး သမီး ရယ်"

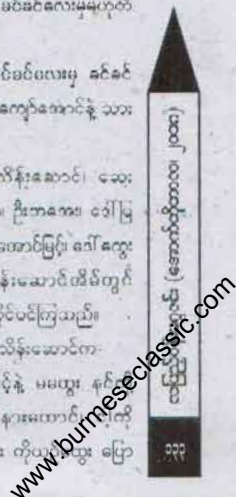
"မတုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်ုပ် မိခင်မိလေးပါ။ အမေထိုင်သလို ခင် ခင်ကြီး မဟုတ်ပါဘူး သတိပြန်အကြံပေး မှာ ကိုကျော်အောင်နဲ့ သားနှစ်ယောက် ကို များနိမ်ရှင်ပြုပေးဖို့ စီစဉ်ထားတာ အမေ့ကိုလည်း သိထားနဲ့"

"ကဲ့... ရတနန်း သူ့ပြုရယ် သတ်မှတ်ထားတာ မဟာလုံးသိတာပေါ့၊ မတ်သာက နှင်က မိခင်လေးမှမဟုတ် တ်"

"ကျွန်ုပ် မိခင်မိလေးမှ ခင်ခင် လေး အာရုံပါ၊ ကိုကျော်အောင်နဲ့ သား နှစ်ယောက် ပို့ပေးပါ"

ယူကြီးဦးလိန်းအောင်၊ သေး ဆရာကြီး၊ ဦးသာဝ၊ ဦးဘအေး၊ ဒေါ်မြ ခင်၊ မိခင်မြသို့ ဦးအောင်မြင့်၊ ဒေါ်ထွေး ကို၊ သူကြီးဦးသိန်းမောင်၊ တိမ်ကျင် ခေါင်းဆုံးခိုင်၊ လှိုင်မင်ကြံသည်။ သူကြီး ဦးသိန်းမောင်က-

"အောင်မြင့်နဲ့ မမထူး နှစ်ယောက် သေသေချာချာ နားမကောက် ပြော ကျောင်းဆရာလေး ကိုပဲ သွား ပြော

ဖူးတယ်။ ကပ်ပုံကွင်းရွာမှာ ပြောတဲ့
ဘက်ပိုင်းက ချစ်တီးမိန်းမတစ်ယောက်
မသေပြီး ဟောင်းသွက်ပိုင်းက ပြန်မာ
မိန်းမဟပ်ယောက် ယေပယ်ဖောင့်ပြော
နေရာက ပြန်သွယ်ရတဲ့ဟာပါ ချစ်တီးရဲ့
မိန်းမပီညာဉ်က ပြန်မာမိန်းမဆီကူးပြီး
ကုလားစကားတွေ ပြောမော့တာပဲတဲ့။
တင်ပိုင် တရယ်ရယ်နဲ့ သူ့လင် ချစ်တီးဆီ
ပိုပေးဖို့ပြောတယ်တဲ့။

ချစ်တီးမလားနဲ့ ချစ်တီးသော
ထိတဲ၊ လျှို့ဝှက်မျက်ကိုလည်း ပြန်မာ
မိန်းမက ပြောပြနိုင်တယ်တဲ့။ ခုလည်း
ခင်ခင်ကြီးနဲ့ခင်ခင်လေးတို့အဖြစ်အပျက်
က ပီပုံစံဟာတိုင်းဖြစ်နေသလားမှ မသိ
ပါ။”

“ဟုတ်ချစ်လည်း ဟုတ်မှအပေါ့
သုံကြီးရယ်၊ ဝိညာဉ်တွေ ဘာတွေဆို
တာ ကျွန်မတို့ မကြုံဖူးတော့ နားမလည်
ပါဘူး။ ခင်ခင်က ခင်ခင်ကြီးနဲ့ ကျော်
စကားနဲ့ဆီ မေးထူးခေါ် ပြောရုံကလေးပြီး
ဘယ်လိုမှ အဆက်အဆံမရှိတာ တစ်ရွာ
လုံး ကသိပါရှင်”

“ခဏ နှင်ကိုသမီး ခင်ခင်ကြီး
လိပွားမေးမြန်းဖို့က ကပ်ရွာလုံးကသိ၊
အယ်ယောကွန်းလေးနဲ့မှ ခွပ်ခွပ်ယုတ်
ယုတ် မရှိတာလည်း တစ်ရွာလုံးအသိပါ။
ခုလိုဖြစ်တာကတော့ ခုနကပြောသလို
ခင်ခင်လေးရဲ့ဝိညာဉ် ပြန်လည်နိုးထ
လာပြီး ခင်ခင်ကြီးကို ပူးကပ်တာပဲဖြစ်ရ
မယ်။”

ဘအေးနဲ့ မြခင်တို့လည်း မကျေ
နပ်စရာမရှိနိုင်သလို ခန္ဓာမတစ်ယောက်
ပြန်အစားရတယ်မှတ်ပြီး နှင်တို့မြေးနှစ်
ယောက်လည်း သူစိမ်းမိထွေးလက် မပါ
ရအောင် ရဟန်းခံရှင်ပြုအဖို့ ပေးစား
လိုက်ပေါ့။ ဒါမှ ဥမကွဲထိုက်မပျက်ဖြစ်
မှာ။”

“လုံကြားလို့မှ ကောင်းရဲ့လား
သုံကြီးရယ်”
ယုံဟာချိန်တွင် တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်
ငြိမ် နားထောင်နေသည့် ခဏသေရာကြီး
ဦးသပတက -

“ဟဲ့-ဘာလို့ကမ်းမကောင်းရမှာ
လဲ၊ ခုဟာက လော်လည်းပေးတက်ပြောပြီး
ဖြစ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဟဲ့ရဲ့ ခုနှစ်ရက်၊
ချီးမှမ်း ခုနှစ်ရက်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ထဲ
ဘာပဲပြောပြော ပျံသံဘောက ပေးစား
လိုက်တာ ကကောင်းဆုံးပဲ၊ ဒါမှ အပါယ်
ကံခါးပတ်ပြီး နိဗ္ဗာန်ကံခါး ဖွင့်မထ့်
ရဟန်းခံရှင်ပြုလည်း အချိန်မီ အထ
ပပြောက်မှာ”

လူကြီးပြီးသိန်းကောက်၊
ခဏသေရာကြီးဦးသပတ၊ ရှင်မိ
ရုပ်ဖတ်တို့၏ ဝိုင်းဝန်းနားနေမှုကြောင့်
နှစ်ဖက်မိသတို့ ခေါင်းညိတ်လိက်ကြ
သည်။

သံကြဲနံ့အကြိုနေ့တွင် ကိုကျော်
အောင်နှင့် ခင်ခင်ကြီးတို့၏ ရဟန်းခံ
ရှင်ပြုအလှူ အကဲမြောက်ခဲ့ပါသည်။
ခင်ခင်လေး မရှင်သော်လည်း ခင်
ခင်လေးကိုယ်ပွားဝိညာဉ် ခင်ခင်ကြီးနှင့်
ဟိုကျော်စကားတို့၏ အလှူပစ္စည်းတွင်
မကျေမနပ်မိတ်သက်တပျား စည်စည်ကား
ကား ရှိလှပါသည်။

အလှူကမင်၊ အလှူဟောင်းစား
ရင်း ကိုကျော်အောင်နှင့် ခင်ခင်ကြီးတို့
အဖြစ်အပျက်ဇာတ်လမ်းကို မယုံတစ်
ဝက်၊ ယုံတစ်ဝက်နှင့် အတိုင်းပြောကြ
သူတွေလည်း ရှိကြသည်။

သဒ္ဓေသတ္တာ ကမ္မသကာဟုဆို
ကာ ပြောရာပြောကြောင်း ပြောကြားသူ
တွေလည်း ရှိကြသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ကိုကျော်အောင်
နှင့် ခင်ခင်ကြီးတို့ အဖြစ်အပျက်မှာ မယုံ

ချစ်စရာ ပုံပြင်ပမာဖြစ်ကြသည်။
အဏ္ဏာနီလည်းမတုတ်၊ ပုံပြင်
လည်းမဟုတ်သည့် ထိုအဖြစ်အပျက်
ဇာတ်လမ်းကို ရွာခံလူများကတစ်ဆင့်
ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများသို့ ပျံ့နှံ့သွားကာ
ကြားကြောင့်လား၊ ဝိညာဉ်ကြောင့်လား
ခွဲခြားမသိနိုင်သော ဝတ္ထုရောနှော
ဖြစ်ရပ်မှန်လက်လမ်းကပ်ပုံ ဖြစ်ပေ
တော့သည်။

အမည် မနေရပ်ပေးသမျှား လူ
ပြောင်းထားသည်မှတစ်ဆင့် ဖြစ်ရပ်မှန်
ဇာတ်လမ်းကပ်ပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ထို
အဖြစ်အပျက် ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြ
သော ဓာရေးသေရာကြီး ဦးယဉ်တင့် (ခ)
မြောင်းမြ-မောင်ယဉ်တင့်ကား ကျေးဇူး
တင် ဂါရဝပြုလျက် -

ကျေးဇူး စိန်လှ

မကြည်မာ သွေးဒိုင်ဝဲဟာ

ကိုမောင်စံသိန်း (ဗိုလ်ချုပ်ရွာ)

တော်တော်နဲ့အဖမ်းမခံဘူးနောက်ပြီး ဆိုင်ကယ်ကို ခရမ်းမှာ သွားရောင်းပစ် လိုက်တယ်။ အဲဒီကတစ်ဆင့် ဝဲ့ခူး ဘက်ကို တစ်ဆင့်ထပ်ရောင်းတယ် ပြောတယ်။ သက်သေခံဆိုင်ကယ်ကို မဝိသား”

“အဲဒီကျော့ . . .”

“အဲဒီကျော့ . . .”

တရားခံကို ပြစ်မှုပုဒ်မ-၃၀၈၊ သက်သေခံပစ္စည်း၊ မဲဖျက် ဖျက်မှုနဲ့က ပြစ်မှု ပုဒ်မ -၂၀၈နဲ့ တရားရဲ့ တင်လာတယ်”

“ဟာ မဟုတ်သေးပါဘူး”

“ကျွန်မတရားခံက ဒဏ်ရာရတဲ့ သူကို ကျေရာကျေကြောင်းလည်း ပေး ပြီးပြီ ဆရာ၊ အမှုကို ကျေအေးခွင့်တင် တော့ အဲဒီ ပုဒ်မ-၂၀၁ ကြီးပါးနေလို့ ခွင့်မပြုဘူးဟဲ့”

“မဟုတ်သေးပါဘူး”

“အာမလွတ်တာလဲ ဆရာ”

ကျွန်တော့် ဇွန်နီသာ ဝေါ်သွား နိုင် မုတ်လုံးလေးပြုပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေပါတယ်။

ဆရာတပည့် ဆိုပေးမယ် ကံစ ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ရင်းရင်းနှီးနှီး မိသားစုပုံ နေခဲ့တယ်။ သူတို့ လိုက်ပါ မဆောင်ရွက်နေတဲ့ အမှုက ဥပဒေကို ကျွန်တော့် အခက်အခဲတွေရှိရင် ကျွန်တော့် တိုင်ဝင်ပေးပေးလို့ နိုင်ပါတယ် ကိုယ် သိသမျှတော့ ဖွင့်ပြ ပြောပြတာပေါ့။

တစ်နေ့ နီးခင်းထဲမှာ ကျွန်တော့် ဂျွန်နီသာတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို စာမူတစ်စုံ လှောင်ပြပါတယ်။

“ဆရာ”

“ဇာ”

“ဒီအမှုက အယ်လီကြီးမနန်း လည်း ပသိသား”

“ဟ - ဘာဖြစ်လို့တုံး”

“ကျွန်မအမ ပြစ်မှု ပုဒ်မ-၃၀၈ မှာ တရားခံကို ပုဒ်မ-၂၀၁ ပါ တွဲထား တယ် ဆရာ”

“ဟ - ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“ကျွန်မ တရားခံက ဆိုင်ကယ် ကယ်နီဇာမောင်းတယ် ဆရာ၊ လမ်းမှာ လူ ဘစ်မဖောက်ဝင်တိုက်မိတော့ အတော် လေး ဒဏ်ရာရသွားတယ်”

“သေတော့ မသေဘူးပေါ့”

“လူမသေလို့ ပြင်းထန်စွာ နာ ကျပ်မှုမို့ ပုဒ်မ-၃၀၈ နဲ့ ခွဲတာပေါ့ ဆရာ သုံး”

“အေးလေး အမှုက ဘာဖြစ်လို့ တုံး”

“ကျွန်မပာဗုဒ္ဓခံမာ ဆိုင်ကယ် တိုက်ပြီး ထွက်ပြေးတယ် ဆရာ၊ ရက်

www.burmeseclassic.com (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၉) ၁၃၀

ပညာဆိုတာ ဒီလိုပဲ လက်ဆင့်ကမ်း
ဆင်ယင်ကြရာတပဲ မဟုတ်ပါလား။

ကျွန်တော်ကလည်း သူ့ကိုရှင်းပြ
ရမှာ များမှာပဲ သူ့ကို အသားလေး ငေး
ကြည့်နေမိတယ်။

“ဘာမဟုတ်တာလဲ ဆရာရဲ့
ပြောပါဦး”

“ဟ- မဟုတ်လို့ ပဟုတ်သွားလို့
ပြောတာပေါ့”

“ဘာဖြစ်လို့ မဟုတ်တာလဲဆို
တာ သိရင်ပါကယ် ဆရာရယ်၊ မှင်းပြပါ
ဦး”

ကျွန်တော့် စားပွဲပေါ်မှာဆိုတဲ့
လက်ဖက်ရည် လက်ကုန်လေးကိုငော့
ပြီး ရေခဲခဲကြမ်းခဲသောက်တာ ကာရှင်း
လိုက်ရပါတယ်။

ခဲခဲစားချိန်မှာပဲ ကရားစွဲမှ အမ
ခပ်များက ပြန်လာကြတဲ့ ကျွန်တော့် ဂျွန်နီ
ယာပျော့လည်း ဆရာကလာကြပါတယ်။

“လာတော့ ဆရာက ပုစိမ ၂၀၀
ကို ပြောပြမယ်တဲ့”

ဒေါ်သုဝေခိုင်ရဲ့ ဖိတ်ခေါ်ချက်
ကြောင့် ဂျွန်နီယာပျော့ဖြစ်တဲ့ ဒေါ်မြဂီ
တာ၊ ဒေါ်သုဝေခင်၊ ဒေါ်စာနည်ဝင်း၊
ဒေါ်ဝင်းသိန်း၊ ဦးမြင့်တောင်း၊ ဒေါ်စေး
စေးမြတ်၊ ဦးဦး စတဲ့ ငရွှေငရွေးတွေ
စုရုံးလာပါတယ်။

“ဆရာ ပြောပါဗျား၊ ကျွန်တော်
တို့ ၂၀၁ ကို စိတ်ဝင်စားပါတယ်”

ရွှေနေ မောင်မြင့်အောင်က
ထပ်တိုက်တွန်းလာပါတယ်။ အဖွဲ့က
လည်း စုံနေတော့ ကိုယ်သိတာလေး
မျှဝေပြောရမယ့် ဆရာတာဝန်က ခွဲလာ
ပါတယ်။ အလှည့်ကျတော့ မခွဲကြ
စတာပေးလေ။ ပညာဆိုတာ ဒီလိုပဲ လက်
ဆင့်ကမ်း သယ်ဆောင်နေတာပါပဲလေ။

*

“ဒီလိုကွ (၁၂-၅-၂၀၀၂)နေ့မှာ
တို့မြန်မာနိုင်ငံမှာ လူသိအောင်များတဲ့
ဟိုးခေလးကကျော်မြင်ခဲ့တဲ့ မဟုတ်ပုံပြန်
ခဲ့တယ်။ အဲဒါက ရန်ကုန်မြို့၊ မင်းယား
လိပ်ဟိုက်တယ်။ အခန်းအမှတ် ၅၀၈ မှာ”

“က”
ဂျွန်နီယာပျော့ ပြိုင်ကူလိုလိုအသံ
ထွက်လာတယ်။

“ဟာ- စိတ်ဝင်စားစရာပဲ ဆရာ၊
ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ၊ ပြောပါဦးဆရာ”

ဦးမြင့်အောင်က ပြောတယ်။

“မစ္စတာ သူဟိုဟာမှာရှိတုနီ
ဟာ ဖြစ်နိုင်ငံယားကွ၊ သူဟာ မင်ဆူ
ဟိုရှိ ကော်ပိုရေးရှင်း မြန်မာနိုင်ငံ ဌာန
ခွဲက အထွေထွေမန်နေဂျာကွ၊ သူက
လွန်ခဲ့တဲ့ပြောကိန်းပေးကတ်ကတည်းက
ဖောင်းယားလိပ်ဟိုတယ်။ အခန်းအမှတ်
၅၀၈၊ ၅၀၉၊ ၅၀၀ နဲ့ ၅၁၁ အခန်းလေး
ခန်းကို တစ်လ ပေါ်လာ ၈၀၀၀ နဲ့
၇၅၀ ပြီးနေခဲ့တာ”

“ဟာ- သဘာဝပါလား”
ဂျွန်နီယာ ပောင်ပိုးက ပါးစပ်
အဟောင်းသားနဲ့ ပြောတယ်။ ကျန်လူ
တွေက စိတ်ဝင်စားနေကြပုံ ပေါက်ပါ
ကယ်။

“အေးတဲ့ သူက နံနက်စာကို
မနက် ဆယ်နာရီလောက်မှာ မှာလူစား
သောက်ပြီး သူ့ကုပွတ်စီးကို သွားလေ့
ရှိတယ်။ ညဘက် ရှစ်နာရီ၊ ကိုးနာရီ
လောက်မှာ ဟိုတယ်ကို ပြန်လာလေ့ရှိ
တယ်။ ညဘက်မှာ သူ့အခန်းကို အဖိုး
သမီးညှော်သည်တွေ လာလေ့ရှိတယ်။
သူတို့က မနက် ခြောက်နာရီလောက်မှ
ပြန်လေ့ရှိတယ်”

“ဟာ- တစ်ယောက်တည်း ပိုက်
ဆံပေါပေါနဲ့ ဘယ်လောက်မွှေနေလဲ
မသိဘူး ဆရာ”

ဟာသွက်လွှာသွက် လူငယ်ပိုက်
မော်ဂီဇီက ဝင်နှောက်တယ်။

“ငွေတယ်၊ မမေ့တယ်တော့ ငါ
မသိဘူးလေကွာ၊ သူလည်း သူ့အလုပ်
ကိုနဲ့ ခိုလှုံနေမှာပေါ့၊ ဟာအလုပ်ကိစ္စလဲ
တော့ ငါမသိဘူး”

“ထားပါတော့ ဆရာရယ်”
ဦးမြင့်အောင်က ပြောရာပြေ
ကြောင်းသဘာ။

“မစ္စတာ ဆူဟိုဟာမှာရှိကွဆိုက
သူဆိုလာတဲ့ အဖိုးသမီးတွေသည်တွေ
ကို ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းတွေက မေးလား
ပြန်လား၊ လုပ်တာတွေကို သူ ပြောကြ
တာ၊ ဒါကြောင့် ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းတွေက
သူဆိုလာတဲ့ အဖိုးသမီးတွေကို မပြော
ဖမ်းဆီးခြင်းမပြုဘဲ သွားလာခွင့်ပြုလာ
တယ်”

“ဟုတ်လို့”
ဦးမြင့်အောင်က စကားစတင်
ပေးတယ်။

“၁၃-၅-၂၀၀၂ နေ့ နံနက် ၈ နာ
ရီမှာ ဟိုတယ်မန်နေဂျာများ အစည်း
အဝေးရှိတယ်။ ၁၂-၅-၂၀၀၂ နေ့ နံနက်
ရှစ်နာရီမှာ ၁၃-၅-၂၀၀၂ နေ့ နံနက်
ရှစ်နာရီလို့ ဟာဝန်ကျတဲ့ မန်နေဂျာ
ဒေါ်မာဝရက်က အမန်းအမှတ် ၅၀၈
မှာနေသူ မစ္စတာဆူဟိုဟာမှာရှိကွဆိုတာ
နံနက်စာ မှာလူစားသောက်ခြင်း မရှိ
ကြောင်း အခန်းအမှတ် ၅၀၈ ၏ ဘေး
တံခါးဟနေပြီး တံခါးတွင် (ဒီအင်ဒီ)
မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့ဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသည့်
စာတန်းချိတ်ဆွဲထားသဖြင့် အခန်း
သန့်ရှင်းရေး မလုပ်ရသေးကြောင်း
အစည်းအဝေးမှာ တင်ပြတယ်”

“ဟိုတယ်ဆိုတာ ဝန်ဆောင်မှု
လုပ်ငန်းတွေ သူ့တာဝန်နဲ့သူ ရှိတာ
ဆရာ”

www.burmeseclassic.com
၁၆

www.burmeseclassic.com

ဦးမြင့်ကောင်က အတွေ့အကြုံ ရှိသူပီပီ နှိုင်းဆပြောတယ်။

“အစည်းအဝေးပြီးတော့ အိပ်ခန်းဆောင် ဂျက်ကြပ်ရေးမှူး ခေါ်ခင်မူ မူက အိပ်ခန်းဆောင် ကြီးကြပ်ရေး မန်နေဂျာ ခေါ်မိမိထွန်းထံ မစ္စတာ ဆုဟိုဟာမာနီကူချီ၏ ယာဉ်မောင်းနှင့် တံခါးစောင့်တို့က ၎င်းရုံးသွားရန် အတွက် စောင့်နေသော်လည်း ထွက် မလာကြောင်း လာရောက်တင်ပြတယ်။ ခေါ်မိမိထွန်းက အခြေအနေကို အတွေ့တွေ့မန်နေဂျာက တင်ပြတယ်။ မစ္စတာ ဆုဟိုဟာမာနီကူချီ၏ အခန်းသို့ ဆက် သွယ်ရာ ဆက်သွယ်မရသဖြင့် ကုမ္ပဏီ မျိုးသို့ ဘက်သွယ်ခေးမြန်းရာ မျိုးသို့ မလာကြောင်း သိရကြောင်း အမေ့ ထွေမန်နေဂျာကို တင်ပြတယ်”

“ဟင်”

နားထောင်သူ အားလုံးလိုလို အာရမ္မဒိုတ်သံ ထွက်သွားကြတယ်။

“ဒါနဲ့ပဲ အထွေထွေမန်နေဂျာ ဆန်းဖရက်တိုင်လား ငွေစာရင်းကိုင်မျှပ် ဦးသိန်းလွင်၊ ခေါ်မိမိထွန်းနဲ့ အခန်းသန့် ရှင်းပေး ပေါ်သန်းသန်းအေးကို အခန်း ထွက်ကို ဖွင့်ပြီး ဝင်ရောက်ကြည့်ကြ တယ်။ အခန်းအမှတ် ၅၀၀ ကို ပုံမှန် ဟနေအထားအတိုင်း တွေ့ရတယ်။ အခန်းအမှတ် ၅၁၀ မှာ စီဂီပလေရာ နှစ်ပုံ ဝေဖျက်နေကြောင်း မသန်းသန်း ငွေက ပြောပြတယ်။

အခန်းအမှတ် ၅၀၀ ကို ဖွင့်ပြီး ပင်ကြည့်ကြတော့ မစ္စတာဆုဟိုဟာမာ နီကူချီဟာ ခုကင်အနီး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ကိုယ်ကုံးလုံးနဲ့ သွေးဖျင်ထဲမှာ တစ်ကောင် လဲကျ သေဆုံးနေဟော့ကို တွေ့ကြရ တယ်”

“ဟယ်”

အားလုံးလိုလို အသံထွက်လာ တယ်။ခေါ်သူစာခိုင်ရဲ့အသံက အကွယ် ဆုံးလိုလိုပဲ။

“ဒါနဲ့ ဟိုတယ်ကနေ မရမ်းကုန်း ရဲစခန်းနဲ့ ဖုန်းအမှတ် ၁၉၉ ကို ဖုန်း ဆက် အကြောင်းကြားတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ရဲတွေရောက်လာပြီး အခန်း တွင်း ဝင်ရောက်စစ်ဆေးကြတော့ မစ္စ တာ ဆုဟိုဟာမာနီကူချီအပြင် အမျိုး သမီးလည်း ကိုယ်ကုံးလုံးအနေအထား ရသဆုံးနေတာကိုပါ ထပ်တွေ့ရတယ်”

“အောင်မယ်လေး”

သူစာခိုင်ရဲ့ အသံပဲ ပိုထွက်လာ တယ်။

“ဒါနဲ့ပဲ ဟိုတယ်ငွေစာရင်းကိုင် မျှပ် ဦးသိန်းလွင်က ဖာရားလိုမြို့လုပ်ပြီး ဝေရမ်းကုန်း၊ ရဲစခန်းမှာ ဟိုင်ချက်ဖွင့် ကယ်၊ ဒီတော့ ရဲက စုံစမ်းစစ်ဆေးရ တာပေါ့”

“ရန်ကုန်မြို့မှာ နာမည်ကြီး ဟိုတယ်ပေါ်က လှနစ်ဗဟာကတောင် သတ်တဲ့ အမှုဆိုတော့ လူတွေက ဖိတ် ဝင်စားကြမှာပဲနော် ဆရာ”

ဦးမြင့်ကအောင်ရဲ့အသံ

“ဒါ တာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝိန်းမဂီဇ္ဈပဲ ဖြစ်မယ် ဆရာ”

လူငယ်ပီပီ မောင်မိုးရဲ့ ထင်မြင် ချက်

“ဟင်း ကကြောင်းတွေတော့ ရှိမယ် ဆရာရဲ့”

ခေါ်မြသိတာရဲ့ ဟမြစ်

“ဖေးပေါ့ပွား၊ တာပဲဖြစ်ဖြစ် တပုန်တပွားက ပေါ်လာမာပေါ့”

“ယီဖျင်တယ် ဆရာ၊ ဆက်ပြော ပါဦး”

ခေါ်သူစာခိုင်ရဲ့ အားမလိုအား မရ အလောတကြီးအသံ။

“ဖေး ရဲက စုံစမ်းစစ်ဆေးတော့ ဟိုတယ် အဝင်တံခါးမှာ တာဝန်ကျတဲ့ မောင်ယဉ်မင်းထွန်းက သေဆုံးနေတဲ့ အမျိုးသမီးဟာ ၁၁-၅-၂၀၀၂ နေ့ ၂၁ ၁၁ နာရီလောက်မှာ မစ္စတာ ဆုဟိုဟာ မာနီကူချီရဲ့ အခန်းကိုလာတဲ့ အမျိုးသမီး ဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ခေါ်ရိုးစိထွက်ဆိုတာက ၁၁-၅-၂၀၀၂ နေ့ ၂၁ ည ၃၀နာရီခန့်မှာ ၎င်း၏ တယ်လီဖုန်းထုတ်ဆင့် ဖတ်ပိုးမပြုတ် ဂျပန်တစ်ယောက်မှ ဖုန်းဆက်ကြောင်း ည ကိုးနာရီလောက်မှာ ပတင်မိုးမပြုး ၎င်း၏ကိရိတ်ရောက်လာသဖြင့် ဂျပန် တစ်ဦး ဖုန်းဆက်ကြောင်းပြောပြမှာ မတင်မိုးမပြုး ပြန်ထွက်သွားမကြောင်း ထွက်ဆိုတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ သူတို့ အဆက် အသွယ်တွေ နေမှာပေါ့”

ဦးမြင့်ဖောက်က တွေးဆက်တယ်။

“ခေါ်မြဖေ့က အင်းလှားလိပ် ဟိုဟယ်က အခန်းအမှတ် ၅၀၀ မှာ သေဆုံးနေသူဟာ ၎င်း၏သမီး မောင် မိုးမပြုး (မ) ကြည်မာန်ကြောင်း ထွက် ကိုကစ”

“ကွင်းဆက်တွေ လိုက်လိုက် ကော့ အခဲတော့ပေါ့ပြီ ဆရာ”

လှနီလာ မောင်မိုးက အာလွက် လှားလှက် ပြောတယ်။

“ဖေး ရဲက ကွင်းဆက်မပြတ် သက်သေတွေကို စုံစမ်းစစ်ထုတ်ပြီး ၁၅-၅-၂၀၀၂ နေ့မှာ ကရင်နဲ ဝေလင်း ကို ဖမ်းလိုက်တယ်”

“ရဲတွေ တော်လှူချည်ပုံပြန် လှူချည်လား ဆရာ”

မောင်မိုးက ဖမ်းဆီးနေတယ်။

“အေး... ခင်လင်း (မ) နိုင်နိုင်း
ဦး (ခ) ရန်ကင်းဟာ ဟိုကလေးမှာ အ(ဂ) ဟို
ဟိုင်းဟာမိန်း ဖြစ်တယ်။ သူမိခင်က စော
မောက အခန်းသွားကြည့်ရာမှာပါတဲ့
ခေါ်သန်းသန်းစော၊ ခေါ်သန်းသန်း
စောဟာ မပစ္စာ ဆူဟိုဟာဆန်ကူမို့
နေထိုင်တဲ့အခန်း အပါအဝင် အိပ်ခန်း
သန့်ရှင်းရေး ပန်သမ်းဖြစ်တယ်”

“အင်း... အတွင်းလူ ပါရမယ်
လို့တော့ တင်သား”

မောင်မိုးရဲ့ အသံ။

“အေး ပစ်-၅-၂၀၂ ငနုမှာ
အင်းခံနိမ့်နယ်ကဏ္ဍမို့ တွဲဖက်ပြီးနယ်
တရားသုံးဦးဆီမှာ တရားခံခင်လင်းက
ပြောခဲ့ချက်ပေးတယ်”

“တင်- တာတဲ့လဲ ကရာ”

ခေါ်သူခင်မိန့် အသံ။

“တရားခံခင်လင်းရဲ့ ခြောင်ချက်
မှာ ၂၀ ဂဂ နာရီဖန်မှာ မောင်မိုးငွေ
(ခ) မကြည့်မှာနဲ့တွေ့ဖို့ ချိန်းထားသဖြင့်
မစ္စတာဆူဟိုဟာမာနီကူမို့ ငှားရမ်း
ရန်လိုက်သည့် အခန်းဖားနီးမှ စောင်းနေ
ကြောင်း မောင်မိုးငွေထွက်မလာသဖြင့်
ပွင့်နေသည့် အခန်းအမှတ် ၅၀၈
ဘေးပေါက်မှ အခန်းအတွင်းသို့ဝင်ပြီး
အခန်းအမှတ် ၅၁၀ တွင်တွေ့ရသည့်
ခင်းစာအုပ်များကို ယူခဲ့ကြောင်း၊
မစ္စတာဆူဟိုဟာမာနီကူမို့နှင့် မတင်မိုး
ငွေတို့ကို ချောင်းကြည့်နေစဉ် မတင်မိုး
ငွေနှင့် မစ္စတာဆူဟိုဟာမာနီကူမို့
တို့က ၎င်းတို့တွေ့သွားကြောင်း၊ မစ္စတာ
ဆူဟိုဟာမာနီကူမို့ဒေါသဖြစ်ကာ ခေါက်
ဟစ်ပြီး ၎င်းထံပြေးလာရာ ၎င်း၏လက်
တွင် အသံရှိနေသည့်အားဖြင့် အချက်
ပေါင်းများစွာထိုးခဲ့ကြောင်း၊ မတင်မိုးငွေ

က ခုတင်အောက်တွင် ပုန်းနေကြောင်း၊
ပတင်မိုးငွေကို ခုတင်အောက်ကနေ
ခေါ်ထုတ်ပြီး ၎င်းနှင့်အတူထွက်ပြေးရန်
ခေါ်ကြောင်း၊ မောင်မိုးငွေက မလိုက်
သဖြင့် ဖားဖြင့် ဆက်ထိုးခဲ့ကြောင်း၊
အခန်းတွင်းမတွေ့ရသည့် ပစ္စည်းများကို
အိတ်ပြင်ထည့်၍ ယူခဲ့ပြီး မောင်မိုးငွေ
ဂတိဆင်ယင်သည့် လက်နှစ်၊ မစ္စတာ
ဆူဟိုဟာမာနီကူမို့ ဂတိဆင်ယင်သည့်
ကျောက်မိမ်းဆွဲသီးပါ ဓစ္စဆွဲကြိုးကို
ဖြုတ်ယူပြီး စက်ဘီးဖြင့် ၎င်းနေထိုင်ရာ
လှိုင်သာယာမာသို့ ပြန်ခဲ့ကြောင်း ပြော
ခဲ့ရင်းပေးတယ်”

“ဪ - လူနှစ်ယောက်ရဲ့
ဖာယက်တို့ ဆရာရယ်”

ပေါ်ပြယ်တာက တရားစာသံပါ
ပါနဲ့ ပြောတယ်။

“တို့လိုပြောရရင်တော့ကွာ အဲဒီ
ဖာမူကို တရားပွဲ အဖွဲ့အစည်းက ရန်
ကုန်ဖြောက်ပိုင်းခေါက် ကဏ္ဍမို့ကို ဖာမူ
ခွဲတင်ခဲ့တယ်။ တရားခံက နှစ်ယောက်”

“ကယ်သူတွေလဲ ဆရာ”

မောင်မိုးငွေက သိလိုဖော
နဲ့ မေးတယ်။

“အေး တရားခံကတော့ ဝေ
လင်းနဲ့ သူ့အဖေ စန်းဝေ”

“စန်းဝေက ဘာလို့ပါလာတာလဲ
ဆရာ”

“ဒီအမှုမှာ စန်းဝေက သူ့အား
ယူလာတဲ့ သက်သေခံပစ္စည်းတွေကို
အိမ်ခြံဝင်းအတွင်း မြေတွင်းမှ ဝှက်သိမ်း
ဖောက်ဖျက်ခဲ့တဲ့အတွက် သက်သေခံ
ပစ္စည်းဖောက်ဖျက်မှုနဲ့ တရားစွဲတင်လာ
တယ်”

“ဪ... ”

“အမှုစစ်ဆေးပြီးတော့ ဝေလင်း
ဟာ လူနှစ်ယောက်ကိုသတ်တာ ပေါ်

လွှင့်နေလို့ တရားပွဲက သေဒဏ်ချမှတ်
တဲ့အပြင် သက်သေခံပစ္စည်း ဖောက်
ဖျက်မှုကတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ
၂၅၈၊ ပထမပိုင်းအရ ဖာယက်နဲ့ ထောင်
ဒဏ် ပုနှစ်နှစ် အပ်နှံချမှတ်လိုက်တယ်။
“ဟောင်းတယ်။ သူ့အားအသက်
ကို ရက်ရက်စက်စက် ယတ်တဲ့သူ”

ပေါ်ယူတင်ပိုင်ရဲ့ အသံ။

“အေး နောက်ကဏ္ဍမိ စန်းဝေ
ကိုလည်း သက်သေခံပစ္စည်း ဖောက်
ဖျက်မှုနဲ့ ထောင်ဒဏ် ခုနှစ်နှစ် အပ်နှံချ
လိုက်တယ်”

“ပြီးနေပေါ့ ဆရာ”

မောင်မိုးက အဆုံးသတ်တယ်။

“ပရိယယပေးလွှာ”

“ဘာလို့လဲ ဆရာ”

“ဟိဒီဖာမူကို တရားခံတွေက
ကဏ္ဍမို့ထုပ်ဖိုဖာယက်ခင်တယ်။ တရား
ပွဲဖျက်ပေးလည်း သေဒဏ် အတည်ပြုမှု
ဖာယက် ပြန်လည်သုံးသပ်ရတယ်”

“ဪ... ”

“ဒီနေရာမှာ ဥပဒေပြဿနာ
ဘာပေါ်လာသလဲဆိုတော့ တရားခံ
ခင်လင်းအပေါ်မှာ သက်သေခံပစ္စည်း
ဖောက်ဖျက်မှုနဲ့ အပြစ်ပေးထားတာ
ဥပဒေအရ မှန်ကန်ဖို့မရှိ မရှိ ခြဿနာ
ပေါ်လာတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာ”

ဦးမြင့်အောင်က မေးတယ်။

“အေး... ပါက ဥပဒေပြဿနာ
ကွဲ မြစ်ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ-၂၀၁ မှာ
ပြဌာန်းထားတာက ပြစ်မှုကျူးလွန်
ကြောင်း သိလျက်နှင့်ဖြစ်စေ၊ ယုံကြည်
ရန် အကြောင်းရှိလျက်နှင့်ဖြစ်စေ မည်
သို့မဆို ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား ဥပဒေ
အညီ ခံရမည်ဖြစ်ဒဏ်ကို ကျင့်သုံးရန်
အကြံပြု ထိုပြစ်မှုကျူးလွန်မှုနှင့် စပ်

လပြည့်ကျော်မင်း (အောက်တိုဘာက ၂၀၁၀)
၁၁၀

လျဉ်းသော သက်သေခံ တစ်ခုခုကို ပျောက်ဖျက်စေလျှင် သို့တည်းမဟုတ် ထိုအကြံမျိုးဖြင့်ပင် ဖြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မမှန်ဟု မိမိသိသော သို့တည်းမဟုတ် ယုံကြည်သော သတင်းကို မေးလျှင်လို့ ဆိုထားတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ တရားရုံးချုပ်က တယ်လိုသုံးသပ်လဲ ဆရာ”

ဦးမြင့်အောင်က မေးတယ်။

“တရားရုံးချုပ်က သုံးသပ်တာက ဖြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ- ၂၁၁ အရ ဖြစ်မှုကူးလွန်ခဲ့ကြောင်း ယုံကြည်ရန် အကြောင်းရှိလျက်ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်မှုကူး လွန်ကြောင်း ယုံလျက်ဖြစ်စေ ဖြစ်မှုကူး လွန်သူကို ဥပဒေနှင့်အညီခံရမည့် ပြစ် ခက်မှ တာကွယ်ရန်အကြံဖြင့် သက် သေခံတစ်ခုခုကို ဖျောက်ဖျက်သူဟား ဖြစ်ခက်စီရင်ရန် ဖြစ်သည့် မုစုန်းပြန်မှု

ကူးလွန်သူကို ၎င်းကူးလွန်သည့် ပြစ်မှု အပြင် သက်သေခံအရာကို ဖျောက် ဖျက်ခြင်းအတွက် ဖြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ- ၂၁၁ အရ ဖြစ်ခက်ထင်ရှားစီရင် ခြင်း မဖြုနိုင်ပေလို့ သုံးသပ်ထားတယ်”

“ဪ- ရှင်းပါတယ် ဆရာ၊ ဒါဖြင့် အမိန့်က . . .”

“အေး တရားခံလေးကို သေ ခက်အမိန့်ကို အတည်ပြုတယ်၊ ပုဒ်မ- ၂၁၁ အရ ချမှတ်တဲ့ ထောင်ဒဏ် ခုနစ် နှစ်ကို ယယ်ဖျက်တယ်၊ တရားခံ စန်းဝေ အပေါ်မှာ ချမှတ်တဲ့ ထောင်ဒဏ် ခုနစ် နှစ်ကို အတည်ပြုခဲ့တယ်”

“ဪ- ဒါကြောင့် ကျွန်မ မေး တုန်းက သရာက မဟုတ်ဘူးလို့ ပြော တာကိုး”

မမိလှဇာပိုင် မခေါင်းဖယောင်းဟာ တယ်။

“အေးလေ၊ ငါက မဟုတ်လို့ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတာပဲဟာ”

“ဒါဖြင့် တာလို့ ကျွန်မတရားခံ ကို ပုဒ်မ- ၂၁၁ တပ်ပြီး နှုတ်တယ်”

“ဒါတော့လည်း ပညာရှိ သူတို့ ဖြစ်ခဲ့နေမှာပေါ့ကွာ”

“ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဆရာ”

ဒေါ်သူဇာခိုင်က သူ့သိခင်တာ ကို အတင်းမေးလေရဲ့။

“တရားရုံးမှာ ဥပဒေအချက် ယောက်ပြပြီး ချေဖျက်ပစ်ပေါ့ကွာ”

“ဪ- ဒါကြောင့် ဆရာက မဟုတ်ပါကူးလို့ ပြောခဲ့တာကိုး”

ဒေါ်သူဇာခိုင် ပညာရသွားလေ တယ်။

ကိုမောင်စံသိန်း(မိတ်ချုပ်စု)

နာမည်ကျော် နာမည်ပေးကပ်ပွန်းတပ် ပါရဂူ - အနာဂတ်ဟောက်နီးများ လက္ခဏာနက္ခတ္တဗေဒ အတိုင်ပင်ခံ

ဆရာကြီးရှာဖွေလေ့ရှိမင်း(LL.B.)

မူပိုင်ပိုင်ပိုင် မဟုတ်ပေမယ့် နာမည်လူလူပေးပေးမှုကို စွန့်သွားထက်လျက် ပါ။ တစ်ပွန်းတစ်ပွန်း ဖက်လာတော်ကွန်း ဇာတာ၊ ဂဏန်းပေးကပ်အဟောများ-နက္ခတ် အဟောများ၊ ဝိသနာပညာတို့အပေါ်လမ်းညွှန်၊ တစ်သက်တာ ဟောတတ်ပေးပေးမှု၊ နာမည်ပေး အမည်ပေးအရာဆရာကြီးနှင့် ဆက်သွယ်လျှင် ထူးချွန်သောတေးလေး ခြစ်စေရန် အာမခံသည်။ သိင်္ဂီစာပညာ လုပ်ငန်းစာပညာ၊ ကုမ္ပဏီ၊ ခွဲစိတ်ပညာစုတ်၊ ဟိတ်သောက် ပျက်စီးခြင်း ခိုင်ခံ့လှပိုင်၊ အနာဂတ် အလုပ်ရပ်ပိုင်သော အကြားအပြင် ဟောတတ်ပေးပေး ပါဠိပညာ၊ အိမ်အရာကို နှုတ်လို့ စာအိုက်၊ မိမိပညာ၊ မိမိထောင်စေ့ လုပ်ငန်းနာမည်ပေး တောင်း၊ မတောင်း စစ်ထုပေးမည်၊ လူကြီးများ ယိမ်းပေးရန်ရှိ ပေးတတ်ပေးပေးပါ။ ယခုအခါကမ်းအေးအေးများ၊ တေးရန်ကယ်ပြာများ၊ လုပ်ငန်းကောင်း၊ စီးပွားကောင်း၊ ချစ်သူတို့ မင်္ဂလာ ရက်ကောင်းရက်မြတ်များ၊ ခန္ဓာခြင်း၊ ဝိမ်း၊ မြို့၊ မြေ၊ တိုက်၊ ယာဉ်စား၊ နေရင်းထွက်ရန်၊ မိမိ၏အာဇာနည် ကိုက်ချက်၊ အနာဂတ်ကို သက်ဆိုင်အောင်အရာရက် နေရင်းထွက်ပြီးမှ ဉာဏ်ရေးစေ့ပေးပါ။ (Viber Ph. 09 5152521) မနောသိက္ခိနည်းများဖြင့် ဝိပိနိခြေဖြင့် မဆာသိဇ္ဇတိသည်။ ဝိပိနိခြေဖြင့် နေရင်းထွက်သဖြင့် ပဲခူးမြို့၊ မဟာဝိသုဒ္ဓါယာမကျောင်း၊ ယင်းကျောင်း ၂၇-၈၈-၂၀၁၆၊ ရက်စေ့တွင် တီးထောက် တင်ပို့ရန်သည်။

ဖုန်း - 01 394727 , 01 399426 , 09 73009994 , 09 5152521 (ဝိတ်ရက်မရှိ)

ကလေးပညာ ထေဟည်ဆိုရင် ဆရာကြီးမှ စိတ်ချရသည်။ ဝိုင်လက်ရှင် အ.က.က (၁) အို

ရုံးချုပ် - တိုက်အုပ်(ဥ)၊ လယ်ထမ်း၊ မွှေးလမ်း၊ (လယ်)၊ ရေပြင်ကြီးအနီး၊ သိမ်ဖြူတိုက်တိုက်ဆင်း မာလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း၊ အိမ်အုပ်(၉)၊ ဒုတိယထမ်း၊ ကု လမ်း၊ မာလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ လမ်းညွှန် - ရန်ကင်း၊ တာမွေသွား ၇/၂၀/၆၄/၈၀ စီး၊ သိမ်ဖြူတိုက်ဆင်း၊ ကိုယ်ပိုင်ကား - အိမ်ထိုင်တင်လမ်းပေါ်

www.burmeseclassic.com

တပ်မတော် (အစောဆုံးကတည်းက) ၂၀၁၈

မြန်မာ့အလင်း

ဂါဆို၊ ဂါခေါင်
ဆိုလည်ကကိုင်း ဖြဲသားများ
ကဲ့ဆိုင်းလျက် ကြောခဏ
ကပ်ချွန်းရွာလျက် ခြံလေရာ
သုဝေသုဝေ ဖြစ်သော စံပြုအိမ်
ဖောင်ကြီး ဦးဘစိအား သတိရပီတော
သည်။ စာရေးသူ ငယ်စဉ်က ကြားထိ
ကြားမတွေ့ရသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုအား
ယနေ့ စာရေးခြင်းနေသောအခါ အတွေး
ထဲ အစီအစဉ်လောသောကြောင့် စာ
ဖတ်သူများအား ရသစပ်ခုခုရမည်ဆို
လျှင် ရေးရကစားနပ်မည်။ ထို့ကြောင့်
ရေးသားရပါသည်။ (စာရေးသူ)

“ဟေး... ဘစို”
“ဟေ... ဘသိသူလဲ၊ လာ အိမ်
ပေါ်တက်ခွဲဟ”
“ဟ... ဘစို ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ အိမ်
ထဲက အပြစ်တွေကတဲ ကုပ်နေရအောင်
မင်းကလည်း ဘာများဖြစ်”
ခေါ်လည်းခေါ် အိမ်ပေါ်လည်း
ထက်လာနေသော မောင်စိန်စိုးအား

ကိုဘစို မြင်တော့မှ -
“ဗြော်- စိန်စိုးလား၊ လာထိုင်
ရေခန်းသောက်”
“ဟ ယင်- မင်္ဂလာထောက်က
ဘာဖြစ်ထားလို့လဲဟ၊ ပတ်တီးမည်းထား
တာ”
ကိုဘစို မြေခွင်းဝတ်အား စွပ်
ကျယ်အပြစ်နှင့်-ပတ်လျက် ညာခြေ
ထောက်ပူးအထိ ဖော်ထားပြီး မြေခွင်း
ထိုင်လျက် ရေခန်းကြမ်းသောက်နေ
သော အခြေအနေကိုကြည့်၍ ကိုစိန်စိုး
အား မေးခြင်းဖြစ်လေသည်။
“အဟား ဟား၊ ပြောမပြော့ချင်
ပါဘူး စိန်စိုးရာ၊ ငါ့အပြစ်ကတော့ ရယ်

ရမှာလည်းအခက် ငိုရမှာလည်းအခက်
ဆိုတာမျိုး ဖြစ်နေပြီ စိန်စိုးရေ”
“ဟ- ဘာစိုကတော့ကွာ လုပ်
ရောမယ်၊ က-မှန်း ပြုစမ်းပါဦး မင်းမြေ
ထောက်က ဖြတ်များပစ်ရမလား”
“နမိတ်မရှိ နမာမရှိ အ အား
လား မကိုင်နဲ့ဟ ဖြစ်စိန်ရ နာတယ်ကွ-
စောမောက ဒက်ကွေးလိမ်းမေး လိမ်း
ပြီး စည်းထားတာ၊ မြေခလုတ်တိုက်ပြီး
ခေါက်လိတာကွ၊ အင်း ဆယ်လေးဝါး
ရက်လောက်တော့ အလုပ်ပျက်တော့မှ
ပဲကွာ ဝုကွာ”
“အေးပေါ့ကွာ ဒါလေတော့
ခွဲမှာပေါ့၊ အဲဒါထက် ဒါ အဲဒီလို

လူ့ပြည်နယ်မှစွမ်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၇)
၁၁၁

ဘယ်လိုက ဘယ်လို အနာတဏ္ဍဖြစ်လာ
တယ်ဆိုတာ ပြောပါဦးဟ”

“အေး မင်းနမ အေးစိန်ပေါ့ကွာ
ဖားသား ဖားချင်တယ်ဆိုလို့ ငါ ဖားသွား
ရိုက်တာကွ အဲဒါ”

ထိုအချိန် မီးဖိုခန်းအတွင်းမှ
ထွက်လာသော မအေးစိန်က ရေခွေး
ကိုးအား ရေခွေးထပ်ဖြည့်ရင်း -

“တော်စမ်းပါ ကိုဘဦးရယ် . .
တောင်လွဲချ မြောက်လွဲချနဲ့ စိန်ဖိုး နှင့်
သွယ်ချင်းစကား ယုံသလား ငါ တစ်ခါ
မှ မပြောဖူးပါဘူး။ သူ့ဟာသူ အတွေး
ရှည်ပြီး ဖြစ်လာတာ တော်သေးတာပေါ့
ကဲကောင်းလို့ ဖောင်း နို့ဖို့လိုကဲတော့”

“ဟော - အေးစိန်ပြောတော့
တစ်မျိုးဟာ ကဲပါ ဘဦး၊ ရှင်းရှင်းနဲ့ မြန်
မြန်လေးပြောကွာ။ ခုထိ ဘာကစလို့
ဘာဖြစ်တယ်ကို မရောက်သေးဘူး။
ဆက်ပြော”

“ဟား ဟား ဟား ဟား”

“ဟော - လုပ်
မြန်ပြီး အပစ်လာတာ
မကုန်သေးတာလားဟ”

“ရယ်ချင်လို့ပါ
ကွာ။ မနေ့က အေး
မနေ့ညက ဆိုပါတော့
စိန်ဖိုးရာ ဟင်း ဟင်း
ဟင်း”

ကိုးကပ်ကား ကျ
မယာင်ရွာ (ဧကသံကစရိုက်
အင်ဂျင်နီယာကွင်း) တွင်
လူသိများသော မှောင်မှ
ဖြစ်သည်။ ညီအစ်ကို

ဖားသား ဆန်ဝန် (အေးစိန်)

ငါ့လောက
ဒီကလေး အကြီး
ဟိုးဟာ ဦးဖိုးချစ် ပြီး
ဦးဟာနဲ့ ကိုဟာနဲ့ ကိုကရီ
ကိုမောင်ဖို့ (ဦးမောင်ဖို့ကား
လွဲသေးတဲ့အခါမှ သူ့ညီဖြစ်သည်)
အနောက် မင်္ဂလာဒုံမင်းဟာဖြစ်ပြီး ၎င်း
ထို့ ညီအစ်ကိုများကား ရုပ်ဝတ်ပုံစံ
လည်း တော်တော်ကြီးသား မှုတွင်း
တူဖြစ် သူတို့လုပ်ငန်း ဖွဲ့စည်း အကဲခတ်

သော ပန်းရန်အတတ်တွင် ဘုရားစေတီ
လည်း တည်ကြသည်။

ကျွဲသောင်ရွာတွင် ထိုပညာရပ်
များဖြင့် အသက်မွေးကြသောသူများမှာ
လူတို့ညီအစ်ကို တစ်စုသာရှိလေသည်။
နာပညာလည်းပုစို၊ စာရေးသူ၏ ဖောင်
နှင့်ညီဘုရားတို့ကား တစ်တန်းတည်းသော
အသက်ရှိကြသည်။ အသက် (၄၅)နှစ်
ခန့် ကရွယ်ကောင်းများဖြစ်လေသည်။
ဦးဘဦး၏သား ချဲဖြင့် ဦးဖောင်မိ၏သား
ခင်ဝင်းတို့ကား စာရေးသူနှင့် တစ်တန်း
တည်း စာသင်ရသော ကျောင်းနေဖက်
သူငယ်ရွယ်များ ဖြစ်လေသည်။

ထိုညီအစ်ကိုအုပ်စုတွင် ကိုဘဦး
ကား အလွန်စိတ်ဖြူလက်ဖြန့်ရှိသော
လူတစ်ပါးဖြစ်သည်။စိတ်ကူးပေါက်လျှင်
ချက်ချင်း ထာလုပ်တက်သော အကျင့်
ကြောင်း ခန်းအေးစိန်နှင့် ပြသသော
တတ်ရပေါင်းလည်း မနည်းတော့ပေ။

ယနေ့ကား ဝါခေါင်လတ်လဆိုင်
ရက် တစ်ရက်ဖြစ်သည်။ ငါးဖား၊ ဘေးရာ
သမားများ ကွင်းလယ်တွင် မိမိတို့နည်း
မိမိတို့ဟန်ဖြင့် အား ဝါးရှာကြသည်မှာ
လည်း ကွင်းထဲတွင် မီးအုပ်များ၊ တက်
ထန်မီးများ ပျားပန်းခတ်မျှရှိလေတော့
သည်။ ညနေစောင်း တစ်ချိန်ခွာလိုက်
သောမိုးကြောင့် နိမ့်သော မြေချိုင့်ဝှမ်း
များ ရေဖွေးသွားလေတော့သည်။

ညနေစောင်း မိုးရွာလျှင် ကွင်း
ထဲတွင် အားကျသည်ဟု ကိုဘဦး ထင်မိ
လေသည်။ တကယ်တော့ ကိုဘဦးကား
တံငါမဟုတ်ပေ။ သို့သော် ရခါ အား
သားစားချင်လျှင် တောဝေလှသားပီပီ
ကိုယ်တိုင်မီးအုပ် ကြိမ်ပလိုင်လွယ်၍
ကွင်းဆင်းမားရွာတတ်ရသော အလေ့
ကား အချီသော ကျွဲသောင်ရွာသားများ
၏ လေ့ပုံစံ ဖြစ်လေသည်။

ယနေ့ ထမင်း စားရသည်မှာ
ကိုဘဦး ခံတွင်း မတွေ့၊ ခြေရင်းအိမ်မှ
အားသားချက်သည်ဟု သိရ၍ဟင်းခွက်
လာပို့နိုး မျှော်မိသေးသည်။ သူ့မိသားစု
ပင်လျှင်လောက်မည်မထင်။ ကိုဖြင်းလုံး
တို့ မိသားစုကား အဖူးအသားပင်။ အဖုန်
တော့ အချိန်ရာသီအရ ကိုယ့်အားကိုယ်
ကိုးပြီး ရှာမှသာ စားရချေတော့မည်ဟု
ဆုံးဖြတ်မိသည့်အတိုင်း ကိုဘဦး သိမ်း
ထားသော မီးတုပ်ကို မီးဖိုချောင်တွင်းမှ
ဆွဲထုတ်လာခဲ့ပြီး ပြုပြင်သည်။ အိမ်ရှေ့
ခြောက်ခပ်မှ နွဲ့အနည်းငယ်ခွာ၍ ရေခဲ
ဆီမီးခွက်အား မတောင်းရန်အစာကို
ရောက်အောင် ပံ့လိုက်ပြီး နွားရိုက်ကြိမ်
ပုန်းအား ဖိပ်ငွေယပ်ပေးထားလျက်
အေးပြင်းလိပ်တို့အား မီးညှိရှိတ်ဖွာ
လျက် ကယ်ကွင်းတက်သွားရမည်ကို
စိတ်ကူးချက်ဖြင့် အလျင်ဆုံး အားထွက်
ရိုက်လိုက်လေသေး၏။

အချိန်ကား ည(၁၀)နာရီကျော်
ခန့်ရှိပေပြီ။ ကျွဲသောင်တစ်ရွာလုံး အိပ်
မောကျနေချိန်ပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။
တစ်ခါတစ်ရံ ဧကောင်သောစွေမှအပ
တက်ဆိတ်လျက်ပင် ရှိလေတော့သည်။
ကိုဘဦးကား ထိုင်ရာက မဝ
သေးချေ။ ဆေးလိပ်တိုက နှစ်တိုး သုံးတိုး
ရေနေကြမ်းကလည်း နှစ်တိုး၊ သုံးတိုး၊
အံပေါ့ထသွားလိုက် ထိုင်လိုက်နှင့် ကွဲ
သောင်ရွာ၏အရှေ့ အနောက် တောင်
မြောက်၊ အနောက်မြောက်၊ အရှေ့
မြောက် အားရိုက်မည့်နေရာများ စိတ်ကူး
ဖြင့် အရင်လှည့်ပြီးသား။

ကျွဲသောင် မြောက်ဘက်ကား
ကွင်းမရှိ၊ ရွာဆုံးလျှင် ငဝန်မြစ်သာရှိ
သည်။ ကျွဲသောင်ရွာ အရှေ့ဘက်တွင်
လည်း ရေနက်ကွင်းက ရေပေါင်းလန်
နေပြီး ကျွဲသောင်ရွာအနောက်ကား

ဝေးလံလှသည်။ ကျွဲသောင်ရွာ တောင်
ဘက်ကား သီချိုင်းကုန်းကိုကျော်လျှင်
၎က်လည်ပြတ်တော။ ထိုတောကား နွား
စားကျက်။ သူလည်း ရေနက်ကွင်းပင်
သို့သော် ရေများများ ပိုမိုသေး။ ထိုကွင်း
ဘက်သို့ သွားမည်ဆိုလျှင် အားဆင်ဖြေ
နိုင်သည်ဟု စဉ်းစားလျက် မီးတုပ်ကို
ပြင်ဆင် ရေနံဆီဖြည့်လျက် -

“အေးစိန်၊ အေးစိန်၊ အေးစိန်
ဟာ”

“အင် ဟင် ဘာလဲ ကိုဘဦး”
“ငါ့ကွင်းထဲ ထွက်လိုက်ဦးမယ်
ကံခါးပြန်ပီတိထားစမ်း၊ က က သွား
မယ် ကြားလား”

“သွား မနေပါနဲ့ ကိုဘဦးရယ်၊
မနက်ကျမှ လာရောင်းတဲ့ အသယ်ပယ်
စားလိုက်လည်း ရတဲ့ဟာကို ပြီးတော့
ရွက်က သူများလို မျက်စိကောင်းတာ
ပဟုတ်ဘူး”

“စကားကလည်း မှားလိုက်တာ
တောက် တံခါးလာပီတိမှာ ပီတိစမ်း
ဟာ”

“က- စေတနာနဲ့ပြောတာ နား
မထောင်လည်း သွား သွားတော့ ကော်”

ကိုဘဦး မအေးစိန်အား အချေ
အတင်ပြောရသည်နှင့် မီးအုပ်တွင်းမှ
မီးတိုင်အား မီးညှိထွန်းပြီး ကြိမ်လုံးကို
ကိုင်လျက် အားထည့်ရန် ပလိုင်လည်း
မပါ မေ့၍ကုန်ခဲ့လေသည်။

ထို့နောက် ရွာလယ်လမ်းမှ ရွာ
ထိပ်ဘက် ဒဂုံတာရုံကျောင်းရှေ့လမ်းမှ
တောင်ဘက်ကွင်းအားသွားရန် ထွက်ခဲ့
လေတော့သည်။ ရွာပြင်ရောက်ရန်ကား
ကျောင်းဝင်းကို ဖြတ်ကျော်ရပေဦးမည်။
ကျောင်းလွန်လျှင် ကွင်းတစ်ကွင်းရှိ
သည်။ ထိုကွင်း၏ရှေ့အစပ်တန်းတို့
ကျွဲသောင်ရွာသို့ဝင်သေးမီ မီးနှင့်

ကျသောကြောင့် သာသနာပင် ဖြစ်လေတော့ သည်။

ခန့်မှန်းခြင်း ဆယ့်နှစ်နာရီ (သန်းခေါင်ခန့်) ပင်ရှိပေလိမ့်မည် ထင်ရသည်။ ကိုဘခို ထွက်မလာမီကပင် ကြက်တွန်သံတစ်ချိကြားခဲ့ပြီး သန်းခေါင်ကျော်ကြက်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ကိုဘခိုထင်သည်။ တဖြည်းဖြည်း ကျောင်းရှေ့ကပ်သွားရသောလမ်းအတိုင်း ကွင်းဘက်သို့ ထွက်ခဲ့လေသည်။ ကျောင်းဝင်းသစ်ပင်ရိုင်များအဆုံး ကွင်းအစပ်သို့ ရောက်သော် တစ်ကွင်းလုံး ကျွက်ကျွတ်ညှပ်အောင် အော်နေကြသော ဖားသံများကား ပလိမ်းမပါခဲ့မိသော ကိုဟန်ဖား ပြက်ရယ်ပြုနေသပေမည်။ ကိုဘခို ပုဆိုးအား ခပ်တိုတိုဝတ်လျက် ခါးရိုက်ကောင် (ဖားရိုက်ပြီးက ထည့်ရန်) ပြုလုပ်ပြီး မီးကုပ်အားကိုင်း၍ ကွင်းအစသို့ ထွက်လိုက်၏။ ကွင်းလေတစ်ချက်ငွေလိုက်သောကြောင့် စိမ့်မိတ်တစ်ချက်ဖေးဖျားသည်။ အနောက်ဘက်ဘေးဘက်ထိမှ မိုးသားများ တက်လာနေသည်ထင် ခပ်ဖျော့ခပ်ပျော်ပင် ကြယ် မမြင်ရ။

“အက် အက် အဲ့ အက် အဲ့”
ကျင်း အလယ်လောက်ဆီက ကွင်းဂေလိုင်သံပါနေသော ဖားမကြီး အသံပင် ဖြစ်နိုင်သည်။ တစ်ကောင် တည်းနှင့် သုံးလေးဆယ်သားလောက်ရှိ နိုင်သော အသံဖြစ်သည်။ ကိုဘခို ဝမ်းသာသွားသည်။ ဟစ်ဟောင့်လောက် ရုက္ခင်လည်း ခေတ်အလက်ပြီဟု မိတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချလျက် အသံခပ်မှန်မှန် လေးလေးတော်နေသော ဂျွမ်းလယ်ထီသို့ မှန်း၍ မျှော်ကပ်သွားလေသည်။ ဒီအတိုင်းမသွား မီးအုပ်တွင်းမှ မီးကို မှတ်သွားသည်။ ကြိမ်လုံးတစ်ကမ်းစာ အရောက် ဓာတ်ဆီမီးခြစ်အား ခြစ်၍

မီးခွက်အား ထွန်းလိုက်၏။ ထွန်းပြီးလျှင် ပြီးချင်း ဖားအော်နေရာ ကြိမ်လုံးတစ်ကမ်းနေရာသို့ မီးအုပ်ထိုးလိုက်၏။

အသံလည်း ပျောက်သွား၏။ ဖားလည်း ရှာမတွေ့တော့ပေ။

“တောက်. . . တောက် ဘယ်ရောက်သွားပြန်တာလဲ ဟင်း”

“အဲ့ အဲ့ အဲ့ အဲ့ အဲ့ အဲ့”

ရှေ့ကိုက် (၅၀)ခန့်က အော်ပြန်သည်။ ခုန်တာ မြန်လှချည်ဟုတော့ ထင်မိလေသည်။ မီးခွက်အား မမှတ်တော့ဘဲ ခပ်သုတ်သုတ်အော်သံအနီးသို့ ကြိမ်လုံးကို အသင့်ပြင်လျက် မခြေရုံ ရေလှမ်းပြင် ခပ်သုတ်သုတ်ခြေလှမ်းပြင် မီးအုပ်ဖြင့် ခိုက်ရန်စွယ်၍ ကြည့်လိုက်ရာ မတွေ့။ အသံပျောက် ဖားလည်း မတွေ့။ ကိုဘခို စိတ်က ကိုသွားလေပြီ။ ဘာကြောင့် ဒီလို ဖြစ်တာလဲ။ ပြန်နိုင်ပါသွား စိတ်ပိုမာဖြစ်နေသည်။ တစ်ပတ်လည် စတုဂံပြင်ရှာသည် မတွေ့ရ။ ဖားနှင့်တူသော ခြေကြီးခပ်ပင်လျှင် မတွေ့ရ။ အသံလည်း ကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားသည်က အမှန်။

“ဟဲ့ဟဲ့. . . အဲ့အဲ့ အဲ့အဲ့ အဲ့အဲ့”

ကျောက်ပြန်ပေါ့ ဟုတ်ရဲ့လား အားရယ် တစ်ဝါ အသံပျောက်မည် သယံဇာတဖောက် ပါးနပ်ပြန်လောက် ပျောက်ပျောက်သွားသည်။ စိတ်တိုမိသည်။ အသံပျောက်သို့ မှန်းဆကြည့်ရာ ကိုက် (၅၀)ခန့်က အလယ်ပေးသည်။ ဤပေမဲ့ သမိုင်းတုန်းအစပ် ပေါက်ပေါက်အနီးသို့ ရောက်နေလေပြီ။ ဖားသော ဟုတ်နိုင်ပါလား ခန့်စားကြည့်မိ၏။ အသံကတော့ အသေအစ့ပဲ။

“ဟဲ့ဟဲ့အဲ့. . . အဲ့အဲ့အဲ့”

ခြစ်ချင်တာဖြစ် ဒီဖားမှ မရလို ကတော့ ပြန်လို့မဖြစ်၊ ရမှ ဖြစ်မည်။

အေးစိန်၏ မဲ့ပြုံးပြုံးနှင့် အားမရသည် အတွက် အထွေအထွေကားတော့ မခံနိုင်။ ရတောင့်ရိုက်မည်။ အားက ကြီးလို့ ခုန်ပြောတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ကိုဘခို ခပ်သွတ်သွတ် ဖားကြီးအော်သံကြားရာ သမိုင်းအစပ်သို့ ရောက်သည်အထိ မီးအုပ်ကို ရှေ့တည့်တည့် ဦးတည်ထိုး၍ ခပ်သွတ်သွတ် လှမ်းလိုက်ရာ ဖားအော်သံကား ပျောက်မသွားသေး။ အနည်းငယ် အော်သံ ပြောင်းသည်တော့ ထင်မိ၏။ ထို့နောက် အသံထွက်ရာ ချဲ့အစပ်သို့ မီးအုပ်အား မြှောက်၍ ကြည့်လိုက်လေသောအခါ-

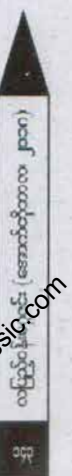
“ဟာ အ . . . အား”

ကိုဘခို မိုးပွဲပေးအစိတ်မိပြီး ဖားတွင်း မိမိဖား ကျည်စက်ဖြင့် တိုမိလိုက်ပျောက်မှ ဖျန်းစန့် ရှိန်စန့် ထပ်ပျားပါ ထောင်သွားလျက် ရောက်သို့ပင် အနည်းငယ်ထိုင်သွားလေသည်။ ကိုဘခို မက ကြက်သေသေသွားသည်ပင်။

“အိ အ အဲ့ အ အဲ့”

ချဲ့အစပ် မီးရောင်အောက်တွင် မော့ ဦးခေါင်းစုတ်ဖွင့်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်က မွေးမွေးဖြူဖြူ ကိုယ်လုံးလုံးနှင့် နှိုက်ငြိုး အသေအစာနဲ့ ဗုဒ္ဓန်းသော လက်မောင်းနှစ်ဖက်လုံး ခရောက်ဝဲတဲ့သို့ အမွှေးများ ခေါက်လျက်ရှိသော ကိုဘခို၏ မီးအုပ်သောင်း အရောင်အား လက်ဝါးဖြင့် ကာထားလျက် မျက်နှာအောက်သို့ငြိုးဖားကိုသို့ ဖြည့်ဖြည့်သွင်းချင်း အစပ်နေသော လူတို့လို မျောက်မဲ့လို သက္ကဝါကြီးအား ဖြစ်လိုက်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

သို့မဟုတ် ဟန်ကိုယ်ရှိဟူသော ဆောင်ပုဒ်အရ သတိရသော အစဉ်ကား မီးအုပ်ကို ရှေ့နားသို့ ရှေ့လျက် ပုဆိုးတစ်ပြန်ပြင်ဝတ် ပြောင်းလိုက်

လိုက်သည်။ ခါးတောင်းကျွဲကနေရင်း
ကလည်း -

“တောက်- ဘုရိတဲ့ကွ၊ တစ်စုံ
တည်းရှိတယ်၊ နင့်ကိုမှ မလုပ်ရရင် ငါ
မကျေနပ်ဘူး ကံ လာပြီ မေပေဟော”

ထူး၍ ခပ်ကျယ်ကျယ်ထန် ဖာန်
အပြည့် အစားတစ်ကြိမ်လောက် တောင်း
ဖာဆုံး ယောက်စိုက်ထားစကား ကြိမ်လုံး
ဖား ဆတ်ခဲနဲ့နတ်၍ သုတ်မနဲ့ ခနောက်
မကြောင်းပြန်လှည့်ကာ ကဆုန်ခိုင်း၍
ပြောလေတော့သည်။ မီးဖာပေး လမ်း
လျက် သတ္တဝါကြီးကား မည်ကဲ့သို့ရှိမည်
ဆိုသည်ကား ကိုဘရို သိရောမလိုတော့
ပါပေ။

ပြောကံလန်စိတ်နှင့် ဒေါသ
ပေါင်းထားသော ဂုဏ်မီး ပြေးအားထား
မာရကျွန်ကပြောသမားတစ်ဦးနယ် ဆယ်
ဂါးမိနစ်ခန့် မြေပြားသောအခါ ချွတ်ထိပ်
ဖိပ်ဖျားမန်း မနောက်သွား၍ ဖာပြေး
ပလ္လာလျက် မစာပန်းရေသလာပန်း
သိပေလတော့သည်။ ကိုဘရို စိတ်ထင်
ဖီးကြွေကုန်းချွတ်ထိပ်ဟု ထပ်ပုတ်မပြုနှင့်
တစ်ဖိပ်ပျောက်နေအိမ်ကား ရေခဲထဲ
ဂီးခွက်ရောင်း ထင်နေသောကြောင့်
ရေတောင်းသောက်ရန် ခြံထုတွင်းသို့
ခပ်မြည်းမြည်း ဝင်လိုက်လေသည်။

မကြောက်လန့်စွာ ပြေးသူများ
ဖာဖို လမ်း၊ ရွာ အိမ်များတတ်အော
သဘောရှိကြောင်း နေ့လျဉ်းများ ပြော
ဖူး၏။

ကိုဘရို ဇိန်ဖြူကုန်းရွာထင်သော်
လည်း အမှန်ကား ကျောင်းမှတ်အောင်း
ထိုး ရွာအဝင်လမ်းပင် ဖြစ်သည်။ သူ
ရေတောင်းသောက်ရန်ဝင်သော အိမ်
ကား ကိုဘရို၏ ဦးဖိုးအရင်း ဖာရက်
သမား ဦးဖိုးငွေ၏ အိမ်ပင်ဖြစ်ကြောင်း
နောက်မှ ထိရမိလေသည်။

ဦးဖိုးငွေကား တိုင်ကပ်စင်ပေါ်
တွင် ရေနံဆီဖိုးခွက်ဖားထွန်း၍ အိမ်
ရှေ့ခန်းတစ်ခန်းလုံး အရက်မူး၍ လူး
လျက် လှိုင့်လျက် တစ်ယောက်တည်း
စကားစေတု ပြောလျက်။

“ဟို၊ ကိမ်ရှင်ဟို၊ မရတစ်ခွက်
လောက် ဟိုဟို... ”

“ဘယ် နွေးမအားလဲ၊ ဘာ ငရ
ကန်ခွက်”

မှက်စိလည်လမ်းမား ပုဗ္ဗဟော့
ရေဆာလို့ကျောင်းဟာ မကြားစွဲ မနာ
သာ ဆဲကက်၊ ဒါ ဘယ်သူ့ထုံး၊ အသံ
ကား ဦးလေးဖိုးငွေ အသံ၊ ထိုအချိန်၌
ကိုဘရိုသည် ရွာထိပ်က ဦးဖိုးခွက်မိဟု
မှက်မိသွားလေတော့သည်။

‘ဘရိုရဲခွက်လို့ နေဦးပြောလာ
ရဲကား ဒင်းက သီးဦး ဆဲဟယ်၊ ငွေကြာ
သေးတာပေါ့ဟု စိတ်ထဲတွင်ကြိမ်လျက်
တတ်ဝမူ အသက်ရေကျိုးအား ကြိမ်လုံး
ရှိုင်းကြားညွှန်၍ ရေအဝသောက်လိုက်
သည်။ ပြီးလျှင် ပါးစပ်က ဆဲဆိုစကား
များနေသော်လည်း မျက်လုံးမပွင့်သော
ဂုဏ်မီးဦးလေးကား တစ်မျက် မပြုပြု
လျက် သရဲဖားအား မရိုက်ခဲရသော
ဒေါသဖြင့် အပေါ်ပိုင်းလောကွင်းနေ
သော အိမ်ဦးခန်းတွင် လှိုင့်၍နေသော
ဦးဖိုးငွေအား လက်ထဲမှ ကြိမ်လုံးဖြင့်
လေးငါးခွက်ဆင့်၍ ဆင့်၍ခိုက်ပြီး ဆင်း
ပြေးလေတော့၏။

“နှမ်း မြောင်း မြောင်း”
“အမလေး ဗျ၊ အ အ အား
ဟား ဟား၊ ဘယ်ကောင်မဲကွ ဟေ အ
အား...”

ဆဲဆိုလျက် အော်ဟစ်လျက်
ကျန်ခဲ့သော ဦးဖိုးငွေ၏ အသံကား
ဝေး၍ ဝေး၍ တွန်ခဲလေတော့သည်။

“အဟား . . ဟား . . ဟား”

“မင်း သတ္တိမသောပုံကွ မရိုက်
ဖြစ်တောင် ဖာနည်းဆိုးတော့ ကြိမ်လုံး
တစ်ခွဲခိုင်သောတာပဲ၊ ပါပေမဲ့ မင်းဦးလေး
ကတော့ သူ့မက်လောက် ကျွဲမဲကွက်
ထိုးလိုက်ရတယ်လို့ ကြားထယ်၊ ည
သန်းခေါင်စကျင် ဘယ်သူ့တက်ခိုက်
‘သွားပန်း မသိဘူးဟေ့’

နောက်တစ်ပုဒ်တွင် ကိုစိန်ဖိုး
ကျောင်းသို့ ဆွမ်းပို့သွားသောအခါ
ဆရာတော်တ -

“ဟ - စိန်ဖိုး”

“မှန်ပါ၊ အမိန့်ရှိပါ ဘုရား”

“မနေညက တစ်နာရီတော့
လောက် တောဖို ကျောင်းပုလင်းက
ငရေခြေချင်ပတ်လောက်ပါပဲ၊ မြန်မြန်
မြန်မြန်နဲ့ လှေစစ်မောက် အသားကုန်
မာရကျွန်ပြောသကဲ့ တစ်ကန်လောက်
ပေါ်တွင် ပုထိုးခိုင်လမ်းလျှောက်နေရင်း
ကျောင်းပေါ် မြင်သကဲ့၊ မြင့်သလား
မထေးမဲ့ တောဘုရားဖြစ်သယံပသီဟူး
စိန်ဖိုး မင်းကြားပီသလား”
“သိပါတယ်ဘုရား” ဟုဆိုလျှင်
ဦးဖိုးငွေ ဖာရှိုက်မိရသော ကိစ္စ ဘရို
ဖြစ်ကြောင်းပေါ်မည်၊ ထိုကြောင့် -

“မှန်ပါ၊ တပည့်တော်လည်း
အမှတ်တမဲ့ပါ ဘုရား”

“အေး နောက်တော့လည်း သိရ
မှာပေါ့ကွာ”

“မှန်ပါ၊ ခွင့်ပြုပါဦး ဘုရား”
“အေး အေး”

ဆွမ်းချိုင့်အားဆွဲ၍ ကိုစိန်ဖိုး
ဆရာတော်ကျောင်းမှ ထွက်လေတော့
သည်။ တော်တော်ပြသနာရှာတဲ့ကောင်
ပဲဟု တွေးလျက် ကိုစိန်ဖိုး ဟက်
တစ်မျက်ရယ်လိုက်လေတော့သည်။

လှိုင့်လှိုင့်ပွင့်ပွင့် (အောက်ကိုတာလ ၂၀၀)

ဤရွှေကံဆောင်းကျေးရွာတွင်
မိုးဝင်းနှင့် မိုးမင်းမှာ နာမည်ချင်းက
လည်းကောင်း၊ အမူအကျင့်စရိုက်တွေက
လည်းကောင်း၊ စိတ်တူ ကိုယ်တူ အလုပ်
တူတွေဖြစ်၍ စွယ်တော်ရွက်ကဲ့သို့ဟု
ပြောရသည်အထိ အတူညီလှသည်။

မိုးဝင်းက မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှ
ချက်မြိုင်ဖြစ်ပြီး မိုးမင်းက အညာဘက်
ကဖြစ်သည်။ မိုးဝင်း၏ မိဘများက
ဆွေမျိုးများရှိရာ လှိုင်းဘုန်းမြို့နယ်
အတွင်းရှိ ရွှေကံဆောင်းကျေးရွာသို့
ပြောင်းရွှေ့လာသဖြင့် မိုးဝင်းနှင့် တွဲမိ
သွားသည်။ နှစ်ဦးစလုံး သက်တူညီမျှ
တွေ့မြင်၍ မိုးကြီးနှင့် မိုးကြီးဟု
အပေါင်းအသင်းများက
ခေါ်ကြလေသည်။

ကွန်လေ့ပဲ့ကိုင်အလုပ်ကို လုပ်
ကိုင်နေကြသည့် ရေလုပ်သားများဖြစ်
သည့်အားလျော်စွာ မြစ်ကမ်းပါးဆောင်း၊
မြောင်း စသည့် ငါးပေါသည့်နေရာများ
တွင် ကွန်ပစ်ကြရပြီး ရသည့်ငါးများကို
ပိုင်သို့သွင်းကာ ဘဝကို ရပ်တည်နေကြ
ရသည် လူဖိုလုလွတ်များ ဖြစ်ကြသည်။

ရပ်ရွာတွင် အလှူပွဲများရှိပါက
ဦးရွှေရိုး ခေါ်မိုးအကဖြင့် အတွဲညီ
ကကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦးမှာ အပျော်
အပြတ် ဝရွတ်ရွတ်
တတ် ပြောဆို၍
အစ အနောက်

သန်သည် နေရာမှာလည်း လူကြီး
လူငယ်မရွေး သူတို့ 'ခေ' မနောက်ဖူး
သည်သူ ဟူ၍ မရှိသလောက်ပင်။
အသောက်အစား အပျော်အပါးလည်း
ဝါသနာပါကြလေသည်။

အစက သူတို့ နှစ်ဦးမှာ ငါး
သလောက် ပိုက်ချကြသည်။ အုန်းသီး
တန်းခပ်သည်။ ယင်းအလုပ်များမှာ
ထင်သလောက်မကိုက်၍ အလုပ်ပြောင်း
ပြီး ကွန်လေ့ပဲ့ကိုင်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်
ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

မိုးဝင်းတို့က ဒေသခံများ ဖြစ်
သည့်အပြင် ရေလုပ်ငန်းကိုလည်း မိမိ
ဖလှယ် ဖာပင်အထက် လုပ်ကိုင်နေသူ
များဖြစ်၍ ရိုးရာစေလု ပုလော်ပသမှုတွေ
နှင့် မဟပ်ပါ။ ရွာတော်ရှင်တို့ ရေရန်
ပိုင်ဦးပိုင်ကြီးတို့အား နှစ်စဉ် ဝါဝင် ဝါ
ထွက် 'တင်မြှောက်ဟန်တော့ကြရသလို
လှေထဲဆင်းသည်နှင့် (ကားတို့)ကို စားဦး
စားဖူး၊ ယေပင်၊ ကင်း၊ ကွမ်း၊ ခေဝေး
ယက်ဖက်တို့ကို တင်မြှောက်၍
လုပ်ငန်းအဆင်ပြေစေရန် အပူပေး
ရုံပါက နှင့်လွတ်ပါရန် ယောဂီပန်
ကြစေမည်။

တစ်မိုးဒောက်
ကွင်းပိုင်ကြီး၏ဒေါသ

မိုးဝင်းက ဒိပ်ပြုံး အယုံ
အကြည် 'ပရိသပြိုင် မှု
ဟိမ္မများကို မလုပ်
သည့်အပြင် ပြန်
ပေါ်ပြန်ရရာ ပြော
တယ် လုပ်တယ်
မယသည်။
ငါးသလောက်
ပိုက်ချခွင့်က မြစ်
သည်။ ရေအ
ထွင် စိုစိုက
လှေပိုင်ကြီး
သည်၍ ပိုက်တို့

ရွေးချယ်ချလည်း စားစားစားစား
များနှင့်အတူ ယူသောသောမယ့်လင်တို့
တီး၍ သီးခြားတစ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ရေလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နေစဉ်
ပြင်ပသို့ ထီးမတ်ခြင်းကို ဆိုင်ရာပိုင်ရာ
များက မကြိုက်ကြပေ။ အလွယ်ဖြင့်
ရေနေပိုင် ဦးရှင်ကြီးမှ မကြိုက် ခန့်
သက်ဟု ကြားဖူး၍ စိုးဝင်းက တားမြစ်
ရာ

“ဘာမှ မထိုင်ဝါကူး ငါ့စောင်း
ထီးတာမှ မဟုတ်ဘဲ”ဟု မှိုဝင်းက ကန့်
လန့်ပြောသည်။ စိုးဝင်းက -

“ကုလားစကား ပပြောရအား
ကုလားသိချင်းလည်း မဆိုရဘူး” ဟု
ပြောပြန်ရာ ကုလားသိချင်းအလိုက်
တီးကွက်မျိုးဖြင့် “ပါသို့ ဝါခေါင်မှာဝေ
ရွှေဗိုလေးက ညိုတော့”သိချင်းကို ဆို
ပြန်သည်။ စိုးဝင်းမှာ လွန်စွာကျောက်
နေသော်လည်း ဗိုဝင်းက ဝရမိတ်ခေး၊
စားဦး စားဖူးတို့လည်း (အဘိုး)တို့
မဝင်မမြောက်ဘဲ စားသည့်အတွက်
ဗိုဝင်းက မှိုဝင်းနှင့် လက်တွဲဖြတ်ရန်ပင်
စိတ်ကူးမိလေသည်။

တစ်ခါကလည်း ပိုက်ထဲတွင်
လှုပ်ခြေ (မြစ်ကကျွန်းရေ)နှင့် ပင်လယ်
ပိုင်းတွင်ရှိသည့် အဆိပ်ရှိသည့်မြေ
တစ်ကောင်ပါလာသည်ကို စိုးဝင်းက
သတ်ပစ်လိုက်သည်။ ထိုငါသည် ရေ
လုပ်သားများအဖို့ ပိုက်ထဲ ကွန်ထဲတွင်
မြှောက်လာပါက ပြန်လွတ်ပေးရသည့်
ထုံးစံရှိသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် လှုပ်ခြေ
တစ်ကောင် ဝါလာပြန်ရာ ပိုက်မှဖြတ်
ရင်း မိုးဝင်းလက်ကို ကိုက်မိသွားသည်။
မိုးဝင်းက လေ့ကို ကမ်းသို့အပြန်
ကပ်၍ လတာပြင်မှ (နန်းမြေ)တား ဆီး
ကင်းခန့် သုံးလုံးလုံးပြီး “ဘုရားဆေး၊
တရားဆေး သံယာဇဆေး”ဟု ဆိုကာ

ရေဖြင့် သောက်ချလိုက်သည်။ ဘာမှ
မမြစ်ရကော့ဆေး* ရေလုပ်သားများ၏
ဆေးနည်းပင် မြစ်သည်။ လတာပြင်မှ
နန်းမြေကို မစားပြန်ရင်လည်း နေရာမြစ်
ကိုကိစား၍လည်းကောင်း၊ လွှေ့သောက်
၍လည်းကောင်း (ပညံ့သည်။ ငြိမ်သိပ်
တို့မသိ) မမြှောက်ပေးနိုင်သည်။ နေရာပင်
မှာ မြစ်ကမ်း၊ နေရာပင်ကမ်း နေရာတွင်
ပေါက်သည်။ ရေလှည့်ဖူးများ၏ ဆေး
ပညာနှင့် ယုံကြည်မှုပင်ဖြစ်ပေသည်။

ယနေ့လည်း ကွန်ပစ်ရန် အချိန်
မကျသေး၍ လေ့ကို နေရာပင်ရှိ နက်စပ်
ဘေးမှ လမုတ်တွင် ကြီးချည်၍ အနိပ်
ပိုနေသည်။

ဗိုဝင်းတို့ လေ့သမားသုံးလေးဦး
က လေ့နှစ်စင်း ရုပ်နား၍ ရေအတူတူ
စောင့်ရင်း အချိန်မှ အနားလူနေကြ
သည်။ သူတို့လည်း ပိုက်သမား ကွန်
သမားတွေပဲ ဖြစ်သည်။

မိုးဝင်းက နတ်စပ်သို့သွားပြီး
ပွဲတင်ထားသည့် ကွက်ပြီးညှပ်နေသော
ဂွက်ရေကူးများကို စွန့်လိုက်ရာ မည်
လူမှု ကားဖိုန့်မရလိုက်ပေ။ မည်သူမှ
လည်း သူ့အိမ်က တောင်းပေးမကြပေ။
မိုးဝင်းက လေ့သိပြန်လာပြီး ယေပင်း
ထဲမှ တောဖျက်တို့လည်း ငိုသောက်
လိုက်သေးသည်။ အဘိုးကိုလည်း မဖတ်
မြှောက်ခဲ့ပေ။

ရေကစောင့်ရဦးမည်ဖြစ်၍ တစ်
နာရီခန့်အချိန်ရသည်နှင့် မိုးဝင်းက လေ့
အဖွဲ့သားများကို စည်းရုံးကာ စစ်တိုက်
တင်း ကစားကြရန် မြောရာ လူငယ်
ကာလသားများဖြစ်ကြသဖြင့် အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့
ခွဲကာ ကစားကြလေသည်။

စိုးဝင်း၊ မိုးဝင်းနှင့် အခြားတစ်
ယောက်၊ ဟိုဘက်က သုံးယောက် နတ်
စပ်ကို အလယ်မှာထား၍ ညာဘက်ရှိ

ညောင်ပင်နှင့် ဘယ်ဘက်ရှိ သပြေပင်
တို့တွင် အသီးသီးနေရာယူကာ မြို့များ
ဖြင့် ပစ်ခတ်၍ စစ်တိုက်တစ်ကတစား
ကြလေသည်။

မိနစ် နှစ်ဆယ်ခန့်ပစ်ခတ်ကစား
ခဲ့ရာ နတ်စပ်အနည်းအကျဉ်းသာ ထိ
ကြ၍ သစ်ပင်သစ်ကိုင်းများဟော ထိ
သည်က များပြီး ကစားခြင်းကို ယုပ်နား
လိုက်ကြတော့သည်။

လူတွေလည်း ပင်ပန်း၍ ကမ်း
ပင်ပေါ်တွင် တေတောင့်အနားယူနေကြ
စဉ် မရဟုဟော့မည်ဖြစ်၍ မိမိတို့လေ့
များကို ကြီးမြတ်ကြပြီး ကလပ်လုပ်ရန်
ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

ယခုတစ်ခါ စိုးဝင်းက ပဲ့ကိုင်ပြီး
မိုးဝင်းက ကွန်ပစ်သည်။ မိုးဝင်းက ကမ်း
အနီးတွင် လေ့ကိုမေး၍ ကွန်ပစ်ရန်
လေ့အနေရာ သုံးခါလောက်ပစ်မိသည်
နှင့် ငါးတစ်ခါ ကလပ်ကမ်းရလေသည်။
မိုးဝင်းကလည်း ပဲ့ကိုင်ပြီး စိုးဝင်းက
တစ်လှည့်ကွန်ပစ်သည်။

အချိန်မှာ ညနေ ၅ နာရီ တော်
ပေပြီ။ ရွာနှင့်လည်း သိပ်မဝေးတော့
ချေ။ သည်တစ်ကြိမ် ပစ်ပြီးလျှင် မြန်ကြ
တော့မည်။ ရေ့နား ချိတ်တောအစပ်
တွင် ငါးအုပ်ကြီးနေသည်ကို တွေ့ရ၍
မိုးဝင်းကို အချိပ်အကပ်ပြကာ စိုးဝင်းက
ကွန်ပစ်ရန် ချိန်ဆနေစဉ် -

“ဗုန်း...”
လေ့နောက်မှ ကျယ်လောင်
သော အသံကြီး ကြားရ၍ စိုးဝင်းက
လှည့်ကြည့်ရာ မိုးဝင်းမှာ လေ့ဝမ်းထဲသို့
မှောက်လျက်ကြီးလဲကျပြီး ပါးစပ်မှ
လည်း သွေးများ စီးကျနေသည်ကို တွေ့
လိုက်ရလေသည်။ သူလေ့သည်
တက်မှာလည်း ရေထဲသို့သွား၍
အပိုလှော်တက်ဖြင့် ပျောက်

“မိုးကြိုး... ဟေ့... မိုးကြိုး”ဟု
မိုးဝင်းမှ လှုပ်နှိုးနေရာ တစ်အောင်
လောက်ကြာမှ အသံတိုးတိုးလေးဖြင့်-

“ကျောကုန်းက အရမ်းအောင်
တယ်၊ အမြန်ပြန်ကြမယ်”ဟု ပြောပြီး
ထပ်မံသတိလှည့်သွားတော့သည့်အတွက်
လေ့ကို အမြန်လေ့လိုပြီး ရွာကို ပြန်ခဲ့ရ
လေသည်။ ရွာထဲမှ ကုန်းဖာနေမှုနှင့်
ချက်ချင်းပြပြီး ညတွင်းချင်း မော်ကွန်း၊
ဆေးရုံသို့ စက်လေ့ဖြင့် အမြန်ပို့ခဲ့သော်
လည်း လမ်းတွင် မိုးဝင်းတစ်ယောက်
မသိဆုံးသွားတော့သည်။

ဆေးရုံမှ ရင်ပွဲစစ်ဆေးချက်အရ
ကျောကုန်းကို ပြင်းထန်စွာ အနိုင်ခံရ
ကြောင်း၊ လက်ပေါ်ချောင်းရုကြီးဖြင့် ညှိ
မည်လျက်ရှိကြောင်း၊ ကျောကုန်းထဲမှ
ဆံပင်ရှည်ထွေးမှုအား အနီးအဝေးရှိ
ငါးဖမ်းပိုက်အသွေးများ ရရှိကြောင်း
သိရလေသည်။

မိုးဝင်း၏ အသံက ရက်မလည်
ခင် နှစ်ရက်အလို၌ မိုးဝင်း၏ခေါ်ကြား
ဖြစ်သူ ခေါ်တင်အား ကွင်းပိုင်ကြီးက
ဝင်းမှဖြ့် -

“ရှင်တွေ၊ ဒဲတွေနဲ့ ငါတို့နေရာကို
ပစ်ကြတာ ငါတို့တွေရောကလေးတွေပါ
ထိမှန်ကုန်တယ်၊ ကလေး တစ်ယောက်
က မျက်လုံးကန်းသွားတယ်၊ ကလေး
တစ်ယောက်က လက်ကျိုးသွားတယ်၊
ဒါကြောင့် ငါလုပ်လိုက်တာ၊ ဒီကောင်
ကဆိုးဆုံးပဲ၊ နောင် ဒီလိုလာလုပ်ရင်
အားလုံးကို သတ်ပစ်မယ်၊ ဟာပုတ်လဲ၊
ငါတို့ လုံးဝမကျေနပ်ဘူး”ဟု ပြောရာ
မိုးဝင်းပိတ်များက -

“အမှိုက်အဖဲလေးတွေမို့ ခွင့်
လွှတ်ပေးပါရန်နှင့် လာရောက်၍ ပူဇော်
ပသပါမည်၊ နောင်မလုပ်အောင်လည်း
ဆုံးမပါမည်”ဟု အကြိမ်ကြိမ်တောင်းပန်
မှု ထွက်သွားလေသည်။

ဤကိစ္စများဖြစ်ပြီး သုံးလခန့်
အကြာတွင် မိုးဝင်းတစ်ယောက် သံဝေဝ
ပဲရသွား၍လာ၊ ကြောက်ရွံ့သွား၍လာ
မပြောတတ်ပေ သာသနာ့ဘောင်သို့
အပြီးဝင်သွားလေသည်။

မိုးဝင်းကတော့ ရက်လည်ပြီး
သုံးရက်မြောက်တွင် မိခင်ခေါ်ကြင်အား
ရွာအဝင် လက်ပံပင်ကြီးဘေးရှိ သစ်
ငုတ်တို့ကြီးတွင် နေရကြောင်း၊ သူ
အတွက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုပြီး အမှု
အတန်း မေးပေးပါရန် ပိန်ညှော်မည်၊
ခြောက်နေသည့်မျက်နှာဖြင့် ခရစ်နေ
သည့် အဝတ်များဝတ်ထားပြီး အိပ်ပက်
ဝေးကြောင်း ဖော်ပြလေတော့သည်။

တစ်မျိုးအားက

- ✓ တိုင်းရင်းဆေးဆရာအသွေး ကမ္ဘာ့စွယ်စုံကြယ်ပွင့်ဆု (ဂျီနီဇာ - ၂၀၀၀) ခမ္ဘတ်ဆီဒီမိုင်းဆုရ
- ✓ နိုင်ငံတကာ ခေါင်းဆောင်မှု စွမ်းရည်ကြယ်ပွင့်ဆု (ပဲရစ် - ၂၀၀၀) နှင့် Certificate ရ
- ✓ ကမ္ဘာ့ဆရာအသွေးပြည့် ဆီဒီဆီဆု (USA-2012) နှင့် Certificate ရ
- ✓ ကမ္ဘာ့ဆရာအသွေး စီနီပွင့်ဆု (ပြင်သစ် - ၂၀၀၃) နှင့် Certificate ရ
- ✓ ကမ္ဘာ့ဆရာအသွေး သရဖူစီနီပွင့်ဆု (လန်ဒန် - ၂၀၀၄) နှင့် Certificate ရ

ဖျံ-၅-ကောင်

အမှတ်တံဆိပ်

ကြေးငွေပိုင်ဆိုင်မှုအဖွဲ့
ထာဝက(စာပေစင်) ထုတ်/၀၃၅

သွေးချို-ဆီးချိုကျဆေးနှင့်
သွေးတိုးကျဆေးကို

တစ်ပြည်လုံးသို့
ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ။

ဒေါက်တာစိုးမြင့်အောင်(ဝါးစယ်ပ) Ph.D (Alternative Medicines)

ဖျံ-၅-ကောင် တိုင်းရင်းဆေးခန်း အမှတ်-၁၂၄၊ ၄၂ လမ်း၊ ဝိလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ရန်-ဝေ ၁၀၀၇၄ ၃၉.၂၀၉၄

အိမ်ထောင်ရေး
အိမ်ထောင်ရေး
အိမ်ထောင်ရေး

Result Paper ကို အခါခါကြည့်ရင်း မောင်ရိုးဂုဏ်၏ တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေသည်။ မောင်ရိုးဂုဏ်၏နောက်ရှိ Result လာကြည့်သူများက ရွှေတွင် တစ်ကိုယ်လုံးတုန်လျက် ပိတ်ရင်နေကာ ကြာပြီဖြစ်သော မောင်ရိုးဂုဏ်ကို အပြင်တတ်ပုစံမပြင်မကျေမချမ်း တိုးရေတွန်းဖယ်ကာ Paper ကို လာကြည့်နေကြသည်။ တချို့က "သေပြီကွာ" ဟုအော်ကာ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပြန်သွားကြသလို တချို့ကလည်း ..

"ဟေ့- ဟေ့ သော်ပါပေ့ဖား၊ လုံး ဒေါင်းကလေး၊ နောက်တစ်နှစ် ပေါ့ပေါ့လျှိုး ဟက်ဦးပယ်" ဟူ၍ ရွှင်ဖြူစွာ ဟစ်အော်လျက် ထွက်ခွာသွားကြသည်။ တစ်ယောက်တပေလကသာ မောင်ရိုးဂုဏ်ကဲ့သို့ Paper ကို အခါခါကြည့်ကာ ကြောင်စိစိဖြစ်နေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများ ကင်ယောတိပြီဟမ်း၊ဟက်၊ ပြောင်းသွားသော်လည်း၊ နောင်ရိုးဂုဏ်ကတော့ နေရာမှ မရွေ့သေး၊ အထက် ပမောက် ပြေးသွားနေသော မျက်လုံး အစုံ(၈)လည်း Result Paper မှ နှော့သေး။

"၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉ ၁၀ ၁၁ ၁၂ ၁၃ ၁၄ ၁၅ ၁၆ ၁၇" ကို နောက်၊ တုတ်ပါတယ်၊ မျက်စိ မမှားပါဘူး၊ စိတ်ထဲတွင် တိုးစွန့် ရွတ်တွားရင်း မောင်ရိုးဂုဏ် ယေ့ခိုင်ကောင်း ဝန်ကြမ်းခြောက် ထပ်ရေကြည်ပြန်သည်။

"၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉ ၁၀ ၁၁ ၁၂ ၁၃ ၁၄ ၁၅ ၁၆ ၁၇" ဟု ကိုယ်၏၊ သေချာစွာ ရေထွက်ကြည့်ဦးပါပြီ၊ ဘုရားကတော်၊ မျက်စိရေမှ စာရွက်က အောင်စာရင်း

စာရွက်မှ ဟုတ်ရဲ့လားဟု မောင်ရိုးဂုဏ် သံသယဝင်သွားသည်။

ဘုရားကတည်းရယ်၊ ဘာကြီးလဲ၊ ဝါက အောင်တဲ့သူတွေလား၊ ကျတဲ့သူတွေလား။

သောကနှင့် ဒွိဟတို့၏ ဓမ္မနောက်မှကြောင့် ရင်ထဲတွင် တလှုပ်လှုပ် ခုန်နေရာမှ တဆတ်ဆတ် တုန်လာသည်။

သူငယ်ဘုရား ရင်ပေး ဖုန်းဆက် ပြောရက်က ဒီကောင် နောက်နေကာဖြစ်မယ်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့ရာ ဝါနုလို့ မျက်မြင် ဝိဋ္ဌ တွေလိုက်ရမှ မောင်ရိုးဂုဏ် နောက်ဘူးသွားရပြီ။ Drum do come true ဟိပ်ပက်က ကကယ်ဖြစ်လေပြီ။ ထို့သော်ဖြစ်လာသည့် ဟိပ်ပက်က ဟိပ်ပက်တိုး uighimare ကြီး။

ယမန်နှစ် ကျောင်းတက်ခဲ့စဉ် ကာလက Pre test (အကြိုစာမေးပွဲ) နေ့များလွန်း၍ စိတ်ညစ်ညစ်ဖြင့် "ငါတို့ တစ်ခန်းလုံး ကျရင် ငေးရောကွာ" ဟု နောက်ပြောင်ပြောဆိုခဲ့ဖူးသော စကားသည် ယခုတော့ အမှန်တကယ် ဖြစ်ပွားခဲ့ပါပြီ။

Result Paper ကို စိုက်ကြည့်နေပေမယ့် မောင်ရိုးဂုဏ်၏ မျက်လုံး ကျောက Paper ကို မမြင်တော့ဘဲ နောက်တက်ရာရာများကိုသာ မှန်းမြင်နေမိသည်။ အိမ်ရှေ့က စပ်စုတတ်သည့် မှန်ဟင်းဝါးသည် ဂင်္ဂါအေးကြည့် ဝယ်အေးနေတဲ့ မျှမ်းပေါက်ဆွဲဆိုပါပဲ၊ အနီတီ ပြောတက်သော ကုန်စုံဆိုင်က ဒေါ်သောဇ်ကင်။

ဪ- သူတို့ဟစ်ပေ့ဖား ဝါ စာမေးပွဲကျတဲ့အကြောင်း သိသွားရင် ဘယ်လောက် ပြောလိုက်ကြမလဲ။

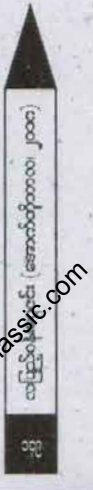
အတွေးနှင့်ပင် မျက်လုံးထဲတွင် ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် မြင်လာ၏။ လည်ကတုံးအင်္ကျီဖြူ ပုဆိုးစိမ်းပြာနှင့် မောင်ရိုးဂုဏ် ကျောင်းသွားသည်ကိုမြင်လျှင် ဒေါ်အေးကြည့်က မှန်ဟင်းတိုးအနီမှာ ရပ်နေသည့် သူ့ယောက်ျားကို လက်ကုတ်ခေါ်ကာ မေးခေါ်ပြမည်။

"ကြား မကြားဘူးပေါင်၊ ဆယ်တန်းအခါပါကျတဲ့ တာဘူး၊ ဖိုးမောင်တောင် တက္ကသိုလ်မှာ စာမေးပွဲအောင်တယ်၊ သူက ကျဟယ်တဲ့ အထက်တန်း ကျောင်းထုန်းက ကပ်ခဲ့သမျှ ပေးဖို့ပျဲသောင်းကျန်နေသတားမှ မသိဘူး၊ ကျောင်း ကျောင်းဆိုပြီး ဘယ်တွေ သေရထိုနေသလဲ မခန်းမှန်းတတ်ပေါင်တော်" ဟူ၍ မပြောရုံကမည်သာ ရှိတော့သည်။

ရမ်းဆိုင်မှ အနီတီထုတ်က "ရိုးရိုးအေးအေး နေတဲ့ ပုဂံကောင်ပေးပေါ့၊ စာမေးပွဲကျတယ်ပေါ့၊ ပုံစံပေးက ထက်ထက်မြက်မြက်နဲ့ ဟာဖြစ်လျှင်ကလဲ ပယ်"

ကရုဏာသက်ဟန် သက္ကန်လုပ်ကာ လာသမျှပေ့ပုဂံလို့ မောင်ရိုးဂုဏ်အပြောပေး တောက်သည့်ချက်မဲ့မည်း ဒေါ်အေးဟင်းတင်ကတော့ ဝတ်သူလားလျှင် -

"ဟိုအောင်ကြား မအောင်ကြား ထွန်းပျံတာကျောင်းသားလေး စာမေးပွဲကျသတဲ့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဖြစ်ပြီး စာမေးပွဲကျတယ် ဆိုကတည်းက တွေးသာကြည့်ပေးတော့ ဘယ်လောက် အလေးလိုက်သလဲဆိုတာ" ဟူ၍ ပြောပေးတကြား မောင်ရိုးဂုဏ် ပြောပည့်ပုဂံကလေးကအမှား တွေးရုံမျှဖြင့် ရင်ထဲထဲသို့ မောင်ရိုးဂုဏ် မျက်နှာပျက်တော့။

မောင်ရိုးဂုဏ်က နာမည်နှင့် လိုက်စေ့၍ ကိုယ့်ရိုးသားမှုအပေါ် ဂုဏ်ယူတတ်လွန်းခဲ့လျှင် ပညာဂုဏ် မောင်ခြင်း မဟုတ်သော်လည်း ကမ်း သက်နှင့်တစ်တိုက် မကျွမ်းကျင်ခြင်း စကားပြင်သူဟူ၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဂုဏ်ပြုတတ်ရမည်။ ယခုပေမာ မောင် ရိုးဂုဏ် ဝတ်ကြားခွင့်မရှိတော့၊ ကျွမ်းကျင် သွားခဲ့ပြီ။ ကျွမ်းကျင်သည် ခံရသူအပို သီးသီးလွန်းလွန်း၊ ပြီး၍ နာကျင်စရာ မတော်လည်းကောင်း၊ ယိုကျွမ်းပျာ တရား မှုတ်ခြင်းမရှိဘဲ မောင်ရိုးဂုဏ် မိဖာမနေ ရပါ။

ဪ - အဆုံးသတ်မှာတော့ လူတွေက ရိုးသားမှုဂုဏ်ကို မပြင်ဘဲ ဓာမေးပွဲကျသည့်ကိုသာ မြင်ပေးတော့ မည် မဟုတ်ပါလား။

ကျောင်းသား နောက်တစ်ဆင့် လာရောက်တိုးတက်လိုက်မှ မောင်ရိုး ဂုဏ် သတ်ဝင်လာကာ နိဗ္ဗာန်မှား၍ ဆံပင်ပေး၍ ထိုင်ခုံတစ်လုံးကွင်း သွား ထိုင်ပြီး ပြေးလွှားနေသည့်စိတ်ကို ကြီး စား စုစည်းလိုက်သည်။ ဘယ်သူ ဘာ မပြောပြော ပီရုမစိုက်တော့၊ မြတ်ဘုရား မှုတ်တောင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သေးပါ။

အိုးဖွမ်း မှုတ်ရက်၊ ကဲ့ရဲ့ မှုတ်ရက်တဲ့၊ ငါ ပရမစိုက်ရင် ရသားပဲ။ ဘယ်သူတွေ က ဘာပဲပြောနေပါစေ၊ ငါ အဖက် မလုပ်ဘူးဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးမှ Hon: တန်းဝင်းသွားသည် တခြားမေဂျာက သူငယ်ချင်းကို မြင်သောအခါ တစ်ဖက် သို့ မျက်နှာလှည့်ကာ ပုန်းနေမိသည်။

ဝတ်ဝန်းကျင်ကို အလွန်ဂရုစိုက် တတ်သူမောင်ရိုးဂုဏ်အတွက် ဥပေက္ခာ ဟူသောတရားသည် ခက်ခဲလွန်းပါ၏။ ထိုသူငယ်ချင်းက အားမေးမှာလား၊ ကဲ့ရဲ့မှာလား မသိသေးပေမယ့် ကိုယ့် နှိုးနှိုးမှုအပေါ် ကိုယ်သိပ်ဝယ်ကာ ပုန်း

ရွှောင်နေမိခြင်း မြစ်သည်။ နောက်ပြီး ယူတုံးမရမည် မြစ်မိ၏။ ဘု ယောက် ဝမ်း ကိုယ့်ထက်သာလွန်သူ လွန်စရာ ကျစ်ရာ ဝဝ ယောက်မန့်ယာရိုးပြီး ကန် ဂုံ မယာက်မန့်ပွာ ရိုးသူများသာဖြစ် ကြောင်း၊ ကျွမ်းကျင်ပြီး မောင်ရိုးဂုဏ် သိနေ၍ ပုံ၍ခံပြင်းမိသည်။ သူတို့၏ တောင်ပြင်ပူအပေါ် တူသာမနွန်ရိယ စိတ် မပြန်လိုသော်လည်း မတရားသည့် ဂေဟကကြီးကိုကော ကောင်ရိုးဂုဏ် ပုန်း တီးမိသည်။ နာကြည့်စရာအတွေးကို ပင်မရောက်လာသည့်အခါ စိတ်ပိုသည့် ဟာ လေတိုက်ခတ်သော ဂါဂျမ်းစားဟာ အပတ်ပေးနေရုံမျှသာဆိုသို့တစ်ခဏလေး ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့ဆိုသော ခင်္ဂါတရကို မောင်ရိုးဂုဏ် ပုန်းသည်။ ခုနစ်လွန်း မိမိက အယ်တာပုံထဲတွင် ခံစားနေရသည့် မန်ပိုရီတစ်ခုကို မောင်ရိုးဂုဏ် မပူ ချောက်နိုင်စွမ်း မရှိသေး။ သူငယ်တန်း အောင်မြင်ပြီးသည့်နောက် ကျောင်းပိတ် နေသည့် ကလေးတစ်ခုတွင် မောင်ရိုး ဂုဏ်ဟာ ကလေးပီပီ ခြံထဲ၌ စွယ်တော် ပင်ကြိုးပေးဟပ်မှာ မော့ကစားလျက် အားလပ်ရက်များကို အကွဲအစား အသုံး ချနေခဲ့သည်။

ဟုတ်ပါသည်။ ဆော့ကစားခြင်း ဆိုတာ ကလေးများအတွက် အားလပ် ရက်ကို အကွဲအစားရှိ သဘာဝကျကျ ကုန် ဆုံးစေခြင်းသာ။ ကလေးများအတွက် ကစားခြင်းသည် မြတ်ထိုးညက်ကို ရင် သန်စေပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း သန်မာ စေသည်။ အပေါင်းအသင်းနှင့် ဆော့ ကစားခြင်းအားဖြင့် လူရလူခီးဝေးနှင့် နေထိုင်တတ်ကာ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုနိုင် သော အရည်အချင်းမျိုးကို လေ့ကျင့်

ပေးသကဲ့သို့ ချီတာကြောင့် ကလေး အရွယ်တွင် ဆော့ကစားသင့်ပေသည်။ မောင်ရိုးဂုဏ်ကတော့ အဆော့ သန်သော ကလေးတစ်ယောက်ဟု ဆိုရ ပေမည်။ ကစားနည်းအမျိုးမျိုး ကစားပေး သည်။ ဘေးလုံးကန်၊ နိုးပန်း၊ တိုင်ဦး၊ ပုံတောက်၊ ခင်္ဂါလီလိုးလို့နဲ့ စသော သောကျုံးကလေး ကစားနည်းများသာ မက ကြိုးစားနဲ့ ဇယ်တောက်၊ ဟင်းရက်၊ မေ့ပယ်မိသည့် ပိန်းကလေးကစားရင်း များပါမကုန် အကုန်ကစားလျှင်ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့ အဆော့မကံသော ကလေး သည် ပထမတန်းသို့ မျောက်သည့်အခါ ကျွန်ုပ်တို့ထံသော ကျောင်းပိတ်နန်းကတွက် အားလပ်ရက်များကို မှီပေးလိုက်ရ လျှည်။ ကျောင်းပိတ်သော်လည်း ကစား ခွင့်မရဘဲ ကျွန်ုပ်တို့ကို တက်ခဲ့ရသည်။

မောင်ရိုးဂုဏ်က ကျောင်း၌ စာသင်သော ကလေးမဟုတ်။ စာမေးပွဲ ပုံပုံပေးဟောင်း ပေးပေးမသင့် အဆင့် ရသည့် ကလေးဟပ်ယောက်ဖြစ်သော် လည်း မိဘများက ထိုမျှဖြင့် ဟားမေ့၊ ကျွန်ုပ်တို့ကတော့ ဘိနာကောင် ဝီလောက် စာတော်တိုကလေး ကျွန်ုပ်တို့ကတော့ရင် ဘယ်လောက်တော်မလဲဟူသော မိဘ တို့၏ သားသမီးအပေါ် ယာဇ်ရှိသည့် စေတနာလောဘအတိုင်း မောင်ရိုးဂုဏ် ကို တိမ်အနိမ့်နို့ နားညှိပြီးကျွန်ုပ်တို့ သို့ ပို့ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ် စတင်ရသော ထိုနေ့ ရက်ကို မောင်ရိုးဂုဏ်၏ ဦးနောက်ဝယ် တံဆိပ်နှိပ်လိုက်သကဲ့သို့ ထင်းခဲနွဲ့ကုန် ရစ်ဆဲ။ ချောက်ချားဖွယ် မန်ပိုရီသီးကြီး တစ်ခုလို့ အမှတ်ရနေဆဲ။

ထိုနေ့က ဝယ်တော်ဝင်နေရာ တွင် ဆော့ကစားနေသော မောင်ရိုး ဂုဏ်၏အနားသို့ မေမေချောက်လာပြီး-

လူကြီးပုဂ္ဂိုလ်များ (အောက်တိုက်တာ ၂၀၀၀)

"သား မဆော့နဲ့တော့၊ ဒီနေ့ ကျွန်ုပ်သွားရမှာလေ" ဟု ပြောကာ မောင်စိုးဂုဏ်ကို ဆွဲခေါ်သွားခဲ့သည်။ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ ဆော့ကစားနေသော မောင်စိုးဂုဏ်၏အသိဉာဏ်ထဲသို့ ကျွန်ုပ်ဆိုသော ဝေါဟာရသည် ဇွတ်တရွတ် တိုးဝင်ကာ ဦးနှောက်ကို ကျပ်ခဲသွားစေခဲ့သည်။ ဘာလဲ၊ ကျွန်ုပ်ဆိုတာ ဘာလဲ၊ လောလောဆယ်တော့ မောင်စိုးဂုဏ် သဘောပေါက်လိုက်သည်က ကျွန်ုပ်ဆိုသော အရာသည် မောင်စိုးဂုဏ်၏ လွတ်လပ်စွာ ဆော့ကစားမှုကို ပိတ်ဖိတ်ကာဖြစ်လိုက်သော အန္တရာယ်ဟန်တူပါသည်။

ယခင်ကလို မောင်စိုးဂုဏ် ထိပ်ပြာလေးတွေနှင့် ဆော့စွဲပိုမရတော့ သလို သော့ရောင်ခြယ်ရင်း ပန်းဆီမျှီလည်း အချိန်မရှိတော့ပါ။ ကျွန်ုပ်ဆိုသော အရာအတွက် မောင်စိုးဂုဏ် ပိုင်သမျှစားလုပ်ချိန်တွေကို ပေးလိုက်ချေပြီ။ ထိုအချိန်ကစပြီး ကျွန်ုပ်ဆိုသောအရာကို မောင်စိုးဂုဏ် ပုန်းခဲ့သည်။ ကလေးဟာ သိညာဉ်ဖြင့် ပျားပျင်းစွာ စွဲမြဲခဲ့ဖူးပျား၊ ပုန်းတီးနေတာလား။ ဂါမူမဟုတ် ကလေးဘဝ၏ လွတ်လပ်ခွင့်ကောက် အမှန်တကယ် ဖျက်သီးခဲ့ဖူးပျား ပုန်းတီးနေတာလား။ ယိုးဒယီပဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့ကန်ခဲ့သည့် သက်တမ်းထက် လျော့ကဲ နာဖက်ပွယ်ဖျား အမှတ်ဟရထွက်ကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ဖူးပျား ပုန်းတီးနေတာလား။

ကပြေပုန်ကို သရဖူထက်တိုင် မောင်စိုးဂုဏ် ကိုယ်တိုင် ဝေခွဲ၍ပေးသေး သေချာတာကတော့ ကျွန်ုပ်တို့ထံသော ဝေါဟာရကိုပင် မောင်စိုးဂုဏ် မနှစ်သက်။ ကျွန်ုပ်ဆိုသောအရာသည် ကျောင်းမှန်မှန်တက်ပြီး စာကွက်သော

ကျောင်းသားတွေအတွက် မလိုအပ်တဲ့ သက်တမ်းပိုသော အကြောက်သင်တန်း တစ်ခုလား။

ကျွန်ုပ်ဆိုသောအရာ ပေါ်လာကတည်းက ဆရာ၊ ဆရာမ အချို့သည် ထိုကျွန်ုပ်အပေါ် အားစိုက်ကာ ကျောင်းတွင် သင်ကြားမှု လျော့ရဲလာသည်။ ထိုလျော့ရဲသော ဆရာ၊ ဆရာမများကြောင့် နာ လေးနာနှင့် ပြည့်ဝသော ဆရာစစ် ဆရာမှန်များမျှော့ ရောယောင်ကာ နှစ်နာပူသည်။ တချို့ ဆရာ၊ ဆရာမများက ကျွန်ုပ်သင်ကြားသူများအပေါ် မှန်းကံ အစိတ်ဖြင့် အတန်းထဲက ကျောင်းသားများကို အသားကွတ် အပြစ်ရှာကြသည်လည်း ရှိ၏။ ထိုကပြစ်အဖျက်လိုတွင် ကြီးစွာနက်နာရသူက ကျောင်းသားများသာဖြစ်ရာ ထိုနက်နာမှုကို ခံစားခဲ့ရသူများထဲတွင် မောင်စိုးဂုဏ်ဟာလည်း ဘစ်မယောက်အပါအဝင်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ (ဆယ်နှစ် နီးပါး) တက်ခဲ့ရသော ပြောပုံပျား ကျွန်ုပ်ဆိုသောအရာကို ကြားလိုက်ရသည့် အခါတိုင်း မောင်စိုးဂုဏ်၏ နှလုံးကား ဆက်နေကုန်ကာ လန်ထိတ်သွားရသည် ချည်း။ ထိုမျှလောက်အထိ ဟူရပ်တိုပောင်စိုးဂုဏ် လန်ကြောက် ပြောဟန်ပူခဲ့သည်။

မောင်စိုးဂုဏ်သည် ငယ်ငယ်က ဝဝဝပေးပေးနှင့်၊ ချစ်စရာကောင်းသော ကလေးလေးဖြစ်သည်။ ယိုးဒယီ၊ ရွပ်ကလေးနှင့်မှ ပလိုက်တောင် ပျက်ခဲ့ပျား ပုံပန်း။ ဘဝတွင် အလိုမကျမှုများ ပြည့်စုံရန်ရှိလျား (ယိုးဒယီ) ဝသီပလား မသိပ်မပယ် မျက်နှာကလေးက ပြုံးရယ်ခံလှသည်။ အမြဲတမ်း ခပ်တည်တည်၊ ထိုခပ်တည်တည်၏နောက်တွင် အားလျော့ သိပ်ငယ်မှုများ ရှိသည်။

ဝမ်းနည်းခိုကြွေးမှုများ ရှိသည်။ လောကကြီးအပေါ် နာကြည်နေမှုများလည်း ရှိသည်။ မောင်စိုးဂုဏ်ဟာ နာမည်နှင့်လိုက်အောင် နှိုးအလွန်ပေးသောကြောင့် ကလေးဘဝတွင် နာကျင်စရာများကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။

ခပ်တည်တည်နေသော မောင်စိုးဂုဏ်ကို ဆရာမ တော်တော်ဖျားဖျားက မချစ်ခင်ကြပေး၊ အကြင်နာ၊ ဓေတနာ၊ ဟရုဏာ၊ အနှစ်နာ ဟူသော နာပေးရာဟာများနှင့်မပြည့်ဝသော ဆရာမများသည် ပါတိတ်လက်ဆောင်ပေးသော၊ နေရာထုတ်၊ စပျားမျိုးဖြင့် လောကွတ်ပြုတတ်သော၊ မေ့တစ်ပါး ကွယ်ရာတစ်မျိုး ဆက်မိတ်တတ်သော ကျောင်းသားများအပေါ်တွင် မေတ္တာသက်ဝင်ကာ စကော့နည်း၊ ရုပ်သင်ပြီး ဖြစ်ပေးတာင်းပဲ လာလာဆွဲနေသော မောင်စိုးဂုဏ်ကိုတော့ အမက်ကန်ကန် မဆက်ဆံနဲ့ ကနေတော့သူ သဘောမထွဲစွဲ။ မောင်စိုးဂုဏ်လို ခပ်နီနီ ကျောင်းသားဖြူကို ဆက်ဆံနေရ၍လည်း ပါတိတ်လွတ်လာမုန့်လို့လားတုသဘောပေါက်ခဲ့ကြသလား။ မသိ။ ကျေးဇူး၊ ရင်သား ပွဲခြားဟာတဲကော့ နာလေးနာနှင့်မပြည့်ဝသည့် အရာ၊ အရာမများကြောင့် မောင်စိုးဂုဏ်၏ စိတ်ကို ထိခိုက်ခဲ့ရသည်။ နုနယ်လွန်းလှသော မောင်စိုးဂုဏ်၏ ကလေးဘဝ နှလုံးသားကို သိပ်ငယ်သွားစေခဲ့သည်။

အသက် ၁၂ ဝှု ရှစ်ကျားပျား အတွက် ကိုယ်ချသည့် အလှည့်ကျ အမှတ်လုပ်ဆောင် ဆရာမ ပရို အတန်းပိုင် မချိုး ဘဝသည် ဝလားနုပွဲပွဲ မောင်စိုးဂုဏ် မစားခဲ့ရသည်။

မောင်စိုးဂုဏ်ကို နာကျင်စေဆုံး ဖြစ်ရင်တစ်ခုမှာ

လေးတန်းကျောင်းသားတွေ
မောင် ရိုးဂုဏ် အ. ဝ. က (...)
မင်္ဂလာခွဲတွင် ကျောင်းတက်နေခဲ့ရာ နှစ်
ပတ်အားလုံးပတ်ပတ်မပျက်အောင် ပြောဆို
ကြရာမှစ၍ ဆရာမများအပေါ် စကား
အရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက်အရာဖြင့်
လည်းကောင်း 'ဖား' ဖြစ် မရှိမသာ
ပောင်မိုဂုဏ်သည် သာမန်ကျောင်းသား
တစ်ယောက်အဖြစ်သာ စားပွဲဖြေဆို
နေချိန် အတန်းထဲမှ ခပ်ကပ် ကျောင်း
သား တစ်ယောက်မှပူ့ သူများအပေါ်
လောကဏ္ဍကားပျန်မဆိုတတ်၍ အတန်း
ခေါင်းဆောင်ရာတွင် ဝိုက်ဆိုင်ကာမကြ
သဖြင့် ပြောဆိုနေသူများကို ဆရာမကိုယ်
တော် ကောင်းကြည်မေးနေကြသည်။ (သူ
တို့ကမူ မေးစွာမပြောဆိုဘဲ သွားကြပြီ။)

ထို ကျောင်းသားတစ်ယောက်သည်
'ဖားဝယ်သူအပေါ်' အားပေးရမည်။
အထူးအညံ့လိုသူကို အကူအညီပေးရ
မည် ဟူသော လောကတရားတော်ကို
နားလည်သူများမဟုတ်ဘဲ ဆန့်ကျင်
ဘက်ပြုကာ 'အားပေးသူကို မိန့်ပြီ
ဒုက္ခရောက်နေသူအပေါ်' လျှောက်ရယ်
လိုသူများ' သာဖြစ်ရာ အတန်းထဲမှ
မိန်းမလေးများကိုလည်း ပကြာမခ
နောက်ပြောင်စကားတော်၍ အားနည်း
သူတက် ရပ်တည်မေးတတ်သော မောင်
ရိုးဂုဏ်နှင့် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ခန့် ထိပ်
တိုက်ရင်ဆိုင်ခဲ့ဖူးသည်။ သို့ကြောင့်လည်း
မောင် ရိုးဂုဏ်အပေါ် အပြစ်အတေး
ထားလေသလား မပြောတတ်။ မောင်ရိုး
ဂုဏ် စားပွဲဖြေဆိုနေသည့်အခိုက် -

"ဆရာမ၊ ဟိုမှာ မောင်ရိုးဂုဏ်
ဘေးက ကောင်မလေးဆီက စာနဲ့အနေ
တယ် ဆရာမ" ဟု စောင့်ကြည့်သူ သုံး
ယောက်ထဲမှ အစွန်ဆုံးတစ်ယောက်က
ထအော်လိုက်သည်။

ကြားလိုက်ရသည့် အထဲကြောင့်
မောင်ရိုးဂုဏ်၏အနားကိုယ် တက်ခန့်
တုန်သွားသည်အထိ လန့်တိတ်လွှားခဲ့ရ
၏။ သယ်ဖူးလဲ၊ ဘယ်ဖူးများ မိမိ ကနိုး
ချစ်မိလို့လဲ။ ဒေါသကွက်သည်စိတ်နှင့်
အသံလာရာဆီသို့ ဖုတ်ခနဲ မော့ကြည့်
လိုက်တော့ သူကောင်းသား သုံး
ယောက်က ပြီးတံ့တံ့ဖြင့် မောင်ရိုးဂုဏ်
ကို ယခင်နေသည်။ သူတို့ ပထမ
လှုပ်သော်လည်း အောက်ရိုးဂုဏ် ကားပူ့
ပြန်ပုံအစီအစဉ်။

"ဟို . . . ပဟုတ် . . ."
"မောင်ရိုးဂုဏ်၊ နာမည်နဲ့လိုက်
အောင် ရိုးရိုးသားသား နေစမ်း၊ ရွှေ
တန်းတက်ပြီး ပြောချေ၊ ရိုးမချေ။"

မိုးပြီဟူသောအခါနှင့် အလား
သဏ္ဍာန်တူသော ဆရာမ၏ စကား။
မောင်ရိုးဂုဏ်၏ ရိုးသားခြင်း ကောင်း
ကင်ည်း ပြုကျသွားခဲ့ပြီး တစ်သက်လုံး
အနိုးသွားအုံး ရှေ့ကိုင်လာခဲ့သော မိမိ
၏နာမည်ကို ထိန်းသိမ်းလာခဲ့သော
မောင်ရိုးဂုဏ်သည် ယခုတော့ ရိုးမချ
ပါဘဲ ဟိုမသူတော် သုံးယောက်၏
ချောက်တွန်းမှုကြောင့် ရေစုန်ချောသွား
ခဲ့ပြီ။ သို့သော် ဆရာမကို မောင်ရိုးဂုဏ်
ကြောက်ရွံ့သဖြင့် တစ်ခွန်းမျှ ပြန်မပြော
ဝံ့ဘဲ ရွှေတန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ထိုင်ခဲ့
သည်။

စာဆက်ပြောသော်လည်း စာထဲ
တွင် စိတ်မပါတော့ဘဲ ဆရာမ၏ စကား
ကိုသာ နားထဲတွင် အခါကြားနေမိ၏။

"မောင်ရိုးဂုဏ်၊ နာမည်နဲ့လိုက်
အောင် ရိုးရိုးသားသား နေစမ်း၊ ရွှေ
တန်းတက်ပြီး ပြောချေ၊ ရိုးမချေ။"
"မောင်ရိုးဂုဏ်၊ နာမည်နဲ့လိုက်
အောင် ရိုးရိုးသားသား နေစမ်း၊ ရွှေ
တန်းတက်ပြီး ပြောချေ၊ ရိုးမချေ။"

"မောင်ရိုးဂုဏ်၊ နာမည်နဲ့လိုက်
အောင် ရိုးရိုးသားသား နေစမ်း၊ ရွှေ
တန်းတက်ပြီး ပြောချေ၊ ရိုးမချေ။"

မိမိ ရိုးမချပါဘဲ သူ့စိတ်ပူ စွပ်စွပ်
ချိမ်း မိမိဟာကိမှ ဟူ၍ပြောလည်းမပေမည်
သူလည်း မရိုး တားနည်းသူများဘက်မှ
ရပ်တည်မေးခဲ့မိသည့်အတွက် ဟိုသုံး
ယောက်က မိမိကပေါ် အပြီးအားပြီး
ဒုက္ခပေးခြင်းဖြင့်ပေး အားနည်းသူဘက်မှ
ရပ်တည်မေးဖို့မိသည်ကပဲ အပြစ်ဖြစ်
နေသလားဟု မောင်ရိုးဂုဏ် စဉ်းစား
ကြည့်သည်။ မတူစပ်ပဲ အားနည်းသည့်
အမှန်တရားဘက်မှ ရပ်တည်ပေးခြင်း
သည် မွန်မြတ်သော အလိုပါကိရ
မကုတ်ပါလား။

"ဆရာမ၊ မောင်ရိုးဂုဏ် စာမိချ
ပြန်ပြီ၊ စကားက ကောင်မလေးဆီက
ကြည့်နေတယ်"

အကွေးနင်းပျန်ကာ ဝိုင်းနေမိ
စဉ် ကြားလိုက်ရသည့် စကားကြောင့်
ဝေါသသွေးဟို့ အပူပတ်သွားခဲ့ရသည်။
မိမိကို ဟိုသုံးယောက်က အကြီးအကျယ်
ဒုက္ခပေးနေပြီ။

သူတို့ လှုပ်ကြောင့် အောက်ရိုး
ဂုဏ် ကျောင်းထုတ်ခံရမည်ကို ကြောက်
၍ ကြောက်ကန်ကန်ကာ ထအော်လိုက်
မိ၏။

"မ . . . မဟုတ်ပါဘူး ဆရာမ၊
ကျွန်တော် . . . ကျွန်တော် ရိုးမချပါဘူး"
"ရိုးမချဘဲ သူတို့က ပြောမလား။
မောင်ရိုးဂုဏ်နော် ကိုယ် ရထားတဲ့
အဆင့်တွေကိုလည်း အားနည်းဘေးက
ကောင်မလေးတွေက မင်းလောက်
တောင် အဆင့်ကောင်းကြတာ မဟုတ်
ဘဲနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ရိုးကြည့်နေတာ စာ
မကွက်လာဘူးလား။ ရွှေတန်းအလွတ်
မှာ တက်ပြောတော့"

www.burmeseclassic.com

မောင်ဖိုးဂုဏ်သည် အစွမ်းခွဲခံနေရသော်လည်း ပြန်လည်ဖြေရှင်းခွင့်ပင်မရ။ ဆရာမသည် မိမိ ခန့်အပ်ထားသော အတန်းခေါင်းဆောင်များ၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် သဘောထားကို အနည်းငယ်တော့ လေ့လာထားသင့်သည်ဟု မောင်ဖိုးဂုဏ် ဝမ်းနည်းစွာ တွေးမိသည်။ ယခုတော့ မျက်စိစုံမှိတ် ယုံနေပြီး ရွှေတန်းသို့ ပြောင်းထိုင်ရင်း ဟိုသုံးကောင်ကို လှမ်းကြည့်မိတော့ သူတို့က အောင်နိုင်သူ အပြန်ဖြင့် မောင်ဖိုးဂုဏ်ကို လှောင်ပြောင်မနေကြ၏။

အမှန်တရားသည် အမှား၏ ဟိုက်စားမှုမပြုကြာ၍ ဤလောက က ယာပရ မျောက်ကျယ်သွားပုံပြီဟော့ဟော့ ဖောင်ဖိုးဂုဏ် ဇူးဖိုးဂုဏ်ကို ကျွေးလိုက်မိသည်။

“မောင်ဖိုးဂုဏ် ကျွေးနေပြန်ပြီ ဆရာမ”

ကပ်ကြားလိုက်ရသည့် စကားကြောင့် မောင်ဖိုးဂုဏ် စိတ်ကုန်သွားသည်။ ဟို သုံးကောင်က တစ်ယောက်တစ်လူညှိစီအော်ရန် ဟိုင်ပင်ထားကြ လေသလားမသိ။ သို့သော် ဟိုဟစ်ကြိမ်တွင်တော့ ခန့်ကန်ဆုံးတစ်ယောက် က ဆိုးသွားခဲ့ပြီ။ အမှန်တရားက မောင်ဖိုးဂုဏ်၏အနားတွင် သက်သေသက္ကာယဖြင့် မားမားကြီး ရပ်နေ၏။

“မောင်ဖိုးဂုဏ် ကာဖြစ်လို့ မင်း ခိုးချေ... ဟင် မောင်ဖိုးဂုဏ်က တစ်ခုလုံးမှာ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေတာပါ။ ကယ်သွေမိက ကျွေးချုပ်လဲ။ ဟိုဟေ့ဟေ့ပိုင် မင်း ကားတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ”

“ဗျာ- ခြေခံ ကန့်... ကန့်တော့နော် ဆရာမ ယာ အပြစ်မှားသွားတာပါ။ အတန်းခေါင်းဆောင်ဆိုတော့

တာဝန်ကျေခွင့်တုံစိတ်နဲ့ လောကြီးသွားတာပါ။ ကောင်းပန်ပါတယ် ဆရာမရယ်။ တားတားကို ခွင့်လွှတ်နော် ဆရာမ”

ငိုမလို ရယ်မလို အမူအရာနှင့် ဆရာမ တောင်းပန်နေသည့် ထိုသူကောင်းသားကိုကြည့်ကာ မောင်ဖိုးဂုဏ် လောကကြီးကို စိတ်အကုန်ကြီး ကုန်သွား၏။

မဟုတ်တာ လုပ်ပြီးလျှင်လည်း မျက်နှာပြောင်ပြောင်ဖြင့် ပြောင်းလိပ်ရုံမဟုတ်နိုင်။ ဤလောက၌ ကျင်လည်၍ အဆင်ပြေမည်လား မသိ။ နာ ဓလနာနှင့်မညီသော အတန်းပိုင်ဆရာမသည် ထိုကျောင်းသား၏ စတင်ပပန်စကားအပေါ် သဒ္ဓါတရားရှိစွမ်းက တစ်ချိန်လုံး အစွမ်းခွဲခံနေရသော မောင်ဖိုးဂုဏ်ကို အဖော်မလုပ်တော့ဟု ထိုသုံးယောက်နှင့် စကားတိုက် အီရောအီရော ပြောနေတော့၏။

ထိုအချက်ကြောင့် ကျောင်းဆိုးသောအရာကို ပထမဆုံးအကြိမ် မောင်ဖိုးဂုဏ် နာကြည်းသွားခဲ့သည်။ သူငယ်တန်းကျောင်းသားများဟို ကြိမ်လုံးဖြင့် မညှာမတာ မော်ပလော်တီးစဉ်ကလည်းကောင်း၊ ကျောင်းအောက်ကျသဖြင့် ပပပပပပနန်း ကျောင်းသားများဟို ပာဟနန်းပေးပေးတက်ဟု တစ်ကျောင်းလုံး၏ အမှုကိစ္စများ လိုက်ကောက်နိုင်စဉ်ကလည်းကောင်း၊ မောင်ဖိုးဂုဏ်ထံမှ ခဲဖျက်နှင့် ခဲပာဟိုဟောင်းကော ပါပါတီပေးသော ကျောင်းသားများ၏ အခြေလွှာကို အတန်းပိုင်ဆရာမ ပြင်ဆင်ပေးမိန့်ကလည်းကောင်း ယခုခလောက်စိတ်မကုန်နဲ့ ကြိမ်လုံးဖြင့် အချိန်ခံခဲ့ရသော စကားရသည့် မျောက်မျက်ခဲတော့ကြားပြီဖြစ်သလို တစ်ကျောင်းလုံး၏ အမှုကိစ္စကောက်ခံရခြင်းသည်လည်း

အတိတ်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ။ ပါပါတီဆည်းကပ်သည့် ကျောင်းသားများ၏ အခြေလွှာဟာလည်း ဘယ်လောက်ပဲ အမှန်ပြင်ပြင် 1 to 10 မချိတ်နိုင်သဖြင့် မောင်ဖိုးဂုဏ် သည်လောကကြီး အမှတ်အတေး မရှိခဲ့။ ထိုအကြောင်းအရာများသည် မှာကျပ်ဖွယ်ရာ ရှိကောင်းရှိသော်လည်း ‘သူခိုး’ ဟု စွပ်စွဲခံရတာလောက် မောင်ဖိုးဂုဏ် မရှက်ခဲ့ ဝမ်းမနည်းခဲ့ပေ။ ယခုတော့ တစ်သက်လုံး စာခိုးအချို့သော မောင်ဖိုးဂုဏ်သည် သူတစ်ပါး၏ စွပ်စွဲမှုကြောင့် သူ့ခိုးဟူသော ဂုဏ်ပုဒ်နှင့် အတူ သန့်စင်သော ဖိုးဂုဏ်သည်လည်း အမှားအကြပ်တွင် တုတ်ခရာခရာ သဲခရာခရာ ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ။

မောင်ဖိုးဂုဏ်၏ ကျောင်းနှင့် ပတ်သက်သည့် အကြောင်းတရားများကို အတန်ငယ်လေ့လာပါကောင်း ပြုလုပ်ပေးခဲ့သော ဆရာမ ဆရာမများလည်း ရှိခဲ့ပါသည်။ လေတန်းသန့် သင်ကြားပေးသော ဆရာကြီးသည် မောင်ဖိုးဂုဏ်နှင့် မောင်ဖိုးဂုဏ်၏ သူငယ်ချင်း မောင်ဖိုးဂုဏ်လူတို့ နှစ်ယောက်ဟို အဖွဲ့နဲ့ ဖျစ်စင်ပြီး ရိုးလား အကားဆေးသည့် မောင်ဖိုးဂုဏ်တို့နှင့်ပေးတက်၏။ မိတ်ဖာတ်ကို နှီးကျူးဆတ်ပြီမို့သူ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။

စာမေးပြီး စာမရလျှင် အသုအမတ်ကြမ်းသော ဆရာကြီးကို ကျောင်းသားအဖွဲ့က ဖြစ်ကြောက်ကြောက်လည်း မေတ္တာပရောင်ပြန်ပစ်သော မောင်ဖိုးဂုဏ်တို့နှင့်ပေးတက်သည် ဆရာကြီးကို ချစ်သည့်စိတ်ကြောင့် အချို့နှင့်ပတ်သက်လျှင်တစ်ဖက်ကမ်းပဲဖြစ်ရေအောင် အောင် ကြိုးစားခဲ့ကြသော်လည်း မိမိတို့ စာမရလျှင် ဆရာကြီး အဖော်ကောင်း ဖြစ်မည်မိမိမို့ စာမရလျှင် အဆင်သင့်

ဖြစ်နေစေရန် အမြဲတမ်း သင်္ချာညက်
ခမ်းများကို ထွက်ချယ်နေခဲ့ကြသည်။
ဤကဏ္ဍကို ပြန်တွေ့မိလျှင်
မာရာ၊ မာရာမများကနေဖြင့် စာမရပါ
က ဝိုက်မည်နက်မည်ဟူသော စကား
လုံးများဖြင့် ကျောင်းသားများကို ချုပ်
ချုပ်နှောင်နှောင် အရေးအရာဖြင့်
စုပုံပုံစံပေါက် ပျိုးပေါက်ထူးပေလိမ့်
မည်ဟု မောင်နိုးဂုဏ် သုံးသပ်မိသည်။

“ဟိတ် ဒီမှာ တစ်ယောက်
တည်း ထာလပ်နေတာလဲ”

အတွေးကိုလိုနီခုံ့ရင် အဟိတ်
မိတ်ကွင် သံသရာလည်နေစဉ် မောင်နိုး
ဂုဏ်၏ ဝန်းကိုဝှက်ကာ မေးမြန်းလိုက်
သည်ကသံကြောင့် သစ်ပြန်ဝင်လာပြီး
နုနုသီးသီး စောင်းငံကြည့်မိတော့ မြင်
လျက်ရသက ပြီးပေ။ ထင်အထိုင် ပြီး
ပပ၏ မျက်နှာတွင် အပြုံးမျိုးချိုတို့
ထလက်လက် ထောက်ပနေပြီး မျက်
ဝန်းကိုကလည်း ပြောရလိမ့်။ သို့ပေမ
မောင်နိုးဂုဏ်ကတော့ ပြီးပေ၏ အပြုံး
မျက်လုံးတို့ကို ရင်မဆိုင်ဝံ့။ ထိုအပြုံးများ
က မောင်နိုးဂုဏ်၏ နှလုံးသားကို ခြေ
ယူနေခဲ့တာ ယခုဆိုလျှင် ယုံယုံသာ
ကျန်တော့သည်။

“ဟဲ့ ဒီ ဒီလိုပဲဟာ”

မောင်နိုးဂုဏ်က ဝသီအတိုင်း
မပွင့်တပွင့် ဆိုလိုက်သည်။ မောင်နိုး
ဂုဏ်၏ မပွင့်တပွင့် စကားကြောင့် ပြီး
ပပ၏ အပြုံးကလေးများ အရောင်မိန့်
သွားပြီး -

“ဘာတုံးဟ၊ ဒီလိုပဲ ဆိုတာက
ဘာလဲ နင်က Hom တန်းဝင်သွားလို့
ရိုးရိုးအောင်ကဲ့ ငါ့ကို မခေါ်ချင်တဲ့
သဘောလား”

“ဘာရယ် . . .”

ပြီးပပ၏ စကားကြောင့် မောင်
နိုးဂုဏ်၏ အကြည့်အစူးများက ပြီးပပ
၏မျက်နှာကို စိုက်ရောက်သွားသည်။ ဟို
သို့ စိုက်ကြည့်လိုက်သည့်အခါမို့ မောင်
နိုးဂုဏ်၏မျက်နှာသည် အလွန်ကြောက်
စရာကောင်းသည်။

ထိုသို့ဆို၍ မောင်နိုးဂုဏ်ကို ရုပ်
ရည်ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သူဟု ထင်လျှင်
မှားပေမည်။ အချစ်ပြင်ဖြင့်၊ အသား
ဖြူဖြူ လှပသွယ်သွယ်နှင့် မောင်နိုးဂုဏ်
က Cute type အမျိုးအစား ကောင်
လေးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ပြုံးလိုက်လျှင်
အလွန်ဆွဲဆောင်မှုရှိသည်။ သို့မဟုတ်
လည်း တပိုကန့် ဝတ်ဆင်တတ်သော
စတိုင်ကြောင့်ပေလား။ စာသင်ခန်း
အောင်းတတ်သော အကျင့်ကြောင့်ပ
လား မသိ။ ကွန်ပျူတာစာပညာသို့လဲတွင်
ရေပန်းစားစားနည်း မဝင်ခဲ့။

မည်မျှပင် ဆုန်စရာရပ်ရပ် ရှိပါ
စေ၊ တောင်ပံသည် သူ့မျက်လုံးများနှင့်
ပြတ်သားတင်းမာသည့် သူ့နှုတ်ခမ်းများ
ကြောင့် စူးစူးရဲရဲ စိုက်ကြည့်လိုက်သည့်
အခါမျိုး၌ မောင်နိုးဂုဏ်၏ မျက်နှာ
သည် သိပ်ကြောက်စရာ ကောင်းလှ
သည်။

ကျားရဲတစ်ကောင်၏ စိုက်ကြည့်
ခြင်းကို ခံလိုက်ရသော သမင်ပျို တစ်
ကောင်လို တစ်ဖက်လူကို ချောက်ချား
သွားစေသည်။

“ဟဲ့- နင်ကလည်း အဲသလိုကြီး
မကြည့်နဲ့လေဟာ၊ နင် အဲသလိုကြည့်
ရင် ငါကြောက်တတ်မန်း သိရသားနဲ့
မှားသွားလို့လဲ”

“နင် ငါ့ကို လှောင်တာတုံးဟ၊
ငါ့ကိုလှောင်ရင် မကြိုက်ဘူးဆိုတာ နင်
လည်း သိသားပဲ”

“လှောင်တယ် ဟုတ်လား၊ ဘယ်
ဘယ်ဟာကို မပြောတာလဲ၊ ငါ နင့်ကို
မလှောင်မိပါဘူး”

“ခဏခဏကတင် ပြောလိုက်
ကယ်လေ၊ Hom တန်းဝင်သွားလို့ ရိုးရိုး
မဟောင်ပဲ ငါ့ကို မခေါ်ချင်တဲ့ သဘော
ထားဆိုတဲ့ စကားက ငါ့ကို မလှောင်ဟာ
မတွေ့လို ဘာလဲ၊ ငါ အဲဒီကိစ္စနဲ့
ပတ်သက်ပြီး အာရမ်းစိတ်ညစ်နေတယ်
ဟာ၊ မဟုတ်ပါနဲ့”

“ဘုရားရေး အဲဒါ ငါ လှောင်
လိုက်သလို မြစ်သွားလို့လား၊ ငါက ရိုး
ရိုးပြောတာပါဟယ်၊ ငါ့လိုလူကောင်
အောင်မှတော့ နင်လို စာကောင်တို့လူက
Hom ဝင်မယ်ပင်လို့ ပြောမိတာပါ၊
ဘာလဲ Hom မဝင်လို့ စိတ်တိုနေတာ
လား”

“ကျလို့ဟေ့ ကျလို့ ငါ ဒီမှာ သေ
ချင်နေတာ၊ ပိုးနောက်မှာပိုတဲ့ သာဓု
ကန်ပဲထောင် ခုနဲ့သုချင်နေတာ”

“ဟဲ့ ဟဲ့ မကြာကောင်းမရည်ရာ
ခဲတူ မလုပ်နဲ့နော်၊ တကယ်ပဲလား၊ ငါ
က Result မကြည့်ရသေးဘူး၊ ငါ့ကို
ရွေးချယ်တဲ့က အောင်တယ်ဆိုပြီး ဖုန်း
လှမ်းဆက်လို့ လာကြည့်တာ၊ ငါက ငါ
ကိုယ်ငါ ကျမယ်ထင်နေတာဟ၊ ဘယ်
လိုဖြစ်ပြီး နင်က ကျရတာလဲ၊ နင်
တကယ်ပဲ ကျတယ်လားဟာ၊ မဖြစ်နိုင်
တာ၊ နင်က အတန်းထဲမှာ ဒီယောက်
စာလုပ်ပြီးတော့ ဘယ်လိုလုပ် စာမေးပွဲ
ကျရတာလဲ”

“ဆရာမတွေကိုသာ မေးကြည့်
ဟာ၊ မသိဘူး၊ ကျတာတော့ အမှန်ပဲ”

“ဟဲ့- အကြွေးစာရင်း ကျန်လို့
များလားဟယ်၊ သွားစစ်ကြည့်ပြီးလို့

“သွားစစ်ကြည့်ပြီးလို့ ပါတို
နေတာ၊ စာရေးမတွေ့ဘူး ဘာပြော

လပြည့်နံနက်ပိုင်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈) ၁၅၄

လိုက်တယ်မှတ်လဲ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အသုံးမကျလို့ စာမေးပွဲကျတာကိုများ ငါတို့တိုလာပြီး အလုပ်ခွင်ခိုင်းနေတယ် တဲ့၊ ဟား ဟား ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် သောက်ဆုံးမကျလို့ စာမေးပွဲကျတာပါ။ ခင်ဗျားတို့ကို နောင်ယုက်မိတဲ့ အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်လို့ ပြောပစ်ခဲ့ချင်တာ၊ ပြောမထွက်လို့သာ”

“ငါ စိတ်မကောင်းလိုက်တာ ခိုးဂုတ်ရယ်၊ ငါ ဘာပြောရမလဲတောင် မသိတော့ဘူး၊ နင် မဖြေနိုင်လို့လား”

“မနှစ်ကလောက်တော့ ခြေခိုင်ပါတယ်၊ ပုံမှန်အောင်ချက်ဆိုရင် ငါ Hui၊ မဟာပင် မင်တယ်၊ ရဟာက ဂဂူ ယောက်တည်း မဟာပင်ဟာပေ၊ ငါ့တစ်သက် မကြားဖူးဖို့တု အောင်ချက်မျိုးပေါ့၊ ထူးဆန်းတာက ပါယက်ယုတ်လူတွေလည်း ဆုံးလေးယောက် အောင်တယ်၊ ဟူး . . . ကံတရားပေါ့ဟာ”

“မာဲဝါ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတာ နင် သိလား ခိုးဂုတ်”

“ဘာကိုလဲ၊ မာမေးပွဲကျတာကို ပြောတာလား၊ ငါ့ညလို့ ကျတာပေါ့၊ မိမုမဟုတ် ပါ၊ ကံတိုလို့ပေါ့၊ ရှင်ရှင်၊ လေးပင်က”

“မဟုတ်ဘူး၊ နင့်ထက်ညှပ်လှပေ တွေ ဘာဖြစ်လို့ မာမေးပွဲမကောင်လဲဆိုတာ နင်သိလား”

“သူတို့ ကံကောင်းလို့ မိမုမဟုတ် ဉာဏ်ကောင်းလို့နေမှပေလို့”

“မာဲဝါပဲ၊ ရိုးပုဂံ၊ နင်က ရိုးတို ခိုးလွန်းတယ်၊ ငါ ဘာဖြစ်လို့ မဟာပင်လဲဆိုတာ နင်သိလား၊ ငါက နင့်လောက်လည်း စာမတ်တာမဟုတ်ဘူး၊ ကျောင်းလည်း တက်တာမဟုတ်ဘူးလေ”

“သိပါတယ်၊ နင်က တစ်နေ့တစ်နေ့ နင့်ကောင်လေးနဲ့ လျှောက်လည်နေ

တာပဲကို၊ နင်အောင်တာ ကံကောင်းလို့ နေမှာပေါ့၊ မိမုမဟုတ် အနားနီးမှ စာကုန်းကျက်လို့လည်း ပြစ်နိုင်တာပဲ”

“မဟုတ်ဘူးဟေ့၊ ငါက ခိုးချတာ၊ ဘေးက နှစ်ယောက်ဆီကရော၊ နောက်ကတစ်ယောက်ဆီကရောရှေ့က တစ်ယောက်ဆီကရော ကူးတာ” Copy တွေလည်း ထည့်သွားသေးတယ်၊ ဗီစီသာမှာလည်း စာသွားကျက်တယ်၊ ကံရှင်ပြီလား၊ နင်ကတော့ ဘေးလှပြီတာတောင် မကူးခဲ့ဘူး မဟုတ်လား”

“ဟာ- မဖြစ်နိုင်တာ၊ နင်က မိန်းကလေးလေး မိန်းကလေးတန်ပဲ့နဲ့ အဲဒါတွေ လုပ်ရလား”

“ဘာဖြစ်လဲ၊ လူတကာ လုပ်နေတာပဲ၊ စာမေးပွဲအောင်ဖို့က မာမေးပွဲအကြီးဆုံး မဟုတ်လား”

“ဟုတ်သင့်သလောက် ဟုတ်ပေမယ့် စာမေးပွဲဆိုတာ ကိုယ်မှာရှိတဲ့ အရည်အချင်းကို စစ်ဆေးတာလေ၊ ပီယို မရိုးသားမှတော့ ဘယ်လိုလုပ်ကိုယ့်အရည်အချင်း အစစ်အမှန် ဟုတ်တော့မှာလဲ၊ နောက်ပြီး ဘယ်လိုလုပ် တရားမှာလဲ”

“ဟွတ်၊ မာဲဝါပဲ၊ ရိုးပုဂံ၊ နင့်ကို မာဲဝါတို့နားကလည်း ငါတို့ကိတ်တွန်းခဲ့သားနဲ့၊ စာမေးပွဲနဲ့ နဲ့တွေ့မှာ လူတကာတကာ အခြေတွေ ဝင်ပေးနေမှပေမာဲဝါနဲ့မှာ နင် နင်မှတ်မိလို့လား၊ ဝက်ရောခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ ခိုးသားတာက ဘာသုံးစားလို့ရလဲ၊ အခု နင် စာမတ်နေသားနဲ့ စာမေးပွဲကျပြီ မဟုတ်လား”

“ငါ မာဲဝါပေါ့၊ ကျွန်တို့ မလုပ်လည်းမလုပ်နိုင်ဘူး ပြီး နင် အောင်သွားတဲ့အတွက် ငါဝမ်းသာပါတယ်ဟာ၊ တကယ်ပါ၊ မိမိပေမဲ့ ငါ ခိုးမချလို့ ကျွန်

တဲ့အတွက်လည်း ငါ နောင်တမရဘူး၊ အခု ငါ နောင်တရနေတာက ဘာလဲဆိုတာ နင်သိလား”

“ဘာကိုလဲ သယ်ရင်း”

“ငါ ဒီကျောင်းကို တက်ခဲ့မိတဲ့ အတွက် ငါ နောင်တရနေတယ်၊ ငါ မျှော်လင့်စားတာနဲ့ ဒီကျောင်းနဲ့က တြားစီပဲ”

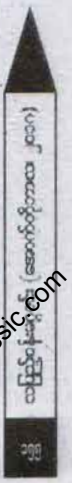
“ကျွတ်- ခက်ပျို သယ်ရင်းရယ်၊ ကံ- အခု နင် ဘာဆက်လုပ်မလဲ”

“ဘာလုပ်စရာ ရှိတော့လို့လဲ၊ နောက်ဆုံးနှစ်မှ ကျတာဆိုတော့လည်း ကျောင်းပြန်တက်ရုံသာ ရှိတော့တာပေါ့၊ လောလောဆယ်ကျော့ ငါ ကုရားသွားချင်တာပဲ သိတယ်၊ ငါ့စိတ်တွေကို မေးချင်ဖို့ လိုနေပြီ၊ ပုလောင်ဆူမြိုက်နေတဲ့ ငါ့မှာတောင်စိတ်ပစ္စုကို တုရားရိမ်းပာပာရိပ်မှာ သွေးနှစ်သိပ်မလို့၊ ပြီးမှ အထိတ်ကို ပြန်ပေးပြီး အနာဂတ်အတွက် ဘာတွေလုပ်ရမလဲဆိုတာ ငါ စဉ်းစားဦးမလိ”

“သူများသွားတာ ကောင်းပါယ် သယ်ရင်းရယ်၊ မောက်ပြီး အနားလည်း စိတ်ညစ်မနေပါနဲ့၊ နင့်မှာ နင့်လမ်းကြောင်း ရှိနေပြီပဲ၊ နင်ဖြစ်ချင်တဲ့ စာမေးပွဲဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီပဲဟေ့၊ မိကောင်တွေက ပတာသနကတူပါ၊ ဒါတွေအတွက် နင့်နဲ့ လွတ်လပ်တဲ့ မိတ်ဆွေညာနဲ့တို့ အပြစ်ရှင်မပစ်ပါနဲ့ကား”

“ကျေးဇူးတင်တယ် ပြီး၊ နင်က ငါ့အပေါ် နားအလည်ဆုံး လူတစ်ယောက်ပဲ၊ ပါနဲ့ နှစ်မရ၊ ကျောင်းပြီးတော့ ဘာဆက်လုပ်မလဲ စိတ်ကူးထားလဲ”

“ငါလား၊ ကြော်- ဟုတ်တယ်၊ ငါ့မှာလည်း ဆတင်းတော့မိတယ်ဟာ၊ စည်သူကိုနဲ့ ငါ မြတ်နိုးမိပြီ”

“ဘယ်လို နင်နဲ့ စည်သူကို ပြတ် သွားပြီ ဟုတ်လား၊ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာ လဲ၊ နင်တို့နှစ်ယောက် သိပ်ချစ်ကြတာ မဟုတ်လား”

“ဘယ်ကသာ ဒီလိုလဲ၊ လူ့အထင် ကြီးအောင် ချစ်ဟန်အောင်နေကြတာ တော့ သူကလည်း နောက်တွယ်မှာ မမြဲ နှစ်နေတာ မသိရင်ခက်မယ်၊ ငါက လည်း ဘယ်ရလိမ့်မလဲ၊ မဖျစ်ဘက်မှာ တောင်လေးတစ်ယောက်ကို ကြည့်နေတာ နဲ့ဆို ဘာလို့လဲ၊ အဆင့်မြစ်နေပြီလား၊ ဟေ့ ငါ အနော့သက်မှာ အလုပ်ဝင် တော့မှာ၊ အစကတော့ နှင့်အတွက်ပါ ပြောပေးမလို့ ငါ့ဘိနှစ်ယောက် အထူး ဟု အလုပ်လုပ်ကြမယ်လို့ တွေးထား တာ၊ နှစ်က ငါ့အတွက် အစကားကား၊ သူငယ်ချင်းပါကွား၊ နှင့်အတွက် ငါ အရမ်းစိတ်ပကောင်းဖြစ်နေမယ်ဆိုတာ လို့ပါ သယ်ရင်းရပါ။

ဒါပေမဲ့ လုံးဝ စိတ်မကျောနဲ့၊ နောက်နှစ်က ၅ နှစ်တန်းဆိုတာ နှစ် တိုးတာနဲ့ ပညာတွေပါ တိုးလာမှာ၊ နှစ်မြစ်စေ့ရင်သလို ဆရာမတွေက စာ တွေကို သေချာအင်ချင် ယပ်မှာကျ၊ နောက်ပြီး တစ်ခါတည်း အကြံပေးခဲ့ မယ်၊ ရည်းစားလေး ဘာလေးလည်း ထားဦး ကိုယ်တော်၊ နှင့်အတွက် နောက် ထပ် အခွင့်အရေးရတယ်လို့မှတ် ဟား ဟား...”

“ဟဲ့- ပြီး စကားကောင်း ပြော နေရင်း ဘာဖြစ်လို့ ထရယ်ရတာလဲ”

“ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး၊ တစ်နှစ် လုံး နှင့်ကိုငါ အခြောက်ထင်ပြီး ပေါင်း လာခဲ့မိတာကို သတိရလို့ပါ”

“အဖေဖေ၊ ငါ့ကို လူ့ရှေ့သူရှေ့မှာ မိတ်ကပ်ဘူးပါလားတဲ့၊ ငါ ထအစာမှ နှင့်က အယ်- နှင့်က အခြောက်မဟုတ်

ဘူးလား’ လို့ တတိုတထြ အော်မေး တယ်လေ”

“ကား ကား... ငါက နှင့်ကို တကယ်ပဲ မိန်းမလျှာ ထပ်နေခဲ့တာ၊ အဲဒီအကြောင်း ပြန်အေးမိလို့မိ ခုထက် ထိ ရယ်ဖျစ်ကျန်း”

ပြီးပပက သူ့အကျင့်တတိုင်း ကလေးမလေးတစ်ယောက်လို့ သူ့ကို လက်ပေါ်ပါစွာ ရယ်ပေးနေခဲ့ပုံကို မောင်နှီးဂုဏ် ခေါ်ကြည့်နေမိ၏။ ရယ် လိုက်တိုင်း မပေါ်လာမယ်လို့ သွား နှစ်လေးနှင့် လဲခြမ်းဂုဏ်ကို ကျွေးပြုတ် သွားသည့် မျက်လုံးပေးပေးထားသည့် မောင်နှီးဂုဏ်၏ နှလုံးကားကို မကြာ ပကြာ လှုပ်ခါစေခဲ့သော အထုတ်ရား များ၊ ယခုတော့ ထိုပထုတ်ရားများနှင့် ထာဝရ ဝေးကွာရတော့မည်။

“ငါတို့နှစ်ယောက် အထူးတူ ဖာလုပ်လုပ်ကြမယ်လို့ တွေးထားတာ” ကို။

ယခုတော့ နီးစပ်ပိုင်းမည့် အခွင့် အရေးတစ်ခုကို မောင်နှီးဂုဏ် လက် လှူလိုက်ရပြီ။ စာမေးပွဲဟူသော အရာ သည် ပိပိ၏ နှလုံးသားကို နှာကျင့်ယိ ခိုက်စေရုံသာမက ယခုဆိုလျှင် ဟက် တက်ပါ ကွဲစေခဲ့ပြီဟု မောင်နှီးဂုဏ် ဝမ်း နည်းပက်လက် တွေးမိသည်။ ဘာပဲ ပြောပြော ချစ်ရသူ ပြီးပပ၏ဘဝ အညွန့်တလူလူ ဖြစ်နေသည့်အတွက် မောင်နှီးဂုဏ် ကျေနပ်ပါသည်။

“ပြီး ငါသွားတော့မယ်နော်၊ ဖုန်း ဆက်ဦး”

၅ တန်းနှစ်တွင် မောင်နှီးဂုဏ်၏ ဘဝအခြေအနေ တစ်မျိုး တစ်မည် ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ယခင်က မပြည့်စုံခဲ့ သော မောင်နှီးဂုဏ်တို့ မိသားစုသည်

တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေတာ ဝင်ငွေကောင်းလာ၍ ထို ၂၀၀၃ ခုနှစ် မောင်နှီးဂုဏ် ပစ္စုပ တန်းဟက်မည့် အချိန်တွင် စီးပွားနေ ပြုလုပ်နေပြီဟု ဆိုရပေမည်။

မောင်နှီးဂုဏ်သည် ပေးချင်း ပေါက်ဖော်ထဲတွင် နို့ညှပ်ဖြစ်ပြီး မောင် နှစ် လေးယောက် ရှိခဲ့သည်။ မောင်နှီး ဂုဏ်၏အထက်တွင် အစ်မ နှစ်ယောက် ရှိပြီး မောင်နှီးဂုဏ်၏အောက်တွင် ညီမတစ်ယောက်ရှိရာ ညီမတစ်ယောက်မှာ အထက် နှစ်နှစ်ယားအရွယ်တွင် ဦးနှောက် အပြင်အရောင်ရောင်ဖြင့် အစားပေးထား နေသည်။ ထိုအထက်ကောင် မဆုံးပါးခင် က တစ်နှစ်ခွဲမျှ နေရာကကွာသေးခဲ့ရ၍ မောင်နှီးဂုဏ်တို့ မိသားစု ချစ်မြဲကျ မှု၏၊ မိယုမူ ပေါင်နှံ ရောင်းချခဲ့ရ၏။ မပြည့်စုံမှုများကြားတွင် မောင်နှီးဂုဏ် တို့ မိသားစုသည် ခုန်ကန် ခပ်တည်ခံ ကြသည်။

မွေးရာပါဒီစတုရ စားငယ် လွယ်မိသော မောင်နှီးဂုဏ်သည် သိ ကက်စာအရွယ်၌ ညီငယ်၏ စောဆုံးမှု ကျပ်တည်းမမျှားကြောင့် မိသားစု ကတောက်ကဆတ်ဖြစ်မှုတို့ကို တွေ့မြင် ခဲ့ရ၍ လောကဝင်၏ ခပ်ပြင်းပြင်း ပွန်း တိုက်မှုကြောင့် မောင်နှီးဂုဏ်၏ မသိ စိတ်တွင် သိမ်ငယ်ခြင်းတို့ သန္တေတည် သွားခဲ့သည်။

ထိုသန္တေတည်မှုကြောင့် လော ကဇာတ်ခုံပေါ်ဝယ် ကပြသည့်အခါ၌ မောင်နှီးဂုဏ်၏စိတ်သည် ကြီးတန်း လျှောက်သည်ဟု လှုပ်ခါစေရသည်ကို မည်သူကမျှ ဂရုမပြုမိခဲ့ကြ။

သို့ပေမဲ့ အဆိုးထဲက အကောင်း တွေးရသော် အချို့အချို့သော မောင်နှီးဂုဏ်၏ စိတ်အခြေခံသည် မောင်နှီးဂုဏ်ထက်

လပြည့်စုံမဂ္ဂဇင်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈)

အားငယ်တတ်သောကြောင့် လောကဓါ ဝိသုဒ္ဓိတိုက်မှုကို ခံရသည့်အခါ အလွန် အမမ်း စိတ်ဖောက်ပြားသွားပြီး စိတ္တလူသတ်သမားအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတတ်သည်ကို ဘုတင်းစာများ၊ စာစောင်များတွင် တွေ့ရှိကြားသိရသည့်အတွက် ဘာပဲပြောပြော မောင်နိုးဂုဏ်ဟာ ထိုမျှ လောက် မဆိုးရွားသည်ကိုပင် ကျေနပ်နေရပေမည်။

သို့သော်လည်း မောင်နိုးဂုဏ်၏ အားငယ်စိတ်ကို တိုးပွားထက်တိုး ဆိုးယုတ်ဖျားဖျားစွာ ပုံပိုမေးမည့် ဌာနဆီသို့ မောင်နိုးဂုဏ် ရောက်ရှိခဲ့ရသည်။ ဤသည်မှာ စည်းကမ်းကြီးလှသော အထက်တန်းကျောင်းတစ်ကျောင်း ဖြစ်၏။

အ. ယ. ဝ. (. . .) ပစ်ယာပုံ ကျောင်းသည် စည်းကမ်းကြီးပြီး အောင်ချက်ကောင်းသောကျောင်းတစ်ကျောင်းဟု၍ သတင်းပေးလျက်ရှိသည်ကြောင့် မောင်နိုးဂုဏ်၏ မိဖုရားသည် သားလူငယ် မောင်ရွှေအလွင်ကို ပညာတတ် လူမျှသန်ကြီး ဖြစ်စေလိုသော စေတနာ မွန်တို၍ ထိုကျောင်းတွင် ပြောင်းရွှေ့အပ်နှံရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။

ထိုကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်ရန်မှာ လွယ်ကူသော အလုပ်တစ်ခု မဟုတ်ပါပေ။ ကျောင်းဝင်ကြော့ကို သူတကာယပ်ပိုမေးနိုင်မှ ပိုင်ခွင့်ရမည်ဖြစ်ဟောကြား၍ မောင်နိုးဂုဏ်၏ မိဘများသည် ဓဉ္စ ၅ သောင်းကို နှီးခဲ့ကြ၏။

ထိုငွေမှာ ထိုကာလက ကြီးစွာသော ဗဟကဖြစ်၍ မောင်နိုးဂုဏ်ခံမှာ ဤဟန်နိုးကြီးလှသော ကျောင်းတွင် ဖက်မများရသည့်အတွက် ဖာမော့ကို ဖြစ်စေည့်ဟူသော တာဝန်တစ်ခု ပိုခဲ့ရသည်။

တာဝန်ပိအားများကို မုန်းတီးစက်ဆုပ်သော မောင်နိုးဂုဏ်အတွက် ထို ၅ သောင်းကျပ်သည် နှလုံးခုန်နှုန်း ပြန်စေရန် တွန်းအားတစ်ရပ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဘာလုပ်လုပ် ပိအားများဖြင့် ချောက်ချားစေခဲ့သည်။

ပိအား (Pressure) ဆိုကတည်းက ပျော်ရွှင်မှု (Enjoy) နှင့်မတူ နှစ်ခြိုက်ပျော်ရွှင်စွာ လုပ်ကိုင်နေခြင်း မဟုတ်ဘဲ တစ်စုံတစ်ရာ၏ ဖိနှိပ်မှုကြောင့် ပြေးလွှားနေခြင်း ဖြစ်တာကြောင့် နှလုံးဟိပ်ထဲတွင် သဗ္ဗေဟည်နေသည့် ကြောက်ရွံ့နာကျင်စိတ်ကို မီးထိုးပေးနေသကဲ့သို့ရှိရာ ထိုကာလများသည် မောင်နိုးဂုဏ်အတွက် အကြောက်သင့်တန်းတက်ခဲ့သည့် ကာလများဖြစ်ခဲ့ရ၏။ သို့ပေမဲ့ စည်းစနစ်ကြီးသော ကျောင်းဖြစ်တာကြောင့် ယခင်ကျောင်းတို့နှင့် အကွာကြီး ကွာလိမ့်မည်ဟုတွေးကာ ကျောင်းမတက်မီက မှောင်လင့်ချက်ဖြင့် ကိုယ်ပျော်ခဲ့ရသည်ကိုတော့ မောင်နိုးဂုဏ် ဝန်ခံရပေမည်။

မိမိကပ် နာမည်စီးနေသလားလို့ သဘောမတိုက်က သည်လိုချည်းလား မောင်နိုးဂုဏ် တွေးမဝေတော့။ ယခင်တစ်ခေါက်က မိဖုရားကြီး နာမည်သည် အမြစ်အနှုတ်ဖျိုးကို ကြိုကျောင်းတွင် သုံးခေါက်ထက်မနည်း ကြိုခဲ့ရလေရာ မောင်နိုးဂုဏ်အတွက် ဘယ်လိုအရာက စိတ်နှောစရာပဲဟာ ယူ၍ပင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မေးညွှန်ပြန်ထုတ်ရသည်အထိ။

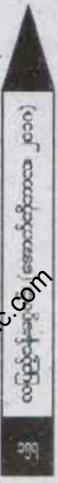
ဤကျောင်းတွင် ပိုက်ဆံရှိ သားသမီး ပေါများသောကြောင့် ဘက်လိုက်ခြင်းလူသား ပေါဟာရသည် အလွန်နေပုန်းစားခဲ့ပြီး အတန်းထဲကအဝသန်ရှင်နေထွင်းအဆုံး မသမာမှုတို့က

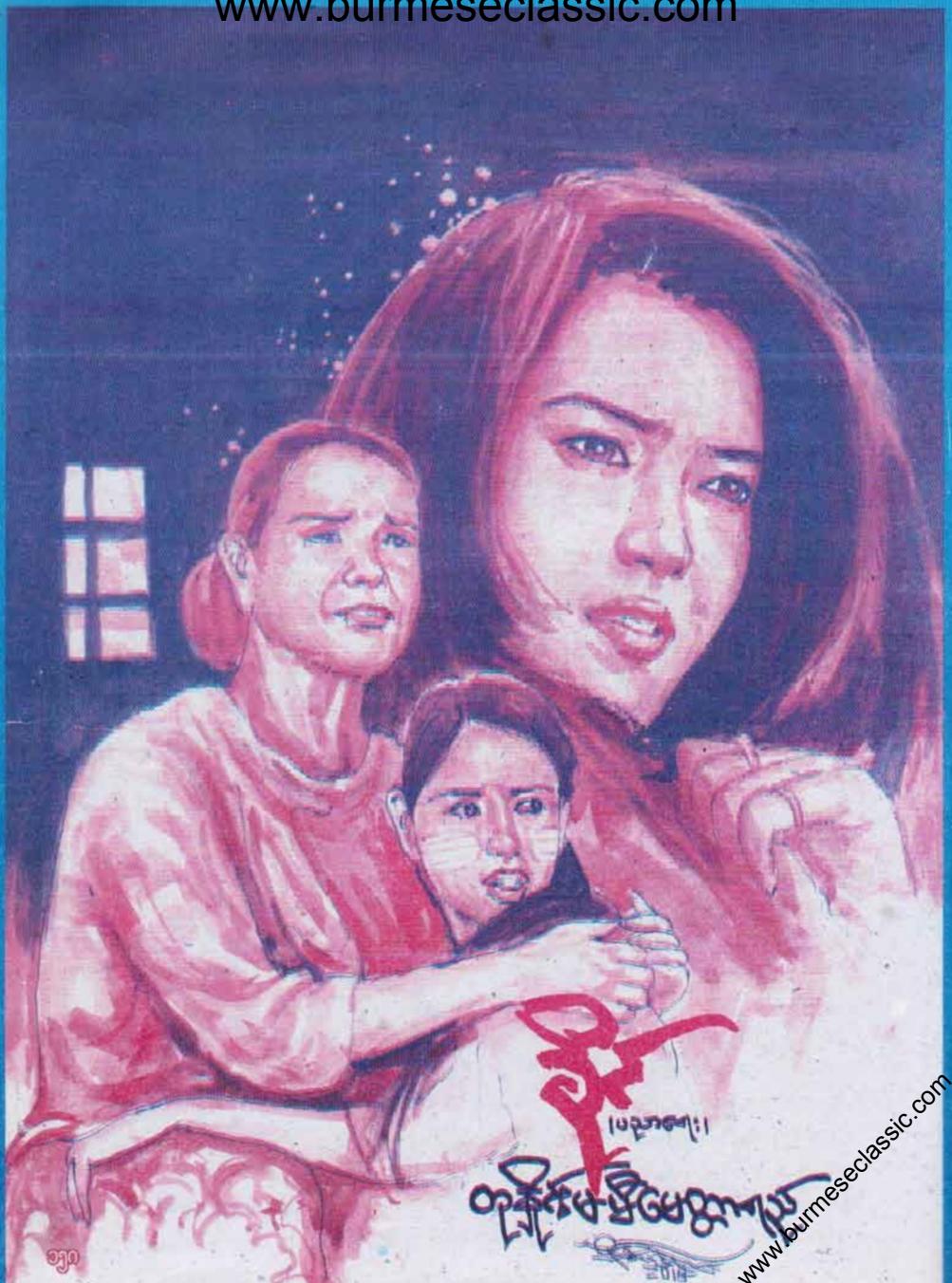
ပြည့်နှက်နေသည်။ ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဤကျောင်းသည် စည်းကမ်းကြီးသည် မှန်သော်လည်း အခြားအရာများက စည်းကမ်းမဲ့နေဆဲ။ စာတော်ပြီးပိုက်ဆံရှိသည့်ကျောင်းသားတစ်ယောက် သန်ရှင်နေထွင်းမဆင်း၍ ဆရာမကို တိုင်မိပါက တိုင်မိသူသည်သာ အပြစ်ရှာခဲ့ရမည်။ ဆရာမနှင့် ရင်းနှီးသော ကျောင်းသူက မိမိကို မကြည့်၍ 'ထောင်' လိုက်ပါလျှင် အစစ်အဆေးပခိုက်အပြစ်ပေးတတ်၏။

ဤတော့ နိုးသားခြင်းဟာ နဲ့အခြင်းပါလားဟု မောင်နိုးဂုဏ် အထင်ပျောက်လာသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် ဂယက်ရိုက်ခတ်မှုကြောင့် တစ်ဆယ်ကျော်အရွယ် မောင်နိုးဂုဏ်၏ နုနုနှုန်နှယ် အသိညက်အတွင်းသို့ အထွေးဆိုးကို နေရာယူလာသည်။

လူဆိုတာ 'ဖား' ဟာပုံရမည်။ 'လိပ်' တတ်ရမည်။ သူတစ်ပါး မှုန်နှီးပေါ် စကြိုလျှောက်သတ်ရမည်။ ကြမ်းပိုကို လိပ်ဖြစ်အောင်၊ လိပ်ကို ကြမ်းဖြစ်အောင် ပြောတတ်ရမည်။ သူတစ်ပါးကို အနိုင်ယူရန်အတွက် ဘာမဆို လုပ်ခဲ့ရမည်။ ဘယ်သူသေသော ငတ်မာမာရင်ပြီးရော စိတ်မျိုး မွေးပြုထားရမည်။ သူကတာအပေါ် မည်သို့ မနှိုးမသားကြံစည်ရမလဲဟု အာဗျဉ်းစားနေရမည်။ သူများ မိုးခင်းရေသောက်နေလျှင် ကိုယ်လည်း သောက်ရမည် စသည်ဖြင့် အထွေးအဖူးတို့ဝင်ကာ မောင်နိုးဂုဏ်လမ်းမှားလိုက်မိတော့မည့် ဆာဆာတွင် ဆရာမ ခေါ်ဝေဝေဆို၍ တွေ့ဆုံခဲ့သည်။

(မေ့လွန်တတ်လိမ့်)

၅၅၀

အိမ်ထောင်ရေး
အိမ်ထောင်ရေး
အိမ်ထောင်ရေး

“ဝမ်းကြာဖူးငုံ ပန်းမွန်ပွင့်
အရွယ် xxx လွယ်မွေးခဲ့တဲ့ မဟာမေမေ
xxx မဝါးလက်နှစ်လုံး ပန်းလက်နှစ်
သစ်က မွေးခဲ့ပါသော xxx ကျွေးခဲ့ရာ
သော xxx မွေးခဲ့ပါသော xxx သူရဲ
ကောင်း မေမေ xxx”

ကျောင်းသွားရန် အိမ်မှထွက်
လာစဉ် ရုတ်တရက်ကြားလိုက်ရသော
ဂန္ထဝင်မေမေ သီချင်းသံကြောင့် မျက်
ဝန်းတွင် မျက်ရည်များ ပြည့်ဝိုင်းလာပြီး
ပါးပေါ်သို့ ဝိုင်းပေါက်ပေါက်ကျလာ
သည့်အတွက် အလျင်အမြန်ပင် သူ၏
လိုက်ရပါသည်။

အဖေ ကျယ်လွန်းပြီးလည်နောက်
ပြန်မရနိုင်ခက်သော အမြတ်ခိုးဆုံး
ကဏ္ဍကန်ခံ ဧည့်သည်သွားသည့် ကြောင့်
မူမျိုးမြင့် လိုက်လှည့်ဆုံးရှုံးစွာ ဝမ်းနည်း
ပူဆွေးရသည့် ခံစားမှုများ မကြာခဏ
ဆိုသလို ဖြစ်ပေါ်စွာ ဖြစ်၍နေတတ်
ပါသည်။

အခြားသော ချစ်ခြင်းပေတ္တာဖွဲ့
ပေးသီချင်းများ ကြားရသည့်အခါ လူ
တိုင်း၏ နှလုံးသားတွင် နိစားမှုရသာ ဖြစ်
မလာနိုင်ကြသော်လည်း မိဘမေတ္တာကို
ဖွဲ့လိုတားလည် တေးသီချင်းများကို
ကြားရသည့်အခါ ကြားရသူတိုင်း၏
နှလုံးသားကိုယ်စီတွင် တည်ဆောက် နိစား
မှုရသမျှ အတုခုံပြင်းစွာ စီးဆင်း၍
သွားတတ်ကြပါသည်။

လူတိုင်းတွင် မိဘ ချစ်ကြပြီး၊
အရမ်းပေးလို့ အပြတ်ပေလူ အပြည်အဝ
ပြည်မြို့လှပါသော အနန္တပေတ္တာရှင်
များ၏ မေတ္တာတရားများကို တော်တော်
မေ့မှားသဖြင့်လည်း လေးနက်သော ခံစားမှု
ရယူပေးပါမိစေဖို့က နှလုံးသားထဲထိ ကို
မဖောက်ဝင်ရောက်သွားခြင်းပင် ဖြစ်ပါ
သည်။

မိဘကျေးဇူးတရားဖွဲ့ တေးသီ
ချင်းများထက် မိခင်ပေတ္တာကို သီကုံးဖွဲ့
နို့သော တေးသီချင်းများနှင့် စာသား
များကို ကြားရသည့်အခါ လေးနက်ပြီး
အနှစ်သာရပြည့်စုံလှသည့် ခံစားမှုရသ
ပေါင်းစုံတို့သည် နှလုံးသွေးနှင့်အတူ
လှည့်ပတ်စီးဆင်းပြီး ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခု
လုံးကို နွေးထွေးစွာ လွှမ်းခြုံ၍ သွား
တတ်ပါသည်။

ယခုလည်း ဂန္ထဝင်မေမေသီချင်း
သံကြားလိုက်သည်နှင့် (၃၁-၁-၂၀၁၁)
နံနက် အရှက်ဦးအချိန်တွင် ကွယ်လွန်
သွားခဲ့ ရွာပြန်အောင် ဈေးသမီခင်
ကျေးဇူးရှင်မိခင်ကြီး ဝေါ်ခင်စိန် (၁)
ဝေါ်ခင်စိန်ကြီးအား မကြားလှစွာ တမ်းတပြင်
ဖောင်မင်း ဝိုင်းကြားမိခဲ့ပါပြီ။

အဖေ ကျယ်လွန်းသွားရုံမသိ
လည်း အဖေ ပရိမိတ္တာပြီဟု မထင်မိ
ကြပါ။ အမေ၏ နောက်ဆုံးပြောခဲ့သော
တေးကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

အဖေ မိမိအားကျင့် အလည်း
ကင်စားရောဂါခဝေရာသည်ခက်ခက်
များများမှာ ဝေခရာ၏စက်ကို အလှူ
အလှူပေးစားရသော ပုံစံဖြင့် အစာတစ်
ညည်းညည်းကြသည်ကို မြင်ခဲ့၊ ကြားခဲ့ဖူး
ပါသည်။

အမေသည် အော်တစ်ညည်း
ညည်းဖြင့် မရှိလည်းအပြင် ညပ်ယာဖော
လေသံဖြင့် -

“အဖေ ပိုသက်လည်ပြီးအကြာ
ကြီးအိပ်လိုက်မယ်၊ အမေကို မနှိုးနဲ့နော်”
ဟု မပြောဘဲ တစ်သက်တာ ကာဝရ
အပူပိုက် အဖေ ဖိတ်ပျော်သွားခဲ့ခြင်းပါ။

အလွန် နူးညံ့ သိမ်မွေ့သော
အမေ၊ နောက်ဆုံးအချိန်မှာပင် နူးညံ့
သည့်စကားဖြင့် ညပ်ယာစွာ ကွယ်လွန်
သွားခဲ့ရာသော အမေပါ။

လူမမာမေး လာကြသော မေ
ကြီး၏ လုပ်ကိုင်ကိုင်ဖက် ဆရာမများကို
‘ဘဝသံသရာ’ သီချင်း ဆိုပြီး -

“ဒီကနေ့ နွေးတဲ့ကလေးရှိသလို၊
သေဆုံးသွားတဲ့လူလည်း ဒီတပင်ပါ
ဆရာမတို့၊ ဘဝသံသရာ ရထားကြီး
ပေါ်က အလှည့်ကျရင် ဆင်းခဲ့ရမယ်
သဘောပါ။ လယ်စိုဆရာတော်ဘုရား
ကြီးရဲ့ သံဝေဂ ကဏ္ဍလေး ကြားဖူး
တယ်မဟုတ်လား၊ တစ်နေ့ကွယ် သေ
ရယ်သို့ တစ်ခါကွား မေ့လျော့ကာ မသေ
ဘူး မထင်ပါနှင့်၊ နေ့ကွယ်တာ အကြိမ်
များရင်ဖြင့် သေနယ်စွာ တစ်ကြိမ်သွား
ရယ်၊ တားမရဘူး ဆိုတဲ့အပိုင်း သိပြီး
သားရဲ့ တွေးစဉ်ကြီးကတော့ မနက်ပြန်
တုန်းမနံ့ ဝမ်းသာသွားရင်လည်း ဒီကနေ့
မှာတော့ ချစ်ချစ်ပျော်ပျော်”

စာပေဖြင့် အနိစ္စသဘောကို ခုလုံး
သွင်းပြီး သေခြင်းတရားကို မဟုန်မလျှပ်
အမည်ယဉ်ပြင်ဆင်ထားပါသည့် သင်္ခါရ
တရားပြည့်ဝသော နှလုံးသားပိုင်ရှင်
အမေပါ။

သက်တမ်းတစ်လျှောက် ဟိရိ
တြိဂ္ဂဟတရား ပြည့်ဝပြီး ဖရူသပါစာ
စတားဖျိုး ယစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မပြောခဲ့
ဖူးစွာသော အမေ၊ မေတ္တာတရားကို
သက်ဆိုင်ရာ ပေးသွား သိချင်စားသား
များဖြင့် ကားရုံလို၊ ရာဂုံလို၊ ဖော်
ကျွေးသီကုံး စစ်ဆိုပြတ်ဝါသနာရှိစေမေး
မေးပေးပေးပေး မေးရနိုင်အောင် လွှမ်း
ဆွတ်တသရပါသည်။

အမေ၏ မိဘများမှာ ပညာ
ကတ် စာပေတရားများဖြင့်ကြည့်ဖူး အမေ
၏ မိဘများမှာ ဂီတအနုပညာသဘာဝ
များ ဖြစ်ကြလေသည်။ နိုင်ငံရေး လူ
သိများသော ပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်ကြ
သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့တစ်ကြော

မှာဖြင့် သူ့ခေတ် သူ့အခါ ရေပန်းစား ခဲ့ကြသူတွေပါ။

ဝါသနာ ဝီဒမေတုသော မိသားစု နှစ်ခုမှ ဆင်းသက်လာကြသော်လည်း ကရားနှင့် အမေကိုကွင်း ထည့်သည်က သားသမီးများအား ကျင့်ရည်တက်များ ဖြစ်စေချင်သည့် လေးစက်ပိုင်စာသော ရည်မှန်းချက်ပင်ဖြစ်သည်။

ကိုရည်မှန်းချက်အတိုင်းလည်း သားသမီးများအား သွယ်ဝါလာတတ်များ ဖြစ်အောင် ကပ်မကက်အိ စစ်မထမ်း ဝင်စေ့ဖြင့် စက်စက်ခပ်ခပ် ရှမ်းတန်ဖိုင်း စနစ်တကျ သင်ကြားပေးနိုင်ခဲ့ပေ သည်။

မိသားစုထပ်ပိုင်းတွင် အမေ အပည့်တစ်ပါးကို ပြောပြလျှင်ကောင်းကောင်း မှာ

အမေ သားတွေက စစ်ပိုင်း သမီးတွေက ကျောင်းဆရာပဲ ဖြစ်ရမယ် ဆိုသည်တောင်းပါ။

ထိုစကားကို ပယ်ပယ်လေး တဟုတ်တ ကြားနေရတာပါ။

တဟုတ်တကွ၊ သိပ္ပံ၊ ဝိနယော စ၊ သူ့သိက္ခာ လို မင်္ဂလာရွာနဲ့မှာ ပါလာယ်ကွ၊ ကကြားအခြင်း အသိ ပညာ များပြားခြင်း အသိပညာအထက်ပညာ များ တတ်မြောက်ခြင်း ကိုယ်ကျင့် သိက္ခာရှိခြင်းလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ အမေကတော့ သားသမီးတွေအားလုံး ကို အိမ်ထဲမှာပဲပေးချင်တယ် ဆိုသည့် ဆုံးမတောင်းများဖြင့် ပုံသွင်းပေးခဲ့ပါသော ဝိသုကာ အမေပါ။

အမေ ရည်မှန်းချက်အတိုင်း သားများက တပ်မတော်အသီးသီးမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြသလို သမီး များကလည်း သက်ဆိုင်ရာ အခြေခံ ပညာကျောင်းအသီးသီးမှာ တာဝန်ထမ်း

ဆောင်နေကြပြန်တော့ သားသမီး မစုံ တော့သည့် ထပ်ပိုင်းပိုင်းမှာ အမေ မျက် ရည်ကျရပြန်ပါပြီ။

ဟပ်မတော်အသီးသီးမှာ ကာ ဝန်ထမ်းမောင်မနှစ်ယောက် သားများက လည်း ရပ်ခင်းတွင် တိုင်းပြည်တာဝန် တစ်ဖက်နှင့် ပါလာနိုင်ကြသောအခါ သားများ တာဝန်ကျရာ ဖျိုပိုင်ပေဟ် (ကလေးပြည်နယ်) ပင်လောင်း (ရှမ်း ပြည်နယ်တောင်ပိုင်း) ကျွမ်းကျံ (ရှမ်း ပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း) ကျောက်ဖြူ (မုခ် ပြည်နယ်) ပယုကို မြောင်းမြ (စုစုဝင်တီ တိုင်းဒေသကြီး) မှ အမေ တစ်ယောက် တည်း များခဲ့ရပြန်ပါသည်။ ယနေ့ အချိန်လို လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး လွယ်ကူချောမွေ့မှု မရှိသေးသည့်အချိန် မှာ သားများကို တွေ့ဆုံ၊ မြင်ဆုံပေး မြင့် ခံရုံကြမ်းများကို မပေးနိုင်၊ ပပန်း နိုင် သွားခဲ့ရသည်အထိ။

သမီးများကလည်း နိုင်ငံတော်အဖွဲ့ ကျောင်းဆရာမများဖြင့် အမေနှင့်အတူ အဖော်အဖြစ် လိုက်မေးနိုင်ကြသော အခါ အမေမှာ အဖေအပါ တစ်တပ်ပြီး တစ်တပ် လှည့်ပတ်သွားရသည့်အပြင် နှာလန်ကခါစ သားကို ခံတွင်ပြန်စေ သော ဟင်းလျာများ ချက်ပြုတ်ပေးမှု မွေး၍ ပြုစုပေးရသည်က တစ်မျိုး၊ စစ်ဆင်ရေးမှအပြန် ငှက်များမိလာ သော သားကို ဆင့်လှော်သော ဆေးဝါး ဓာတ်စာများဖြင့် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ပြုစု ပေးပြီး နေကောင်းပြီးဆုံး ပြန်လာခဲ့ရ ရှာသည့် သားသမီးများအတွက် စွန့် လွှတ် စွန့်စားပုံပါသော မဟာသုရ ကောင်း အမေပါ။

ဘယ်ကိုသွားသွား ကဗျာမပါ စာမည်သော အရေးအသားတို့ဖြင့် ဝိုင် ယာနိမှာ စာစိတ်တတ်သည့်အလေ့အကျင့်

ကို သိတမို့ အမေတစ်ယောက်တည်း မည်သို့ သွားလာ၊ ဖြစ်ပျက်ခံပုံကိုကို ဝိုင်ယာနိမှာတစ်ဆင့် သိရပါသည်။

အမေ၏ ဒိုင်ယာရီ စာသားများကို ကျလှေစာပြပါသည်။

- တောင်တန်းသို့မေး မော့မျှမ်းမြေ မြူးစီး ဝတ်ပိုင်း မြင်လေတိုင်းမှာ မျက်ရည် တာကို။ သည်ဖြစ်မျိုးကို မမှားဟိထပ် တိုးကာ ဝင်ကျောပါကူး။
- ဝဲကောင် ငှားကာ ပြန်မရလို့ သည်းလို့ ဝိကြား၊ နေ့စဉ်တွေးလျက် ခလယာဉ်မြင်တိုင်း၊ မျက်ရည်ပိုင်းရ။
- တောင်တန်းပတ်ချာ၊ ယုည့်ကြည့် ပါလျှင် ဘယ်ဟာရွေ့နောက်၊ ဘယ်တောင် မြှောက်ဟု ပုန်းလို့ ပပြင်း မေ့ဖြစ်တင်း၊ လက်ကုပ်ချီလျက်၊ ခလယာဉ်တစ် ခေါက် သည်မှာနောက်လျှင်၊ ကိုက်ပါရစေ မြတ်စွန့်စွာ၊ နေ့စဉ်ဆုပုဒ် နေ့ချိန်သည်။
- ဟု နေ့သားယားသည်ကို ဖတ် ပြီး လေယာဉ်လက်မှတ် ခက်ခဲ၍ ဖြစ် မည်ဟု နားလည်လိုက်ပါသည်။
- မြူးစီးဝေပိုင်း ပြာနိမ့်စရာ လွှမ်းမောစရာ၊ သားရှိရာသို့ အမေလာခဲ့ပြီ။
- မီးထိ ရောက်အောင်၊ မြင့်သော တောင်မို့ မီးထိတောင်ဟု ခေါ်လေသလား။
- မြင့်မောက်ကြမ်းတမ်း၊ အမေ မပန်းပါ သေလျှင်သော်မှ နောင်တမရှိပြီ သားကို မြင်ဖို့အရေးသာ၊ အမေမျှော်ရည် ကယားမြေမှ သားကြီး။

www.burmeseclassic.com

ဟု ရေးသားခဲ့သည်ကို ဖတ်ပြီး ကိုကို တာဝန်ကျသော လျှင်ကော်မတီတစ်သို့ သွားစဉ်က ခရီးလမ်း ချောမွေ့မှုမှ ရှိ၍ ရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု နားလည်ရပါသည်။

လွမ်းဟန်တစ်ဝတ်၊ ငိုရက်ကာ မျက်ရည်မြှူ၍၊ သားကြီးထံသို့ မက်ဆေ့ချိပို့သော်

ဝေါကုန်နေမှာ အမေသိပါသည်။

ပြန်လျှင် လျှင်ကော် သားနှစ်ဖော်နှင့် သူ၏ကြင်မာ၊ ကြည့်သွားပါရန် သားမှာသိကြောင်း။

လျှင်ကော်ခရီး မေးမြန်းကြည့်သော် မလယာဂ်ဝမ်း၍ အမေသိ၍ ပြန်ခဲ့ပါသည်။ မြောင်းမြဆီ။

ဟု ရေးသားထားပြန်ရာ ငလယာဂ်လက်မှတ် မရသဖြင့် လိုရာခရီး မရောက်၍ ပြန်လာရမည်ကိုပင် သားဖြစ်သူ စိတ်ဆိုးနေမည်ကို မှန်းဆပြီး မကြေကွဲစွာ ရေးသားထားသည်ဟု နားလည်ရပါသည်။

မောမြေဟပ်မေါက၊ မေမေ ဂဏျာကိပုံ မိုးတို့လာလျှင်၊ ဓကောင်တန်းတစ်လျှောက်၊ မမြင်လောက်ဖောင်ဖြူပျော့လျှမ်း၊ ကယ်သိုကွမ်းရတစ်ပြည့်ရင် ဆုံးစည်ထောင်။

သားတွေကိုချစ်၊ ကိုယ့်ရိက်ပြစ်မို့ ကိုယ်သာခံရလေကစဉ်။

ခိပိုခိပိုပြုံး၊ ပြန်ဖျက်ရီပြီ သမီးတို့ဆီ။ စသည်ဖြင့် အမေမိ အကြောင်းခံထားမှ၊ အငေးအသားတို့ကို ပြန်လည်ခက်ရသည့်အခါ နှလုံးသွေးတို့ကို ခွေးမပျော့ပျက်မောစေပါသည်။

ခက်ခဲကြမ်းတမ်းလှသည့် ခရီးလမ်းတွင် တွေ့ခဲ့ရသော သားရဲသလို၊ မတွေ့ခဲ့ရသည့် သားလည်း ချီခဲပြန်တော့ ပုဆွေးသောကများနှင့် ပြန်လာခဲ့

ရရှာသော စွန့်လွှတ်စွန့်စားမှု ပြည့်ဝသည့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာပိုင်ရှင် အမေပါ။

သမီးဖြစ်သူ ကျောင်းဆရာမတစ်ဦးကိုပင် ပုံမှန်ကျောင်းဆင်းချိန်ထက် နောက်ကျသည့်အခါ စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် လိုက်လာတတ်သောကြောင့် အမေကွယ်လွန်ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ဟိုယခင်ကျောင်းဆင်းနောက်ကျခဲ့စဉ်က အမေလိုက်လာပြီး စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့သော သရက်ပင်တို့ကြီးအောက်ရောက်လျှင် -

‘သမီးရေ . . . အမေမိမှာ’

ဟု လက်ကို စေ့ယမ်းပြီး ပြုံးပြကြိုဆိုခဲ့ဖူးသော အမေ၏ အပြုံးပျက်စားကို မြင်ယောင်ရင်း လပြည့်ညလွန်သော် လဆွတ်လစ်ပျက် ပဖြစ်ဘဲ လကွယ်ပျက်ဟိုက်ရိတ်ဖြစ်သွားသကဲ့သို့ ဆိုးရွားမှုကြီးမားလှသည့် မိမိအဖေကို ပြန်လည်စဉ်းစားမိရင်း မကြေကွဲစွာရည်ချွန်ရပြန်ပါသည်။

ဖာဖေ ပယ်စဉ်က သောကျိုးလေးဆန်ဆန် ပာပြုပာပြုဖြင့် ခေ့တိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဆိုသော် သားသမီးများ ဝလားသည့်အခါတွင်ပိုမူ မိမိပေတ္တာစိတ်ဖြင့် မိန်းမ ဝီသန့်သမာမက ရင်သွေးများဖေပေါ် ချစ်သွေးဖြာပြီး ပြောင်းလဲလာခဲ့သော အခါ။

သားသမီး စာစဉ်စာဆက် ပုဒ်ဟိုလှည့်သိုရင်း၊ ကြည့်လင် သာသာသည့် ကနုကဏ္ဍာန်ဖြင့် အမေ သီဆိုပြခဲ့သော ယီဖာမေ့ရင်၊ ဟကာမိခင်၊ ကယ်ပန်းချီမရေပို့မပီ၊ သုဝဏ္ဏသာမ စသည် ပေးသီချင်းများ ခုားသောင်ရသည့်အခါ ခိတ်ခွံလှူများ နူးညံ့၍ စီးပာများအပေါ် ကြည့်ညီလေးစားသော မှစ်မြတ်နိုးစိတ်များ တိုးပွားလာရပါသည်။ မိသားစုအတွင်း ပြောင်မြောက်လှသည့် ဝီတ

ပညာရှင်အဖြစ် ဂုဏ်ယူ တမ်းတမိပါသည်။

သားသမီးများကို စည်းကမ်းရှိစေရန် ဆုံးမရာည့် အမေက စာပေသမားပီပီ ‘စည်းကမ်းသည် လူ၏တန်ဖိုး’၊ ‘ဖွင့်ပြုပြန်ပိတ်၊ ယူပြီးပြန်ထား’ ကဲ့သို့သော စာတမ်းကလေးများကို အဖွယ်တကူ မြင်နိုင်သည့် နေရာများတွင် ချိတ်ဆွဲထားကာ ဆုံးမမှုပေးသလို၊ အမေကလည်း ခေတ်ဟောင်းအဆိုတော်ကြီး မေလှမြိုင် သီဆိုခဲ့သည့် ‘စည်းကမ်း’ ဆိုသည့် တေးသီချင်းနှင့် ဆုံးမပေးခဲ့ပါသည်။ ယိုးပေးသီချင်းစာသားကို လိုက်ဆိုစေပြီး အစိပွားယုံနားလည်လာစေရန်၊ လိုက်နာကျင့်သုံးတတ်လာစေရန် ဆုံးမမှုပေးခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင် မုန်သောစကားသေပြောဆိုရန်နှင့် ကတိသစ္စာကို ဖာလေးဖာနတ် တန်ဖိုးထားတတ်ရန်ကိုလည်း -

‘စကားသစ္စာ၊ မှန်သောစကား၊ ဩဇာလေးနက်၊ ပေါ်ဆီကက်ရုံ၊ ခွယ်ပြက်သစ်ပင်၊ ငေးမတ်ဝင်စို ဟို၊ ကပါယဉ္ဇာ ဝိုင်ပြုပြီး မှန်ကန်တဲ့စကား၊ မြောက်သွား မြက်ပင် ငေးလှိုက်ရင် တောင် အခြားသူအတွက် စေမာဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတယ်။ မှန်ကန်တဲ့စကား ပြောတဲ့သူသာ သြသရီဟယ်’

ဟုဆိုထားပေမူအေးခဲသောကြွယ်ဝချမ်းသာမှု စနုပျောက်အပေါ် လွန်ကဲစွာ ခက်ဖော့ယွယ်ပာပြင်းနှင့် မလားဘကြီးခြင်း တို့ကို မေ့တတ်စေရန် -

‘ဥစ္စာ ကံစေတင်၊ အကက်ဥစ္စာဟောင့်ပျံ၊ ပယ်စိပစ္စုန္နာဆိုကာ ကုလိက်ကိစ္စ၊ စီးစားစုကာ ကုလိက်မရနိုင်၊ စီးစား စီးစားလို့ မရနိုင်ပါဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့အသက်တို့တော့ ဥစ္စာကိစ္စ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပို့ရတယ်’

လပြည့်ကျော်မင်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈)

စသည်ဖြင့် နူးညံ့သည့် နည်းလမ်းများသုံး၍ သားသမီးဆုံးမသည် ပရိယာယ် အလွန်ကြွယ်လှိုက်ပါသော မဟာမော်ကွန်းကမ္ဘည်း ထွန်းလောက်သည့် အမေပါ။

အမေသည် ကပ်မတော်သား ဗာစီနိုရစ်တာသို့ စစ်ဖြေပြင်တာဝန်များ တမ်းဆောင်ရချိန် များသည့်အတွက် သားလေးယောက်နှင့် သမီး ငါးယောက်၏ ငယ်စဉ်ပေတင်ကော့ အလေးအပ ကာစပြီး ကွဲရ လျှင်ရန်ခွင့်ရင်ကြသည့် အချိန်ထိ နိစ္စဓူဝ ပြဿနာပေါင်းစုံ၊ မာခက်မာခဲပေါင်းစုံတို့ကို မြတ်နိုးသပ္ပာယ်စိတ် ကုဋေကုဋာယိုဖိတ်၍ မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်ကာ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းပေးခဲ့သည့် မြင်းပိုမိသက်ဖြင့်စသောနေရာမှ မေတ္တာမတက် အနန္တနှင့် မာကာမိခင် အမေပါ။

မီးဖွားပြီးကာစ သွေးနု သားနု အချိန်မဟုတ်မှ ပိုးမရ မရောဂါရှိမီ အပ်ပြာလည်း မရောဂါနိုင်ခဲ့သော အစမှ လက်ဆောင်းလေးတွေ လက်သီးဆုပ်ပြီး မြန်မြန်လိုက်သည့်အခါ လက်မလယ်လေး တစ်ချောင်းမှာ အကြောက်ပါပြီး ကွေးလျက်ကုန်ခဲ့တတ်ပါသည်။ ဆွဲဆန့်လိုက်လျှင် မျက်ရည်ကျသည်အထိ နာလှသော်လည်း သားသမီးများအပေါ် တစ်စုံတစ်ရာ ငြိမြင့်မှုမရှိ၊ ထာဝရ ကြည်ဖြူသောစိတ်နဲ့လည်းကောင်းနှင့် အနက် ရှိမ်းဆုံး မေတ္တာပိုင်ရှင် အမေပါ။

မေ့မရသည့်သာမက မျက်ဝန်းတွင် အစဉ် မြင်ယောင်လျက်ရှိသော အမေပုံရိပ်တစ်ခုမှာ လသာသည့် ညတစ်ည မိသားစုစုံလင်စွာရှိသည့်အချိန် အမေက ပြောင်းဖြေပြတ်၏ ပြောင်းဆန်လေးများကို ပန်းကန်ထဲဖြေပြီး ထည့်ပေးလိုက်၊ ကလေးများက စားလိုက်နှင့်

ကိုးယောက် တစ်ယောက်ပို့ ခြွေပေးရသည်မှာ လက်မလည်နိုင်ဖြစ်ပြီး ပူနေသော ပြောင်းဖူးကို အေးသည်အထိ ပဲစောင့်နိုင်တော့ဘဲ မြေပေးရသည့်အခါ ပုလွန်း၍ တစ်ချက် တစ်ချက် အပေ့မျက်နှာလေး ရှုံ့သွားသည်ကို သတိထားမိလာပါသည်။

'ဟော့ပြီ မစားကြည့်တော့အပေ့ပုလက် ပူနေပြီ၊ အမေ သနားပါတယ်' ဟု ပြောပေးသော်လည်း အစမှ ရှုံ့လက်ထဲ ပြောင်းဖူးပုလက် ဆက်ခြေရင်း -

'မားကြပါ၊ အမေ ကာမှမမြစ်ပါဘူး' ဟု ရွန်းစိုသော အပြုံးမျက်နှာဖြင့် ပြောရှုပါသည်။

'သားသမီးတွေကို ပဋိသန္ဓေများကို ငိုဝင်သံမှာ လှုပ်ရှားလာပြီဆိုရင် အမေဖြင့်လေ ပာမီဟာချိန်ကစပြီး မျစ်လိုက်ရတာ၊ မျစ်လိုက်မဝနိုင်ပါဘူးကွယ်' ဟု ကျေနပ်အားရမှုအပြည့်နှင့် ပြုံးရွှင်စွာပြောရင်း ငှမပင်ဖတ်ဟော်ထံမှ စိပို့ဒါရုမင်း၊ ဓဂဓဂဟီ မိဖုရားကြီးနှင့် သားတော် အလတသတ်မင်းသား အကြောင်း စပ်ဆိုထားသော စာသားများကို တစ်ပိုစီဆိုပြလိုက်၊ ရှင်းပြလိုက်နှင့် ရင်သွေးဟုက ချစ်မပမြစ်ရသည့် အကြောင်းများ ပြောပြလျက် -

ဝမ်းကြာတိုက်တွင်း၊ လှုပ်ရှားခြင်း ချစ်ခြင်း အဝပါ။
ဖဝါးလက်နှစ်လုံး၊ ပန်းလက်နှစ်သစ်က၊ ကျေးရု မွေးရ ချစ်မဝ။
မေတ္တာရေစင်၊ သွေးတိုပင်၊ နို့ချိုမြစ်စေသော အရှင် ကျေးဇူးတော် အခါခါတင်။

ဟု အသံနေ့ အသံထားဖြင့် ကဗျာမပီ၊ စာမညီ တတ်သလောက်

ညာတ်သုံးကာ စုတ်တရက်ဆိုပြလိုက်သောအခါ အားလုံးမျက်ရည်ဝိုင်းကြရပါသည်။

မေ့ဖျောက်၍ မရနိုင်သော တန်ဖိုးမာနုယိုက်တန်လှသည့် ရွှေးထွေးနူးညံ့သော စာဆိုရှင် အပေပါ။

အမေသည် ပုံကိုပတ်စပေးကိုလည်း ပြောပြအထိသလို ပြောပြတတ်ပါသေးသည်။ မဟော်သဘာ စာတိုတော်ထဲမှ သားတရားစီရင်နန်းတွင် ဘီလူးမနှင့် မိခင်ရင်ထဲမှ ကလေးလူကြွသည့် အကြောင်း၊ ပြောပြရာ၌ မိမိသားတမ်း၏ နာကျင်မှုဖြင့် ငိုကြွေးသံကို မကြားလို၍ လွတ်ပေးလိုက်ရသူ မိခင်ရင်၏ ရင်ကွဲမတက် စိစားရသည့်အဖြစ်ကို ပြောပြရင်း -

- မေ့ရင်သွေး၊ ငိုကြွေးပြီဆို အူနု ကျိတ်၊ အသည်းပြတ်သလို ကရုဏာထားလို့၊ သနားပါဆို ငိုလိုရင်၊ အမှန်၊ တောင်းပန်လိုက်မယ် ဖို့။

ဟု ရုတ်တရက် စပ်ဆိုပြလိုက်ပြီး မိခင်တို့၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာအပေါ် ရသမြောက်သောင့် ညွှန်းဖွဲ့ဆိုလျက် ပုံဖော်ပေးစွမ်းနိုင်ခဲ့ပါသော အမေပါ။

၁၉၅၇ ခုနှစ်လောက်က အလွန်ပြင်းထန်သည့် မှန်တိုင်းကုန်ခဲ့ပါသည်။ အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာတွင် ဘောလုံးကွင်း ရှိသည့်အတွက် လေကာပေးနိုင်မည့် အကာအကွယ်မရှိသောကြောင့် လေတိုက်ခိုက်ထိပြီး အန္တရာယ်ရှိနိုင်၍ အိမ်နောက်ဖေး အဆောင်တွင် ရွှေ့ပြောင်းနေသင့်သည်ဟု အမေက တွက်ဆပြီး ရေဖိုယိုမှ လေကြီးမိုးကြီးကျလာမည့် မိုးလေဝသ သတင်းကြားကြားဆင့်လိုအပ်သမျှ စားစရာ ဆေးဝါး၊ စာအုပ်များနှင့်အသုံးအဆောင်အားလုံး

မီးဖိုကအစ နောက်ပေးဆောင်သို့ ရွှေ
ပြောင်ထားလိုက်ပြီး မကြာမီ လေပြင်း
မုန်တိုင်း တစ်ဟုန်တည်း ပြင်းပြင်းထန်
ထန် ကျရောက်လာသောအခါ အိမ်
ခေါင်မိုးမှ သွပ်ပြားများ ကြွတက်၍
လွင့်ထွက်ခြင်း၊ အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင် ပြိုကျ
ခြင်းတို့ဖြင့် ဝုန်းဝုန်းခိုင်းခိုင်းမြည်ကာ
သည်ထိတ်ရင်ဖို ကြောက်စရာ အလွန်
ကောင်းလှသည့်အချိန်တွင် ကြက်သား
ပေါက် (၁၁) ကောင်နှင့် ကြက်မကြီး
ငှာ စားဖူးပါးပေးဖော်ရမ်း ပိုးရွေရစ်သို့
ပြေးလှိုင်း၊ အိမ်ဖောက်သို့ ခြင်းဝင်
လိုက် လုပ်ကာ ပျာပျားပျာပျာဖြစ်နေ
သည်ကို ကြည့်မိယောအခါ ကြက်သား
ပေါက် (၁၀)ကောင်သည် အိမ်ဖောက်
တွင် ရှိနေသော်လည်း ကြက်သားပေါက်
တစ်ကောင်မှာမူ ရေခဲထဲသို့ ငျောပါ
သွားသဖြင့် ကြက်မကြီးမှာ ရဟက်
မထားနိုင်ဖြစ်လျှင် မိုးရေထဲ ဟိုမပြေး
သည်မပြေးဖြင့် အမေပြောခဲ့ဖူးသော
ပဏ္ဍာမာရ်ကိုလို့ လုပ်နေသည့်အတွက်
အမေက ချက်ချင်း မိုးရေထဲဆင်းသွား
ပြီး ကြက်သားပေါက်လေးကို ဆယ်ပေး
လိုက်ရပါသည်။

ကြက်သားပေါက်လေး ပြန်ရပြီး
ကြက်ကလေး (၁၀) ကောင်ပြည့်သွား၍
ကြက်မကြီး ငြိမ်သွားသော်လည်း မလေ
နှင့် ပါလာသော သစ်ပိုင်းစကစ်နုက
အမေမှအစကိုခိုက်ခိုင်း ငွေ့ဖျားယိုဖိုးကျ
လာပါတော့သည်။

အမေသည် ဒဏ်ရာကိုင်ရမိခိုက်
သည်အပြင် ကြက်မနှင့် ကြက်သား
ပေါက်လေး(၁၁)ကောင်ကို မြင်းတောင်း
နှင့်တည့်ပြီး လူလာလိုက်ပါးသေးသည်။
'ကြက်မကြီးကိုကြည့်ပြီး မိခင်
ချင်း ကိုယ်ချင်းစာလို့ပါကွယ်၊ မိခင်
မေတ္တာဆိုတာ ဘယ်နှယောက်ရှိချိန်အခါ

ရွံ့မခံနိုင်ပါဘူး၊ သားသမီးများလိုလည်း
လျော့မသွားဘူး'

ဟု မျက်နှာပေါ်မှာ ငွေ့ဖျား
စီးကျနေရင်း ပြောပြရာသည် အမေကို
ကိုယ်ချင်းစာတရားပြည့်ဝသော ကရု
ဏာရှင်အမေဟု တင်စားချင်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ မုန်တိုင်းကျသည့်အချိန်
အတောအတွင်း ဝရန်းသွန်းကားဖြစ်၍
ရေစီးဖြင့် ဖျောပါပြီး သေဆုံးသွားသော
ကလေးများရှိသလို၊ အဆောက်အအုံ
များ ပြိုကျပြီး ထိခိုက်ပျက်စီး ပြင်းထန်
စွာရသောသူနှင့် သေဆုံးပျားစတာသူ
များ ရှိကြသော်လည်း အမေ၏ အမေ့
အမြင်ကြီးမားမှုကြောင့် သားသမီး ကိုး
ယောက်သာမက အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်များ
ပါ ပေးပေး၊ ရန်မမေဖြင့် နေရာ၊ ထိုင်
ပရု၊ စားစရာ၊ ဓနာကံရေး မပုပင်ရ
သည်အပြင် ကျောင်းစာအုပ်များပင်
လျှင် ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှု မရှိခဲ့ပါ။ အားလုံး
ငွေ့ငွေ့ပျော့ပျော့ ရှိခဲ့ကြပြီး အမေ ခိုင်
ယာပို၏ စာဖျက်စွာတစ်နဲ့တွင် -

အများကြီးမော့ရမည့်၊
သားသမီးဖောက်
မပြေးပျက်၊
သိမ်းကျုံးမဝင်လျက်
လောကပဲဟို၊
ကြံကြံနိုင် ရင်ဆိုင်လို့
ခွန်စားမာပြည့်နဲ့ မပြုပြင်လို့
ကြမ်းတမ်းမယ်ဆိုတဲ့
အနာဂတ်ကို
သွားမပက်လို့မို့။

ဟုပင် မုတ်ဟမ်းကင်နှံသော
အမေ့ရင်ထဲက ခံစားချက်ကို သိမယူည့်
အခါ သံမဏိမိတ်တယ်ဖြင့် စွမ်းစောင့်
ချက်များကို ရသမြောက်မအောင် ဖော်
ဆောင်ပေးစွမ်းနိုင်ခဲ့ပါသော အမေဟု
ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူရပြန်ပါသည်။

အမေသည် ည (၁၀) နာရီ
ကျော်လျှင် ရေနံဆီပုန်အိမ်လေးကိုင်၍
သားသမီးများ၏ အိမ်ရာတစ်ခုချင်းစီကို
လိုက်ကြည့်တတ်ပြီး စောင်လွတ်နေ
သည့် ကလေးကို စောင်မြဲပေးခြင်း၊
ခေါင်းအုံးနှင့် ခေါင်းလွန်နေလျှင် တည့်
မတ်ပေးခြင်း၊ မြင်မဝင်နိုင်စေရန် မြင်
ထောင်ကို ဓမ္မရာနှင့် လုံလုံမြဲမြဲဖြစ်ပေး
ခြင်းတို့ကို အစဉ်တစိုက် လုပ်ပေးလေ့
ရှိပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ည တစ်နာရီ
ခန့်လောက်တွင် တစ်ခါထလာပြီး ယပ်ပံ
လုပ်ပေးတတ်ပြန်ပါသည်။ ဟစ်ညလျှင်
အနည်းဆုံး ခုခံကြိမ် အိပ်ရာတိုင်းမှာ
လိုက်ကြည့်ပေးသည့် အမေကကျင့်ရှိ
ပါသည်။ မိမိကလေး ရှိလျက်နှင့်ဝင်
ကျန်ကလေးများအပေါ် ဂရုစိုက်မှု
လျော့မပျားခဲ့ပါသော မီးအိမ်ဖော်အမေ
ကို ညစဉ်ကမီးကပ်ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ဖံ ညသန်းခေါင်ရှိန်
မြင်ထောင်ထဲသို့ပင်လျက် ကလေးတစ်
ယောက်မျှမထား နူးစမ်းခြင်း လည်
ပင်းစမ်းခြင်းတို့ လုပ်နေသောကြောင့် -
'အမေ ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ်တွေ
လိုက်စမ်းနေရတာလဲ'

ဟု ကိုယ့်က ပေးသည့်အခါ -
'အမေ စိတ်ပျော့လေးပြီး အိပ်လို့
မရတာကွယ်၊ အမေကလေးတွေထဲက
တစ်ယောက်ယောက်တွေ နေမကောင်း
ဖြစ်နေရာပြီ' ထင်တယ်၊ ဘယ်သူ နေ
မကောင်းတာလဲ သိဆိုင်လို့ လိုက်စမ်း
ကြည့်တာပါ''

ဟု ပြောသည့်အတွက် ကိုကိုက
မုန်အိမ်ကိုင်ပေးပြီး အမေနှင့်အတူ
လိုက်ကြည့်သောအခါ အမုန်တကယ်
လည်း တစ်ယောက်ယောက်က
တွေ့ ချစ်ချစ်တောက်ပပြီး အမေ့နည်း
ကို တွေ့ရပါတော့သည်။

ကံမေ၏ လေးနက်သောမေတ္တာ
ကုမ္ပဏီများကြောင့် အလှူလိုသိနေတာပဲ
ဖြစ်မှာပါ။ ထိုဖြစ်ရပ်မျိုး မကြာခင်
ဖြစ်လေ့ဖြစ်တတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

မေအဖြူညီညီလင် မေတ္တာမေ့ရင်
တို့ မဟုတ်ခြင်းဖြင့် ခိုးဆင်းပေးပါသည်
ထူးဆန်းလှသော မနောပိညာဉ်ပိုင်ရှင်
အမေပါ။

သားသမီး ဝမ်းယောဟ်၏ ဝဉာ
ရေးစရိတ်စကား ကုန်ကျမှုများအတွက်
ဖြိုဖြင်ပျက်တိုသည့်စကား တစ်ကြိမ်
တစ်ခါမျှ မပြောခဲ့ဖူးတာသည့် မာမေ။

သားသမီးတွေရဲ့ ကွဲခွာကပ်
ပေးပေးမှုမှာ သိပ်ကြည့်ရတဲ့ အရသာကို
ကိုက်အကြီးကြီးနဲ့မပြီး မေးတာကောင်း
စားစီးရတဲ့ အဝမ်းနဲ့တောင် မလဲနိုင်ပါ
ဘူးကွယ်။

ဟု ပီတိအမြင်နှင့် ဂုဏ်ယူတတ်
သော စုန်မေ့ မေတ္တာပိုင်ရှင် အမေကို
သားသမီးများမာယုဟ် မေတ္တာတရား
အစမ်းစစ်ခိုင်းဖို့ လူသားအဖြစ် ဂုဏ်
ယူရပါသည်။

ကောင်းကင်တွင် လမ်းထိန်
ထိန်သာသော ညမျှော် အမေက လမ်း
ကြီးကို ဝေးမောကြည့်ရင်း လက်အုပ်စွဲ
ယာ ဆုရားဂုဏ်တော်များ ရွတ်ဖတ်
သရဏ္ဍာယ်ပြီး -

“မိုးလမင်းကြီးရယ်၊ သားတို့
သားဘယားဝေးကွာဖို့ ဆုတောင်းပေး
နေပါတယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်းရပ်၊
တစ်နေ့မှ မမေ့ပါဘူးဆိုတဲ့အကြောင်း
သားတွေကို ပြောဖြစ်အောင် ပြောပေး
ပါနော်”

ဆိုပြီး ကရုဏာသံဖြင့် စိတ္တဓ
ဆန်ဆန် လေးနက်စွာ တတွတ်တွတ်
ပြောဆိုသည့်အခါ ကြားရသည့်နဂိုပင်
ဖျက်ရည်ကုခဲရပါသည်။

ငယ်စဉ်ဘဝက သားသမီးများ
ကို မိုးလမင်းကြီးဆီမှ တမင်းဆီဆင်းကို
မေ့လုပ်ပန်းနှင့် တောင်းပေးခဲ့ဖူးသော
အမေ၊ သားသမီးများ ကြီးပြင်းလာသည့်
အချိန် နိုင်ငံတာဝန်တမ်းဆောင်နေ
သော အရွယ်မှာပင် ဖိုးလမင်းကြီးက
တစ်ဆင့် ကမ္ဘာစကားပေး ပို့ပေးနေပေ
ပြန်ပါတသေးသည့် မာမေအဖြစ်ကို တွေး
တာ သနားတရုဏာ ဖြစ်ရပါသည်။

မာမေ့ မေတ္တာများက အပုန်
တတယ်လည်း စူးရှကိရောက်မှု ရှိလှပါ
ပေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ တာဝန် ထမ်း
ဆောင်နေသော တစ်ခေတ်အသီးသီး
မှ ဗွင့်ရရှိ၍ ပြန်လာကြသောအခါ -

“သားဟိုပေ၊ ညအချိန် စစ်
ကြောင်းထွက်ရင်း လသာသာနဲ့ မာမေ့
ကို သတိရလိုက်ကား”ဟု ပြောကြသည်။

ဖုန်းဆက်ခြင်းကက်ပင် ကိရောက်
ပြန်သန်မှုရှိလာပါပေသည်။ ဆက်သွယ်မှု
စရိတ်မှာပြင်ပ ပဋိ အချိန်မရွေး နေရာ
ပလမ္မ ဆက်သွယ်၍ ရနိုင်ပါသော ဝတ္ထု
တစ်ပွဲမှာ ဟုယှဉ်မရနိုင်သည့် မေတ္တာ
မခေ့ပိုင်ရှင်အဖြစ် မှတ်ကျောက်တင်
ခံနိုင်ပါသော အမေပါ။

မေးကမ်းလျှောက်ခံမှု မာမေ့ကို
လည်း ကြည်ဖြူသဒ္ဓါထက်သန်စွာဖြင့်
သိမ်း ကျောင်း၊ ရဟန်း တစ်ထုတန်း
ပေးလှူခဲ့သည့် ဝံသာနုရက္ခိတ တရား
ပြည်ဝလှသော အမေ။

အမေ့လုပ်ရပ် အစုစုတို့ စေတ
သေချာမှုနှင့် လေးနက်စွာ တွေး ရေး
ဖော်ပြရသည့်ဦးသော် မမောမပန်း
ရေပြေ၍ ကုန်မိညီမထပ်ပါ။

အမေ နှစ်သက်သော အရောင်
ကြွေပြား တွတ်ဂူလေးထဲမှာ အမေ
ထာဝရအိပ်စက်ရန် လုပ်ပေးခဲ့သော်

လည်း အမေကဲ့သို့ ဂရုတစိုက် မကြည့်
နိုင်ခဲ့ပါ။ အမေကဲ့သို့ မေတ္တာတပေါင်း
ထွင် သရဖူဆောင်းနိုင်ခဲ့သော အမျိုးမ
မေတ္တာရှင်ဖြစ်ပါပေသည်။

အမေ ထာဝရ ဖို့နေဆဲပါ။
အမေ၏ ပိုပ်ယာရီ စာသားများကို မတ်
မူရင်း၊ အပေမေတ္တာတရားများကို တမ်း
တရင်း ရွေးထွေးလိုက်မောစွာ နိစားနေ
ရ၏ပါ အမေ။

မည်သည့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာမျိုး
ကမူ အမေ၏ စေတနာအရည်အသွေးကို
ကုလျှင်နိုင်၍ မမိနိုင်ပါ။အမေဟု မာမာ
ပီခင် ပွဲကိုခံမူင်မား စာပန်းချီဖြယ်
ပျန်း၍ မှတ်တမ်းတင် ဂုဏ်ပြုမေးသား
ရင်း မြင်မြတ်ရာ ကိုဌာနမှ ကာရု အနု
ပေးမှာ ဝေါဆီနိုင်ပါစေကြောင်း
ဆုမွန်ကောင်းပေးပေးလိုက်ရပါသည်။

နိုင်(ပညာရေး)

လပြည့်နန်းဖျောင်း (အောက်တိုဘာ ၂၀၀၈)

www.burmeseclassic.com

စိန်စင်စင်

စာပေးဝတ္ထု

လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ် ခိုက်ခိုက်တုန် ချမ်းအေး
လှသော နေ့တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်က လမ်းပေါ်မှ ပိုက်ဆံ
အိတ်တစ်လုံးကို အမှတ်မထင် တွေ့ရှိခဲ့သည်။ အထဲတွင် ဘာ
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အချက်အလက်မျှမပါ သုံးပေါ်လာ
မျှနှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ထည့်သွင်းသယ်
ဆောင်ခဲ့မှုကြောင့် တွန့်ကြေနေသော
စာတစ်စောင်သာ ပါရှိသည်။

ဆုတ်ပြုထားသော စာအိတ်
ပေါ်တွင် ဖတ်၍ရသည်မှာ စာပို့
သူ၏ လိပ်စာ၊ ကျွန်တော်က
စာကိုဖွင့်ဖတ်လိုက်ရာ စာက
၁၉၂၄ ခုနှစ်၊ နှစ်ပေါင်း
(၆၀)ကျော်က ငေးသား
ထားခဲ့သော မာဖြစ်ကြောင်း
တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော်က
ပိုက်ဆံပိတ်ပိတ်ရှင် ပြည်သူ့မည်ဂါ
ဖြစ်သည်ကို သိလွန်စေ ရလိမ့်
မော်လင့်ရက်ဖြင့် စာကို ဂရုစိုက်
ဖတ်သည်။

မာမာ သဟားရိုးကျ ရည်းစားစာပိုင်
ဖြစ်သည်။ စာမေ့လျက် ကိမ်စေ့ နူးညံ့စွာဖြင့် 'ပိုက်ကယ်'
ဆိုသူ၏ ကျွမ်းကျင်စွာ သွန်သင်ပေးပေး ဆွဲဆွဲ
ကြောင်း သို့တင်စေ သူမအနေဖြင့် ယူကို တာမြဲချစ်နေမည်ဖြစ်
ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ အောက်တွင် 'ဟယ်နာ' ကို
လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည်။

မိုးရိုးနှင့်လှပပဝဂ္ဂ စာတစ်စောင်ပင်။ သို့သော် 'ပိုက်
ကယ်' ဆိုသော အမည်မှအပ ပိုင်ရှင်ကိုဖော်ထုတ်ရန် လမ်းစ
မပြင်း သို့နှင့် ကျွန်မတို့က နှစ်စမ်းနေ့စွာသို့ အာဇာနည်
တောင်းခံခဲ့သည်။

"မိမိပါဌာ အကူပေးပြီအတိုင်းခံရမှာတော့ ခပ်ဆန်း
ဆန်းပါပဲ။ ကျွန်တော်ဟောကံရတဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ပိုင်ရှင်ကို
မျှမနာပါကလဲ၊ ပိုက်ဆံအိတ်လွှဲပြောင်း ကာကွယ်ပေးတဲ့ လိပ်စာပဲ့
ဟယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကိုများ ပြောဖော်နိုင်ပလား"

နှစ်စမ်းနေ့စွာမှ အတိတ်ရောက် သူ၏ ကြီးကြပ်
ရေးမှူးနှင့် ဆက်သွယ်ပေးသည်။ သူမက စာပါလိပ်စာဖြင့်
တယ်လီဖုန်းတပ်ဆင်ထားကြောင်း သို့သော် ကျွန်တော်ကို
ဖုန်းနံပါတ်မပေးနိုင်ကြောင်း ပြောသည်။ သူမအနေနှင့်

ထိုဖုန်းနံပါတ်ကို ဆက်သွယ်
ကာ အကဲခတ်ကြောင်း မှန်းပြမည်
ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသူက ကျွန်တော်နှင့်
ကေားပြောလိုသည်ဟုဆိုလျှင် ဆက်သွယ်ပေး
မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြန်ကြားသည်။ ကျွန်တော်က အနည်းငယ်
စောင့်မြဲမည် သူမက ပြန်လည်ဆက်သွယ်သည်။

"ဟိုဟာ ကမ္ဘာပေါ်တစ်ဝယ်က ချစ်နဲ့ စကားပြော
'မယ်တဲ့'
ကျွန်တော်က ထိုအမျိုးသမီးကို 'ဟယ်နာ' ဆိုလျက်
ဂိုဏ်းဝင်ဟု ငေးသည်။

"ဟို သိတာပေါ့၊ ကျွန်မတို့က မိမိကို ကယ်နာ
မိသားစုဆိုတာ ဝယ်ခဲ့တာ"
"အခု သူမတို့ဘယ်မှာ ဖြစ်နေတုန်းဆိုလို့မလဲဆိုတာများ
သိပါသလား" ဟု ကျွန်တော်ကမေးသည်။

"ဟယ်နာက သူမမေကို နှစ်ဖွားဟန်ကြာကာ သက်
ကြီးရွယ်ဟိုစောင့်အရှောက်နေတော့တဲ့ ပိုဏားခိုက်ယယ်၊ အဲဒီ
ဝေဟာကနား ယမ်းဖြစ်သူကို ပြောခဲ့နိုင်မလား"

ထိုအမျိုးသမီးက ဝေဟာအမည်ကို ပြောပြသလို
ကျွန်တော်က ဖုန်းဖြင့်ဆက်သွယ်ရာ 'ဟယ်နာ' ၏မိမိနှင့်
လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ မြေကြားသေအမျိုးသမီး
က 'ဟယ်နာ' ရှိနိုင်ဖွယ်ရှိသော လိပ်စာကို ပေးသည်။

www.burmeseclassic.com
လိပ်စာနံပါတ် (ဆက်သွယ်ရန်) ၂၀၀၈

ကျွန်တော်က ဖုန်းဆက်သည်။ မြေကြားသော အမျိုးသမီးက ဂရုအခါ ဟယ်နာကိုယ်တိုင်ပင် သက်ကြီးရွယ်ယိုစောင့်ရှောက်ရေးလောကတွင် နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း ရှင်းပြသည်။ သူမက ဖုန်းနံပါတ်ပေးရာ ကျွန်တော် ဆက်သွယ်ခဲ့သည်။

“ကွက်ပါကယ်၊ ဟယ်နာက ကျွန်မတို့မိဖုရားပါ”

ကျွန်တော်က ခေတ္တပင်မတော်၍ သူမနှင့် ဖယုခိုင်မည်လားဟု မေးသည်။ အချိန်ဟု ပြ (၁၀) နာရီထိုးလျှင်။

ညွှန်ကြားရေးမှူးက -

“ဟယ်နာ ဟိပ်ကောင်းဟိပ်နေလောက်ပြီ၊ ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့တော့နို့တယ်၊ သူက နေ့ခင်းကံမှာ ရွပ်ပြင်သံကြားကြည့်တောင်းကြည့်နေနိုင်တယ်”

ညွှန်ကြားရေးမှူးနှင့် အစောင့်တစ်ဦးတို့က ပေဟာ တံခါးတွင် ကျွန်တော်ကို ကြိုနေကြသည်။ ကျွန်တော်တို့က တတိယထပ်သို့ တက်သွားကြကာ သူနာပြုဆရာမနှင့်တွေ့ရာ ‘ဟယ်နာ’ မှာ ရွပ်ပြင်သံကြား တကယ်ပင်ကြည့်နေကြောင်း ပြောသည်။

ကျွန်တော်တို့က စည်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။

ဟယ်နာကား ငွေရောင်ဆံပင်များနှင့် နွေးထွေးသော အပြုံး၊ ခပ်ပင်တယ်သော မျက်လုံးများဖြင့် နှစ်လို့ဖွယ် အဘွားကိုး ကျွန်တော်ဟာ ဝိုက်ဆံပိတ်အကြောင်း ပြောပြတာ မာတို သူမကား ပြသည်။ မာကိုပြင်လိုက်သည်အခိုက်တွင် သူမက သက်ပြင်းတစ်ချက် ရှုလိုက်သည်။

“လူလေး၊ ဝီမာဟာ အဘွားနဲ့ ဝိုက်ကယ်တို့ရဲ့ ငနာဟိ ဆုံးအဆက်အသွယ်ပါ”

သူမက အခြားတစ်ဖက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ငေးစိုက်ဆင်ခြင်ဟန်ဖြင့် ပြောသည်။

“ငါက သူတို့သိပ်ချစ်ခဲ့တာ၊ ဒါပေမဲ့ ငါက အဲဒီတုန်းက (၁၆) နှစ်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ အမေက သိပ်ငယ်သေးတယ်လို့ ယူဆတယ်၊ သူက သိပ်ချောတာ၊ သိတယ် မဟုတ်လား၊ ဂိုဏ်း(၆)ဘွန်းမင်းသား ရှောင်ကွန်နီလိုအုံး”

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးစလုံး ရယ်လိုက်ကြသည်။ ဝေဟာ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးကိုထားခဲ့ကာ ထွက်ခွာသွားသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ သူနာမည်က မိုက်ကယ်ဂိုး(လ်)စတိုင်းပါ။ ရှင် သူ့ကိုများတွေ့ရင် အဘွားက အပြုသတ်ရနေတယ်လို့ ပြောပေးပါ။ အဘွား လုံးဝတိမ်ထောင်မပြေခဲ့ဘူး” ဟု သူမက

မျက်ဝန်းအစုံတွင် စို့ထွက်လာသော မျက်ရည်များကြားမှ ပြူးလျက်ပြောသည်။

“တယ်သူမှ ဝိုက်ကယ်နဲ့ ယှဉ်လို့မရဘူး ထင်ပါနဲ့ ကျယ်”

ကျွန်တော်က ဟယ်နာကို ကေးဇူးတင်စကားဆိုကာ နှုတ်သတ်လျက် ပထမထပ်သို့ ဓာတ်လှေကားဖြင့် ဆင်းလာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်က တံခါးတွင် ရုပ်ရနေစဉ် အစောင့်က မေးသည်။

“ဟယ်နာဆီက အကူအညီရခဲ့သလား”

သူမအနေနှင့် သဲလွန်စေးလျက်ကြောင်း ကျွန်တော်က သူ့ကိုပြောသည်။

“နာမည် အပြည့်အစုံတစ်ခုတော့ ရလာခဲ့ပါတယ်၊ ပါပေမဲ့ အခိုက်အထန်တော့ ဒီကိစ္စကို ဆက်မလုပ်ခနားကူး”

ကျွန်တော် ဟစ်နေလုံးနီးပါး ဝိုက်ဆံပိတ်ပိုင်ခွင့်ကို ရှာနေခဲ့ကြောင်း ရှင်းပြသည်။ ကျွန်တော်တို့ စကားပြောနေကြစဉ် ကျွန်တော်က အစောင့်ကို နေရာကြီးအနီးရောက်ပြန်ချည်ပေးသော အညှီရောင် သားခရိုင်ကံဆီအိတ်ကို တုတ်ပြလိုက်သည်။

“မဟေ့... ဝီပိုက်ဆံပိတ်ကို ကျွန်တော်ငေးတောင်း ဂါကယ်ဗျား၊ အဲဒါ မမ္မတာဂိုး(လ်)စတိုင်းဟာပါ၊ သူက အပြုပျောက်တက်တာ”

“မစ္စတာဂိုး(လ်)စတိုင်းဆိုတာ တယ်ဂျလ်”

ဟု ကျွန်တော်က မေးသည်။

“သူက ရှင်ထပ်မှာနို့တဲ့ အဘိုးထိုက်တစ်ဦးပါ၊ အဲဒါ မိုက်ကယ်ဒို(လ်)စတိုင်းနဲ့ ဝိုက်ဆံပိတ်ဆိုတာ ခသနာပါကယ်၊ သူက မကြာခင် လမ်းလျှောက်ထွက်လေ့ရှိတယ်”

ကျွန်တော်က အစောင့်ဖြစ်သူကို ကေးဇူးတင်စကား ပြောကာ ညွှန်ကြားရေးမှူးနှင့်ခန်းသို့ အပြေးသွားလျက် အကြောင်းနုံကို ပြောပြလိုက်သည်။ သူက ကျွန်တော်နှင့်အတူ ရှစ်ထပ်သို့ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်က မစ္စတာဂိုး(လ်)စတိုင်း ပအိပ်သေးစေရန် ရှိခိုးဆုတောင်းမိမိ။

“သူ စည်ခန်းထဲမှာပဲ ရှိခိုးမယ်ထင်တယ်”

ဟု သူနာပြုဆရာမက ပြောသည်။

“သူက ညဘက်မှာ ဓာတ်စရာကကြိုက်တယ်”

ကျွန်တော်တို့က မီးဖွင့်ထားသော အခန်းဆီခံဖွား ခဲ့ကြသည်။ လူတစ်ယောက်က ဓာတ်စနေသည့် ညွှန်ကြားရေးမှူးက ၎င်းတို့ ဝိုက်ဆံပိတ်ပျောက်ခြင်းကို ရှုမေးသည်။

လှည့်ပန်းပွဲပွဲ (အောက်တိုက်တာ ၂၀၁၈)

www.burmeseclassic.com

မိုက်ကယ်ရီး(လ်)စတိုင်းက မော့ကြည့်သည်။ ဘောင်း
ဘီနောက်အိတ်ကို စမ်းကြည့်ပြီး ပြောသည်။

“ဘုရားရေ . . . ပျောက်နေပြီ”

သူက ပိုက်ဆံအိတ်ကိုမြင်သည်နှင့် စိတ်သက်သာရာ
ရသွားတာ ပြီး၏။

“ဟုတ်တယ်၊ ဒီပိုက်ဆံအိတ်ပါ။ ဒီနေ့လယ်က ကျ
ပျောက်ခဲ့တာ ဖြစ်မယ်။ မင်းတို့ ဆုချချင်တယ်”

“မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကော့ဇူကင်ပါတယ်”

ဟု ကျွန်တော်က ပြောသည်။

“ပါပေပု ကျွန်တော်က ဟာကို မပြောစရာတစ်ခုရှိတယ်။
ပိုက်ဆံအိတ်ကို တယ်သူရိပ်ယာလို့ဆိုတာ ယုံချင်တဲ့
စဖျက်လုပ်
မျက်နှာ အထဲက စာကို ကျွန်တော်ဖတ်ကြည့်ခဲ့ပါတယ်”

သူ့မျက်နှာပေါ်ကတစ်ပြုံး ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

“မင်း အဲဒီစာကို ဖတ်ခဲ့တယ်”

“ဖတ်ခဲ့ရင် ခက်တာပဲ ဟယ်နာ ဘယ်မှာရှိတယ်ဆို
တာကိုပါ သိတယ်လို့ တင်တယ်ဗျ”

သူ့မျက်နှာ ပြုံးပျော်ပြီးရင်ပြုံးသွားသည်။

“ဟယ်နာ သူဟယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ မင်းသိတယ်။ သူ
အရင်ကလို့ ချောတုန်းပဲလား”

ကျွန်တော်က ကဲ့စော့သွားသည်။

“ကော့ဇူကင်ပြီး ငါ့တို့ပြောပါဗျာ”

ဟု မိုက်ကယ်က မေးကြားသည်။

“သူ့နေရာကတစ်ပါးတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒါ ယုံခဲ့တုန်းက
စာတိုင်း ချောမောနေတုန်းပါပဲ”

“သူ ဟယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ ပါ့ကိုပြောပြနိုင်မလား။
သူ့ကို မနက်ဖြန် ငါ ဖုန်းဆက်ချင်လို့ပါ”

သူက ကျွန်တော်လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ပြီးပြောသည်။

“မင်း သိလား။ အဲဒီစာရောက်လာတော့ ငါ့ဘဝ
ဆုံးပါးခဲ့တာပါပဲ။ ငါ ဘယ်တုန်းကမှ ကိမ်ကောင်မပြုခဲ့ဘူး။
ငါ သူ့ကို အမြဲချစ်နေခဲ့တာပါ”

“မိုက်ကယ်” ဟု ကျွန်တော်ကပြောသည်။

“ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ”

ကျွန်တော်တို့လုံးယောက် တတ်လှေကားဖြင့် တတ်ယ
ထပ်လို့ ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့က ဟယ်နာထိုင်
လျက် ခုန်မြင်သံကြားကြည့်သော ဧည့်ခန်းသို့ လျှောက်သွား
ခဲ့ကြသည်။ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဟယ်နာထံသို့ သွားသည်။
“ဟယ်နာ” ဟု သူက ညင်သာစွာပြောသည်။

“မိလူကို ခင်ဗျားသိသလား”

မိုက်ကယ်နှင့် ကျွန်တော်တို့က တံခါးဝတွင် ရပ်လျက်
စောင့်နေကြသည်။ သူမက မျက်မှန်ကို နေသားထဲက ခွဲစေ
လျက် တွေ့မှုကြည့်သည်။ သို့သော် စကားတစ်ခွန်းမျှမပြော။

“ဟယ်နာ . . . ဝါ မိုက်ကယ်လေး၊ မိုက်ကယ်ရီး(လ်)
စတိုင်း၊ ခင်ဗျား မှတ်မိလား”

“မိုက်ကယ် . . . မိုက်ကယ် . . . ရှင် ခန့်”

သူက သူမအပါးသို့ ဖြည်းညင်းစွာ လျှောက်လှမ်း
လာသည်။ သူမက ရပ်နေလျက်၊ ယိုမနက်က မပွ့ဖက်ကြ
သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် ဝံ့ဖွယ်ကမ်းပူပေါ်တွင်ထိုင်ကာ စကား
စတင်ပြောကြသည်။ ညွှန်ကြားရေးမှူးနှင့် ကျွန်တော်တို့က
ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးလုံးက ငိုကြွေး
ကြလျက်။

“ဘုရားသခင်ရဲ့ ကောင်းချီးပေးမှုကို မြင်တယ်မဟုတ်
လား” ဟု ကျွန်တော်က တည်ငြိမ်စွာ ပြောလိုက်သည်။

“ဖြစ်ရမယ့်ကိစ္စတစ်ခုလား မြစ်ကိုဖြစ်ရမှာပါပဲ”

ရက်သတ္တသုံးပတ် လွန်ပြောက်သောအခါ ညွှန်ကြား
ရေးမှူးထံမှ ဖုန်းဆက်လာသည်။

“ခင်ဗျား တနင်္ဂနွေနေ့မှာ တခြားအလုပ်တွေကို ထား
ခဲ့ပြီး မင်္ဂလာဂွံတစ်ဝိုက်ကို တက်ရောက်နိုင်မလား”

သူက အဖြေကို မစောင့်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ မိုက်ကယ်နဲ့ ဟယ်နာဟို စုလျှားရစ်
ပတ် လက်ထပ်ကြမလို့”

လုပ်သော မင်္ဂလာဂွံတစ်ဝိုက်၊ ဝေလာနေပုဂ္ဂိုလ်များ
အားလုံး တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ဟယ်နာက ယခုခင်မိရောက်
ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး လှပနေသည်။ မိုက်ကယ်က နက်
မြာရောက်ရုံရုံပဲ ဝတ်စုံကိုဝတ်လျက် အပေါ်မြင့်မြင့်နှင့် ဝေဟာ
က သူတို့ကို သီးသန့်အခန်းတစ်ခန်း စီစဉ်ပေးသည်။ သင့်
အနေနှင့် (၅၆) နှစ်အရွယ် သင်္ကြံသစ်နှင့် (၅၈) နှစ်အရွယ်
သင်္ကြံသစ်ကို ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်များကဲ့သို့ ပြုမူနေကြ
သည်ကို မြင်တွေ့လိုပါက ဤစုံထုတ် ကြည့်ရပါမည်။

နှစ်ပေါင်း (၆၀) မှု ကြာညောင်းခဲ့သော အချစ်ဝုံပြင်
၏ လှပသေဆပ်သော ဇာတ်သိမ်းပါပေး။

(၁၁/၂၀၁၂ ထုတ် Reader's Digest မဂ္ဂဇင်း
Arnold Fine ရေး Letter in the Wallet တွဲ ဖြန့်ချိသည်)

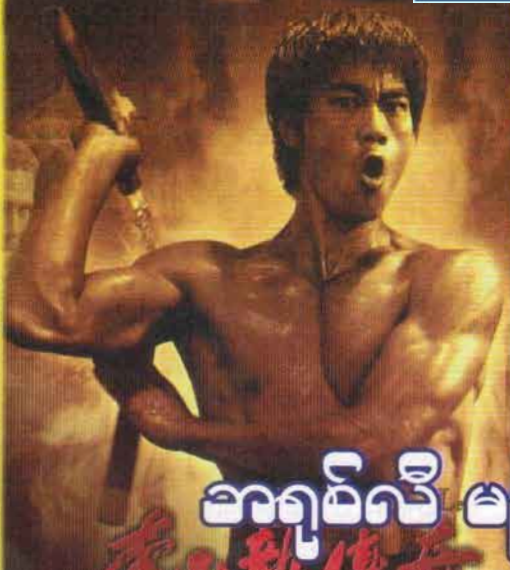

Who Was Bruce Lee?

BURMESE
CLASSIC
.com

ဘရုတ်လီ မည်သူလည်း

李小龍 (ဒီပဲန) မြန်မာပြန်ဆိုသည်။

(ယခင်လမှ အဆက်)

အခန်း (၆)
သင့်တွေ့မှစေရာရာ ပြယုဂ်

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ဟောင်ကောင်ခရီးစဉ်တွင် ဟာသက် ရစ်သတ်တို့နှင့်ရှိ ဘရစ်ကို ချစ်ခင်ကြည်ညိုကြသည့် ဟားမေး သူ ပရိသတ်တို့မှာ သူ့သွေးစေရာတွင် ခက်ဆုံးအကြောင်းသည်။ လူထုပရိသတ်မှာလည်း သူတို့ ယာချောက်နှုတ်ဆက်ကြသည်။ စားသောက်ဆိုင်တွင် သူ ညစာ စားသောက်သည့် အခါများ နှစ်လည်း သူတို့ ငေးပေးကြည့်နေကြပြီး သူတို့မိတ်ဆွေအပေါင်း အသင်းတွေကို တီးတီးဖျားဖျားဆိုကြသေးသည်။ တွေ့ဆုံစကား ပြောပွဲ စံဉာဏ်အထက်ကလည်း သူတို့ အင်တာဗျူးပိုင်ကြသည်။ မှုပ်မြုပ်သံကြားမဝေသာ ပြက္ခတ်များကလည်း သူ့နဲ့ ကွန်ဖူ ဝဏ္ဏ သရုပ်ဖော်ပြသမှုကို ပြသပေးစေလိုကြသည်။

ဘရစ်က သူ့အပေါ် ဟာရုံခိုက်မှုအားလုံးကို အနည်း အကျဉ်း အံ့ဩမိရသည်။ ကိုအမိရုံတွင် ဟောသင်ကောင်မဲ့ 'ဟားဟားမိမိကောင်' ရုပ်သံဆက်လမ်း ပြန်လည်ပြောနေသည်။ ဒေသခံတို့က ဟားဟားမိမိကောင်ဟု မခေါ်ပေါ်ခြင်းမပြုသဲ သင်္ကေတအား ရေပန်းစား လျှောက်ဖျားနေသော သရုပ်ကို 'ကေကိုရီး' ဟုခေါ်သော ဟာပရိသတ်ပြောသည်။ သူတို့က 'ဟေဟို' ဟုခေါ်သောအပေါ် ဝက်လူခေါ်ကြသည်။ အဆိုးတွင် ဟာပရိသတ်ကောင်မဲ့ခိုက်မှာ အခင်ကလေးကြီးများပြီး အလား အလာကောင်သည့် ရုပ်သံလမ်းတစ်ခုအဖြစ် ဟာမေရီပန် မှုပ်မြုပ်သံကြား ပြသမှုအခါမှစ၍ သင့်သွင်းစဉ်အားရစရာ ယုဂ်

ဟောင်ကောင်တွင် ဘရစ်အပေါ် ကြိုဆိုလက်ခံမှု သည် တရုတ်ပြည်၌ ရုပ်ရှင်မြင် သူ့အသက်မွေးမှုလုပ်ငန်း

ကကလိုကို ကောင်မားလျာမြင်းဟု သူ့အထောက်အပံ့ပြန်သည်။ စာကယ်ရှင်သေ သူ့အနေဖြင့် ဟောင်ကောင်တွင် ထူးချွန် ပြောင်းပြောင်းရာ ဇွန်ခွင်ပင်သားသာ မြစ်လာပါမူ အမေရိ ကန်ပြည်ထောင်စု ရုပ်ရှင်လောက၌ သူ့ပြောင်းရွှေ့ရမယကော မည်။ ထိုပြင် ဟောင်ကောင်တွင် မှုပ်မြုပ်ကားများ မန်တီး လက်ကိုင်ရန် အခြေအနေ အကြောင်းအရာကောင်မဲ့တွေ အများအပြားပင် ရှိလေသည်။ ပြုမေသတွင် အတိတ်ကွင်း များ မည်သို့ပင်ပုံ မန်တီးခြင်းအားဖြင့် ဝန်ထုပ်ကပေါ် အဖျက်အပင်သြဇာ ပိုမို ပိုမို ရန်ခိုင်မေမည်။ သူ့အလိုရှိသည့် ရှည်လမ်းအတိုင်း မှုပ်မြုပ်ကားများသာ မန်တီးလုပ်ကိုင်နိုင် ဟာ အမေရိကန်တွင် တရုတ်ရုပ်ရှင်ကားများ မည်သို့ပြန် ပြောင်းလဲလာမှုအပေါ် သတိမမ့်စေရန် သူ့အထောက်အပံ့ ပြန်နိုင်ကြောင်း ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

လူကြိုက်ဆုံး (အောက်တိုဘာ ၂၀၀၈)

"ကျုပ်ရဲ့ ပထမဆုံး တရုတ်ဇာတ်ကား ဖန်တီး
မပြုသခင်က ကရုတ်ရှင်ရှင်ကားတွေဟာ သဘောဝ
ကျကျ အမျိုးအစားထဲ မပါဘူးလို့ ထင်မှတ်ရတာပဲ"
ဘရစ်က ဆိုလာသည်။

"ဖဲဒီကားတွေထဲမှာ မာဖူကရာတွေက
ပိုလွန်းနေပြီး ခုန့်ပိုမိုရက် အခန်းတွေဟာလည်းအများ
သာ။ အားလုံးခြုံကြည့်ရင်တော့ သဘာဝ မကျကာ
ကိုပဲ ရကု နေရလေ"။

ဦးလင်ဝင်းတေးဝတ်စုံနှင့် ဂျိတ်ကူးသော ဘရစ်ရဲ့ ပထမ
ဆုံး ရုပ်ရှင်ကားဟာ "စရာမဆရာကြီး ဖြစ်ပြီး ဂရုဉာ နဲ့တွင်
ရုပ်ရှင်ပြုသခဲ့သည်။ (ယုံရုပ်ရှင်ကားခေါင်းစီးနာမည်ကိုပင်
များကြားမိ မာပေဇီကန်ပြည်ထောင်စုတွင် "အမျက်ကြီးတဲ့
လတ်သီး" ဟု ခြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်ခဲ့သည်။)

ထိုစရာမဆရာကြီး (Big Boss) ဇာတ်ကားတွင်
ဘရစ်သည် "ချမ်း" (Cheng) ဟု နာမည်တွင်သော လူငယ်
တစ်ဦးအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရသည်။ ဆွေမျိုးသားချင်း ဇောက်
စပ်သူနဲ့ မရဲဘဲစက်ရဲတွင် ဥဒ္ဓူ တလုပ်လုပ်သည်။ ချမ်းက
သူငယ်လောအခါမှ ရန်ပုံဖြစ်ပါဟု မိခင်ဖြစ်သူအား ကတိ
ပြုထားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူ့သားချင်း ကွယ်လွန်သည့်
အခါ သူ့မာမာနေဖြင့် ကက်ကဝတ် ချီးဖောက်ရန် ကိုအပ်လာ
ခဲ့ပြီး စက်ရဲတွင်းမှ မူးယစ်သေးဝါး ဦးထောက်ရောင်းချနေသည့်
ရာဇဝတ်မှုများကို တိုက်ခိုက်ရေရှင်းရတော့သည်။ စရာမ
ဆရာကြီးသည် ဘရစ်အနေဖြင့် ပထမဆုံးရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်
အဖြစ် ပါဝင်တင်ဆက်ခြင်းဟုသာ သတ်မှတ်ရပေသည်။

ယောင်ကောင်တွင် 'မရာမဆရာကြီး' လတ်ကားကို
ပွဲဦးထွက် တင်ဆက်ပြသသည့်အခါ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်
တို့မှာ ငြိမ်ချက်သားကောင်းလှသည်။ ထိုရုပ်ရှင်ကားအပေါ်
ပရိသတ်တွေ မည်သို့မည်ပုံ တွေးတောသုံးသပ်သည်ကို ဘရစ်
သေချာပေါက် မသိနိုင်ပါချေ။ သို့သော်လည်း နောက်ဆုံး
ဇာတ်သိမ်းခန်းပြီးဆုံးသည်တွင် ရုပ်ရှင်ရုံတွင်း မီးရောင်များ
လင်းလက်လာသည့်အခါ လူတိုင်းပင် ပြင်းပြင်းပြပြ လက်ခုပ်
ဩဘာသံပေးကြသည်။ ရုပ်ရှင်ပြသနေစဉ် သူတို့ ငြိမ်ချက်
သား ကောင်းစွာခြင်းမှာ ဇာတ်လမ်းက ညှို့အုမမ်းစားထား
သောကြောင့်သာပင်။ ဤသို့သော ဇာတ်ကားမျိုး သူတို့
တစ်ခါမျှ မကြည့်ရှုခဲ့ရဖူးပါပေ။

စရာမဆရာကြီး ရုပ်ရှင်ကားမပြုမီက အာရှဒေသတွင်
တွင် ဝင်ငွေအမြောက်အမြား သို့ယူသွားသည့် ဇာတ်ကားမှာ

ဘရစ်က ရုတွင် ဘရစ်သည် ယောင်ကောင်ရုံ (Golden
Harvest) ဂျီလင်ဝင်းတေးဝတ်စုံ ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်နေရာကမ္ဘာကို
တစ်ခုအတွက် ကိုယ်ခံပညာ အက်ရှင်ဇာတ်လမ်းတွဲများ ဂျိတ်
ကျွေရန် (Raymond Chow) ဓမ္မနံဆောင်နှင့် ပတ်သက်၍
လက်မှတ်ရေးထိုး စာရွက်ချုပ်ဆိုခဲ့သည်။

ဘရစ်နှင့် ဓမ္မနံဆောင်တို့ ပူးတွဲဆောင်ရွက်ခြင်း
မပြုမီက ကရုတ်အက်ရှင်ဇာတ်ကား အများစုသည် အနည်း
ငယ် ညံ့ဖျင်းကြသည်။ သူတို့မှာ ဝါယာကြိုးများ အသုံးပြု၍
မင်းသားများနှင့် ကိုယ်ခံပညာ အနုပညာအညီတို့အား လေ
ထဲတွင် ပုံသန်းနေသယောင် လုပ်ပြကြသည်။

ထိုလှည့်တွက် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများမှာ ကလေး
ကလေးဆန်သည်ဟုသာ ဘရစ်က ရှုမြင်ပုံရသည်။ အခြား
သော ကိုယ်ခံပညာ ရုပ်ရှင်မင်းသားများထက် သူက ပို၍
သာလွန်ကြောင်း စောကြောမိသည်။ သူ့အဖို့ရာ အထူးစိန်
ပြုလုပ်ချက်များ မလိုအပ်ပါချေ။

လှည့်ပတ်ဖုန်း (ဆောက်တိုတာက ၂၀၀၀)
၁၁၆

www.burmeseclassic.com

“ဂီတတေးသံသာ” (The Sound of Music) အမေရိကန် တေးဂီတကို အခြေခံသော ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်။ ဧရာမဆရာကြီး ရုပ်ရှင်ကားသည် ဂီတတေးသံသာဇာတ်ကား လက်မှတ်ရောင်းရငွေ စံချိန်ကို ချိုးပစ်နိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် လည်း စံချိန်သစ်မှာ ကာလရှည်ကြာခြင်း မရှိခဲ့ပါချေ။ မည်သို့ ဆိုရပါလျှင် ဂိုးလ်ဒင်းဟားဗတ်စ် ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးမှ ဘရုတ်ရဲ့ ဒုတိယရုပ်ရှင်ဖြစ်သော “အဖျက်ကြီးတဲ့ လက်သီး” (Fist of Fury) ဇာတ်ကားကြောင့် ဖြစ်သည်။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုသို့ ရောက်ရှိလာသည့် ထို အဖျက်ကြီးတဲ့လက် သီးကိုပင် “တရုတ်တို့ ဆက်နွယ်မှု” (The Chinese Connection) ဟု အမည်နာမ ပေးခဲ့ပြန်လေသည်။

အဖျက်ကြီးတဲ့လက်သီး ဇာတ်ကားတွင် ဘရုစ်သည် ချန်ဇန်း (Chen Zhen) အမည်ရှိ လူတစ်ယောက်အဖြစ် ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ရပြီး ကျောင်းတော်ဟောင်းရှိရာသို့ ပြန်လာခဲ့ သည်။ ကိုယ်ခံပညာတွင် အထင်ကရ သင်တန်းနည်းပြဆရာ ဖြစ်သူမှာ ဘရုစ် အနစ်သက်ဆုံး ဆရာတစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။ ထိုဆရာ အသက်ခံရကြောင်း ဘရုစ်တစ်ယောက် စုံစမ်းသိရှိ ခဲ့ရသည်။ ဆရာသမား သေဆုံးမှုအတွက် လက်စားချေသည့် အနေဖြင့် ဆိုးသွမ်းသော လူတစ်စုနှင့် ကိုက်ခိုက်သတ်ပုတ် ရသော ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်။

မင်းဇာတ်ကားသည်လည်း ဘရုစ်ရိုက်ကူးသော ရုပ်ရှင်ကားများနှင့် မင်ဆင်ဆင်သာဖြစ်ပြီး ရက်စက်ကြမ်း ကြောက်လှည့် ကိုက်ခိုက်မှုအခန်းအချို့ ပါဝင်သည်။ တကယ် တော့ သူပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သော ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတိုင်း တွင် သူက လူလားမြောက်သူ လူကြီးတစ်ယောက်အနေဖြင့် ရိုက်ကူးရာ (အသက် ၁၇ နှစ်အောက်ရှိ ကလေးသူငယ်များ အဖို့ သူ့ရုပ်ရှင်ကား ကြည့်ရှုလိုပါက ဝိဘာယတိုင်းနီးသူ (သို့) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူ တစ်ဦးဖြစ်ရ လိုက်ပါစောင့်ရှောက်မှု လိုအပ်သောအထိ သတ်မှတ်ထားရမည်။ သို့သော်လည်း ဘရုစ်အနေဖြင့် အကြမ်းဖက်မှုကို ဒီဂရူးအဆင့်ပတ်ဝန်းကျင် ပါ ချေ။ သူ့ရုပ်ရှင်ကားများအတွင်းမှ ကိုက်ခိုက်သတ်ပုတ်မှုများ သည် စိတ်ကူးယဉ်ပုံစံပင်ပင်တို့ကို စည်းငြားအနားသတ်ပေး ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု သူတ ဆိုလေသည်။

“ရုပ်ရှင်ကားတွေထဲက အကြမ်းဖက်မှုတွေကို ပြကြီးခဲ့ နေတာမျိုး ကျွန်တော် အပဲအကြည်မရှိပါဘူး။”
“ဒါဒါက ကျွန်မာရေကို ထိခိုက်ကျဆင်းစေတာပဲ လေ”

“ဧရာမဆရာကြီးနှင့် အဖျက်ကြီးတဲ့လက်သီး ရုပ်ရှင် ကားများမှာ လွန်စွာ ဖောင်ဖြင်ပူရရှိသဖြင့် ဟရုစ်အနေဖြင့် ဂိုးလ်ဒင်းဟားဗတ်စ်ကို စွန့်ခွာပြီး သူ့ကိုနှင့် လာရောက်လုပ် ကိုင်ရန် အကြားရုပ်ရှင်ကျွမ်းကျင်စွာ လိုလာကြသည်။ သို့သော် လည်း ဘရုစ်သည် ဂျော့န်ချော့စ် (Raymond Chow) ကိုသာ ဆက်လက်ကတိသဒ္ဓါ ခိုင်မြဲနေဆဲပင်။ ထို့ကြောင့် ဂျော့န် ချော့စ်ကလည်း သရုပ်ဆောင်ပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေး နောက်ပိုင်း ကိုယ်ခံပညာပါဝင်သည့် အက်ရှင်ကားများအပေါ် ချွမ်းပိုင်ခွင့်ပြုလိုက်တော့သည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် နှောင်းပိုင်းတွင် ထွက်ပေါ်လာသည့် “နဂါးနည်းဟန်ပန်” (The Way of the Dragon) ရုပ်ရှင်ကား တွင် ဘရုစ်မှာ ရုပ်ရှင်မင်းသားသက်သက်ကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ

တိုက်ခိုက်ရတော့သည်။ အဆိုပါ တိုက်ပွဲကို ရောမမြို့တော်တွင် ခိုခန်အင်ပါယာခေတ်က ရှိခဲ့သော အားကစားကွင်းကြီးအတွင်း ကျင်းပခဲ့လေသည်။

• နဂါးနည်းဟန်ပန် ဇာတ်ကားမှလည်း ပေါက်ပွားသည့် အခြားသော ဘမ္မိတ်ကားဟစ်ပုပ်စ် ဖြစ်သည်။ ဂေဟာဂိုဏ်းရှင်ဇလားကမူ စတင်၍ အာနိန္ဒာတစ်ရပ်ပြုလာဖူးသော မှုင်ရှင်ကားပင် ဖြစ်သည်။

တရုတ်လီနင့် ချင်နော့ရစ် ခတ္တုကြံချာဝယ်

၂၀၁၂ ခုတွင် မျှင်နော့ရစ်ပါဝင်သော “ဆုံးပွဲနိုင်သူများ ၂” (Expendables 2) တွင် ဘုတ်ကာ ဟိုလူနဲ့ စရိုက်လက္ခဏာကို ပြောပြထားသည်။

“မင်းကို တောကြီးပြောပေးမယ် နည်းနည်းဆော်ယဉ်လိုက်မယ်လို့ ငါ ကြားမိတယ်”

ဘုတ်ကာက ကိုပြန်ပြောဆိုရာတွင်-

“ဟုတ်တယ်လေ၊ မှါပေပုံ မီးဖုတ်ယောက် မချိပသုံ ခဲစားလိုက်ရပြီးနောက် မောကြီးခေမ္မာက ကြံသွားပြီ”

ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် လိုရပ်ရှင်ဇာတ်ကားသည် နောရစ် (Norris) ကို ဖင်ဖား ဟန်နိုး ဩဇာဖြင့် ဖာဂလူသားတစ်ယောက်အဖြစ် ဂုဏ်ပေးတော်မူရန် ရပ်တည်ပေးခဲ့သည်။ သူက အာဂလူသားကန်ယောက်မျှသာ မဟုတ်ပါ။ သေးငယ်သူ မစ်ဒဲလ်စ်စ် ခရာတေးချန်စ်ယံတွဲကို ပြောကြားခြင်းတိုင် ဆွတ်ခူးခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူသည် ဂုဏ်သိက္ခာကြီးမားသည့် ကိုယ်ခံပညာရပ်ဆိုင်ရာ သမိုင်း ပြုတိုက် ခန်းမဆောင် တွင် လည်း အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သေးသည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် သူသည် နှစ် ပေါင်း ၄၅၀၀ သက်တမ်းရှိ သမိုင်းတွင်သော တိုက် တွင်ဒိုပညာရပ်တွင် အဆင့်ရှစ်ရှိ ခါးပတ်နက်ဆရာ အဖြစ် ရရှိခဲ့သော ပထမဆုံး အနောက်တိုင်းသား တစ်ဦးသာတည်း။

ဘရစ်လီနင့်တူ ချင်နော့ရစ် (Chuck Norris) သည် လည်း ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားနှင့် ရုပ်သံဇာတ်လမ်းများတွင် ဆောင်ရွက်တွင် ကိုယ်ခံပညာကို အသုံးပြုတတ်သူဖြစ်ပြီး ပြင်ပလောကပြိုင်ပွဲများတွင် ကြံတောင်ကြဲခဲ့ဖူးသော်

ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ၊ ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်မှုနှင့် မှုပ်နှံမှုကားကို စိတ်ညွှန်ပြသမှုအဖြစ် သို့မဟုတ် နောက်ရှိခဲ့သည်။

နဂါးနည်းဟန်ပန် ဇာတ်ညွှန်းသည် ပြောင်းလဲသွန်းကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် “နဂါးလေး ပြန်လာပြီ” (Return of the Dragon) ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ အခြားသော ဇာတ်လမ်းများနီးပါး ဆင်တူလှသည်။ ဘရစ်သည် တန်လွန်း (Tang Lung) ဆိုသော လူတစ်ယောက်အဖြစ် အီတလီနိုင်ငံ ရောမမြို့သို့ ခရီးထွက်လာခဲ့ပြီး သူညီအစ်ကိုသားချင်းတို့နှင့် စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်ကြသည်။ လူဆိုးတစ်စုက သူ့အစ်ကိုပိုင်သည့် စားသောက်ဆိုင်ကို အပိုင်စီးဖို့ ကြိုးပမ်းရာမှ သူက ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရယူခြင်း ဖြစ်သည်။

ဇာတ်လမ်း၏ အဆုံးအထိပ် တိုက်ပွဲအခန်းတွင် ကိုယ်ခံပညာတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် အခြားဆရာကြီး တစ်ဆူဖြစ်သူ ချင်နော့ရစ် (Chuck Norris) နှင့် ယှဉ်ပြိုင်

ဝပြည့်ပုံနပွင့် (အောက်တိုဘာ ၂၀၀၈) ၁၅

လည်း ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းတွင် တိုက်ပွဲ၌ တစ်ကြိမ်မျှ ဖွဲ့နိုင်ခဲ့ဖူးသည်။ ယင်းမှာ နေရာရစ်နှင့် ဘရစ်လီတို့ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရသော နဂါးနည်းဟန်ပန် (The Way of the Dragon) တွင် ဖြစ်သည်။

ကိုယ်ခံပညာရှင် နှစ်ဦးစလုံးမှာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နက်နက်ရွိုင်းရွိုင်းပင် လေးစားကြသည်။ တစ်ခါတလေ သူတို့နှစ်ဦးသား အတူတကွ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ကြသည်။ နဂါးနည်းဟန်ပန် ရုပ်ရှင်ကားတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အကြီးအကျယ် တိုက်ခိုက်သတ်ပုတ်သော အခန်းများရှိသော်ငြားလည်း တကယ်တော့ သူတို့နှစ်ဦးမှာ သူငယ်ချင်းကောင်း၊ မိတ်ဆွေကောင်းများသာ ဖဲဟုတ်ပါလား။

အခန်း (၇) သက်တိုင်းမရှည်ရှာသူ

ပရောဂျက် ဗုဒ္ဓစ် ဟုဖောက်လားသည့်အဖေ၊ အဖေကလေး ဝင်းနားဘရားသား (Warner Brothers) ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီနှင့် အဖော်အဖွဲ့အစည်းများဖြင့် အခြားရုပ်ရှင်ကားကော်မရှင်သည့် "သေမင်းနှင့်ကစားခြင်း" (Games of Death) ကို ဘတ်စကတ်သော ထူးချွန်သူ ကာရင် အဗွဒိုလျက်ဘားနှင့် တွဲဖက်၍ ပဟောင်းကောင်တွင် ရိုက်ကူးခဲ့သည်။

ပဟာလီပုဂံရှိ မဇာပဟူပီယိုကြီး တစ်ပုဂံလည်း ရုပ်ရှင်တစ်ကားဖြစ်သည့် Enter the Dragon (နဂါးနည်းဟန်ပန် အဝင်) ဆိုသော ကားကို ဘရစ်နှင့် နိုက်ကူးလိုကြသည်။ ထိုစဉ် ဘရစ်မှာ အသက်သုံးဆယ့်တစ်နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။ ယင်းရုပ်ရှင်ကားသည် မြောက်အမေရိကနှင့် အောက်အမေရိက ကုမ္ပဏီများအဖို့ ရုပ်ရှင်ကားတစ်ခုကို ပထမဆုံး ပူးပေါင်း ထုတ်လုပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်လူမျိုးများအတွင်းသို့ ထရစ်ယပ်ငွေကုမ္ပဏီများ ယူဆောင်လာရသည့် ဘရစ်စိတ်ကူးအိတ်မက်များ အရာထမ်းပုံရိပ်လေးပြီး ယူရိုက်ကူးသော ရုပ်ရှင်ကားများမှကန်ဆင် နိုင်ရာတို့ယခင်ပညာရပ်များကို လေ့ကျင့်၍ နားလည်လာပြီး အရာသားစားနိုင်လိမ့်မည်ဟု ဘရစ်က ယုံကြည်လေသည်။ ထိုသို့ ခံစားနားလည်လာတတ်ခြင်းဖြင့် တရုတ်ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုတို့ကို ကြိုဆိုလိုလားကြလေပေမည်။ ယင်းသည်ပင် တရုတ်လူမျိုးတို့အဖို့ရာမှ ဘရစ်ကို သူရဲကောင်းတစ်ယောက် အဖြစ် ဖော်ဆောင်စေခြင်းသာ ဖဲဟုတ်ပါလား။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် ခေတ်သစ်ကားပြားလည်း ထရစ်ယပ်ငွေကုမ္ပဏီမှ အဗွဒိုလျက်ဘားမှ သူ့အဖို့ရာ အရေးပါအရာရောက်ဆဲသာပင်။ မိသားစုနှင့်လည်း နီးနီးကပ်ကပ် ဆက်လက်ရှိနေဆဲသည်။ သူ့ရုပ်ရှင် ထရစ်ယပ်ငွေ (Hawaii) ကို ငွေပွားပြီး မကြာမီ ဘရစ်ဖော် အနီဇွေရောင်ပုံရိပ်သည်။ မီဂရစ်ဂျာလည်လည်း အင်အားလုံးရှိပြီး နှစ်ဖက်နက်ပြောတွင် ဘရစ်ဖဲသားစုနှင့် အမေရိကန် လော့အိန်ဂျယ်လီစ် (Los Angeles) သို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်။ ဘရစ် ဖော်ဟိုကစ်မက်ကို သည်လည်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင်ပင် ပရောက်နှင့်ပုံကြရလေပြီ။ ဂျာလီစ်မယ် ရောဘတ် (Robert) မှာ ဟရစ်ယပ်ငွေကုမ္ပဏီ ဖောင်ဖောင်တွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် ဂီတသမားတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပြီး သူသည်လည်း ရေစုနည်းစွာပင် လော့အိန်ဂျယ်လီစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာပြန်သောအခါ နဂါးနည်းဟန်ပန်အဖွဲ့အစည်းကို ပြင်ပကမ္ဘာသို့ ခွင့်ပေးခြင်းဖြစ်ရာ

ရောမအရွင့်အလမ်းကြီး တစ်ရပ်ဟာသာ ဘရစ်တ ဇောကြော မိပြန်သည်။ တာဝန်နှင့် ပတ္တများကြီးပေးမှု သိစိတ်ကို ယူ မှုံ့သြဖွယ်ခံစားရခြင်းမှာလည်း ထိုရုပ်ရှင်ကားကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ အကယ်၍သာ နဂါးခံတွင်းသို့အောင် ဇာတ်ကားကို ကရုဏ်လွှာဖို့ထို့ ခိုးရာယဉ်ကျေးမှုများမှာဖြစ် ဝန်းပြန်ဖော် တော့မည်ဆိုပါကလျှင် ယင်းတို့ကို ဝက်ပြုဖို့မြောက်ရမည်ဟု သာ သူခံစားပေးတော့မိသည်။

ဟာရစ်သည် အမြဲလိုပင် အလုပ်ကို ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်သည်။ အကန့်အသက်မဲ့ သူ့အင်အားတွေကိုလည်း သူ့ သင်တန်းများနှင့် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးမှုများအတွင်း မြှုပ်နှံထား သည်။ သို့သော်လည်း သူ့အခါ သူ့အစီအစဉ်များမှာ ပယုနိုင် လောက်အောင်ပင် နားများ ကသိလင်တရီယူသည်။ နာရီ ကြည့်ကြည့်မြင်လည်း အလုပ်လုပ်တတ်သေးသည်။ နဂါး

ခံတွင်းသို့အောင် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားအတွက် ဇာတ်ညွှန်းရေး သားခြင်း၊ လေ့ကျင့်ခန်းများ လုပ်ကိုင်ခြင်း၊ ကိုက်ခိုက်သတ် ပုတ် အခန်းများဟော့က် ဇာတ်ကွက်စီမံခြင်းများ လုပ်ကိုင် နေရသည်။

ပဉ္စမပု ဗု ဓမ္မလတွင် ကောင်ကောင်နှင့် နဂါးခံတွင်းသို့ အောင် ရုပ်ရှင်ကားဟော့က် အဖျက်ပြုအသိပြု၍ အလုပ်လုပ် နေစဉ် ဖူးလဲကျသွားသည်။ သူ့မှာ မြေတူးနီလက်ပန်းကျလျက် ရှိသည်။ ထိုကလေးရောကောင်းသော မြစ်ရပ်သာပင်၊ သို့သော် လည်း သူ့ နာလန်က မြန်ကောင်းလာခဲ့သည်။

ယင်းနေ့က ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့တွင် နောက်ထပ် ရိုက်ကူးမည့် ရုပ်ရှင်ကား "သေမင်းနှင့်ကစားခြင်း" (Games of Death) အတွက် ဇာတ်ညွှန်းရေးသားနေစဉ် ခေါင်းကိုက် ဝေပခနာ ခံစားရမယ့်ဖြင့် ညည်းကွားမိတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ပင် အေးအေးကန်၍ သူ့အိမ်ထဲထဲလိုက်တော့သည်။

ညဉာဏ်အချိန်မမှတ်မည်တွင် အေးမင်းနှင့်ကစားခြင်း ရုပ်ရှင်ကားတွင် ယုံဖက်ပါပင် သရုပ်ဆောင်သူတစ်ဦးက တရုတ်ကို သွားခိုးရာ မကတိုင်တော့ပေ။ ရေဖွန်ချောင် (Raymond Chow) လည်း ထိုအတွက်ပင်။ သူတို့ အဖေဖေပေါ် သူ့နားပြုယာဉ် ငေါ်ရတော့သည်။ သူ့နားပြုယာဉ်သည် တရုတ် ကို သေးရုံသို့ ပို့ပေးလိုက်သည်။

သေးရုံမမှတ်မည်အခါ တရုတ်မှာ အသက်မရှိတော့ ကြောင်း ကြေညာပေးတော့သည်။ ထိုစဉ် သူ့အသက် လုံးဆယ် ခုနစ်ခုမျှသာ ရှိသေးသည်။ ကရုဏ် အနိစ္စရောက်ရသည့် ဟကြောင်းတရားမှာ ပြီးနောက်အာရုံကြောတွင်း ခွေးခံခြင်း (Cerebral edema) သို့မဟုတ် ပြီးနောက်ရောင်ကိုင်ခြင်း

ထိုညည့်ခံတွင်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈) ၁၃၃

(Brain swelling) ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်ခြင်းမှာလည်း အကိုက်အခဲပျောက်ဆေးများ ပို့ခြင်းကြောင့်ဟု ရလဒ်အဖြေထွက်လာသည်။ ထိုသတင်းသည် ဟောင်ကောင်ရှိ ဘရစ်ကို့ ချစ်ခင်လေးစားသူ ပရိသတ်တို့အဖို့ရာ ယူကူးမရ ဖြစ်စေတော့သည်။

ဘရစ်မှာ လူထိုက်ထင်ရှား ရေပန်းစားလွန်းသဖြင့် ဟောင်ကောင်တွင် သူ့စာပုစာခမ်းအနားသို့ ပရိသတ်ပေါင်း နှစ်သောင်းငါးထောင်ခန့် တက်ရောက်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ အသုဘအခမ်းအနား ပို့ဆောင်ရာတွင် ကားများဖြတ်သန်း ရာ၌ လိုက်ပါပို့ဆောင်သူများဖြင့် ဖြတ်ထိပ်နေတော့သည်။

ပရိသတ်တွေမှာ ကျဆုံးသွားသော သူတို့ဖို့ ယူရိကောင်းကို ဖျတ်ခနဲကြည့်ရှုဖို့ရန်ပင် ရဲတို့၏ အထားအမီးတို့ကို တွန်းလှန်ဖယ်ရှားနေကြရသည်။ ယင်းနောက် သူတို့ခမျာ ငနောက်ဆုံး ရှိစေသော နှုတ်ဆက်ကြည့်သည့်ဟမနဲဖြင့် ဘရစ်၏ ခေါင်းတလားနောက်မှ လေးစားစွာ လမ်းလျှောက်ကာ လိုက်ပါပို့ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

ကျန်ရစ်သူ မုသိုမ အမှန်ဖို့ဖနီး သယ်လင်ဒါ (Linda) ကမူ အမေရိကန်ရှိ ဆီးယဲလ် (Seattle) မြို့တွင် သင်္ဂြိုဟ်လိုသည်။ ထိုမြို့၌ပင် သူတို့ဘားသီး နှစ်ဦးဖြစ်သည့် ဘရန်ပန် (Branden) နှင့် ရွာနွန် (Shannon) တို့နှင့်အတူ အခြေချနေထိုင်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ပါရှင်တန်ပြည်နယ် ဆီးတဲလ်တွင် ဖျာပုစာပမ်းအနားတစ်ခု ကျင်းပပြန်သည်။ မှုပ်နှောင်မင်းသားများဖြစ်ကြသည့် စတီဗင်မတ်တွင်း (Steve McQueen) နှင့် ဂျိမ်းကိုဘမ်း (James Coburn) တို့က သူ့ခေါင်းတလားကို ဝိုင်းဝန်းယယ်စောင့်ပေးခဲ့ကြသည်။ နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်းပင် ဆီးတဲလ်မှ ဘရစ်အုတ်ပူရိရာသို့ လှူတော်ပေါင်း များစွာ လာရောက်လည်ပတ်လေ့ရှိဆဲ ဖြစ်သည်။

ဘရန်ပန်လီ (Brandon Lee)

ဘရစ်သည် မိုးရာကိုယ်ခံပညာဆိုင်ရာ ကြားခံသော အနုပညာရှင်များကိုလည်း ဖောက်ရှင် ကာယပျားကွင် ဘရစ်ဆောင်လာနိုင်စေရန် ဦးပေးပေး လမ်းပြပေးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ၎င်းအနုပညာရှင်များ အနက် ချပ်နော့ရစ် (Chuck Norris)၊ ဂျင်ကလော့ဗန်ဒိန်း (Jean Claude Van damme)၊ စတီဗင်ဆေးဂဲလ် (Steven Seagal)၊ စင်သီယာ (Cynthia)

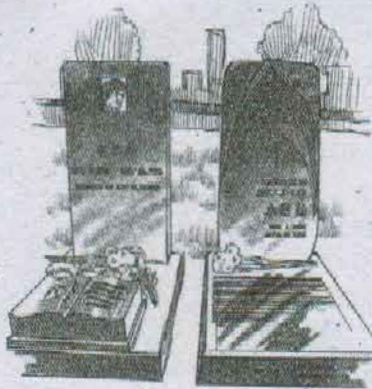

ဘရစ်လီနှင့် လင်ဒါလီ တို့မှ သား ဘရန်ပန်လီ (Brandon Lee) တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းယဉ်ကျေး တရုန်ရန်လီလည်း ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့်ပင် ဝဉ္ဇူပု ခုတွင် အနိစ္စရောက်ခဲ့ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ (The Crow) ဖွဲ့ဖွဲ့ပြုပြု ရုပ်ရှင်ကားမှ ထူးခြားခြား အသနတ်ထိမှန် ဒဏ်ရာရသည့်အနား ရိုက်ကူးနေစဉ် အသတ်ခံရခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျည်စွဲဖြင့် အသက်ပစ်ခံရမည် ယင်ပွတ်ရသော်လည်း တကယ်ကဲ့သို့ဆဲ အစစ်ဖြင့် ဖိမှန်သေဆုံးခြင်း ဖြစ်သည်။ တွယ်လျှင်က သူ့အသက်မှာ နှစ်ဆယ်နှစ်မျှသာ ရှိပါသည်။

အခန်း (၁)
သံတမ်းစကားများ ထိုးပွားလာခြင်း

ဟောလီဝုဒ်ရှိ တရုတ်ရုပ်ရှင်ကား ပြည်ရာ ရှိနေ့တွင်
ဟန်းစိန်ခေသေ့ လူတန်းကြီးမှာ လမ်းထောင့်မျိုးသို့ရောက်
လှလှသာသင်း အချိန်မှာ ညနေခင်း ၇ နာရီခွဲခန့်ပင် ရှိလေပြီ။
နဂါးခံတွင်းသို့ထိုင် လက်ကားမှာလည်း နာရီပတ်ဖာပွင်း
ခံတင်ပြသရန် စီစဉ်နေသည်။ သို့သော်လည်း ဟန်းစိန်ခေသေ့
လှလိုက်မှာ ထိုပြုစုအတွက် မဟုတ်ပါ။ ထိုလူတန်းကြီးကား
ည ၁၀ နာရီခွဲအတွက် တန်းစီနေခြင်းသာဖြစ်သည်။ ၈ နာရီ
တွင် ပြုလုပ်ပွဲအတွက် မှုတ်ခွင့်လက်မှတ်များ ရောင်းချ၍
ထုတ်ဝေလေပြီ။ ထိုကြောင့်ပင် ရုပ်ရှင်ကြည့် ပရိသတ်မှာ
နောက်ကားအတွက် အချိန် ခုခံရာသို့မတိုင် တန်းစီစောင့်ဆိုင်း
နေရခြင်းသာ မဟုတ်ပါ။

နဂါးခံတွင်းသို့အဝင် မှုတ်ခွင့်ကားသည် အမေရိကန်
တွင် ဦးစွာထုတ်လုပ်ရိုက်ကူးသော ဖိတ်ပညာများဖြင့် ကြီး
ကျယ်ခမ်းနားသည့် ပွဲအနေဖြင့် ဧည့်ပြုထားခြင်း ဖြစ်
သည်။ အဆိုပါ ရုပ်ရှင်ကား ဖွင့်ပွဲကို ၁၉၇၇ ခု ဇွန်လ ၂၇
ရက်နေ့တွင် ဟောလီဝုဒ်ရှိ ကျင်းပခဲ့သည်။ ဘုန်း အနိစ္စ
ရောက်ပြီး ဝါးလျှမ်းကြာတွင် ဖြစ်သည်။

ရုပ်ရှင်ဖန်လှ အချို့လှ၍ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်
ထိုကမူ နှစ်သက်ကြသည်။ လူကိုင်းလိုလိုပင် ကိုရုပ်ရှင်ကားကို
ကြည့်ပွဲထိုးကြောင်း ထင်မှတ်ရလေသည်။ ထိုရုပ်ရှင်ကား
ရိုက်ကူးရာတွင် တန်ကမူရိတ် ခေါ်လာ တစ်သန်းပင်မရှိသော်
လည်း အဆိုပါစာတမ်းကား ဝင်ငွေမှာ ဒေါ်လာသန်း ဖြစ်ရာ
ကျော်ပင်ရှိ၍ ရာစုပင်ထိုင်လောက်ကောင်း အကွာအေးအရ
အကြီးအကျယ် ဝတ်ဝတ်၍ အောင်မြင်မှုရရှိခဲ့သော ရုပ်ရှင်
ကား ဖြစ်သည်။

နဂါးခံတွင်းသို့အဝင်တွင် ဘုန်းသည် ရှောင်လင်
ဘုန်းတော်ကြီး 'လီ'အဖြစ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရသည်။ လူသူ
အရောက်နည်းပြီး ဝေးလံလှသော ထူးဆန်းတဲ့ဩဇာထွန်း
ရှိ ယုတ်မာရက်စက်သူ ဟန် (Han) ကျင်းပပြုလုပ်သည့်
တံခွန်ရိုက်ပြိုင်ပွဲသို့ လီတစ်ယောက် လက်စသတ်အခွင့်ယူရန်
ဖိတ်ကြားခံရသည်။ ဟန်သည် ဂုဏ်ငယ် မျက်နှာမရဖြစ်
သည့် ရှောင်လင်ကျောင်းသားဟောင်း တစ်ဦးပင်ဖြစ်
သည်။ ယခုအခါ ဟန်သည် မကောင်းမှုခုခံရိုက် လုပ်ငွေပေးပယ်
တွင် လှုပ်ရှားနေသူဖြစ်သည်။ သူက တံခွန်ပြိုင်ပွဲများကို

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျင်းပလာပြီး ထိုပြိုင်ပွဲများမှ လူသစ်များ စုဆောင်းပြီး သူပင်တိုစွမ်းရည် ကိုယ်ခံပညာဖြင့် ကျကျနန ကာကွယ်နိုင်စွမ်းရှိသည်။ ထို့ပြင် သူဘယ်လက်တွင် သံခွန် လက်နက် တပ်ဆင်ထားသည်။ သို့သော်လည်း လီကို သူ မယှဉ်နိုင်ပါချေ။ နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်းပေါ်ရှိ အကျွင်းသား များကို လီက လွတ်ပေးလိုက်သည်။ နဂါးခံတွင်းသို့အထင်တွင် အသက်ဝင် ထင်ရှားဆုံးအခန်းမှာ လီက ဟန်ကို မှန်များ တပ်ဆင်ထားသော အခန်းအတွင်း သူ့ပိုင်လုံဖြင့် သူ့ကိုသတ် ပစ်လိုက်သည် ဇာတ်ကွက်ပင် ဖြစ်သည်။

ယင်းရှင်ရှင်ကားကို ရှင်ရှင်ရုံများတွင် ပြသနေစဉ် ထို အချိန်၌ပင် ဘုရင်ပါဝင်လှုပ်ရှားသည့်အပေါ် ယုတ်မိစကား များ ထွက်ပေးလာတော့သည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်ခြင်းကို ရှင်းဖြေ နိုင်ခြင်းမှာ ဟာယီဟဟတ်ကြော့ခုံးနင်း သူ အခန္စုရောက်ပြီး ရာစု စလုံးစုမျှရှိခဲ့သော်လည်း တဖျစ်မှာ ယမင်ကထက်ပင် ရေပန်းစား လွဲကြိုက်များနေဆဲ ဖြစ်သည်။ သူ့ကို မျစ်မိပ် နှစ်သက်ဆဲ လူမှုတွင်ရက်များ မါစင်ဆိုဖို့နေဆဲ ဖြစ်သလိုပင် တရုတ်ကို အစကြောင်းပြု၍ ညီလာခံများ ကော့အခွဲတွင် ကျင်းပနေဆဲဖြစ်သည်။

၂၀၁၂ ခုတွင် သရဖီမှာ ရေပန်းစားလွန်းသဖြင့် ဆန် ဖရန်စစ္စကိုရှိ စရာမစေတော့ကထာသင်းကြီးဟာ ဟရစ်ယီကို ခိုးကူးရုတ်ပြုသည့် အခမ်းအနားတစ်ခု ကျင်းပဖြစ်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သရဖီရဲ့ ဗွေရပ်မြေ၌ ခရစ်တော်ဘေဝလုံးကို လင်ဂါလီ (Linda Lee) က ပြီးစားပေးပို့လိုက်ပြီး မွန်နမ်လီ (Shannon Lee) ကမူ မိုင်ငံတော်သို့ဆွမ်းကို သိဆုံးလေသည်။

ဘားကစား Mixed Martial Arts (M.M.A) တွင်လည်း ဘုရင်ကြွလာ အချိန်အခါက ဘားပတောင်မပြေ ပျော့ဖျိက သူ့ကို (M.M.A) မဲ့ဖခင် ဟုပင် ခေါ်ဆိုကြတော့သည်။ တံခွန်စိတ် အဆုံးစွန်သတ်ပတ်ပြိုင်ပွဲ Ultimate Fighting Championship (UFC) ဥက္ကဋ္ဌကြီး (Dana White) ဘီနာ့ဗိုက် လည်း ထိုအုပ်စုတွင် ပါဝင်ပေးသည်။ ဘုရင် လိုကြည့်သက်ဝင် သည့် နည်းလမ်းပေးကြောင်း သူက ပြောပြချာတွင် -

ဘုရင်သည် ကိုယ်ခံပညာရပ်များ ရေရှည်ပါရှိသည့် အကျိုးသက်ရောက်မှု ပြုလုပ်ရာတွင် အနောက်တိုင်းဘာသာ တို့ထက် ကွန်ဖူညော့ သို့ဆောင်လာခြင်းနှင့် ဂျက်ကွန်ဂျူ (Jett kume do) ကို တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးပေးပြီးသော ဖြစ်သည်။ ဝေရစ် ယဉ်ကျေးမှု ခေတ်နားသောရန် ချဲ့ထွင်လာရာ၌လည်း သူက လတ်လျမ်းမိနေဆဲသာပင်။

“ကျွန်းပြားနားကို ကျင့်ဝတ် စည်းကမ်းဟိုင်းက ကောင်းတာမှန်လမျှ ဖင်စုနု ထုတ်ယူဟပ်ပြီး ဟာပေတွဟ ပေးပို့ဖြစ်တာပေါ့။ တသုံးပတည့်တာတွေ ခင်ဘူးစွန့်ပစ်ရမှာ ပါပေါ့။”

အားလုံးရှင်ဖာတ်ကားများတွင် နိုးရဲကိုယ်ခံပညာရှင် သရုပ်ဆောင်အဖွဲ့အကြားပင် ဘုရင်ချီရာရှင်းရန် ကြိုးပမ်း ကြသည်။ ရှင်ပြုစာအုပ်များတွင်လည်း ဇာတ်ကောင်များမှာ ဂျက်ကွန်ဂျူကို လေးဘုန်ကြသည်။ ပီဒီဝီကစားပွဲများ၌မူ ဘုရင် ရေးသားပြီးနောက်ပိုင်း ဇာတ်ကောင်စုံကိုမူအစွာပင် ပုံဖော် တန်ဆာဆင်လာကြသည်။

“ဘုရင်လီသမီး မွန်နမ်လီက ပြောဆိုရာတွင် ဂျက်ကွန်ဂျူ သည် (M.M.A) နှင့် ကပ်ကပ်ကြမ်းမာ့နိုင်ပေပေပေ” ဟား (M.M.A) ဖခင်ဟု ခေါ်ဆိုခြင်းက သင့်ဝေတည့်တည့် ဆိုပြန်သည်။ ဟန်ဝန်ပုံစံများမှာ တင်းလွတ် ပြည့်စုံသော

တိုက်ခိုက်ရေးသမားတစ်ဦး ဖြစ်လာစေရန် ဘရစ်က ဦးစွာ
သင်ကြားပေးခဲ့သောကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။

စားကစားသမားများ၊ ဖွဲ့စည်းပြင်ဆင်သူများ၊
လူ့အလွှာအသီးသီးမှ ပရိသတ်တို့မှာ သူတို့အပေးတွင်
ကရုဏ် အလွန်လေးနက်သည့် သြဇာအဖွဲ့ခံအပါများ ယက်
ရောက်နေကြောင်း ချီးမွမ်းကြသည်။

ဘရစ်သည် ကရစ်မရီကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် စာရိတ်
ပြည်တို့ရှိ ယဉ်ကျေးမှုများကို ပေါင်းစည်းပေးသူ ဖြစ်သည်။
ရာဇာချိန္တီ သက်တမ်းရှည်သည့် ရိုးရာကိုယ်စံနည်းပညာတို့ကို
ကရောက်တိုင်းသားတို့ထံ သင်ကြားပေးခဲ့သလိုပင် ရှင်ရှင်
ထုတ်လုပ်သည့် ခေတ်မီနည်းပညာရပ်များကို အရှေ့တိုင်းသား
များက ရှေးဆောင်လာသူ ဖြစ်သည်။

“ပိုးကောင်ကပ်ကြီးအောက်မှာ ကွန်းခိုရာ
နေရာတွေအောက်မှာ အားလုံးဟာ မိသားစု
တည်းပါ။ အကြောင်းအားလျော်စွာ လူတွေဟာ
အမျိုးမျိုးကပ်ပုံ ဖြစ်နေရတာပဲ။”

ဟု သူတစ်ပါးက ဆိုဖူးသည်။

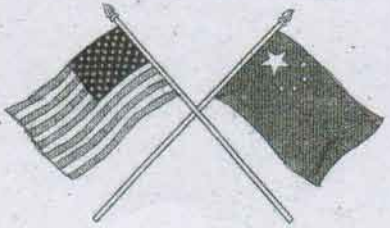
နေ့စဉ် လူမှုကဏ္ဍကွဲပြားစွာ ရှင်ရှင်ကားသစ်တို့ လုံးဝ
ဖန်တီးကုန်လုပ်သူအနေဖြင့် ဂုဏ်အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံ
ကြောင်း ဘရစ်ကို ယုံကြည်လက်ခံထားကြသည်။ မည်သို့
ဆိုစေကာမူ သူသည် သမိုင်းတွင် ကြီးကျယ်လှသည့် ကိုယ်စံ
ပညာဖြင့် ကနပညာရှင်ကပ်ဦးသာ ဖြစ်ပေသည်။ သူက
အတွေးအခေါ်သမားတစ်ဦးဖြစ်သည့်နည်းတူ ကရာတွင်ဦး
ဆိုလျှင်လည်း မှားမည်မထင်ပေ။ ထို့ပြင် ရှင်ရှင်မင်းသား
တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နေသေးသည်။ တရုတ် ကဗျာဝင်
ဖျေဖို့နိုင်ယူ။ တိုတောင်းလွန်းလှသည့် သုံးဆယ့်နှစ်နှစ်တာ
သုရှင်သန်နေချိန်ကာလတွင် ထိုထိုသောကိစ္စရှင်တွေကို သူ
လုပ်ဆောင်ခဲ့သေးသည်။

“သူ အသက်ရှင်သန်နေတဲ့ နေ့ရက်တိုင်းဟာ
သူ့အဖို့ စူးစမ်းရှာဖွေတဲ့ နေ့ရက်တွေပါ။”

ဆီးတဲလ် (Seattle) တွင် ကျင်းပသည့် ဘရစ်အသုဘ
အခမ်းအနားတွင် သူဇနီးလင်ဒါ (Linda) ပြောကြားခဲ့သည်။

“သူ ရှင်သန်လှုပ်ရှား သွားလာနေခဲ့တဲ့
သုံးဆယ့်နှစ်နှစ်တာ ကာလမှာ ပရိယေသန များစွာ
ပြည့်နှက်နေခဲ့တယ်”

ဘရစ် ယုံကြည်သက်ဝင်သည်က “ လူ
ဟာ မိမိခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပရှိ ရှင်ဘဝအတွက် သူ့ပုဂ္ဂိုလ်

လပြည့်ကျော်မင်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈)
၀၃၅

ကန်လွင်ရှားနေကြပေမယ့် မိမိကိုယ်တွင်း ရှားဖွေကြ
တဲ့ စိတ်လောကကို သတိမမူမိကြဘူး”

ဂျက်ဘီချန်း

ဘရစ်လီမရှိသည့်နောက်ပိုင်း ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားထက်
အောင်မြင်မှု အရှိဆုံး ကိုယ်ခံပညာ အနုပညာရှင်မှာ ဂျက်ဘီ
ချန်း (Jackie Chan) သာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သူ့ကို
ဟောင်ကောင်တွင် ၁၉၅၄ ခုနှစ်၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ သူ
အသက် ဆယ်ခုနှစ်နှစ်တွင် စတန့်မင်းသားအဖြစ် “အမျက်
ကြီးတဲ့လက်သီး” (Fist of Fury) တွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့
သည်။ အနည်းငယ်ကြာတွင် “နဂါးခံတွင်းသို့အဝင်” (Enter
the Dragon) ၌ ထို့အတူသာပင်။

ဟောင်ကောင်တွင် ရုပ်ရှင်ကားပေါင်းများစွာ ရိုက်ကူး
ပေါ်ထွက်လာပြီးနောက် ချန်းတစ်ယောက် ဟောလိဝုဒ်သို့
ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့သည်။ ထိုမှ ဗျွန်စွာနာမည်ကြီးသည့်
ပင်းသားတစ်လက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်ပင်းသားအဖြစ်
အသက်ရှေးရသည့် သူ့ကတည်းက ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားပေါင်း
တစ်ရာကျော်မျှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ လက်မှတ်ရောင်းချ
ရာတွင် များသောအားဖြင့် အင်္ကျီအဖုံအဖုံပေါက် သွားသည့်
ရုပ်ရှင်ကားများရှိရာ နာမည်ကျော်ဇာတ်ကား “ရုရှင်အင်ချီနီ”
(Rush hour) အပါအဝင် ဖြစ်သည်။

ချန်းက သူ့ဘဝတစ်သက်တာ အသက်မွေးမှုလုပ်ငန်း
တွင် သရုပ် ဩဇာမရှိနိုင်ဟုပါ လျှမ်းမိုးမှုမရှိကြောင်း ချီးမွမ်း
တော့မနာပြုသည်။ သို့သော်လည်း ရိုးရာပညာ အနုပညာ
ရှင်ဟုမားစွာ သရုပ်ဖော် ပုံသွားအဖုံ ထုံးပင်းနေစဉ်တွင်
ချန်းကပူ ထူးထူးကြီးကြီးရှိလှသည့် ကိစ္စလေးများ လုပ်ဆောင်
မှုဖြင့် ထင်ရှားလာခဲ့သည်။ သို့တွင် ရိုးရာကိုယ်ခံပညာဖြင့်
ယဟေးစွီးကွဲ ယပ်ယူမှုများစွာ မရှိလှပေ။ သူ့ကို လူသိများ
ထင်ရှားရသည့်မှာလည်း ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများမှ သူ့ဘာသာ
ကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။

“ကျွန်ုပ်တော်ကတော့ နောက်ထပ် ဘရစ်လီ တစ်
ယောက် မဖြစ်ဖို့တော့ ပထမဆုံးသော ဂျက်ဘီချန်းလေးသာ
ဖြစ်ရင်ထင်”

ဘာသာပြန်ဆိုသူ
ဒိုင်ဂတ်(ဒဿန)

အံ့ကြည့်ရာ

ပန်းစာနုနှင့်ရောင်ပတ်

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးမြစ်ကန်တံတားရောက်တိုင်းမှာ ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းသူတွေ ရှိနေတဲ့ ကာလ၊ နယ်မြေရှင်းလင်းရေး လုပ်ခါနီးကာလ၊ မွှေးလင်းယုန်၊ မိုးဟိန်းစစ်ဆင်ရေးတွေ ဆောင်ရွက်ခါနီးကာလ။

“ဘာမေးစရာရှိလဲ”
“မရှိပါဘူး”
“ဆက်လုပ်”

အရာရှိကို တစ်ကြိမ်အောင်ပွင့်နဲ့ တပည့်တပ်သားရဲဘော် လေးယောက်က အလေးပြုပြီး ချက်ချင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့တာဝန်က သူပုန်ဗိုလ်ဦးပိုင်ကို အရှင်ဖမ်းဖို့။

ဦးပိုင် ရှိနေတယ်လို့ သတင်းအတိအကျရထားတဲ့ နေရာက ဧရာဝတီတိုင်း၊ မအူဝင်ခရိုင်၊ ပန်းတနော်မြို့နယ်ထဲက ဆင့်ခေါင်းရွာဖျားက လယ်သမားကြီး ဦးဖိုးထိန်ရဲ့ လယ်စောင့်တဲ့ သေးသေးလေးထဲမှာ။

သာမောင့် တောင်လုံးကျော်၊ အောင်ကျော်ဦးနဲ့ပေတူးက တစ်ကြိမ်အောင်ပွင့် ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း လယ်သမားကြီး

ဦးဖိုးထိန်ရဲ့ လယ်စောင့်ထဲလေးကို ဝိုင်းလိုက်ကြတယ်။ ခြေသံလုံလုံနဲ့ ဝိုင်းတာ။ ပါးလံအတွာလောက်က ဝိုင်းတာ။ ဆရာအောင်ပွင့်တို့ ဝိုင်းတာကို သူပုန်ဗိုလ်ဦးပိုင်နဲ့ ဦးပိုင်ရဲ့ တပည့်တပ်မယောက်က သတိမထားမိကြဘူး။ ထမင်းစားနေကြလို့ သတိမထားမိကြတာ။ ဆာဆာနဲ့ မာနေကြတာလား။ စားကောင်းကောင်းနဲ့ စားနေကြတာလား။ မေါင်းတောင်မမော်ကြတာ။

ဒီကရွာကနေ့ကို လက်လွှတ်မခံဘဲ တောင်လုံးကျော်တို့က သေနတ်နဲ့ပစ်တယ်။ ဦးပိုင်တို့တော့ သေလောက်တဲ့ နေရာမပစ်ဘူး။ ခြေထောက်ကိုပဲ ပစ်ကြတာ။

“ခိုင်း...”
“ခိုင်း... ခိုင်း... ခိုင်း... ခိုင်း”

ထမင်းပွဲတဲ့ သွေးတွေအိုင်ထွန်းသွားတယ်။ ဦးပိုင်ရဲ့ တပည့်ဆီက ထွက်ကျတဲ့သွေးတွေ၊ ဒီလူတစ်ကိုယ်လုံး ဆန်ခါပေါက်တွေလို ဖြစ်သွားပြီး သူ့ဆရာသမား ဦးပိုင်ဘက် လဲကျသွားတယ်။

မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ပြီး ထမင်းစားနေကြတာ။ ဦးပိုင်ကိုလည်း သေနတ်မှန်တယ်။ ခြေသလုံးတွေနဲ့ ပေါင်တွေကို မှန်တာ။ ဝါပေမဲ့ သေနတ်မှန်ထားတဲ့ သူပုန်ဗိုလ်ဦးပိုင်၊ ဒီလူတစ်ကိုယ်လုံး လဲကျလာတဲ့ သူ့တပည့်ကိုထမ်းပြီး ကျန်ပါတယ်။

ထင်ရှားစွာ (အောက်တိုက်ကာ ၂၀၀၆) ၁၈၀

“ဒိုင်း... ဒိုင်း... ဒိုင်း... ဒိုင်း”

ဒက်ရာရာထားတယ် ထင်တဲ့ မြေကြီးသွားတယ်လို့ ထင်တဲ့ ဦးပိုင်က သူ့တပည့်အလောင်းကိုထမ်းပြီး တပေါက်လွှားခနဲခနဲဆင်းရင်း ကိုင်ထားတဲ့ သေနတ်နဲ့ ပြန်ပစ်တယ်။ ဝစ်ပြီးပြေးတယ်။ သူ့တပည့်ဆီက ကျနေတဲ့သွေးတွေက တန်းလန်း တန်းလန်းနဲ့။

ဦးပိုင်ဆိုတဲ့ သူပုန်ဗိုလ်ကြီးကို အရှင်ဖမ်းဖို့ အမိန့်ရခဲ့တာက ဦးပိုင်ကိုမိရင်း ရရင် နောက်ဆက်တွဲကွင်းဆက်တွေ သိနိုင်တာမို့။ ဒါကြောင့် အရာရှိက အရှင်ဖမ်းဖို့ အမိန့်ပေးတာ။

ဒါပေမယ့် သာမောင်တို့ဆရာတပည့်တွေက ဦးပိုင်ကို အရှင်ဖမ်းဖို့ထက် ဦးပိုင်ရဲ့ သေနတ်ကျည်ဆန်၊ အမှန်မခံရအောင် ရှောင်ဖို့ကြံရတယ်။ ဒါတောင် သာမောင်ရဲ့ပေါင်မှာ တစ်ချက်၊ အောင်ကျော်ဦးရဲ့ မြေသလုံးမှာ တစ်ချက် ထိမှန် ခံခဲ့ရသေးတယ်။

မြေးသွားတဲ့ ဦးပိုင်ကို သူတို့မြင်တယ်။ လူသေကောင်ကြီး ထမ်းမြေတဲ့ ဦးပိုင်ဟိုတွေ့တယ်။ မြင်တယ်။ တွေ့တယ်။ ဖျိုပေပေပျံ ဆရာမောင်ပွင့်ဟို၊ မေဟော့ဟိုက လိုက်မဖမ်းရဲတော့ဘူး။ ဦးပိုင်ကို သေနတ်မှန်ပေးမယ့် ဦးပိုင်က လဲကျမသွားဘူး။ ဦးပိုင်ကိုယ်က သွေးမကျဘူးဆိုတာတွေလို့။ အဲဒါတွေထက်ပိုတဲ့ ဘာတွေကိုပဲတွေ့တွေ့၊ ဆရာမောင်ပွင့်ဟို မလိုက်ရဲတာက ဦးပိုင်ပစ်တဲ့ သေနတ်အမှန်ခံရမှာ ကြောက်လို့။

အဲဒီလိုနဲ့ ဦးပိုင်က ဝေးဝေးသွားတယ်။ သရက်တောကြီးထဲ ဝင်သွားတယ်။ အချိန်က ညီတစ်ကို့ ပယ်တယ်။ အဲဒီ ဦးပိုင်ဆိုတဲ့ သူပုန်ဗိုလ်ကြီးရဲ့ မြေထောက်ကို - ကိုယ်တိုင် ဂရုနက်ရဲ့ ဂရုစောစောနားနားနိုးနိုး ပစ်ဖို့တဲ့ တောင်လုံးကျော် ဆိုတဲ့ ကိုကျော်အေးကတော့ အဲဒီအဖြစ်အပျက်ကို ဒီနေ့တယ် မမေ့သေးပါဘူး။

ရွှေလင်းယုန်၊ မိုးကိုန်းဆင်ဆင်ခေ့ စပြီး၊ နယ်မြေရှင်းလင်းခေ့ စပြီး၊ စစ်ချင်း သူပုန်ဗိုလ်ဦးပိုင်နဲ့ ကပွဲက လက်နက်ချ အလင်းပင်ခဲ့တယ်။ လက်နက်ချ အလင်းပင်တဲ့ နေ့ရာက ပန်းတခန့်မြို့ ခယ်ထဲက တပိုင်ရွာ သူနဲ့တောင်ကြီး ကျောင်းဝင်းထဲမှာ။

“ကြည့်ဆိုပါတယ်ဗျာ”

လက်နက်ချ အလင်းပင်လာကြတဲ့ သူပုန်ဗိုလ် ဦးပိုင်တို့အဖွဲ့က သူပုန်တွေ သောင်းကျန်းသူတွေ မဟုတ်တော့ဘူး။

ပြည်သူတွေဖြစ်လာကြပြီ မဟုတ်လား။ ရန်သူနဲ့တွေ့တော့မီးလို့ ပြည်သူနဲ့တွေ့တော့ ပန်းလိုဆိုတဲ့စကားကို ကျင့်သုံးတဲ့ တစ်မတော်သားပီပီ တာမခံရုံတဲ့ ဗိုလ်မှူးကြီးက ဦးပိုင်တို့ကို လိုက်လှံစွာ ကြိုဆိုခဲ့ပါတယ်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဗိုလ်မှူးကြီးခင်ဗျား”

ဦးပိုင်ကလည်း ကျေးဇူးတင်စကား ပြန်လည်ပြောကြားပါတယ်။ လက်ဆွဲနတ်ဆက်ကြတဲ့ လူကြီးနှစ်ယောက်ရဲ့ မျက်နှာတွေက အပြီးတွေက သန့်စင်ကြည်လည်လှပါတယ်။

တကယ်တော့ တစ်မတော်သားတွေဆိုတဲ့ စစ်သားတွေလည်း ပြည်သူကဖွားတဲ့ ပြည်သူသားတွေ၊ ပြည်သူတွေ၊ သူပုန် ဒါမှမဟုတ် သောင်းကျန်းသူလို့ ခေါ်ခဲ့တဲ့ တောတွင်းလက်နက်ကိုင်တွေလည်း ပြည်သူကဖွားတဲ့ ပြည်သူသားတွေ၊ ပြည်သူတွေ မဟုတ်ပါလား။

“တစ်ဦးလေးကြီးက ဂသနတ်ပြီးတယ်ကွ”

“မလှဘူး”

“ငါ့ကိုယ်တိုင် သေနတ်ခွဲပစ်တာ”

“မယီလို့ဖြစ်မှာပေါ့”

“ထိတယ်၊ မမြဲတောက်ကို သေသေရာရာထိတယ်”

“မင်း မြင်လို့လား”

“မြင်တယ်။ ယူခဲ့ပါနဲ့ နီးနီးပေး”

“ထိရင် မမြဲတောက်ကျိုးမှာပေါ့”

“မကနူးလို့ သေနတ်ပြဲတယ်လို့ ပြောတာ”

“ပဖြစ်နိုင်တော့ မင်းပစ်တာ မယီလို့ ဖြစ်ရမယ်”

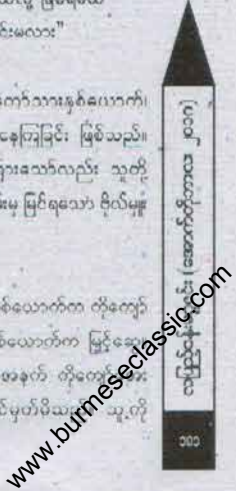
“တောကောင်၊ မင်းနဲ့ငါ လောင်းမလား”

“မလောင်းမယ်”

ရဲဘော်နှစ်ယောက်၊ တပ်မတော်သားနှစ်ယောက်၊ စစ်သားနှစ်ယောက် အပြင်းအခံဖြစ်နေကြခြင်း မြစ်သည်။ သူ့ကို အာပြောနေကြသည်ကို မကြားသော်လည်း သူ့ကို နှစ်ယောက်၏ဟန်ပန်ကို မလှမ်းမကမ်းမှ မြင်ရသော ဗိုလ်မှူးကြီးက ဂတင်ဂေါ် လိုက်သည်။

“တောကောင်တွေ လစာခွ”

ရဲဘော်နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်က ကိုကျော်အေးဆိုသော တောင်လုံးကျော်၊ တစ်ယောက်က မြင့်ခေ့ခေ့ ရောက်လာသော ရဲဘော်နှစ်ယောက်အနက် ကိုကျော်အေးဆိုသော တောင်လုံးကျော်ကို ဦးပိုင်မှပစ်သော သူ့ကို သေနတ်ဖြင့်ပစ်သော ရဲဘော်။

“မင်းတို့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

တောင်လုံးကျော်ကာ ခိုလှုံမှုကို ရှင်းပြခဲ့သည်။

“ဂါ အလောင်းအစား လုပ်ရမှာမဟုတ်ဘူးကွ၊ မင်းတို့ နာချင်ပြီယင်ဟယ်”

လက်နက်ချ အလင်းဝင်လာစေကာ ဦးပိုင်ကို ခိုလှုံမှုက ထမင်းကျော့သည်။ ယမင်းကျော့ပြီး ခုခံဦးဆား ရေငနွားကြမ်းပိုင်းထိုင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ရဲဘော်နှစ်ယောက်က သူ့ကိုခိုလှုံမှုကို စကားခွန်းတို့ မပြန်ခဲ့။ အမြစ်ပေးလျှင် ခုခံပုန် အသင့်သာမို့နေကြသည်။

ဦးပိုင်က ကောင်းလုံးကျော်၏ စကားကို ပြည်စုံစွာ ကြားပြီးသောကြောင့် ခိုလှုံမှုကို မေတ္တာရပ်ခံ စကားပြောခဲ့သည်။

“လူပယ်တွေကို အပြစ်မခေးပါနဲ့ ခိုလှုံမှုရယ်၊ သူ့ကိုက လူငယ်တွေဆိုတော့ လူငယ်ပိမ် အလောင်းအစားတောင်းပြောတာဖြစ်မှာပါ။ ဟော့ဒီ ရဲဘော်လေးက ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော်တပည့် ဆင်ခြင်က လယ်တဲလေးမှာ ထမင်းစားနေတုန်း သေနတ်နဲ့ပစ်တာ။

ရဲဘော်တွေက သေနတ်နဲ့ ဝိုင်းပစ်လို့ တျွန်တော်တပည့် သေနတ်ပုန်ပြီး သေပါတယ်။ ဒီရဲဘော် ပစ်တဲ့ကျည်ဆန်က ကျွန်တော်ပြောထောက်ကို မှန်ပါတယ်”

ဖဲဒီစကားလည်းရောက်ရော ခိုလှုံမှုက

“ဟုတ်လား၊ ဝါဆို ဦးပိုင်မှာ သေနတ်ပြီးကာ ကန်စုခု ရှိပြီထင်တယ်” ဆိုပြီး မေးပါတယ်။

“သေနတ်ပြီးတာတော့ မနီပါဘူး ခိုလှုံမှု၊ ကျွန်တော် အပြုယုံယုံကြည်ကြည်၊ အားကိုးအားထားပြုပြီး ရွတ်ဖတ်တဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်တော့ ရှိပါတယ်။ ဒီဂါထာက သိပ်စွမ်းတာ ခိုလှုံမှုရဲ့ ဒီဂါထာအစွမ်းကြောင့် ကျွန်တော်ကို သေနတ်မှန်ပေးမယ့် ဘာမျှမဖြစ်တာထင်ပါတယ် ခိုလှုံမှု” ဆိုတဲ့ ဦးပိုင်ကို ခိုလှုံမှုက

“အဲဒီဂါထာ ကျွန်တော်တို့ ပေးပါလား ဦးပိုင်၊ ကျွန်တော်လည်း ယုံယုံကြည်ကြည်၊ အားကိုးအားထားပြုပြီး ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ချင်ပါတယ်”

လို့ပြောတော့ ဦးပိုင်က

“စိတ်ချပါ ခိုလှုံမှု၊ ဒီဂါထာကို ကျွန်တော်ရွတ်လည်း ရွတ်ဆိုပြပါမယ်၊ စာရွက်နဲ့ ရေးလည်းရေးပေးပါမယ်၊ ဝါပေမဲ့ ကျွန်တော်အကြောင်း နည်းနည်းလောက်ပြောပြီးမှ ရွတ်ဖတ်ပေး ရေးပေးပါမယ်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး နားထောင်ပေးပါ ခိုလှုံမှု”

လို့ ခွင့်တောင်းစကားပြောရင်း အခုလို ပြောပြခဲ့တော့တာပါ။

ကျွန်တော်နဲ့နောက်တွယ်မာ ကျွန်တော်တို့ ဝေဃာလှတွေက တောသုဋ္ဌေးလို့ ခေါ်ကြတယ်ဆိုတာ ကြားခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကျန်စုံနဲ့ဖွင့်ထားတဲ့ ကျွန်တော်၊ လယ်ယာလုပ်ငန်းကို အလွန်နှစ်သက်ပါတယ်။ ယယ်ယာအလုပ်ပိုတဲ့ ကိုယ့်ဟိုင်းဦးဦး ဦးဆောင်လုပ်ပါတယ်။ ဒီလိုနေရင်း တစ်နှစ်မှာ ညာပစ်ညာမှာ ကာပြတာတိုက် ခံခဲ့ရတယ်။

“မလှိုင်နဲ့ သေသွားမယ်”

“ထုတ်... ထုတ်စမ်း မေ့ပျော့ မေ့ပျော့ထုတ်စမ်း”

“ပြန်ပြန်ထုတ်”

ခေးပြက နစ်ယောက်၊ မှတ်နာတွေကို ပီပီသသ မမြင်စေဘဲ၊ မြင်ရင် မပုလဲပီမဟောင်း သေးပေမယ့် အကြောင်းအကျားလုပ်ထားတယ်။ မျက်နှာကစိတ်ကသာကကို ပုဆိုးတစ်ကည်ခေါက်ချိုးချိုးပြီး အုပ်ချည်ထားတယ်။ အသံတိုလည်း ဖျက်ပြောတယ်။

ကျွန်တော်က မခုခံပါဘူး။ မခုခံဖမ်းခွဲယဇ်ပျော့ကို မှန်စွာမှာစို့ပြီး ကျွန်တော်မှာ သားပစ်တူး၊ သားလုံးလေးကန်ဖို့တယ်။ ဓားပြနှစ်ယောက်ကို သူ့ကိုကောင်းတဲ့အတိုင်း ရွှေရွှေကွ၊ ရွှေရွှေကွ ခေးလိုက်ပါတယ်။

ဝါပေမဲ့ ခေးပြတွေက ကောင်းကောင်းပြန်မသွားဘူး။ ကျွန်တော်ငါင်းကို တားခဲ့၊ တားနောင်နဲ့ ဖိုက်ခွဲပြီးမှ ပြန်သွားတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ကိုင်ထားကြတာက ပုက်ကြိုးတောင်စားတွေ။ မကျေနပ်ပေမယ့် ကျွန်တော် သည်းခံနေခဲ့ပါတယ်။ ကျေးလက်တောရွာတွေမှာ နေရတာ နီးရာခေးကို ကြောက်ရတယ်မဟုတ်လား။

နောက်နှစ်မှာ တစ်ခါ ဓားပြအတိုက်ခံရပြန်တယ်။ ဓားပြတိုက်တာကလည်း ဓားပြနှစ်ယောက်၊ ဓားခါးပြနှစ်ယောက်က ဟိုနှစ်က ဓားပြလာတိုက်တဲ့ ဓားပြတွေ။ ဟိုတစ်ခါ ဓားပြလာတိုက်တုန်းကလို သူတို့ကိုင်ထားကြတာက ဓားတွေ၊ ငှက်ကြိုးတောင်စားတွေ၊ ရွှေရွှေကွ၊ ရွှေရွှေကွကိုယူပြီး ဟိုတစ်ခါတုန်းကလို လက်စွမ်းပြခဲ့တယ်။ သူတို့ဓားပြတွေရဲ့ လက်စွမ်းကြောင့် ကျွန်တော်ပုတ်ယအကြိမ် ခေါင်းတွဲခဲ့ရပေပါတယ်။

လပြည့်နေ့ရက် (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၀) ၁၂

www.burmeseclassic.com

တတိယမြို့ သုံးကြိမ်တိတိ အိမ်စားပြုတွေက စားပြုလာ တိုက်ခဲ့တယ်။ ရုဂလလိုလေ အိုတစ္ဆေဆိုသလို ရုမုန်းသိလို စားပြုလာတိုက်တာ။ ဒါဆို တစ်နှစ်တစ်ခါ စားပြုအတိုက်ခံရ မှာ သေချာတယ်။ ပြီးတော့ တစ်နှစ်တစ်ခါ ကျွန်တော့်ခေါင်း အကွဲခံရမှာ သေချာတယ်။

ဒါမျိုးတော့ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူးဆိုပြီး ကျွန်တော် ပြန်ပြီး ခုခံတယ်။ နှစ်ယောက်တစ်ယောက်ဆိုပေမယ့် ကျွန်တော် မကြောက်ဘူး။ ကျွန်တော့်ခေါင်းကို စားနောင်နဲ့ထုတဲ့ စားပြု ရဲ့ခားကို လှပြီးခုခံတယ်။

စားပြုက ပြန်လုတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘေးက စားပြု က ကျွန်တော့်ကို စားနဲ့ခုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က ရှောင်ပြီး လုနေတဲ့ စားနီးကို သူ့ဘက်လှည့်လိုက်တယ်။ သူ့အချိန်နဲ့သူ့ သူ့ဝိုက်ထဲ ပုဂံကြီးတောင်အောင်သွားပြီး သေသွားတာပါ။

ကျွန်ုပ်တို့အပြုက ကိုအားခင်သလို မြစ်နေတုန်း ကျွန်တော်က လက်စတုန်းအောင် စားနဲ့ခုတ်သတ်လိုက်ပြန် တယ်။ မသတ်လို့ မမြစ်ဘူးလေ။ သူ့ကိုမသတ်ရင် သူက ကျွန်တော့်ကို သတ်မယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်မိသားစုကို သတ်မယ်ဆိုတာ သိလို့ မသတ်ချင်ဘဲ သက်ခံရတာ။

စားပြုနှစ်ယောက်ကို ကျွန်တော် သတ်မိပြီးမြစ်လို့ ရွာမှာ မနေရင်တော့ဘူး။ အိပ်မှာ မနေရင်တော့ဘူး။ မနေရင် အနီးရက လာဖမ်းမှာသိလို့ ဖောက်ဖျက်တယ်။ ကောင်ထဲ မှာဆိုတာ တကယ်ယမုက်စတာတို့ ကုတ္တိုတော့တို့ကို ပြော တာ။

အဲဒီတောထဲမှာ ပုန်းလှီးကျယ်လှီးနေရင်၊ အိမ်က ပိတ်ပိတ်ပုန်းပို့တဲ့ တမင်းဟင်းတို့နားရင်း တွန့်တော် မှား ဖြတ်တယ်။ အဖမ်းခံပေမယ့် တောတွင်းလက်နက်ကိုင်တွေနဲ့ ပူးပေါင်းမလား။

နောက်ဆုံးတော့ တောတွင်းလက်နက်ကိုင်တွေနဲ့ ပူးပေါင်းပေါ်ဆိုပြီး ဗိုလ်သန်းနဲ့ ဆက်သွယ်တယ်။ ဗိုလ်သန်းဖဲ့ တပ်ထဲဝင်တယ်။ ဗိုလ်သန်းဆိုတာ တောတွင်းလက်နက်ကိုင် တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးနေရာ ရေ့သတ်ပေးရင် ကျွန်တော်အဖွဲ့အကျင့် တချို့ ပြောပါမယ်။ တောထဲမပျောက်ခါ၊ အားပြု ကတိုက် မနဲ့ခုခံတာမည်းက၊ ရွာမှာမနေကတည်းက ကျွန်တော်တ ငါးပါးသိလေ မောင့်ထိန်းတယ်။ စုအချိန်အထိလည်း မပျောက် သေစာမသောက်ဘူး။ သူတစ်ပါးသားမယားတို့ မပြစ်မှားဘူး။

သူတစ်ပါး စိတ်ဆင်းရဲအောင်မလုပ်ဘူး။ ပြောရရင် ကြက်၊ အဲတောင် မသတ်ခဲ့ဘူး။ မခိုးဘူး။ မသားမပြောဘူး။

စားပြုနှစ်ယောက်ကို ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ မခုခံချင်ဘဲ ခုခံပြီး မသတ်ချင်ဘဲ သတ်ခဲ့ရတာကလွဲလို့ တော ထဲမှာနေရင်း တိုက်ပွဲဖြစ်လို့ သူပစ်တိုက်ပစ် ပစ်ကြတာက လွဲလို့ ဘယ်သူ့ကိုမျှ မဖမ်းဘူး။ မညှဉ်းဆဲဘူး။ မသတ်ဘူး။ ဖမ်းမိတဲ့ လူတွေကိုလည်း မညှဉ်းဆဲဘူး။ မသတ်ဘူး။

ဝါတွင်းရော ဝါပရော အမြဲတမ်း ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဥပုသ် စောင့်တယ်။ ဘုန်းကြီးကျောင်း မသွားအားရင် အိမ်မှာ ဘုရား မှာပဲ စောင့်တယ်။ မွေးနေ့ဖြစ်တဲ့ ကြာသပတေးနေ့တိုင်း အသား သတ်လွတ်စားတယ်။

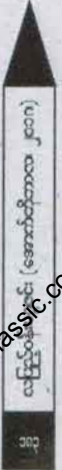
တောထဲ မရောက်နေတော့လည်း အဲဒီအကျင့်ကို မဖျက်ဘူး။ ဗိုလ်မှူး 'ရွာမသားဂုဏ်ဂါထာ' လို့ တဲဆိုလူတွေ ပြောတဲ့ 'ဂါထာ' ကို ကြားဖူးလား။ မိခင်ရွာမကြီးက သူ့ယား သမ်းဖြစ်တဲ့ ရွာကလေးကို တခြားသတ္တဝါတွေ ရန်မပြုနိုင် အောင် ဂုဏ်ထားတဲ့ဂါထာဖြစ်လို့ 'ရွာမသားဂုဏ်ဂါထာ' လို့ ခေါ်ပြောတာပဲ။ တကယ်တော့ မာမိဂါထာက 'နမောစတဂါထာ တော်ကြီး'။

'ရွာမသားဂုဏ်ဂါထာ' လို့ခေါ်တဲ့ 'နမောစတ ဂါထာ တော်ကြီး' ရဲ့အစွမ်းတွေ၊ ဂုဏ်မဟာမဟာ တရားကြီးခံတယ်။

မာမိယားကြီးထဲက ဗိုလ်မှူးတို့ တစ်ဖော်သားတွေ နဲ့ ဆက်နွယ်တာကို ခြောက်ပါမယ်။ တစ်ဖော်သားတွေက ကျွန်တော်ပုန်းခိုနေတဲ့ နေရာပတ်ဝန်းကျင်ကို သတင်းရတယ်။ သတင်းရလို့ လာပိုင်းတယ်။ လာဖမ်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့် ကို ရွာမတွေဘူး။ ဗိုလ်စိပ်ဖိုက် ရွာပေမယ့် မတွေ့တော့ တွက်ပြေးသွားပြီ။ တခြားကို မပြောင်းသွားပြီလို့ သူ့ဆုံး ပြန်သွားကြတယ်။

ဘာသာမဟာ တစ်ဖော်သားတွေ ရွာတဲ့နေရာမှာပဲ ကျွန်တော်ရှိနေတော့ ကျွန်တော့်ကို တစ်ဖော်သားတွေက မမြင်ဘူး။ ကျွန်တော်က မြင်မယ်။

ဂုဏ်ပျော်ပင်လေး တစ်ပင်ရှိရင် မာမိပုဂံပျော်ပင် ဘေးမှာပုန်းပြီး နဟေဂဏဂါထာကို အဆက်မပြတ်ရွတ်တော့ ဆိုပုဂံလေးတစ်ခု ရှိရင်လည်း ဆိုဂုဏ်လေးဘေးမှာပုန်းပြီး နမောစတဂါထာကို အဆက်မပြတ်ရွတ်တော့ ခိုလေးတစ်ခု သစ်ပင်ထဲပျော်ပင်တွေ ခေါင်းတစ်လုံးမှာ ပုန်းမတော့ ပုန်းပြီး နမောစတဂါထာတော်ကို ယုံယုံကြည်ကြည် အားကိုး အားထားပြုပြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော်တာပဲ။

မြန်မာ့အသံ (အောက်စီဘီအယ်) ဝက်ဆိုက်

www.burmeseclassic.com

ဒီတော့ ရဲခောက်တွေကို ကျွန်တော်က မြင်ရပေမယ့်
ရဲသော်တွေက ကျွန်တော်ကို မမြင်ရတာဖြစ်ပါတယ်။ မပြော
ရရင် ဗိုလ်မှူးမေ့ နပေမာတော့ ပါသောတော်ကို ကျွန်တော်တော့
ဖိတ်သားသွားရင်ပေးပေး ခွတ်တယ်။ ယခင်ပေးစဉ်နဲ့ ထပ်ပေး
စားပြီးရင် ခွတ်တယ်။ အချိန်တိုင်း သတိရတိုင်း ခွတ်တယ်။

သေနတ်ပြိုတယ် ဆိုတာကတော့ အဲဒီ နမောတော
ဂါထာတော်ကြီးရဲ့ အစွမ်းသတ္တိ ဂုဏ်အကုန်လုံးကြောင့်ဖြစ်ပယ်
ထင်ပါတယ်။

ဗိုလ်မှူးမေ့ ကျွန်တော်တော့ သေနတ်ပြိုတယ်ဆိုပြီး
တစ်ချက်တလေတောင်မှ သေနတ်နဲ့ အပစ်မခံခဲ့ဖူးပါဘူး။
ဒါပေမယ့် ဟောစီပွဲပေးပေး ပွဲပြင်ဆင်သလို ဗိုလ်မှူးလည်း
မြင်အောင် ဒီတစ်ခါ ပထမကကြိမ်ရဲ့ နောက်ဆုံးအကြိမ်ပေးဖြစ်
သွားချက်တိုတို ပေးနတ်ရဲ့ အပစ်ခံပဲပယ်၊ သုံးချက်ထက်
ပိုမပစ်ပါနဲ့။

ပစ်တဲ့အခါ 'မျက်စိ' ကို ပစ်ပါနဲ့။ မျက်စိက ပျိုကြည့်
သည်ကြည့်နဲ့ မသန့်ရှင်းဘူး။

'သောကဘုံအောင်ဆာ' ကိုလည်း မပစ်ပါနဲ့။ အဲဒါက
လည်း ပမာန်ရှင်းလို့ပါ။

သေနတ်နဲ့ သုံးချက်ထက် မပစ်ခင် ကျွန်တော်ကို ဖိနှိပ်
နှစ်သယ်လောက် ခွင့်ပေးပါ။ ဘုရားရှိခိုး၊ ဝေထွာခွဲ၊ အမျှဝေခွဲ
ကရီးနီကောင်းပေးပါ။

ပြီးတော့ ဒီလို သေနတ်နဲ့ ဂျိုးချက်ပစ်တဲ့အခါ ပပေဟ်
ထသ ကျွန်တော်ကို ထိမှန်တယ်ဆိုရင် ဒါက ကျွန်တော်
အတိတ်ကပြောခဲ့သလိုဖြစ်လို့ ဟောဒီတုမောင်နှစ်လောက်ကို
လုံစာအဖြစ်ပေးပေးလို့ ဗိုလ်မှူးဖွင့်ပြောဘူး ကျွန်တော် အပစ်
ခံပါတယ်။

လက်နက်ချ အလင်းဝင်တဲ့ ဗိုလ်ကြီးဦးပိုင်ရဲ့စကားကို
စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေတဲ့ ဗိုလ်မှူးကြီးက -

"ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ်"

ဤလည်းဆိုလိုက်ရော ဦးသန်းက မျက်နှာ၊ လက်၊
ခြေတွေကို ဆေးကြောသန့်စင်ပြီးမှ ကပိုင်ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းက ဘုရားခန်းထဲက ကျောင်းဆောင်နဲ့ သီတင်းသုံး
နေတဲ့ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ရှေ့ကိုသွားပြီး သက်တော်
ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကို ရည်မှန်းလို့ ဘုရားဂုဏ်တော်
ကိုးပါးကို အာနိပ်ကြည့်ညိုလို့ ဘုရားရှိခိုးပါတယ်။ မေတ္တာ
ဦးပါတယ်။ အမျှဝေပါတယ်။

ဒီလိုလုပ်တာကို ဗိုလ်မှူးနဲ့ ရဲသော်တွေ မြင်တယ်။
ဗိုလ်မှူးက အလောင်းအစားစကားပြောတဲ့ တောင်လုံးကျော်နဲ့
မြင့်ဆွဲတဲ့ ဝါးတုံးအမိန့်ပေးတယ်။

ဦးပိုင် ဘုရားရှိခိုးပြီးပြီး မေတ္တာပို့ပြီးပြီး အမျှဝေပြီးပြီး
အမျှဝေပြီး ဘုရားခံနေရသူ ကိုင်နေရုံက ဒီပသနာ ဘာဝနာ
တရားအားကုန်ဖို့ ကပ်ပျဉ်ရေပျဉ်တို ပုံပေးပျဉ်။

မျက်စိကို စုံဖို့တိုလို့။ ပေးပေးလုံးကျော်တဲ့တ မိန့်
သုံးဆယ်နိမ့်ကြောအောင် စောင့်တယ်။ အဲဒီတော့မှ ဗိုလ်မှူး
က အမိန့်ပေးတဲ့သဘော လက်ခံကောင်ပြုလိုက်တယ်။ ကိုမြင့်

ရေကွက သေနတ်မစားပေးလို့ကို ဖြတ်လိုက်တဲ့အခါ

"ဒိုင်... " ဆိုတဲ့ အသံထွက်လာတာ။

"မျောက်... " ဟဲ့။

ချောက်ဆိုတဲ့ မြည်သံနဲ့ထွက်သွားတဲ့ ကျည်ဆန်က

ဦးပိုင်ရဲ့ ရေပြင်လုံးကို ထိမှန်တဲ့အခါ -

"ဘတ်... " ဆိုတဲ့အသံ ထွက်လာပြန်ပါတယ်။

ကျည်ဆန်က ဦးပိုင်ရဲ့ ခြေသလုံးနားမှာ။ အလတ်

ကျော်စွာ ရေခန်းဦးကပ်ပေးပေးပြီး ဖြူဖြူပပ မှန်လှလှပြီး

တိုယ်နေဟန်ပေးနေတဲ့ ဦးပိုင်ရဲ့ ရေပြင်လုံးဝတ်ကြီးက ဆေး

လိပ်ဖိနဲ့ ဖာဟိတ်ပျဉ်လို့ ကျန်တဲ့အပူပူထဲမှာ မြစ်သွားတယ်။

တောင်လုံးကျော်နဲ့ ဗိုလ်မှူးကြီးကို ကိုမြင့်မေတ္တာ

ကြည့်လိုက်တယ်။ ဗိုလ်မှူးကြီးက လက်ခံကောင်ပြုလိုက်ပြန်

ပယ်။

"မျောက်"

နောက်တစ်ကပ်မျက် ထပ်ပစ်တဲ့အခါလည်း ကိုမြင့်

ဆွေရဲ့ သေနတ်က "ဒိုင်" လို့ မမြည်ပြန်ပါဘူး။ ဦးပိုင်ရဲ့

လက်ဝဲဘက်လက်ပြင်ကို ထိမှန်သွားတဲ့ ကျည်ဆန်သံကလည်း

ဘုတ်ခနဲ။ ဦးပိုင်ရဲ့ လက်ဝဲဘက်လက်ပြင်ကလည်း ဆေးလိပ်

မီးနဲ့ အတိုခံရသလို အမာရွတ်လေးဖြစ်လို့။

"ဦးပိုင်"

ဗိုလ်မှူးကြီးက ပခုံးပုတ်နိုးလိုက်တော့မှ ဦးပိုင်မျက်လုံး

ပွင့်လာတယ်လေ။

"က- မြင့်ဆွေရဲ့ တောင်လုံးကျော် ဦးပိုင်ကို ရိုရိုသေ

သေရဲ့ ကန်တော့ကြ"

ရဲသားနှစ်ယောက်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေပီပီ ဦးပိုင်က

ကို ရိုရိုသေသေ ကန်တော့လိုက်တာနဲ့ ဦးပိုင်က -
"ငါ တုမောင်တဲ့အခါအဝင် တပ်မတော်ဘက် အားလုံး
မြန်မာနိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားအားလုံး၊ တစ်ကမ္ဘာလုံး၊ စကြာဝဠာ

လူ့ပြည်နယ်ပွဲစဉ် (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈) ၁၀၉

www.burmeseclassic.com

မှာ နေထိုင်ကြသူအားလုံး၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါအားလုံး၊ သုံးဆယ့်တစ်တုံသားအားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ၊ ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါစေ၊ အေးငြိမ်းရာအမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ရလွယ်၊ ရောက်လွယ် နိုင်သူများဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ။

ဆိုပြီး ဆုပေးလိုက်တဲ့အခါ တောင်လုံးကျော်တို့သာ မက ဗိုလ်မှူးကြီးကပါ လွှတ်လိုက်လှလှ သာဓုခေါ်လိုက်ကြ တော့တာပါပဲ။

အဲဒီနေရာမှာ ပြောစရာတစ်ခု ကျန်ပါတယ်။ အဲဒါက ဦးပိုင်ပြောခဲ့တဲ့ 'နွားမသားဂှက်ဂါထာ' လို့ခေါ်တဲ့ 'နမောတေဂါထာတော်ကြီး'၊ အဲဒီ 'နမောတေဂါထာတော်ကြီး' ကို 'အချစ်အနှောင်မု လွတ်မြောက်စေသောဂါထာ' လို့လည်း ခေါ်ပါတယ်။ နမောတေဂါထာကို အများကောင်းကျိုး ရည်ရွယ်ပြီး ခေတ်ပြုလိုက်ပါတယ်။

နမောတေ ဂါထာ

နမော တေ ဝုဒ္ဓ ပိရတ္တံ၊
ဝိပုပ္ဖတ္တာ သိ သဗ္ဗမိ။

သမ္မာဓပ္ပုပ္ပိပန္နော သ္မိ၊
တဿ မေ သရဏံ ဘဝ။

လက်နက်ချအလင်းဝင်ပြီး ပြည်သူတစ်ယောက်ဖြစ် လာတဲ့ ဦးပိုင်က ဒါနဲ့၊ သီလ၊ ဘာဝနာ အလုပ်တွေလုပ်ရင်း ဘဝချုပ်သိမ်းခဲ့တာ ကြာပါပြီ။

ဦးပိုင်နဲ့ဆုံခဲ့တဲ့ ဗိုလ်မှူးကြီးကတော့ သူ့ရဲ့အခြေအနေအထားတစ်နေရာမှာ နိုင်ငံနဲ့လူမျိုးအတွက် အသက်ပေးလှူ ခဲ့တာ ကြာပြီလို့ သိရပါတယ်။ ဟဲ့ကဲ့၊ မဟဲ့တော့ တိတိ ကျကျ မသိရပါဘူး။

သီတာက ဦးပိုင် သေနေတုန်း မပြီး သိရအောင် ဦးပိုင် ကို သေနတ်နဲ့ပစ်ခဲ့တဲ့ ရဲဘော်ပြန်ဆွေက တာဝန်ကြီးအဖေ နဲ့ ပင်စင်ယူပြီးတာ ကြာပြီဆိုတာပါပဲ။

အဲဒီအကြောင်း အဲဒီတစ်ကြိမ်ကြိမ်ပြန်ဆွေကိုယ်တိုင် ပြောပြလို့သိရတာ။

ပန်းတနော် နောင်လတ်

ဆရာတို့သိန်းဝင်း

B.A.(Ues.), B. A., M. A. (1948, 1952, 1957)

ပြည်တော်ခံ

တိုင်းရင်းဆေးကုသနိုး၊

နုလင်း၊ အသင်း၊ ဂင်္ဂါ၊ ဝါး၊

အခါရုံကြောအေးနည်း။

လောလော/လောလော၊ တိုက်ခံအေးကျခြင်း။

အကြောနှင့်ပင်ပင်သင်သင်၊ ရေခဲသေ၊

တုခပပေးပါသည်။

* လေဖြတ်ရောဂါနှင့် ကျိပ်ပေါင်းရောဂါ ဖေးနာရင်များ အထူးကုသပေးပါသည်။ *

လေဖြတ်ခြင်းကို ကြိုတင်ကာကွယ်ပါ

လေဖြတ်မည့် လက္ခဏာများ

- * ဦးခေါင်းနောက်ခေတွင် ခေါင်းကိုက်ခြင်း
- * မျက်နှာနှင့် မျက်စိကြွက်အားကို ဆက်နေလှုပ်ရှားခြင်း
- * ပပျင်းများ ကိုယ်လျှင် မကြားမက လျှင်ကျခြင်း
- * မြေ၊ လက်များ ထုံကျပ်ခြင်း
- * လမ်းလျှောက်လျှင် ရေဆွဲနေခြင်း
- * စကားပြော လေးခြင်း

စသည့် လက္ခဏာများ တွေ့ရှိခဲ့စားရလျှင် ကြိုတင်၍ ဝေးမေးခြင်း၊ အကြောဖွင့်ခြင်း တို့ကို ပြုလုပ်ပါက လေဖြတ်ခြင်းကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

ဆေးခန်းဖွင့်ချိန် - နံနက် (၁၁:၀၀)နာရီမှ ညနေ (၄:၃၀)နာရီထိ (တနင်္လာနေ့ ပိတ်သည်)

အမှတ် (၁၉) (၁၁၂) လမ်း၊ (ဗိုလ်မင်းရောင်လမ်းမ)၊ မင်္ဂလာကောင်ညွန့်မြို့နယ် (ရဲစခန်းခေါ်)

☎ ၀၉-၉၇၉၇၇၇၂၈၀၄၊ ၀၉-၄၀၄၂၇၆၄၈၇

www.burmeseclassic.com

မင်းသိန်းမင်းမောင်
ဂျပန်မြန်မာ

လက်မသာသာ တုတ်သော ကုက္ကိုသားဆောင်းကိုသံတံတံပေါင်၍ မောင်ချစ် ဓားမပြင်ခုတ်၏။ တီခနဲ မပြတ်။ ဒုတိယအချက် မပြတ်သေး။ တတိယအချက်ကျမှ ပြတ်သည်။

“အဲဒီလို မခုတ်ရဘူး ငါ့ပြေး၊ ဖယ်လိုက် အဘိုး ခုတ်ပြမယ်”

မောင်ချစ် ဖယ်ပေးသည်။

“ဖြတ်မယ်ထင်ဆောင်းကို တည့် တည့်မထားရဘူး ငါ့ပြေးရဲ့၊ ဒီလို ရွှေရွှေ လေး ထားရတယ် ကြည့်”

အဘိုးက ခုတ်ပြသည်။ တီခနဲ ပြတ်သွား၏။

မောင်ချစ် သဘောကျသွား သည်။ အဘိုးနည်းကိုယူ၍ ဖြတ်ကြည့် သည်။ တစ်ချက်တည်းနှင့် ပြတ်သွား သည်။ မောင်ချစ် အဘိုးကို လှမ်းကြည့် ၏။ အဘိုးက ပြုံး၍ ခေါင်းညှိကြည့် သည်။

မောင်ချစ် ထင်းများကို ဆက် ပြတ်သည်။ ဟမိုးဟာ ယန်းဟာလှမ်း ခဏက ခလှကားထစ်ပြက်နေသည်ကို ထန်းလျှော်နှင့် ချည်ထုပ်နေသည်။

အဘိုးနှင့် မနေရမည်ကို မောင် ချစ် ချော်သည်။ အဘိုးက မောင်ချစ်ကို ချစ်သည်။ ညှာသည်။ ကြင်နာသည်။ မောင်ချစ်လည်း အဘိုးကို ချစ်ပါသည်။ ဟမိုးဟာ ယန်းဟာလှမ်း မောင်ချစ်ဟာ ထန်းပင်အောက်မှာ မြူကုံးအောက်။ အဘိုးလည် ထန်းပင်ကလေးဖြစ်သော် လည်း ထန်းပင်ပင်ပင် မသောက်။ ထန်း ရည်ချိုကိုသာ အဘိုးရော မောင်ချစ်ပါ ကိုက်သည်။ ထန်းထက်ပြီးလျှင် မြေ အဘိုးနှစ်ပေထက် တန်လျက်ချက်ကြ သည်။

အဘိုးက မှုန်ပေးသည်ကိုကြိုက် မနေမည်ပိုင်း ထန်းပင်ကလေးမျိုးကို ထန်း လျှော်ခွာသည်။ ထန်းခေါက်တောင်း

အမျိုးမျိုး ရက်သည်။ ထန်းပင်လက်ကလေး ထိုင် လုပ်သည်။ အဘိုး၏ လက်ရာများ မှာ သေသပ်ကောင်းမွန်၍ ဝယ်သူများ သဘောကျသည်။

မောင်ချစ်တို့ မြေးအဘိုးအတွက် စားဝတ်နေရေး မပူရ။ တံဝန်းကျင်မှာ စားပင် သီးပင်အမျိုးမျိုး စိုက်ပျိုးထား သည်။ ထိုသစ်ပင်များကို မောင်ချစ် ရေ လောင်းပေါင်းသင် မြေဆွ ပြုစုပေးရ သည်။ မောင်ချစ်အတွက် ပျင်းစရာ အချိန်မရှိ။

သို့သော် တစ်ခါတစ်ခါမှာတော့ ရွာထဲမှာနေသော အဖေ၊ အမေနှင့် ညီမ လေးကို သတိရသည်။ အဖေက လယ် သမားအရက်သမား၊ မမေလျှင် ကောင်း သည်။ မူးလျှင် ဟေမုကို ရန်လုပ်သည်။ လင်မယား စကားများလျှင် မောင်ချစ် အပေ့တက်မှ ကာကွယ်ပြောသည်။ အဖေက သဘောမကျ။

ဟမိုးဟာယည်း၊ ယပက်ဖြစ်သူ အရက်သောက်သည်ကို မကြိုက်၍ အတွေးအခေါ် ထန်းတောင်မှာပင် ကိုယ့် ဘာသာ ဟယိုးနေသည်။ မောင်ချစ် ကလည်း အဘိုးနှင့်အတူ ထန်းကဲမှာ လိုက်နေသည်။

မောင်ချစ် ထင်းများအားလုံး ပြတ်ပြီးသောမှာပါ ဟစ်ကိုယ်လုံး မပူရ များစွာနေသည်။ လအနည်း ထူးထူးခြားခြား လေကလည်း ပြိုပွန်းလှသည်။ မောင် ချစ် နှုတ်ပုလွေများကို လက်ဖြင့်သပ်ချ ရင်း အခနော့ဘက်ဘက်ကောင်းကင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟာ . . . လူလိုက်တာကွာ” နို့ခဲတောက်ပနေသောအခနောက် ဘက် ကောင်းကင်ကိုကြည့်၍ မောင် ချစ် အံ့ဩသဘောကျ ဖြစ်နေသည်။ ဤကဲ့သို့ ကောင်းကင်တစ်ခြမ်းလုံး နို့ခဲ

တောက်ပနေသည်ကို မောင်ချစ် အရင် က မမြင်ဖူးပါ။ နေဝင်၍ တိမ်တောက် သည်နှင့်မတူ၊ တိမ်ဟူ၍လည်းမတွေ့ရ။ နို့ခဲနေပုံက သိပ်လှသည်။

“အဘိုးရေ . . . အဘိုး ဟိုမှာ ကြည့်ပါဦး လူလိုက်တာ”

အဘိုးက ရင်းထောင်ကို မြူပြင် နေရာမှမောင်ချစ်ညွှန်ပြသောအခနောက် ဘက်ကောင်းကင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက် သည်။

“ဝေ” လက်ထဲမှ ရင်းထောင်ကို အဘိုး လွှတ်ချလိုက်သည်။

“အဲဒါ ခလှနီကြမ်းတွေ မြန်မြန် လုပ်တော့ ထမင်းကမလေး အပြေးအသွား စားရမောင်”

ဟမိုးဟာ ဟမိုးသို့ မပ်ယုတ် သွတ်ခပြု၍ မောင်ချစ်ပါ ခပြောလိုက် သွားရသည်။

“ဝေမြန်ကြမ်း ထိုတာ တာလ အဘိုး”

မောင်ချစ် ဝိသိုတော့မှ ထမင်း ပျိုးကို မွှေယူလိုက်သည်။ ဟမိုးက ဟင်း ကိုးမျှင်ကို အဖေဖွင့်နေသည်။

“ယမင်း ပြန်ဖြန်ပွဲ မျိုးပြု၊ မင်းကတော့ ပန်းကန်ထဲတည့်နေနေနဲ့ အားနီပေးရတော့မယ် ဟိုထဲမှာပင် ဝတ်စား မြန်မြန်လုပ်”

အဘိုးက ခချစ်အဖို့ပေးချက် ဟိုး ထိုသို့ ဇွန်ကန်ကောင်း ပြုပြုလိုက်သော်လည်း ခချစ်တစ်နေ့လုံး ထည့်လိုက်သည်။

မောင်ချစ်ထဲ ထမင်းညှို့ပေး တာ ပန်ဟန်ကို အဘိုးအား လှမ်းပေးသည်။ အထိုက ခချစ်ကန်ထဲပင် ပြုပြင်များ ခွင့် ခချစ်ချင်သီးမျက်များ ခပ်ထမင်း မြန်မြန်မယ်၍ စားနေသည်။ မောင်ချစ် လည်း အားနီလှပင် . . . မြန်မြန်

www.burmeseclassic.com

ထဲသို့ ပဲပြုတ်များနှင့် ခရမ်းချဉ်သီးချက်များ ထည့်နယ်ပြီး ပလတ်ပလောင်းစားလိုက်သည်။

“လေနီကြမ်းဆိုတာ အယ်လိုဟာနီးလဲ အဘိုး”

အဖြေပရဆေးသော မေးခွန်းကို မောင်ချစ်က ထမင်းစားပိုင်း သပ်ပေးသည်။

“အခု မကြာခင် မင်းသိပါလိမ့်မယ်၊ မြန်မြန်စား၊ အဘိုးတို့ စားပြီး တောင်လောင်နေမယ်ပင်ကတော့အဘိုးပေါင်းအရွယ်လောက်ကပေါ့၊ ဆွယ်နှစ်သားလောက်မှာ ဒါမျိုး တစ်ပြိုင်ပြော့တယ်၊ ညနေမှာ ထပ်မံကော်လွှားတာပဲ”

မောင်ချစ်သည် နီရာမှ လိမ္မော်ရောင် ရှင်ရင်မိင်းမိင်းသို့ ပြောင်းလာသော ကောင်းကင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဝါးအတွင်းမှာပင် နီနီဂါဂါ ဖြစ်လာ၍ ကိုယ့်တစ်ကိုယ်လုံးပါ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါးတောက်သလို ယင်လာရသည်။

“အဘိုးကကလေး ဝေဖန်ကြမ်းတိုက်မယ်ပြောတယ်၊ ဆိုခြင်းလေးနည်းနည်းတောင် မတိုက်ဘူး”

“ဟ- အဲဒါ အကောင်းမဟုတ်ဘူးကွ၊ လေဖန်တိုင်းမတိုက်ခင် လေငြိမ်ကျယ်ဆိုတာ အဲဒါမျိုးကိုပြောတာ၊ စားစား မြန်မြန်စား၊ သိပ်ဝါးမနေနဲ့ မျီချ”
မြေးအဘိုးနှစ်ယောက် စကားမပြောတော့ဘဲ ထမင်းကိုသာပင် နိုင်သမျှ ဝင်အောင် စားနေကြရသည်။

မောင်ချစ် အစပန်းကန်ကုန်သောအခါ လည်ပင်းတွင် နှင်နေ၍ ရေတစ်ဖုတ် ခပ်သောက်လိုက်ရသည်။ အဘိုးလည်း မြန်မြန်မျီချရ၍ နှင်နေဟန်တူပါသည်။ မောင်ချစ် ရေတစ်ဖုတ် ခပ်ပေးသည်။

မောင်ချစ် ထမင်း မဝသေး၊ နောက်ကပ်တစ်ပန်းကန်ထပ်ထည့်သည်။ ထိုကချိန်မှာပင် ဟပေါပေါပြည်သံကြားကို အပေးဆီမှ ကြားရသည်။ မောင်ချစ် အဘိုးကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“က- ဂါမြေး ထားခုံတော့၊ မြန်မြန်ပြေးမှ လွတ်ပေါ့၊ ကန်းကတယ်မှာ အန္တရာယ်မကင်းဘူး၊ လာ လာ မြန်မြန်ဖွတ်”

အဘိုးက လက်မထမင်းပန်းတန်ကို အမြန်ချ၍ ဝယ်ပုဖုတ်သည်။

“ပါတွေ မသိမ်းတော့ဘူးလား အဘိုး၊ လေထဲ ပါကုန်လိမ့်မယ်”

“ဒီဟချိန်မှာ လူ့အမက်ကပ်ဘယ်ဟာမှ ပိုကမ်းမကန်ဘူးကွ”

အဘိုးက ပြောပြောဆိုသို့ ပြီးထွက်သွားပြီး မောင်ချစ် ပဲပြုတ်ဟစ်ထုတ်တဲ့ ဟိုးယေမှုန့်ကိုယူ၍ ဝါးစစ်ထဲ ကပ္ပာကပ္ပာလွှဲ၍ ဂါးရင်း အဘိုးနောက်သို့ ပြောလိုက်သည်။ နောက်ဘက်မှ အသံကြားက ဝိုင်းပြည်ဟည်းလာသည်။ မောင်ချစ် နည်းနည်းမကျော ကြောက်သွမ်းမိသည်။ အဘိုးကိုမိအောင် တအားပြေးလိုက်၏။ အဘိုးက ရှေ့မှပြေးနေသော်လည်း ခုထိ ထန်းတောထဲမှ မထွက်နိုင်သေး။

“ဇီ... ဝီ... ဝီ... ဝီ... ဝီ”
လေချွန်သံ အကြီးစားကြီးကို ကြားနေရသည်။

မောင်ချစ် အဘိုးကို မိချိန်မှာ ထန်းတောထဲသို့ လေဦးရောက်လာသည်။ ထန်းပင်ထန်းလက်များကို လေတိုးသံက ပြင်းထန်လှသည်။

လေနီကြမ်းဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမျိုးပါလိမ့်၊ လေတွေက နီနေသလား၊ မောင်ချစ် နောက်လှည့်ကြည့်ချင်သည်။ ဆိုသော် လေတိုးသည်က ပြင်းလွန်း၍

မြေးရင်း လဲမသွားတောင် မနည်းထိန်းနေရသည်။ ရွှေမှ အဘိုး မြေးနေပုံကလည်း အသေရစွာရှင်နေရမို့ မောင်ချစ် နောက်လှည့်မကြည့်နှင့်။

ထန်းပင်များပေါ်မှ ထန်းလက်ခွများ၊ ထန်းရွက်ခြောက်များ၊ ထန်းနို့ချောင်းများ၊ ချိုတ်ချိုတ်ယားယော ကန်းရည်အိုးများ လွင့်စဉ်ဖြုတ်တုလားသည်။ မှန်လိုက်လျှင်တော့ မသက်သား၊ ကြည့်ပြီး ငှောက်တိမ်းနေရမိလည်း မဖြစ်နိုင်၊ မှန်ကာမှမှန်စရာ၊ ကတိုးကိုသာမိအောင် ပြေးလိုက်နေရသည်။

လေပူကြမ်းလာသည်။ မောင်ချစ်နှင့်အတူ ကန်းကောက်ကိုလွန်လာပြီ။ သို့သော် အဘိုးက ပြေးနေသော်လည်း မောင်ချစ် အဘိုးကိုမိအောင် လိုက်နေရသည်။ နောက်မှ လေထွန်းကားနှင့်ပို မြေး၍မြန်လှ၏။

ထန်းတောကိုလွန်ပြီး ယာခင်းတစ်ခင်းအကော်တွင် မေ့လျော့မရထုတ်ပြောင်း တစ်ဖုတ် တွေ့ရ၏။ အဘိုးက မြောင်းကလေးထဲ ခုန်ဆင်းပြီး ဝမ်းလျှားမောက်လိုက်၏။ မောင်ချစ်လည်း အဘိုးဘေးမှာပင် အဘိုးလို ဝမ်းလျှားမှောက်နေလိုက်သည်။ လေက တစ်ချိတစ်ချိ ဝိုင်းပြင်းလာ၏။

မောင်ချစ် မြောင်းထဲမှာ မှောက်နေရာမှ ထန်းတောဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မျက်လုံးထဲသို့ သဲများဝင်လာ၍ မျက်စိကို အမြန်ပိတ်ပစ်လိုက်ရ၏။ ပြီးမှ အဘိုးဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ အဘိုးက မျက်လုံးကို လက်ဖြင့်စွပ်ကာပြီး မျက်စိများကို မှေးမှေးထား၍ ကြည့်နေသည်။ မောင်ချစ် အဘိုးလိုလုပ်ပြီး ကြည့်သည်။ အကြောမာသော ကလေးကြီးများ လေပြင်းဒဏ်ကို ကြံ့ခံနေကြရ

သည်။ ထန်းလက်များကတော့ လေ ပြင်းတိုက်ရာသို့ လွင့်မောနေကြသည်။ ထန်းပင်ပေါ်မှ မြူစိုင်းများ မရှိကြတော့ပါ။ မြူစိုင်းလေး တစ်လုံးသာ ကွင်းပင် နှင့်နီးသော ထန်းပင်ပေါ်မှာ မတွဲသေးဘဲ လေထဲမှာတွဲလွင့်နေသည်။ အစွမ်းကောင်းသော မြူစိုင်းလေးကို မောင်ချစ် သဘောကျနေ၏။

သို့သော် မကြာလှပါခင် မြူစိုင်းလေး တွဲလွင့်ရင်း ကြီးပြတ်၍လေထဲသို့ လွင့်ပါသွားသည်။ အောက်မှ ကျောက်စရစ်တုန်းပြေမှာနှင့် တွေ့သောအခါ မြူစိုင်းလေး အစိတ်စိတ် အမြွှာမြွှာ တွဲကြသွားသည်။

မြူစိုင်းများကို မဟုတ်ဟောင် ဟိုဂါကစသ ကိုင်တွယ်တတ်စေသာ အဘိုးတစ်ယောက် နှစ်မြောနေလိမ့်မည်ဟု ငဟောင်ချစ် တွေးမိသည်။

“အဘိုး၊ ထန်းပင်ပေါ်က မြူစိုင်းတွေ ကုန်ပြီ”

မိုးသံ လှောင်ကြောင်း အဘိုး ပြောဟောင့် ဖော်ပြောရသည်။

“ထန်းပင်ပေါ်ကတင် အယ်ကမလဲတဲ့။ ဝဲသေးက မြူစိုင်းတွေလည်း ကုန်ပြီပေါ့”

“ဟဲ့”

အဘိုးပြောမှ ဟုံဖောတွင် တစ်ခုခုအပေါ်တစ်ခု သင့်ထိထင်ထားသော မြူစိုင်းအပိုင်းကို သတိရမိသည်။

“နုပျော့ရောင်ပြီး အဘိုးမှာ”

“မင်းက မြူစိုင်းပဲ နုပျော့နေတာကိုးကွ။ ယိုမှာ ဝဲတောင် မရှိတော့ဘူး”

မောင်ချစ် ဖျက်လုံးကို သံမဏိအောင်တာ၍ ဝဲလေးဆီသို့ လုပ်ခိုက်ရန် လိုက်သည်။ ဘာမှမရှိ။

“မြူစိုင်းတွေလည်း မတွေ့ရဘူး အဘိုး”

“ဘယ်တွေ့မလဲကွ။ လွင့်ပါသွားမှာပေါ့”

“ဟင်... ဝါဆို ထဲထဲကပစ္စည်းတွေရော”

“ကုန်ပြီပေါ့ကွ”

အဘိုး ပြောပုံက ခပ်ပေါ့ပေါ့။

“ထန်းလျက်ဖိုး၊ တောင်းဖိုးရထားတဲ့ ငွေတွေရော”

အဘိုးက ပုခုံးခါးပိုက်ကို ပုတ်ပြသည်။

“အဘိုး ဘယ်အချိန်က ယူခဲ့တာလဲ”

“မင်း ကမင်းခူးနေကုန်းကပေါ့ကွ”

အားလုံးကြိုသိနေသော အဘိုးကို မောင်ချစ် သဘောကျစွာ လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

အလေးဆီမှ ကဂေါင်ဂါ ခောက်မြည်လာသော အသံကြီးကို ထပ်ပြီး ကြားနေရပြန်သည်။ သမုတစ်ကြိမ် အသံမြည်လာမှ ဖြစ်ကြမ်းတော့မည်ကို သိသာသည်။ တစ်တက္ကသိုလ်မှာ ရှိသမျှ ဂျပေများ စုပြုံပျိုက်မတ်လာမည်လားဟုပင် ထင်လိုက်မိသည်။

“ဝပ်မနု ပျိုမပြေ၊ ခေါင်းမဖော်နဲ့၊ မြက်ဝင်ငကွကို မြဲမြဲဆွဲထား”

အဘိုး ခေါင်းမဖော်ဘဲ မြောင်းထဲမှာ ဝင်လိုက်သည်။ လက်က မြောင်းပေးမှ မြက်ပင်များကို ဆွဲထားသည်။ မောင်ချစ်လည်း အဘိုးလိုပင် လိုက်လုပ်သည်။ သို့သော် ခေါင်းကိုးတော့ နည်းနည်းမော့ကြည့်လိုက်သေးသည်။

အင်ကားကြီးများသော လေပြင်းသည် ထန်းတောကြီးတစ်ခုလုံးကို ကြမ်းတမ်းစွာ ငမ့ယမ်းပစ်လိုက်သည်။

ကြောက်စရာ အသံများနှင့် အတူ ထန်းပင်တချို့ အမြစ်မှ လဲကျ

ကုန်သည်။ အချို့ ခါးမပြတ်ကျသည်။ ထန်းပင်ညစ်ဆစ်ကိစ္စဟူသော စကားကို ယခင်က ကြားဖူးရုံသာရှိသည်။ ခုတော့ ကိုယ်တိုင်ပင် မြင်နေရ၏။ ထန်းခေါင်းကြီးများ ကျိုးပြတ်လွင့်စဉ်ပြီး မြေပြင်ပေါ်သို့ ပြင်းထန်စွာ ကျရောက်သံမှာ အုန်းခနဲ ခုန်းခနဲ ကြောက်စရာ။ ကိုယ့်အပေါ်သာ တည်တည် “လျှင် သေပြီဟု စဉ်းစား၍ မောင်ချစ် ထိတ်လန့်နေမိသည်။

အကွဲအစုံအပြတ်အသတ်များသည် လေနှင့်အတူလွင့်စဉ်ပါလာသည်။ မောင်ချစ် မခေါင်းကို အလျင်အမြန်ပြန်ရုံ၍ ပြားပြားဝင်နေလိုက်ရသည်။ အမှိုက်များ၊ သစ်ကိုင်းများ၊ အကွဲအစုံအစ အနုများ ခေါင်းပေါ်မှ ဘာပဲမိ ခြိတ်ပြေး သွားကြသည်။

အဘယ်ကြောင့် အဘိုး မြောင်းထဲမှာဝင်သည်ကို မောင်ချစ် နားလည် သွားသည်။ မြေပေါ်မှာသာ နေလျှင် ကျိုးပဲ့လွင့်စဉ်လာသည်ကို မှန်မည်။ မမှန်လျှင်လည်း ကိုယ်တိုင် ခလေထဲလွင့်ပါ သွားမည်။

ခလေပြင်းသည် တစ်ချိန်ပြီးတစ်ချိန် ဆက်တိုက်ဆက်တိုက် လာနေသည်။ ကျိုးပဲ့သံ လဲပြိုသံများမှာ ချောက်ချားစရာ။

ကောင်ပင်တစ်ပင်မှလည်း ပိုင်းပွန် ချာမှ ပည်းပောင်းလာပြန်သည်။ လေနှင့်အတူ မိုးပေါက်များပါလာသည်။ ခလေပြင်းနှင့်ပါလာသော မိုးပေါက်များ ထိမှန်သည်မှာ ပြင်းထန်လွန်း၍ အသားပျားပျားပျားပစ်မိ၏။ သို့သော် အဘိုးအဖေ မောင်ချစ်ပါ မခါးမဖော်ဖို့ မလျှပ်မိ။

လေနီကြမ်းသည် မိုးသံများနှင့် တိုင်းသို့ ပြောင်းသွားပြီး မောင်ချစ်ပါ ခွဲခွဲခွဲခွဲနေကြသည်။

ပို၍ဆိုးသည်မှာ မြောင်းထဲတွင် ရေများ စီးဆင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

“ငါ့မြေး၊ မြန်မြန် မြောင်းထဲက လိုနဲ့ထုတ်လိုက်၊ မတ်တတ်ပထမနဲ့ အပေါ်က သာကန်ဆင်းဖို့မှာတင်”

အဘိုးက-မြောင်းထဲမှ လိုနဲ့ထုတ် ပြီး သောကန်ဆင်းဖို့စဉ်ဖက်ဖက်သို့ ချောက် သွားပြီ။ မောင်ချစ် အဘိုးလိုပင် မြောင်း ထဲမှ လိုနဲ့ထုတ်သည်။ လေပြင်းခက်ကို ပို၍ခံရသည်။ လူကစ်ကိုယ်လုံး လေထဲ လှုပ်ပါပသွားတော့ ကန်ဆင်းရိုးမှ မြက်ပင်များကို မနည်းဆွဲထားရသည်။ မောင်ချစ် မေါင်းမဖော်ပုံတော့ပါ။ တာ ညလည်း မကြည့်နိုင်တော့ပါ။ လေနှင့် မိုးကိုသာ မြန်မြန်ရစ်စေချင်သည်။ မြောင်းထဲမှာ ခရောင်းပြုလုပ်လာသည်။ မောင်ချစ်တို့မြေးအဘိုး မဟုတ်ဝင်နေ ခသာ ယာခင်းထဲမှာပင် ခရောင်းထဲကြည့် ဖြည်းဖြင့်တက်လာပြီး၊ ဆက်ဝင်နေလျှင် ခရောင်းထဲဝင်ဖို့မည်။ မက်ကက်ကလျှင် လည်း လေထဲလှုပ်ပါမည်။

မောင်ချစ် အဘိုးတတ်လို လှည့် ကြည့်လိုက်သည်။ အဘိုး မျက်နှာတစ် ခြမ်းခောင်း၍ နှာခေါင်းခော်ပြီး ရေထဲ မှာ ဆက်ချောက်နေသည်။ မောင်ချစ် လည်း အဘိုးလိုပင် နေရသည်။ မိုး ပေါက်များမှန်၍ ပါစင်ခြင်းမှာ တိုင်း စပ်နေသည်။ လက်ဖြင့် တာလိုသော် လည်း တန်ဆင်းမှ မြက်ပင်များကို ဆွဲထားရာမှ လက်မလွတ်ရ။

မိုးနှင့်လေက ကြမ်းဆဲရမ်းဆဲ၊ တဖြည်းဖြည်း ပို၍ မောင်လာသည်။ မောင်ချစ် ချမ်းလည်းချမ်း၊ ကြောက် လည်းကြောက်၍ မိုက်မိုက်တုန်နေပြီး

“ငါ့မြေး ချမ်းနေပြီလား”

အဘိုးက မောင်ချစ်မှား တိုးတပ် ၍ လက်တစ်ဖက်ဖြင့် မက်ထားလိုက်

သည်။ အဘိုး၏ ကိုယ်တွေ့နွေးနွေးကို မောင်ချစ် ခံစားရသည်။

“လေအား နည်းနည်းလျော့လာ ပြီ ငါ့မြေး၊ မကနေရင် ပြီးသွားတော့မှာ” အဘိုးက မောင်ချစ်ကို အားပေး သည်။ မိုးက သံသံပဲပဲ ရွာနေဆဲ။ လေ အားကတော့ နည်းနည်းလျော့သွား သည်။

အဘိုးနှင့် မောင်ချစ် ကန်ဆင်း ဘေးတွင် ဝပ်နေရာမှ မတ်တတ်ပတ် လိုက်ကြသည်။ မိုးက သွန်သင်လို ရွာ နေဆဲ။ မြောင်းထဲမှရေများ အရှိန်ပြင်း စွာ စီးဆင်းနေသည်။ ခလုတ်ကံသည်က သိသာစွာ လျော့ပါးသွားပြီ။

ခကောင်းကင်သည် မည်းမှောင် ရာမှ အလင်းရောင်သန်းလာသည်။ မိုး အားပါ လျော့လာပြီ။ ရွာမရာ ကုန်းလွှား တန်တူ၏။

ဖွဲ့ကြွေးများကောင်းလှသည်။ မိုး ခရုခလုပါ ကိုက်သွားသည်နှင့် ခကောင်း ကင်မှာ လဆန်း (၁)ရက် လကလေး ထိန်ထိန်သာနေသည်။

ကစတွင် မိုးတိမ်ဖြူဖြူကချို တောင်းကင်မှာ ကျန်နေသေးသော် လည်း ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး ကြည့်လင် သန့်ရှင်းနေသည်။ သဘာဝတရားသည် အပြောင်းအလဲ မြန်လွန်းလှ၏။ မကြာ ခင်တမှ ကြောက်မက်ဖွယ် ခက်ထန် ကြမ်းကြုတ်သော ခကောင်းကင်သည် ခုတော့ ရှင်းသန့်ကြည်စွာ သာယာလှပ နေ၏။ သို့သော် မြေပြင်မှာတော့ အကျိုးအပုံ အပျက်အစားများက တင်း ကျမ်းပြည့်နေသည်။

သွေ့လျှံတွင် မြင်နေကျ ထန်း တောကြီး မရှိတော့၍ မောင်ချစ် အံ့ဩ သည်။ ဆန်းပင်ဖြင့်ဖြင့်ကြီးများသည် မြေပြင်ပေါ်မှာ အင်းအနူး လဲနေကြ

သည်။ ဤထန်းပင်ကြီးများသည် မောင် ချစ်တို့ မြေးအဘိုးကို နေ့စဉ် ထန်းရည် ချီးများ ဝေးခဲ့သည်။ မောင်ချစ် ထန်းပင် ကြီးများကို လွှမ်းမောက်မိသည်။ ကန်ပင် ဖြီးများနှင့် ထန်းပင်ဝယ်များသာ မလိုင် မလဲ ကျန်ရစ်ကြသည်။

“လာ ငါ့မြေး၊ ရွာသံသွားမယ်၊ ရွာတဲမှာ တော်တော် အပျက်အစီးများ မယ်”

အဘိုးပြောမှ ကစ၊ ကစမနှင့် ညီမလေးကို သတိရသည်။

“ဘာပုပုဖြစ်ကြပါစေနဲ့ရာ” မောင်ချစ် စိတ်ထဲမှ သူတောင်း ဂနဂိုကသည်။

မြေးအဘိုးနှစ်ယောက် လရောင် လေးနှင့် ရွာသံသွားကြသည်။ ကုတ် ကွင်းကန် ရွာကလေးဆီမှ နွေးထဲ၊ လွှမ်း သူ့သူညည် အသံများ ကြားနေရသည်။

“ကမမြစ်ကုန်ကြပါလိမ့်”

မောင်ချစ် မိုးရိမ်မိသည်။ အဘိုး ပြေးလှမ်းများ ပိုသွက်စေ၍ မောင်ချစ် မြန်မြန်လိုက်နေရကည်။

ရွာကလေးနှင့် ခိုးလာပြီး ခေါ် သံ၊ ထူးသံ၊ ဖောက်သံ၊ ပိုသံ ချည်နေ သည်။ ရွာတောင်ဘက်အပေါက်မှ စင် လိုက်သည်နှင့် ကိုကောင်း၊ မထေးလှတို့ အိမ်ကလေးပေါ်မှာ ဧရာမ မန်ကျည်း ပင်ကြီး လဲကျပြီး ပီနေသည်။

“ဟာ . . . လူတွေတော့ ဂုက္ခပ” အဘိုးနှင့် မောင်ချစ် စင်ခင်းကြ သည်။ ကံတရားသည် ဆန်းကြယ်လှ ၏။ လေတိုက်စဉ်က အိမ်မှာ ကိုကောင်း မရှိ။ မထေးလှတို့သားအမိ အိမ်ထဲမှ ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ ကြောက်ကြောက်နှင့် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ခော်ပေး စဉ်ပင်စည်လက်နှစ်ဖက်ခန့်ပေးသော မန်ကျည်းပင်ကြီး အိမ်ပေါ်လဲကျလာ

မောင်ချစ် သူညီမလေးကို စိုးရိမ်
သည်။

“မိညို ဟိုပုဂံကမှာ သိပ်ထား
တယ်”

တစ်စောင်းလုံးထားသော ပုဂံကြီး
ဆိုလို့ မောင်ချစ် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“ဟေ့ ဟေ့၊ ဟာမှမဖြစ်ကြရင်
ပြီးတာပဲ၊ ရော့ ရော့၊ ကိမ်ပြင်ဖို့ ဓပုယူ
ယားလိုက်ကြ”

အဘိုးက ခါးပိုက်ထဲမှာ ပလတ်
စကမ်းစိက်နှင့် ကည့်ကားသော ငွေများ
မှ ဝတ်ယောင်ဝန်ခင်းရွက်ကို သမီးငြိုင်း
ခင်လက်သို့ ဖေးလိုက်သည်။ ငြိုင်းခင်
လှမ်းယူလိုက်သည်။

သားအဖချင်း ကျေးဇူးတင်
ပြကြောင်း ပြောရစရာမရှိ။ မျက်လုံးကိမ်မှာ
ရစ်စနေသော မျက်ရည်များက အဖေ
မေ့စွာစေတနာကို နားလည်ပါကြောင်း
ဖော်ပြနေပြီး ဖြစ်ပါ၏။

“ကံ ငါတို့သွားတော့မယ်”

“ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ အဖေ၊ လား
သွားတော့အောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ အဖေ”

ကိမ်ထဲမှထွက်ပလာကဲ အပျက်
အစီးများ ရှည်လင်နေသော အဖေကို
မောင်ချစ် ချစ်မသက်ခဲ့တော့ပါ။

မြေးအဘိုး နှစ်ယောက် ရွာမှ
ထွက်ပြီး ရွာဦးဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ဝင်
ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ
လည်း ပြာသာဒ်ဘုံဆောင်များ ကျိပ်ပြတ်
ကုန်သည်။ သွပ်ဖိုးများ ကွာလွင့်ကုန်
သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် ကိုရင်များ
အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။

သို့သော် ကျောင်းအောက်ထပ်
မှာတော့ အတောင်ပံပတ်တဲ ဖြစ်ပါ၏။

“လာ ငါ့မြေး၊ ခုအချိန်မှာတော့
အနေအကြီးဆုံးက အိပ်ဖို့ပဲ”

မောင်ချစ် သဘောတူသည်။
ယူလည်း ဟိပ်ချပ်နေပြီ။

“ဒီမလောက် ပျက်စီးကုန်တာ၊
ဘယ်မှာ အိပ်စရာရှိမှာလဲ အဘိုး”

“လာပါကွာ၊ ရှိပါတယ်”

အဘိုးက မောင်ချစ်လက်ကို ဆွဲ
ခေါ်ခဲ့သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်း
အရှေ့ဖောက်ထောင်မု သိမ်တော်ဘုရား
ဝင်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ဘုရားရှေ့မှ တန်
သောင်းမှာ ပြိုင်ပျက်စီးလျက်။

“အဘိုးက ဒီမှာအိပ်မလို့ လာ
တာလား”

မောင်ချစ် မေးပုံက အဘိုးကို
သရော်သော စေလမ်း။

“မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ဖိတန်သောင်း
လည်း ပြီးမှာပဲလို့ အဘိုး မှန်းထားပါ
တယ်”

အဘိုးက တန်ဆောင်း အပျက်
အစီးများကြားမှဖြတ်၍ ဘုရားလိုဏ်
ခေါင်းဆီသို့ လာခဲ့သည်။

“ကံ-ရွက္ခ၊ ကယ်မကွက်လား၊ သူ
ကတောင် တို့ထက် အရင်ဦးနေပြီ”
ဘုရားလိုဏ်ခေါင်းအပေါ်တွင် ငွေ
နက်ကြီးကပ်ကောင် ကိပ်နှင့်နေသည်။

“လာ လာ သူ့ရှိတော့ အစောင့်
ရတာပေါ့”

အဘိုးနှင့် မောင်ချစ် ခြွေးနက်
ကြီးဘေးမှဖြတ်၍ ဘုရားလိုဏ်ခေါင်းထဲ
သို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။ မောင်ချစ် အဘိုးကို
သဘောကျမိသည်။ ဘုရားလိုဏ်ခေါင်း
ထဲမှာ နွေးနေ၏။ မြေးအဘိုးနှစ်ယောက်
လုံခြုံနွေးထွေးစွာ အိပ်စက်အနားယူ
ကြရသည်။

နောက်နေ့မနက် မောင်ချစ်
အိပ်ရာမှနိုးသောအခါ ဘေးမှာ ထိုင်
လျက်ရှိသော အဘိုးကို တွေ့ရသည်။

“ကံ- ထ သွားစို့၊ ငါတို့ပစ္စည်း
စလေးက ရတန့်သားလက်ရရအောင် ပြန်
ရှာပြီး စုရဦးမယ်”

အဘိုးနှင့် မောင်ချစ် သိပ်ကော်
ကန်မှာ မျက်နှာသစ်ပြီး ထန်းပင်တောသို့
ပြန်ခဲ့ကြသည်။

ထန်းတောသို့ ရောက်သော
အခါ တဲလေးလည်း မရှိ၊ ထန်းပင်များ
လည်း ပြိုလဲပျက်စီးကုန်၍ မောင်ချစ်
မိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။

“တဲလေးလည်း မရှိတော့ ဘယ်
လိုနေရမလဲ အဘိုး”

မောင်ချစ် မေးပုံက အားပျက်
သောစေလမ်း။

“ဟိုမှာလေ”

အဘိုး ညွှန်ပြရာသို့ မောင်ချစ်
လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ကျန်နေသော အပြင်ဆုံး ထန်း
ပင်များထဲထန်းရွက်ပွားထွင် ဓားအလေး
များ စာသားပေးရင်းသိုက် အသစ်များ
ပြန်လည်တည်ဆောက်နေကြသည်။

“တို့လည်း တဲအသစ် ပြန်
ထောက်ရမှာပေါ့ကွ”

အဘိုးပြောလိုသော အဓိပ္ပာယ်
ကို မောင်ချစ် နားလည်လိုက်ပါသည်။
“ဟ- ဖိမှာ လာကြည့်မင်း”

အဘိုးက သစ်သားမားကိမ်နှင့်
အသေအချာ ထည့်ထားသော ထန်းလုံး
မားကို ထန်းပင်ငယ်၏ ထန်းလက်ခွ
ကြားမှ ဝမ်းသာအားရ ဆွဲထုတ်လိုက်
သည်။

“ဒါ အရေးကြီးတဲ့ ပစ္စည်းကွ၊
ထားခဲ့တဲ့နေရာမှာပဲ ပြန်တွေ့ရတာ ကံ
ကောင်းတယ်၊ ဝါရှိရင် ထန်းလုံးလို့ရပြီ”
မောင်ချစ်က လဲနေသော
ပင်ကြီးများဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်
သည်။

“ထန်းလှီးစရာ ထန်းပင်တွေမှ မရှိတော့ဘဲ အခု အဘိုး ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“အခု ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုရင် လုပ်စရာတွေ အများကြီးပေါ့ကွာ၊ အခု တံဆောက်ရမယ်၊ ပြီးရင် လဲနေတဲ့ ထန်းပင်တွေ ထန်းသားခွဲရောင်းမယ်၊ ထန်းလက်တွေလည်း အများကြီး ရောင်းရမယ်၊ ထန်းပလပ်လျှော်တွေ ခွာပြီး တောင်းရက်မယ်၊ ထန်းပလပ်ကုလားထိုင်တွေ အများကြီးလုပ်ရမယ်၊ အဲဒါတွေပြီးရင်လည်း အများကြီးပါကွာ၊ လုပ်ချင်စိတ်ရှိခဲ့လို့ လိုပါတယ်”

အဘိုးက ထန်းလှီးခားထက် ထက်ကို ခားအိမ်မှထုတ်၍ ရေစိုသည်ကို သံချေးမတက်အောင် သူ့ဆုံးနှင့် အသေအဘွား သုတ်နေသည်။ အဘိုး၏ ဖားကိုကြည့်ရင်း မနေ့က ထမ်းဖြတ်သောခားမကို မောင်ချစ် သတ်ရသည်။ ယင်းဖြတ်သောနေရာကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မြန်ကန်နေသော ထင်းများ ဖားနဲ့ယှဉ် ဖားကိုပေးရမည်။

“ဟိုမှာ မားမလည်း တွေ့ပြီ အဘိုး”

မောင်ချစ် ခြေလှမ်းလိုက်သည်။

“ဒါဆိုရင် တံဆောက်လို့မပြီပေါ့ကွာ၊ ခက် ဟိုမှာကြည့်စမ်း”

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ထန်းပင်ပယ်တစ်ပင်တွင် ပုဆိုးနှစ်ထည်နှင့် မောင်တစ်ထည် ပြီနေသည်။

“ဟိုမှာပဲရာ အကိုး”

ဆူးရစ်ချဲ့တွင် မောင်ချစ်၏ ဖားကိုတစ်ထည်။

မြေးအဘိုးနှစ်ယောက် ရှာဖွေရသမျှ ပစ္စည်းများကို စုလိုက်သောအခါ ပုဆိုး ငါးထည်၊ စောင်တစ်ထည်၊ အင်္ကျီတစ်ထည်၊ ခားနှစ်ချောင်း၊ သတ္တုအိုး

နှစ်လုံး၊ သံပန်းကန်ပြားနှစ်ချပ်၊ မြေအိုးတစ်လုံး၊ ဇွန်းတစ်ချောင်း၊ မြူအိုးရှစ်လုံး အကောင်းပြန်ရသည်။

ထန်းလျှော်တောင်းထဲမှာ ထန်းလျက်များ အရည်ပျော်နေကြပြီး ဆန်အိုးမှာ အကောင်းအတိုင်းရှိသော်လည်း အထဲမှဆန်များမှာ ရေစိုနေကြပြီး ဆီပုလင်းကတော့ ကွဲသွားသည်။

“ငါတို့ သိပ်မဆုံးရှုံးပါဘူးကွာ” အဘိုး၏မျက်နှာမှာ ကြည်ကြည်လင်လင် ရှိနေသည်။

“အဘိုး ဟိုမှာ သင်္ဘောပင်တွေ လဲကုန်ပြီ”

အသီးများနှင့် လဲကျနေသော သင်္ဘောပင်များကိုကြည့်ပြီး မောင်ချစ် နှမြောနေသည်။

“လဲကုန်ရင် အသစ်ပြန်စိုက်ရမှာပေါ့ကွာ၊ အခုခလားခလားအလားတော့ အဲဒီအသီးတွေ နူးယူပြီး အချဉ်ရည်ချက်စားရမှာပေါ့”

ယခင်က ပစ္စည်းများ၊ သစ်ပင်များကို တဂ္ဂိတဂ္ဂိ တယုကယုဂ္ဂိခလား အဘိုးသည် လနေ့ဘာပြောပြော ခုပြောယည်ကို မဝေ့ရ၍ မောင်ချစ် မကျေနပ်။

“ဟိုမှာ အဘိုးရဲ့ ခရုခွေးကြမ်းကရားအိုးကြီး ဝှံ့သွားပြီ”

ပါးကိုတော့ အဘိုး နှမြောလိမ့်မည်ဟု မောင်ချစ် ထင်သည်။ ဝေရခွေးကြမ်း အလွန်ကြိုက်သော အဘိုးသည် လက်ဖက်ဆီချိုးကပ်နေသော ဤပြေကရားကြီးကို အလွန်ဂုဏ်ယူသည်။ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်တိုင်တိုင် မကွဲမစုအောင် တဂ္ဂိတဂ္ဂိတည်းခိုသည်ဟု အမြဲကြားလေ့ရှိသည်။ အဘိုးက ကွဲနေသော ခရုခွေးကြမ်းကရားအိုးကြီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“သူကတော့ ခိုင်မာတာတွေတောင် ကျိုးပြတ်ကုန်သေးတာပဲကွာ၊ သူက မြေအိုးပဲ ကွဲမှာပေါ့”

အဘိုးပြောပုံက ပေါ့ပေါ့လွယ်လွယ်။

“အဘိုး မနှမြောဘူးလား”

“ကိုယ်ပေါ့ဆလို့ ကွဲတာမှမဟုတ်ဘဲကွာ၊ လေမုန်တိုင်းတိုက်လို့ ကွဲတာ၊ နှမြောနေလို့ ဘာဖြစ်မှာလဲ”

မောင်ချစ် စိတ်ထဲမှာ အဘိုးကို နားလည်သလိုလို ရှိလိုက်သည်။

“အဘိုး ဟိုမှာ ကျွန်တော်တို့ စိုက်ထားတဲ့ ခရမ်းပင်တွေ၊ နှပတ်ပင်တွေအားလုံး လဲကုန်ပြီ”

မောင်ချစ် ပြောပုံက အဘိုးကို စူးစမ်းလိုသော သဘော။

“ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဒေသကုန်မှာပဲဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

အဘိုးက မောင်ချစ်ကို မြန်ပြီး ထူးစမ်းသည်။

“ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ၊ မြန်စိုက်ရမှာပေါ့”

မောင်ချစ် ပြောပုံကို သဘောကျ၍ အဘိုး အားရကျေနပ်စွာ ခုယ်လိုက်သည်။

ယယ်ဟွမ်းသာစောချစ်

www.burmeseclassic.com

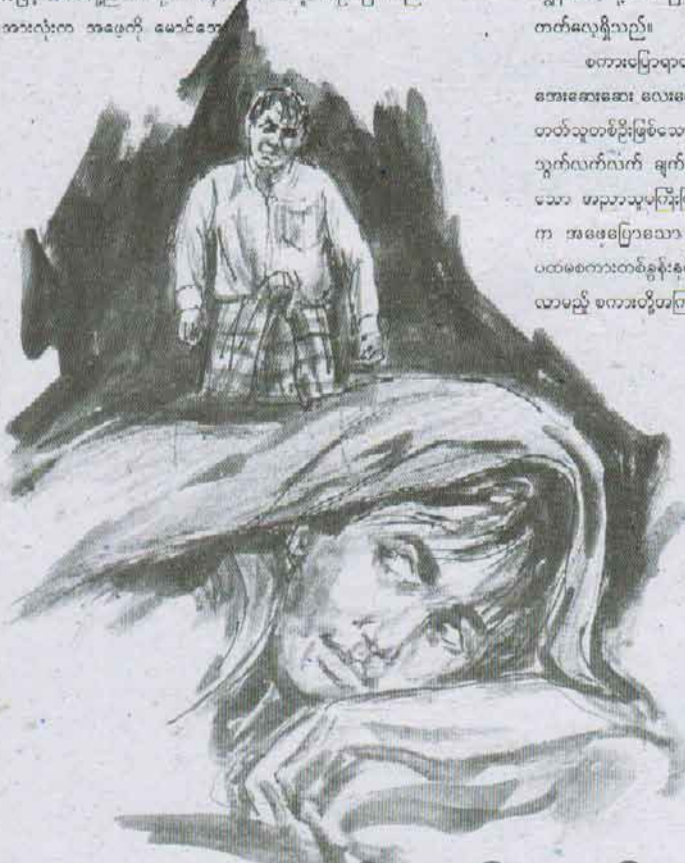
www.burmeseclassic.com

ပခုက္ကူဝါဒစောင်ကို ခေါင်းဖြီးဖြီး
လျက် တိမ်ရှေ့ခန်း ဘုရားစင်အောက်
တွင် အိပ်နေသော ကျွန်တော်အား
အဖေက ဝေါဟာရကြီးစွာ ခြေဖြင့် လှဲကန်
လိုက်ရသည့် အကြောင်းရင်းသည်ကား။
အဖေသည် ပင်ကို အေးအေး
ပာည်ငြိမ်စွာ နေပတ်သူပင်ပင်လည်း
ဖြစ်သဖြင့် အဖေတို့ညီအစ်ကိုမောင်နှမ
များအားလုံးက အဖေကို မောင်အောင်

ဟူသော ငယ်နာမည်ကိုသာ ခေါ်ကြ
လေသည်။
အဖေသည် သားသမီးများ
အပေါ်၌လည်း သံယောဇဉ်ကြီးလွန်းပြီး
ခက်ကန်ရိုက်စွဲမှုဖြင့် ကျွန်တော်တို့
အပေါ် ဆူပူသည်ဟု ဖြစ်ပေါ်
လက်ရသည် အေးအေးစွာပင် ဆိုဆုံးမ
တတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ရိုးဖွင့်ရက်များတွင် ညနေပိုင်း
အလုပ်မှ တိမ်မြန်ရောက်ကြပြီး မိသားစု
အားလုံးနဲ့လင်သော ညစာထမင်းပိုင်း
တွင်ပင် အဖေသည် ယူနိုက်တက်
ပြည်သူ့အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း
များကိုဖြစ်စေ၊ တိုက်ဆိုင်လျှင် သူ ငယ်
စဉ်က အကြောင်းကလေးများကိုဖြစ်စေ
ကျွန်တော်တို့အား ပြန်လည် ပြောပြ
တတ်လေ့ရှိသည်။

စကားပြောရာတွင်လည်း အေး
အေးအေးအေးအေး စလေးပင်ပင် ခြောက်
တတ်သူတစ်ဦးဖြစ်သောကြောင့် သူတို့
သွက်လက်လက် ဆွက်ဆွက်ချာချာရှိလှ
သော အညာသုပင်ကြီးဖြစ်သည့် အဖေ
က အဖေပြောစသော စကားများကို
ပထမစကားတစ်ခွန်းနှင့် နောက်တွက်
လာသည့် စကားတို့အကြား ဘာတစ်ကား

အဖေနှင့် ကျွန်တော်
အောင်စိုး(ပြည်)

စောင့်သလို စောင့်နေရသည်ဟုဆိုကာ စောင့်၍ နားထောင်ရလေ့ရှိသည်ကို စိတ်သိပ်ရှည်လေ့ မရှိပေ။

ကျွန်တော်တို့ကား အဖေပြောပြသော အဖေငယ်စဉ်က အတွေ့အကြုံများကို စိတ်ရှည်စွာ နားထောင်မှတ်သားလေ့ ရှိကြပါသည်။ ထို့အတူ အဖေကလည်း သားသမီးများအပေါ် စိတ်ရှည်စွာ ရှင်းပြလေ့ရှိလေသည်။

သို့သော် အနီးစိတ်ရှည်လှသော အဖေသည် စောင့်ခေါင်းမြို့မြို့က အိပ်နေလေသော ကျွန်တော်ကို မြဲမြံသောကံဖြင့် ကန်ရလောက်အောင် အဘယ်သို့သော အကြောင်းများ ရှိပါလေသနည်း ရှင်းပြပါဟု။

အဖေသည် ဟပ်မတော်သားဟပ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ မအေးမြို့ဟပ်ပု(စက)တွင် အရမ်း တာဝန်ကျစဉ်က ရွှေတန်းမြန်သည့် ရမ်းပြည်နယ်တွင် အပူပြခနေ သိပ်မတောင်းသေးပေ။ တိုက်ပွဲကြီးပယ်များ မကြာခင် ဖြစ်နေဆဲ ဖြစ်သည်။ နာမည်ကျော် စိန်ဝမ်းတပန်ခံ ထိုတိုပွဲများဖြစ်စဉ်အလည်း အဖေ ခန္ဓာတန်းများ ခန္ဓာတန်းတွင်နေရသည့်အချိန်က များပြီး ကျွန်တော်တို့ ညီတစ်ကိုးမောင်နှမများကား ခရောက်တန်းတွင် အငမုနှင့် နေထိုင်ခဲ့ကာ များသည်။

နောက်ပိုင်း အဖေ ဒေသပတ်တိုင်း ပုထိုးသို့ တပ်ပြောင်းမျှင်း ထိုမှ ကန်ဖန် များလေရာ (ရှင်) တပ်ဆွယ်သို့ ပြောင်းခဲ့ရသဖြင့် စစ်သားအပ အညာတစ်ပွဲပျာသာ နေခဲ့ရပြီး ရှမ်းပြည်နယ်တွင် တိုက်ပွဲပေါင်းများစွာရှိ၍ ခင်ဆိုင်ခွဲရသော်လည်း ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းမှု၏ အကာအကွယ်ပေးမှုကြောင့် ထိုခိုက်မှ တစ်စုံတစ်ရာမရှိခဲ့ဘဲ အသက်

ဘေးမှ လွတ်ခဲ့ရသော အဖေသည် ထိုအခါမှသာ သူ့စာတတ်မြစ်သော ဖျာပုံမြို့ကလေးတွင် ပြန်လည်နေခွင့်ရကာ သူ့ဦးအစ်ကိုမောင်နှမများ၊ သူ ငယ်သူငယ်ချင်းများနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ခွင့်ရရှိခဲ့လေတော့သည်။

ဖျာပုံမြို့သို့ ရောက်သောအခါ အဖေ တာဝန်တွေ ပေါ့သွားသည်အလျောက် သူ စိတ်အားထက်သန်ရာ ဘာသာရေးဘက်တွင် ပို၍ အားစိုက်အင်စိုက် လုပ်ဖြစ်တော့သည်။ တစ်နေ့ အဖေယောက်ျား (ဦးမကျားဆုံးခင် ဆင်ပွန်း) မှာ ဂိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိဂိုဏ်းဝင် ဆရာပွန်း) မှာ ဂိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိဂိုဏ်းဝင် ဆရာတစ်ဦးဖြစ်ရကား သူ့ဟိပ်သို့ ပိဋကပေပိဋဂိုဏ်းမှ ယာယနာပြု ယရာကြီးများ ရောက်လာပြီး ဖျာပုံမြို့နယ်အတွင်းရှိ တောရွာအချို့မှ မွန်ဘုရင်များကလည်း ထားခဲ့ပြီး ပျက်စီးလိုက်လျှင်နေသော ဘုရားစာချို့ကို မြဲမြံမှုပေးပေးခြင်း၊ ဘုရားအသစ်တည်ခြင်း၊ ခွန်ရက်သားသမီးများကို ဆေးကုသခြင်း လုပ်ငန်းများတွင် အဖေပါ ပါပင်သော်လည်း ဝှက်ခွင်ရခဲ့ရာမှ အဖေ၏ သားကုန်ပြုလုပ်ခြင်း ဝင်ဖြစ်ခဲ့လေတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့ ဖျာပုံတွင်နေစဉ် အဖေပါ ဖြစ်သော်လည်း သာသနာပြုဆရာကြီးများ မကြာခင်က လာလေ့ရှိသကဲ့သို့ များတွင်လည်း နီးစပ်ရုံများမှ ပပေကာ နှင့်ပတ်သက်သော ဝေဖန်သည်များ ရောက်ရောက်လာကြကာ သေးကုသမှု နည်းကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကြည့်ရသည်မှာ များစွာ စိတ်ပင်စားဖွယ် ဧကောင်းလှတော့သည်။ ဘုရားဖွဲ့စေအောင် ဓာတ်ခန်းရွေ့တွင် လူနာကို ဘုရားဝတ်ပြုစေကာ ဘုရားကို

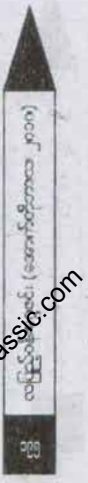
အာရုံပြုစေပြီး လူနာတွင် ဝင်ပူးကပ်နေသော လိပ်ပြာရှင်ကိုခေါ်၍ ပပေကာ ကုသည်ကို ထိုစဉ်က ကလေးများဖြစ်သော ကျွန်တော်တို့ အလွန်စိတ်ဝင်စားမိကြပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ လူနာကို ဝင်ပူးကပ်နေသော လိပ်ပြာရှင်သည် လူနာထံမှ သူလုပ်ထားသောရောဂါကို ပြန်ထုတ်ပေးသည်အခါ မေကတ်ကတ်လုပ်နေတတ်ကြသည်မျိုး မတူတူလုပ်တတ်သည်မျိုးလည်းရှိတတ်သလို ဆရာများကလည်း လိပ်ပြာရှင်ပေးပညာကို မျှော်၍ အလှူပေးခြင်းမျိုးဖြင့် တစ်ဖန် မြောက်မြားပညာရရှိနိုင်ခြင်းမျိုးဖြင့် တစ်ချွယ်ရောဂါကုသကြသည်မှာ ကြည့်၍ပင် ဧကောင်းလှပေတော့သည်။

လိပ်ပြာရှင်မှာ တစ်ခါတစ်ရံတွင် တော့ ငိုသော အပျော့ခွဲစွဲတတ်ကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရတတ်ပြီး တစ်ခါတစ်ရံ ဆေးကုသသော ဆရာခိုင်းသည်ကို မလုပ်ဘဲ မေကတ်ကတ်လုပ်နေတတ်ကြသည့်အခါများလည်း ရှိပေသည်။

ထိုအခါများတွင် အထက်ဆရာကြီးများက စစ်ဘွားကြီး၊ စစ်ဘွားလေး၊ ဦးစောအောင်၊ ဦးစောခေောင် စသည့် သာသနာ့စောင့်ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပင့်မိတ်ကာ လိပ်ပြာရှင်စား ခံကြီးနံကြား၊ ချိုင်းကြီးချိုင်းကြားမရ၍ ချိုင်းရွာပိယားပေးပြီး ပုဏ္ဏားတွင် အကင်ယားဖို့သည် ပေကတ်ပြန်နှင့် နုစေနှင့် ခေောင်စော အပြင်ပေးပြီး ပညာရရှိခိုင်းသည်များကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ရောက်ကုသရန် လူနာပေးရသည်များတွင်တော့ ဦးလေး ကိုယ်တိုင် ဘုရားဝတ်ပြုကာ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပင့်မိတ်ပြီး အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များ ကြ

ရောက်ကာ ဓာတ်စီးလေသောအခါ သာသနာရေးဆိုင်ရာကိစ္စများ ကျောက် ထားပေးပြန်ခြင်း၊ ကျောင်းသူ ကျောင်း သားများ ရောက်ရှိနေပါက ခြေဆိုထား သော စာပေးပို့များ အောင်မြင်နိုင် ပမအောင်မြင်နိုင်၊ ဂုဏ်ထူးပါ၊ မပါ ပေး ပြန်ခြင်း၊ ဝန်ထမ်းများ နူးပြောင်းရ ဖြောင့်ရ၊ များသွားတိုးရန် အလား အလာရှိ မရှိ ပေးပြန်ခြင်း၊ ဝတ္တရဇာတ် နေသူများရှိပါကလည်း ကြံ့ရွှေနေရ သော ဗုဒ္ဓမှာ မည်သည့်အဖိုန် ကမ်း လွတ်နိုင်မည် စသည်ကိုကို ဆေးခြင်းကာ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ကြေကြားချက် များကို နားထောင်ရသည်မှာလည်း စိတ် ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှပေတော့သည်။

သို့သော်ကျွန်တော်ကား အထက် ပါ ချောက်ကုသယဉ်ကိစ္စများကို စိတ် ပင်စားမှု ရှိပေသော်ငြားလည်း စာပေးပို့ ခြေဆိုထားသည့်ကိစ္စတွင်တော့ ကိုယ် ခြေဆိုနိုင်မှသာ ကိုယ်အောင်မြင်ဟု ခိုင်မာစွာ ယုံကြည်သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ် လေသည်။

ဖျာပုံမှာ ကျွန်တော် (၁၀) တန်း ပေးနိုင်ခြင်းပဲဖြစ်ရောက် အဖေမှာ ရန် ကုန်ဖြူ၊ ရွှေကုန်တို့အရ တောင်ဘက်ပင်၊ ရွှေတီပုံတူများလမ်းရှိ ဆက်သွယ်နေ တ်ပါပို့ ပြောင်းရွှေ့ပြန်လေသည်။

ကျွန်တော်ကား ရန်ကုန်မြို့ကြီး မြကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ တက္ကသိုလ် စာပေးစာယူသင်တန်းတက်နေသော ကျွန်တော်အဖို့ စာပေးပို့ခြေဆိုသော အခါ နာမည်ကျော် ရန်ကုန်ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံတက္ကသိုလ်တွင် အနီးကပ်သင်တန်း များ တက်ရောက်ပြီး စာပေးပို့ခြေဆိုရ မည် ဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် မဖျာပို့ရနိုင် တော့သည်။ အဖေကား သူ့အုပ်ရသော ညီအစ်ကို မောင်နှမများနှင့် တစ်ဖန်

ပြန်လည်ခွဲခွာရမည် ဖြစ်သဖြင့် စိတ် မကောင်းခြင်း၊ မြစ်ကောင်းမြစ်နိုင်မည် ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို မောင်နှမများကား အဖေ၏ စိတ်ခံစား မှုကို အကဲမခက်မီး၊ ရန်ကုန်ပြောင်းရ မည်အနေ အရောက်ကြီးသာ ဖွတ်နေမိ ကြပေဟုသည်။

ကျွန်တော်ကို အဖေမြေမှိုက်ကန် ခဲ့ရသည် အခြေခံဖက်ကြောင်းရင်းထဲတွင် ကျွန်တော်နှင့် အထက်အောင်မြင် သော ကျွန်တော်ညီနှင့်လည်း ပတ်သက် နေပြန်သဖြင့် ရင်းအကြောင်းကိုလည်း တင်ပြမှသာ ပြည့်စုံမည် ဖြစ်သဖြင့် အခုလည်းတင်ပြပါမူ။

ကျွန်တော် ကောလိပ်တွင် ညီ တစ်ယောက်ရှိပြီး အဆိုပါညီမှာ အခြေခံ ပညာ ပူးပေါင်းပေးပေးပြီးသည့်နောက် သူကိုယ်သူ ကျွန်တော်ညီအစ်ကိုနှင့် တွေ့ မှတ်ယူလေသည်လားမသိ၊ မည်သို့ မျှ ကျောင်းဆက်လက်ယာမရတော့ ပေ။ ဝညာမိသင်ယိုပေဟု ဟုဆိုကာ ကျောင်းဆက်မတက်တော့ပေ။

သူ ငယ်စဉ်ကလည်း သာမန် ကလေးများ စကားပြောဆိုချိန် ရောက် သည့်တိုင် စကားတော်တော်နှင့် မပြော သဖြင့် အဖေဟို အဖေဟိုက ရွှေလူကြီး သူများကို မေးမြန်းချက်အရ သူသည် သိုက်တစ်ခုခုက လာသဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြလေသည်။

သူစကားပြောအောင် သူပါစင် ထဲကို ထမင်းတိုင်းမွှေသော ယောက်မပြိုင် ပါးစပ်မြိန် မွှေကြသည်ကိုလည်း ကျွန် တော် မှတ်မိနေသေးတော့သည်။မည်သို့ အကြောင်းကြောင့်ဟုတော့ မသိ။ ထို့ နောက်ပိုင်းတွင်တော့ တိုက်ဆိုင်မှုပ လား မသိ။ သူ ဇာဖြည်းဖြည်း စိကား မပြောဆိုလာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထို့ပြင် ဖျာပုံမှာ နေခဲ့ကြည့်က ဦးလေးဖြစ်သူ သင်္ဘောထွက်နေသော (ဖျာပုံ-ရန်ကုန်) နေ့ရက်များတွင် အဖေ သည် သူ့ကိုဘုရားပတ်ပြုပေးပြီး အထက် ပုဂ္ဂိုလ်များကား မလျှောက်ထားပင့်မိတ် လေ့ရှိပြီး သိလိုသည်များကို မေးမြန်း လေ့လည်းရှိလေသည်။

ထိုအခါများတွင် ကျွန်တော်ညီ ဖြစ်သူမှာ သူ့ထံကိုအသံမဟုတ်သော မင်္ဂလာဂါထာအထစ်အထစ် အသံ ဖြစ်လှည့်ကောင်း၊ သူ့မလူကိုယ်နေဟန် ထား မဟုတ်သော အနုအလှတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ (ဥပမာ-အဘအောင် မင်းခေါင် ကြွလာသည့်ကခါများတွင် အဖေအမာမင်းခေါင် ထိုင်သည့်ပုံစံမျိုး မြင့် ထိုင်လျက်အနေပေးထားခြင်း) အဖေ နှင့် သူ၏ညီမများ၊ မိတ်ဆွေများ စေး မြန်းသမျှကို ကြေကြားပေးနေလေတော့ သည်။

ကျွန်တော်ကား (၁၀) တန်း ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်ပျောက် ထို ကိစ္စများကို ကြားကြားမိတ်ပင်စားနိုင် ပေ။ ကိုယ် (၁၀)တန်းကို နှစ်ချင်းပေါက် ဖောင်ပြင်ပဖူးအတွက်သာ ကြိုးစားနေ ရသော အချိန်ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ပြင် ကျွန်တော်မှာ ဘာသာရေးကို ဖန်တီးပယ် သော်လည်း အဆိုပါကိစ္စများတွင် မှ ယုံကြည်မှုနှင့်ပါးသူ တစ်ယောက် လည်းဖြစ်လေသည်။ သို့သော် အဖေတို့ ဦးလေးတို့ ယုံကြည်မှုကိုကား ဘယ် တော့မှ စောစကတက်လေ၊ ဝေနေလေ မရှိပါ။

ဤသို့နှင့် ကျွန်တော် ဖျာပုံမှာ (၁၀) တန်းအောင်မြင်ပြီးနောက် ကျွန် တော်တို့ မိသားစု ရန်ကုန်သို့ ပြောင်း ရွှေရောက်ရှိလာပြီး (၅) နှစ်ခန့်ကြာ ကျွန်တော် တက္ကသိုလ် စာပေးစာယူ

ဝတ္ထုပုံစံနှင့်ပုံစံ (အောက်ပိုင်းကလေး ၂၀၀၀) ၃၅

သင်တန်းတွင် ဥပဒေဘာသာ နောက်ဆုံးနှစ် တက်ရောက်နေစဉ်တွင် ကျွန်တော်ညီလည်း အိမ်ထောင်ကျပြီး အိမ်ထောင်ခွဲသွားပါတော့သည်။

ညီဖြစ်သူ အိမ်တွင် ရှိစဉ်ကတော့ အဖေမှာ အလုပ်ပင်ပန်းသော်လည်း သူ့အားဖြစ်သူနှင့် ညအချိန်များတွင် အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များကို လျှောက်ထားပင့်ဖိတ်ပြီး တပ်ထဲက သူ့မိတ်ဆွေများနှင့် ညီဖြစ်သူအနွားကိုလဲတွင် အိမ်ထိုင်ကြရောက်လာသော ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များထံ သိလိုသည်များ လျှောက်ထားမေးမြန်းခြင်းတို့ဖြင့် အသက်ပြနေသော်လည်း ညီဖြစ်သူ အိမ်ထောင်ကျပြီး မိမိပျံ့ပျားချိန်များကတော့ အဖေ ကန်ပေးဟက် ဘုရားပုံမှန်ရှိခဲ့။ သာသနာပွဲများထင်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်နေသော်လည်း ညီဖြစ်သူ ရှိမိမိကားကိသို့ ယယက်ပုဂ္ဂိုလ်များကားပင်ဖိတ်လျှောက်ကာပြီး မေးမြန်းလိုသည်များ မေးမြန်းရန် မအင့်အဖေပေးပေး ဖြစ်နေလေတော့သည်။ ထိုကြောင့် အဖေကို ကြည့်ရသည်မှာ တစ်ခုခုလိုနေသလို ဖြစ်နေလေသည်ကို မတွေ့ရလေသည်။

တစ်ည ကျွန်တော်မှာ မနားတီ ဆုံးနှစ်စာအဖေပွဲ နီးလာသဖြင့် ဘုရားစင်ရိရာ အိမ်ပေါ်ထပ်ဖမ်းခန်းရှိ ကျွန်တော်စာကြည့်စားပွဲတွင် စာကျက်နေစဉ် အဖေထည် ကျွန်မထပ်စာကျက်နေရာမှာ ပေါ်ထပ် ကျရာခန်းသို့ မနားတီရိယာလာသည်။ ထိုမနားတီ အဖေ ကန်တော့နေသည်ကို ကျွန်တော်စာကြည့်ခန်း သတိထားမိလေ၏။ ဘာကြော့အဖေဖေမှ မကြားပေးပါပဲ။ ထွက်လာသည်။

“ဟေ့-သားကြီး၊ ခဏလာကွာ၊ ဘုရားကို အာရုံပြုစမ်း”

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်လည်း စာစာပုံအသားချပြီး ဘုရားစင်ရွှေ ခူးတွင်ထိုင် လက်အုပ်ချီ ဦးသုံးကြိမ်ချတန်တော့လိုက်ပြီးနောက် ဘုရားကို လက်အုပ်ကလေးနီလျက် အဖေအဖားဖြင့်ရှိစဉ် အဖေမှာ ကျွန်တော်ခေါင်းပေါ်လက်ညှိုးလေးအသားထောက်ကာ တီးတီးညင်သာစွာ ရွတ်ဖတ်ရင်း သာသနာပြု အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များအား ဓာတ်ခန်းသို့ ကြွမြန်းအံ့မြင့်ပေးပါရန် လျှောက်ထားပင့်ဖိတ်နေလေသည်။

ကျွန်တော်ညီဖြစ်သူ ဆိုလျှင် အဖေကြော့ကြာ မပင့်ဖိတ်လိုက်ရာ ခဏကာ ရွတ်ဖတ်ပင်လျှောက်ရုံဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦး ‘ဝုန်းပိုင်း’ သို့ ကြွလာလေတော့သည်။ ကျွန်တော်ကို ပုဂ္ဂိုလ်များ ဓာတ်စီးရုံ ပင့်ဖိတ်ရာတွင်မူ အချိန်အစတန်ကြာသည်အထိ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မျှ ကြွရောက်မလာဘဲခြင်းမရှိပဲပေး ပယ်သည်ပုဂ္ဂိုလ်မျှ ကြွမည်မဟုတ်သည်ကိုလည်း ကျွန်တော် သိနေသည်လေ။

အဖေထည်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်မှာ အဖေထည်ကြောင့်ဆိုသော် မှီခိုလာပြန်အထိ ဘုရားစင်ရွှေ ခူးတွင်လျက် လက်အုပ်ချီနေရသော်လည်း ကျွန်တော် အမှန်ကတယ် ပြုလုပ်နေသည်မှာ မည်သည့်ဘုရားအဖေမျှ ဖြစ်နေခြင်းမရှိဘဲ မကြာခင် ရက်ပိုင်းကလေးကျွန်တော်ခြေဆိုရတော့မည့် နောက်ဖုန်းစာအဖေပွဲအတွက် ကျွန်တော်အဖေပွဲပွတ်ပွတ်ကားပြီးမလာစာများ နေရာကုန်ပင် နီးမလာမကြောင့် မျက်စိ အသာပိုက်လျက် အဖေမကြားရစေဘဲ ပါပေဟ်တတ်တတ်ပွတ် ပြန်လည်ရွတ်ဖတ်နေခြင်းသာဖြစ်ရာ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်က ကြိုချင်ပါမည်နည်း။

ခဏအကြာ အဖေက -
“တော့ပြီကွာ၊ အယုံအကြည်မရှိတဲ့ကောင်၊ မင်းနဲ့ မမြစ်ပါဘူး”
ဟုဆိုပြီး ဆင်းသွားလေတော့သည်။

ဒီနေ့တော့ ဘုရားစင်အောက်တွင် စောင်ခေါင်းပြီးပြီကွာ အိပ်နေသော ကျွန်တော်ကို တော်တန်နက်စွာဖြင့် ကျွန်တော်တို့အပေါ် ဆူပူသည်ဟု ဖြစ်ပျက် စိတ်ရှည်လက်ရှည် အေးအေးအေးအေး ဆိုဆိုဆိုထုတ်သူ တစ်ဦးဖြစ်သည်ဆိုသော အဖေက အဘယ်ကြောင့် မပြုမြင့် တန်ဖိုးလိုက်ရသည်ကို ရှင်းပြပါတော့မှာ။ ဤသို့တည်း။ . . .

အဖေသည် တပ်ကောင်စင်ယူပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့ ပြောကဲဥက္ကဋ္ဌလာတွင် ပြောခံနေရခဲသို့ကြုံစဉ်က ဖြစ်လေသည်။ ချမ်းပေးပေးပေးက ဂဏာပင်ပွားပေးလာကတင်နေ၊ နံနက် အရက်မကတ်မီ ဆုံးခါဆိုလောက်ကတည်းက ကျွန်တော်ပေးပေး ကျွန်တော်တို့တစ်အိမ်လုံး လွှပ်လွှပ်ရွာရွာ ဖြစ်နေကြလေသည်။ မိမိသာတတ်သူတက် မျက်နှာသစ်သူသည်။ သနပ်ခင်းလိမ်းသူလိမ်း၊ အဝတ်အစားလဲသူကလဲ၊ ဘုရားရှိခိုးသူက ရှိခိုး၊ အဝတ်အထည် ပစ္စည်းပစ္စယများနှင့် မေးမေးကမ်းမေးမေးခြင်းကတည့်သွက်ထည့်ပုံနှင့် ကျွတ်ထိမ်းစိုးသို့ ဘုရားဖူးလွှားရန် ပြင်ဆင်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်တော်ကား မျက်စိကြွေတွင် နေဆိုင်စဉ်က ကျောက်စာအဖေများ သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ လွှားရွာရောက်ဖူးပြန်ခဲ့ဖူးပြီးဖြစ်သဖြင့် ကန်ကြောင့် ကျွန်တော်ထိမ်းစိုးဘုရားတွင် ဆုလေးပူဇော်ထားခဲ့သည်ကလည်း ရှိခဲ့ဖူး တစ်ကြောင်း အိမ်က မိမိနဲ့ သွားသော

အခါ မလိုက်တော့ဘဲ အိမ်စောင့်ကျွန်
ပြုမည်ဖြစ်၍ ဘုရားစင်ရှေ့ အိပ်နေရာပျ
မထဘဲ စောင့်ခေါင်းပြုပြုကာ ဟိပ်နေ
မိခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့အဖော်ဖျင်တူရား
တွင် ရာဇကောင်းမှူးနှင့်အညီ အပူကြောင်း
လေးကိုလည်း အနည်းငယ်တစ်ပြုချင်ပါ
ရသေးသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်တို့ (၁၀)
တန်းနံရံပျင် (ရာပြု အထက် (၃) မှ
ဆရာများ၊ သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ
ဒီစင်ဘာလကျောင်းပိတ်ရက် အလွန်ချမ်း
တေးလှသော အခါသံသယတွင် ကျွန်ုပ်
တို့အဖော်ဖျင်တူရားမှူး သွားရောက်ခဲ့ရာ
ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့အဖော်ဖျင်တူရား
အခါ ဒီစင်ဘာလကျောင်းပိတ်ရက်ဖြစ်
သည်အတွက် အလွန်စည်တေးနေပြီး
ခြေချရန်နေရာပေး မနှိသလောက် ဖြစ်ခဲ့
ရလေသည်။ ယနေ့အခါလို ကားနှင့်တက်
ကြရခြင်း မဟုတ်ဘဲ မြေကွက်တက်ကြ
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့တို့အဖော်ဖျင်တူရား
စခန်းမှ နံနက်(၁၀)နာရီခန့်တွင် စတင်
ကြပြီး ခေမမြောက်ကြီးရောက်သောအခါ
ပိပ်ပြေနေပြီ ခေမမြောက်ကြီးမှ ဆက်တက်
ကြရာ ခြေဖျပ်သွားသဖြင့် မီးထုတ်များ
ဝယ်ပြီး တောင်ပေါ်သို့ ဆက်တက်ခဲ့ရ
လေသည်။

ရင်ပြင်တော်ပေါ်ရောက်သော
အခါ အဖိုးအကားနှင့် အိမ်စောင့်နေရာ
လုံးဝနေရာမရတော့သဖြင့် တောင်ပေါ်
မြေကွက်လပ်တွင်သာ မီးခိုးလေးများဖို၍
အိပ်ခဲ့ရလေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့
မှာ ပြာပုံဘေးက ခွေးပေါက်စလေးများ
နယ်။ တုရားရင်ပြင်တော်ပေါ် လျှောက်
ပြန်တော့လည်း ခေမဲ့တုံးခေါ် လမ်း
လျှောက်ရသကဲ့သို့ အေးလွန်း၍ ခုန်ဆွ
ခုန်ဆွနှင့် Sky Net က ထုတ်လွှင့်နေ

သော မောက်မင်းသား စွန်းပုမှန်းနယ်
ရှိလေတော့သည်။

တောင်ပေါ်မှ အစားအစာများ
မှာလည်း အလွန်အေးအေးလှသည်ဖြစ်ရာ
မနိဆင်းရဲသား ကျွန်ုပ်တို့ကား မိုက်မိ
ဂိလေလည်လားမသိ။ ဘုရားမှီခိုပြီး
နောက် ဆုတောင်းပေးကာအခါ နောက်
တီးရောက်လောက်နှင့်

“အဖျင်တူရား၊ ဘုရားတပည့်
မကံအနေဖြင့် အနွေးလည်ကောင်း
ခကောင်း၊ ပိုက်ဆံပေါပေါရှိမည်အခါမှ
သာ နောက်ဟစ်ကြို လာရောက်ဖူး
ပြောရပါလိမ့် ဘုရား”

ဟု ဆုတောင်းလိုက်လေတော့
သည်။

ထို့နောက်ပိုင်းတွင်တော့ ကျွန်
တော်အနေဖြင့် အစော်ကောင်းသော်
လည်း ကိုယ့်ဆုတောင်းအဖို့ပိုင်း ပြည့်စုံ
ခြင်း မရှိသေးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အဖော်ဖျင်
ဘုရားမှူးမသွားဖြစ်တော့မသောကြောင့်
ဆုတောင်းမှားထားသည်ဟု ဆိုရခြင်း
လည်းဖြစ်လေသည်။

ယခု ကျွန်ုပ်တို့တို့ကံမိသားစု
လုံး ဘုရားမှူးသွားကြမည် ဖြစ်သော်
လည်း ကျွန်တော်မှာ ကိုယ့်ဆုတောင်း
နှင့်ကိုယ်ပို မိသားစုနှင့်အတူ ဘုရားမှူး
မလိုက်ဖြစ်ခြင်းလည်း ဖြစ်လေသည်။

စောစောက အကြောင်းလေး
ပြန်ဆက်ပါမည်။ ကျွန်တော် အိမ်ရှေ့
ဘုရားစင်အောက်ကြမ်းပြင်တွင် နောင်
ခေါင်းပြုပြုပြီး အိမ်နေခိုက် အိမ်ထောင်
ဦးစီးဖြစ်သူ ကျွန်တော်အဖေမှာ ဘုရား
မှူးမီးစိုဉ် သွားလမ်းလာလမ်းပြောင့်ဖြန
ကာ အန္တရာယ်ကင်းရှေးအတွက် ဘုရား
ဆွမ်းတော်၊ ခေမချမ်းများကပ်ပြီး ဘုရား
ရိုခိုးပြီး ဖြစ်လေသည်။ အဖေသည်
ဘုရားစင်၏ အောက်ဘက်နား ဘေး

တစ်ဖက်တစ်ချက်နေရာများတွင် သူ
ပျံကြည့်ရာ သာသနာပြု အထက်ပုဂ္ဂိုလ်
များအတွက် ချည်ဖျဲပြီး ရွတ်ဆိုရာရာ
စောင်းတန်းမှ ဝယ်ယူပုဂ္ဂိုလ်လာသော
အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ပုံရိပ်များနှင့်
တကွ ကျောင်းဆောင် အသေးကလေး
များထားရှိပြီး အဖို့ပါ သာသနာပြု
ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း ပန်း ငရုတ်၊ ဓွမ်း
အလင်းတိုင်း၊ အဖေမှူးတို့ကိုကိုလည်း
မပြုကံ ကပ်လှပူဇော်လှေလှေပု ယို
နေနုနုကံကလည်း တပ်လှပူဇော်ကား
ပြီး ဖြစ်လေသည်။

မိသားစုကောင်းသည် ဖြစ်ပေ။
ရန် နုနုမြို့ထဲသို့ အလုပ်သွားသည်ဖြစ်
ပေ အဖေသည် သူပျံကြည့်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်
များတို့ လိုက်တည်ကန်တော့ကာ ခွင့်ပြု
ချက်ပေးကမ်းစံပြုမှ အိမ်မှ ထွက်ခွာလှ
ရှိလေသည်။ ထိုအကြောင်းလည်း အဖေ
သွားလေရာ အန္တရာယ် ကင်းရှင်းပျင်ြင်း
ဖြစ်မည်ထင်သည်။

တစ်ခါက သာမညာသို့ ဘုရားမှူး
သန့်သွားရာတွင် ကားကမ်းမောက်ပြီး
ကားပေါ်မှ မထမ လွင့်စဉ်ကျခဲ့သည်
ဘိုင် နာကျင်မှုတစ်စုံတစ်ရာ မဖြစ်ခဲ့ဘဲ
ချက်ချင်းပင် ပြန်တင်နိုင်ပြီး အသွား
အလာမထက် သွားလာနိုင်ခဲ့သည်မှာ
ကျွန်တော်တို့ လက်တွေ့ပင် ဖြစ်လေ
သည်။

ထို့ပြင် တိုးတိုးအောင်၊ တိုးမင်း
ခေါင်၊ စော်ဘွားကြီး၊ စော်ဘွားလေး၊
ဦးစောစော၊ ဦးစောနောင် အဖေရှိ
သည့်သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ကျောင်း
ဆောင်လေးများရှေ့တွင်မူ ခေမနွေး
ကြမ်း စီးကရက်စသည်တို့ကိုပါဆက်သ
လျှာပန်းပူဇော်လှေလည်း ရှိလေသ
အဖေသည် သူပျံကြည့်ရာ
ကိုးကွယ်သော စာသနာပုဂ္ဂိုလ်များ

နှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ခုတစ်ရာ ဝေဖန် ပြောဆိုသည်မျိုးကိုတော့ သဘောမကျ လှပေ။

ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမများက လည်း အမေယုံကြည်ရာအလုပ်အားလုံး (ဥပမာ- သာသနာပွဲများ ပွဲလဲခြင်း) တို့ကို တက်ညီလက်ညီ ကူညီလက်ကိုင် ပေးခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မိသားစုမှာ ပျော်စရာကောင်းလှလေသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်ကား ပျော် တတ်ခွင့်တတ်။ နောက်တတ်ပြောင် တတ်သည် ဖာဖော့ကလေးက မည်သို့မျှ ပျောက်မရပေ။ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေ များကတော့ ကျွန်တော်နှင့်တွေ့လျှင် ပုတ်သီးပလာတက်သလို ရယ်စရာပေး များ ပြောပြဟတ်သဖြင့် ကျွန်တော်ကို မင်မင်ကြလေသည်။

ကျွန်တော်ကား စောင်ခေါင်းဖြိုး မြဲ၍ အိမ်နေသည်ဆိုသော်လည်း မာပုန် စင်စစ် ဖိတ်ပျော်စရာခြင်းမရှိဘဲ အိမ်သူ အိမ်သားအားလုံး ပြောဆိုသမျှတို့ကို မမြင်ရသော်လည်း နားထကြားသိမိနေ လေသည်။

ထိုနေ့ နံနက်က အမေသည် အုရားရုံခိုးပြီးသည့်နောက် အထက် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ကျောင်းဆောင်ကန်ခန်း နီး၏ရှေ့တွင် မတ်တတ်ရပ်ကာ အုရား ရုံခန်း ဖိတ်ပျော်စရာမီ လက်ကိုင်မျှ ကန်တော့ရင်း သူ့အလေ့အထအတိုင်း တုရားဖူးသွားခွင့်ပြုပါရန် လျှောက်ထား ပေးတောင်းခံနေလေသည်။

အမေနှင့်အတူ တုရုံညီအစ်ကို မောင်နှမများကား မပွဲညီးများကို ကား ပေါ်သို့ပင် တင်ပြီးကြပြီးဖြစ်လေသည်။ အုရားဖူးဝန်ထုပ်ကုန် အဆင်သင့်ဖြစ် ခဲ့ကြပြီ ဖြစ်သော်လည်း အဖေ၏ ဆုတောင်းမှု ကိစ္စအဝဝ မပြီးစီးသေး

သဖြင့် အဖေ့ကို စောင့်ဆိုင်းနေကြလေ သည်ဖြစ်ရာ တစ်ဖက်လုံးတွင် အဖေ၏ ခွင့်တောင်း ပြောဆိုနေသံမှ တစ်ပါး မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အသံကို မှူမကြားရတော့ဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် လျက်ရှိလေ၏။

အဖေမှာ သာသနာပြု အထက် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးတစ်ဦး လက်ကိုင်ချီ၍ ကန်တော့ကာ ခွင့်တောင်းလျက်ရှိရာ နောက်ဆုံး သူဆုတောင်းခြင်း၊ ခွင့်ပြုမိန့် တောင်းခံခြင်း ပြုသည့်နေရာမှာ သာ သနာပြုပုဂ္ဂိုလ် ရှင်းညီနောင်နှစ်ပါးဖြစ် သော ဦးစောဘောင်၊ ဦးစောနောင် တို့၏ ကျောင်းဆောင်ရှေ့တွင် ဖြစ်လေ သည်။

ဤနေရာ နေရာတိုသောအခါ အမေသည် အဆိုပါကျောင်းဆောင်ပေါ် ကြွပန်းကန်ပြား နှစ်ပြားပေါ်တွင် နီးညီ မှီ ဖက်ကပ်ထားသော ဂူလေးအနီး နီးကရက်ကလေး ရင်လိပ်၏ ထိပ်မှ ဆေးလိပ်ဖိတ်ပေးများ ဖုန် ဖုန် ဆေးလိပ်ဖိတ်ပေးနေသည့်ဇာလား ဖြစ်နေ သည်ကို ကြည့်ရှုရင်း (အတော့အကြံ အာရုံ ကျွန်တော်ဖိတ်ပေး ပြင်ပကပ်နေ မိခြင်း) အသံကို အနည်းငယ်မြှင့်လိုက် ကာ -

“က- ပတ်ကြီး ဦးစောအောင် နဲ့ ဦးစောနောင်ကဲ့ဝင်ဇား... ညီပွား ကို အုရားဖူးဖွားခွင့်ပြုပါ ခင်ဇား”

ဟုအသံထွက်လျက် မှုတ်တောင်း လိုက်လေရာ ယင်းအဖေခွင့်တောင်းသံ ဆုံးသည်နှင့် မျက်ခွင်းပင် -

“မကောင်းပြီ ညီပွားစေ့ လိုယ် ခေကကို ညီပွားကို သွားခွင့်ပြုလိုက် တယ်”

ဆိုသော အသံအော့အော့ကြီး တ ခုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာလေရာ

အိမ်သားအားလုံးမှာ ထိုအသံကြီး ရုတ် တရက် ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် အံ့အား သင့်လျက်ရှိကြသော်လည်း အဖေကား ဦးအသံ ဘယ်အကောင်ဆီက လာသည် ကို သိနေသည့်အလား စောင်ခေါင်းဖြိုး မြဲထားသော ကျွန်တော်၏ တင်ပါးဆီ သို့ မန့်ယူအသင်းမှ ကျောနံပါတ် (10) ဖြစ်သော Wayne Rooney (ဝိန်းရိုနီ) ၏ အပိုင်ပိုးသွင်းသည့် ကန်ချက်မျိုးဖြင့် အားကုန် ကန်ထည့်လိုက်ပါတော့လေ သတည်း။

(၉) ဟာသဝတ္ထုတိုလေးဖြင့် သက်ရှိထင်ရှား ကျောလှေရှင်အမိအဖ နှစ်ပါးအား ချီသေခွာ ကန်တော့မင် ပါ၏။)

အောင်စိုး(ပြည်)

မိနေ့ ရာသီဥတုလေးတလည်း
ကောင်း အလုပ်လည်း ကစောကြီးပြီး
သွားတာပို မိတ်ကပ်ပညာရှင် မထက်ဆံ
ရန်ခွင့်ပေးဖို့ စောစောပေး ထွက်ဖို့
တယ်။ သမီးလေးရဲ့ ဘွဲ့နှင်းသဘင်က
လည်း နီးကပ်နေပြီလေ။ ဝုကတည်းက
ကြိုတင်စေ့ ပေးကားမှ စိတ်ချရမှာ။
အလှပြင်းဆိုင်ရောက်တော့ လူများနေလို့
စရန်ခွင့်ပေးဖို့စောင့်မင်း အတွေးတစ်ခု
ဝင်လာတယ်။

“ပိုက်ဆံမရှိရင် ဘွဲ့ယူဖို့ခက်တဲ့
ခေတ်ကြီးပါလား။”

အလှပြင်ဆိုင်မှ ထွက်လာပြီး
ဦးချစ်မောင်လမ်းပပေါ် အရောက်မှာ
တက္ကစီဘေးဖို့ စောင့်ဆိုင်ရင်း ဘေးဝဲယာ
ကို ဘာခုယ်မဟုတ် ဟိုဟိုဒီဒီ ကြည့်
လိုက်တော့ လမ်းနံဘေးမှာရောင်းနေတဲ့
မုန့်လင်မယားဆိုင်လေးကို အမှတ်
မထင် တွေ့လိုက်တယ်။ စားချင်တဲ့ စိတ်
ကလေး ပေါ်လာတာနဲ့ မုန့်ဆိုင်လေးဆီ
မြေလှမ်းတွေက ဦးတည်လိုက်တယ်။

ဆိုင်ခရူအရောက်
“ဘယ်လိုရောင်းကိစ္စလဲ”
“ဆယ်ခုကို သုံးရာ၊ အခုခုမိ
ဆယ်ကို ငါးရာပါ”
“ဒါဆိုလည်း ငါးရာဖိုးယဉ်”
ကိုယ်ပစ္စယာ တစ်ယောက်ရှိနေ
ငယ်လို့ ခဏစောင့်မနေလိုက်ရတယ်။
မုန့်သည့်လှုပ်မယားရဲ့ မုန့်လုပ်နေတာကို
ကြည့်ရင်း စပ်စုလိုက်တယ်။
“တစ်နေ့ကုန် ရောင်းတာလား”
“ဟုတ်၊ နေ့လယ်တမင်းစားနား
ပြီး နှစ်နာရီဆို ပြန်ထွက်ပါတယ်”
ကျွန်မ နာရီကိုကြည့်လိုက်တော့
ညနေ ၄ နာရီလေးနေပြီ။
“ညအထိ ရောင်းတာလား”
“မုန့်ကုန်တဲ့အချိန်ပေါ့ အန်တီ၊
တစ်ခါတလေ နောက်ကျတဲ့အခါလည်း
ရှိသလို စောတဲ့အခါလည်း ရှိပါတယ်”
“တစ်နေ့ ဘယ်လောက်ကုန်လဲ”
လို့ ထပ်မေးမိပြန်တယ်။

“စားကောက်ပြီး ခုနစ်ကောင်၊
ရှစ်ကောင်လောက်တော့ ကျွန်ုပ်ပါလယ်”
“အငယ်တူနဲ့တာပဲနော်”
“ကျွန်တော်က ဆိုက်ကားနင်း
တယ်”
ဘေးမှ ဝိုင်းကွင်းနေတဲ့သူက
ဝင်မြေ့လိုက်တယ်။ ပါနဲ့ ကျွန်မလည်း
“မင်းတို့ ဘာကော်လဲကွဲ့”
“ကျွန်တော်က လင်မယားပါ”
စကားပြောရသာ နှစ်ခြိုက်သူ
ပီပီ ကျွန်မ ဆက်ပြီးပြောလိုက်ပြန်တယ်။
“မင်းတို့ နှစ်ယောက်ပေါင်းဆို
တော့ ဝင်ငွေက ကောင်းမှာပဲ”
“မဆိုးပါဘူး ဒါပေမဲ့ ဇနီးအလုပ်
လုပ်နေရတာဆိုတော့ သူများတွေလို
မသက်သာဘူးပေါ့ကွဲ့”
ယောကျ်ားဖြစ်သူက ဒယ်ဖိုး
ပေါ်ရှိ ခွက်ကလေးတွေထဲ ဆီတည့်ရင်း
ပြန်ပြောတယ်။ မယားဖြစ်သူက
“ကျွန်မတို့မှာ အသုံးပြုရန်
သိပ်မရှိဘူး၊ ရတဲ့ပိုက်ဆံ”

“အေး ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်၊ နှစ်လုံး သုံးလုံး မထိုးလေနဲ့”

“နှစ်လုံး၊ သုံးလုံး မထိုးပါဘူး၊ လောင်းကစားလည်း ဝါသနာမပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အောင်ဘာလေထိတော့ တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန်ထိုးတယ်”

“ကောင်းတာပေါ့၊ အောင်ဘာလေထိထိုးတာ အန္တရာယ်လည်းကင်း၊ ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကတီ ကိုယ့်လူမျိုးထိုးတာ ဂုဏ်ယူစရာတောင်ကောင်းသေး”

“သမီးလေးက ခြောက်တန်းရောက်နေပြီ၊ ကျွန်ုပ်တို့တွေ ကုန်ရဦးမယ်၊ နှုတ်ထည်းက စုနေပုယယ်၊ ကုန်ဖျေးနွဲ့ခင်းတွေ ပီလောက်တက်နေတာပုနိုင်မှ၊ ပပွယ်ဘူး၊ အနိတ်”

ယောက်ျားပြစ်သူကလည်း -

“ကျွန်တော် ဆိုက်ကားနင်းလို့ မရတဲ့ ပိုက်ဆံကို စုတယ်၊ ဆိုက်ကားက အပိုင်ဆိုင်ပေမယ့် အပိုင်က ငှားနေရတာ၊ အပိုင်ပေမယ့်ပိုင်သေးတာ”

ကျွန်မ မှန်သည် လင်မယားရဲ့ အပြောမှာနေချုပ်နေမိတယ်၊ လောကီအလုပ်သူက ဆက်ပြောပြန်တယ်။

“သမီးလေး အရွယ်ရောက်လာရင် ဟိုပိုင်အိမ်ပိုင်လေးဖြစ်အောင် အခုကတည်းက ကြိုးစားနေပုယယ်အနိတ်”
“မဟောင်းဟာပေါ့၊ ငါ့တူ၊ နှုတ်ထည်းကြီးမှာ အခန်းထက်ခန်းပိုင်ဖို့က ပပွယ်သူကဲ့”

“အိပ်ငှားပေတဲ့ကလည်း ကာရီခါဗာချုပ်ရင် ကာရီခါတတ်တယ်၊ ခဏခဏ ပြောပေးနေရမလို့လည်း မပြစ်ဘူး၊ သမီး ပိန်းကလေးရှိတော့ ပတ်ဝန်းကျင်ခံကောင်းပုံဖြစ်မှာ၊ ကိမ်ပိုင်မလေးတော့ရှိသေးမှ”

ပြောပြောဆိုဆို နဖူးမှအေးကို သပ်ချရင်း ဆက်ပြန်တယ်။

“ကျောင်းခရိတ်တွေ ကုန်ရဦးမှာ သမီးကို ဆရာဝန်မကြီး ဖြစ်စေချင်တာ”

ပြောဆိုရင်း ယောက်ျားဖြစ်သူက မှန်ရည်ထည့်၊ မယားဖြစ်သူက မှန်နှစ်ထဲကို ကြက်ညွှန်မြိတ်နဲ့ ပဲပြတ်ကို အသင့်ထည့်လို့ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်နေပုံကိုကြည့်ရင်း သူတို့လင်မယားအတွက် ကျွန်မရင်ထဲမှာ ပီတိပြာနေမိတယ်။

“သမီးလေးက နောက်သုံးလေးနှစ်ဆို လှချင်ပချင်တဲ့အရွယ် ရောက်လာတော့မှာ၊ ကုန်စရာချည်းပဲ”

“ဟက်ကယ် အနိတ်မေ့ ခေတ်ကျပ်ကြီးထဲ လူလာဖြစ်ပွေမှာ မှန်းကန်နေရဦးမှာ”

“ကျွန်တော်လည်း တစ်ဖက်ကနေ တယ်နိုင်သလောက် ရှာပါတယ်၊ မိနိုးမနဲ့၊ ကလေးကို အိမ်ပိုင်လေးနဲ့ ထားချင်တာ၊ အရင်က အရက်သောက်တယ်၊ အခုတော့ ပြတ်လိုက်ပါပြီ”

သူတို့တွေမို့ မြင်ပြတ်ကဆန္ဒကို တစ်ပင်ကြီး မှားကောင်ပေးနေမိတယ်။

“ဧယာကျား၊ ဝယ်ဖို့ထဲ ဆီကတည်းလိုဦးလေ”

မှန်သည်လင်မယား စကားသာ ပြောနေပေမယ့် မှန်လေးတွေကို ဖွန်းဖလေးနဲ့ ထိုးတော်လိုက်၊ လက်ပန်းထဲပစ်ထည့်လိုက်နဲ့ သူတို့လက်တွေရဲ့ ဟန်ချက်ညီညီ လှုပ်ရှားနေပုံလေးမတွေကို ကြည့်ကောင်းကောင်းကြည့် မနမိတယ်။ မယားပြစ်သူက -

“ပေးထားတာက သမီးမိန်းကလေးဆိုတော့ ပညာလေးကတတ်ထားမကွန်ပတို့လို့ လမ်းပေးပေးရမလည် မဖြစ်မှာ”

သူတို့လင်မယားရဲ့ မိတပ်သလို စိတ်ကို သိလိုက်ရတဲ့ကျွန်မ မအိုးကျွေးဘဲ

မနေနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားရပါတယ်။

“မင်းတို့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေကို အနိတ် အိုးကျွေးတယ်ကွယ်၊ မင်းတို့နဲ့ အခုလို စကားပြောရတာ တန်ဖိုးရှိလိုက်တာ”

“ရေနေ့ကြမ်း သောက်ပါဦး၊ အနိတ်၊ လက်ဖက်ခြောက်ကတော့ အကောင်းစား မဟုတ်ဘူး၊ အသင့်အတင့်ပေါ့”

“ရပါတယ်၊ နွီးသားတဲ့ ရေနေ့ကြမ်းက သောက်ကောင်းပါတယ်ကွယ်”
ရေရနွေးစွက်ကိုကိုင်ရန် ထီးကို လက်ပန်းကလေးက ထွတ်တဲ့နေရာမှာ ချထားရင်း -

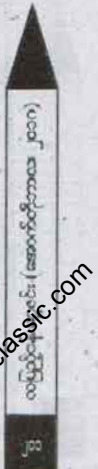
“အနိတ်က မေ့တတ်တယ်၊ ပြန်ခါနီး ထီးလှည့် သတိပေးရန်”

“စိတ်ပျံ အနိတ်၊ သမီးတို့ဆီမှာ တာပစ္စည်းကျန်ကျန် အကုန်ပြန်ပေးတယ်၊ ဟိုကံလောကတောင် နိုင်ငံပြေးသားတစ်ယောက် မှန်လာမယ်ရင် သူ့မှန်းကျန်ခဲ့တာ ယောက်ျားကို အပြေးလိုက်ပေးနိုင်ရတယ်၊ နိုင်ငံခြားသားကြီးက ဝမ်းသာလွန်းလို့ ခေါ်လာ ပါးစွမ်းက ထုတ်ပေးတာ သူက မလှလားဘူး”

“ကျွန်တော်က သူများဆီက အလကားရတဲ့ ငိုက်ဆံကို မနှစ်ယက်ကူးအနိတ်”

“လေးစားပါတယ်ကွယ်”

“ဆိုက်ကားနင်းလို့မရတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ရငတောင် သုံးပုယယ်၊ ချွေကားစားတယ်၊ အဝတ်အစားကို လှိုယပ်ပုံ၊ ဂယ်ဂက်တယ်၊ အကြွေကောင်ကောင် မနုတယ်၊ သာဓုနေနာမမှားကွက်ကတော့ နိုင်ငံသလောက် ထည့်ကယ်၊ ပြောပြောတော့ မလုပ်နိုင်သေးဘူး၊ နတ်မေ့ထီ”

ပေါက်ရင် ကောင်းမယ်” ဟု ပြောပြော
ဆိုဆို တစ်ဆက်တည်း -

“ကဲ . . . မိန်းမတွေ အဘွားကို
ဆေးခန်းသွားပို့လေ့ရှိတာပဲ”

“သမီးတို့က အဘွားနဲ့ နေကြ
တာလား” ဟု စစ်စုလိုက်မိပါတယ်။

“မဟုတ်ဘူး အန်တီ၊ သမီးတို့နဲ့
ဖိပ်ရှင်ပါ။ သူ့မှာ သားသမီးတွေရှိတယ်။
ဘယ်သူမှ ဆေးခန်း မပို့ပေးကြဘူး။
မိဖုန်းလို့တဲ့၊ အဲဒါကို ကိမ်ကလေးကလေး
က သခင်းလို့ ပို့ပေးနေရတာ”

“ကုသိုလ်ရတာပေါ့ကွယ်၊ ကာရ
သနဲ့ သာနဲ့”

စုနဲ့မဟုတ်သောသောက်ပြီး ဆန်
တက်မလာတဲ့ သားသမီးနဲ့ မေတ္တာကို
မမျှန်နေတဲ့ ကိမ်ရှင်အဘွားကို စာနာ
သနားသွားမိပြန်တယ်။

“အန်တီ မုန့်ရပြီ၊ တစ်ခုပဲထည့်
ပေးလိုက်တယ်။ နောက်ကြည့်လည်း စား
ပေးပါခန့်”

“အန်တီမြင့် သမီးဟို့ လင်မယား
နဲ့ စကားပြောရမှာ မုန့်ကိုပေးတာပဲပေးနေ
တယ်။ ကြီးမားကြ၊ ကြီးမားကြ၊ မာစ်နေ
ကျရင် ဆန္ဒတွေ ပြည့်လာမှာပါကွယ်။
ပြန်လိုက်ဦးမယ်ခန့်”

ကျွန်မလည်း မုန့်ဆိုင်လေးမှ
ထွက်ခွာလာခဲ့တယ်။ မုန့်လင်မယား
မောင်းမခေတဲ့ ဖနီးပမာင်နဲ့နဲ့ ရိုးသားမြတ်
မြတ်လှတဲ့ ရင်တွင်းစကားသံလေးတွေ
ကို သူတို့လို သတိတူချင်းတွေကို ကြား
လိမ့်မရင်တယ်။

တစ်နေ့လင်တစ်နေ့စား လူတန်း
စားတွေ အဖူးကြီးပို့ကြတဲ့ ဝီလောတ
ကြီးမှာ သူတို့လင်မယားလို စိတ်ဓာတ်

မျိုးကို အတူယူစေချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ
ကျွန်မရင်ထဲမှ တစ်စုံစီပဲ ပေါက်ဖွားနေမိ
တယ်။ ဝီလော ကြီးစားကြမယ်ဆိုရင်
ဆင်းရဲကျင်းက လွတ်မြောက်ကြမှာ
ကမုန့်ပါ။

ကကကို ကားမဝယ်ဘဲ ကျရာနေ
ရာမှာ ကြီးစားလုပ်ကိုင်ရင်း တက်ညီ
လက်ညီ စိတ်တွက်ယ်တူနဲ့ သာပေလှကို
ခေလွှာကနေခေကာ မုန့်သည့်လင်မယား
ပို့ “နိုးနိုးကနိုး ပြင်ပြင်ကြ” ဆိုတဲ့ ခေောင်
ပွပ်နဲ့အတူ ခေလာကကြီးကို စိန်ခေါ်နေ
တာတတော့ အသားစားလုံးအတူတို
ပေးယူယူအားကျရာရာကို ဆိုလိုက်ချင်ပါ
တော့တယ်။

ကြည်သိမ့်

မြန်မာနိုင်ငံဝေဒယဝေဒယသနအဖွဲ့ နက္ခတ္တ လက္ခဏာနှင့် ဣယျဝိပဉာဏ် ဆရာအောင်ကျော်နိုင်

အိမ်ထောင်ရေးဒုက္ခတွေ့နေသလား။ ဖီးပွားရေးအခက်တွေ့နေသလား။
အိမ်ခြံမြေ ဝိုက်ခန်း ရောင်းထွက်ချင်သလား။ အိမ်ကအချို့သားက
ခြေလှမ်းများများနေသလား။ အချို့သမီးက ပုမှန်ဟုတ်ရဲ့လား။
သားသမီးတွေ ပြောစကား နားမထောင်ဘူးလား။ နိုင်ငံခြားခရီး
ကြာနေသလား။ ကြေးတွေက တောင်းမရလို့ စိတ်ညစ်နေသလား။
အတိုက်အခံတွေ ပေါ့သလား။ ဈေးရောင်းကောင်းချင်လား။

ဒါတွေ ခက်နေတာ လွယ်ဖို့ သင် ဆရာနဲ့တွေ့ဖို့ အချိန်တန်ပြီ

- ဟောခန်းတည်နေရာ ⑥ သုတေသနပြု အောင်မြေသာယာဇော်ဇော် ပြောက်ဘက်မှန် သူတော်စံပွားနန်းအနီး
  - လမ်းညွှန် ⑥ ရုံးရှေ့တိုင်း လှိုင်သာယာမြို့နယ် ဆင်း ရောက်ဖို့
  - မုန့် ⑥ ၀၉-၄၂၀၈၂၉၂၊ ၀၉-၇၉၄၁၈၇၈၊ ၀၉-၇၆၄၂၂၉၂ (ဖိတ်ရက်မရှိပါ)
- ဦးစိုးတင် - KBZ Bank A/c No - 229 301 22901079701

(အခါပေးအချို့မျိုး၊ မခေင်ယော၊ ဇာတာပွဲ) အတိုက်အခံကိစ္စ၊ ဓာတ်ပို့ကိစ္စတို့နှင့် အဆောင်ယူကြကိစ္စများ အထူးဆောင်ရွက်ပါသည်။

ဝယ်ယူပုံနှိပ်မှုပိုင်ဆိုင် (အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၈)

ပိဏ္ဍိ

ပိဏ္ဍိက ပိဏ္ဍိက
အဖွဲ့က ပိဏ္ဍိက...

2014

တိုးမြှင့်ရင်ထံ ဧဝုန်စဉ်

စိုးစိုးကြည်သည် တပ်အရှေ့ဘက် သမန်းပင်အောက်ရှိ ကိုးမြို့ရှင်နတ်နန်းရှိရာသို့ ဦးတည်၍ လျှောက်လိုက်သည်။ သူမနှင့်အတူ လေးငါးခြောက်နှစ် မရှိမသိ အဝယ်ဆုံးသားကလေး စိုးမော်မြိုင်ကို လက်ချွဲကျွဲက တစ်ဖက်ကလည်း အသက်မြို့ရှင်အား တပ်မြောက်ပထမရန် သစ်သီးဂတ်အချို့တို့ကို ဆွဲငြင်းအစလုံးပေး ထည့်ကာ ဆွဲလာခဲ့သည်။ အကြီးကျောင်း နှစ်ယောက်ကတော့ ကောင်းသွားကြပြန်၍ ခေါ်ပလာခြင်းပေဟေ့။

သူမအနေနှင့် ညကမက်သည် အိပ်မက်ဆိုးကြောင့် လင်အတွက်၊ သားအတွက်၊ အိပ်မက်အတွက်၊ ပြီးတော့ မိမိအတွက် အကျိုးရှိရင်ထံ ဆုတောင်းပေးရန် လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဟဲ့... အိပ်မက်က သို့လို့ကတား၊ ပြန်လို့တောင် မတွေ့ပုံရဘူး”

မတွေ့ပုံရဆိုပေမယ့် အိပ်ရာမှ နိုးလာတော့ အိပ်မက်က တစ်လည်လည်း အာရုံထဲက ထွက်တို မထွက်တော့။ အိပ်မက်ထဲမှာ မိမိတို့တစ်အိမ်သားလုံး အိမ်နီးကြီးတစ်အိမ်မှာ ပိတ်မိနေကြစဉ် မီးနန်းဟုန်းတောက်သည်နှင့် ကြုံလိုက်ရသည်။ လင်တွေ၊ သားတွေ မိမိရွေရာတင် မရွေဖူး မီးလောင်ကျွမ်းခံလိုက်ရသည်ကို ရင်နှင့်စေ့ဖွယ် တွေ့မြင်နေရသည်။

မိမိမှာလည်း ကျွမ်းမြေနေသည် မီးလောင်မြင်အောက်မှာ အနိမ့်နိမ့်နေရတုန်း အဝယ်ဆုံးသားလေး ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်ဆုံးနေသည်အား ဝေဝနာများကြားမှ သိလိုက်ရသည်။

သားဝယ်လေး သေသည် ရှင်သည်မျှ မသိလိုက်ရ။ သို့ဖြင့် . . .

“သားရေ၊ သားရေ... သားတယ်ရောက်နေတုံး” ဟု တကြော်ကြော်ဟစ်ခေါ်ရင်း အိပ်မက်မှ အလန့်တကြား လန့်နိုးလာခဲ့သည်။

ရွေး၊ တွေ့... ရွေး၊ တွေ့၊ မရွေး၊ မီးတိုဆီက တစ်ကိုယ်လုံးအနံ့ စိမ့်နိုးလို့ မပါ။ ထိုအိပ်မက်အကြောင်းနှင့် ဆက်နွယ်၍ မဖားဖောင်း တခေါ်ခေါ် အိပ်မောကျနေသည့် လင်တော်မောင် သိန်းမြိုင်အား နှိုးနှိုးမြှောက်လိုက်ရသည်။

“ကာ- မိုးကလည်းကွား၊ မင်းညက ငါ့ငါ့ထောက်ပံ့အေးသံ အိပ်လို့မဟုတ်လား၊ ကဲကဲ... ပြီးတော့ တဆင်းစားပြီး တန်းအိပ်ထဲထဲဆိုတော့ မင်းပါးမှာ ယပင်းမေ့ကင်ပြီး တဖမ်းလုံးကစွဲမြောက်တာနေမှ။ ဒါမှမဟုတ် သွေးလေအောက်ဆုံးလို့ မတ်သားဖြစ်မှာပါလား... ပင်းနိုးလို့ကတား၊ ငါ့အိပ်မက်ဖောက် ကယ်နေမှန်း မသိတော့ဘူး။ ငါ့အိပ်မက်ကို ပြန်လျှင်အေး ဟင်းဟင်း”

ယောက်ျားဖြစ်သူ သိန်းမြိုင်က တောင် ပြေးစိမ့်ဖျက်နာပေးနှင့် စသလို နောက်သလို ပြောယူရသေး။

မိုးစိုးကြည်ခမျာ ညက အိပ်မက်ကောက်ကြောင်းတို့ကို တွေးမိသည်နှင့် အဖူ ရင်လှိုက်သည်။ မိမိသလို အိပ်ရေးက ခပ်ကြီးကြီး၊ ဘာဆိုဘာမှ အယုံအကြည်မရှိသည့် လင်ဖြစ်သူစကားကို ကြားယောင်ရင်း ရင်ဖိုအပြုံးကလေး ပြုံးလိုက်မိသည်။

နှင့်အတူ အကောင်အထည် ပြုလာပါပြီကော။

ရွှမ်းလူမျိုးတို့က ကိုးမြို့ရှင်နတ်ကျွန်းကို ယုံကြည်စိတ်အပြည့်နှင့် ကိုးကျွယ်ပသတက်သည်ကို သိထား၍ ရှမ်းပြည်ပျောက်ဟုန်းမပျောက်ရီကို မှမ်းပုဂံအတိုင်း (၉)ကတန်းမြင့် ပထမရန် ရည်ရွယ်လိုက်သည်။

သို့ကြောင့်ပင် စိုးစိုးကြည် ပန်းသီး (၉)လုံး၊ ထောပတ်သီး (၉)လုံး၊ သရော်သီး (၉)လုံးတို့ကို မိမိတော်နိုင်ယမျှ နက်စင်ချင်သို့ တင်ကာ အမွှေးတိုင်း ဝေယောင်းတိုင်တို့ကို ထွန်းပြီး တပ်မြောက်ပထမလိုက်လေ၏။

“အက ကိုးမြို့ရှင်ရင်၊ သမီးတို့မိသားစု သေးငယ်လှစွယ် အန္တရာယ်ဆိုတို့မှ ကင်းလွတ်စေခြင်းမှာ အဘကို ပူဇော်ပသလိမ့်မည်။ သမီးတို့ကို ကြည့်ရှုအောင်မ ဝေးသနားတော်ပူပါ”

တစ်ချို့ကလည်း တတ်နိုင်လျှင် တတ်နိုင်သလောက် လက်ဖက်(၉)ပုံ၊ ငါးကြော်(အင်္ဂါနဲ့) (၉)ကောင်၊ မုန့်ဖြူမုန့်နီ (၉)ချပ်စီ၊ ရှမ်းပဲပုပ် (၉)ချပ်၊ ဝေယောင်းတိုင် အမွှေးတိုင်(၉)တိုင်စီ တို့ကို ထွန်းညှိ၍ ဆက်သကြသည်လည်း ရှိ၏။ ဘာရယ်လို့တော့မဟုတ်။ လင်ဖြစ်သူ ရှမ်းပြည်တစ်ခွင် တာဝန်ကျစဉ် အတွင်း အဘကိုမြို့ရှင်အပေါ် သက်ဝင်ယုံကြည်မှုတော့ ရှိခဲ့ပါသည်။

ရွေးလူကြီးသူတို့ ပြောစကားအရ အဘကိုမြို့ရှင်၏ မွန်မြတ် အနစ်နာခံသော စိတ်ထားအပေါ် လေးစားခဲ့ရသည်။ အဘကိုမြို့ရှင်၏ နောက်ဆုံးဇာတ်သိမ်းခန်းကို နားထောင်ရအောင် အခါ စိုးစိုးကြည်သည် မှက်ရည်တန်းနိုင်လောက်အောင် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ရသည်။

လပြည့်ကျော်မင်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈) ၂၄

သစ္စာဖောက် ပခန်းမြို့စားကြီး ဦးမင်းကျော်သည် ကိုးမြို့ရှင်၏ မွေးဖား သား ခွန်ချီနှင့် ခွန်သာတို့အား ခေါင်း ဖြတ်သတ်ခဲ့ရန် သစ္စာရေသောက်ခိုင်း လေ၏။ တောတွင်း တစ်နေရာတွင် ကိုးမြို့ရှင်နှင့် ခွန်ချီ ခွန်သာညီအစ်ကို နှစ်ယောက်တို့ ဆုံမိကြလေသည်။ ညီ နောင်နှစ်ဦးတို့မှာ တစ်ချိန်က ကျွေး ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်နေ၍ ခေါင်းဖြတ်၍ မသတ်ရကုန်။ သို့ကြောင့် ချိတ်ချတုံ ဖြစ်ကာ မှိုင်တွေနေကြလေ၏။ ဖြစ် ကြောင်းကုန်စင်ကို သိရလေသော ကိုး မြို့ရှင်သည် ညီနောင်နှစ်ပါးတို့ ကြား ထိုက်မှာကို ပုလဲလေးဖွဲ မိမိဦးခေါင်း ဘေးတို့ မိမိတို့ထံတိုင်ဖြတ်ကာ ခွန်ချီ ခွန်သာတို့အား သွေးဖက်လက်ဖြင့် ဝေး ယက်ရှာလေတော့၏။

မြတ်... အများအယူဝတ်နှင့် မိမိအသက်ကိုပင် ခပေးစက်ပုံသည် “သွေးသစ္စာရှင်” ကိုးမြို့ရှင်ပါတကား။ နတ်များစွာတို့ကို သတ်ဝင် လုံကြည့်မှုဖြင့် မပယလေပြား အဘ ကိုးမြို့ရှင်၏ ခွန်မြတ်သည် မေဏနာ ဇာတ်လမ်းကို သိထားရ၍ စိုးရိမ်ကြည့် သည် အာကကိုမြို့ရှင်ကိုတော့ လေးအား သတ်ဝင်ယုံကြည်မိခဲ့သည်။ စိုးရိမ်ကြည့် သည် အာဟာရိမြို့ရှင် အကြောင်းကို တွေးရင်း ပြန်လွှင့်သွားသည် စိတ် သတ္တန်ဟိုတို့ စုစည်းကာ မိမိအနိတွင် ခပ်ငေးငေးလေး ထိုင်ကြည့်နေသည့် အထင်ဆိုးသားလေးကို ယဟိမေဂြော ကြားလိုက်သည်။

“သား သားလေး၊ အဘိုးကို ကန်တော့လေ သား သွားလေရာရာမှာ ခလုတ်မထိ ဆူးဖျို အသတ်အန္တရာယ် အပေါင်းက လွတ်ငြိမ်းပါစေလို့ ဆု တောင်းလိုက်နော်”

စိုးရိမ်ကြည့်သည် အဘကိုမြို့ရှင် အား လက်အုပ်မိုးလျက် ကန်တော့ပြီး သားဖြစ်သူကိုပါ ရှိစိုး ဦးချစေလိုက် လေ၏။

အစဉ်အလာမရှိသည့် တိုက်ပွဲတစ်ပွဲ
အမှတ်(၇)အုပ်၊ တပ်မတော် (လေ)ဆိုင်းဘုတ်က အမြဲလိုလို မြို့ခြေ ဆိုင်းနေပေသည်။ အမှတ်(၆) ရွာ တောင်ခြေ၏ အရှေ့ဘက် ကတ္တရာ တားလမ်းမထိပ်တွင်ဝင်ကြားစွာ နေရာ ယူထားပေသည်။ ရှေ့နောက် ဝဲယာ ရှမ်းဖောင်တန်းကြီးတွေနှင့် ဝန်းရံနေ သည့် အမှတ် (၇၁)အုပ်၊ ခေမိခေမိ ကုန်းလေးသည် “မပြင်မရှိ” မဟောင် မျက်စိ” ဆောင်ပုဂံနှင့်အညီ ခေမိ ခေမိ မှောင်စင်ကြီးမှာ အရင်လေးမျက်နှာသို့ တာဝန်ကျေကျေ မြန်ကွက်လည်ပတ် ရင်း နှစ်ဆယ့်လေးနာရီလုံးလုံး ရန်သူ လေယာဉ်လှုပ်ရှားမှုကိုအား “ပုဂံဆိုး” ဆိုသည့် အမည်ပုဂံဖြင့် မှည့်ခေါ်ထား သည့် ရန်သူလေယာဉ်တို့ကို စောင့် ကြည့်ရလေ၏။

ထို့ပြင်လည်း ပြည်တွင်း ခလ ယာဉ်များ၏ သွားလာမှုတို့ကို ခေမိ စက်ဝန်းမှ ရှာဖွေကာ တာဝန်ကျ ပေးပါ မဟော်ပေထုတ်မှ ခေမိဒိုင်ခွက် (Screen) ကွင် ခေါ်လာယူမှု မြန်မြန်ဟော့ မော့ ကြည့်နေရသည်။ ဟံဟိုး၊ ကျိုင်းတုံ၊ ဘာအိုလီဝပ်၊ မိုင်းဆတ်၊ မိုင်းတုံ စကည့် ရှမ်းပြည်အရှေ့ရိုး၊ မဟော်ပိုင်းဟိုမှ ဖြတ်သွားပြတ်လာ လေယာဉ်တို့ကို ခေမိစက်ဝင်းတွင် မြင်သည်နှင့် လေ မြောင်းထိန်းသိမ်းရေးဌာန A.T.C (Air Traffic Controller) တို့နှင့် ချိတ်ဆက်မှု ယူကာ ပင်မခေမိစခန်းဖြစ်သည့်အမှတ်

(၇၄)အုပ်၊ မှော်ဘီသို့ သတင်းဆက်ပို့ရ သည်။

ဤနည်းဖြင့် ငှက်ဆိုး (ရန်သူ လေယာဉ်)များကို အရေးပေါ်တွေ့ရှိပါ က ဌာနချုပ်ရုံးသို့ ချက်ချင်းဆိုသလို သတင်းပို့ရသည်နှင့် ခေမိအော်ပီရေ တာတို့မှာ အလုပ်ရှုပ်ကုန်ကြတော့၏။ အမိန့်ခံအား ကျူးကျော်လာ သည့် ရန်သူငှက်ဆိုးလေယာဉ်တို့အား ကာကွယ်ပစ်ခတ်ရန် အသင့်ရှိနေကြသည့် တိုက်ခိုက်ရေးလေယာဉ်များ (Fighter Pilot)များနှင့်လည်း အဆင်သင့် ချိတ် ဆက်ထားရသည်။

သည်ထို့ပြင် အမှတ်(၇၁)အုပ် ခေမိစခန်းကုန်းသည် ခေမိစခန်းပေမ တာ၊ ခေမိသို့အော်ပီရေတာနှင့် တပ် သွယ်လေယာဉ်တွင်းရှိ တာဝန်(မှောင်စင်) တွင် အထိုင်နေသည့် လေကြောင်းထိန်း သိမ်းရေးဌာနကိုနှင့် ကိုယ်တိုင်တိုက်ပွဲ မဝင်ရသည့်ထိုင် လက်ဆင့်ကမ်းတိုက်ပွဲ ပင်ပဲအဖြစ် လေအေးလေးခန်း အမှောင် မှန်းထဲမှာ အပိုင်ပုံစစ်တာဝန်များကို ကမ်းရွက်ရတမ်း။

ထိုခေမိက နှစ်စန့်မြို့ (ရှမ်းပြည် မဟော်ပိုင်း)နှင့် မြို့နီးချုပ်စပ်တို့တွင် ခလရ(၆၆)၊ ခမရ (၅၆၆)၊ ခလရ (၂၄၇) တပ်တို့က မြို့ထိုးခြံရေး ရွာနီးချုပ်စပ် ဝေးကားမေးမေး လေယာဉ်တွင်းထိုးခြံရေး တို့အတွက် စစ်ရေးတာဝန်(တိုက်ခိုက် ခရေး) ယူနေချိန်တွင် မြေပြင်တိုက်ပွဲနှင့် လာလာမှ မဟော်ပီပီသည့် ပညာသည် အုပ်စုတို့ ခေမိစခန်း အမှတ် (၇၁)အုပ် သည် မိမိခွဲခြားသည့်အတိုင်း နောက် တန်းထိုင် ရန်သူလေယာဉ်သတင်း မေးမြစ်နှင့်သာ စခန်းသွားနေရစေ

၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ ၈ ရက်နေ့၊ ခေမိစခန်း

www.burmeseclassic.com
မြန်မာ့အလင်းစာပေ (အောက်ဘက်တွင်)

“ခိုင်း... ခိုင်း... ခိုင်း”

“ရိုင်း... ရိုင်း... ဘုန်း... ဘုန်း”

အမှတ်(၇၀)တပ် ရေဒါစခန်း ကုန်းမှ အဝဋ္ဋမူမှ ဝိုင်းရဲသွား ကားလမ်း သက်ဆိုင်မှု ပြင်းထန်သည့်ပေါက်ကွဲသံတို့ကြောင့် အမှတ်(၇၀)အုပ်စု စစ်သည်များနှင့် မိသားစုဝင်တို့သည် အလွန်အမင်း ကိတ်လန့်ထကြား ဖြစ်သွားကြသည်။

“ဟေ့- ရဲသနက်သံတွေ၊ ဝှံ့သံတွေ ကြားနေရတယ်၊ ဧကန္တ ဘလရ (၂၄၇)ခိုလှား၊ ခလရ(၆၆)နဲ့လားပဲကွ၊ တရုတ်က အင်စအင်စမော (S.S.A) ကန်ဖွဲ့ပြီးသွားကြတယ်လို့ ပြောသံကြားတယ်၊ ဆုတိုတစ်တွေ တိုက်ပွဲဖြစ်နေတယ် ထင်ပါပြီ။”

တပ်တွင်းရှုပ်ရှင်ရဲအနီးမှ သီလီယက်နဲ့တွင် သီလီယက်ယိုးမနေသည့် တပ်ကြပ်နီမြင့်က ထိုးလက်က ကျောက်တိုက်ထားပျံပေ အနီးရှိစလတပ်သားတို့အား ဖျံဖြူတိုက် ပြောလိုက်သည်။

ထိုစဉ်က စလတပ်စစ်သည်တို့သည် တပ်အထောင့်ကြည့်ရာမှ စစ်တပ်တစ်တပ်နှင့် သောင်းကျန်းသူ အင်စအင်စအေတို့ တိုက်ပွဲဖြစ်နေကြသည်ဟု ဟုခွဲသာ တပ်ကြပ်နီမြင့် ထပ်ပြင်ယူဆသလို ခပ်ပေါ့ပေါ့လေး တွေးထားလိုက်ကြသည်။

စစ်စစ်မှာ တပ်ပိုင် ထုံးစံအတွက် ထင်းခွက်ထွက်သည့် (၇၀)အုပ်စု လေတပ်သားတို့နှင့် အင်စအင်စအေတို့ ထိပ်တိုက်တွေ့ကာ တိုက်ပွဲဖြစ်သွားခြင်းကိုတော့မှ မည်သူတစ်စုံတစ်ယောက်မှ မသိလိုက်ကြချေသေး။

တပ်မတော်(လေ) သမိုင်းတွင် အစဉ်အလာမရှိပေ၍ ထိုသို့ မိမိတပ်

နှင့် သောင်းကျန်းသူတို့ တိုက်ပွဲဖြစ်ကြောင်း လေတပ်စစ်သည်တို့ မထင်မှတ်ခြင်းအတွက် အပြစ်တော့မဆိုသာပါချေ။

မိမိတို့တပ်မှာ တိုက်ခိုက်ရေး တပ်မဟုတ်ပေ၍ ထပ်မက်မတူးခြင်းလည်း ဖြစ်ပေမည်။ သို့ပင်ဖြစ်ကြား တကယ်ဖြစ်ပွက်သွားသည့်အမှန်တရားကိုမဟာမူ အမှတ်(၇)အုပ်စု ဗိုလ်မှူးသည် ကြားရုံဆိုနှင့် နာကြည်မပြင်းစွာ လက်ခံလိုက်ရပေတော့၏။

သည်အပြစ်အပျက်တို့ ခြစ်ပွားခဲ့သည့် ဖာလီလင်းအစပယ်ကား။

ဆွမ်းနံရင်း ငှက်သံသို ထိုတစ်စဉ်

“သိန်းမြိုင်ခေ ထို့တပ် ပီဖက်စီတိုင် ရန်ပုံငွေအတွက် ယိုးမှတ်ဖို့ ထုံးထင်တွေ့နည်းမနဦးကွ၊ ပီရွေးကွ၊ မင်းမော်တော်တရားနဲ့ပဲ ဟိုက်မက်ကက်က ထင်းပေ့ကို နှစ်ခေါက်လောက် တိုက်ပေးပါဦး ပျံဦးရာ”

ထုံးပုံကတန်းခံ ဝိုလ်ကြီးဝင်းကို တမော်တော်ယာဉ်ဌာနတက်သို့ ထွက်လာရင်း တားဆီးနေသည့် ယာဉ်မောင်း သိန်းမြိုင်ထံသို့ တန်းတန်းမတ်မတ်-လျှောက်လာပြီး အကူအညီတောင်းလိုက်သည်။

“ဟာ- ဝိုလ်ကြီးကလည်းခု၊ ခုတလော တောအဖွဲ့ (အကိတ်ကိတ်စံအေ)တွေ လှုပ်ရှားနေလို့ ကျွန်တော်တို့ ထင်းခွက်ထွက်နေကျ နောင်တိမ်ရွာ သူကြီးကတောင် မလာပါနဲ့ဦးဆိုပြီး သတိပေးနေသေးတာပဲ၊ ထင်းတာဝန်ခံ တပ်ကြပ်ကြီးဌေးအောင်(လေကြောင်း)က ကျွန်တော်ကို ခုတလော မသွားဖို့

တားနေတယ်၊ နယ်မြေက မအေးချမ်းတော့ သွားလို့ ဖြစ်ပါပေလား ဝိုလ်ကြီး”

ထိုစဉ်က သိန်းမြိုင်တို့သည် အမှတ်(၇၀)အုပ်စုနှင့် မိခိုင်း ဂူခိုင်ခန့်အေးသည် ဟိုက်မက်ရွာနှင့် ဘိုမှအလွန် နောင်တိမ်ရွာသို့ ထင်းတိုက်နေကျဖြစ်သည်။ မြစ်နိုင်းလျှင် သိန်းမြိုင်အနေနှင့် ကိုရွာထက်သို့ ထင်းတိုက်ပေးသွားရင်း ဟိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဝန်းခြစ်သူ ဝိုင်းကြည်တလည်း သူ့မိတ်မက်အကြောင်းကို နှိုးနှိုးပြောပြပေးတော့ သူရင်ထဲမှာ ထင်ခနဲတော့ ဖြစ်မိသည်။

ညဟုန်းကပက်သည် သူ့အိပ်မက်ကလည်း အိပ်တော့မတောင်းလျှင် အိပ်မက်ထဲမှာ သူမောင်းလောသည့် ကားသည် သမိုက်ပေါက်ပြီး လေကခကမူပျံပုလင်း နက်ဖျက်သည့် နံရောင်ကြီး ကန်ခုတ်သို့ တက်မိတောက်တွေ့ ကျသွားသည်ဟု သည်းသိလိုရင်ပီပြင်ဖွယ် ခြင်မက်ပိုက်သည်။

တားသာ ရေဆေးရေရေမယ့် ထိုမိတ်ပက်ဆိုးကြောင့် သိန်းမြိုင်သည် စိတ်လက်မရွတ်လန့်အေးပေ လေးလံသိုင်း မှိုင်းနေသည်။

အိပ်မက်အကြောင်းကို တွေးရင်း ဝေငိုင်နေသည့် သိန်းမြိုင်၏ စိတ်အလှိုင်သည် တောင်းပန်သလိုနှင့် အမိန့်ပေးခေါ်ခိုင်းလိုက်သည့် ဝိုလ်ကြီးဝင်းကို စကားကြောင့် ဆတ်ခနဲတန်ခွပ်မိရာမှ ပစ္စယန်ကမ္ဘာသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာတော့၏။

“စစ်တပ်ပဲကွာ ဘာကြောက်ရောလို့လဲ၊ တပ်စုတစ်စု မင်းနဲ့အတူ ထည့်ပေးလိုက်မယ်၊ လက်နက်အပြည့်အစုံနဲ့ပေါ့ကွာ”

ဝိုလ်ကြီးဝင်းကို စကားမကုန်ဘဲ တော့ သိန်းမြိုင်လည်း မာ... ခွန်းတို့

ဝိုလ်ကြီးဝင်း (အောက်တိုက်လား ၂၀၀၀) ၂၀၆

မပြန်တော့ဘဲ လုပ်စရာရှိသည်တို့ကို ပြင်ဆင်ရန် မိမိနေထိုင်ရာ (၆)ခန်းတွဲ လိုင်းဘက်သို့ ပြန်လာလိုက်သည်။

ထိုစဉ်က အမှတ်(၇၁)အုပ်သည် တပ်ရန်ပုံငွေနှင့် မိသားစု သက်သာချောင်ချိရေးအတွက် ထုံးမှတ်ခြင်း၊ ပြောင်းစိုက်၊ ကျင်း(ချင်း)စိုက်၊ စပါးစိုက်ခြင်းတို့ဖြင့် တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ တပ်ရင်း ရန်ပုံငွေရှာနေချိန်ဖြစ်၏။ လေတပ်သားတို့မှာ ပရိတ်မာရီကျော့(၆)ဟု ခေါ်သော မိမိတို့ အဓိကလုပ်ငန်းစဉ်တို့ကို ဝင်နေကြသော်လည်း အားလပ်ရက် အားလပ်ချိန်များတွင် အပ်ကပ်ရီကျော့ခေါ် တပ်ပိသားစု အိပ်သောခန်းသည် (မန်း၊ မယား၊ သမီးသား)တို့နှင့်အတူ ပြောင်းစိုက်၊ စပါးစိုက်ကြလေကုန်၏။

စပါးပိုက်၊ ချင်းပဖတ်၊ ပြောင်း-ခွီး-ချိန်များတွင်လည်း တစ်ပတ်တစ်ဖက်၊ လုပ်အားပေးနေကြပေမူ တပ်ရင်းရန်ပုံငွေ များစွာရကား နေ့ကျောင်းပိတ်ရက် နောက်သည်အခါ မြန်မာပြည်အနှံ့ ကုသုရေးတွင် နိုင်ရန် စိစဉ်ပေးနိုင်တော့၏။

ခွဲပိုင်းလိုလိုပင် ပုပ်ဟုများအား အင်းလေးနှင့် စစ်ကိုင်းဒေသကင်းဘက် မကွန့် တပ်ရင်းမှ အတန်အကွဲလျှောက် ခွဲစဉ်မပျက် ပို့ပေးထားနိုင်ခဲ့ပေ၏။ ထိုရန်ပုံငွေကံတွင် ကျွန်ုပ်တို့ တစ်လမ်းနှင့် အဓိကသက်ဆိုင်သည့် ထုံးမှတ်လုပ်ငန်းတစ်ခုလည်း အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

“တပ်ပထော်ဆိုတာ စစ်တိုက်ကာတစ်ခဲတစ်စုံပစ္စည်းအရာတစ်ခုခု လုပ်နေလို့ မမြီးသေးဘူး။ လိုဟပ်လာရင် ပြည်သူ့ဘဝထိဆင်နွှဲတော့ လုပ်ကားပေးနိုင်ရမယ်။ လောလောဆယ်ဆယ် တို့တပ်ရဲ့ မိသားစုကို ခြည့်ဆည်းပေးဖို့

တို့တစ်တွေ စိုက်တန်စိုက်၊ မွေးတန်မွေး (ဝက်နှင့် နွား၊ ကြက်) မုတ်တန်မုတ် (မီးသွေးနှင့် ထုံး)လုပ်ရမယ်။ ဝါတာတစ်နည်းအားဖြင့် နိုင်ငံတော်ရဲ့ လိုအပ်ချက်လို့လဲ ပြောလို့ရတယ်”

အုပ်မှူး ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီးမြင့်မောင်၏ ဩဝါဒလမ်းညွှန်စကားအတိုင်းပင် အမှတ်(၇၁)အုပ် ရေဂါစခန်းသည် အမှတ်(၇)ကျေးရွာအနီးတွင် ထုံးစိုက်တင်ကာ လေတပ်သားတို့ကို အလှည့်ကျ တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည်။ တာဝန်ခံအရာရှိကတော့ ဗိုလ်ကြီးဝင်းကိုပင်ဖြစ်သည်။

ထိုကစ်ရေသည် စနေနေ့ခြုံငုံသွန်း ဖြန့် ယိန်းမြှုပ်နှံထားသည့်လောက်အနက် သားကြီးနှစ်ယောက်တို့မှာ ကျောင်းပိတ်ရက်ဖြစ်ရကား သူနှင့်အတူ ထင်းခုတ်လိုက်ရန် ပူဆာကြလေ၏။

“ကစား ဝီရေ သားတို့ ကျောင်းပိတ်တယ်။ အဖေဖို့ တောထဲလိုက်မယ်နော်”

“ဟ- ငါက ထင်းခုတ်မုနီးမယ်။ ခုတ်ပြီးမှတော့ ထင်းပန်းပျော့ပါမည်။ ပိုငှော်ပျော့နွယ်ဟု ကားပေါ်သယ်တင်ရဦးမယ်။ အလုပ်ရွပ်သလား။ မလိုက်ခဲ့နဲ့”

သိန်းမြိုင်က စိတ်မပူညီသလို ငြိုးထားပြောဆိုပြီးမှ ညှိုးလျော်ကျသွားသည်။ သားကိုမျက်နှာကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် မိတ်တစ်မျိုးပြောင်းကာ -

“ကဲ . . . အဲ၊ သားတို့ သွားချင် မှင်လည်း မင်းတို့အခမကို ခြောက်ကြည့်ကွာ။ ထွက်ခွာလိုက်ပေးမရင်တော့ သားတို့ လိုက်ခဲ့ကြပါ”

“ဟေ့၊ ပါပူ တို့ပေးတော့” ကလေးတွေ မပျက်စရာကြသည်ကို ပီတိဖျက်စည်နှင့်ကြည့်ရင်း သိန်းမြိုင်ပါ ရောပျော်လိုက်မိသည်။ သိန်းမြိုင်တစ်ယောက် ညကမက်သည့် အိပ်မက်

ဆိုတို့ကိုပင် အခိုက်အတန့်မျှ မေ့ထားလိုက်မိသည်။

သို့နှင့် သိန်းမြိုင်တို့လင်မယားနှင့် သားသုံးယောက်တို့သည် မိခင်ထိန်းသိမ်းမှုကို ခံယူရင်း တပျော်တပါး ထင်းတပ်မည့် ကားနှင့် ထွက်ပြန်ကြသည်။

ပျော်ရွှင်စားလည်း ထွက်သည့် သဘောဖြင့် သူတို့မိသားစုသည် ထမင်းချိုင့် ရေဘူးအပြည့်အစုံဖြင့် ကက်ဆက်တစ်လုံးကိုဆွဲကာ မော်တော်ယာဉ်ဌာနသို့ စုဝေးကြလေ၏။

မော်တော်ယာဉ် ဌာနမှာတော့ အတူလိုက်ပါမည့် မလတပ်ရဲတော်တို့ စုံစဉ်ညီရောက်ရှိနေကြချေပြီ။

တပ်ပိတ်ရက်ဖြစ်၍ လေကြောင်း၊ ဌာနမှ စစ်သည်များနှင့် လုံခြုံရေးများစွာ စစ်သည်အဖွဲ့တို့လည်း လုံခြုံရေးများစွာ ရှိနှင့် ထုံးစိုတာဝန်ခံ ဗိုလ်ကြီးဝင်းကို အပ်နှံပြီး လိုက်ပါပြန်ကြသည်။

ယိုးဒယား သိန်းမြိုင်တို့မိသားစုသည် ကက်ဆက်နှင့်အတူ သီချင်းခွေများလည်း များစွာပါလာကြ၍ ကားစီးရင်း တဖျော်တပါး သီချင်းခွေများ ဖွင့်သွားကြသည်။

“ရမ်းရိုးမက တိုးစည်သံ x x ပထကိုးလို့ ညီ xxx”

သီချင်းသံက မြိုင်မြိုင်ဆိုပုံဆိုပုံ ထွက်ပေါ်နေသလို ထိုနေ့က သူ့ကို မိသားစုအဖွဲ့ အဖော်လွန်ပြီးမှ စကြကွဲ ရောအားဖြစ်ဆုံးနှင့် ကြုံယူမှကို လားလားမျှ မသိရခင်ပေးပါဝကား။

တာဝန်ခံ အကြပ်ကြီးအဖြစ် လေကြောင်းဌာနမှ တပ်ကြပ်ကြီးငွေးအောင်နှင့်အတူ သိန်းမြိုင်အပါအဝင် လေတပ်သား(၈၀)ဦးခန့် လိုက်ပါမည့်အဖွဲ့သည် နံနက်(၇)နာရီခန့်တွင် အမှတ်(၇၁)အုပ် တပ်မတော်ဌာ

ဘက်သို့ တစ်စွေထွက်ခွာလာကြ၏။
ကလေးများကတော့ ကက်ဆက်ဖွင့်ရင်း
ကားပေါ်မှာပဲ ကခုန်လာကြသည်။

“အဖေ၊ ဟိုရောက်ရင် သား
ပေဟဲ့ ပေဟာယဟဲ့ မှတ်လိုက်ပစ်ဖယ်
နော်၊ အခုကတည်းက ပြောထားမယ်၊
ဟင်း... ဟင်း... လောက်လေးခွဲတောင်
ယူလာခဲ့သေး၊ ကောဇီမှာ ကြည့်ပါလား”

သားကြီးဖြစ်သူက သူ့ကျော
မနောက်မှာ ထိုးထားသည့် ငလေးခွဲကို
နောက်လှည့်ပြရင်း စည်းစိမ်အဖူးယူလိုက်
သည်။

“ကိုကို ဂုဏ်ပစ်လို့ ကျွဲလာရင်
သားသွားကောက်ပြီး ကောထံမှာပဲ မီး
ဖုတ်စားပယ်နော်”

ဖာလတ်ကောင်ကပါ အဖေ့နှုတ်
ကက်လိုက်ရချသေး။

“ဟဲ... ဟဲ... ငါ့သားနှစ်ဆောင်
ကတော့ ငတာထဲပေတင် မတိုးပုသေး
ဘူး။ အပတ်စားဖောက်တွေ ညီလို့ပါလား
ဟင်”

ရွားရွားပါးပါး အားလပ်ခွင့်ရ
တုန်း ထင်းနုတ်၊ ထင်းတင်ရင်း မိသားစု
များပါ အပန်းဖြေ ပျော်ပွဲစားထွက်လာရ
သည့်အတွက် သိန်းမြိုင်အဖို့ အိပ်မက်
ကောက်ကြောင်း အတိတ်နိမိတ်ဆိုကို
ပင် သတိမရနေတော့ပဲ သွားကြီးမိဘာ
ကလေးတွေနှင့်အတူ ရောပျော်ပစ်လိုက်
သည်။

“တောထဲမှာ ငှက်ပစ်ဖို့ချည်း
စိတ်စောမနေနဲ့ သား၊ တလောတုန်းက
နောင်အိမ်ကောထဲမှာ ရှမ်းမှဆိုးတစ်
ယောက်ကို စပါးကြီးမြေ့မြီးသွားတာ မင်း
ကြားလိုက်တယ် မှတ်လား၊ စပါးကြီး
ကောင်က မင်းတို့ လျှောက်သွားနေတဲ့
မြေရာကို ထောက်ပြီး ညှိုးထားမှ ဟုတ်
ပျေမြစ်နေဦးမယ်နော်”

“အို- အမေကလည်း စပါးကြီး
လောက်တော့ အပေဟဲ့ပါ။ ဒီလောက်
လေးခွဲနဲ့ ပစ်ထည့်လိုက်မှာပေါ့၊ သားမြေ
အဖျိပ်ပြီး မသေစေရတာ စိတ်ရူး သား
ဖေဖေ အဖေဖေ အဖေဖေတို့နဲ့ သေပွဲ ခွဲမနေ
နိုင်ပါဘူး”

“ဟို အကြီးကောင်နော်၊ အဖေ
ကလဲတွေ့ ကာတွေ့ လုပ်မနေနဲ့၊ စပါး
ကြီးနဲ့တွေ့မှ ဂုဏ်ကုတ်မပေးရဦးမယ်”

သားအဖိခွစ်ဦး ပြောနေသည့်
စကားကို နားထောင်ပြီး သိန်းမြိုင်က
သေဘာမနေနာနေ့စွဲ သား စကား
အပေါ်ပင် ထောက်လိုက်သည်။

စိုးစိုးကြည်က သူ့ကိုသားအဖ
ခွစ်ဦးကို ကြည့်ပြီး ကြည်နူးချမ်းမြေ့စွာ
မြူးလိုက်မိသည်။

“အင်း၊ ဒီသားအဖတစ်တွေ
အတိုင်အဖောက်ကို ညီလို့”

စိုးစိုးကြည်စကားကို အလတ်
ကောင်က ကောက်ခံလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် အဖေ၊ ကိုကိုက
စပါးကြီးကိုတွေ့ရင် ဖလားပွဲနဲ့ ပစ်ဖယ်တဲ့
ကာ၊ ကာ ရယ်ရတယ်၊ သားဆို စပါးကြီး
မြေ့ကိုတွေ့တာနဲ့ အဖေ အမေကိုဆီ
တစ်ချိုးတည်း ပြေးလာခဲ့မှာပဲ၊ အဖေ
အမေတို့က သားပင်သေစောင် သား
အသက်ကို ကယ်ပေးမှာပဲ မဟုတ်လား
ဟင်”

သည်သို့ဖြင့် သိန်းမြိုင်သည်
မိသားစုစကားပိုင်းအပေါ် နှစ်မြိုက်စွာ
နာခံရင်း ရွှေကျားပုံ မရွှေဝါ ဆေးပေါ့
လိပ်အား ရွှိုက်ဖွာလျက် ဟိုက်ဖတ်ရွာ
ဘက်သို့ စတီယာရင်တိုထိန်းပြီး ကား
ဆက်မောင်းလိုက်သည်။

“တိုက်ရင်းစည်းနဲ့၊ စည်းနဲ့ရင်း
တိုက်” ဟုသည့် တပ်မတော်အစဉ်
အလာနှင့်အညီ သိန်းမြိုင်မောင်းနှင်လာ

သည်ကားသည် ဟိုက်ဖတ်ရွာသို့ရောက်
ရှိလာသည်။

အပုခံတကာယ် သစ်ပင်လုံး ထင်း
ခုတ်၊ ထင်းမြတ်ရမည်ရွာက သစ်ပင်
ပေါ် တောထူသည့် ဟိုက်ဖတ်ရွာပုခံ
ဖတ်ပိုင်ကော့ကော့ခန့်ရှိ နောင်အိမ်ရွာ
တွင် ပြစ်လေရကား ဟိုက်ဖတ်ရွာတွင်
ကမအောင်မှုသာ နားလိုက်ကြသည်။

သိန်းမြိုင် မောင်းနှင်လာသည့်
တံအိုးအလတ်င်း (TE-11) ကားထဲမှ
ရဲကော်ကားရှိ နှင်း သိန်းမြိုင်၏လမ်းပြန်သူ
စိုးစိုးကြည်လည်း သားသုံးယောက်ကို
ပါလာသည့်အတွက် တစ်ခုသော ကုန်ခံ
ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ မုန့်ပုံသေရတာတို့ကို
ဆင်းဝယ်လိုက်သည်။

ငမူရည်ပုန်းချက် ဖြစ်သည့်
နောင်အိမ်ရွာသို့သွားရမည်ဖြစ်၍ နဂို
ကပင် စိတ်မြန်တက်၊ စိတ်ဆက်တက်
သည့် သိန်းမြိုင်က ကားစက်ကို နှိုးလက်
စံမြှင့် လှမ်းအော်လိုက်သည်။

“တ-မြန်မြန် ကားပေါ်ထက်ကြာ
အေ့နီမရှိဘူး၊ ဒီနေ့ ဝတ်ခေါက် နှစ်
ခေါက်မှ မသယ်နိုင်ရင် မင်းတို့ ကျားလူ
ရှင်တွေက ငါ့ကို ဝှမ်းနေဦးမယ်၊ ကုန်
ကြတော့ တွက်မယ်”

စိုးစိုးမြိုင်သူ စိုးစိုးကြည်နှင့် မုန့်
ဆင်းပယ်သည့် ချဲဘော်တို့ဘောင် ကား
ပေါ်တက်၍ မပြီးသေး၊ သိန်းမြိုင် ကား
က ဘီးစရွေနေပြီး သို့ဖြင့် နောင်အိမ်
သူကြီး၏ အိမ်အနီးမှ ကော့ကြီးမျက်
မည်းထဲတွင် ကားထိုးရပ်ပြီးသည်နှင့်
သိန်းမြိုင်တို့လည်း ကားပေါ်မှ ခုန်ဆင်း
လိုက်ကြသည်။

ပါလာသည့် ငါးမန်းလှမြိုင်လည်း
သစ်ပင်လုံးသုကလှ၊ လဲကုသုသည့်
သစ်ခိုင်းပင်တို့ကို အရွက်ခွက်ခွက် ဖြတ်
သွား ဖြတ်၊ ချိုင်သုကလှ... ကောက်စု

လှည့်ပတ်ပုံစံ (အောက်တိုကာလာ ၂၀၀၈)

သူက မမြင့် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာ
ပင် လေတပ်သားတို့သည် နွေးတလုံး
ထုံးဖြင့် ခေါင်းပင် မဖော်နိုင်အောင်
အလုပ်ရှုပ်နေကြတော့၏။

ရန်းမြစ်သူ ခိုးခိုးကြည်နှင့် သား
သုံးယောက်တို့ကတော့ တစ်ခုသော
ညောင်မှတ်ဆိတ်ပင်အောက်တွင်နေရာ
ယူရင်း ပါလာသည် ထမ်းခါးခိုက်တို့ကို
ဖွင့်ကာ တပျော်တပေါ့ ပျော်ပွဲစားထမ်း
ဝိုင်း တစ်ခုကို ဖန်တီးလိုက်ကြသည်။

ထိုစဉ် လေတပ်သားတို့ သစ်ပင်
စုက်လှယ်၊ ထမ်းဖြတ်နေကြသဖြင့်
လားမဆိုရိုင်း၊ မှောင်မိပ်သူကြီး ဦးစိန္တာ
သည် သိန်းမြိုင်တို့ရှိမှာသို့ ရှမ်းမားမူညီ
တဝင့်တင့်ဖြင့် ရေခွံရုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတို့
ကို နှစ်လွှင့်ရင်း နောက်ကျလာသည်။

သူကြီးမြစ်သူ ဦးစိန္တာမှာ ယခင်
သိန်းမြိုင် ထင်းမြတ်လာစဉ်ကတည်းက
မင်မင်ရင်းခွံဖိုထားလေရကား နောက်
ရောက်ရမ်းမှာပင် ပဋိသန္တာရ မတားဆို
လိုက်လေ၏။

“အိမ်နီး ဆရာသိန်းမြိုင်တို့
ရောက်လာကြပေလား မြန်မြန်နှုတ်၊ မြန်
မြန် ထမ်းတိုက်ပြီး မြန်မြန်ပြန်ကြပေဟ၊
ခေတ်အခြေအနေက မကောင်းဘူး
ပူတ်လား၊ အင်မတန်ခေတ်ခေတ်
အဖွဲ့ပွေ့က ကျွမ်းကျင်သတိကနေ
ဆီဆိုင်၊ မနုဿိကောင်ဘက်ကို ဖြတ်ကြ
မယ်လို့ ကြားယားတယ်။

တလောတလောထောင် ဂျွန်ခေါ်
(ကျွန်တော်)တို့ရွာနဲ့ အရှေ့ဘက်မှာ
ကျောက်တုလာတဲ့ အကျဉ်းဦးစီးကားနဲ့
ပက်ပင်းကိုးလို ကားကိုးခန့်ပဲ အဖျဉ်း
သားရဲဘက်တွေကို မင်သတ်ပွားသေး
တယ်။ သူတို့ လှိုင်ရုံးအဖွဲ့တွေက မကုန်
ဆေးဘူး။ ရွာဘေးကမြတ်မှာမို့ ရွာသား
တွေကိုလည်း ထင်းခုတ်၊ မီးသွေးဖတ်၊

အမဲမလိုက်ကြဖို့ သတိပေးသွားသေး
တယ်”

“ဟင်-ငုတာအဖွဲ့တွေ မြတ်နေ
တုန်းပဲလား သူကြီး၊ အကျဉ်းဦးစီးဆိုတာ
ဟို ကျွန်တော်တို့ နှစ်စန့် မိန်းမသေ
တောင်နားက ဘေးမဲ့တောင်အကျဉ်း
ဦးစီးလား ဦးစိန္တာ”

“အဲ အစစ်ပေါ့ဗု၊ အဲဒီတုန်းက
အကျဉ်းဦးစီးကားထဲက ရဲဘက်တွေဆို
တာ မြဲလှောင်ပြီးရိုက်သတ်ခံလိုက်ရတဲ့
ကြက်ကလေး ငှက်ကလေးတွေလို သံ
ပြေပျဉ်း တန်းလန်းနဲ့ သေလိုက်ကြ
တာ အတုံးအရုံးပါပဲဗျာ၊ အင်း သိပ်
သနားဖို့ကောင်းတယ်”

ရဲဘော်သိန်းမြိုင်သည် သူကြီး
ဦးစိန္တာစကားကြောင့် ကျောထစ်ခိုက်သလို
အပြောကတိတရားဖြင့် ခံစားလိုက်ရ
သည်။

“အင်း ငါတို့ထမ်းဖြတ်နေတုန်း
ရောက်လာမှဖြင့် တုတ်ပေ မြစ်နေဦး
မယ်၊ တို့မှာ လူအင်အား လက်နက်အင်
အားပျဉ်း ပေးကံလော့ဘဲသားလား
ရှိတာ မဟုတ်ဘူး၊ မြစ်လာရင်တော့
ခံစေတာမျှနဲ့ပဲ”

သည်သို့သော အထွေးပေါက်မိ
သည်နှင့် သိန်းမြိုင်သည် ပင်ပျဉ်းပျဉ်း
ဖို့ ထင်းမြတ်လက်စ တာတစ်ခဲအကြပ်
ကြီး ထရာငွေငွေမှာပင်သိသို့ လှမ်းဖော်
ပြောလိုက်ရသည်။

“ဦး၊ ဆရာငွေငွေအောင်၊ သူတ်
သူတ်ကမလေဖြတ်ပြီး မိမိမြန်မြန် ကား
မပေါ်တင်လိုက်ကြဖို့၊ နောက်တစ်ခေါက်
ဟိုက်ဖို့ ကျွန်တော်သေရဲ့ပူတ်လား ကျန်တာ
တွေ ဆရာဟပည့်တွေကို သက်ပုံထား
နိုင်လိက်မပို”

“အေး... အေး၊ သိန်းမြိုင်ရော
ကားတစ်စီးစာလောက်တော့ ရပါပြီ

ကွာ၊ မင်ကားကို ထင်းပုံရွှေ့ မင်ထိုးထား
လိုက်တော့”

ဆရာငွေငွေအောင် ပြောအပြီး
သိန်းမြိုင်လည်း စောစောပိုင်းကမှ
သတိပေးသွားသည် သူကြီးစကားကို
အမှတ်ရလာသည်နှင့် အဆောတလျင်
သူ့ကားကို သစ်ပင်ရေသို့ မင်ထိုးလိုက်
သည်။

ရန်းမြစ်သူ ခိုးခိုးကြည်နှင့် သား
သုံးယောက်တို့လည်း အရိပ်ကောင်း
သည့် ညောင်မှတ်ဆိတ်ပင်အောက်မှာ
အမြှက်သား နေရာယူကာ ထမ်းမား
နေကြသည်။

လေတပ်သားရဲဘော်အဖွဲ့ဟို့
မှာ အမှတ်(၄)တပ်ဖွဲ့တွင် အဆိုပါ တပ်
ထင်းတိုက် ဆွမ်းရမည်ဖြစ်၍ သိန်းမြိုင်
မှောင်သည့် ၇-၆ ကားနှင့်ပင် မြတ်
ပေဘက်ယားသည့် ထင်းပုံတို့ကို တင်
ဆောင်ပြီးသကာလ အမှတ်(၇၁)အပိုင်
ကိုးဖိုသို့ ဦးဆုံးအခေါက်အဖြစ် ပို့ရန်
ထွက်သွားကြသည်။

ကျန်နေသူများကတော့ ထင်းပုံ
ထင်းမြတ်ခြင်းအမှတ်ို ပြုလျက် ကျန်
မန်ရစ်သည်။

တထမ... တစ်ခေါက်တော့ဖြင့်
အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးသွားအံ့ပြီ။

နောက်ဖျန် အဖွဲ့ဟို့မှာလည်း
မြတ်လက်စထင်းတို့နှင့် မခလောက်ငှ
မသားသည့်ထင်းအတွက် သစ်ခိုင်းပင်
အဖျိုဟို့ကို ပူတ်လှဲနေကြပြန်မိ။

အမှတ်(၇၁)အပိုင် ထုံး(နမ့်စန်
ပြုအသွေး အမှတ်(၄)ရွာနားကား
လမ်းအနီးတွင်ရှိသည်)မှာ မှောင်မိပ်
ရွာနှင့်ဆိုလျှင် သိပ်မခေရကား စိတ်ဖြူ
လက်မြန်သမား သိန်းမြိုင်အပြင်းအထန်
နှင်လိုက်၍ နေရာချင်ပင်... ခိုထိမ်း
တောသို့ မြန်ရောက်... သည်။

မြန်မာ့အလင်း (အောက်ဘက်စာပေ)

တစ်စစဖြင့် အချိန်မှာ ညနေ ငါး နာရီခန့်ပင် ရှိနေပြီ။

“က . . . က၊ အမြန်တင်ကြမယ်၊ မမှောင်သွားရင် ဒီလမ်းခရီးက ကား မောင်းလို့ သိပ်မကောင်းတော့ဘူး”

သိန်းမြိုင်သည် ဖောစောကမှ ကြားထားသည့် သူ့လိုပေးမကြောင့် မိမိရဲစောက်တို့ ခြောက်နေမည်စိုး၍ စကားမဖွေတော့ဘဲ တိုတိုတုတ်တုတ်ပင် မောင်းသြလိုက်သည်။

သို့ဖြင့် ဒုတိယအပေါက် သို့ တည်မဟုတ် နောက်ဆုံးအခါကသည် သိန်းမြိုင်ကိုက်ထွန်းလိုက်သည်အတိုင်း ဘစ်တင်ခြင်းကိုစတင်ဖြင့် မောလွန်စွာ ပြီးသုံးသွားချေ၏။

ဟိုက်၊ ဖက်ရွာသို့အဝင် ကလေးမ လှိုင်း ဆီခက်နှင့် တုန်ခုပ်ငိုဝှင် ဦးစိုင်း ဝဏ္ဏ ဆိုင်ငမ္မမှာ မကြာမီပျော်ပြီးလျှင် ဟင်ဆီမှာကြားချက်အရ ခြေပိတ် ခုတ် ပိပါအား တင်လိုက်ကြ၏။ ပါလာသည် အဖွဲ့သားများကတော့ ဟင်ဆားသည် သစ်လုံးများနှင့် ဆီပိတ်ကိုအပေါ် ထိုင် လျက် ခနရာယူလိုက်ကြ၏။

ကားထွက်ခါနီးကျမှ သိန်းမြိုင် မောင်းသည့်ကားသည် စက်နှိုး၍မရ တော့။ ဝန်နှင့် အားမမျှ၍ဖြစ်ပေမည်။

သို့ကြောင့် သိန်းမြိုင်လည်း ပါ လာသည် ထိုးထိုးထောင်ထောင် သစ် လုံးရှည်တို့အား ဦးစိုင်းဝဏ္ဏဆိုင်ငမ္မ ဘေးတက်ခပ်ကျတူတွင် လူအားသုံးပြီး ဆွဲချရပြန်သည်။

“ဦး ဦးစိုင်း ကားပိတ်လေးနေ လို့ သစ်လုံးတွေကို ခုကအုထားခဲ့မယ် နော်၊ နောက်တစ်ခေါက်မှ တွန်တော်တို့ လာသယ်ကြမယ်ဗျို့၊ သွားပြီ”

သိန်းမြိုင်သည် သူဝသီအတိုင်း ရွှေကွားပျံသေးပေါ့လိင် ခဲလက်စဖြင့်

ဦးစိုင်းအား လှမ်းအော်ပြောပြီးသည်နှင့် မဆိုင်းမတွမှပင် ဦးစိုင်း အဖြေကို စောင့်မနေတော့ပဲ ဝှေးခနဲ ကားစက်နှိုး ထွက်လိုက်၏။

သည်တစ်ခါတော့ ကားစက်နှိုး စက်သည် ဝန်ပေါ့လာ၍ထင်မှား မလျာ ခလျာလျှာလျှာပင် တာပုလွတ်လိုက်မည် ပြိုင်မြင်းပမာ ခုနီးစိုင်းထွက်လိုက်နိုင် တော့သည်။

အမှတ်မသင် ဦးစိုင်းဝဏ္ဏအား ခနောက်တစ်ခေါက်မှ လာသလိုတော့ မလှေ့ ဆိုသည့်နှုတ်ဆက်စကားအား ပြောသွားပေမည် ဂါနိုးမြိုင်ဆိုသည့် ယာဉ်စာမောင်းရဲသော်လေးသည် ထိုစဉ် ခါက သူ၏ နောက်ဆုံးခရီးစဉ်မှန်း မက သွားခဲ့ရှာပါကတော့။

အပြန်ခရီးအဖြစ် ကားပေါင်းသံ တွင် ယာဉ်မောင်းသိန်းမြိုင်၊ ဇနီးဂါနိုး၊ ကြည့်နှင့်တော့ ဟိုင်းဂါ(၂)အဖြစ် လိုက် ပါလာမည် ဆရာမဦးအောင်တို့က ခနရာယူကာ ဦးစိုင်းလိုက်ပါလာကြခြင်း ဖြစ်သည်။

နောက်ခန်းမှာတော့ ယစ်ခုကို သစ်ဟင်ရဲစကားတို့နှင့် အဖွဲ့လှနေပြီဖြစ် သည့် သိန်းမြိုင်၏ သားသုံးယောက်တို့ က ရဲဘော်ဟိုင်းဂါပေါင်းပေါ်တွင်ထိုင်ရင်း အပူအပင်မရှိ စီးမော့လိုက်ပါလာကြ သည်။

သားသုံးယောက် တို့သည်လည်း ကလေးပီပီ လမ်းတစ်လျှောက် သစ်ပင် ထက်မှာ နားခိုနေသည့် ငှက်တို့အား လောက်လေးခွကိုယ်စီဖြင့် ကားပေါ်မှ ပင် လှမ်းပစ်နေချေသေး။

တီးအီးအလဲပင်ကားမှာ သစ် ထုံးရှည်များ မရှိတော့၍ ချောင်ချီနေ ပြီဖြစ်ရကား နောက်ခန်းတွင် ပါလာ သည့် ရဲဘော်တို့သည် ယခင်ကလို

အမြင့်ပိုင်းတွင် မထိုင်ဖြစ်တော့ဘဲ ကား ဝမ်းမိုက်အတွင်းပိုင်း ခပ်နိမ့်နိမ့်မှပင် နေရာယူဖြစ်လိုက်သည်။

ဒါသည်ပင်လျှင် နောင်ဖြစ်ပျက် သွားသည့် မြစ်စဉ်မှာတွက် ကံကြမ္မာက မဆိုခလောက်ကလေး ငိုညှာပေးပေးလ သကားဟု တွေးစရာဖြစ်ခဲ့သည်။

မဆုတ်မနစ် တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်

ညီအစ်ကို မသိတသီ အချိန်၊ ဆည်းနားရောင် ငွေနှင့်သီဖျော့ဖျော့ သီကရိပိုင်တောက်မှာ ဖိပ်မက်မရနိုင် တစ်စုပမာ တနေ့အစွဲတယ်မုလိပ်ဖြင့် တီအီးအလဲပင်ကားကလေး ထွက်ခွာ လာပါပြီ။

ဟိုက်ဖက်ရွာအထွက် တစ်ဆိုင်ခွဲ ခန့်ရှိ ခေါ်ရခါးရဲရွာသို့ တပြိုင်ပြိုင် တာအိမ်ဖြင့် ဖြတ်ကျော်လာသည်မှာ ခုဆိုလျှင် မကျောက်တောင်တွေ့အိပ်ပင် ရောက်ရှိလာပါသည်။

ထိုစဉ် စစ်စစ်လွန်ဖောင်းလိုလို ဝတ်ထားသူတစ်ဦးသည် ကားလမ်းမ ပေါ်သို့ ဝှတ်ခြည်းထွက်လာကာ လက် ကားပေး ခြေကားယားပြုလျက် ကားကို တားသည်။ သည်လမ်း သည်ခရီးမှာ အဖွဲ့တယ်ကို စိတ်ခေါ်လျက် ခွန်ခွန် စားစားထွက်ကြသည်မို့ သိန်းမြိုင်၏ ဆဌမအာရုံမှာ နိုးကြားတက်ကြွလာ သည်နှင့်အမျှ လမ်းဘေးသို့ ချက်ချင်း ဆိုသလို အကြည့်ရောက်သွားတော့၏။

“လား လား အစိမ်းဝတ်ယူနီ ဖောင်းတွေနဲ့ သေနတ်ကိုင်ပြီး စောင့် နေကြတာ မနည်းမနော့ပါလဲလား”

(နောက်လ ဇာတ်သိမ်း)

လပြည့်ကျော်မင်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈) ၃၀

ယခုနှစ် မိုးရာသီတာလတွင် သစ်ပင်ရွှေစိုက်သူများ အတွက် နည်းကောင်းတစ်ခုကို လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါမည်။ ဖတ်ကောင်းရေးရန်အတွက် ဇာတ်လမ်းတစ်ခုမှာ ရေးထားပါသည်။

တစ်နေ့သော် ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေကြီး ကိုလွယ်အိတ်သည် ပိန္နဲသီးကြီးတစ်လုံးကို ထမ်းလျက် ရောက်လာ၏။ လက်တစ်ဖက်ကလည်း အဖိုးရှည်သီးအနက်ကြီးကို ကိုင်ထားရသည်ဖြစ်၍ ကြည့်ရသည်မှာ မနိုင်မနင်းရှိလှ၏။ ကျွန်ုပ်ထံသို့ မကြာခဏဆိုသလို ရောက်တတ်ပါသည်။ ရောက်တိုင်း၊ လာတိုင်းမှာလည်း မြဲထွက်အသီးအနှံ့ လက်ဆောင်များ ပါလာကတိ၏။

သုံးခွဲပြုမှ လှိုင်ယာယာလို့ လာရသည်ခနိကား မသေးလှပါ။ ဟာကျွေးက က သယ်ဆောင်လာကတ်သော ဖေဖာနားကား မသေးလှပါ။ ကျွန်ုပ်ယည်လည်း သူ့အပေါ်ထားသောမစကားကို ကြီးကောင်းလှယ်မှကော်သင့်လှမည်။

မြိန်ရာဟင်းကောင်း၊ ခင်ရာဆွေမျိုးပေတည်း။ ဆွေရိပ် မျိုးရိပ်ကား အေးချမ်းလှပေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုင်ရာမှထ၍ ကိုလွယ်အိတ် ပန်းပေါ်မှ ပိန္နဲသီးကို ကူ၍ချပေး၏။ ကိုလွယ်အိတ်ကို ရေခဲခဲ၍တိုက်၏။ သူ၏လက်ထဲမှ ထီးကိုယူ၍ နေရာတွင် ချိတ်ထားပေး၏။ ကိုလွယ်အိတ်သည် ရောက်မဆိုက်ပင် ဆိုလာ၏။ “ဆရာသမားကို တိုင်ပင်ရဦးမယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်အိမ်ရှေ့က ခအောင်းရေကြည်ပင်ကို အခုမိုးတွင်းမှာ ရွှေဖို့ရှိတယ်ဗျာ၊ ဆေးဖက်ဝင်တဲ့အပင်မို့ သေမှာမိုးတယ်ဗျာ။

အဲဒါ နည်းလမ်းကောင်းများရှိရင် တောင်းဖို့ လာခဲ့တာပဲဗျာ”

ကိုလွယ်အိတ်သည် မိမိကြားတွင် ညှပ်ထားသော လက်ကိုင်ဖတ်ဖြင့် မျက်နှာမှင်ကွင်းမှ ခန္ဓာများကို သုတ်လျက် ပြောနေ၏။

ကြည်မင်းစံ
(အောင်မြေသာယာ)

မိုးရာသီသစ်ပင်ရွှေနှည်း
ဘူမိနတ်သန်နေရာမှ

ကျွန်ုပ် အကြံအစည်ပါပြီ။ ကိုလွယ်အိတ်အတွက် အမိန့်သင့်လှသော သစ်ပင်ရွှေ့နည်းကောင်းတစ်ခု ကျွန်ုပ်တို့ ရှိနှင့်နေပြီဖြစ်၏။ ထိုနည်းမှာ ကာမူမဂေက်ပါ။ ဗဟိုနက်သန် နေရာမှန်သာလျှင် ပြုနိုင်ပါသည်။

ကိုလွယ်အိတ် အိမ်ရွှေ့မှ ကောက်င်းချေကြည်ပင်သည် ဂေါက်လုံးကားသာလျှင် ချိပ်ပေးသည်။ ထိုထက်မှတစ်ဆင့် အပင်ကြီးများပင် ဤနည်းကိုသုံးခဲ့၍ ရွှေ့ပြောင်းစိုက်ပျိုးက ဂွင်နိုင်ပါသည်။

သာမန်အမြင်ဖြင့် ကြည့်ရင် ကာမူမဂေဟု ယင် ကောင်းထင်နိုင်ပါသည်။ ထိုသို့မဟုတ်ပါက မိမိတန်ဖိုးထား သော သစ်ပင်ကိုသာမဟုတ်ပါ။ သက်ရှိ သက်ပဲ့ မာပဝတ္ထု စသည်တို့ကို မူလအတိုင်း ရှိနေချင်ကြပါသည်။

စာရွက် စဉ်းစားကြည့်ပါ။

အောက်ဖိုလက်ပေးမသင်နဲ့ဟု ဆိုဖို့စကားရှိပါသည်။ အရွယ်ရင့်သောကြောင့် အသင်ချက်သည် သဘောကို ပေါ်လွင်စေသော စကားဖြစ်ပါသည်။

သစ်ပင် ပန်းပင်တို့သည်လည်း အရွယ်အသွယ်ကုန်ရပ်၍ သာ ရွှေ့ကောင်းပါသည်။

အရွယ်ရင့်သောအခါ နှစ်ရွယ်လများ ထိုနေရာ၌ အမြစ်ကွယ်၍ မြေ၊ လေ၊ နေ၊ ရေ ဟူသော ဓာတ်လေးပါးတို့ကို နိယူစားယူနေတတ်ပြီ ဖြစ်နေ၏။ တစ်နည်းဆိုရသော် အားလုံးသော အကျင့်တို့ ရုစန့်ပြီဖြစ်၏။ ထိုအကျင့်ကို မှတ် တရက် ပြောင်းလဲခြင်းခံရသော သစ်ပင်သည် အမိန့်မသင့် လျှင် သေတတ်၏။ တန်ဖိုးကြီးလျှင် ကြီးသရွေ့ ဆုံးရှုံးရလေ ၏။

ယခု ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေ ကိုလွယ်အိတ်သည် ဆေးဖက် ဝင်သော ခအောင်းချေကြည်ပင်ကို အိမ်ရွှေ့၍ စိုက်ထားခဲ့၏။ အပင်ကြီးလာသောအခါ အိမ်နှင့် မလွတ်မကင်းဖြစ်လာ၏။ ထိုအခါ ၎င်းအပင်ကို ရွှေ့ရပေတော့မည်။ သူလည်း သူ နှစ်သက်၍ စိုက်ထားသော အပင်ကို သေစဉ်ဖိုးနေ၏။

တကယ်တော့ ကိုလွယ်အိတ်သည် ဥယျာဉ်၊ မြေ၊ မြေ စိုက်ပျိုး၍ စီးပွားရှာနေသောသူဖြစ်၏။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့ကို ရွှေ့ပြောင်းစိုက်ပျိုး၏။ အခန်းမသင့်လျှင် သေတတ်သည့် အတွေ့အကြုံရှိနေ၏။

ထိုသို့ မဖြစ်လိုသောကြောင့်သာ ကျွန်ုပ်တား အကူ ကျင့်တောင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ် ကိုလွယ်အိတ်အား အသေအချာ ပြောပြလေ၏။

ဦးစွာပထမ မိမိရွှေ့လိုသော သစ်ပင်၏ အရပ်လေး မျက်မှောက် မှတ်သားရမည်။ သစ်ပင်၏ ဗဟိုပင်အနေအထား၊ အပေးအလှည့်တို့ကို မှတ်သားရမည်။ အရပ်လေးမျက်မှတ် သို့ထွက်နေသော အကိုင်း၊ အခက်တို့သည် မရွှေ့စိုက်ပေးသော နေရာတွင် ထိုအတိုင်း ရှိရပါမည်။ စောင်းလျှင်လည်း ထို အခင်းအတိုင်း ပြန်ထားပေးပါ။ အပင်နုပါက ဟည်ပေးနိုင် ပါသည်။

အပင်အောက်မြေမှ မြေဖျားကိုလည်း သူ့နေရာနှင့် သူ ပြန်ထားပေးနိုင်အောင် အမှတ်အသားပြု၍ သယ်ယူပြီး ဖွဲ့စည်းရပါမည်။ ရေပေးမက်မြစ်နှင့် မာမြစ်ပတ်တက်ဖျားကို များများပါအောင် တူးဖော်ရပါမည်။ မြေကရိုဓာတ်၊ ရာသီ အစိုကတ်များသော မိုးရာသီကို ဦးစားပေး၍ ရွှေ့သင့်ပါ သည်။

ဤနည်းမှာ သဘာဝအတိုင်း နှိနှိုင်းနေသော သစ်ပင်ကို သူ့သဘာဝအတိုင်း ကောင်းစိတ် ပဲ့ယူမှုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ခုံရက်စောစော (သို့မဟုတ်) ညနေပိုင်းများတွင် အမြီးလှုပ် ဆောင်သင့်ပါသည်။

သစ်ပင်ချစ်သူတိုင်း အောင်မြင်စွာ ရွှေ့ပြောင်းနိုင် ပါစေ။

ကြည့်ပန်းခဲ(အောင်မြေသာယာ)

လျှင်ညွှန်စာအုပ် (အောင်တိုက်ကလေး ၂၀၀၈) ၂၂

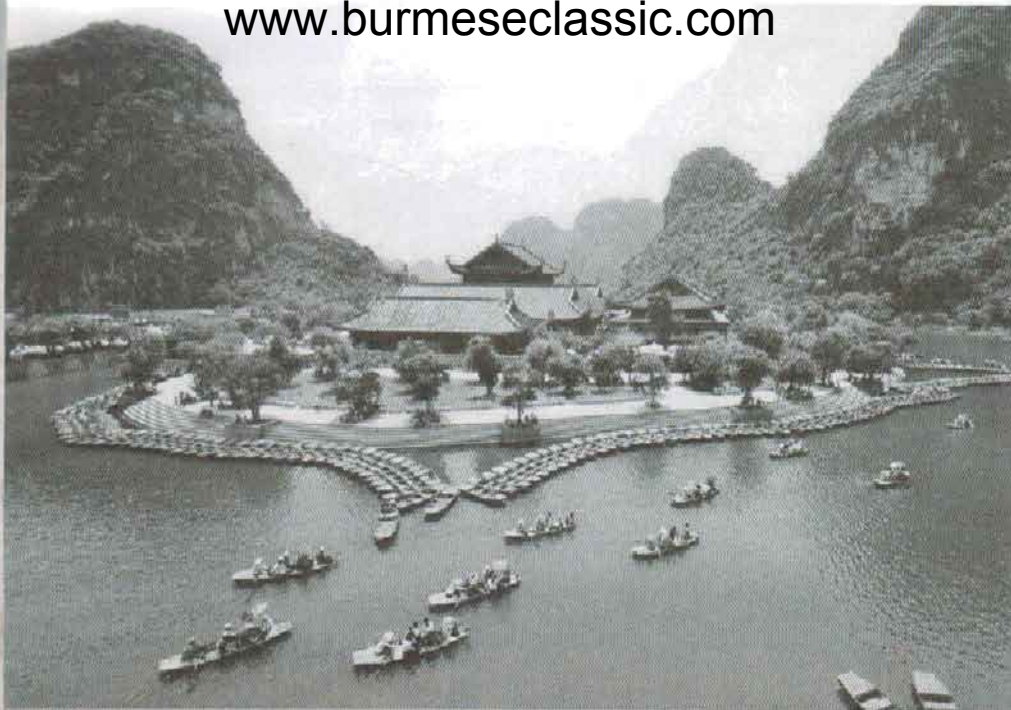

ပိယက်နမ်မြောက်ပိုင်းခရီး တမ်းကော့လှေဆိပ်၊

ကနိုင်း(မျိုတက်က လေပေါ်စုင်သေးနှင့် ကင်းပွဲနှစ်စုဥက

ကိုဆေးမြင် (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ရှေး-ထု)

(ယခင်လမှ အဆက်)

ဦးယက်ခင်နိုင်ကို ဂုဏ်ထူးပြုခြင်းဖြင့် အလည် အပတ်ထွက်ခဲ့တဲ့ ဦးခင်မောင်မှာ ဦးယက်ခင်နိုင်ကြီးဟာ မြို့တော်က (Flower Garden) ဟိုဘက်ရဲ့ ကိုးထပ်မှာ တစ်ည တည်းခိုခဲ့ရပါပြီ။ တစ်ခန်းလုံးမှာ တစ်ယောက်တည်း သီးသန့် နေခွင့်ရခဲ့တာပဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် အိပ်စက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

မနေ့ညကလည်း ဟန့်ရှင်းရောက်ရောက်ချင်းမှာပဲ ဈေးဝယ်သန်တဲ့ ကိုယ်တို့မြို့နယ်မှာတွေ့တာ ဈေးရုံမှာအနံ့ခံပြီး ဟိုတယ်နဲ့ မင်းလှတဲ့ (Dong Xuan Market)က ညဈေးကို အခြားအလွှား သွားခဲ့ကြပါသေးတယ်။ ဈေးပတ်ဝတ်တာ လည်း လူရွှေပင်ထု ပစ္စည်းစုံစုံ၊ ဈေးပန်း၊ ယပ်စု၊ မေပေါက်ဟဲ့ ငေါက်ပြန် သွားရခဲ့ဖူး ဟုတော်ပင်မန်းခဲ့ပါတယ်။ ဝါပေပု ဝိထက်ခပ်တောင်ပိုင်းက ဟိုအိပ်စက်စဉ်၊ ငေါ် အိုင်ပုံမှာလို တော့ ညလုံးပေါက်နိုးပါး စည်စေ့ပုံ၊ မကွဲ မဟုတ်ပါဘူး။ နှစ်နှိပ် ပြန်လည်ပေးပါးစည်းစင်က ကွန်မြူနစ်နယ်မြေ ဖြစ်လာပြီ ဟန့်ရှင်းမြို့တော်ဟာ ဆိုင်ဂွံလို မီးလင်းလှန်းပါးအထိ စည်ကားနေတဲ့ "မအိပ်စက်မြို့" မဟုတ်လေတော့ ၁၂ နာရီ နီးကားနဲ့ လူခွေထိတ်လာပါတယ်။ ညဈေးကနေ ဟိုတယ်ကို လမ်းလျှောက်ပြန်ခဲ့ပြီး ဇောဇောနဲ့ အိပ်စက်လိုက်ပါတယ်။

ပဏိပဒေ အသက်ရွယ်ဆိုတဲ့ ငမောင်ပုလဲနဲ့ တပိတ် အနေနည်းစွာ တစ်သက်လုံး နေထိုင်ခဲ့တဲ့ ကိုယ်ကတော့ မဟာဗျာဏ်အမှတ်အသားကို တစ်ယောက်ခန်းမှာ အိပ်ခံ ရသေမည်လည်း ဟိုတယ်က အိပ်ရာထဲနဲ့ သတ်ပေးရင်းနီးတဲ့ (Morning Call) ငေါ်ပုလဲပုလဲပဲ မနက်စောစော မိုးလာ ခဲ့ပါတယ်။

ခရီးစဉ် ဖုတ်ယနေ့ (၃. ၃. ၁၅) တနင်္ဂနွေနေ့ တာချီငြမ်းမှ နှင်းတင်းသို့

ပနားဟိမောမောနီးဟာနဲ့ မပုရီး အဝတ်အစားလဲပြီး အနည်းငယ် ချမ်းစောတာပဲ ခဏားတဲ့အခါပျောက်တုန်း ချမ်း ချမ်းယောင်ဆောင်ကာ ကိုနီးယားမင်းသားတွေလို ရှိလည်း ထုတ်ကြည့်ချင်တာနဲ့ ရန်ကုန်မှာ ဘယ်လိုပုတ်ဖို့၊ အခွင့် အလမ်းမရှိခဲ့တဲ့ လူနည်းကိုပတ်ကာ လမ်းထွက်လျှောက်ဖို့ ဟိုဘယ်ရဲ့အောက်ထပ်ကို ဆင်းခဲ့ပါကား။

ဟိုဘယ်ရဲ့လမ်းကနေ သတ်သတ်ပုတ်ပုတ် လမ်း မဖွားရအောင် မှတ်ပြီး လမ်းလျှောက်ထွက်ခဲ့တယ်။ လမ်းထိပ်

ဟန့်ရှင်းမြို့တော်က ပန်းအလှဆင်ပြပွဲကွင်းမှာ

မှာ ထီးနုနု အသားငါးတွေရောင်းတဲ့ စည်ပင်သာယာရေး ခလေး ရှိပါတယ်။ ကိုလိုနီခေတ်က တစ်ထပ်စောင့်ထွေးတိုင်း ရှိနေတာပဲ စိတ်ဝင်စားသွားတယ်။ ဈေးပတ်လည် အပြင် သတ်က လမ်းဘေးမှာတော့ အသီးအနှံရောင်းပွဲ၊ အစားအ သွယ်ပေးတွေနဲ့ စည်ကားလှပါ။

ဈေးထဲက ငါးတန်းကိုလည်း ဝင်ကြည့်ခဲ့ပါသေးတယ်။ ပင်လယ်နဲ့နီးတဲ့ ဦးယက်ခင်နိုင်မြေစိလို့ ပင်လယ်စာတွေ၊ ငါးပုစွန်တွေပေးပေးလို စိုက်ပျိုးရေးလည်း စတင်ပြင်ဆင်နိုင်ခဲ့ ကိုအသီးအနှံတွေကလည်း ကြီးမားထွေးကောင်း လတ်သတ်လှ ပါတယ်။

ဈေးသွားဈေးလာလှတော့ ဈေးသည်တွေနဲ့ ရုပ်ရှည်နဲ့ အတွင်းအပြင်တွေဟာ ဆီပင်အရောင်၊ အသားအရောင်က ဖား၊ မြန်မာတွေနဲ့ ဖားမမြန်မာတွေကဲ့ ကိုယ်နိုင်ခံ ရန်ကုန် ထင်မြင်စွာ မနက်စော့ခလေးကို ရောက်နေရသလိုပါပဲ။

ဈေးအပြင်တန်းမှာတင် ပန်းဆိုင်ခလေး ခလေးခိုင်ဆိုင်တဲ့ လိုက်ရသေး။ Nice Smile-ဆိုတဲ့ မန်းအလှမြင်ပုံပါပဲ။ မှာတော့ စောစောစောစောလည်း မန်းခြင်းတွေ၊ မန်းအလှတွေ အလှတို့ပြီး အသင့်ဖြစ်နေတာတွေလိုက်ရဖို့ဟာဝင်စားစွာ

www.burmeseclassic.com

IMPERIAL CITADEL OF THANG LONG (HANOI CITADEL).

ဟနိုင်းမြို့တော် ချီးမွမ်းစု ပြတိုက်

THE NATIONAL MUSEUM OF VIETNAMESE HISTORY

ဟနိုင်းမြို့တော် နန်းတော်ခံတပ်တော်

မာဟိဂျွန်ကီဂါဟယ်၊ ဝီယက်နမ်တွေက ပန်းအလှဆင်ပညာမှာ အားရွှန်တယ်လေး။

လက်မက်ရည်ဆိုင်တွေကော့ ကိုယ်တို့ဆီမှာလို့ မမှားလှပါဘူး။ မနစ်လောစော လက်မက်ရည်ဆိုင်မှာ အားအားယားယား ထိုင်နေကြတာမျိုးပဲ။ မတွေ့ရသလောက်ပါ။ တစ်နေရာမှာတော့ မြင်သစ်တို့လိုနဲ့မြင်ခွဲမာတဲ့ ဝီယက်နမ်နဲ့ မြင်သစ်အမည် La Camellia နဲ့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်နဲ့ဆိုင်ဘုတ်ကို တွေ့ထိုက်ရပါတယ်။

ဟိုတယ်ရှေ့မှာတော့ သစ်သီးအထပ်အထပ်မလေးတွေ ဝေရာကဲနေပြီး သူတို့ဆီ သစ်သီးဆိုင်အဖမ်းကိုလမ်းပြီး ဝယ်ပို့ခိုက်ခိရင် သူတို့သစ်သီးတွေ ဝယ်ယူအားပေးဖို့လည်း လက်လှန်ခြေတန်နဲ့ ပြောနေကြရုံ နိုင်ခြားသူတွေနဲ့ ကိုယ်တို့အဖွဲ့ဆီက အဖွဲ့ရဲ့နေထိုင်တွေလည်း အဲဒီဟနိုင်းအဖွဲ့က မျှော်လင့်ချက်ပိုင်နဲ့ အဆင့်မြှောက်ပို့ခိုက်နေကြပါသေးတယ်။

တိုင်းလည်း လမ်းလျှောက်ရာက မြန်လှည့်လာခဲ့ပြီး ထည့်ဒီရာ ပန်းညာ့ပျက်ပျက်စွာနဲ့ သူ့ ကပ်မှာ မနက်စာတက်စားလိုက်ပါတယ်။ ဝီယက်နမ် အားအားယားယားဟာ ကိုယ်တို့အတွက်တော့ အတော်ကိုးကွယ်ပုံပြတာပဲ။ အားအုတ်ပေးအားပေးပါတယ်။ သူ့အားအား အားအားအားအားပေးပေး

မနက်စာတက်ပြီးတဲ့အခါ ဒီညလည်း ဒီပို့တယ်မှာပဲ မြန်မာပို့ရမှာပဲ ပျဉ်းကျ သိမ်းတည်းဆိုရမလောက် ကျွန်းမြို့တောင်ကနေ (ဟိုလိုပီဟာ) ပထမဆုံးကျတဲ့ နဂါးကန်ပြည်နယ် (Ninh Binh province) ဘက်က တစ်ဆင့် (Tam Coc) မာမာထို ကားနဲ့ လွှာရောက်လည်ပတ်ခဲ့ကြတယ်။

ဒေသခံတစ်ယောက်လေး လိုနဲ့က ပုဏ္ဏားပုဏ္ဏား သူပုတို့ နိုင်ငံအကြောင်းပေမယ့် တတွတ်တွတ် ပြောပေးလာပါတယ်။ ဝီယက်နမ်မှာ ခရိုင် ၆၄ ခုရှိပြီး ဟနိုင်းနယ်နယ်ထဲက အခြား ခရိုင်တစ်ခု ဝေပါးတည်လို့လဲ ခရိုင် ၆၃ ခုသာရှိတော့သတဲ့။ ဝီယက်နမ်အစိုးရဟာ အဲဒီခရိုင်တွေမှာ မိုးမိမိပေပေ မာပြင်အောက်ပေးနေတဲ့အပြင် ဖော်တော်ကားကားလွှားလွှားပေးပြင် အပြတ်ခွန်ခံမကောက်ခံသေးဘဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လွတ်ထားတာ တိုင်းပြည်စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးပြီး လူနေမှုအဆင့်တွေ ထိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင်ပေးနေတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ဟနိုင်းမြို့ထဲ သစ်နေရာမှာပေမယ့် ဖော်တော်ရပ်ရပ်ကို လီနင်စုပီယူကြီးရဲ့အမှတ် ပန်းခြံအစီရက် ရွှေခွန်ရတယ်။ ဟိုင်းအောက်ကန်ကောင်းသားဘဝီကျွန်းက လီနင်စုပီယူရပ်ရပ်ပြည့်ပွဲအတွက် မြန်မာကဗျာဆရာတင်ရာရဲ့ ကဗျာပပပပ တစ်ရာကို မိမိပေးပြီးပွဲလုပ်ပြီး သတင်းစာက ပေးပေးဆီလို့ ပြေးလှည့်မလား။ ကဗျာဆရာတင်ပေးပေးပေးကို မာပီပီပီ ပီပီမယ်ဆီလို့ အပူပိုများပေးပါရအောင် ကလောင်အမည်ခွဲခွဲပါ ကလေးအတွေးနဲ့ အကြံအစဉ်လုပ်ပြီး ပို့လိုက်မိတော့ ကဗျာနစ်ပွန်ကောင် အမွှေးခံရပါတယ်။

ရဲလက်သုံးကရိတ် ဝီယက်နမ်ခေါင်းရဲ့ “ရွှေခွန်ကုမ္ပဏီ” ကနေ သခင်တင်တို့ နှိုင်းထုတ်ဝေပေးတဲ့ ကဗျာပပပပလီနိုင်း ဓာတ်ပုံပါ။ အဲဒီကဗျာလေးတွေရဲ့ လီနင်စုပီယူကောင်းတွေ ရှားတစ်ခုရတယ်။ စိတ်ဆီမှာ ခွဲနေတာကတော့ ဖော်စကို မြို့တော်က တားတစ်စင်းပေါ်မှာ လီနင်မြေကွင်းပျောက်ပြီး မြတ်ကော့ခိုက်အကြောင်းပါ။ မြည်သူတွေနဲ့ အလုပ်မကူဘဲ ဆင်ရွယ်နန်းပေါ်မှာ တစ်ထီးထီးနန်းနန်းပြန်သော ရိုးရိုးသားသား လီနင်စုပီယူနဲ့ပတ်ပတ် နေပြောပြောပေးပေးတဲ့ အကြောင်းလေးကိုပဲ ကဗျာတစ်ပုဒ်မှာ ထည့်စားတာလေး

ဦးယက်နပ်နိုင်မှာ တိုက်အိမ်တွေဟာ နေရာကျဉ်းပြီး ရှည်မျောမျောဖြစ်နေတဲ့ အကြောင်းကို ရခဝသစ်လမ်းညွှန် ဦးယက်နပ်မလေး လန်(Lan)က သူ့ Bob ကေဆပ်ပင်ပဲလေး တခါခါနဲ့ ရှင်းပြပါတယ်။ တောရန်တစ်ပီတာ သုံးပေပတ်လည် လောက်မြေကို အမေရိကန်ခေါ်လာငွေ ငါးသိန်းလောက် ရှိတာမို့ ဒီဦးယက်နပ်မှာလည်း နှုတ်ယူယေယူဖြိုးကြီးလှပ အိမ်- ခြံ-မြေ ဈေးတွေက ခေါင်မိုက်အောင် ကြီးလွန်းလှသတဲ့။

ဆိုင်ကယ်တွေ များပြားလွန်းတဲ့ ဦးယက်နပ်လမ်းမ တွေဟာ ဒီနေ့တွေ တနင်္ဂနွေနေ့မို့ လမ်းဘိပ်မကျပ်လှပါဘူး။ ဦးယက်နပ်မှာ ခရီးသွားလုပ်ငန်းတွေ ဖွံ့ဖြိုးစည်ပင်လာလို့ အရင်နှစ်က ထိုင်းလူမျိုးတွေ ၄- ၆ သန်းလောက်ဝင်ရောက်ပြီး လည်ပတ်ဖွံ့ဖြိုးလာကြပေမယ့် ဒီနှစ်မှာ ၁၀ သန်းလောက်ထောင် လာလည်ကြသတဲ့။

အင်ဒိုချိုင်းနား (Indo China) ဆိုတာ ဦးယက်နပ်၊ လာဟိုနဲ့ ဟရုတ်ဟိုကို ခေါ်တာလို့လည်း "လန်"ကဆက်လက် ပြောပြနေပါတယ်။ ဦးယက်နပ်တွေက ပြင်သစ်ကိုလိုနီဘဝ ကနေ လွတ်မြောက်ဖို့ တောတွေ တောင်တွေထဲမှာ ကိုးရစ် လောက် ပုန်းအောင်းပြီး ခုခံခဲ့ရတယ်။ အဲဒီပြင်သစ်ကိုလိုနီ ဟိုက်ပွဲတွေကို ဂျပန်တွေက ကူညီပေးပါင်းပြီး တိုက်ထုတ် ပေးခဲ့တယ်။ နောက် ဂျပန်တွေကြီးစိုးလာပြန်တော့ ဦးယက်နပ် တွေက ပြန်တိုက်ရပြန်တယ်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရဲ့ အကျိုးမြှုပ်ကြီးအမှုကြောင့် ဂျပန်တွေ အားနည်းသွားချိန်မှာ အခွင့်ကောင်းယူပြီး ဟိုအိုမင်းက ဦးယက်နပ်နိုင်စံနဲ့ လွတ်လပ် နေထိုင် ပြန်လည်တိုက်ယူပေးခဲ့ပါတယ်တဲ့။

သူတို့ရေသစ် လမ်းညွှန်တွေဟာ အချိန်ရရစ်ရသလို သူတို့နိုင်စံနဲ့ သမိုင်းကြောင်းတွေ သူတို့လူမျိုးတွေရဲ့ ယဉ် ကျေးမှုနဲ့ ခိုးစားခလေ့တွေကို အညံ့ဆင်းပျော့ဟာ မပေးပေးဘဲ တောင်နဲ့တွေ့တာ တဖွဲ့စု ပြောပြနေထုတ်တာကို သတိထားမို့ ပါပါတယ်။

လမ်းမဟပ်မနေရဘဲ နံရံမှာ သစ်ပင်လေးတွေကို ခြင်းကောင်းနဲ့ယဉ်စိုက်ပြီး နံရံတစ်လျှောက်က သံပန်းနဲ့ ဆစ်ဆောင်းဆောင်းနွက်ကလေးတွေ ထုတ်ထားတဲ့နေရာမှာ ထည့် ထားလို့ သစ်တောနံရံကြီးဖြစ်နေတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဒါလည်း နောက်ပိုင်းခေတ်တွေမှာ ဆန်းသစ်လာတဲ့ ခြုံပြ အလှတန်ဆာဆင်နည်းတစ်ခုပါပဲ။ မုန့်ကုန်က မြေခိုကုန်း နဲ့ကျော်တံတားနဲ့ အောက်ခံတွန့်ကရစ်တိုင်တွေမှာတောင် လုပ်ထားသေးရဲ့။

ဦးယက်နပ်ပြောက်ပိုင်း ဟနိုင်းမြို့တော်က ပျံတယ်စားသောက်ခန်းအထဲမှာ အမှတ်တရ

တန်းကျေလှသီအိမ်ချိုင်းနားမှာ ပြီးနောက်ပိုင်းပညာပေးချိန်မှာ

ဟနိုင်းမြို့တော်နယ်မြေရဲ့ နယ်နိမိတ်ထဲမှာ ဦးယက်နပ် လူမျိုးစုပြုတိုက်(Vietnam Museum of Ethnology)လည်း ရှိပါတယ်။ Cau Giay District ခရိုင်၊ Nguyen Van Huyen လမ်းမှာပါ။ ဟနိုင်းမြို့ရဲ့ 1. Trang Tien, Hoan Kien လမ်းမှာလည်း ဦးယက်နပ်သမိုင်း အမျိုးသားပြတိုက် (the National Museum of Vietnamese History) ရှိပါသေး တယ်။ မြန်မာနိုင်ငံက ခရီးသွားကုမ္ပဏီတွေတာ သူ့မှာနိုင် ချောက်ရင် ပြတိုက်တွေ ဖြိုခွဲလေ့မရှိတာမို့ ပြတိုက်ချစ်သူ ကိုယ်ကတော့ လက်လျှော့ထားပါပါတယ်။

ဟနိုင်းရဲ့ (Nguyen Tri Phuong)မှာ ဖွေးဟောင်း သမိုင်းဝင်ဘုရင့်ခံဝပ် (Imperial Citadel of Thang Long) ခေါ် ဟနိုင်းခံဝပ်(Hanoi Citadel)လည်း မပျက်မစီး ကျန် မနေသေးရဲ့။ ယင်းရဲ့အလယ်ပိုင်းကို ယူနက်စကိုက ကမ္ဘာ့ အမွေအနှစ်အဖြစ် သတ်မှတ်တာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ပေးထားပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

[ပါပေပွဲ - ငွေပေတိက ဝိယက်နပ်ကုရင်နဲ့ မိဖုရား ခေ့လိုင်ရာ အနု (Hoa Lu Temple) ခြံစံနေတဲ့နေ့မှာကို ဝင်ရောက်လေ့လာပယ်ဆိုတဲ့ အစီအစဉ်က လမ်းညွှန်စာရွက် ယိပျာပါနေစေကာ လွှားမောက်လေ့လာဖို့ မျှော်လင့်ပီပေပယ် အံဒ်လည်း လေမှာ လွှင့်ပြယ်သွားခဲ့ပါပြီ။ ခရီးလွှားအဖွဲ့တွေနဲ့ မနီယွက်ဟိုင်း ကရုလိပ် ခရီးစဉ်တွေ မျောက်တာကတော့ ဖြစ်နေကျပါပဲ။]

ကားထွက်တာနဲ့ "လန်"က ဝိယက်နပ်လို့ နှုတ်ဆက် တေးပေးတဲ့ သင်္ဂမေပါတယ်။ လမ္ဗားမကြာခင်လေးက ဝိယက် နပ် စကောင်ပိုင်းခရီးသွားခဲ့တုန်းက လမ်းညွှန်မစွတာထိုင်း သင်ပေးခဲ့လို့ စင်းဘော့(Hello)ဆိုတာကို မရမုဒလေးပါကူး။

ဟန္တိုင်းက မထွက်ခင်မှာပဲ လမ်းဘေးထဲမှာ တစ် လျှောက်မှာ ဖြူနှစ်နှစ်ကရောင်နဲ့ပန်းတွေ အဆင်လိုက် အခဲလိုက် ပွင့်နေတာ သတိထားကြည့်ဖို့လို့ လန်ကိုမေးကြည့် တော့ နို့စည်ပန်း (Milk Flower)ပါတဲ့။ ဝိယက်နပ်ဆို ဝိယက်နပ် တစ် နိုင်ငံလုံးမှာ ပွင့်ကြပြန်ပြန်ပြီး စူးရှတဲ့အနံ့အမွှေးလည်း ရှိတာလို့ ပြောပါတယ်။

ကားရပ်ပြီး လမ်းညွှန်နှစ်ယောက် ရေသန့်ဘူးတွေ ဝယ်ကြလို့ နို့နှစ်ပန်းပင်တွေကို အနီးကပ်ကြည့်ခွင့်ရမှ တိုယ် ထင်ထားသလို မနို့ပန်းပင်တွေဆိုတာ အတည်ပြုလိုက်နိုင် ပါတော့တယ်။ အရွက်ကလည်း မနို့ပင်အရွက်ပါ။ အနံ့လည်း တူရဲ့။ မင်္ဂလာရုံမှာနေတုန်းက မနို့ပန်းတွေပွင့်ချိန်ဆို သူ

မျှေးတဲ့အခိုက် ပူးလွန်းလို့ များစွာကား စိတ်ညစ်ခဲ့ရတာကို ကမ္ဘာကရမိတယ်။ ခေါင်းတောင် တိုက်ယူရတောင် မျှေးတဲ့ အနံ့မျိုးပါ။ ခပ်ပီပရီးပန်းတွေ ပွင့်ချိန်ဆို ပန်းအရင်ကျပ် ပို့သူတွေလည်း အသက်ရှူမဝဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။

မြို့အထွက်နားသိမှာပေကာ (GAMUDA) ဆိုတဲ့အမည် နဲ့ ဟိပ်ရာပီပ်ကိန်းဆိုင်းကုတ်ကြီးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ မလေးရှားနိုင်ငံက ဝိယက်နပ်မှာ လာရောက်လုပ်ကိုင်တဲ့ စီမံကိန်းပါတဲ့။ ဘေးကိုင်ပိတ်ပြီး လုပ်ထားတဲ့ ဆည်ကြီး တစ်ခုပဲ။ ပတ်လည်ကရေမြေမှာ ဂိုက်ပြီးနေရသူကား အင်္ဂလိပ် စာလုံး ယူ(U)ဂုံသက္ကန် တည်ဆောက်နေတဲ့ အဆင့်မြင့် အိမ်ရာတွေပါ။ မလေးမုကမ်း လမ်းဘေးတစ်နေရာမှာကော Thang Long University ဆိုတဲ့ဆိုင်းဘုတ်နဲ့ တက္ကသိုလ် ကျောင်းတစ်ကျောင်းကိုလည်း တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

ဒီနေ့ အသွားလမ်းတစ်လျှောက်မှာ ရထားလမ်းတွေ လည်း ဖြတ်ခဲ့ရ။ မီးရထားယူတာ အသေးလေးတွေလည်း တွေ့ခဲ့ရတယ်။

လန်က ဟောလိဂုဗ်က နောက်ဆုံးရိုက်သွားတဲ့ နာမည်ကျော်လှတဲ့ "ကင်းကောင်" ရုပ်ရှင်ကားကို သူတို့ ဝိယက်နပ်နိုင်ငံက ကျွန်းတစ်ကျွန်းမှာ လာရောက်ရိုက်ကူး သွားပြီး အဲဒီကျွန်းရဲ့အမည်ဟာ လူခေါင်းကျွန်း(Skull Island) ဖြစ်တဲ့အကြောင်းတွေကိုလည်း ဂုဏ်ယူစွာပြောပြပါတယ်။

လပြည့်ပန်းဖွင့် (ပြာဝင်စာ ၂၀၀၈)

ပီယက်နပ်မြောက်ပိုင်း ကမ္ဘာ့အမွေ သဘာဝအနစ် ဒေသ တစ်ကျော့လှေဆိပ်သို့အသွား

လှူတိုင်းဟာ ကိုယ့်တိုင်းပြည်၊ ကိုယ့်လူမျိုးအကြောင်းကို ပြန်ချေရှက်ချေ ပြောချင်ကြတာပဲလေ။

တစ်စတာ့ (Tam Coc) စလှူဆိပ်

ဖီလိုနို တစ်ကျော့(Tam Coc)လှေဆိပ်ကို မရောက်သွား ပါတယ်။ စလှူဆိပ်မှာ လှေကလေးတွေ ကြက်တောင်စိုက် ယိုးဆို့က်ရပ်နားနေဟာပဲ။ အများကြီးရယ်ပါ။ ညိုဂွန်(the Ngo Dong) မြစ်နိုးလေးတစ်လျှောက်ကို ခြေခင်း ဒါမှမဟုတ် လက်လှော်လှေကလေးပျောစီးပြီး လှည့်လည်ကြည့်ရှုရမှာပါ။

လှေလှော်သမားက လှေရုံ့ငှောက်မှာထိုင်ပြီး ခြေ ထောက်နဲ့ လှေလှော်နေတာကို ကြည့်ရတာ ကိုယ်တို့ အင်းမလေးမှာလို မမြဲယောက်တစ်မျှောင်ကို အားပြုတာ

မတ်တတ်ရပ်ပြီး လှော်တာက ပိုခက်မယ်လို့တွေးရင်း ကိုယ့် မေသမာထွက် ဝုခက်ယူမိပါချဲ့။ လှေသမားတွေဟာ အဖိုးသား ကြီးတွေချည်းမဟုတ်ဘဲ ချောချောလှလှအမျိုးသမီးလေးတွေ လူပျိုမြစ်စ လူငယ်လေးတွေပါ အမျိုးမျိုးဖြစ်နေပါတယ်။ ကိုယ်တို့ပုလဲသမားကြီးကတော့ အသက်ကြီးကြီးအတိုးကြီးနို့ အားနာရတယ်။

လှေဆိပ်မှာ ဂရတ်ဂီလှပတဲ့ ရုံ့လေးတွေဆောက်ပြီး ဖိခေသမှာတွေ့ရမယ့် ကမ္ဘာ့အမွေအနှစ်နေရာတွေကို ဖာတိပုံ ဟော့၊ အင်္ဂလိပ်-ဗီယက်နပ် ဟာသာနွန်ရိုးနဲ့ ခရေသား ဂရတ်ပြ ထားတဲ့ အညွန့်စာတွေနဲ့အတူ ပြသထားပါတယ်။ မှတ်စံရုံရဲ့ ထိပ်စီးမှာ "အမွေအနှစ်တွေကို အတုတကွ ထိန်းသိမ်း ကာ ကွယ်ကြပါစို့"လို့လည်း သင်္ကေတ ခရေကားပါသေးတယ်။

အဲဒီအရပ်မှာ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၃ ရက်နေ့က ကမ္ဘာ့သဘာဝနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ် (the World natural and cultural heritage) နယ်မြေအဖြစ် ယူနက်စကို (UNESCO) အဖွဲ့ကြီးက ဂုဏ်ယူစွာ အသိအမှတ်ပြုလိုက်တဲ့ ကရုန်အနန်းမြေယာရှုခင်း အရေအင်း (Trang An Landscape Complex) ရပ်ဝန်းကြီးထပ်ခွဲနေပါတယ်။ အဲဒီရပ်ဝန်းကြီးမှာ တစ်ကော့လှေဆိပ်လည်း ပါနေတာပါ။ ကရုန်အနန်းမြေယာ ရှုခင်းအရေအင်းကြီးဟာ ၂.၅၆၈ ဧကတာလောက် ကျယ်ပါတယ်။ ဟန့်ဗွင်းမြို့တော်ကနေ တောင်ဘက်ကို ကီးလိုမီတာ ၉၀ အကွာလောက်သွားရင် မရောက်တယ်။

အဲဒီ မြေယာရှုခင်းကြီးကို အရပ်ဝေသအမျိုးမျိုးကို မျက်နှာလှည့်နေသော မင်းနားထည်ဝါလှတဲ့ ရေခဲမောကြည့် ချင်စရာ ကုံသြဇာပင်တောင်တန်းကြီးတွေက ဝန်းရံပတ်လည် ဝိုင်းထားရဲ့။ အဲဒီတောင်တွေဟာလည်း ဝှဲလိုက်တွေ သန့်ရှင်း လတ်ဆတ်တဲ့ တောင်ခြားလွင်ပြင်တွေနဲ့ ဆက်နေပေ။ ဒီနေရာဟာ မကြာသေးခင်ကမှ ပြည်တွင်းပြည်ပဝန်ဆောင်ခွင့်တွေအတွက် အိပ်မက်ဆန်တဲ့ နေရာလေးတစ်ခု (Place of dream) မချော်လင့်ဘဲ တကယ့်ကို မြစ်လာခဲ့တာပါ။

ကရုန်အနန်းမှာ tectonic geology ထပ်ခွဲခွဲသွင်ပညာ (geomorphology) နေရာလောင်းသုတေသနပညာဆိုင်ရာနဲ့ အနုပညာဆန်တဲ့ အလှဆိုင်ရာ ကမ္ဘာ့အံ့အားဖြိုး ထူးခြားတဲ့ အံ့အနန်းတန်းပြီး (global outstanding value)တွေ ရှိနေပါတယ်။ အဲဒီရပ်ဝန်းကြီးကို ယူနက်စကို အဖွဲ့ကြီးက အသိအမှတ်ပြုရာမှာ ယဉ်ကျေးမှုတန်းပြီး အနုပညာမြောက်အလှအပနဲ့ အဖွဲ့ရပ်သွင်ပညာ၊ နေရာလောင်း သုတေသနပညာဆိုင်ရာဆိုတဲ့ ဝှဲလိုက်တွေကို သုံးစွဲပေါ်မှာ အပြစ်မဲ့တာ မဲပြုပိုင်းတာပဲတာ မြစ်တယ်လို့လည်း ထိရတယ်။

တပ်ကျာ (Tam Coc) ဆိုတဲ့ အနိပ္ပာယ်ကတော့ လှပစမ်းကြယ်ရသာလို့က ဝေရာတို (groto) သုံးခုလို့ ဆိုလိုပါတယ်။ အဲဒီဝှဲသုံးခုမှာ Ca grotto ဝှဲလိုက်ဟာ ၁၂၃ မီတာ အရှည်၊ Hai grotto ဝှဲလိုက်ဟာ မီတာ ၇၀ အရှည်နဲ့ Ba grotto ဝှဲလိုက်ဟာ ၄၅ မီတာအရှည် အသီးသီးရှိကြပါတယ်။

တပ်ကျာဆိုတာဟာ "ကုန်းမြေပေါ်က ဟလောင်းပင်လယ်ခေတ်" (Halong bay on land) သို့မဟုတ် "တောင်ဗီယက်နမ်ရဲ့ ဒုတိယအကောင်းဆုံးဝှဲ" (the second nicest cave in South Vietnam) လို့ ထင်ရှားကျော်ကြားတယ်။

ပီယက်နမ်ပြောက်ဝိုင်း ကမ္ဘာ့အမွေ သဘာဝအနန်းဒေသ တပ်ကျာ လှေသန်စဉ်မှာ မြင်တွေ့ခဲ့ရသမျှ

ဝေပြည်နယ်မှစင်း (ထွက်လာ ၂၀၀၀)

ဖိနေရာဟာ မြောက်ပိုင်းနဲ့ ဝီယက်နပ်နိုင်ငံ တစ်ခုလုံးရဲ့ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် အလာရောက်ဆုံး အဓိကနေရာတစ်ခုလည်းဖြစ်ပါတယ်။

အလွန်လှပပြီး ကျွေးကောက်တဲ့မြစ်ကြောင်း ကမ်းလျှောက်က နာမည်ကျော် ဆုံးကျောက်ဂူကြီးတွေကို ဖေးဖောရင်း ကျောက်ဂူကြီးတွေအထဲကို လေ့စီးရှင်းနဲ့ ဖြတ်သန်းခရီးခရီးက လေ့လာခဲ့ကြတယ်။ ကျွမ်းပြင်များ၊ စတာကောက်ပုဂံပြေများကို ဖြတ်သန်းတဲ့အခါ ဖြတ်သန်းရပါတယ်။ ကမ္ဘာ့လေ့တွေမှာတော့ ကိုယ်တို့လို ခရီးသည်မပါဘဲ ခရားခံအဖွဲ့အစည်းကို လိုက်ခရားခရားနဲ့ ရောင်းချကြရုံ။ ကမ်းပါးဆရာကမ္ဘာ့မြို့နယ်ကတော့ စားသောက်ဆိုင်လိုလို အညှိုးခန်းလိုလို တံကလေးတွေ၊ ဘန်ပလိုလေးတွေလည်း တွေ့ရပါတယ်။ အိမ်မှာ (Homestay) တည်းခိုခန်းရိုက်ပြီး ယကဝဂအလှူအဝါးတွေကို နီးကပ်စွာ ခြိတ်ရတယ်။ တစ်နာရီလောက် လေ့နဲ့ လှည့်လည်ကြည့်ရှုပြီး ဖောင်ယွက်ယားခွဲမှာ မလှမီဝါတဲ့ လာလျှမ်းအတိုင်း ပြန်လာတဲ့အခါမှာပဲ ပြန်လာတယ်။

တွေ့ဆုံတာအတိုင်း တွေ့ရတဲ့ ဝမ်းဆိုင်တန်းလေးတွေမှာ ဖေးယွက်ကုန်လေးတွေ ဝယ်ကြတယ်။ အဲဒီမှာ

မြင်နေကျ လက်မှုပညာ ပိုက်ဆံအိတ်၊ လှယ်အိတ်လေးတွေ ပါတိတွေအပြင် ကိုလိုနီခေတ်က ဖုတ်ပေတွေဆောင်းတဲ့ မော့ဦးထုပ်တွေကိုပါ တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ကိုယ်တို့မြန်မာပြည်မှာ ရုပ်ရှင်နဲ့ပုံနှိပ်ယူဖူးတဲ့အတွက် အတော်အသုံးပင်မှာပါပဲ ပုလိပ်တွေဆောင်းတဲ့ ကားကိရိယာအပြင် ကင်မီးနဲ့ အဖြူရောင်တွေကိုပါ တွေ့ရတယ်။

ဒီမလားခင်လေးကတင် ကြည့်ဖော်ရဲ့ "မိ" ကို အသိကုန်ယောက်က မင်းသမီးလေး ပိုင်ပြီးသူနဲ့ ချစ်ပင်ကားကြီး နှိုက်မယ်ဆိုလို့ ခေတ်ကိုပြင်ရိုက်ပေးထား၊ ပတ္တမြားကားတိုင်း နှိုက်ပေးထားပေးဖို့ပေး ဖုရင်ကားတိုင်းမှာ၊ ဝါးမိရင် လွတ်ကပ်စေဖို့ မရပ်ကားလေးပေးဖို့ "မိ" ဝတ္ထုထဲမှာလည်း ကရားစီရင်တဲ့ နှိုးခန်း၊ ခုခန်း၊ အချွတ်ခန်းတွေ ပါနေတော့ သူတို့ကိုပြန်ပေးဦးဆောင်တတ်တဲ့ ဝယ်လိုစိမ်းပေး၊ မေပိုင် ၆၀၀၀၀ ချေးဆိုတာနေ မေပိုင် ၅၀၀၀၀ နဲ့ ချွတ်ဖို့ မြန်မာ့အလင်း ကျင်လောက်ပဲ တွေ့ရတယ်။

မြန်မာ့မြန်မာ့မောင်လို့ ယူကြတဲ့ ကျွမ်းအက်ပြီး မြောက်ပိုင်းဟာ သူ့ကိုလည်း အဲဒီလိုပဲ နီးထွပ်တဲ့ အထဲထဲလိုနေပါလားတဲ့ မော့ဦးထုပ်က တစ်လုံးယက်ပေး ပေးနေတာမို့

ရေသတ္တုပါလေးတွေ၊ ကိန္နရီ၊ ကိန္နရာလီ၊ ပျော့ရီလာဇာတ်၊ ကော့ဂီပေယျ၊ နတ်သီး၊ နတ်ဂရား၊ နတ်ဆိုး စတဲ့အရွယ်တွေကို ကြီးနဲ့ဆွဲကာ မတုတ်ဘဲ တုတ်ရည်ရည်နဲ့ထိုးကာ အရုပ်တွေကို သက်ဝင်လှုပ်ရှားစေပြီး ဦးယတ်နပ်ဖွဲ့ရာကော့လက်ကော့ဂီတ ပျော့နဲ့ပေးတဲ့ ကင်ဆက်သွားတာပါ။

ကင်ဆက်မှုကို ပိုမိုကြံ့ခက်ပြီး အသက်ဝင်လာစေဖို့ မီးတောက်မီးလွှဲတွေ၊ မိုးမဟိပိုးပုန်နဲ့ မိုးရွာချလာမှုတွေ၊ မီးမီးတွေတွေ၊ လှုပ်မီးလက်ခြင်း၊ ပိုးချွန်ပိုး၊ ပိုးကြီးပစ်ကပ်တွေ အကျတကြုံရလည်း ခေတိမိဆန်းသစ်စွာ ကင်ဆက်သွားပါ တယ်။ ကင်ဆက်ကပြုကြတဲ့ သမုတ်ဖော်မှုတွေမှာ ဇာတ် ကောင်း ထင်ဦးဆင်း၊ စုလွှဲနဲ့ အဖွဲ့လိုက် လှုပ်ရှားမှုတွေလည်း မျိုးနွံပါပါတယ်။

ရေထဲကနေ ရှုနေရဲ မီးတောက်တွေ ပန်းမှုတ်ပြီး ရေအောက်က ဘွားခနဲထွက်လာတဲ့ နဂါးတွေ၊ ရေထဲမှာ ကျားခတ်နေတဲ့ ချစ်စရာ ဘဲငန်းလေးတွေ၊ ကျေးလက်နေ ပြည်သူတွေရဲ့ နေ့စဉ်ဘဝ စားစာနေရာအတွက် လှုပ်ရှား ရှမ်းကန်ရုပ်တွေ ကော့လက်ဖွဲ့ရာလေ့ထုံးစံတွေ၊ ကော့လက် စုပေါင်းတေးနည်းတွေ၊ နတ်သမီးခုနစ်မော် စတဲ့ မိုးရာဇ်ပြင် သမုတ်ဖော်ပြုကြတဲ့နဲ့ လူဖိုးစုတလိုက်ပွဲတော်တွေ စတဲ့

ပြုကြက်တွေကိုလည်း စုံအောင်ပြသတာမို့ ဝီသက်နမိနိင်ကို တနေတနေအားထိန်းအောင် ဟင်သက်ယားလာလို့ သဘော ပေါက်လိုက်ပါတယ်။

ကင်ဆက်မှုတွေ အပြီးမှာကော့ ရုပ်သေးရုပ်တွေကို တုတ်ထိုးကာ လှုပ်ရှားဟန်ပြုစေတဲ့ ပညာရှင်၊ အဖိုးသား၊ အဖိုးသမီးတွေဟာ အဟိပိုးပေးပေးကာ ရေကန်ထဲမှာ ကိုယ် တစ်ပိုင်းဖော်ပြီး ထွက်လာကြကာ ပရိသတ်ကို နှုတ်ဆက် ပါတယ်။ အားလုံး ဆယ်ယောက်လောက်ရှိရဲ့ ပြဿ်- ဘုရား ဟာ ကိုယ်ကို မေ့မယ်ဟာ ဟစ်ချိန်လုံးစိပ်ပြီး ရုပ်သေးတွေကို ကပြစေတာပါလားလို့ ယူဆရမိသွားတယ်။ အစီအစဉ်နဲ့ ဟင်ဆက်ပုံတွေကောင်းလွန်းလို့ မပျင်းရဲအောင် ကြည့်နေ ရတာနဲ့ ပွဲတင်ဆက်မှုပြီးသွားပြီမို့ ထိုင်ခုံတွေကနေ မထချင် ထဲချင် ထဲခွဲကြရပါတယ်။

ရုပ်သေးရုပ်ကအတွက် လှေကားထိပ်မှာ ရုပ်သေးရုပ် လေးတွေ ရောင်းချနေတာတွေလို့ အမှတ်ထရ သိမ်းချင်ပေ မယ့် ခရီးဖော်တွေက ဝယ်ယူဖို့ စိတ်ဝင်စားစာနဲ့မပြတ် အောက်ထပ်ကိုသာ အမြှေးအလွှားဆင်းနေကြတာမို့ သူတို့နဲ့ လူ့မဂ္ဂဖို့ ကိုယ်လည်း အမြန်ပြေးပြီး လိုက်ရပါတော့တယ်။

လပြည့်နံပုရင်း (ကြောက်လည် ၂၀၀၈)

ဟရှိုင်း ညဇေးလမ်းတစ်လျှောက်ရှိ ဆိုင်ပန်း ကွမ်းသီးစိမ်းထည့်ကာ အလှဆင်တံပန်းခြင်း

သွားခွေကြပြန်ပါတယ်။ ညကက်ဖွဲ့ လေ့ကျင့်တွေ့ အခက်လေး ခပ်ရမ်းရမ်းတိုက်နေလို့ အခဲအပတ်ချင်စရာပါပဲ။

ဟရှိုင်းမြို့တော်က ဈေးရုံကြီးတွေ မှာ ခင်းကျင်းရောင်းချနေတဲ့ ညဇေးတန်း

ညဇေးလမ်းတစ်လျှောက်က ပန်းဆိုင်တွေမှာလည်း မှက်လာအောင် လက်ဖွဲ့တဲ့ ဝတ္ထုညှိခြင်းတွေ၊ မန်းခြင်းတွေမှာ ကွမ်းသီးလုံးစိမ်းစိမ်းတွေကိုထည့်ပြီး တန်ဆာဆင်ပေးထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ ပန်းခြင်းထဲမှာ ကွမ်းသီးတွေကို အနိုင်လိုက် ထည့်တာမမြင် အမဲလုံးဝေးတွေ ခြေပြီးထည့်ထားတာ ရှိလေသေး တွေ့ရလို့ အလှဆင်ရုံဆက်သက်သာမဟုတ်ဘဲ ဝီယက်နပ်မတွေရဲ့ ရှိရားလေ့ အစွဲအလမ်းတစ်ခုခုကြောင့် ကွမ်းသီးစိမ်းတွေကို အသုံးပြုတာဖြစ်မယ်လို့ ထင်လာရပါ တယ်။

ဟရှိုင်းရဲ့ညဇေး အခဲတော်လေးဖောတာပို့ ဈေးဝယ် သန်သူ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတောင် "အေးလိုက်တာ၊ နေ မကောင်းဖြစ်ရင် နောက်ရက်တွေ မလည်နိုင်ဘဲဖြစ်နေမယ်၊ ဈေးမပတ်တော့ဘူးဟာ"လို့ လက်မြောက် အနှိုးပေးလိုက် တာပို့ ညဇေးပတ်တာကို စောစောရပ်နားကာ အောင်မြင်စွာ တပ်ခေါက်ပြီး တည်းခိုရာဟိုတယ်ကို ပြန်ခဲ့ကြပါတော့တယ်။ ကိုယ်ကတော့ ဝီယက်နပ်တွေနဲ့ ကွမ်းသီးစိမ်းဆွဲခွဲ ခဲလော့ကို လေ့လာစေ့တတ်ဖို့ စိတ်ထဲမှာ တေးထားပြီး ဟင်းခွဲ နှစ်ခု ညဇေးတူဖေးရဲ့ အဆီယစ်ကာ တစ်နေ့ကုန်မောပန်း လာသမျှ ဖြေလျော့ရမ်း ဟရှိုင်းမြို့တော်ရဲ့ ဟိုတယ်ခန်းမှာ တစ်ယောက်တည်း လွတ်လပ်စွာ အနားယူကိုင်စက်လိုက်ပါ တော့တယ်။

(ဆက်ရန်)

ကိုအေးမြင်(မဟာဝိဇ္ဇာ ဈေးရုံ)

စာတိုင်း Encyclopædia Britannica, 2014

လပြည့်နေ့ရောင်း (ကြောက်လူ ၂၀၀၀)

www.burmeseclassic.com

ဆီမှတ်ဖွယ်ရာ ဆေးပညာ

လှပသင်းပျံ့သော ပန်းတို့၏ အခါ

စိုးယဉ်ထွန်း

ပန်းဖောလှကို လူသားလောကတွင် မိန်းမတို့သည် နှစ်သက်မြတ်နိုးတတ်ကြသည်။ ဝေသာစွာ ဖူးဖွင့်နေသော ပန်းတစ်ခင်းသည် လူ၏စိတ်နှလုံးကို ဖျံ့ဖျံ့ပျံ့ပျံ့ပင်နိုင်၏။ တစ်ပတ်ဖွယ် လှပနေသော ပန်းကလေးများကို နှစ်သက်မြတ်နိုး၍ ဖူးယူကြသည်။ ပန်းဆင်ကြသည်။ လတ်ဝယ် ဖူးယူယူလေ ကိုင်တွယ်ထားကြသည်။ သို့သော် ခဏ၊ ထိုခဏမှာပင် လှန်ပြောင်းလွင်လာစေ့ စွန့်ပစ်လိုက်ကြသည်ပင်ဖြစ်၏။

လူတို့တက် အသိပျားစည်းပါးသော ဗီဒ္ဓန္တရံဖြစ်သည့် ပျား၊ မိကျွန်းတို့သည် လှပစွာရသိမ်းသော ပန်းတို့ကို ရော့ မလှပပနှင့် ရနံ့ပဋိသော ပန်းတို့ကိုပါ ရင်ညှိပျံ့နှံ့စား၍ ဝတ်ရည်ကို စုပ်ယူသည်။

ပန်း၏ ဝတ်မှုတ်မှုတ် ဖိုပျားကောင်ကို ကပ်ပြီပြီ၊ မါသွားရာ နောက်ပန်းတစ်ဖွင့်တို့ နားလိုက်သည်အထက် ပန်းဝတ်မှုန်များခြင်းဖြင့် လှပသော ပန်းဖွဲ့ဆက် ပြန့်ပွားသွားသည်။ ပန်းကိုနားခဲ့သော များသည် သူ့အာဟာရဖောတွက် ပန်းတို့၏ဝတ်ရည်ကို စုပ်ယူသွားသည်။ သစ်ပင်ကြီး၏ ပင်ယ်ထက်တွင် အိမ်ဖွဲ့၍ အစုအဖွဲ့ အသိုက်အဝန်းပြု၍ မျိုးဆက်ပေါက်ပွားကြသည်။

ပန်းတို့ကို နားခဲ့ခဲ့စဉ်က ရယူခဲ့သော ပန်းတို့၏ ဝတ်ရည်ကို စားနပ်ရိက္ခာအဖြစ် သို့လှောင်လိုက်ကြသည်။ အဲဒါကို လူတို့က ပျားစုံနှင့် ပျားရည်ဟု အသိရောက်ကြ၍ အသုံးချရန် စဉ်းစားပြီး ပန်းပေါင်းစုံတို့၏ ဝတ်ရည်သည် အလွန်မှ အနီးတန် ဆေးဖက်ဝင်သော ပျားရည် ဖြစ်သွားသည်မှာ ဟိုယခင်နှစ်ကာလအချိန်ပေါင်း ကြားဖြင့်ခဲ့သည်မှ ဖာရေထပ်ပင်ဖြစ်ပါတယ်။

ပျားရည်ဆိုသည် ပန်းပေါင်းရည်သည် ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း လူ့မျိုးဟိုင်းက ဖက်ပေကြပြီး သေးဖက်အသုံးပြုရန် အိမ်ကြိုပါကုဉ်း၊ ကိုးတက်ထွန်းကားသည့် ယနေ့ရဲ့ သိပ္ပံဗေဒပညာမှာ သေးညာကလည်း ပိုမိုတိုးတက်တီထွင် ကုသမှုနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးပညာပေးကားမှာ သိပ္ပံပညာရှင်တွေရဲ့ စမ်းသပ်ထုတ်ဖော်ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ ပျားရည်ကိစ္စမျိုးက အကဲအမတ်မျိုးပေးပေးပေးပါပဲ။ နိုင်နင်းတဲ့ အစွမ်းရှိတာကို သိလိုက်ရပါသည်။ အဲဒါက ကန်းကန်မျိုးကုသတဲ့ ငှက်ယူထားတဲ့ ပျားရည်ပါ (သဘာဝပျားရည် မဟုတ်သေးပါဘူး)။

ပျားရည်ဟာ သိပ္ပံနည်းနဲ့ အသုံးပေါက်အဖို့မို့။ အဲအလေ့လာခြင်း၊ ခရုစွန်းပူလောင်ခြင်း ပေးပေးပေးပေးပေးတဲ့ ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပါကြောင့် ပျားရည်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဖေးရုရည်၊ ခရုလေးမည်ဆိုပါက ခရုနီနီရိပ်ပါ။

မြန်မာနိုင်ငံ၊ မြန်မာလူမျိုးတို့က ပျားရည်ကို မြန်မာ့ဗိုးရုဆေးအဖြစ် ဘိုးဘွားမိဘ မျိုးရိုးပစ္စည်းအဆက် လက်ခံသုံးစွဲလာကြတာဖြစ်ပါသည်။ အီဂျစ်နိုင်ငံ၊ ရုရှားနိုင်ငံ တစ်စုတို့နိုင်ငံတို့မှာဆိုလျှင် ဗိုးရုဆေးအစစ်ဖြစ်သလို မျိုးရိုးစဉ်အမှတ်သတ်တပြည့်မှာ ပေးပေးခြင်းကို ဆေးဝါးပစ္စည်းကောင်း ဖြစ်ပါသည်။ (မိမိရှင်ပြုလုပ်ခြင်းလိုမျိုး သေးစွာရည်ခန္ဓာတို့)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com (အောက်စိုက်လေး ၂၀၀၈)

သိမှတ်ဖွယ်ရာ ဆေးပညာ

ဝိညာဉ်ကင်းတဲ့ ရုပ်ကျွန်းကို အပွတ်ကရပြုရာတွင် တည့်ဆွမ်း တယုဉ်ပြုရသော အဓိကဆေး ဖြစ်ပါသည်။

ပျားရည်ဟာ အနာဂတ်ရာ ပျောက်ကင်းကြောင်း အစွမ်းသတ္တိကို နဂိုကပင် သိထားကြပေ။ ကိရုန်လူမျိုးများက နေရာစပ်တဲ့ထိုင်ပြီး ဟိစီ (၂၀၀၀) မတိုင်မီအချိန်ပင် သုံးစွဲခဲ့ ယည်ဟု ဆိုပါသည်။

ကက်ကီးရီးယားပိုးကို သေစေနိုင်တဲ့ ပျားရည်မှာ ထူးကဲတဲ့ သကြားမာယံဖွဲ့စွဲမှာ ပါဝင်နေပါသည်။ ပါဝင်တဲ့ မာယံဖွဲ့စွဲကတ်အမျိုးမျိုးက ခတ်ပြုပြီး ပေါ်ထွက်လာတဲ့ ကိရုန်ပြုလုပ်ပိအောက်ဆိုင်မာတ်ကြောင့် ချောပါပိုးကွေးကို သေစေတယ်လို့ ယူဆကြပါသည်။ ပျားရည်မှာ (lohihin) ခေါ်တဲ့ မာတ်ကလည်း ပိုးကွေးကို သေစေသည်။

ပျားရည်သည် သဘာဝတံ မြစ်လာဟယ်ဆိုတာကို လူတိုင်းသိကြပါသည်။ စက်နှင့် ထုတ်လုပ်မရသလို ကိပ်ပညာ လွန်းကားပြီးသည်မှ ယနေ့အချိန်ထိ ဓာတုဗေဒနည်းနှင့် ဖော်စပ်လို့ မရသေးပါ။

ပန်းတစ်မျိုးဆိုကရတဲ့ ပျားရည်ဟာ တခြားပန်းတစ်မျိုး ကရတဲ့ ပျားရည်နဲ့မတူသလို သက်တမ်းပိုမားပြီးကွေးကိုလည်း သေစေနိုင်တဲ့ အစွမ်းပိုင်း မတူပါဘူးလို့ နယူးဇီလန်နိုင်ငံက ဆေးပညာရှင်တွေက ပြောကြားကြပါတယ်။

ပျားရည်ရဲ့ အစွမ်းသတ္တိ ထူးခြားမှုတစ်ခုက ကိရုန် ရှာနားပိုးစုံတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သလို အနာဆွေးကို အညစ်အကြေးနှင့် ဆွေးနေသော အသားစေ့ ဖြစ်ထုတ်ပြီး ပျားရည် ထည့်ပေးလျှင်တော့ အနာပျောက်ကြောင်း သိရပါ သည်။

ဓာတုဗေဒနဲ့ ဆေးပညာရှင်တွေက သူတို့ရဲ့ စမ်းသပ်မှု မြဲခဲ့တဲ့ ပျားရည်ဟာ (Manuka)လို့ခေါ်သည့် သိပ္ပံအမည်မှာ (Leptospermum scopacium) လို့ခေါ်တဲ့ ပန်းတစ်မျိုး တည်းက ဝတ်ရည်ကိုသာ နမူနာယူပြီး စမ်းသပ်သည့်ပျားရည် ဖြစ်သဖြင့် သိပ်သည်းဆလည်း မများပါ။ ပါအောက်ဆိုင်မာတ် လည်း မပါကြောင်း ပြောကြားပါသည်။

ပျားရည် (၂) မျိုးကို စမ်းသပ်နိုင်လှင်လေ့လာတာ မှာ ဘယ်လိုတွဲခြားသလဲဆိုတော့ (Manuka) ပျားရည်ဟာ အနာဖြစ်စေတဲ့ ပိုးမွှားတွေကိုပိုပြီး နှိမ်နင်းယုတ်ယွတ်စေတာ ကို ပျော့ပျော်စေပါသည်။ စက်ရုံအရက်မီးဆေးဝါးနှင့် မပျောက် သော အနာအဆွေး အနာမျိုး နာတာရှည်အနာမျိုးကိုပင် ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

သိမြင် ပျားရည်ဆိုသည်မှာ အနာတစ်မျိုးကိုပင် ပျောက် စေတာလားလို့ မေးကြပြီးမည်း ပျားရည်ရဲ့ အစွမ်းသတ္တိများက သူတစ်မျိုးနဲ့ပင် မြည့်စုံနေတာကို မှဲ့ဖက်ဖြည့်ရွက်လိုက်ရင် သောတိုးပေးသောပေ့ လိုချင်တော့ပုံဟာကြလွန်းတဲ့ ကာမအား သေးသို့တာမျိုးတွေ ကိုယ်ရွှာအားဆေးနဲ့ ချောပါပေပနာ ပေါင်းစုံကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်တဲ့ မရိုးမဖာသော ပိုးရသေးမာ ဖက် ပျားရည်ဟာ မာတုဗေဒဆေးပေးပြီးစုံ ပေါ်ထွက်လာ သော်လည်း အပြုအမတ်ပေးစေဆန်းစနာပါ။

မြန်မာနိုင်ငံဟာ ပန်းပေါင်းစေဆာ ဖွဲ့ပွင့်တဲ့ ပန်းစုံ ပေါ့ပျံ နိုင်ပါ။ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်က ပန်းတစ်မျိုးတည်းရဲ့ ပန်းဝတ်ရည်ကရတဲ့ ပျားရည်က စမ်းသပ်ပြီး အကုစားနာနိသ် ကို အသုံးတည့်အောင် မြှင့်နိုင်ပြီဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအနေနှင့် ပျားမွေးမြူရေးဌာနကသာ နေကြာပန်းတစ်မျိုးတည်းက မထုတ်ယူတဲ့ တခြားပန်းများ ကပါ စိုက်ပျိုးမွေးမြူ ထုတ်ယူပါလျှင် သဘာဝပျားရည် ပန်းပေါင်းစုံရဲ့ ပန်းဝတ်ရည် ပျားရည်ဟာ ပို၍ ဆေးဖက် ဝင်သလို လွယ်ကူစွာလည်း ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်မှာ ဖြစ်ပါသည်။

စိုးယုတ်ထွန်း

ဝေပြည့်စုံအဖွဲ့ (အောက်တိုဘာ ၂၀၀၈)

ဆီမှတ်ပွယ်ရာ ဆေးပညာ

အသက်ရှည်စွာ အစားအစာ

မောင်စာဆို(ကျိစု)

“ဆရာ... ဆရာ”

“ဟာ လာဟေ့ မောင်စာဆို၊ ပင်းမည့်မည့် ကံကောင်းသကွ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာ”

“မင်းလာတဲ့အချိန်မှာ ရွာရွာက ဆက်သားခြောက်ပဲဆီပွေးဆင်းပြီး နှမ်းပြည်က နှမ်းညိုပြီး လက်ဖက်ခြောက်နဲ့ ဆရာ စောက်နေတုန်း မင်းလာတော့”

“ဟာ၊ ဒါနဲ့ ကပည့် စားရက်ခြင်ပေါ့ ဒီလိုလား”

“အမှန်ပေါ့ကွာ”

စာမေးသူ စာမမှတ်စု(ကျိစုနှင့် လှိုင်သာယာမြို့ ကျိစုရွာ (ပစ္စုရံမအေစေတီတော်မြတ်ကြီးရှိရာ) နေကုန်ကြီးသား နက်စက်လမ်းကမ်းဝဲလှည့်သူ့မှာ ဆရာကြီး ဦးဆန်းပင်း (ဆန်းပင်းမောင်မောင်) အထက်ပါစာတိုင်း စည်ဝတ်ပြုခြင်းမပြုဘဲ ပိပိက ပေါလွှားသော လက်ဖက်ရည်ထုဆီနဲ့ ဝပ်လာတာကိုအား ဆရာကြီးအား တည်ခင်းလှူဒါန်းရလေသည်။

“ဟာ ကျွန်တော်လည်း အစားအစာပဲ ဝါသနာ”

“အားလုံး ခြောက် လက်ဖက်ရည်နဲ့ ဝပ်လာတာလားဟ”

“ဟုတ်တယ် ဆရာ”

“ကံ- ဟုတ်ပြီ၊ အဝေကြီးရေ ဝါးလေးပွယ်ယဉ်ပြီး ဘုရား အရှင်လှူဒါန်းပါဦး”

“ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့”

ဆရာကတော်က ထည့်စရာများ ယူမောင်လာပြီး ကြည့်ညှိဖွယ် နေရင်မတော်ဖွင့်ထားသဖြင့် ရွှေရောင်ပင်းလက်နေသော မြက်ဆင်းတုစပ်ရာ ပြတ်စွာဘုရားအား ဟပ်လှူဒါန်းသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဝတ်ခြင်စွာ လက်ဆုပ်ချိန် ရှိခိုးလိုက်ရလေတော့သည်။

“အေး ကဲ မင်းလာရင်းကိစ္စကို ပြောပေတော့ဟ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ အခု စားရင်းသောက်ရင်းဆိုတော့ အာဟာရနဲ့ပတ်သက်ပြီး အသက်ရှည်စေတဲ့ အစားအစာများကို ရှေးမှတ်လို့ပါတယ်ခင်ဗျ”

“အာဟာရက အသက်ရှည်စေဖို့ ရှည်စေကြောင်းဆိုတော့ အသက်ရှည်စေဖို့ အစားအစာ ရှိသလျှင်ကွယ်”

(က)

ဦးနှောက်ကျန်းမာ ဩတ်ပွင့်စေသော အစာများ

- (၁) သစ်ကြေးသီး (၂) ဖျားနီ (ဖျားဘုရင်ပဲ အာဟာရရည်) (Royal Jelly) (၃) ပို့ပြောက် ပန်းခြောက် (၄) ငှက်ပျော့ယီ (၅) အပွန်စီး (၆) ဣဂဲ (၇) လက်ဖက်ရည်ကြမ်း (၈) ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်ခြံ၊ ကြက်သွန်ခြံ (၉) ပန်းသီး

(ခ)

စိုပင်းပူကို နွေးကွေးစေမည့် အစားအစာများ

- (၁) ပဲပုပ် (Soya Bean) (၂) မြေပဲ (၃) နှမ်း (၄) သစ်ချည်း (၅) ကိုဟိုဖေ (၆) ကြက်နားရွက်နီ (ကောက်ပွန်) (၇) ဖျားရည် (၈) ဝိန်ဖျိုင် (၉) ကြက်သွန်နီ (က) ကင်းရှုဖေ (မိုးဖေ) (၁၁) ဂရုဟပန်းပွင့် (၁၂) ပန်းပုပ် (Pollen)

(ဂ)

အဆီမျှစေမည့် အစာများ

- (၁) ကွဲခေါင်းသီး (၂) ကျောက်ဖန်သီး (Walournd) (၃) သခွားသီး (၄) ကတင် (Yam) (၅) ကနီစုနီ

www.burmeseclassic.com

ဆီမှတ်ပွယ်ရာ ဆေးဝါး

(၇) ကြက်နားရွက်မိ (ကနက်) (၈) ဝဥ (Konjak, Conjak)

(ဃ)

ကျားလိင်အားကောင်းစေသည့် အစားအစာများ

(၁) ဆိတ်ကတုံးသား (၂) ငှက်သား၊ ငှက် (၃) စာ
ကလေးသား (၄) ဆိတ်သား (၅) ဂွက်သိုက် (၆) ပြည်ကြီး
ဆေး၊ ပင်လယ်ဆေး (၇) လောက်သွား (၈) နှုတ် (၉) အူအိမ်း
ခေါ် ဟမ္ဘတ်ကြက်သွန်ပြွန်

(င)

ကပ်ဆာရောဂါကာကွယ်စေသည့်

အစားအစာများ

(၁) ကညွတ် (Aspanagus) (၂) ကြက်သွန်ဖြူ
(၃) မုန်ညှော်ဖြူ (၄) ရှိခြောက် (၅) မုန်လာဥနီ (၆) ဆပြင်းဖူး
(၇) ပင်လယ်ကျောက်ကပ် (၈) ခရမ်းချဉ်သီး (၉) ကီဝီသီး
(Kiwi Fruit) (၁၀) ငှက်ဖိတ်

"ကဲ- မောင်စာဆို နေခဲ့ပြီးတဲ့ အစားအစာတွေကို
သေသေချာချာ မှတ်သားပြီး ကိုယ်တိုင်လည်းစား၊ သူတစ်ပါး
တွေအတွက်လည်း ဗဟုသုတရအောင် စာမုတေမြင်နေပယ်
ဆိုရင် အကျိုးရှိတာပေါ့ မောင်စာဆိုရ"

"မာပုန်ပေါ့ သမာရယ်၊ ကျွန်တော်လည်း အဲဒီလိုပဲ
ကပ်မြင်မိပါတယ်၊ ဆရာပြောသလို လုပ်ပျံ့မယ်ဆရာ"

"အေး ကောင်းပါလိမ့် မောင်စာဆိုရ"

"ကဲ ဆရာ ကပည့်ကိုခွင့်ပြုပါဦး"

"ကောင်းပါပြီဗျား"

သို့နှင့် ကျွန်ုပ်လည်းဆရာကြီး ဦးဆန်းဝင်း ကြိုဂရုနှင့်
မှတ်စုများအား မှတ်သားလျက် ရေကန်ကြီးဘေးမှ ထွက်ခွာ
လာရပါတော့မလည်း။

မောင်စာဆို(ကျူစု)

မှီခြင်း ။ ။ ဦးကျွန်းရွှေ (တိုင်းရင်းဆေး) ၏ "ကောက်ချည်
ကျန်းမာ အစားအစာ" စာအုပ်မှ ခြိမ်းပါသည်။

မိသားစုနှင့် ထပ်တူဝမ်းနည်းကြောင်း

ဦးငွေထွန်း (၇၂) နှစ်

စာရေးဆရာ စိုးယဉ်ထွန်း (ခ) မောင်ဖြူဖွေး

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်းတွင် ဆောင်းပါးများ ပါဝင်ရေးသားခဲ့သော

စိုးယဉ်ထွန်း (ခ) မောင်ဖြူဖွေး သည်

(၂၁-၈-၂၀၁၈) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားသည့်အတွက်

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း အဖွဲ့သားများမှ

မိသားစုနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ဝမ်းနည်းပါကြောင်း။

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၈)

www.burmeseclassic.com

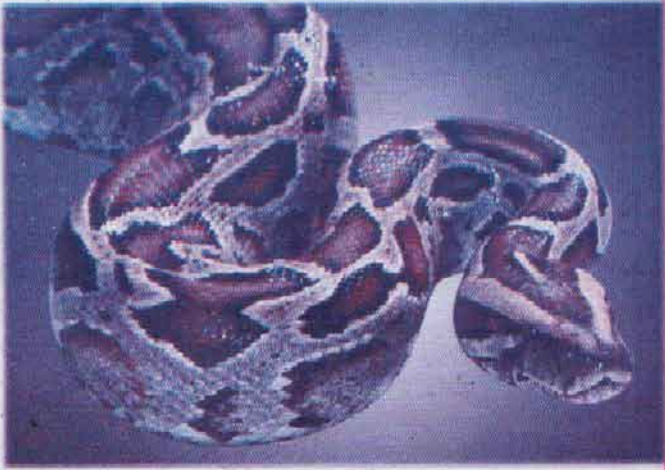
လူသားကမ္ဘာအတွက်
အထူးအကျိုးပြုနိုင်သော

စပါးကြီးမြွေ

သန်းတင်စိုး

တစ်လောက လည်ချောင်း
ကင်ဆာဖြစ်စေပြန်နေသော စိတ်ဆွေ
တစ်ယောက်မှ စပါးကြီးသည်မြွေ
ဟာ ကင်ဆာပျောက်တယ်ပြောလို့
စပါးကြီးမြွေ ရှာဖွေဖမ်းမိပါသို့လာ
၍ မှော်တီအက်ရီ စတာမှဆုံး၊
စာပည့်တစ်ဦးထံ စာရေးပေးပြီး
မှာလိုက်ပါသည်။

တစ်ပတ် ကြာပြီးနောက်
ကျွန်တော်၏ စာပည့် မြွေမရခွဲ
ဖိတ်ခွဲ စပါးကြီးမြွေကို လာပို့ရှာ
သည်။ အပါးချောင်း၊ အညိုချောင်း၊
အနက်ချောင်း အတွက်များစွာ အပြီး
တိုဟုတ်၍ မျက်လုံးကျဉ်းကျဉ်းဖြင့်
အသည်းယားစရာ စကောင်းသော
မြွေကြီးကို ထုတ်ပြလာပါသည်။
အသက်ရှိရက်မြွေမျိုးအား အနီး
ကပ် စော့ရသောအခါ ကြောက်
စိတ်ဖြင့် ကြက်သီးမွေးညင်းယပြီး
မကြည့်ရဲလို့ မုဆိုးဟော့ ဖိတ်ဝဲ
မြန်မြန်ပြန်သည့်ပါဟု ပြောရသည်။
မုဆိုးဟော့ ငွေသုံးသောင်း
စရိတ်ပေးပြီး မြွေသားဟော့ ဟင်း
မျက်စားရန် လူ့ကို စီစဉ်ခိုင်းရပါ
သည်။

ထူးခြားမှုတစ်ခု သိရသည်မှာ စပါးကြီးသည်ခြေသည် တစ်နေရာတည်း၌ အတည်မနေဘဲ ပြောင်းရွှေ့နေတတ်သည်ဟု သိရှိရသည်။ မွန်းမတည့်မီ အချိန်ကာလအတွင်း ခေါင်းပိုင်းတွင် တည်ရှိနေတတ်သည်။ မွန်းလွဲနောက်ပိုင်းတွင် မျက်မှူးအောက်ပိုင်းတွင် တည်ရှိနေတတ်သည်။ မုဆိုးရောက်ချိန် ယင် မွန်းမတည့်မီဖြစ်၍ ချက်မှ ဦးခေါင်းပိုင်းတွင်ရှိသော သည်းခြေဖား၊ ဖျက်ယူရသည်။

စပါးကြီးမြေ့၏ ထူးခြားမှုတစ်ခုမှာ ဝိုက်ခွဲပြီးလျှင် ခေါက်ထောက်နေရသည်။ မြေ့နေရခွဲသည် ပတလီမာတိုင်း ပြန်ပြီးစေရသွားသည်။ ပြန်နေချိန်ဟာ လက်အား မြတ်တွင် ညှပ်သကဲ့သို့ မာရီးမာရီ ဖြစ်ပျက်သွားနိုင်သည်ဟု သိရှိရသည်။

မုဆိုး၏ လုပ်ချက်သည် ဖုံးခြံရသည်။ ပထမဆုံး ယည်းခြေကို ထုတ်ယူရသည်။ အရက်ပြန်နစ်နစ်၌ သည်းခြေကို နေလှန်းရသည်။ မြေ့နေရခွဲကိုချွတ် မာယာမုန့်ကို အချို့ နေလှန်းပြီး အချို့ကို တင်းချက်ရန် စီစဉ်ရသည်။ မုဆိုးသည် သားကောင်ဖမ်းရာတွင်ပင် မဟာလည်မဟုတ်၊ ဟင်းချက်လည်း ခကာင်းသည်။ တစ်ခါမျှ မကြံ့မတော့ အဲဒီနေ့က မုဆိုးအပါအဝင် လူနာနှင့် တိမ်သားဖားလှေပြင် ကျွန်ုပ်တို့ပါ မထလာနိုင်နိုင်နှင့် မြေ့သားဟင်း စားဖူးလိုက်သည်။ ထူးသော အရသာရှိသည်။

မြေကြီးဖောက် မြေတွင်းထဲရှိ တွင်းအောင်းသတ္တဝါတို့၏ အရသာမှာ ယိပ်သည်။ ဝမ်းမီးချက်ပြီးနောက်လည်း ဆိမ်သည်။ ပူသည်။ ထေးတို ခိုင်သည်။ ဝေခသည်။ တွင်းကြီး တွင်းငယ်တို့ကို ခိုင်ခမတ်သည်။ မိုးခိုတို့ ချက်မီးခိုင်၏၊ အဆိပ်ကိုခိုင်၏၊ မျက်စိနှင့်လက်၏၊ အားကို ကျိုးစေ့စိ၏၊ ဉာဏ်ပညာ၊ ဝမ်းမီးတို့ကို ပွားစေ၏။

စပါးကြီးသည်ခြေသည် မြင်းသရိုက်နာနှင့် အလွန် သင့်၏။ မကျက်နိုင်သော စာနာများတွင် စပါးကြီးမြေ့၏ အသား (အခါ သို့မဟုတ် အခြောက်)ကို ကြော်ချက်၍ ရာသီ အလိုက် စားပေးလျှင် ကာလဝမ်းရောဂါများ၊ ကျောက်ညှိုး ရောဂါများ သူငယ်နာများ ပျောက်ကင်းနိုင်သည်ဟု ဆေး ကျမ်းများက ဆိုပါသည်။ ၎င်းအပြင် စပါးကြီးမြေ့သားသည် ဝမ်းခေါင်းအတွင်းရှိ ထိုး၍ ထိုး၍ အောင့်သော ရောဂါများကို လည်း ပျောက်ကင်းသည်ဟု ဆိုပါသည်။

မြန်မာ့ဆေးပညာသမိုင်းတွင် စပါးကြီးသည်ခြေသည် အလွန်တန်ဖိုးရှိ၍ အလွန်ထက်မြက်ကြောင်း လေ့လာသိရှိ ရပါသည်။

သေခါနီးဆဲဆဲ မိန်းမနေသော လူနာများကို စပါးကြီး သည်းခြေဖြင့် ပွတ်လိမ်းပေးပါက စပါးကြီးသည်ခြေ၏ စွမ်းအင်ထူးကြောင့် လျှော့အကြည်နာတ် (ဖိတ်ပသာရဇွင်)ကို ထိုးဖောက်ပြီး စပါးကြီးသည်ခြေ၏ အရသာပေါ်လာပါ သည်။ ထိုမခါ လူနာသည် လှုပ်ရှားလာခြင်း၊ ဘက်ရလာ ခြင်း၊ မြစ်ပေါ်လာသည်အတွက် ဆေးကုမူးမူးဖြစ်နေသော လူနာသည် ဖိတ်ပသာရဇွင် မပျက်စေကြောင်း သိရှိပြီး ဆေးကုသလျှင် ရနိုင်ကြောင်း၊ အသက်ရှင်နိုင်ကြောင်း ခန့် ပန်းသိရှိရပါသည်။

စပါးကြီးသည်ခြေဖား ပျော့ကို ပွတ်လိမ်းပေးသော အခါ လျှော့စာရသာမှာ အလွန်ပိုသက်သောအရသာ ဝံ့ဖား ရသည်။ သည်းခြေ၏ စွမ်းရည်ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ အကြောအမြင်များသို့ ယုံ့နှံ့ပြီး ရောဂါပျောက်ကင်းမှုကို ထိရောက်စေသည်။ အလွန်ပြင်းထန်သောရောဂါကို ကုသ ရာတွင် လျှော့ဖား စပါးကြီးသည်ခြေဖြင့် သူ့ကိုလိမ်းပြီး အကျိုး ကိုကြည့်၍ လူနာအား ကုသပါ။ မကုသင့် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

စပါးကြီးမြေ့သည် မိမိထက် မရွာကိုယ်ကြီးဖားဖားက သိုး၊ မွား၊ ခါးက၊ ခမ္မ၊ ကျွန်ခိုင်၊ တောဝင်၊ ကျားသစ် စသော အကောင်များကို ညှို့အမြင် ညှို့ယူ၍ ရစ်ပတ်ဖမ်းဖား ဖမ်းပြီး များကျိုးကြေသည်အထိ ဖြစ်လျစ်သက်ပြီးမှ အကောင်လိုက် မှိုသည်။

ထူးခြားသည်မှာ စပါးကြီးပင်းခိုက်အတွင်းရှိ အရည် နှင့် အပန်းအမွှားနားသည် ငါးစာကောင်ကို အစာကြေစေသည့် အာနိသင်ရှိသည်ဟု သိရသည်။ ၎င်းစာထားသော သတ္တဝါ ၏ အသွေး၊ အသား၊ သည်းခြေများကို ဖျက်ပိုက်ဖျားစွာ စား သောက်ပြီး စုပေါင်းသိုဖိုးထားသောကြောင့် သည်းခြေများစွာ ၏ အာနိသင်ကြောင့် စပါးကြီးမြေ့၏ သည်းခြေသည် ဆေးပေါင်းသည့် သည်းခြေညှစ်ပေါင်း အစုအဝေးကြောင့် အာနိသင်ထက်မြက်နေသည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ အကောင် ကြီး၊ သေး ပေါ့မှုတည်၍ တစ်နှစ်စာတွင်းအောင်ပြီး အစာ မစားဘဲ နေနိုင်သည်ဟု သိရှိရသည်။

စပါးကြီးမြေ့ကို အများအားဖြင့် အာရုံတိုက်၊ အာဖရိ ကတိုက်၊ ဩစတေးလျတိုက်တို့၌ အများဆုံးတွေ့ရတတ်သည်။ အထူးသဖြင့် အာဖရိကတောအတွင်း၌ ပိုပိုပေါများစွာ တွေ့ ရှိနိုင်သည်။ စပါးကြီးမြေ့သည် သစ်ပင်တက်နိုင်သည့် သာ ကောင်များကို သစ်ပင်များတွင် တွဲလဲခို၍ စောင့်ဆိုင်းရ တတ်သည်။ မြစ်ချောင်းများ၌လည်း ချောင်းမြောင်းတတ်

လှည့်ပန်းပွန်း (အောက်ဘက်က ၂၀၀၀)

သည်။ အာရှတိုက်ရှိ စပိန်အစွေနှင့် စပိန်ကြီးမြေတို့သည် ချေး ငယ်၊ ဝိုင်၊ ဆတ်တို့ကို အကောင်လိုက် ဖျံနိုင်သည်။

စပိန်ကြီးမြေသည် တစ်ခါဥသော် အလုံး တစ်ရာခန့် ဥသည်။ မိခင်မေတ္တာဖြင့် အကောင်ပေါက်သည်။ အမိရင်ခွင်း အတွင်း၌ ဝပ်ယောဇ္ဇိ၊ ဝပ်နေစဉ် အစားစား ဟိုလိုဒီဒီမသွားဘဲ ဝပ်နေသည်။ စပိန်ကြီးမြေ၏ ညက်တမ်းသည် နှစ်သုံးဆယ် နီးပါး ရှည်တတ်သည်။ အကြီးဆုံးအကောင်အထည်အားဖြင့် ပေါင် ၃၀၀ ကျောက်လောက်လေးသော ကိုယ်ထည်ရှိသည်။ စပိန်ကြီးမြေတွင် အဆိပ်မရှိချေ။ အထူးသဖြင့် စပိန်ကြီးမြေ သည် မြစ်ချောင်း၊ အင်းတိုင်း၊ ရွှံ့နွံပေါသော အရပ်ဒေသများ တွင် ကျက်စားတတ်ပါသည်။

စပိန်ကြီးမြေ၏ အသား၊ အဖျံ၊ သည်းခြေ အားလုံး သည် လှသားတို့အတွက် အေးဖက်ရပ်လှသည်။ စပိန်ကြီး ကြီးကောင်လုံးတွင် အသုံးအကျဆုံးနှင့် အဖျံအတန်ဆုံးမှာ စပိန်ကြီး၏ သည်းခြေပင် ဖြစ်ပါသည်။ သမားတို့သည် ဆေး ကုထုံးများတွင် သူနေရာနှင့်သူ အသုံးပြုကြသကဲ့သို့။

ကလေးရောဂါများအတွက်

ကလေးရောဂါများအတွက် ပိုမိုအသုံးဝင်လှသည်။ ကလေးလူနာများ ရင်တက်ခြင်း၊ ချွဲသလိပ်တပ်ခြင်းဖြစ်လျှင် စပိန်ကြီးသည်မြေကို မိခင်နို့ရည်ဖြင့် မဖျက်တိုက်လျှင် မပျောက် ကင်း၏။ သူငယ်နာရောဂါအတွက် စပိန်ကြီးသည်ခြေကို မကြောခနာ ဝှက်ပေးပါက ပျောက်ကင်း၏။ သူငယ်နာ၊ ချွဲတက် ရောဂါ၊ အဟတ်ရောဂါ ဖြစ်နေသူများကို စပိန်ကြီးသည်ခြေ နှင့် လျှာကို ပွတ်ပေးပါ။ ကလေးများ အသိမြှောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ပျ ခြင်း၊ ဖျားခြင်း၊ ငန်းပန်းဖားကြီးခြင်းတို့ဖြစ်လျှင် မိခင်နို့ရည် နှင့် စပိန်ကြီးသည်ခြေကို မဖျက်တိုက်ပါစေ ပျောက်ကင်း၏။

ဆေးအထိစာနိအတွက်ကျမ်းတွင်

ဝက်ဖူးနာ၊ မျက်စိနာ၊ ပိုးနာ၊ အလွန်ပူမယာအနာ၊ သည်းခြေအားကြီးသော ခဝါနာ၊ သလိပ်အားကြီးသော မဝပ်နာ၊ လျှာနာတို့ကို နိုင်၏ဟု မော်ပြထားပါသည်။

ရသေ့ခတ်တုကျမ်းတွင်

ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ ဆံပင်ဖြောင့်ခြင်း၊ ကျွတ်ခြင်း၊ ဝက်ဖူးနာ၊ မျက်စိနာတို့ကို စပိန်ကြီးသည်ခြေဖြင့်ကုသလျှင် ပျောက်ကင်း နိုင်ကြောင်း မော်ပြထားရှိပါသည်။

သမားစင်တုထုံးကျမ်းတွင်

ဆေးနည်း သုံးမျိုးရှိပါသည်။ သူငယ်နာလျှာပွတ်ဆေး တွင် (၁) နွယ်ချို (၂) ပဲစိမ်းနီ (၃) စပိန်ကြီးသည်ခြေ သုံးမျိုး

ဖော်စပ်၍ ဆေးတောင်ပြုလုပ်ထားပြီး သူငယ်နာရောဂါထ သော ကလေးအား ဆေးတောင်ကိုသွေး၍ လျှာပွတ်ပေးက ပျောက်ကင်း၏။

မတာသောမသီရဆေးကြီးတွင်

သည်ခြေအားကြီး၍ နှလုံးဆူ၊ နှလုံးပူ၊ ထိတ်လန့်သူ များအတွက် ဆေးအမည်ပေါင်း (၃၀)ရှိရာ ၎င်းတွင် စပိန်ကြီး သည်းခြေ ပါဝင်၏။ စပိန်ကြီးသည်ခြေ၏ ကုစာသည် ဆေး ပညာအတွက် အကျိုးကြီးလှပါ၏။

စပိန်ကြီးသည်ခြေသည် ရသေ့ခတ်ရည်ကို အလွယ် တကူ ကြေကျက်စေနိုင်သဖြင့် ရသေ့ခတ်ချို၊ လွင်းသော ရောဂါမှန်သမျှကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

စပိန်ကြီးသည်ခြေသည် ကုမရနိုင်သော မျက်စိနာ များ၊ မျက်လုံးတွင် ကိမ်စွဲမြေနေခြင်း၊ မျက်ခမ်းခပ်ရောဂါ တို့ကို စပိန်ကြီးသည်ခြေနှင့် ရေသန့်သန့်တို့ကိုရောစပ်၍ ကွင်းပေးခြင်း၊ မျက်စဉ်ခတ်ပေးခြင်းတို့ ဖြစ်လျှင်ပါက မျက်စိ ရောဂါနှင့် ထိခိုက်ပူဖက်ရာများ ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

စပိန်ကြီးသည်ခြေသည် သန့်စင်ပေးခြင်း၊ ဖိယပ်၊ ဖိယွင်း၊ အပူဖိယပ်၊ သွေးကြွင်းနာ၊ မနိုင်သော ဝမ်းဗီး၊ နိုင် သော ဝမ်းဗီး၊ အစာပျက်စေသော ဝမ်းဗီး၊ စမြှမ်းစိသောဝမ်း နှိသူများကို သွေး၍ ခရုနှင့်ဆေးရပ်ပြီး ကိုက်ကျွေးလျှင် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

သို့အတွင်း လူပျိုအရွယ်အတွက် ဘောထံ ကောင်ထံ ရွှံ့နွံတိုင်ထဲတွင် နေထိုင်သော ကွမ်းအောင်းအတွက်မျိုး ခြေ အမျိုးကစားထုံး၊ တစ်ဖန် ဆေးဖြစ်ပါခြင်း အကျိုးပြုနိုင်သော စပိန်ကြီးပျဉ်၏ အသား၊ အဖျံ၊ သည်းခြေတို့သည် အရွမ်း ကက်မြက်လှပါသည်။ မိတ်ဆွေထပ်ပေးသော အကုစာညီ ငှတောင်းခြင်းကြောင့် စပိန်ကြီးသည်ခြေပေးကြောင်း၊ စပိန်ကြီး မြေပေးကြောင်းကို ရှာမရအရသာကပ်ပြုပြီး လူသားတို့ အတွက် အကျိုးရှိ အသုံးပြုနိုင်ရန် မော်ပြအပ်ပါသည်။

သန့်စင်ခြင်း

ကျမ်းကိုးစာရင်း

- (၁) ဥဗ္ဗာမကာရန သင်္ဂဟကျမ်း
- (၂) ဆေးအာဂီဇာနိကျမ်း
- (၃) ရသေ့မတုကျမ်း
- (၄) သမားစင်တုထုံးကျမ်း
- (၅) ဘကြည်ဝမ်းဗီး မှတ်။

မာရီလိုင်မွန်ရိုနှင့် ကျန်းမာခြင်း

၆ ဒါက်တာနိုက်တင်ဂေးလ်

စက္ကန့်နှင့်အမျှ၊ မိနစ်နှင့်အမျှ၊ နာရီတိုင်း၊ အချိန်တိုင်းမှာ ကျွန်မ၏ဦးခေါင်းထဲမှာ အကူမဲ့လျှင်စီးလှိုင်းများ ပြာထွက်နေပါသည်။ မိန်းမသားအားလုံး၊ ယောက်ျားများအားလုံး၊ လူသားတိုင်း၏ ဦးခေါင်းခွံထဲမှ အကူမဲ့လျှင်စီးလှိုင်းများ ပြာထွက်နေကြသည်။ ထိုလှိုင်းများ ထိခတ်မိကြ၏။ ထိုလှိုင်းများ ငြိတ်ယွမ်းသွားကြသည်။ တချို့လှိုင်းများ စိုးတိုက်လွင့်စဉ် ကုန်၏။ ပြာထွက်ဆဲ အကူမဲ့လျှင်စီးလှိုင်းထဲမှာ ကျွန်မဖတ်ခဲ့ဖူးသော "ဂျွန်လ၏ မိုးရေများ" ကဗျာစာအုပ်မှ ကဗျာလေးတစ်ပုဒ် မှော့ပါလာသည်။ ကဗျာဆရာမှာ ဦးသုခမိန့်လှိုင်ဖြစ်ပြီး ကဗျာခေါင်းစဉ်ကား "မာရီလင်မွန်မိုးသို့ တမ်းချင်း" ဖြစ်သည်။

'ဆင်းစဲခြင်းက ဂုက္ခ' တဲ့
နီလာရောင် ရေမျိုးရမ်း
'ပဲရစ်' ရေဖျန်းဖျန်းထားသော ပန်းခြံ
မရမ်းရောင် ရှမ်းပိန်း၊ ရေခဲခဲမီး 'မာကန်'
ရင့်မြည်ရောင် ခရစ်သေတ္တာတို့ကြားမှာ
ကဆိပ်သောက် သေဆုံးသွားသော
ဟောလီးရုပ်၏ ကြယ်ပွင့်အပြာ
ကို မာရီလင်မွန်မိုး
'ချမ်းသာခြင်းမှာ ဘာဂုက္ခများ ခက္က ခဲသက်' တဲ့။

ဆင်းစဲခြင်းမှာ ဂုက္ခဖြစ်၏။ ချမ်းသာခြင်းမှာလည်း ဂုက္ခတရား မှီသည်။ လူသားတို့၏ ဘဝတစ်ခု ရှင်သန်နေဖို့အတွက် ကျန်းမာခြင်းသည် အဓိကလိုအပ်ချက် ဖြစ်သည်။ မပျက်ကောင်း။

ဘဝဦးကုန် ဖွဲ့ပွင့်နေသည့် မန်းဟစ်ပွင့်လို ဟစ်ပန္နတား၏ ဖာပြဲရွှင်နိုင်ဆုံး ဝတ္ထုရေးတစ်ခုကို မေ့မော့ကံမေးလို့ မရနိုင်ပါ။

ရခိုင်နယ်လှိုက်အော့ပွင့် ကမ်းတခြင်း၊ ဂမ်းနည်း ဆဲဗြဲကွဲခြင်းနှင့် နားလည်နိုင်ခြင်းများကို ခေါက်ဇွဲချိတ်ပြီး လက်ကိုင်ကိုင်ကံမှာ ခေတ္တကသာလမ်းဆည်းထားရစ်ခဲ့ပြီးသည့်နေ့သက်မှာပီလက်တံများကို သဏ္ဍာန်များ ဖက်တွယ်လိုက်ပါရပေပြီ။ မည်။

ပြဿနာ (PROBLEM) ကန်ခြစ်မှု ခြေနှင်းခြင်းထက် ပြုစုမင် ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းအားဖြင့် ခရောက်ဆက်တွဲ (COMPLICATION) အဖြစ် ရင်ဆိုင်လာရမည့် ခပ်နာဆုံးရှုံးမှုများက ပစ္စာအားဖြင့် ထိခိုက်ပွန်းစွပ်ရမည့် ငွေကြေး၊ အချိန်၊ လုပ်အား၊ ခွန်အား စသည်တို့ ခေလျာပါးသက်သာစေနိုင်

မည်ဖြစ်၍လည်း ကျွန်မတို့မှာ ကာကွယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အလေးထား လုပ်ဆောင်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကျန်းမာခြင်းဟူသည် အနာရောဂါများ ကင်းရှင်း၍ ကာယသုခ၊ စိတ္တသုခ၊ လူမှုသုခ စသည့် သုခသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံခြင်းဟု ယူဆထားကြပါသည်။ ကျန်းမာနေခိုက်တွင် ပညာ၊ ကြင်ယာ၊ ဥစ္စာ ရှာမည်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုမည်။ အနေအထိုင်၊ အသွားအလာ၊ အစားအသောက် ဆင်ခြင်ကြမည်။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥစ္စာ၊ အာဟာရ သင့်တော်မှုတအောင်နေမည်။

မကျန်းမာလာပါက ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းသွား၍ ဆရာဝန်၊ ဆရာမ ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းများနှင့်ပြသ၊ ဆေးကုသမှုခံယူရမည်။ ထို့ကြောင့် "ကျန်းမာရေး" ဟူသည် ကျန်းမာရေးဌာန၊ ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းများ၏ အလုပ်သာဖြစ်သည်ဟု အစဉ်အလာအရ သတ်မှတ်ယူကြည့်မိကြသည်က များပါသည်။ ယခုအခါ ထိုအစဉ်အလာ၊ ထိုသတ်မှတ်ချက်သည် မမှန်ကန်တော့။ ပူးယင်းနေပုံနဲ့ သိလာကြပါပြီ။

- (က) လူတစ်ဦး ကျန်းမာစွာအတွက် အခြေခံအားဖြင့် မှီနှင့်ထားသည့် အရာများ၊
- (ခ) လူကျန်းမာမှုကို အဆုံးအဖြတ်ပြုနိုင်သော အရာများကို သိထားဖို့ လိုအပ်လာပါသည်။

လူတစ်ဦးကျန်းမာစွာအတွက် အခြေခံအားဖြင့် မှီနှင့်ထားသင့်သော အရာများမှာ -

- (၁) ငြိမ်းချမ်းခြင်း (လုံခြုံမှု)
- (၂) နားညိုရာ (ဖိစီး မှေးယောင်မရှိ)
- (၃) ပညာရေး
- (၄) စားစေရရှိကွာ
- (၅) ဝင်ငွေ
- (၆) တည်ငြိမ်သော ဆက်ဆံမှု
- (၇) ငွေရည်ပုံပုံနဲ့ တည်တံ့နေသော အချင်းတခြမ်း၊ သယ်ဇာတများ
- (၈) တရားမျှတမှု
- (၉) သားကုန်မှုစိတ်ခြင်း ကိုဖြစ်လာစေရုံ သဘောတူလက်ခံ

- (၁) လုံခြုံရေး
- (၂) အခြေခံအားဖြင့် (မြို့ရွာခြံစံထွန်း)
- (၃) မားရေးစုံကွာ (ဖိုက်ပျိုး၊ ငွေပြန်စေ)
- (၄) ရေအရင်းအမြစ်
- (၅) စွမ်းအင်

- (၆) စက်မလုပ်ငန်း
- (၇) ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ မာတုပစ္စည်းများ
- (၈) ကုန်သွယ်မှု
- (၉) ဆက်သွယ်ရေး
- (၁၀) ဝေပာစုခပ် အခြေပြင်းအလုပ်

(ရာထီဥက္ကဋ္ဌ၊ စာရေးဆရာ၊ ကမ္ဘာ့ဦးစီး၊ ပုဂံလောက၊ သဘာဝပညာ၊ အာရှတိုက်၊ ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့၊ သူတော် သာဓုပြုသူတို့အားစာမူ ဖွဲ့စည်းလုပ်ငန်းပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့တစ်တွေ ကျန်းမာစွာ ရှင်သန်နေ နိုင်ဖို့ဆိုလျှင်-

(က) လူ့လိုအပ်ချက်

(ခ) ပတ်ဝန်းကျင်အနေအထား

ဟူ၍ တစ်ကမ္ဘာ့ချက် နှစ်ချက်ကို အလေးထားရမည် မဟုတ်ပါလား။

ထို့အတွက် လူ့လိုအပ်ချက်၊ လူသားတစ်ဦးမှာ-
စားဝတ်နေရေး မူလရန် လိုအပ်သည်။
လူလူချင်း စာနာထောက်ထားရပါမည်။
စောနစ်နှိုးမြှို့၊ ကြွယ်ဝသန့်ရှင်းစွမ်းပါးသူ ကွာဟချက် နည်းပါးနေလျှင် ခါးသည်မူကွဲ ပျောက်ကွယ်သွားလေမည်။
တစ်ကိုယ်ရေး သန့်ရှင်းမှု ရှိရမည်။

ဤလိုအပ်ချက်တို့အား တစ်မနက်၊ တစ်မျက်တည်း ကိစ္စမဟုတ်ဘဲ တစ်သက်တာ၊ တစ်ဘဝဟာ အမေ့ကိစ္စပင်။ လိုအပ်ချက်တွေ ပြည့်စုံဖို့ တစ်ဦးချင်း ကျင့်ကြံကြိုးစားဖို့ လိုအပ်နေသလို တစ်ပါးစားလုံး လိုက်နာ အားထုတ်လုပ်ပါ သည်။ တစ်ရပ်ကွက်လုံး ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်သကဲ့ သို့ တစ်ခြံလုံး၊ တစ်နယ်လုံး၊ တစ်နိုင်ငံလုံး၊ တစ်မျိုးသားလုံး ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်သင့်သည် မဟုတ်ပါလားရှင်။ သို့မှသာ အနာရောဂါကင်းရှင်းပြီး ကံယသုခ၊ စိတ္တသုခ၊ လူမှုသုခ တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဆိုသော "ကျန်းမာခြင်း"ကို ချမ်းသာစွာ ခံစားကြရမှာ အသေအချာပင် ဖြစ်သည်။

ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တာဝန်ယူရ သော ကိုယ်တိုင်အရေးကိစ္စ ဖြစ်သလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာ ရေးဌာနအပါအဝင် ဌာနတိုင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတိုင်းနှင့် သက် ဆိုင်သော အလုပ်တာဝန်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

လူသားတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ-
သာယာသန့်ရှင်းနေသင့်သည် မဟုတ်လား။
ကြွက်၊ ခြင်၊ ယင် ကင်းရှင်းနေရပါမည်။

အပိုက်သမိုက်၊ အညစ်အကြေး စနစ်ကမ္ဘာ့ သိမ်း ကည်း၊ သယ်ယူ စွန့်ပစ်နိုင်စွမ်း စနစ်ရှိရမည်။
-မြေထု၊ ရေထု၊ လေထု သန့်ရှင်းလို့ပါသည်။
စိတ်ကသိကအောက်ဖြစ်စေသော အနစ်အသက်၊ အဖွဲ့ အဖွဲ့၊ အဖွဲ့အဖွဲ့အဖွဲ့ ကင်းရှင်းမည်။
ဘေးကင်း လုံခြုံနေရမည်။
ငြိမ်းချမ်းစွာ အတတ်ပညာဆည်းပူးနိုင်သော နေရာ ဌာနများ ရှိရမည်။

လွယ်ကူချောမွေ့သော ဆက်သွယ်ရေးစနစ် ကိုအပ် ပါသည်။

ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုပေးရာ ဌာနများ အရန် သင့် ရှိနေရပါမည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းမွန်မှု မန့်ယိုးနိုင်ဖို့အတွက် တစ်ဦးချင်း၊ တစ်ပိသားစုချင်းမှ အစပြုကာ သက်ဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်သူများ၊ သက်ဆိုင်ရာဌာန၊ အဖွဲ့အစည်း၊ အသင်း များက ပူးပေါင်းပါဝင် ဆောင်ရွက်ကြရမည် လုပ်ငန်းများ ဖြစ်ပါသည်။ သို့မှသာ အနာရောဂါကင်းစင်ပြီး ကာယသုခ၊ စိတ္တသုခ၊ လူမှုသုခတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဟူသော 'ကျန်းမာခြင်း'ကို ချမ်းသာစွာ ခံစားနိုင်ကြမည် မဟုတ်ပါလား။

အမှန်စင်စစ်၊ ကျန်းမာရေးတွင် တစ်ကိုယ်ကောင်း ကြံ၍ မရပေကောင်းပေ။ ကူးစက်ရောဂါဖြစ်ပွားမှုမှာ မမြင်နိုင် သော ရောဂါ၏ ပျံ့နှံ့မှုသည် လူပုဂ္ဂိုလ်ကို ရွေးချယ်မနေပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်ညစ်ညမ်းမှုသည် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို ကွက်၍ ထိခိုက်မှုမပေးဘဲ အားလုံးကို ပေးမည်ဖြစ်ပါသည်။

လေထု၊ ရေထု ညစ်ညမ်းမှုသည် မည်သူ့ကိုမှ မပျောက် ထိခိုက်နစ်နာစေသော၊ မည်သူ့မဆို ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ဖို့သာ ပြဿနာဖြစ်လေသည်။ ထို့အတွက် ကျန်းမာရေးပြဿနာ များသည် စုပေါင်းဖြေရှင်းကြရန် လိုအပ်ပါသည်။

လူ့ပြုသန့်မှုစွမ်း (အောက်တိုဘာ ၂၀၀၈)

ဝိုင်းကြီးချစ်စံနစ် ဆိုသည်ကို မြန်မာ့ကျေးလက် တောင်သူဦးကြီးများက ပိုမိုသိနားလည်ကြပါလိမ့်မည်။ "ဝိုင်းကြီးချစ်စံနစ်" ဆိုသည် လုပ်ငန်းပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ရာတွင် စုပေါင်းတာဝန်ယူ အကောင်အထည်စော်ကြသော စနစ်ဟုတ်လား။

ဝိုင်းကြီးချစ်စံနစ်မှာ တစ်ဦးချစ်၏ အသီး၊ ခံယူချက်၊ ပါဝင်လုပ်ဆောင် တာဝန်ယူမှုများအပေါ် အခြေခံနေပြန်ပါသည်။ လူထုကိုအခြေပြုသော ကျန်းမာရေးစီမံချက် တစ်ရပ် ရေးဆွဲရာတွင် လူမှုရေး၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ လက်တွေ့ကျမှု၊ သိပ္ပံနည်းကျမှု စသည့်အခြေခံပုံ လေးရပ်နှင့် ဆန့်ကျင်မှု ရှိမနေစေဖို့ သတိထားရပါမည်။

ကျန်းမာရေး စီမံချက်တစ်ခု ပြည့်စုံအောင်ဖြစ်စေရေးအတွက် ဆိုလျှင် -

- (၁) တစ်ဦးချင်း၊
- (၂) မိသားစုပေးလိုက်၊
- (၃) ဒေသခံပုဂ္ဂိုလ်၊ အဖွဲ့အစည်းအလိုက်၊ ရွာလုံးကျွတ်၊ ကန်မြို့လုံး ပါဝင်ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် အထူးတကြီး လိုအပ်ပါသည်။

ထို့အတွက်လည်း ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးလိုသောစိတ်၊ ကိုယ့်အသိစိတ်နှင့် အားလုံးအတွက် အောင်မြင်အောင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြမှသာ ကျန်းမာမှုနှင့်ပြည့်ဝသော မြို့ရွာများ ပြန်ပွားသွားမည်ဖြစ်ပေသည်။

"ရေများရေနိုင်၊ မီးများမီးနိုင်" ဆိုသလို ကျန်းမာခြင်း ဆိုသော သုတရားက ကြီးမားပြန်ပွားလာသောအခါ ဒုက္ခတရားဟူသည် သေးငယ်ပျောက်ကွယ်သွားမှာ မလွဲပါ။

ချမ်းသာခြင်းက အိမ်ရှေ့ကံခမ်းမကြီးမှ တိုးဝင်လာလျှင် ဒုက္ခတရားတို့မှာ နောက်အပေါက်မှ ပြေးဆင်းကြွရတော့မှာပဲ မဟုတ်ပါလား။

ကျွန်မတို့အားလုံး ဒုက္ခဆင်းရဲများကို ဖယ်ရှားပစ်နိုင်ဖို့ အတွက် ကျန်းမာခြင်းကို တက်အားသန္ဓေ ဖမ်းဆုပ်အရသူ ကြပါမို့လားရှင်။

နုလင်းစိတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းကြပါစေ။

ဒေါက်တာနိုက်တင်ဂျယ်

အင်းဂလိုင်းဘိုးဘိုးကြီးနန်း အကြားအမြင်ဆရာမကြီး ဒေါ်ကြည်ကြည်မိုး

စီးပွားရေးတွေ နိမ့်ကျနေသလား။ ငွေကိုစွဲ အကတ်ကပ်ပြဲ မနေသလား။ လုပ်ငန်းကိစ္စ လွဲခဲ့ချင်နေသလား။ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေချင်တာလား။ အိမ်ကယောကျ်ား ပြေလှမ်းဖွားနေပြီလား။ ပစ္စည်းပျောက်၊ မှင့်မပျောက်၊ ရွှေ့ပျောက်နေပြီလား။ အစိုက်အခံတွေ ဖယ်ယူနေလား။ ချောရေးဆိုရေးတွေ အောင်မြင်ချင်တာလား။ အလုပ် အမြန်ရလိုတာလား။ ကျန်းမာရေးတွေ ညံ့နေလို့လား။ မိတ္တူကိစ္စတွေ နိမ့်နေတာတွေ ပြင်ဖို့၊ ဝက်ဆန်တာတွေ ပွင့်ဖို့၊ ခက်နေတာတွေ လွယ်ဖို့ ဆရာမကြီးနဲ့ မွေးနေ့ဖို့ အချိန်တန်ပြီ။

မဟာမင်းတည်ရာ ၊ အောင်မြင်သာယာစေတီတော် တနင်္ဂနွေမဟာပိုင် အင်းဂလိုင်းဘိုးဘိုးကြီးနန်း လမ်းညွှန် ၊ ၂၀၀၀၊ ၀၂၅၊ ၀၂၈၊ ၀၈၆၊ ၇၇၃၊ ၉၆ ကားများစီး၍ နံ့ရွှေမှတ်တိုင် ဆင်းပါ။

ဝဲ ဝိတိဂုဂ်မဂ္ဂိ) ပယောဂ အထူးကုပါသည်။

ရှေ့ဖြစ်ဟော မာတ်ဆင် မာတ်မိုက် ယတြာ စာထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။ လှိုင်သာယာပြန့်ပွား ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း - ၀၉-၂၆၁၀၀၇၀၊ ၀၉-၇၇၀၆၂၅၇၇

ရွှေပြည်သစ်ပင် ဆေးပင်တင်

သမားတော်ကြီး ခေါက်တာသက်ဆွေ

သဘောဝိမုဉ္ဇိုးပင်

သဘောဝိမုဉ္ဇိုးပင်များသည် ဟင်္ဂလိပ်မျိုးဖြစ်ပြီး ယခု နှစ်ရာအထိပင်များတွင် ပါဝင်၏။ အမြင့်ပေ နှစ်ပေကျော် ခန့်မြင့်၏။ ပင်လုံး သေးငယ်၏။ အခက်များ ဖြာထွက်ကြ၏။

ပင်စည်နှင့် မွှက်ဖွဲ့ထဲမှာ မရနိုးရောင်ဖြစ်၏။ မွှက်ဆိုင် ထွက်၍ ထပ်ခိုင်း၏။ ရွက်အရပ်ပြား ရနာရပျံ၍ မွှက်ပကြာ များ ပါရှိ၏။ အပွင့်များသည် အဖြူရောင်နှင့် အညိုရောင် နှစ်မျိုးရှိ၏။ ပွင့်ဖတ် ငါးဖတ် ပါရှိ၏။ အညိုရောင်ကိုသာ အသုံးပြုသူ များ၏။ မြန်မာပြည်နေရာအနှံ့အပြား အလှေကျ ပေါက်၏။ ဆေးပင်တွင် ပဉ္စငါးပင်စလုံး အသုံးပြုကြ၏။ အသီးများသည် သီးတောင့်ရှည်ဖြစ်ပြီး အစေ့များ ပါရှိ၏။

သဘောဝိမုဉ္ဇိုးပင်၏ အကျိုးသွားအာနိသင်များမှာ ဝမ်းမီးကို တောက်စေ၏။ အဆိပ်ကို ပြယ်စေ၏။ ဆီးရောဂါ များ ပျောက်ကင်း၏။ မီးယပ်ရောဂါကို နိုင်၏။ အမြစ်နုများ သည် ကားကို ဖြစ်စေ၏။ လူကို ဝမ်းစေတတ်၏။

ဆေးပင်တွင် အသုံးပြုပုံများ

၁။ ဆီးချိုရောဂါနှင့်အညီ ပဉ္စငါးပင်စလုံး နေ့စဉ် ပြုတ် သောက်ပါက ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

- ၂။ အမျိုးသမီးများ မီးယပ်ဆွေးလွန်ရောဂါ ဖြစ်ပါက အမွှက်ကို စင်ကြယ်စွာဆေး၍ ရေနှင့်စိပ်သောက်ကာ ပျောက်၏။
- ၃။ ဆီးပျ၊ ဆီးနည်း၊ ဆီးတောင့်ရောဂါဖြစ်လျှင် အရွတ် သတ္တရည် နှစ်ကျပ်သား ဆားအနည်းငယ် ထည့် သောက်ကာ ပျောက်၏။
- ၄။ ဝမ်းဗော၊ ဝမ်းရောင်၊ ဝမ်းကိုက် ဖြစ်ပါက ပဉ္စငါးပင် ပြုတ်ရည်ကို တစ်ခန့် သုံးကျပ်သားနှင့် နှစ်ကြိမ် သောက်ပေးကာ ပျောက်ကင်း၏။
- ၅။ အဆိပ်သင့်ရောဂါများအတွက် အရွက်သတ္တရည်ကို ခုခပ်ကျပ်သားနှင့် သောက်ပြီး ကိုက်ခံရသောနေရာကို အရွက်ထိုရေ ကုပေးပါက ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

သနပ်ခါးပင်

သနပ်ခါးပင်များသည် ရှောက်ပင်မျိုးနွယ်တွင်ပါဝင်ပြီး မြန်မာအမည် သနပ်ခါးပင်ဟု ခေါ်သည်။ ပင်လက်မျိုးဖြစ်ပြီး အမြင့်ပေ ၃၀ လက်မထိ ရှိသည်။ ပင်စည်နှင့် အကိုင်းအခက် များတွင် ချွန်ထက်သော ဆူးများပါရှိသည်။

အပင်နှင့် အပွေးပေးပြီး အပင်ကြီးလာသောအခါ အပွေးများထူလာသည်။ အဝါရောင်များ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ရွှေဝါရောင်သနပ်ခါးဟု တင်စားခေါ်ဆိုကြ၏။

အရွက်များ ရွက်လွှထွက်ကြသည်။ ရွက် နှစ်စုံမှ သုံးစုံအထိရှိသည်။ အပွင့်လေးများ သေးငယ်၍ အဝါရောင်

သပြေဝန်ဆောင် (အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၀) ၂၃၆

မြစ်သည်။ အသီးများသည် အပြွတ်လိုက်သီး၏။ ချဉ်၏။ အဝါနုရောင် အစေ့ကလေးများ ပါရှိသည်။ အမြစ်များသည် အပွေး အခေါက်များ ပါရှိပြီး ပင်စည်အခေါက်ထက် ပို၍ ဝါသည်။ ပခုက္ကူ မြိုင်၊ မြင်းခြံ၊ မလိုင်၊ ရွှေဘို၊ မုံရွာ စသည့် မြို့နယ်များတွင် ပို၍ဖြစ်ထွန်းသည်။ မြိုင်သနပ်ခါးနှင့် ရွှေဘို သနပ်ခါးတို့သည် နံမည်ကြီး၍ ဈေးကွက်ဝင်သည်။

မြန်မာအေးကျမ်းများ အလိုအရ သနပ်ခါး၏ အကျိုး သွားအာနိသင်မှာ ပူ၏။ ခါး၏။ ချဉ်၏။ သွေးကို ကြစေတတ် ၏။ ငန်း၊ ခန်းကို နိုင်၏။ အပူနာ၊ အအေးနာ နှစ်မျိုးလုံး သုံး နိုင်၏။ ဆေးဖက်တွင် အရွက်၊ အသီး၊ အမြစ်တို့ကို သုံးကြ၏။

ဆေးဖက်တွင် အသုံးပြုပုံများ

- ၁။ အနာကြီးရောဂါသည်များစား အရွက်ကို ခြက်ပြီး ခရုမျိုးပေးရ၏။ ဓမ္မာလည်း စောင်းပေးမျှပြီး ၎င်း ခြက်ရည်ကိုရသောက်ပေးပါက ယက်သာပျောက်ကင်း ပေပါသည်။ ဝက်စူးမြန်မာရောဂါကိုလည်း တိုက်ပေးရ ၏။
- ၂။ ကိုယ်ပစာ ကိုယ်ရောင်ရောဂါများအတွက် အရွက်ကို အပြောက်လှန်း အပူနီပြုပြီးလျှင် ၎င်းအပူနီ နှစ်ကျပ် သားကို ခရုတစ်စုံရွက်ဖြင့် ပေးပတ်ပေး ပျောက်၏။
- ၃။ မီးယပ်ရောဂါသည်များ သနပ်ခါးမြစ်ကို နှစ်ခွက်ဖြင့် ဓမ္မာလီလီပေး သွေးသားပူနိုင်၏။
- ၄။ ချွေးထိပ်၊ ကပ်ဆိပ်တက်ပေသီ သနပ်ခါးမြစ်ပူနီ၊ ငါးကျပ်သား၊ ပန်းနုပွင့်၊ ငါးကျပ်သားကို ပျားရည် သုံးကျပ်သားဖြင့်ပူရည်သောက်က ပျောက်ကင်း၏။
- ၅။ အစာအဆိပ်သက်သော၊ သနပ်ခါးမြစ်ပူနီ၊ ပျားရည်၊ ယကြားရောသောက်က ပျောက်ကင်း၏။

ဟင်းခူနုပင် ဆူးပေါက်ပင်

ဟင်းခူနုပင် ဆူးပေါက်ပင်သည် ဟင်းခူနုနယ်မျိုးရင်းမှ လာပြီး မြန်မာဒေသတစ်ခုလုံး အပင်ပါသည်။ အင်္ဂလိပ်လို Pricklymananth ဖြစ်ပါသည်။

ဟင်းခူနုပင်ဆူးပေါက်ပင်သည် အပင်ငယ်မျိုးဖြစ်ပြီး ဆူးပါရှိ၏။ အပင်၏အမြင့်မှာ ပါးစေ့ပေကျော်အထိ မြင့်သည်ကို ရော့ရ၏။ ပင်စည်နှင့်အပေါင်းအဖူးတွင် ပြောင်းကလေးများ ပါရှိ၏။ အကိုင်းကြားများမှ ဆူးများထွက်ရှိပြီး ဟပတောသော ဆူးများဖြစ်၍ များလျှင် အတော်နာသည်။ အရွက်များမှာ

ရွက်လွှဲထွက်ပြီး ကိုင်းအညာရှည်သည်။ အမွှက်စိမ်းဖြစ်ပြီး နူးညံ့သည်။ တစ်လက်ဆွဲနဲ့ သံလက်မကျော်အထိ ရှိ၏။ ရွက် ပြောင်းနုဖက် ခြာထွက်၏။ ပွင့်ညာမပါသော ပန်းများပွင့် ယည်။ အပွင့်များသည် စာဖြူပေါ်တွင် အစိမ်းရောင်သန်း သည်။ မိုးဦးကျစတွင် ပွင့်ကြသည်။

မြန်မာပြည် ဓာသအနှံအပြားတွင် ပေါက်ရောက်ပြီး အလှေကျပေါက်သော အပင်များဖြစ်သည်။ ပစ္စင်းပါးစလုံး အပွားပြုနိုင်ပါသည်။

မြန်မာအေးကျမ်းများ အလိုအရ အကျိုးအာနိသင်ကို ဖော်ပြရမည် ဟင်းခူနုပင်ပေါက်သည် အအေး၏။ ဆီးဝမ်းကို ရှင်စေ၏။ နှုတ်ကို ပြန်စေ၏။ အားကို ဖြစ်စေ၏။ ဒို့ရည်ကို ပွားများစေ၏။ သားစိမ်းကို အားပေး၏။ သားစိမ်း တိုက်မိ ခြင်းကို ပျောက်ကင်း၏။ အဆိပ်ကို ပယ်ဖျောက်ပေး၏။ ဓမ္မာလီမီးခြင်းကို ပယ်၏။

ရင်တွင်း၌ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း ထီးအစာပင်ခြင်းပျို့ကို ပျောက်ကင်းနိုင်၏။ မီးယပ်လှန်ခြင်းကိုလည်း ပျောက်ကင်း နိုင်သော ပုတ်ယတ္တိရှိ၏။

ဆေးဖက်တွင် အသုံးပြုပုံများ

- ၁။ မြွေထိပ်၊ ကပ်ဆိပ် တက်ပစာ ပစ္စင်းပါး သား ကို သုံးကျပ်သားအနှံ့ကို ငါးစခွက်ခြင်း အပေး ပါက အဆိပ်များကျ၍ ပျောက်ကင်းပါသည်။

- ၂။ ကိုယ်ဝန်ပျက်မည့် အခြေအနေဖြစ်ပါက ပစ္စည်းပါး ၁၀ ဂရမ်သာ အကုန်ကျပြီး ကပ်ရေ သုံးကျပ်သာခန့် ရစ်ကြိမ် ဆိုက်ဝေးခြင်းဖြင့် ကိုယ်ဝန်ပြုစေပါသည်။
- ၃။ နှာခေါင်းသွေးလျှော့ပေးကိ အရွက်သတ္တုရည်ကို နှာခေါင်းမှစပြီး အပေါ်သို့ လိမ်းတင်ပေးခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းစေပါ။
- ၄။ သီးကျင်း၊ မီးဖာကပ်၊ မီးကျောက်ထည်ပျော့ပါများ ဖြစ်ပါက ဟင်းနုနယ်ဆွေးပေါက်အရွက် ဟင်းချက်စားပါက ယုံရိုက်အကွင်း ကျောက်များကျပြီး ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။
- ၅။ ကင်းထိုက်၍ အဆိပ်တက်သော် ယုဒြစ်ရွှေ၊ လိမ်းက ပျောက်၏။
- ၆။ အရွက်သတ္တုရည် နှစ်ဂရမ်သာ၊ ပျားရည်တစ်ကျပ်သာ၊ ရေရေဘက်ပါက မီးလောင်သွေးလွန်ခြင်း၊ အဖြူဆင်းခြင်း၊ သွေးယန်ခြင်းများ ရောက်၏။
- ၇။ အကြောကင်း၊ အကြောတတ် ရောဂါများအတွက် အမြစ်ကိုကြိတ်၍ အပျဉ်လိမ်းပေးပြီး စုံပိတ်ဖားက ပျောက်၏။ ဟင်းနုနယ်ဆွေးပေါက်အား လိုအပ်သလို အလုံးဖြုတ်ရန် ရေးသားလိုက်ပါသည်။

မြေမှာတို့ကိုလည်း နိုင်၏။ နှာကုတ်ကိုကပ်ခြင်း၊ ထိုးဖောက်ခြင်း၊ ရောင်ရမ်းခြင်း၊ နှုန့်ဖူးပျော့ပျော့ဖြင့် ရေခဲဆိပ်သွင်းများကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

မအေးဖက်တွင် အသုံးပြုပုံများ

- ၁။ ဖောင်မဲညို (သို့) အကောင်မဲဖြူ အမှုန့်နှင့် ကူထပ်ရမှ ပီပူနို့ကိုကို ရောကိုက်ပါက ခြေဆိပ်ပြုပေး၏။
- ၂။ အောင်မဲဖြူရွက်ကို ကြိတ်ပြီး ခူနုဟို အညှင်းပေးက ပျောက်၏။
- ၃။ ဖောင်မဲညို၊ ဖောင်မဲဖြူရွက်ကို ရေလှော်၍ အမှုန့်ပြုပြီး တိုက်က ရေပျဉ်းရောဂါ၊ အသည်းကြီးရောဂါ၊ သရက်ရွက်ကြီးရောဂါများ ပျောက်၏။
- ၄။ အောင်မဲညိုအမြစ်ကိုကြိတ်၍ အရည်ညစ်ပြီး နွားနို့ဖြင့်ရော၍ သောဏ်က ချောင်းဆိုးရင်ကပ်ပျောက်၏။
- ၅။ အပွင့်ကို နွားနို့ဖြင့်ရောကြိတ်ပြီး မျက်စိကိုဆုံးပေးပါက မျက်စိနာပျောက်၏။

အကျော်ပင်

မြန်မာအခေါ် အကျော်ပင်ဟုခေါ်ပြီး အကျော်ပင်မျိုးရင်းမှလာသည်။ အင်္ဂလိပ်လို Aloe-Wood Eagle-Wood ဟု ခေါ်ပါသည်။ အကျော်ပင်များသည် မင်ကြီးမျိုးကြီးအပြစ်မီးလန်းနေသော အပင်မျိုးဖြစ်သည်။ အမြင့် ၇၀

အဖောင်မဲညိုပင်

ဖောင်မဲညိုပင်များသည် ပိကောက်ပင်မျိုးနွယ်တွင် ပါဝင်ပြီး နွယ်ပင်မျိုး ဖြစ်၏။ အောင်မဲဖြူလည်း ခို၏။ အညိုပွင့် ပွင့်သောအခင်းကို ဖောင်မဲညိုခေါ်ဆိုပြီး အဖြူပွင့် ပွင့်သောအခင်းကို ဖောင်မဲဖြူဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။

ပင်စည်မရောင် မွှေခြောက်ပြီး အခြားအပင်ကြီးများအပေါ်သို့လှည့် ကွယ်၍ တတ်၏။ ရွက်ထွဲထွက်ပြီး မွှက်ပပါင်းဖြစ်၏။ အရွက် ဟိုဘက် ဒီဘက် ခုနစ်ရွက်ခန့် ထွက်၏။ အရွက်နားညီ၍ အောက်ဘက် ကြမ်း၏။

အပွင့်များမှာ တစ်ပွင့်ချင်း ပွင့်ကြ၏။ အညိုမျိုးတွင် အညိုရောင်ပွင့်၍ အဖြူမျိုးတွင် အဖြူရောင်ပွင့်၏။ အလယ်ကောင်တွင် အဝါရောင်သန်း၏။ အသီးများသည် သီးတောင့်ရှည်ပြီး ပြား၏။ အညိုရောင် အရေကလေးများ ပါရှိ၏။ မြန်မာပြည် နေရာအနှံ့အပြား အလေ့ကျပေါက်ရောက်ကြ၏။

အောင်မဲညို၊ အောင်မဲဖြူတို့၏ အကျိုးသွားများမှာ စပ်၏။ ဝေး၏။ ခါး၏။ ဖန်၏။ မျက်စိကို အကျိုးပြု၏။ ဝမ်းလျှော့စေတတ်၏။ အဆိပ်ကို နိုင်၏။ လေးသလိပ်၊ သည်း

ကျော်မှ ပေ ၁၀၀ ကျော်ထိ ရှိ၏။ ပင်စည်သည် မြောင်မတ်
ရွာမတက်ဘဲ အကိုင်အခက်များစွာ ပေါက်နေ၏။

အခေါက်သည် ကြမ်းတမ်းပြီး အဖြူရောင်သည် အဝါ
ရောင်အနည်းငယ် သမ်း၏။ အရွက်များသည် ရွက်လွှဲ
ဟိုဘက် ဒီဘက်ထွက်ကာ ပျော့ပျောင်း၍ နူးညံ့၏။ ရွက်ညှာ
တို၍ ရွက်ကြောများ ပါရှိ၏။

ပွင့်ညှာမရှိသော အပွင့်များ သည် ထီးပုံသဏ္ဍာန်ကဲ့သို့
အခိုင်ဖြစ်၏။ အဖြူရောင်အပွင့်များဖြစ်၍ နူးညံ့၏။ အသီး
များလည်း နူးညံ့ပြီး ဘဲဥပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်၏။ မြိတ်ခရိုင်အတွင်း
ရှိ မြိတ်ကျွန်းစုများနှင့် တနင်္သာရီရိုးမတွင် အလေ့ကျပေါက်
ရောက်ကြ၏။

အတီးသွား အာနိသင်မှာ အကျော်သည် အေး၏။
ခါး၏။ မြေကျက်လွယ်၏။ အားကို မြှင့်စေ၏။ လူကို ဝါဖွိုး
စေ၏။ အပူကို ငြိမ်းစေ၏။ အခြေပြားရောင်နှင့် ကုဋေနှုနာ
ဟိုကို ခိုင်၏။ ဓမ္မာင်းဆိုးရောင်လည်း မပျောက်ကင်းစေ၏။

အစားမကြေသောရောင်၊ မျက်စိနောင်နှင့် နား
နောင်တို့ကို ပျောက်ကင်းစေ၏။ ဆီး ဝမ်းကို သွင်စေ၏။
ခံတွင်းအခွံကို ကောင်းစေ၏။ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သော
ပျောက်များလုံးလည်း မပျက်ကင်းနိုင်၏။

ရောင်ါအလိုက် အသုံးပြုပုံများ

- ၁။ ခေါင်းမူးဝေ ကိုက်ခဲခြင်း မြစ်ပါက အကျော်သား
အနှစ်ကိုလွှေး၍ လိမ်းခြင်း၊ ဖျတ်ခြင်းဖြင့် ပျောက်၏။
- ၂။ ဇလထိုး ဇလအောင် ဇလနာဖြစ်လျှင် အကျော်နှင့်
ကြက်ဆူဖြစ်ပျော့၍ သွေးလိပ်ကာ ပျောက်၏။
- ၃။ နာတာရှည်ရောင်ါနှင့် အဖျားရောင်ါအမျိုးမျိုး နှလုံး
မအောင့်ခြင်း၊ ဝိုက်မအောင့်ခြင်းဖြစ်လျှင် အကျော်နှင့်
နှစ်ကျပ်သား၊ ပွားရည် ကက်ကျပ်သားရောပြီး ခရေနွေး
ဖြင့် လေးပါသားစန့် တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်သောက်ပေးကာ
ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။
- ၄။ မအော့ပန်းသော ပေပန်နာနှင့် ပန်းနာရုပ်ကြပ်ရောင်ါ
များ မြစ်ပါက အကျော်မြစ်ကိုသွေး၍ ရှစ်ပါသားစန့်
တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်သောက်ပြီး အကျော်မှုန့်ကို ပိုင်းဖျူ
ပေးကာ ပျောက်၏။
- ၅။ မလေးဂီးမလေးအောင် မလေးနာသော် အကျော်နက်ကို
နှမ်းဆီဖြင့် သွေးလိပ်ကာ ပျောက်၏။
- ၆။ အနာဟောင်း အနာဆွေးများ ပိုးနီလက်များကျပါ

- က စိုးထိန်းပင်၏အစေး နှစ်ကျပ်သားတွင် အကျော်
မှုန့် တစ်ကျပ်သားထည့်ပြီး သမအောင်ပွေးပါ။ ၎င်း
နောက် ဝိုင်တိုက်ပေးပါက ပိုးများသေ၍ ပျောက်၏။
- ၇။ သွေးအနံ့၊ သွေးကျရောင်နှင့် အဆစ်အမြစ်ရောင်
သော ရောင်ါများ မြစ်ပါက အကျော်နှစ်ကိုသွေး၍
လိမ်းပေးခြင်း၊ တစ်ကျပ်သားစန့် ရေဖြင့် တစ်နေ့
နှစ်ကြိမ်သောက်ပေးကာ မုချပျောက်ကင်း၏။
- ၈။ အခြေပြားရောင်ါသည်များ အကျော်ကိုသွေး၍ မကြာ
ခဏ လိမ်းပေးကာ သက်သာပျောက်ကင်း၏။
- ၉။ နှလုံးရောင်ါသည်များ အကျော်မှုန့် သုံးကျပ်သား၊
ပွားရည် နှစ်ကျပ်သား ရေနွေးနှင့်ဖျော်ပြီး တစ်ကျပ်
သားစန့် တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် သောက်ပေးခြင်းဖြင့် ပျောက်
ကင်းနိုင်၏။

၁၀။ ကိုယ်ခန္ဓာဝလေးလှည့်ပိုင်း မြစ်နေသော် အပကျော်
အစေးကို ခရေဖျက်လိမ်းပေးပါက သွက်လက်ပေါ့ပါးလာ
မည် ဖြစ်ပါသည်။

အကျော်နှင့်ပတ်သက်၍ ဆေးနည်းပေါင်းများစွာ
ရှိသော်လည်း လိုအပ်သလို အသုံးပြုနိုင်ရန် အမြင်ဖျော်ဖြေ
လိုက်ပါသည်။

အော့ပန်ပင်

အော့ပန်ပင်၏ မျိုးရင်းများမှာ မြောက်လွှာဝေနှင့် ၎င်း
တွင် ပါဝင်ပြီး မြန်မာအစား မြောက်ပိုင်းတွင် အစား ပင်ကြီး
မျိုးဖြစ်၏။ အမြင့်ပေ ၅၀ကျော်ထိ မြင့် အခေါက်များ

ကြမ်းပြီး ညှိဝါရောင်ရှိ၏။ အရွက်များမှာ ရွက်ဆိုင် ရွက်ပေါင်းများဖြစ်၏။ ရွက်ထိပ် ချွန်၏။ သောပတ်လည် အပိတ်ကြဲ ဖာရစ်များ ပါရှိ၏။ ကပွင့်များသည်ရည်၍ အဖြူရောင်ဖြစ်၏။ ယင်းပွားများသည် သီးတောင်ရည်များဖြစ်၏။

ကမြစ်များ ဖြာထွက်လျက်ရှိပြီး ၎င်းအမြစ်များမှ ဖာပတ်များထပ်ထွက်၍ ပေါက်ကြ၏။ မြန်မာပြည် အပူပိုင်း ဖေသပွားတွင် သဘာပဖာပျောက် ပေါက်ကြ၏။

ဖာပတ်များမှာ စကရားလည်း အေး၏။ ခါး၏။ သွေးကို တက်ကြွစေပြီး လေကို ငြိမ်းစေ၏။ သွေးကို ဖြိုခွဲလည်း ငြိမ်းစေအောင်။ သွေးကိုးခြင်း နှလုံးတုန် ရင်ခုန်ခြင်းတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ မီးယပ်ရောဂါလည်း ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

သေးဖက်တွင် အသုံးပြုရမည့် ပုသျှစ်ပင်များ

- ၁။ အရွက်ကိုပြုတ်ပြီး သုပ်စားပါက မီးယပ်ရောဂါနှင့် သွေးတိုးပျောက်ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။
  - ၂။ ကပွင့်နှင့်အညွန့်ကို ဖင်းချိုဆွတ်သောက်ခြင်း သုပ်စားခြင်းဖြင့် သွေးတိုးပျောက်နှင့် နှလုံးကျန်ရစ်ရန်ခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။
  - ၃။ ကမြစ်ကို အနံ့အေးရည်ဖြင့်သွေးပြီး သကြား ဓားအနည်းငယ် ထည့်သေသတ်ပါက နှလုံးတုန်ရင်ခုန် ပျောက်ကင်း၏။
  - ၄။ မျက်စိနာဖျားက ကမြစ်ခေါက်သွေးလိမ်းကပျောက်၏။
  - ၅။ ကမြစ်ကို ထန်းလျက်ဖြင့် ကိုသောက်ပါက သရသင်းရောဂါ ပျောက်၏။
- စကရားနှင့်ပတ်သက်၍ လိုအပ်သလို အသုံးပြုနိုင်ရန် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ပုသျှစ်ပင်

ပုသျှစ်ပင်များသည် ရှောက်ပင်မျိုးရင်းတွင် ပါဝင်ပြီး ပင်လတ်အိုး ဖြစ်သည်။ ၂၅ ဝေမှ ၈၀ ပေ အထိမြင့်သည်။ အခေါက်မှာ အညိုရောင်ဖြစ်၍ အပွေးများ ပါရှိသည်။ ကိုင်းများဖြာထွက်ကာ သွားဖျားပေါက်လျက်ရှိသည်။

အရွက်မှာ ရွက်ညှာမှ အပေါ်ရွက်ကြီးပြီး သေးနှစ်ရွက် သေးသည်။ ရွက်ညှာရည်သည် စိမ်းဝါရောင်ရှိပြီး အနံ့မွှေးသည်။ အရွက်နုလေးများ ချဉ်ဟင်းချက်၍ စားကြသည်။ တိရစ္ဆာန်အဖြစ်လည်း အသုံးပြုကြသည်။

အဖြူရောင်ကပွင့်များ ပွင့်၏။ မွှေး၏။ အသီးများသည် လှေ၍ကြီးပြီး စိမ်းဝါရောင်ဖြစ်သည်။ ပုသျှစ်ပင် ပါလာသည်။

ပုသျှစ်သီးအနှစ်ကို အစေ့များထုတ်၍ ကန်းလျက်ဖြင့်နယ်ပြီး စားကြသည်။ ရေကရည်လုပ်၍လည်း သောက်ကြသည်။

အစေ့တွင် ဖာပေးပွားပါရှိသဖြင့် စကတ်ဖြစ်လည်း သုံးနိုင်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံး ကလေးလူပုဂ္ဂိုလ်သော ဖာပတ်မျိုးဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အညာဒေသ အပူပိုင်းအရပ်များတွင် အပေါက်များသည်။ အပူပေးသဖြင့် အရွက်နှင့်ဖာပတ်တို့ အပေးများသည်။

မြန်မာသေတ္တာပွား၏ ကလိုအရ အာနိသင်မှာ ပုသျှစ်ပင်မျိုးပင်သည် အို၏။ ပူ၏။ အနည်းငယ် စပ်၏။ ငွေသလိပ် သည်းရွေ့တို့ကို နိုင်၏။ အစားအကျွေးခြင်းနှင့် အပူနာတို့ကို နိုင်၏။ အဖျားများတိုလည်း ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

သေးဖက်တွင် အသုံးပြုရမည့် ပုသျှစ်ပင်များ

- ၁။ ပုသျှစ်ရွက်ပေါင်းတိုက်ရည်ကို ဆြော့ခွန်းဖြင့် တိုက်ပေးခြင်းဖြင့် ကလေးများ ဝမ်းပျက်ရောဂါနှင့် သလိပ်ကပ်ရောဂါများ ပျောက်၏။
- ၂။ ပုသျှစ်ရွက်ကြိတ်ပြီး မျက်စိတွင် အုံ့ဝေးပါက မျက်စိနာရောဂါ ပျောက်၏။
- ၃။ ပုသျှစ်ရွက် သတ္တုရည် (ညှစ်ရည်)ကို နံနက် သောက်ပေးပါက အဖျားရောဂါနှင့် ချောင်းဆိုးရောဂါများ ပျောက်၏။

- ၄။ အဖုအကြိတ်အနာများဖြစ်လျှင် ဥသျှစ်ရွက်ထုထောင်းပြီး အိုးပေးပါက နုလျှင်ပိန်၍ ရင့်လျှင်ပေါက်ပြီးပျောက်ကင်း၏။
- ၅။ ကလေးငယ်များ သံထိုးပါက ဥသျှစ်ရွက် သတ္တုရည်ကို တိုက်ပေးက ပျောက်၏။
- ၆။ ဥသျှစ်ရွက် သတ္တုရည်ကို တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်လိမ်းပေးခြင်း၊ သောက်ပေးခြင်းဖြင့် ဖောရောင်ခြင်းများပျောက်၏။ လည်ချောင်းပူခြင်း၊ လေချဉ်တက်ခြင်းများပါပျောက်ကင်းစေသည်။
- ၇။ ဥသျှစ်ရွက်အနု သတ္တုရည်ကို သောက်ပေးပါက ဆီးချိုရောဂါ ပျောက်၏။
- ၈။ ဥသျှစ်ရွက်နု သုပ်စားပါက နားပြည်ယိုနာ၊ နာသွေးထွက်နာ၊ နားနာများ ပျောက်၏။
- ၉။ ဥသျှစ်သီးစိမ်း အတွင်းသားကို သကြားဖြင့်ရောစားပါက အစာမကြေခြင်း၊ ပမ်းယူးခြင်းများ ပျောက်၏။

- ၁၀။ ဥသျှစ်သီးအနှစ် ဆန်ဆေးရည်ဖြင့် သောက်ပေးပါက ကိုယ်ဝန်ကြောင့်ဖြစ်သည့် အန်ခြင်းများပျောက်၏။
  - ၁၁။ ဥသျှစ်ကင်းနှင့် ချင်းခြောက်ရောပြီး ကျီ၍သောက်သော် ဆီးလွန်ရောဂါ ပျောက်၏။
  - ၁၂။ ဥသျှစ်ဖျော်ရည်နှင့် ဖွားဖို့ရောသောက်ပေးက သွေးသွေးယိုစီး ရေစီးကမ်းပြီရောဂါများ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။
- ဥသျှစ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဆေးနည်းပေါင်းများစွာရှိသဖြင့် လိုအပ်သလို သုံးနိုင်ရန် တင်ပြအပ်ပါသည်။

ကိုးကားချက် - ရှင်နာဝသိန်၏ ရုပ်ပြဆေးအဘိဓာန်။

သမားတော်ကြီး ဒေါက်တာသက်ဝေ

ဆရာမကြီး နုဝင်းမိုးအိမ်

အဆင့်မြင့် ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင် + နဝင်းစီးယတြာ

ဓာချစ်ရေ၊ ဓာမိထောင်ရေ၊ ဓာဆင်မပြေသူများ ပြန်လည်ချစ်ခင် သင့်မြတ်လာစေရန် အလှူဓာတ်ရိုက်ပေးခြင်း၊ ချစ်သူနှစ်ဦး ချစ်ခင်မှု ဖွံ့ဖြိုးစေရန် ဓာတ်ဆင်မှုပေးခြင်းတို့ကို အလှူပြုလုပ်ပေးလျက် တလေးအမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်အမည်ပေးခြင်း၊ ရင်သွေးမွေးဖွားချိန် အချိန်အခါကောင်းရွေးပေးခြင်းများနှင့် ကံဖြင့် ကံပွင့် နဝင်းစီးယတြာတို့ကို ပြုလုပ်ပေးပါသည်။ ဖိပ်ပြေး၊ လူပျောက်များကိုလည်း ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင် ပြုလုပ်ပေးသည်။

၀ မသန်စွမ်းသူများကို အာမဲ့ ဟောပြောပေးပါသည်။၀

ရွှေတိဂုံဘုရားတောင်ဘက်ရှိ မဟာဝိဇယဓေတီ (အနောက်ဘက်ပုခုံး)၊ လိပ်ကန်ဘေး၊ ဆိုင်ခန်းအမှတ်

ဖုန်း - ၀၉ ၉၇၀၇၀၂၉၀၊ ၀၉ ၄၂၁၀၆၆၂၊ ၀၉ ၅၁၄၀၀၈၈

www.burmeseclassic.com

ဘလိုင်ပီဇာ

မဟာဓမ္မာစရိယ
ဦးသိန်းထွန်း

ရေကြည်ကိုလည်း မနှောက်နှင့်၊

သေရည်ကိုလည်း မသောက်နှင့်၊

ရေကြည်ကိုနှော့က်က အနယ်အမှန်ထတတ်သည်။

သေရည်ကိုသောက်က အပါယ်ဘုံကျတတ်သည်။

အထက်ပါစကားများဟာ ဘိုးသူတော်ဦးနုရဲ့ စကားပုံထဲက အရက်နဲ့ပတ်သက်လို့ ဆုံးမစာများ ဖြစ်ပါတယ်။

အရက်ကို သောက်သုံးရာမှာ တချို့က ဆေးဝါးထဲပါလို့ သောက်သုံးကြတယ်။ တချို့က ဆေးဝါးအဖြစ် အရက်ချည်းသက်သက် သောက်သုံးကြတယ်။ တချို့က အရက်ကို ဖျော်လို့ သောက်သုံးကြတယ်။ တချို့က အရက်ကို ကြိုက်လို့ သောက်သုံးကြတယ်။ လူ့ဘဝ လူ့လောကမှာ အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ အရက်ကို သောက်သုံးနေကြတာကို တွေ့ရပါတယ်။

အရက်ဟာ စွဲစေတဲ့အရာဖြစ်လို့ အမလုပ်ဘဲနေနိုင်ရင် အတောင်းဆုံးပါပဲ။ အဖျက်ကို အဖျက်ပေးသက်ရောက်စေပေပျက်စီးတတ်တဲ့ ဓရာကတက်ပါတယ်။ အရက်ကို စွဲသွားပြီဆိုရင် အရက်ကို မသောက်ရမနေနိုင်ဘဲအထိ ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိတဲ့ သွေးက အရက်ကို ပေးသွင်းဆို့လာပြီးဆိုရင် တခြားအပူပေးပေးသလိုပဲ အရက်ကို ပေးရင် အောက်ကျပြီး လှုပ်ရှားစဉ်အလုပ်ကို ဆက်လုပ်တတ်ပါတယ်။

အစဉ်းမှာ အရက်ကို ကိုယ်က သောက်ပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှာတော့ အရက်က ကိုယ့်ကို ပြန်ပေးသက်ရောက်စေ နားပေးတယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးနဲ့ပဲ မြန်မြန် အရက်ကို အပေးပေးပြီး မသောက်တာ အကောင်းဆုံးပါ။

အရက်ကို စွဲခဲ့ပြီပြီ အပေးပေးသောသောက်သုံးလာပြီဆိုရင် "အရက်စွဲရောဂါ" ဖြစ်လာပြီမို့ အရက်ကို ခြိတ်ရတာ တော်တော်ခက်ပါတယ်။

အရက်စွဲရောဂါ ဖြစ်ချခြင်းရဲ့ အခြေခံအကြောင်းများကတော့ မျိုးရိုးဗေဒ၊ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး၊ အလုပ်အကိုင်၊ အပြင်ကျန်းမာမှု၊ အာဟာရ၊ ဓလေ့ထုံးတမ်းများ၊ မိသားစုပြဿနာများ၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၊ စိတ်ရောဂါများကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

အရက်သောက်သုံးသူများနဲ့ အရက်စွဲရောဂါဖြစ်မှုနှုန်းမှာ အမျိုးသားများမှာ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း၊ အမျိုးသမီးများမှာ ၀.၀၈ ရာခိုင်နှုန်း၊ အထက်တန်းနဲ့ အလယ်တန်းအလွှာများမှာ ၂၀-၂၅ ရာခိုင်နှုန်း၊ အောက်ခြေလူတန်းစားများမှာ ၄၀-၅၀

ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ်တယ်လို့ ဆရာဝန်များရဲ့ ကျန်းမာရေး သုတေသနစစ်တမ်းတွေမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

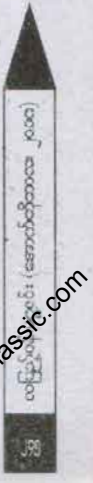
စာရေးသူတို့ခိုင်ခိုင်မှာ အရက်သောက်သုံးမှုနှုန်းဟာ တစ်နိုင်လုံး အတိုင်းအတာအနေနဲ့ ၁၉ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ရှိနေပြီး အမျိုးသားတွေက ၄၅ ရာခိုင်နှုန်း၊ အမျိုးသမီးတွေက သုံးရာခိုင်နှုန်း ရှိပါတယ်။ အရက်ကို တစ်နေ့တည်း တစ်ရက်တည်းမှာ သောက်သုံးမှုနှုန်းကတော့ ငါကြိမ်ထက် အရက်သောက်သုံးမှုနှုန်းမှာ အမျိုးသားတွေက ၂၅ ရာခိုင်နှုန်း၊ အမျိုးသမီးတွေက ၀.၉ ရာခိုင်နှုန်း ရှိကြောင်းသိရပါတယ်။

ကမ္ဘာတစ်ဝန်း အရက်သောက်သုံးမှုစာရင်းမှာ စာရေးသူတို့ ခိုင်ခိုင်ဟာ ဒုတိယနေရာက ရှိနေပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံက ပထမနေရာမှာ ရှိနေတာကို ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ (WHO) မှ စာရင်းများအရ သိရပါတယ်။

အရက်ကို အလွန်အဖျားသောက်သုံးလာတဲ့လူဟာ တစ်နေ့တာ အချိန်ကလေးမှာ သင်ခြင်းထဲအရားတွေ ကင်းခဲ့လာပါတယ်။ အသိညာဉ်တွေ သုတ်လျော့လာပါတယ်။ သတိလက်လှုပ် မြစ်လာပါတယ်။ ဖဲဒီလို အကြောင်းတရား စတာတွေကြောင့် မှီကရန်ဒေါသဖြစ်ခြင်း၊ ရာဂစတဲ့အတွေ့ကျူးလွန်မိခြင်း၊ မပြုလုပ်သင့်တဲ့ အမှုတို့အတွက် မှားမှားယွင်းယွင်း ပြုလုပ်မိတတ်ကြပါတယ်။ စောင့်ထိန်းရမယ့် လူတွေပတ် သိပ္ပံပေးပေးတဲ့လူည်း အမုန်းမလျော့လျော့ ဖြစ်တက်ပါတယ်။

ပါပြောရင် "မုတ်ကိုဖျတ်ပေး၊ ဝတ်ကိုဖျတ်ပေး" ဆိုတဲ့အရက် လူကို ဖျတ်၊ အရက်ရမည်ကြောင့်" လို့ မရှေးညှာစွဲကပ်မှုများက အရက်သောက်ခြင်းရဲ့ ဆိုးဝါးကို စကားပုံများနဲ့ ဆုံးမထားပါစား။

အရက်သောက်ခြင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ကျန်းမာပျောက်နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ကိုယ်ခံစားရပါတယ်။ ရောဂါကို ခုခံတာထက် ခိုင်မာတဲ့ ကိုယ်တွင်းအမုန်းအစင်ကိုလည်း ကူဆင်းပေးပါတယ်။ အရက်ကို အလွန်အကျွံ သောက်နေကြတဲ့ အရက်စွဲသူများမှာ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ အသည်းရောင်ရောဂါ ဖြစ်တက်ပါတယ်။ ၁၂ ရာခိုင်နှုန်းမှာ အသည်းကျွမ်းခြောက်၊ အစာကြေမှု ပါတယ်။ အရက်စွဲသူအားလုံးရဲ့ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ အာရုံကြောရောင် ထုံကျင်နာဖြစ်တတ်ပြီး ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ အကြောကြောင့် ကယောင်ကတမ်း၊ စိတ်ရောဂါများဖြစ်တတ်ပြီး သရဝန်များရဲ့ ဆေးသုတေသနမှတ်တမ်းအရ သိရပါတယ်။

အရက်သောက်သုံးခြင်းကြောင့် ဖြစ်တတ်တဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ကျန်းမာရေးပြဿနာများ ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ဖို့ အတွက် ကျန်းမာရေးနှင့်အားကစားဝန်ကြီးဌာနက နှိုးဆော်ထားတာကို အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပါတယ်။

“ခွန်စည် (သို့မဟုတ်) သန်းခွင်ယောင်မကွက်သည် အရက်ကို ခွဲခွဲမြဲမြဲသောက်နေကြပြီး သန်းရစ်သယ်နိပ်ပါးသည် အရက်ကြောင့်ဖြစ်သော နောက်ဆက်တွဲ ကျန်းမာရေးပြဿနာများ မိဖမ်းမနေရကြောင်း၊ လူဝင်ကမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများသည်ပင် အရက်ဆိုက်ထိုင်ကာ အရက်သောက်သုံးမှုများကို တွေ့ရှိရကြောင်း၊ အရက်သောက်သုံးမှုကြောင့် နောက်ဆက်တွဲဖြစ်ပွားသော ရောဂါများအဖြစ် မခတ်တံဆယ်ခိုက်မှုများ ဖြစ်ပွားခြင်းကြောင့် မသမာမှု ပိုမိုများပြားခြင်း၊ လူမှုရေးပြဿနာများ ရာဇဝတ်မှုများ ပိုမိုများပြားလာကြောင်း ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ဖွဲ့စစ်တမ်းများအရ တွေ့ရှိရပါသည်။”

အရက်သောက်သုံးခြင်းကြောင့် နောက်ဆက်တွဲ ကျန်းမာရေးပြဿနာဖြစ်သော အသည်းရောင်ခြင်း၊ အသည်းခြောက်ခြင်း၊ အသည်းကပ်သားဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကနဲခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ဖြစ်ခြင်း၊ နှလုံးရောင်ဖြစ်ခြင်း၊ ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကြောပုံစံကပ်ခြင်း၊ ပန်းသေပန်နူးနူးဖြစ်ခြင်း၊ သားသမီးပျင်းခြင်း၊ စိတ်မပျော်ပါးမှုများ ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါသည်။

ထို့အပြင် အရက်ကြောင့်ဖြစ်သော နောက်ဆက်တွဲ စိတ်ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ပြဿနာဖြစ်သော အရက်မူးခြင်းကြောင့် ရာဇဝတ်မှုများကို ဆင်ခြင်မှုတမ်းပုံစွာ ပြုမူခြင်း၊ စိတ်မတက်ပြန်ခြင်း၊ စိတ်ကြွစိတ်ကွရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကို ဖျတ်သေရန် ကြိုးစားခြင်းနှင့် သတ်သေခြင်း၊ သံသယလွန်ခြင်း၊ အတက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ ညအိပ်မပျော်ရောဂါရရှိခြင်း၊ မှတ်ဉာဏ်လျော့ပါး ပျက်စီးခြင်း၊ ဦးနှောက်ပျက်စီး၍ သူငယ်ပြန်ရောဂါဖြစ်ခြင်းနှင့် လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေးများထိခိုက်ပြီး သက်တမ်းစေ့မနေရခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အထက်အရွယ်မရွေး အရက်သောက်သုံးခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရန် လိုအပ်သကဲ့သို့ အရွယ်မရောက်သေးသူများ၊ အမျိုးသမီးများကို အရက်ဝယ်ခိုင်းခြင်း မပြုလုပ်ရန် စေရန်နှင့် မသောက်သုံးစေရန်လည်း လိုအပ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ အထက်ဖော်ပြပါ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး ထိခိုက်မှုများမဖြစ်ပေါ်စေရန် အရက်သောက်သုံးမှုမှ လှောင်ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ အထူးသဖြင့် အလွန်အကျွံ သောက်

သုံးခြင်း၊ ခွဲလမ်းစွာ သောက်သုံးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရန်နှင့် အရက်ခွဲရောဂါ ဖြစ်နေပါက နှိုးဆော်ရာ ဆေးနု၊ ဆေးခန်းနှင့် ကျန်းမာရေးဌာနများတွင် ဆောလျင်စွာပြသပြီး စနစ်တကျ ကုသမှုခံယူကြပါရန် ကိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်ပါသည်။”

အရက်သောက်သုံးမှုနဲ့ ပတ်သက်လို့ “ပါအာပူပ” မဆေးကုန်းမှာ -

၀၁။ အရက်သောက်ခြင်းသည် မေတ္တာတရားကို လျော့ပါးစေ၍ ကျင့်ဝတ်များကို တိမ်းပါးစေပါသည်။ မိမိလုပ်ငန်း၌ ထိမ်းဖျင်းစေလျက် ရာဇဝတ်မှုများကို ကျူးလွန်စေတတ်ပါသည်။ လေငန်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ အသံဓကူကပ်ကပ်၊ အဆင်ရောင်ခြင်း၊ ချောင်းဆိုး၊ သွေးပါးနှင့် အဖူးရောဂါပိုမိုကို ဖြစ်ပွားစေတတ်ပါသည်။

၂။ အရက်သောက်ခြင်းသည် စိတ်ကူးထက်မြက်စေသည်ဟု ကပ်ကြံရသော်လည်း ခဏာကိုပြီးစ (၁၀) မိနစ်ထောက်သာ စိတ်ကူးကောင်းမွန်လာမာန် ရှိပါသည်။ သို့သော် သူသည်ပြင်ချက်နှင့် ချစ်ထွက်စေကာ များသည် ပရမ်းပတောဖြစ်ကာ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သော သဘောသမိုင်းကို ပတ်သော်လည်းကောင်း၊ ချစ်စောသို့မဟုတ် ပုန်သုများပင် အရက်ပေးလာလျှင် တစ်ဖို့တစ်မည်ဖြစ်တတ်၍ စကားနည်းသူမှာ စကားပြောလာသည်။ ခေါင်းမူးလာတတ်သည်။

၃။ အရက်သောက်သွင်း သားသမီးများသည် ရောဂါထူပြောတတ်သည်။ ကလေးအရွေးသော်လည်းရောက်ကလေး(ပု)စာပိုက်နန်းသည် အရက်သမား၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြပါသည်။ အရက်သောက်သူများသည် အရက်မသောက်သူထက် ခုနစ်ဆ ရောဂါထူပြောကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ လို့ မှတ်တမ်းတင်ထားတာကို တွေ့ရပါတယ်။

အရက်သောက်သုံးခြင်းဟာ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာနှစ်ပြာသော ဘဝများမှာ ဆိုးကျိုးများဖြစ်တတ်ကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားရှင်က ဟောတော်မူထားပါတယ်။ အခုစပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာ အရက်သောက်သုံးခြင်းကြောင့် -

- ၀၁။ စီးပွားဥစ္စာ ပျက်စီးဆုံးရှုံးတတ်ခြင်း၊
- ၂။ ခိုက်ရန် ဖြစ်ပွားတတ်ခြင်း၊
- ၃။ အနာရောဂါ ထူပြောခြင်း၊
- ၄။ မကောင်းသတင်း ကျော်စောခြင်း၊

လူ့ပြည်ဝန်ထုပ်ပေး (အောက်တိုဘာ ၂၀၁၀) ၂၀၆

၅ အရှက်အကြောက်မရှိ ဖြစ်တတ်ခြင်း၊
၆ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်း
ဆိုတဲ့ အပြစ်ခြောက်ပါးကို မြတ်စွာဘုရားရှင်က
သိင်္ဂါလလူလင်အား ဟောတော်မူထားပါတယ်။ အထက်ပါ
အပြစ်ခြောက်ပါးဟာ အနာဂတ်မှောက်ဘဝမှာပင် ရရှိခံစား
ရတဲ့ မကောင်းကျိုးများ ဖြစ်ပါတယ်။

အနာဂတ် တမလွန်ဘဝမှာ ခံစားရမယ့်အကျိုးတရား
ကို အင်အားရှိပိုင်တော် ခုစွန့်တစ်ပါးကသုတ်မှာ မြတ်စွာဘုရား
ရှင်က

“ရဟန်းတို့၊ မူးယစ်သောက်စားမှုတို့ ပြုအပ်သည်
ရှိသည် တမလွန်ဘဝ၌ ငရဲ၌ ဖြစ်ရတတ်၏။ တိရစ္ဆာန်မျိုး၌
ဖြစ်ရတတ်၏။ ဧကပေါဆိုး အကျိုးရလဒ်အနေဖြင့် အဇ္ဈမာယိုး
မျိုး၊ အနွှမ်းအမျိုးမျိုး ဖြစ်စေတတ်၏” လို့ ဟောတော်မူထား
ပါတယ်။

အရှက်သောက်သုံးခြင်းကြောင့် သာမန်လူများမဆို
ယားနှင့် သူမောင်ကောင်ဖြစ်တဲ့ ဖခင်လောင်းတော်မြတ်သည်
ပင် ပါရမီပြည့်စုံဘဝများမှာ အရှက်ကို သောက်သုံးဆုံးဖြတ်
ကြောင့် အပိုသဘာဝတော်ကောင်းများကို ပြစ်မှားဖော်စားတဲ့
ဗာပဖဿ ရှိပုံပါတယ်။

သမ္မာဏီဘုမ္မာမြတ်စွာဘုရားရှင်ကလက်ထက်မှာ ဂါဝါတပ
မြတ်စွာဘုရားရှင် အခလောင်းတော်ဟာ အဝတစ်ခုမှ အရှက်
သမားကြီးကြီးပြီး အရှင်နန္ဒမာဏန္ဒာမထေရ်မြတ်ကြီး ဆွမ်းခံ
ကြွလာတာကို မြင်တဲ့အခါ “အဝဇ္ဇာဿုတိကြီး” လို့ မှင့်မှင့်
ဒီးဒီး ပြစ်မှားစေတာ ခြားဆိုပါ့မိပါတယ်။ ယေဝိယိဝေဂ်ကား
ခဲတားကြောင့် ဂေါဟမမြတ်စွာဘုရား မြစ်ကမ်းခါ ခံယူမာရန်
တိုက်ပန်ရိုသန်ခြင်း ဝပ်ခွဲပြောဆို ဖော်စားမှုကို ခံတော်မူရ
ပါတယ်။

အရှက်ကံဝေခံရခြင်းကို အင်တိုင်းဖြစ်တဲ့ စုရည်အဝ
ထစ်စုရားယည်း ယေရက်ပုရားနဲ့ ပစ္စေကာလ္လျတစ်ပါးကို ဆင်နွဲ
လိုက်တိုက်ပုံမှတောကြောင့် သူ့အဖြစ်တဲ့အခါ ရာခဲပြုတ်ပျို့
တုံး ဆွမ်းခံခံခံကံမရှိနဲ့မှာ အရှက်တိုက်ထားတဲ့ မှာဉာဏ်ရှိ
ထစ်ကြီးနဲ့ တိုက်ပိုက်ပုံကို ခံတော်မူပါတယ်။

အရှက်ဟာ အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့စေပြီး ရခိုက်ကားပြီးကား
စွာနဲ့အသိညာဉ်လိုပင် ကွယ်ပျောက်စေပါတယ်။ မြတ်စွာ
ဘုရားရှင် ဆက်ထောင့်ထစ်စွားရှိစဉ်က အရှင်သာဂတဆိုတဲ့
မထေရ်တစ်ပါး ရှိပါတယ်။ မထေရ်ဟာ စွာနဲ့အသိညာဉ်
ရရှိထားပါတယ်။ အစနေမှာ သရက်ပင်ဆိပ်မှာ နဂါးကြီးနဲ့

တန်ခိုးပြိုင်ရာ အခိုင်ရတဲ့ သဘင်းစကားကို ကြားသိကြတဲ့
ကောသလိပြည်သူတို့က မထေရ်ကို လွန်လွန်ကဲကဲ ကြည်ညို
ကြပါတယ်။ မထေရ် ဆွမ်းခံကြွလာတဲ့အခါ အိမ်တိုင်းလိုလိုက
အရက်များ ကပ်လျှက်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်အခါက ‘အရက် မသောက်ရ’ဆိုတဲ့ ဝိနည်း
သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းမရှိသေးတာကြောင့် ကပ်လျှာသမ္ပ
ဘုဦးပေး သုံးဆောင်သဖြင့် အရက်အမူးလွန်ပြီး စွာနဲ့
အဘိညာဉ်များ ကွယ်ပျောက်ကာ မြို့တစ်ခါပေါက်မှာ လဲနေ
ပါတယ်။ ရဟန်းတော်များက ဂျော့ခင်းလို့ တွဲခေါ်လာပြီး
မြတ်စွာဘုရားရှင်ဘက် ဦးခေါင်းထေး၍ သိပ်ထားရာ အရှင်
သာဂတမထေရ်က ပြန်လှည့်ပြီး ခြေကန်ကာအိပ်နေပါတယ်။

အရှင်သာဂတမထေရ် စွာနဲ့အဘိညာဉ်များ ကွယ်
ပျောက်တာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေလေးစားရမယ့် မယိ
တော့ဘဲ အရှက်တကွအကျိုးနည်းစကား ပြုလုပ်မိပါတာ
တွေဟာ အရှင်သာဂတခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အကျိုး
ဆက်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်အခါကစ၍ မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်က ရဟန်းခံစားရမယ့် အရှင်မသောတရ်ရ ဆိုတဲ့
ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူပါတယ်။

မစင်ပုပ်အတွင်းက ထွက်လာတဲ့စာခိုးဟာ အနိ
အယုတ် မပကောင်းမိုင်းယေဇုံ အဖတ်ခိုးခွဲပြည့်နေတဲ့ စိတ်
သန္တာန်ကလာပြင်း တယ်လိုပု မကြည်လင်မိပေး စနောက်ဆုံး
လူမှုရေး စီးပွားရေး ပညာရေးတို့ဟာလည်း လှုပ်မိပျက်ကာ
အလုပ်အကိုင်ပျက်ဆုံး အကြောင်းပရိတ်တော်ပါတယ်။

ပါကြောင့် မှင်ပဟာရသဘာဝကား
“ခမာရဉ်အရက်”
စိပုဗ္ဗာဇာကံကို
ဟစ်စလ်တယ်ပျှ၊
မရသာကံကြန့်ပျှ၊
ငရောင်ကြပါပေး၊
ရှင်တော်မဟာသဉ် အခိုင်အရ
လို့ ဆုံးမစကား ယိုထာနုကာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပဟာရောဂရိယ ဦးသိန်းထွန်း

တို့သေးနှင့် သံပရာသီးအစွမ်း

သမီးခွာညို

ပစ္စည်းများကိုထုတ်ယူကာ ရွာမှ သမ္ပန် (ထိုစဉ်က စက်ရေ သမ္ပန်များ မရှိသေးပါ)စင်းလုံးငှား နှစ်ကျပ် ပြားငါးဆယ် တစ်ဦးလျှင် ပြားငါးဆယ် ငါးဦး သာစားရမည်ကာလ၊ အသွားအပြန် ငါးကျပ်ဖြင့်ငှားပြီး ပစ္စည်းများ တင်ပို့ခရောင်းချခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပြဿနာတင်သည့်နေ့က ဤပင်ထုတ်ပေးသည့် သမဝါယမပစ္စည်းများဟာ မဟေဗိုဗိုသည်။ တစ်ပတ်စာ မကောက်ယာသည့် ပစ္စည်းများကို ရွာက မောင်းသောင်းသမ္ပန်ဖြင့် နံနက်စောစော ထုတ်လာမုံကြပြီး ငါးရက် ရောက်သည့်အခါ (ယခု ရွာပင်ပင်လေးရွေးသစ်ကြီး) သွင်းနေကျ နောက်သည်ဆိုင်များတွင် ပစ္စည်းအလိုက် ကန်ဆိုင်ပြီးကန်ဆိုင် ပစ္စည်းရောင်း ငွေချေ ချသည့်ငွေများကို အသေအချာရေတွက်ပြီး သူ့သားရေအိတ်နှံ့ဝေထဲ အသေအချာ ထည့်ပြီး သူ့ညာဘက်ချိုင်းတွင် အသေအချာညှပ်ပြီး သံဇောဘက်မှ ကားလမ်းကို ဖြတ်ကူးလိုက်သည်။

ရွပ်ယူက်ခတ်နေသည့် ကားများကို သတ်ဖြင့်ဖြတ်ကူးရင်း အဖေ ဖွားမြင်တစ်ယောက် ရွေးရောင်းရခဲ့သည့် ငွေတစ်သောင်းကျော်ကို ညာဘက်ချိုင်းအောက်တွင် မြတ်မကျအောင် ဘက်လက်ဖြင့် ပွေ့ဖက်ရင်း မြားနေရင် လူငယ်တစ်ယောက် အဖေဖွားမြင်

ကနားကြီးဟာ ရွာကြီးထစ်ရွာ ဖြစ်လာသလို နည်းပညာတွေကလည်း ခေတ်ကြီးနဲ့အညီ ထိုးပတ်လာကြသည်ကို ယူတိုင်း ထိတွေ့ခံစားနေကြရသည်။

အလားတူပင် ကျွဲရုဆန်သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းတို့မှာလည်း ခေတ်ကာလနှင့်အညီ မိုးများမရပ်အလားပျက် ဖြစ်ပျက်နေသည်ကို သတိပြုမိသည်။

ထိုကိစ္စများထဲတွင် မိုးအသွားဘဲ အပြုလိုလို ဆန်းသစ်နေပြီး လူအချို့ကို ဝိတ်ဝေခံစား ရုပ်ဝေခံစားကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီး တချို့သော ကိုယ်တွေ့ခံစားလိုက်ရသူတို့မှာ တဝတစ်ခုလုံးပျက်သွားသည်အထိ ခံစားခဲ့ရသည်ကို မခင်ကြီး၏ ပြောပြချက်အရအပြင် စာရေးသူ၏ မောင်းအသံဆိုးဖြစ်သူ၏ ကိုယ်တွေ့ကြုံတွေ့ရချက်များကို ခေါင်းစပ်ပြီး ဘဝင်ကျွေး လက်ခံလိုက်ရသဖြင့် ယခုဆောင်းပါးကို ရေးသားချခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ မခင်ဇော်ဟာ မန်ကုန်တိုင်းပေးသလို၊ သိပ်ကြီးမနောင်ဟို ဖြို့နယ်၊ ဦးလွန်းဟိုရွာ ဖာလီများဖြစ်ကြပါသည်။ အဘိုးဖြစ်သူမှာ အသက် (၅၃) နှစ်အရွယ် ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အဘွားဖြစ်သူတွင် စာရေးသူ၏ မခင်ဖြစ်လာမည့် သားလတ်နှင့် (၈) တန်းကျောင်းသား သားငယ်တစ်ဦးကို ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။ သားလတ်မှာ က. ပ. ခ တပ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး မကျွေးတိုင်း မင်းလှမြို့နယ်၊ မလွန်ခန်းတွင် တာဝန်ကျနေပါသည်။ အဘွားဖြစ်သူသည် ထိုစဉ်က သမဝါယမခေတ်ဖြစ်ပြီး သမဝါယမဆိုင်မှ ပစ္စည်းများကို တစ်ဆင့်ကောက်၍ ရန်ကုန်မြို့သံဇောတွင် ပစ္စည်းများ လာသွင်းသည့်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ပါသည်။

ကိုယ်ပိုင်ငွေက သိပ်မရှိသဖြင့် နီးစပ်ရာ မိတ်ဆွေများထံမှ ငွေကို (နေ့ပြန်တိုး)ဖြင့် ချေးငှား၍ သမဝါယမ

လူကြည့်စုံနှင့်အညီ (အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၇) ၂၅

ဘေးရောက်လာပြီး အမေဖွားမြဲ ပခုံးကို ပွေ့ဖက်ပေးရင်း တစ်ဖက်ကားလမ်း အရောက် ဝိုင်းဆောင်ပေးသည်။

ဘေးက မြင်ရသူ တချို့လည်း အမေရွယ်တို့ကြီးကို ကူညီပေးသည့် လူငယ်လေးကို ခိုးကူးသွားသည့်သူက ခိုးကူးသွားသလို တချို့ ခန့်သွားများ လည်း အဘွားအိုကြီးရဲ့ ဆွေမျိုးသား ချင်းမြစ်မယ်ထင်ပါရဲ့ ဆိုသည့် အတွေး မြင့် ကြည့်သွားသည်။

တစ်ဖက်ကားလမ်း ကူးအပြီး ညောင်ပင်ကြီးအောက် အရောက်တွင် တိုလူငယ်က ဘာပြောလိုက်သည်မသိ၊ အဘွားအိုဟာ သူမ ညာဘက်ချိုင်း မဟောက်ဟွင် ညှပ်ထားသည့် ငွေတစ် ပယောဝါးကျော်ထည့်ထားသည့် သားဇေ့ ဝါတ်ကွဲထုတ်ပေးဖို့ ဖိုလူငယ်လက်ထဲ သို့မဟုတ်လိုက်သည်။ နောက် လူငယ်က မာယာပင်ပြောသည် မသိ၊ သူ့နားမှာ ပန်ထားသည့် နားကပ်လေးတစ်ခုကို ဖြုတ်ပြီး လူငယ်လက်ထဲသို့ ထည့်ပေး လိုက်ကာ သူ့ခေါင်းမှာခေါင်းထောပည့် သဘတ်ကလေးကိုဖြုတ်ပြီး သူ့ခေါင်းကို ယပ်ဖောက်ခပ်ရင်း ဆိုင်ချလိုက်သည်။

အချိန် ဘယ်လောက်ကြာသွား သည်မသိ၊ အမေဖွားမြဲ သမ္မန်ဆီပ် ရောက်ပလာသည့်ဟုတ်သုန်သမား ကိုခရမ်းမယားလ် လိုက်လာရာ ရေညာပ် ပင်ဖောက်တွင် ငုတ်ထုတ်ထိုင်ရင်း ကားခေတ္တကို ခင်းကြည့်နေသည့် အမေ ဖွားမြဲကို ငေ့့သွားပြီး -

“အခေါ် ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ဝါးပျိုးရင် လာတော့လေ”

လို့ မေးလိုက်ပေမယ့် မာမေ ဖွားမြဲကတော့ သူ့ကိုမမေးဘဲလို၊ သူ့နဲ့ မပတ်သက်သလို ကားလမ်းဘက်ကိုပဲ ငေးကြည့်နေတယ်။

ကိုမောင်သောင်းက စိတ်မရှည် သလိုဖြစ်သွားပြီး -

“အခေါ် ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ထမင်းရော စားပြီးပြီလား၊ ပြီးရင် ပြန် ကြမယ်လေ”

လို့ပြောပြီး ပခုံးကို ကိုင်လှုပ် လိုက်မှ သတိရသလိုဖြစ်သွားပြီး -

“အမယ်လေး လုပ်ကြပါဦး၊ ငါ ပိုက်ဆံတွေ မရှိတော့ဘူး၊ ဘိတ်လည်း မရှိတော့ဘူး၊ ပြီးတော့ ငါ့နားကပ်လေး လည်း မရှိတော့ဘူး မောင်သောင်းရဲ့ ဟီးဟီး . . .”

ဆိုပြီး ခွဲပွဲဖုန်းရင်း သူ့ဆီက ငွေ ခေတ္တနဲ့ နားကပ်ယူသွားတဲ့ လူငယ်ကို လိုက်ကြည့်ပေမယ့် အယ်လီမု ရှာမတွေ့ တော့ မောင်သောင်းက အခြေအနေကို မေးတော့မှ ‘တို့ဆေး’ ခုတ်ပြီး သတ်လက် (မာသီဟာရားလက်) ခေ့ခေ့မှာ ကိုလှုပ်ငယ် တ ငွေနှင့် နားကပ်ကိုဖြုတ်ခိုင်းပြီး ယူ သွားကြသေး သိရတော့သည်။

အဟိုးခွဲ နေ့့ငှားပြီး ကရောင်း ထပ်ယူလုပ်ရတဲ့ ခေ့ကပ်ဆတ်ထွဲဖာဖြစ် အပျက်က ပိုပြီး ခကြကွဲစရာမကောင်း သည်။ ရွာပြန်ရောက်ပြီး အဖြစ်အပျက် အမှန်ကိုပြောပြပေးသူ ယုတ်သုတ်ယုတ် သူနားကြလလို တပျို့၊ မကြားရင်ပေ့ကပ် အကြွေးမပေးချင်လို့ လိမ်ညှာချပြောတာ လို့ စွပ်စွဲကြတယ်။

ဖက်ကပ်ဂေါ်လ်ပေ့က မာမေ ဖွားမြဲ သူ့လက်ဝတ်လက်ရင်း မိမိနဲ့ ပိုင်းကို တွဲမဖြစ်သူကို ခန့်ခန့်ထောင် ကျပ်နှိပ်ရောင်းပြီး အကြွေးပေ့ မကုန် သပ်လိုက်ပြီး ၁၀ တန်းအကောင်သား ဖြစ်တဲ့ အငယ်ဆုံးသား (စာရေးသူရဲ့ ဦးဖေ) ကိုခေါ်ပြီး သားလတ် (စာရေး သူ့ ဖခင်ရဲ့ရာ) မရွှေ့စီစဉ်ကို လိုက်ခို တော့သည်။ အဲဒီကာလက စာရေးသူ

မှာ အသက် နှစ်နှစ်သာ အရွယ်လေး သာရှိလေးပေးမယ့် ဒီဇာတ်လမ်းလေး ဟာ စာရေးသူအဖို့ အိပ်ရာဝင်ပုံပြင် တစ်ပုဒ်လို့ ခွဲခွဲထင်ထင် မှတ်မိနေသည်။ တစ်ကြိမ် အဝါမ်အညာခံရရင် လိမ်ညာသူရဲ့ အပြစ်ဖြစ်ပြီး၊ ဂုဏ်ယ အကြိမ်ခံရရင် ခံရသူရဲ့ကပြစ်ဟု ဖခင် ကြီး ဆုံးမသည့်စကားကို ပြော၍ သတိ ရလိုက်မိသည်။

စာရေးသူတို့ မိသားစု ဒုတိယ အကြိမ် တို့ဆေးရဲ့ ခင်းသီးမှုကို ခံလိုက် ရသူက စာရေးသူ၏ မောင်အငယ်ဆုံး ဖြစ်သည်။ ကာလအားဖြင့် အဘွားဖြစ် သူ ခံခဲ့ရပြီး နှစ်ပေါင်း (၄၀)နှစ်လောက် အကြာတွင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်မတို့မိသားစုတွင် အဖဖေ ရလယ် အမေရလယ် အစ်ကိုကြီးရလယ်ကျွန်မ ရလယ်၊ ခမောင်ခလားရလယ် ငါးဇောက် နှိ သည်။ အစ်ကိုကြီးက မုန်ကန်ပွင့် အိမ်ခေတင်ကျ၍ ကျွန်မတို့အဖဖေပင် ယာဉ်မောင်းအလုပ်လုပ်သည်။ ကျွန်မက မလွန်စက်ရုံတွင် တာဝန်ကျရင်း အိမ် ယောင်ကျ၍ သားလေးပင်(၁၀)တန်း ရောက်နေပြီး၊ အပယ်ထုံး ဝေပယ်ပေးက ဝေပယ်ထုံးတန်းထောင့်ခင်းပြီး ပင်စင် ယူသွားတဲ့ အဖဖေ၊ အဖပေ လို့ခွဲမတူ ရွှေပြည်သာမှာ မနုယိုင်ကြပြီး ကုမ္ပဏီ တစ်ခုတွင် ဝန်ထမ်းလုပ်နေသူ ဖြစ်ပါ သည်။

တစ်နေ့ အလုပ်ပိတ်ရက် မလွန် လို့ အလုပ်မရောက်လာသည်။ အပြန် ပွင့် အဖဖေ၊ အဖပေတို့အတွက် လက် ခေတင်ပစ္စည်းတွေ ကန်စရာရင်း ပြ ကွက်ပစ္စည်းဖြစ်တဲ့ ပီနိုသီး (တိမ် ဝေလုံး ကြီးကြီးလှလှ တစ်ပုံ သည်။ အဖဖေကြိုက်တတ်မှန်းသိ မိမိထည့်ပေး လိုက်ပါသည်။

အောင်မစ်လာ အေးမြေ့ဂီတ
ကို မနက်(၅)နာရီမှာ မလွန် မင်းလှ-
ရန်ကုန်ကားက ယိုက်မရာကိုပါတယ်။
မောင်လေးဖြစ်သူလည်း လက်ဆွဲအိတ်
က ကန်ဖက်၊ ကျွန်မလက်ဆောင်ပေး
လိုက်တဲ့ ဝိနည်းထိပ်ထားသည့်ဖြစ်က
တစ်ဖက်ဆွဲပေး ကားပေါ်မှာထိုင်လာပြီး
က/က ငှားဖို့ စီစဉ်နေစဉ်မှာ လူတစ်
ယောက်က သူ့ဝန်ကိုပုတ်လိုက်ပြီး

“ညီလေးမနိုင်းမိုင်း အန်ကိုကို ဝိနည်း
ကန်ခြင်းပေး အန်ကို ဝိုင်းသယ်ပေးမယ်”
ဟုပြောပြီး သူ့ခြင်းကို ယူလိုက်
သည့်နေ့ကပိုင်းကွင်း ကာဖြစ်သွားမုန်း
မသိ ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။

နောက် တစ်လှလှမောင်လေးညီ
သူတောင်းအိမ်ထဲက သူ့ဂီတကို
သားရမယ့်ဖက်ကို ကျက်စေလိုက်သည်။
ထိုသူက သူ့လက်တွင် ဝတ်ဆင်ထား
သည့် လက်စွပ်ကိုချွတ်ခိုင်း၍ ချွတ်ပြီး
ပေးလိုက်သည်။ ထိုယူသည့် ဖောင်
ပေးရုံအိတ်အောက် ဝိုက်ဆဲဖော့နီယူပြီး
ပုတ်ခိုတင်၊ ဝန်ထမ်းကတိနှင့်အတူ
က/က ဝန်ထမ်း ခွင့်ပေးကောင်ကျပ် ကန်
ရွက် ပြန်ပေးခဲ့ပြီး က/က တစ်စီးပေး
ပေးပြီး ချောက်သွားသည်။

အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ ဝိုင်
တိုင်တိုင်ကြီးဖြစ်နေတဲ့ မောင်လေးကို
အမေက မသက်သာဖြစ်ပြီး မေးတော့
ဖူးသည်လည်း ပါးတားထားဖြစ်နေလို့
အမေက သတိပေးပြီး သံပရာသီးရွှေခိုင်း
တာ သံပရာရည် မျှော်တိုက်လိုက်မှ
မူလအခြေအနေကို ပြန်ရောက်လာပြီး
သူ့ဂီတဆဲအိတ်ထဲမှာပါတဲ့ ငွေက မရှိ
တော့ဘူး ကားကို အမေက ရှင်းပေး
လိုက်ရသည်။ လက်က လက်စွပ်လည်း
မရှိတော့မှ တို့ဆေးမိသွားကြောင်း
သိကြရတော့သည်။

အဲဒီလို တို့ဆေးမိတဲ့အကြောင်း
အမေသိသွားပြီး တို့ဆေးဆုံး ကာကိုမန်
ရအောင်၊ တို့လိုက်သည့်တိုင်အောင်
ထိုဆေးဖားနီသင်ယို ဖျက်ပြယ်ပေးနိုင်
တာ သံပရာသီးဖြစ်ပြီး မထိုသွားသည့်
အခါ သံပရာသီးကို စားပေးပေးပြေ
ပေရန် ရွှေခိုက်နိုင်လို့ ကိုဆေးအတွက်
ကာတွယ်နိုင်သော သံပရာသီးကို ခန့်
သွားတဲ့တစ်ပါးတို့ပဲ၊ မောင်လေးဖို့ ဝါပြာ
ပြပါသည်။ ဓာရေးသူတို့ မိသားစု ထို
အချိန်မှစ၍ မထိုသွားသည့်အခါ တယ်
လောက်ဝေးဝေး ကျယ်လောက်နီးနီး
နောက်ဆုံး နေ့ဆုံးသည့်အခါများတွင်
လည်း သံပရာသီးကို အမြဲအောင်ယူ
သွားသော အလေ့အထကို ပြုလုပ်ခဲ့
ကြပါစေတော့သည်။

ဒါ့အပြင် အမေက မာပျားပျား
ဖတ်သုပိုင် သံပရာသီးဖို့ အစွမ်းသတ္တိ
များကိုလည်းလေ့လာပြီး သမီးကား သူ
သိသမျှကို ပြန်လည်ပြောကြားပေးပါ
သည်။ အမေပြောပြသည့် သံပရာသီး
အစွမ်းများကို ကျားပြည်သူများ လက်
တွေ့အသုံးချနိုင်ကြစေရန် ငွေကြေးဖြင့်
လက်ဆောင်ကမ်း မှုပေးပေးလိုက်ပါသည်။

သံပရာသီးဟာ ဝီဇာပင်စီ
ကြွယ်ဝတဲ့ အရည်ရွှမ်းအသီးမျိုးဖြစ်ပြီး
သူ့မှာ အမွှင်ဓာတ်နဲ့ ကယ်လ်စီယမ်၊
သံဓာတ်၊ ဝိုက်ကန်စီယမ်၊ ကော့ပါး၊ မဂ္ဂနီ
ဆီယမ်စတဲ့ သတ္တုဓာတ်များ ကြွယ်ဝစွာ
ပါဝင်သည်။ အနီမှာလည်း ဝိုက်စီနော်
(Poly Phenol) နဲ့ တာပန်း (Terpene)
တို့လို ဖိုင်တိုကမ်ဗီဇာယ် (Phytochemi-
cal) ဓာတ်တွေ ပါဝင်ကြောင်း ပြောပြ
ပါတယ်။

အသီးအရွက်များ သွင်းစားတဲ့
အဆင့်တစ်ခုရန် သံပရာသီးနဲ့မနက်တို့
သီးကို သုံးလေ့ရှိတာ တွေ့ရပါတယ်။

သံပရာသီးဟာ အနံ့က မွှေးလို့
ကန့်အသက်ကိုလည်း ထိန်းပါတယ်။
ထိုကဲ့သို့အားဖြင့် စားပြီးတဲ့အခါ သံပရာ
ရဲ့ဂီတို ချော့သောက်လိုက်ရင် အဖိ
ပျောက်ပြီး လန်းဆန်းသွားတာကို တွေ့
ရပါပေမယ့်ပဲ။ ကားဖိုလို မှုကက်တဲ့သူ
တွေအဖို့ ကားမူရင် ရွှေခိုကားဖြစ်
သုံးလို့ရပါတယ်။

သံပရာသီးဟာ ဝီဇာပင်စီ၊
ခွဲတို့ပွဲကြောင့်ဖြစ်တဲ့ စကာဗီ (Scurvy)
ဓါတ် တွေရောက်တဲ့ ကုသနိုင်ပါတယ်တဲ့။
အေးဖက်ဝင်တဲ့ သံပရာသီးကို
တရည်ဖျော်ပေးကာလို့ပေးလျက် အရေ
ပြားရောဂါများကိုလည်း နည်းအမျိုးမျိုး
နဲ့ သုံးလို့ရပါတယ်။ ဝီဇာပင်စီကြောင့်
အသားဖျော့ရက် စာသစ်ပြန်လည်ပေး
ဖွားပြီး ဖောက်တူးစက်မှုကို ကာကွယ်
ပေးပါတယ်။ အများက သိနေတဲ့အတိုင်း
လက်သားလေ့လာပေးပေးပါတယ်။

သံပရာသီးမှာ ဓာတ်တိုးဆန့်
ကျင့်စွမ်းအားတွေနဲ့ ဝဋ်ပင် ဝိုင်းသတ်
အာနိသင်တွေ ပါဝင်တဲ့အတွက် အသား
ဖျော့ပျော့ အသုံးပြုပြီးတဲ့အခါ အရေပြား
သစ်ပေးတွေကို ပွတ်တိုက်ပေးရမှာ
မှာပဲ အစွမ်းပေးပါတယ်။ ပြီးတော့
ဓာတ်တွေ၊ အခြေပြား နီခြင်းမူတွေ
သက်သာ ပျောက်ကင်းပေးပါတယ်။
ရေခဲတဲ့အခါ သံပရာရည်ပေး နည်း
နည်းထည့်၍ ပေးရင် အသားအရေ
ရွှင်းသန့်ပေးပါတယ်။

သံပရာသီးဟာ အာနိသင်မှာ
တဲတွေ့လို ထွက်ပေးနိုင်တဲ့ အတွက်
အစာအမွှေကုတ်မှုကို အထောက်အကူဖြစ်
ပေးပါတယ်။ သဘာဝအက်စစ်ဓာတ်နဲ့
(ဖလော်ပိုင်းစိုက်) (Flavonoids) ဝေ
တွေ့ကြောင့် အစာအမွှေကုတ်မှု
ပေးပြီး အစာအမွှေကုတ်မှု
ကိုစစ်တွေ့

ဝဋ်ပင်စီ (စကာဗီ) ၂၀၀၀

ပို့ထွက်စေပါတယ်။ ဒါကြောင့် အိန္ဒိယ နဲ့ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွေမှာ ထမင်းစား တိုင်း သံရာသီးသနပ်ကို ပူးတွဲစားသုံး ကြတာကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါတယ်။

ကိုယ်အလေးချိန် လျော့ချဆင်သူ တွေအဖို့ကတော့ သံရာသီးတစ်လုံး ထည့်နဲ့တစ်ဖက်တို ရေခွေးတစ်ခွက်ကို နွေစဉ် ပုံမှန် နှစ်ကြိမ်သောက်သုံးပေး ခြင်းဖြင့် ကိုယ်အလေးချိန် လျော့ကျစေ ပါတယ်။ နောက် သံရာသီးမှာပါတဲ့ အုတ်စစ်ဓာတ်က အစာချေလမ်း ကြောင်းကို သန့်ရှင်းပေးသလို ဝမ်းချုပ် ခြင်းကိုလည်း သက်သာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဝမ်းချုပ်သူများ သံရာရည် ကို ဆားခတ်ပြီး သောက်ကြတာပါ။

သံရာသီးဟာ ဆီးချို၊ သွေးချို ရှိသူတွေအတွက် အထူးသင့်တော်တဲ့ အသီးဖြစ်ပါတယ်။ အမျှင်ဆာက်ပါဝင်မှု များကို ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ သကြားဓာတ်စုပ် ယူမှုကို ထိန်းညှိပေးပြီး သွေးတွင်း သကြားဓာတ်အတက်အကျ အန္တရာယ် အဆင့် ချောင့်စေဖို့ ကာကွယ်ပေးပါ တယ်။

နွလုံးရောဂါ၊ ဓတနာရှင်များ အတွက် သွေးထွင်းသကြားဓာတ်ကို ထိန်းညှိပေးတဲ့ အပျဉ်ဓာတ်ကြောင့် သွေးဖိအားကို ကျခံပြီး ကိုလတ်ဝတ် ရောဂေဟုကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပါတယ်။ နောက်သွေးကြောရောင်ရမ်းမှုတွေကို လျော့ပါးစေတာကြောင့် နှလုံးရောဂါ၊ ခုလုံးလုပ်ငမာင်ချက် ရုတ်တရက် ရပ်ဆိုင်းခြင်းနဲ့ ခလုဖြတ်ခြင်း ကိုကို ကာကွယ်ပေးပါတယ်။

အသက်ရှူလမ်းကြောင်း ရောဂါ များအတွက် ဖလဗီဇိုနိုက် (Flavonoid) ကြွယ်ဝတဲ့ သံရာရအဆီကို ပရုတ် ဆီး၊ ရှုဆေး၊ စတဲ့ သလိပ်ပျော် ခွဲခြေ

ဝေတဲ့ ဆေးဝါးတွေ (သောက်သုံးရန် မဟုတ်တဲ့) မှာ အသုံးပြုကြပါတယ်။ သံရာနွဲကိုခြင်းပြီးရှုရင် ရင်ကျပ်နဲ့ မအိ မသာဖြစ်ခြင်းကို ချက်ချင်းသက်သာစေ ပါတယ်။

ဗီတာမင်စီကြောင့် မျက်စိအမြင် အာရုံကို ရင်ရော်ခြင်း လက္ခဏာတွေနဲ့ မှန်ဝါးမှုတို့ကိုလည်း ကာကွယ်ပေးနိုင် ပါတယ်။

အဆစ်အမြစ်နာခြင်းရောဂါရဲ့ အကြောင်းရင်းတွေထဲက တစ်ခုက ခန္ဓာ ကိုယ်ထဲမှာ ယူရစ်အက်စစ်တွေ များ နေလို့ဖြစ်တာပါ။ ယူရစ်အက်စစ်ဆိုတာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲကနေ ဆီးနဲ့တူတဲ့ စွန့်ပစ် ရမယ့် ဓာတ်တစ်မျိုးပါ။ အဲဒီရောဂါကို သံရာသီးက သူ့ရဲ့ဆစ်ထရစ်အက်စစ် က ယူရစ်အက်စစ်တွေ မျှော်ဝင်နိုင်တဲ့ နေရာရည်တစ်မျိုးဖြစ်ပြီး ယူရစ်အက်စစ် တွေကို ဆီးနဲ့အတူ ပိုပြိုမှုန့်ထုတ်နိုင် စေပါတယ်။

ဖျားနေသူတစ်ဦးအတွက် လည်း သံရာရည်က များစွာအထောက်အကူ ပြုပါတယ်။ အချည်ရွမ်းတဲ့ အချဉ်သီး တွေဟာ အများအားဖြင့် အများကျစေ နိုင်တဲ့ အာနိသင်ရှိတာက ဗီတာမင်စီ ကြွယ်ဝမှုကြောင့် သဘာဝအတိုင်း ခန္ဓာ ကိုယ်အပူချိန်ကို ထိန်းစေတာ ဖြစ်ပါ တယ်လို့ ခေးပညာရှင်တွေကို ဆိုထား ကြောင်းလည်း ခြောက်ပြေပါတယ်။

နောက် ခက်ခက်ရောဂါအတွက် လည်း သံရာသီးက ဖာဟ်ဟ်ဆန်ကျပ် ပစ္စည်းတွေ အဆိပ်အတောက် ဖယ်ရှား နေ့ဓာတ် ဗီတာမင်စီနဲ့ Flavonoid တွေ ပါဝင်လို့ ရောဂါကို ဖယ်ရှားသက်သာ စေပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ဆီးလမ်းကြောင်း မှာ ဖြစ်တတ်သော ရောဂါများအတွက်

လည်း အထူးအသုံးဝင်သော အသီးဖြစ် ပါတယ်။ ဝိတက်စီယမ်ကြွယ်ဝမှုကြောင့် ကျောက်ကပ်နဲ့ ဆီးအိမ်အတွင်း စုပ်နေ တဲ့ အဆိပ်အတောက်ဓာတ်တွေကို ဖယ်ရှားရာမှာ ထိရောက်တဲ့ အာနိသင် ရှိပါတယ်။ ရောဂါပိုးတွေကို သေစေနိုင် တဲ့ အစွမ်းသတ္တိကြောင့်လည်း ဆီးလမ်း ကြောင်းမှာ ပိုးဝင်ခြင်းကို ကုသပေးနိုင် ပါတယ်။ ခါးအပြင် အမျိုးသားတွေမှာ အမြစ်များတဲ့ ဆီးကျိတ်ဖြစ်ပေါ်မှုကို တားဆီးပေးပြီး ဆီးလမ်းကြောင်း အတွင်း ကယ်လ်စီယမ်စုပ်ခြင်းကြောင့် ပိတ်ဆို့မှုကို ရှင်းလင်းစေပါတယ်။

ဒါကြောင့် သံရာသီးတစ်လုံးရဲ့ စွမ်းအားဟာ လူတစ်ဦးအတွက် အထွန် အသုံးဝင်သော အသီးတစ်မျိုးဖြစ်ပြီး စာရေးသူ အထက်တွင်ရေးသားခဲ့သော တို့ဆေးကြောင့် ဘဝပျက် ဒုက္ခရောက် သူများအတွက်လည်း သံရာသီးလေး လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားဖို့ဖြင့် တို့ဆေး အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးပြီး မိမိခန္ဓာကိုယ် အတွက် အကျိုးပြုသော သံရာသီးကို လိုအပ်သလို အသုံးပြုပြီး ကုန်မဟုတ်ရေ စောင့်ရှောက်ရာတွင် အင်မတန်မှ အသုံး ဝင်သော သံရာသီး၏ အသုံးဝင်မှုကို ထိရှိကြပြီး မိမိတဝအတွက် အသုံးပြုနိုင် ကြစေရန် လက်ဆင့်ကမ်း မျှဝေပေး လိုက်ပါမည်။

အနည်းဆုံး သံရာသီးချွန်ဖျင့် အမှူးအမော်ခြေဖြင့် သံရာရည်တစ် ခွက်သောက်ခြင်းဖြင့် သင့်ပိုးခေါင်းနှင့် ဇိတ်ကို လန့်ဆန်ကြည့်လင်သွားပါလိမ့် မည်။ ယုတ်၊ မဟုတ် လက်တွေ့ဆန်း သပ်ကြပါဟု တိုက်တွန်းလိုက်ရပါမည်။

မိုးတိုင်းအပြင်ထွက်ရင်...လမ်းဆေးရေအိုင်
တွေလဲ သတ်ထား-မိန်းမ

ဝါတ်ကြိုးပြတ်ကျ
ဝါတ်လျှောက်မှာဆိုးလို့လား

ကားဖြတ်နင်းမောင်းညွှားရင်
ရေခင်း-ပွက်ခင်းပြီးနုနုအူကျ
ပျက်မှာဆိုးလို့ဟေ့

ဟဲ့! မိသို့...နင်နဲ့ဆွေးပူကြိုက်
နေကြတယ်ဆို

မဟုတ်ရပါဘူးဟယ်
ဘုရားဆူး...ဖျားကြိုးပစ်

သေချာမှကျန်ပါ-ခုခေတ်ဖျားကြိုးတွေက
တကယ်ပန်တာ-ငါ့ပါစက်ကွင်း
မလွတ်ဘူးဟေ့

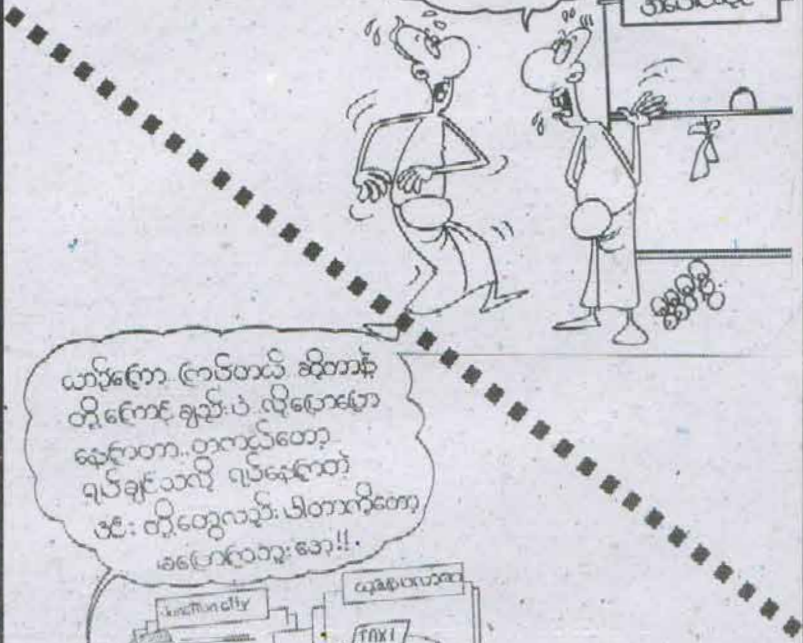

လပြည့်ကျော်မင်း (၄၀၆၀၀၀၀၀၀၀၀၀)

ကမ္ဘာ့ဖလားပွဲပြီးသွားတော့
အလုပ်...ပါး...သွားလား?!

မပါးဘူးဗျ...
ချွန်ပိယံလိက်...ဖလားတို့
မရိုးမီးသားလိက်ဖလားတို့
လာတော့မှာမို့လို့...ဟေ့!!

အပေါင်ဆိုင်

ယာဉ်ကြော (ကပ်တယ် ဆိုတာနဲ့
တိုက်ကောင် ချွန်ပိယံ လိုပေးပေး
ဆောင်တာ...တကယ်တော့
ရုပ်ချင်သလို ရုပ်နေတာ
ဒါပဲ... တို့တွေလည်း ပါတာကိုတော့
မကြောက်စရာနဲ့ နော့!!

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

HIV ကာကွယ်ဆေးတွေတာက...
ဘုရားငိုငိုမှာနော်... ဒီငိုငိုကို...
ရောက်ဖို့ ကြာချင် ကြာချင်...
လော့...လော့...လော့...လော့...လော့...လော့...

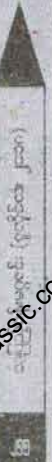

လျှပ်: ကိုဟော...လဲ မိန့် မီးချင်တယ်
လျှပ်: တွန်း: ခ... ကိုဟော...မေးချင်တု...
နောက်ဆို ကိုယ်ဘာသာကိုယ်တွန်း

မုဆိုးယူဆေးရုံ

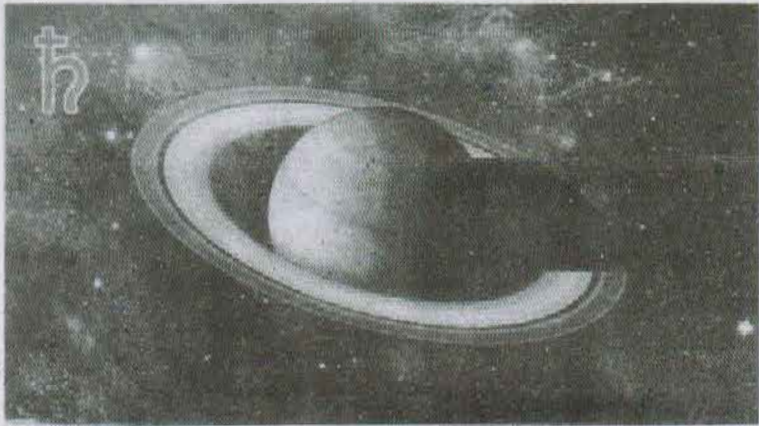

ကော့စ်နဲးကော့စ်

စနေဂြိုဟ်နှင့် လူသားကံကြမ္မာ

မင်းဟန်(သန်လျင်)

နေကြောငှာ ဖွဲ့စည်းပုံမှာ ကောက်ပဲကဲ့ရောင်ခြည် ကွင်းပေါင်း ရာစုကျော်ရှိ လွန်စွာလှပတဲ့ ဂြိုဟ်တစ်လုံးကို ပြပါ ဆိုလျှင် (Saturn) လို့ခေါ်သည့် စနေဂြိုဟ်ဟု ပြန်ပါလိမ့်မည်။

နေကြောငှာပုံ ဖွဲ့စည်းပုံမှာ စနေဂြိုဟ်ပုံ၊ တစ်ခု၊ တစ်ခုမှာ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ပုံရှိပြီး အနေကပ်ကပ်မှာ ယူရေနဂ်ဂြိုဟ် တည်ရှိပါသည်။

ယနေ့ အိုင်တီခေတ်မှာတော့ ကမ္ဘာကြီး ပူမွေလာခြင်း၊ ရာသီဥတု မောက်မြန်ခြင်း၊ နူးကလီးယားစွမ်းအားများ မြင့်တက်ပို့နှံလာခြင်း၊ စစ်မက်အင်္ဂါရပ်များ ကြီးထွားလာခြင်း၊ ကြီးမားလှသော နိုင်ငံရေး အခင်းအကျင်းများ အားပြိုင်ခြင်း၊ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ နယ်နိမိတ်စည်းများကို ကော်လွန်ပြီး လူမျိုးရေး၊ ဘာသာရေးကို အခြေခံသည့် စစ်ပွဲများကို ဖန်တီးလာခြင်း၊ မီးတောင်ကြီးများမှ ချော်ရည်ပူများ စီးကျလာပြီး ပေါက်ကွဲခြင်း၊ ပြင်းထန်သော လျှင်လျှင်ခတ်ခြင်းနှင့် ပြေဆီလွှာများ အက်ကွဲလာခြင်း၊ ထူးဆန်းသော အနာရောဂါများ ဖြစ်ပွားခြင်းနှင့် စားနပ်ရိက္ခာများ ချို့တဲ့လာခြင်း၊ ကမ္ဘာအနှံ့ ကြီးမားပြင်းထန်သော လေမုန်တိုင်းများ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းများသည် အာကာသရပ်ဝန်းရှိ ဂြိုဟ်များနှင့် လုံးဝသက်ဆိုင်သည်ဟု နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်များက တည်တညွတ်တည်း အသိအမှတ်ပြုကြသည်။

သိမြင်၍ စက်မှုနည်းပညာများ ထွန်းကားလာသော နိုင်ငံကြီးများသည် ဆက်သွယ်ရေးဂြိုဟ်ကု အခြေစိုက်ကမ္ဘာကို ဟာတာသထိလွှတ်တင်ပြီး ဂြိုဟ်များ၏ လျှို့ဝှက်သောဆုတ်များကို စူးစမ်းရှာဖွေ သုတေသနပြု ဖော်ထုတ်လာကြပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုဖော်ထုတ် စနေဂြိုဟ်လည်း ပါလာသည်။ နေကြောငှာ ဂဠာကမ္ဘာ စနေဂြိုဟ်သည် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ပြီးလျှင် ဒုတိယမြောက် အကြီးဆုံးဂြိုဟ်တစ်လုံးအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါသည်။ အချင်းပိုင် ၇၂၀၀၀ ခန့်ရှိ၍ ကမ္ဘာဂြိုဟ်ထက် ဆယ်ဆနီးပါး ကြီးမားပါသည်။ နေကို ဘဲဥပုံလမ်းကြောင်းနှင့် လှည့်ပတ်နေရာ တစ်ပတ်ပြည့်ဖို့ ၂၉ နှစ်ခွဲခန့် ကြာမြင့်ပါသည်။ ရာသီစက်ထဲမှာတော့ တစ်ရာသီလျှင် ၂ နှစ် ၆ လခန့် ကြာမြင့်တတ်ပါသည်။

စနေဂြိုဟ်ကို ဆက်သွယ်ရေးဂြိုဟ်တုတွေနှင့် အနီးကပ်လေ့လာသည့်အခါ ဂြိုဟ်မျက်နှာပြင်မှာ ကြီးမားလှသည့် ဓာတ်ငွေ့လုံးကြီးသဏ္ဍာန် တည်ရှိပေမယ့် ဂြိုဟ်ရံအတွင်း ဗဟိုပိုင်းတွင် သံနှင့် ကျောက်သား ဖြစ်ပစ္စည်းပေါင်းများစွာနှင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဂြိုဟ်၏အတွင်းပိုင်းမှစ၍ အနီးနီးယား၊ ဗီယူ၊ ဟိုက်ဂရိုဂျင်၊ ဟီလီယပ်ဓာတ်ငွေ့များဖြင့် အထူထပ်ဖုံးအုပ်ပြီး

လူ့ဦးစွန်းဖွဲ့စည်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၀) ၆၆

www.burmeseclassic.com

ဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ထားပါသည်။ ကမ္ဘာနှင့် ခုနစ်နှစ်ခွဲကြာတိုင်း ရာသီဥတု ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲပါသည်။

နေဝကြဝဠာ အဖွဲ့အစည်းထဲမှာ စနေဂြိုဟ်ရဲ့ အထူးခြားဆုံး အချက်တစ်ခုကတော့ လ (၃၃)ခု ခြံရံထားခြင်းပါပဲ။ အဲဒီလတွေထဲမှာ တိုက်တန် (Titan) လဟာ အကြီးဆုံးပါပဲ။ နေရောင်ခြည် အပြည့်အဝ ခံစားရချိန်မှာ တိုက်တန်လဟာ အရမ်းကို လှပတာပဲဟု ဆက်သွယ်ရေးဂြိုဟ်တုမှတ်တမ်းများက ဖွင့်ဆိုပါသည်။ နေရောင်ခြည်စွမ်းအင် (Solar energy) စနေဂြိုဟ်ပေါ် ကျရောက်တဲ့အချိန်မှာ တောက်ပသည့် ရောင်ခြည်ကွင်းတွေက ခြံရံထားသည့် လ (၃၃)ခုအပေါ် စီးဖြာကျလို့ ဖြစ်ပါသည်။

နက္ခတ္တဗေဒ ဂဏီဗေဒ (Astronomy) တိုင်းထွာချက်တွင် နေနှင့်စနေဂြိုဟ် အကွာအဝေးမှာ ၉၃၉.၀၂ သန်းပေါင်း မိုင်ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာနှင့်စနေဂြိုဟ် အကွာအဝေးမှာ ၈၆၈.၀၅ သန်းပေါင်းမိုင် ဖြစ်ပါသည်။

သန်းပေါင်းများစွာ ကွာဝေးတဲ့ ဂြိုဟ်တွေကို ရာသီစက်၊ ဘာဝစက်၊ နဝင်းစက်တွေထဲထည့်ပြီး တီထွင်ခဲ့တဲ့ ရှေးရှေးဆရာမြတ်တွေကို စာရေးသူမှ အစဉ်အမြဲ ဦးတိုက်ဂါရဝပြုပါသည်။

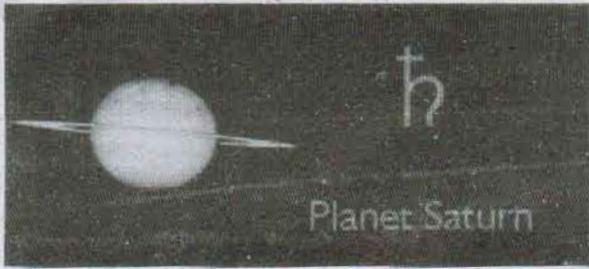
လူသားများ၏ လက်ဖဝါးပြင်မှာလည်း ကြည့်ပါ။ လက်ခလယ်ရဲ့ အောက်တည်တည်မှာ စနေဂြိုဟ်ခုံခိုပြီး လက်ညှိုးရဲ့ အောက်တည်တည်မှာ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ၊ လက်သူကြွယ်ရဲ့ အောက်တည်တည်မှာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံ တည်ရှိနေတာပါ။ အဲဒါလည်း ထူးခြားချက် တစ်ခုပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ စနေဂြိုဟ်ခုံရဲ့ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံနဲ့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံ ခြံရံထားခြင်းပါ။

အဲဒီမှာ လက်ဖောင့်ရင်းကနေ ဖြောင့်တန်စွာတက်လာတဲ့ ထီးရိုးလို့ခေါ်တဲ့ ကံကြမ္မာလမ်းကြောင်းဟာ စနေဂြိုဟ်ခုံထဲ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ထိုးဖောက်တက်လာရင် ထူးခြားကြီးမားတဲ့ ကံတရားပါ။

ဥက္ကဋ္ဌရတာလ အဗြိတ္တဗေဒင်ကျမ်းထဲမှာ စနေဂြိုဟ်၏ ပရိယာယ်များကို အနည်းငယ် ဖော်ပြလိုပါသည်။

- ၁။ ဗြဟ္မဏ
- ၂။ တမဂုဏ်
- ၃။ မြွေလောက၊ နဂါးပြည်
- ၄။ ကျောက်မျက်ရတနာ
- ၅။ အရှင်သခင်

- ၆။ တိုက်ပွဲ
- ၇။ လက်နက်စုံ ထားသိုခန်း
- ၈။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ခြင်း
- ၉။ သစ်တောနှင့် တောင်ကုန်းများ
- ၁၀။ လေမုန်တိုင်း
- ၁၁။ ပျင်းမိခြင်း
- ၁၂။ နေအဆုံးတွင် အားကြီးခြင်း
- ၁၃။ ငြာများ
- ၁၄။ ငှက်ဖျားရောဂါ
- ၁၅။ သစ်ပင်များ စိုက်ပျိုးခြင်း
- ၁၆။ မတ်ပဲနှင့် သဲရိုင်းများ
- ၁၇။ ဇာတ်နိဗ္ဗိသု
- ၁၈။ မမှန်ကန်သောအကွင့်
- ၁၉။ အနက်ရောင်
- ၂၀။ စိတ်ဖွံ့လွင်ခြင်း
- ၂၁။ ဖျားနာခြင်း
- ၂၂။ အိုပင်းသည့်အရွယ်
- ၂၃။ ရသာယနဆေး
- ၂၄။ ဆင်စွယ်၊ ဆင်
- ၂၅။ အစေခံကျွန်
- ၂၆။ ဇာတ်ပျက်သူ
- ၂၇။ ဘာသာရေးမီး သုံးမျိုး
- ၂၈။ အထင်အမြင်လွဲခြင်း
- ၂၉။ ယုတ်မာခြင်း
- ၃၀။ ပြင်းထန်စွာ ထိုးဖောက်ခြင်း
- ၃၁။ မြန်းတီးပစ်သော ခွန်အား
- ၃၂။ ကျွန်ခြင်းနှင့် ကျဆုံးခြင်း
- ၃၃။ နှင့်
- ၃၄။ ကျွန်၏တာဝန်
- ၃၅။ လွန်ကဲသော တာမဂုဏ်စိတ်
- ၃၆။ သုံးပန်း
- ၃၇။ ထောင်၊ အကျဉ်းထောင်
- ၃၈။ သေဆုံးခြင်း
- ၃၉။ မသန်စွမ်းသူ
- ၄၀။ အနောက်ဘက် မျက်နှာလှည့်သူ
- ၄၁။ အရှေ့မြောက်ပိုင်းကို နှစ်သက်သူ
- ၄၂။ အေးသော ရာသီ

သုံးပါးရှိ သတော သဘာဝ
တွေရဲ့ အရင်းအမြစ်တွေနဲ့ ကံ
ကြံမှာကို ဖော်ထုတ်တဲ့ အံ့မခန်း
ပညာရပ်များ ဖြစ်ပါသည်။

လောကီ၊ လောကုတ္တရာ
လမ်းကြောင်းတွေကို လျှောက်
လှမ်းပျံနေရာမှာ စနေဂြိုဟ်၏
အထောက်အပံ့တွေ အများကြီး
လိုပါသည်။ စနေဂြိုဟ်၏ပတ်

- ၄၃။ ကုန်သည်
- ၄၄။ မြင်း၊ မြည်း၊ ဟား၊ သိုး၊ ဒါဏ်၊ ခွေး
- ၄၅။ ပိတ်ပင်တားဆီးခြင်း
- ၄၆။ ဖောက်ကျားကျသော မိန်းမ
- ၄၇။ နည်းဥပဒေ
- ၄၈။ မုဆိုး
- ၄၉။ အချစ်အခြာ အာဇာ

ဂြိုဟ်ဂရိယာယ်တွေကို ဖော်ထုတ်ပေးနေရာမှာ ဥက္ကရ
ကာလ အမြဲထွေးအောင်ကွင်းသည် အစုံအုံ့ပါး၊ စနေဂြိုဟ်
ပရိယာယ် (၁၀၀)ကျော်ရှိပါသည်။ လိုအပ်သလောက် ရှာဖွေ
ရောက်ထုတ် ရေးသားပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဥပမာ- စနေဂြိုဟ်သည် ရာသီစက်၊ ကာဝစက်၊ နဝင်း
စက်တွေမှာ အားထောင်းတဲ့အိမ်တွေမှာ ရပ်တည်ပြီး မိတ်
ဖက်အားထောင်းသည့် ဂြိုဟ်တွေနှင့် မြင်ပြီးဆက်သွယ်ထား
လျှင် ပါပုဟုတ် တစ်ရာသီကလေးပေးနေလျှင် အရှင် သခင်ပါပဲ။

စနေဂြိုဟ်သည် ရာသီစက်၊ ကာဝစက်၊ နဝင်းစက်
တွေမှာ ရန်အိမ်၊ နိမ်အိမ်မှာ ရပ်တည်ပြီး ရန်ဂြိုဟ်တွေနဲ့ ဆက်
သွယ်ပြီး မြင်ထားလျှင် ဝါမမဟုတ် တစ်ရာသီတိုင်းပေးနေလျှင်
အစေခံကုန် ဖြစ်သွားတော့ပါ။ စနေဂြိုဟ်ဟာ ပါဝက်ထွက်ယုန်
လည်း သင့်နေမည်၊ နေလ နှစ်ပါးလည်း ပျက်ထားလျှင်
ပိုပြီးဆိုးပါသည်။ အကုန်လုံး လိုက်စေနေလျှင် ရောက္ခက်တွေ
အများကြီးပါ။

မိမိမွေးဖွားတာရှိ ဟောဘုတ်ကိုလည်း မြန်ကြည့်ပါ။
ဟောဘုတ်နဲ့ ရာသီ ဘာဝ နဝင်းစက်တွေမှာ စနေဂြိုဟ်
အရပ်အတည်ကောင်းရှိ လိုပါသည်။ လက်နိုး၊ လက်ဆန်း၊
လက်ကာ ပညာရပ်ဆိုင်ရာမှာ သုံးစွဲနားညီကြိတ်ပုံစံနဲ့ အပိုင်
အမာ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ထားတာပါ။ အဲဒီပညာရပ်ဆိုင်ရာ
လေးဟာ ဆက်သွယ်ပြီး ဆက်နွယ်ထားတာပါ။ လောကကြီး

ပမြစ်ပါ။ ကမ္ဘာလူသားအားလုံး၏ စိတ်ကောက် ခွန်အား၊ စွမ်း
အား၊ ခွဲ၊ လုံ့လ၊ ပီရိယတွေကို စမ်းသပ် စစ်ဆေးဟောကာ
စနေဂြိုဟ်ပါ။

အားဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မိမိမွေးဖွားတာရှိ နေလအစုံပါး
ပေါ်ကို လောဘ၊ စနေကြီး စီးနင်းတဲ့အခါမှာ ရာထူးအဆင့်
အတွက်၊ ဂုဏ်သိက္ခာ၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ လူမှုရေး၊
အမှုအခင်း၊ စတဲ့ ပြဿနာပေါင်း သောင်းမြောက်ထောင်နဲ့
ရပ်ဆိုင်းကြုံတွေ့ သောကလေး မှားရပ်တော့တာပါ။

အထူးသဖြင့် မူလဟောမှာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ဟာ
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် အပိုဂြိုဟ်၊ ရာဟုဂြိုဟ်၊ လူ့အရပ်ဂြိုဟ်၊ ပပုဟို
ဂြိုဟ် တစ်လုံးလုံးနဲ့ တစ်ရာသီကလေး ပေးနေရင် ဟောဘာ
စနေဂြိုဟ်ကြီး စီးနင်းသည့်အခါနဲ့ အလွန်အေးခဲစွာရပါသည်။
လက်စားအပေါ်ပူတည်ပြီး သောကလည်း ညံ့နေမည် မဟုတ်
ဌာန၊ ဒွဋ္ဌာနဘာပပပပပပပပပပပပ ပြစ်နေလျှင် ပိုပြီးဆိုး
ပါသည်။

နက္ခတ်ပညာရပ်တွင် ဂြိုဟ်ပရိယာယ်၊ ရာသီပရိယာယ်၊
ဘာဝပရိယာယ်၊ နက္ခတ်ပရိယာယ်၊ ဂြိုဟ်ပရိယာယ်၊ ဂြိုဟ်
မြင်ပရိယာယ်၊ ကောဇာအစီးအနင်းပရိယာယ်၊ စက်လက္ခဏာ
များပရိယာယ်၊ ဒသာပရိယာယ်၊ အနိမ္မိပရိယာယ်၊ အာကာသ
ဂေါင်ဂန်းပရိယာယ် အခြောက်အမြား ပြဆိုထားပါသည်။

ယခု စာပေဇယား ၂၀၁၇ ခု နိုဝင်ဘာလ ၂၅ ရက်
နေ့တွင် စနေဂြိုဟ်ဟာ ၈ ရာသီ ၂ အံသာ ၁၅ လီတ္တာ
ဆိုတော့ ဓနုရာသီရှိ မူလနက္ခတ် ပထမပိတ်ကို စီးနင်းထား
ပါသည်။ ယနေ့ အိုင်တီခေတ်နှင့် လျော်ညီသော ဓနုရာသီ
ပရိယာယ်ကို ကြည့်လျှင် ပိုပြီးရှင်းပါသည်။

စနေဂြိုဟ်များ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ စေတနာ
အရ နယ်မြေများ အခြောက်နှင့် သံချပ်ကာ ယန္တရားများ
ဘာသာဝိပဿနာ နှင့် သုံးစွဲပြီး သို့လျှင်သာရှိသော ပြဿနာ

သံပြည့်စုံစာရင်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၀)

ဥမင်လိုက်ခေါင်းများ၊ ခြေပြင်မှ ဝေဟင်ပစ် ဖုံးပစ်စင်များ၊ အသံထက် ငါးဆမြန်သော ဖုံးကျည်များကို ထိန်းချုပ်သည့် ရေပါစခန်းများ၊ နူးကလီးယား ခွမ်းအားသုံး ဓာတ်ပေါင်းဖို များ၊ အာရုံကြောနှင့် အရေပြားစိခိုက်စေသည့် ဓာတုလက် နက်နှင့် ဖိုးမွှားလက်နက်များ သို့လှောင်ထားသည့် နေရာများ၊ တိုက်စစ်၊ ခဲစစ် နေရာများနှင့် စစ်တပ်ဆုတ်ခွာရာ နယ်မြေ များ၊ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံနှင့် စစ်စားနည်းများ၊ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသည့် နေရာများ၊ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အသုံး အဆောင်များ၊ လက်နက်မျိုးစုံ ကျည်ဆန်မျိုးစုံ သိုလှောင် ထားရှိသည့် နေရာများ ဖြစ်ပါသည်။

တေဇောအိမ်တွေထဲက ပါပကတ္တရီယုဂ်သင့်သည် ဟိမ်မည် ပနမုာသီအိမ်ပါ။ အနောက်ဘက် အင်္ဂါမြို့ပိုင် ခြံနားရာသီရိပြီး အေဗျာသီဟာ မနေမြို့ပိုင် မကရရာသီ ဟိမ် ရှိနေ၍ ဖြစ်ပါသည်။

တေဇောဓာတ်တိမ်ဖြစ်ပွဲ မင်္ဂါမြို့ပိုင် မိသားစုသိ ကိုကြည့်ပါ။ အနောက်ဘက်မှာ ကြွယ်ပပေမာမြို့ပိုင်ဖြစ် တဲ့ မိန်ရာသီရိပြီး အရှေ့ဘက်မှာ ဓောပြာဂြိုဟ်ပိုင်ဖြစ်ပွဲ ပြိုသုရာသီရိပါ။ ဘဲဒီအနက်ကို ကြည့်ရင် ဓသာပကပ္ပ ရီယုဂ် မုသားတဲ့ ရာသီအိမ်ပါ။

တေဇောဓာတ်တိမ်ဖြစ်ပွဲ၊ ယနင်နေမြို့ပိုင် သီဟ ရာသီကိုကြည့်ပါ။ အနောက်ဘက်မှာ တနင်္လာဂြိုဟ်ပိုင်တဲ့ ကရောဇ်ရာသီရိပြီး အရှေ့ဘက်မှာ ဗုဒ္ဓကမ္ဘာမြို့ပိုင် ကန်ရာသီ ရိနေလို့ပါ။ အဲဒီအချက်ကိုကြည့်ရင် သောမကတ္တရီယုဂ် ရုက္ခာကို ရာသီအိမ်ပါ။

တေဇောဓာတ် ရာသီအိမ် တွဲအိမ်ကံမှာ နေရာသီ အိမ် တစ်ခုတည်း ပျားပျားမြားမြား ပါပကတ္တရီယုဂ် သင့်နေ တာပါ။ ပြီးတော့ အင်မတန်မှ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်တဲ့ ရာသီ အိမ်၊ အရှေ့ကိုင်းစနစ်၊ ရာသီမုမ်မှာ ဝေဟင်ယားသော လူကင်ပိုင်း ပြင်းတစ်ပိုင်း မှုပ်ပုံ၊ အနောက်တိုင်းစနစ်မှာ ARCHER ဝေဟင်မဟုတ်ပဲ ဖြစ်ပါသည်။

ပါယောဗဟင်လွင်မိုးသည် နေပြေတိ ဗုဒ္ဓကတ္တတ် ပထပပါပေါ့ ဖမ်းခင်းတော့ညီတက ကမ္ဘာမြေကစ်လွှား ဝှံမှန် မဟာဝံသည့် ဖိုးရွာသွန်းမှုတွေ ကြီးမားပြင်းကန်တဲ့ စုပြုံလျှင် ပျက်စာမှုတွေ၊ နူးကလီးယား ခဲစွမ်းတွေ မြေခိုကွေးရန်၊ အပျက် အရှေ့အင်္ဂါ၊ အနောက်အပင် ထိင်သီရိပိုင်ခေါင်း ဆောင်ကြီးများ တွေ ဆိုညီခိုင်း နွေးနွေးရုက္ခာတွေ၊ မုန်တိုင်း နှင့်အတူ အချိန်အခါမှ ဖိုးရွာသွန်းမှုတွေကြောင့် သီးနှံခိုက်ခင်း

များ ပျက်စီးခြင်းနှင့် ရောဂါဘယ တွင်ပြောခြင်းများသည် ကမ္ဘာ လူသားများနှင့် သက်ဆိုင်နေသော ကံကြမ္မာတွေပါ။

အထူးသဖြင့် နေရာသီထဲမှာ ရပ်တည်နေတဲ့ ပလူတို ဂြိုဟ်ရဲ့ အခန်းကဏ္ဍကို ကြည့်ကြရအောင်လား။ ၂၀၁၇ ခု နိုဝင်ဘာလ ဂြိုဟ်သွားပြကွန်နီမှာ ပလူတိုဂြိုဟ်ကို ၈ ရာသီ ၂၃ အံသာ ၁၄ လီတ္တာလို့ သတ်မှတ်ပြဆိုထားပါသည်။ စနေ ဂြိုဟ်နဲ့ ပလူတိုဂြိုဟ် တစ်ရာသီတည်း ယှဉ်တွဲရပ်တည်ခြင်း ဟာ မကောင်းပါ။ ကမ္ဘာလူသားအားလုံး ဓာတုအဆိပ်သင့် ခြင်းရဲ့ ရှေ့ပြေးနိမိတ်တွေပါ။

ပလူတိုဂြိုဟ်သည် ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှတဲ့ နိုင်ငံနေ အပြောင်းအလဲတွေကို လုပ်ပေးတဲ့အပြင် ကမ္ဘာအနှံ့ စစ်ပွဲကြီး တွေ ဖြစ်ပွားဖို့ကိုလည်း စေ့မော့ဖမ်းဖိပေးပါသည်။ ရာသီ စက်ကံမှာ ပလူတိုဂြိုဟ်ကို တင်ကြိုဟ်မှ အမှီးကပ်သုံး စီဂီ များနှင့် ဆက်သွယ်ထားသည့် ရေ့ရက်များသည် လွန်စွာမှ အရေးကြီးလှ၏။

ရာသီကံထဲရှိ တိတ်နဲ့နိုင်ငံ အသီးသီးသည် ဖြတ်လမ်း ရောက်ရှိလာသည့် မြို့တော်များ၏ ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်များကို မလွှဲမသွေ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြား ခံစားရလေသည်။ ရှေ့ ငါးစီဂီရီ ရနက် ငါးစီဂီရီအတွင်း ပင်သည်နှင့် သတ်ရောက်မှုများကို အကြီးအကျယ် ခေမုန်းစေလေသည်။

အေးသိပ်ဆိုင်ရာ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်တွင် ဓနုရာသီ သည် တစ်ပါးမူလ် အမစ်များ ပေါင်း ပြီးညှောင်နိုးအပိုင်း နက္ခာကိုယ်၏ ခါးနှင့် ခါးစေတက်ပိုင်းရောက်များ၊ ပန္နာတိုယ် အတွင်းရှိ ငွေ့လည်ပတ်သော ဝန်များ၊ ဝါယောဓာတ် လွှမ်းမိုးသည့် စနေဂြိုဟ်၊ အာပီဂြိုဟ်၊ ယေညီမတွတ် ညီခေါင်း ပိုင်းရှိ ညီခနောက်ရင် အာရုံကြောနက္ခာများ၊ မျက်စိ မှား မှားကောင်း၊ ပါးစပ်နှင့်ပတ်သက်သည့် ရောဂါများအစဉ် တွေ ဝိန်းနှင့် တွေးမကြောင်းရောဂါ၊ ခြေခံတက်နှင့် အထက် အမြစ်တိုက်ခဲပေက ရောဂါများ ဖြစ်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် စနေဂြိုဟ်နှင့် တင်ကြိုဟ်တို့၏ ထက် သွက်မေ့ကွန်ရက်များသည် လွန်စွာအရေးကြီးလှ၏။ နေ ရာသီကတ္တတ် ပလူတိုဂြိုဟ်ရှိသဖြင့် ဖုံးခင်း။

ကမ္ဘာလက်လွှား နေထိုင်သည်များခိုက်များ၊ ဝေလျာရုန်း ကျဆင်းလာခြင်း၊ မေပျားကော့နှင့် အကြင်နာခိုက်များ ခြေကြင်လားခြင်း၊ ဘာသာရေးယုံကြည်မှုအားများ ဝါဒ လာခြင်း၊ ခုခိုက်မှုများ တွင်ပြောလာခြင်း၊ လူဖို ဘာသာ ရောက် အခြေခံသည့် စစ်ပွဲကြီးများ ဖြစ်ပွားလာခြင်း၊ ကမ္ဘာ

ကြီး ပုဇွန်လာမှုနှင့်အတူ ရေခဲတောင်များ အရည်ပျော်ခြင်း၊ လေမုန်တိုင်းများ တိုက်ခတ်ခြင်း၊ ချော်ရည်ပူများ စီးကျပြီး ဖိအေးပတ်များ ခေါက်ကျခြင်း၊ မြေဆီလွှာများ အတ်လွှဲပြီး ပြင်းကန်သော မြေငလျင်များ လှုပ်ခတ်ခြင်း၊ အချိန်အခါမရွေး ပျက်စီးသွားခြင်း၊ အချိန်အခါမရွေး ဖျက်စီးသွားစေမည့်ကြီးများ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ခြင်းများ ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းအရာများသည် ဓနု ရာသီရောက် စနေဂြိုဟ်၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်နှင့် မလ္လာဂြိုဟ်တို့၏ ဆက်သွယ်မှုကွန်ရက်များကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သော အခြေခံသက်ရောက်မှုများကို အကျဉ်းချုပ် တင်ပြထားခြင်း ယာ ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ ကမ္ဘာကြီးတွင် မြစ်စိုင့်တာ မရှိ မမြစ်သေး တာပဲ ရှိ၏။ မြစ်ပျက်ပြောင်းလဲမှုများကား ယွန်စွာလျင်မြန် လှ၏။

ရွေးဟောင်းဟိန္ဒူကျမ်းများတွင် ဓနုရာသီအား ဆင် တပ်၊ မြင်းတပ်၊ လေးစစ်သည်တော်၊ စစ်ရထားများဖြင့် ရာသီ မပိုမယဟံအား ပွဲစည်းတည်ဆောက်ထား၏။ ယနေ့ စိုင့်တိ အေကီတွင်အော့ အများကြီး အများကြီး ပြောင်းလဲသွားခဲ့ ပေပြီ။

အဲဒီလို ကမ္ဘာကြီး ပြောင်းလဲလာခြင်းနှင့်အညီ စနေ ဂြိုဟ်နှင့် အခြားသော ဂြိုဟ်များ၏ ဆက်သွယ်မှုကွန်ရက်များ ကိုလည်း မျက်စိဖြတ်ခဲခဲဘဲ စောင့်ကြည့်အခြေယူဟံယင် ပါသည်။

ဤစာမူဖြင့် သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာဟားလုံး တို့ နို့ခိုးခိုးတိုက် အစဉ်ဂါရဝပြုလျက်။

မင်းဟန်(သန်လျင်)

ဆရာဦးစင်းထွန်း D.B.B.W - C.T (Med)

ဘုန်းသျှင် တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း

အထူးကုသဆေးရောဂါများ

နုလုံး၊ ဆွေးတို၊ လောငန်း၊ အစာအိမ်၊ ဆီးချို၊ သွေးချို၊ ဝမ်းတွင်း၌ဖြစ်တတ်သော (ကင်ဆာ) မြစ်ပွားနာ အမျိုးမျိုး၊ ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပ၌ ဖြစ်တတ်သော အဖုအကျိတ်၊ ခိုနာ၊ မြစ်ပွားနာ (ကင်ဆာ)၊ သွေးကြောပိတ်ရောဂါနှင့် အကြောရောဂါအမျိုးမျိုး၊ လေးဖက်နာရောဂါ၊ အဆုတ်နာ၊ ခုခံအားကျရောဂါ (ဒဿယုဂ်နာ)၊ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါများ၊ ပန်းသေး၊ ပန်းညှိုးရောဂါများ၊ မီးယပ်နှင့်ပတ်သက် သော ရောဂါများ၊ သူငယ်နာရောဂါ အမျိုးမျိုး၊ လိပ်ခေါင်း၊ ဂရင်ဂျီနာနှင့် နာတာရှည်ရောဂါကြီးများကို အထူးကုသပေးပါသည်။

- ဆေးခန်းဖွင့်ချိန် ၆ နေ့စဉ် နံနက် (၈)နာရီမှ ည (၈)နာရီအထိ
- လိပ်စာ ၆ အမှတ် (၆၈၁)၊ ဘုရင့်နောင်လမ်းမကြီး၊ အင်္ဂလိပ်ရေပူရအနီး၊ ရွာမအနောက်ရပ်ကွက်၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
- ခ ၀၉-၇၃၁၃၆၄၁၄၊ ၀၉-၇၉၉၆၃၀၉၇၄၊ ၀၉-၂၅၄၉၃၂၆၉၉
- လမ်းညွှန် ၆ ၆၉၊ ၄၀၊ ၁၅ ကားများစီး၍ ဆရာတော်ကြီးမှတ်တိုင် ဆင်းပါ။

လယ်ပြင်ပုံနှိပ်ရေး (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈) ၆၀

ချေးရောင်းကောင်းကြစေရန်

ခက်ရိုက်ဖာတြာ ဝီရင်ပါ

အောင်ကြည်သန်း (ဖောင်ကော်သီ)

ဒီနှစ် ၁၉၈၀ ပြည့် ပါးသိုမိက သဲပဲခဲပဲ ရွာနေဆဲပင်။
ဘယ်တိုင်းနှင့်မျှ ရွာနေသည်လည်း မသိတော့ပါ။ ပြန်မာ
နိုင်ငံ အနှံ့အပြား ကာကွယ်ရေး အင်အားတို့ကို လမ်းတံတား
တွေပျက်၊ ချေးခြားနေချိန်ဖြင့် ပြည်သူ့ပြည်သား လူမာများ
မလုပ်ဘဲနှင့် မှင်ဆိပ်ပြာရသမီး သဘာဝမသားဆိုးတွေက
ကြောက်စရာပင်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ မွေးရပ် ရွာကလေးလည်း ချေးသားမှ
ပြေးမလွတ်ခဲ့ပါ။ ရွာပထဝီ ထန်းပင်ထန်း ကားလမ်းတွေ
ရေရကျော်၊ ဘိတ်ကားပျက်နှင့် မိမိပြင်ပေးပေးပေး
ချေးစေ လေးကောင်လားဆင်း၊ ရွာသူရွာသားတွေ ချေးသား
ကယ်တယ်ရေအဖွဲ့က လျှောက်နေသည် ကံပင်ကွပ်တွေ အားနေ
ကြသည်ကို ပြေးလျှံမြင်ပေသော်လည်းကောင်း၊ မိုးရွာရွာရင်
လွှဲပေးပေးသည် အားရွာပေးပေးကြည့်၊ မိုးကစိုစိုပိုမိုပေးဆဲ
အားရွာရွာကို လွှဲပေးဆဲပင်။

“ဆရာ ဝင်ခွင့်ပြုပါ” ဆိုသည့် အသံနှင့်အတူ မင်း
နှယ်တင်ယောက် ဖောင်ကော်ခန်းရွှေ မှန်တံခါးကို ဘေးသို့

လှမ်းကာ အတွင်းသို့ပုခင်းပင်လာသည်။ ဆူပူသည့် ကွန်တော်
တံတွင်း ဖောင်ကော်ခန်းရွှေ ဖောင်ကော်သည်တံခါးပြန်ရင်း၊ ကရိုက်က
မရှိမပြေည့် အသားဖြူဖြူ မျက်နှာပိုင်းလေး သမင်မျက်လုံး
လေးနှင့် ချောချောလှပသည်။ ပြေးလိုက်တိုင်း ပါးချိုင့်မလေးပာ
ပါးပြင်နှစ်ဖက်တွင် ပေါ်လွင်နေ၏။ နှုတ်ခမ်းနှစ်ဖက်က ပတ္တမြား
ခဲရောင် သမီးနေသည်။ အနည်းငယ်ဝင်ကော်လည်း ကင်နှင့်
ပုခင်း မြို့ပေးကော် ကိုယ်ပျက်ကိုယ်ပေးကော် အားရွာပေးဆဲပင်ကျနေ
လှပ၏။ ဒီကနေ့တော့ သင်ရွက်စိမ်းခဲရောင် ပါးတံကမ်းဆက်
ကို ဝတ်ဆင်လာသဖြင့် ‘ပြင်ရသွေးမေ သက်သာနည်း၊ ရွှေ
ပျက်နာ ကြည်လှမ်းလှလေး’ ဆိုသည့်သို့သို့ မှိုနေပေရာမီး
ဘူမိသည် အခင်ကြီး ခေတ်စဉ်က ဆင်ပင်သွေးပြီးခေတ်က
မိခင်ကြီးနှင့် မောင်မလေး ညီမလေးကို မောင်မရွာကမ်းရွာရွာ
ရွေးမှု ပြစ်၏။ ကုန်ပုံဆိုင်ကိုင်ဆိုင်ကော် ရှိမီးသားသား
ကြီးကလေးပင်။ ခုန့်ပြန်ညီသူများ နိုင်နိုင်လည်နေသော်လည်း
အသတ်လေးဆယ်ကျော်တိုင် အခြေကြီးဘဝဖြင့် မှိုမေ့
နေသဖြင့်ပင်။

www.burmeseclassic.com

ဝင်ကြည့်ရန် (အောင်စိုဘာသာ ၂၀၀၇)

“လာ ထိုင် သမီး၊ မတွေ့တာကြာပြီ တယ်ကနေ လှည့် လာတာလဲ”

“ဆရာအိပ် တမင်လာခဲ့တာပါ။ ဆရာအခန်းရှေ့ မပျော်ဟော့ အခန်းအမီးတွေ တံခါးထော့ ဖျတ်ယားဟော့ တွေ့ဖို့ ဆရာ ဒီမှာအစီအစဉ်ထားထင်ပြီး စင်ပရေမေသေတယ်။ နောက်မှ ဟင်္ဂလိပ်က ဆရာ အရှေ့ဘက်ပုံပင်မှာ ပြောင်း ဖွင့်ထားတယ်ပြောလို့ လိုက်ရှာပြီး လာခဲ့တာ”

“ဒီဘက်ကို ဇူဇိုင်း ၃ ရက်နေ့က ခြောင်းလာခဲ့တာ၊ ဟိုမြောက်ဘက်အခန်းတွေ ဖျတ်ဖို့ အခန်းသစ်တွေ မခွဲကံ ခန့်ရာရခဲမေးလို့ ခြောင်းခဲ့တာ။ ပြော... ဆရာ ဟာကျညီ မေပပယ်”

“ဒီလို ဆရာနဲ့ နှိုင်းဆက်ထိုက်တာပေးလို့ပါလား။ မသိဘူး၊ နေ့က ဟာပိုင်လို့ မျောင်းမကောင်းဘူးဖြစ်နေတယ်။ အပေ့ကျန်းမာအေးကလည်း သိပ်မကောင်းတော့၊ မေးခန်း ဖြေနေရတယ်။ မောင်လေးနဲ့ ညီမလေး ကျောင်းတက်ဖို့ အစစ ပြင်ဆင် လုပ်ပေးရတာကပ်ဖက်နဲ့ ကျွဲအေးသူမေ့ခိုက်ပါလို့ သိမ့်မိပျိုမိ၊ ကမ်းလည်း ချာချာလည်နေပေမယ့်၊ နေ့မတော်ကောင်းပျော်ပုံ၊ သူမိဖာဟာ ပြန်စစ်ကြည့်ပြီး နေ့မတော်ကောင်းတောင်းမတော်၊ ယတြာလေးတာလေး ပေးပါဦး ဆရာ”

သူမ၏ ဇာတာကို ပြန်စစ်ကြည့်ပေးလိုက်မည်။ စတုဂံရန် နေ့စဉ်ရန်များ၊ တောင်းလှိုင်း ယိုကျိုးများကို တစ် နှစ်တာ အသေးလှိုင်းပြီးနောက်

“အခုအောင်ကောင်းမတော်၊ ငါ့ကြာလုပ်ပေးလိုက်ပါ မယ်၊ သမီးဆိုက်က ကုန်ပစ္စည်းတွေက ဘာနဲ့တွေ့မို့လဲ”

“ကုန်ဆိုတဲ့အစဉ်၊ ခုနစ်နေ့မှ ဟုံပဲပါပဲဆရာ၊ စပြီးစား လို့ ရတာလေးတွေ ပြောရရင် တခုနဲ့တခု ဘိုးတွေရှိတယ်၊ တခုလုံးနဲ့ ကြီးတွေ၊ ခွက်တွေ၊ မြင်ဆေးခွေတွေ၊ ဓားစရာထဲ ကဆို သကြားလည်းရှိတယ်၊ အာရီနဲ့ ဆန်း၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား စတာတွေလည်း ရှိတယ်၊ ငှက်ပျားနဲ့ ထန်လှက်၊ ပဲလှော်တွေ လည်းရှိတယ်၊ ကြာသပတေးနဲ့ မီးခိုး၊ ပါးအဖိုးဖျိုးနဲ့ ပုန့်တွေ လည်းရှိတယ်၊ သောကြာနဲ့ သံတွေ၊ မီးသီးတွေ၊ မီးသီး၊ မီးသွေး၊ တွေလည်း ရှိတယ်၊ စနေနဲ့ ဓား၊ ထီး၊ ပိနပ်၊ ထင်း စတာတွေ လည်း ရှိတယ်၊ ဆိုင်မှာက တွေလဲကလီ တောက်ကိုမည်ရ အနံ့ပါပဲ ဆရာရယ်”

“ကဲပါ၊ ဒါဆိုမည်၊ နဲ့တစ်ခုစီအလိုက် ဘာထိုက် ယတြာ စီရင်ဖို့ ဆရာပြောပြပေးလိုက်ပါမယ်၊ သမီး မြန်မြန် ရောင်းထွက်ခွင့်ကို ကုန်ပစ္စည်းတွေအတွက် ဦးစားပေးပြီး

စီရင်ပေါ့၊ ဆရာပြောတာတွေ လိုက်မှတ်သွား၊ အင်ပိစွာနဲ့ တိုင်တွေ့ပါလို့ပြီး ရှင်းပြပေးလိုက်မယ်”

“ဟဲ့ကဲ၊ သမီး သေချာလိုက်မှတ်သွားပါမယ် ဆရာ”
 “ဒီနည်းက အင်ပိစွာနည်းပဲ၊ အပြန်ပျောင်းထွက်လိုတဲ့ ကုန်ပစ္စည်းနဲ့ နံကို အင်ပိစွာတိုင်ထုပြီး စပျာရုန်းနဲ့ ဆပွက်နဲ့ သစ်ညှို့နဲ့ သစ်ခက်တွေနဲ့ ခိုက်စုတ်ပါပဲ၊ စပျာရုန်းနဲ့ ဆပွက် ပြုတ်နဲ့ ကနားကရေကထွက်အတိုင်း အညွန့် ဟာတဲ အရေ ဟာထွက်ကိုယူပြီး ရောင်းကုန်ပစ္စည်းကို ခိုက်ရမယ်၊ ယမြန် မျောင်းထွက်ဖို့ စမေ့မတတ်၊ ရလဒ်က မြန်ပေါ့တဲ့ သောကြာ ကခါ အဆိုနဲ့တွေ့မှာ ခိုက်ရမယ်၊ သိပ်မကပ်ပါဘူး၊ သမီး လုပ်ရ လှယ်မတော်၊ ဆရာ၊ ဓာတ်ရိုက်ဖလားနဲ့ သောကြာဟာပါ ယကားပါ ဆိုပြပေးလိုက်မယ်”

တခုနဲ့တခု ရောင်းကုန်အတွက်

ပစ္စုတ်	၅		
အညွန့်	၂		
ဆပွတ်	၆	-	သ(သောကြာ-၆)
ရောင်းကုန်နဲ့	၁		
စတုရန်း	၄	-	ရ(ရက်/ဗုဒ္ဓဟူး-၄)
အမြင်	၀		
ကြိုရန်း	၃		

} သရက်(၁၀)

သောကြာဟာပါမှာ ယရက်ညွန့် (၁၀)ညွန့်နဲ့ အမြန် မျောင်းထွက်ပေးလို့ ပြောပြောပြီး ရောင်းလိုတဲ့ တခုနဲ့တခု ကုန်ပစ္စည်းကို (၁၀)ရက် ရိုက်ရမယ်။

တခုလုံးနဲ့ ရောင်းကုန်အတွက်

ပစ္စုတ်	၆		
အညွန့်	၃		
ဆပွတ်	၀	-	တောက်(စနေ-၇)
ရောင်းကုန်နဲ့	၂		
စတုရန်း	၅	-	ပိ(ကြာသပတေး-၅)
အမြင်	၀		
ကြိုရန်း	၄		

} သရက်(၁၂)

သောကြာအပါမှာ ပီတောက်ညွန့်(၁၂)ညွန့်နဲ့ အမြန် ရောင်းထွက်ပေးလို့ ပြောပြောပြီး ရောင်းလိုတဲ့ တခုနဲ့တခု ကုန်ပစ္စည်းကို (၁၂)ရက် ရိုက်ရမယ်။

တည့်တည့်မထိုင် (အောက်တိုက်ကား ၂၀၁၁)

အင်္ဂါနံ ရောင်းကုန်အတွက်

ပစ္စပွတ်	- ၀		
အညွန့်	- ၄		
ဆပွတ်	- ၀	အယ်(တနင်္ဂနွေ-၁)	
ရောင်းကုန်နံ	- ၃	} သစ်အယ်(၇)	
စတုရန်း	- ၆		သစ်(သောကြာ-၆)
အမြစ်	- ၂		
ကြိရန်း	- ၅		

သောကြာအခါမှာ သစ်အယ်ညွန့် (၇)ညွန့်နဲ့ အမြစ် ရောင်းထွက်စေလို့ ပြောပြောပြီး ရောင်းလိုတဲ့ အင်္ဂါနံ ကုန် ပစ္စည်းကို (၇)ချက် ရိုက်ရမယ်။

ငွေပွားနံ ရောင်းကုန်အတွက်

ပစ္စပွတ်	- ၀		
အညွန့်	- ၅		
ဆပွတ်	- ၂	ကြီး(တနင်္လာ-၂)	
ရောင်းကုန်နံ	- ၄	} ဝန်းကြီး(၉)	
စတုရန်း	- ၀		ဝန်း(စနေ-၇)
အမြစ်	- ၃		
ကြိရန်း	- ၆		

သောကြာအခါမှာ ဝန်းကြီးညွန့် (၉)ညွန့်နဲ့ အမြစ် ရောင်းထွက်စေလို့ ပြောပြောပြီး ရောင်းလိုတဲ့ ငွေပွားနံ ကုန် ပစ္စည်းကို (၉)ချက် ရိုက်ရမယ်။

ကြာသပတေးနံ ရောင်းကုန်အတွက်

ပစ္စပွတ်	- ၂		
အညွန့်	- ၆		
ဆပွတ်	- ၃	အ(အင်္ဂါ-၃)	
ရောင်းကုန်နံ	- ၅	} ဩ(၄)	
စတုရန်း	- ၀		ဩ(တနင်္ဂနွေ-၁)
အမြစ်	- ၄		
ကြိရန်း	- ၀		

သောကြာအခါမှာ ဩညွန့် (၄)ညွန့်နဲ့ အမြစ် ရောင်းထွက်စေလို့ ပြောပြောပြီး ရောင်းလိုတဲ့ ကြာသပတေးနံ ကုန်ပစ္စည်းကို (၄)ချက် ရိုက်ရမယ်။

သောကြာနံ ရောင်းကုန်အတွက်

ပစ္စပွတ်	- ၃		
အညွန့်	- ၀		
ဆပွတ်	- ၄	ရေ(ငွေပွား-၄)	
ရောင်းကုန်နံ	- ၆	} ရေ(၆)	
စတုရန်း	- ၂		ခ(တနင်္လာ-၂)
အမြစ်	- ၅		
ကြိရန်း	- ၀		

သောကြာအခါမှာ ရေညွန့် (၆)ညွန့်နဲ့ အမြစ်ရောင်း ထွက်စေလို့ ပြောပြောပြီး ရောင်းလိုတဲ့ သောကြာနံ ကုန် ပစ္စည်းကို (၆)ချက် ရိုက်ရမယ်။

စနေနံ ရောင်းကုန်အတွက်

ပစ္စပွတ်	- ၄		
အညွန့်	- ၀		
ဆပွတ်	- ၅	ပန်း(ကြာတေး-၅)	
ရောင်းကုန်နံ	- ၀	} ဝန်းပန်း(၈)	
စတုရန်း	- ၃		စိန်(အင်္ဂါ-၃)
အမြစ်	- ၆		
ကြိရန်း	- ၂		

သောကြာအခါမှာ စိန်ပန်းညွန့် (၈)ညွန့်နဲ့ အမြစ် ရောင်းထွက်စေလို့ ပြောပြောပြီး ရောင်းလိုတဲ့ စနေနံ ကုန် ပစ္စည်းကို (၈)ချက် ရိုက်ရမယ်။

“ကဲ - သမီး၊ အခု ဆရာပြောပြတဲ့ ဓာတ်ရိုက်ယတြာ ကို စီရင်တတ်တယ်ဖို့လား”

“ဆရာတေ့၊ ရောင်းကုန်နံတိုင်တွေထူးပြီပဲ၊ ဓာတ်ရိုက် ဖို့လည်းနဲ့ သောကြာအခါဝေယားတွေပါ ဆွဲပြပေးထားတော့ သမီးကောင်းကောင်းကြီး စီရင်တတ်ပါပြီ”

“အဲ့ဒါဆိုလည်း သမီး အပြန်ရောင်းထွက်ချင်တဲ့ ရောင်းကုန်ပစ္စည်းတွေအတွက် ဓာတ်ရိုက်ယတြာ စီရင်ပေ တော့၊ နေ့ရောင်းတောင်းလာမယ်”

“ဟုတ်၊ သမီး ဆရာပြောပြထားတဲ့အတိုင်း ဓာတ်ရိုက် ယတြာ သေချာစီရင်ပါမယ်၊ ကေတုလူအထူးပါပဲ ဆရာ၊ သမီး ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး၊ အဖေ မျှော်နေတော့မယ်” ဟု ချစ်နား မျက်နှာဖြင့် ပါးချိုင်လေးပေါ်အောင်ပြောပြီး နှုတ်ကောက်ကာ မပန်းနွယ်တူခဲယောက် ပြန်သွားပါမော့သည်။

ဓာတ်ရိုက်ရန်ဇယား

ရောင်းကုန်နံ	အညွန့်အခက်	တရေအတွက်	ရိုက်ရန်အချက်
၁ နွေနံ	သရက်	၁၀ ညွန့်	၁၀ ချက်
၂ လှော်နံ	ပိတောက်	၁၂ ညွန့်	၁၂ ချက်
၃ ကိနံ	သစ်ဖာယ်	၇ ညွန့်	၇ ချက်
၄ ဟူးနံ	ခန်းကြီး	၉ ညွန့်	၉ ချက်
၅ ဓမ္မာနံ	ဩဇာ	၄ ညွန့်	၄ ချက်
၆ ကြာနံ	ခရေ	၆ ညွန့်	၆ ချက်
၈ နေနံ	စိန်ပန်း	၈ ညွန့်	၈ ချက်

ယခု ပြောပြလိုက်သည့် ဓာတ်ရိုက်ယကြားကို ရွေးရောင်းကောင်းလိုသူ မည်သည့်နေ့သားသမီးပညာစီရင်နိုင်ပါသည်။ ရွေးရောင်းကောင်းလာကာ စီးပွားလုပ်ငန်းပွား အမြန်တိုးတက် မောင်းမြှင်လာပါလိမ့်မည်။ လိုရာဆန္ဒတွေ အမြန် ပြည့်ပီကြပါစေ။

သောကြာအခါဇယား

နေ့	၁နေ့	၂ယံ	၃နီ	၄ ဟူး	၅ တေး	၉ ကြာ	စနေ
သောကြာအခါနာရီ	နံနက် ၇း၃၀ - ၉ နာရီ	မွန်းလွဲ ၁၂ - ၃ နာရီ	နံနက် ၉ - ၁၀ နာရီ	ညနေ ၂း၀၀ - ၄း၀၀	နေ့လယ် ၁၀း၀၀ - ၁၂ နာရီ	နံနက် ၆ - ၇း၃၀ ညနေ ၄း၀၀ - ၆	နေ့လယ် ၁၂း၀၀ - ၁း၃၀ ဝီ

အောင်ကြည်သန်း (စတင်တော်လီ)

ဆရာဦးအောင်ကြည်သန်း B.Sc (Bot)

လက္ခဏာနှင့်နက္ခတ်ဖေဒင်ပညာရှင်

☀ ဘာစီးပွားလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ရင် ကောင်းမလဲ။ ☀ အိမ်ထောင်ဖက်ကို စိတ်ချချစ်ချစ်နေရလား။ ☀ လင်ကွဲ မယားကွဲ ပြန်ပေါင်းချင်လား။ ☀ ချစ်သူ စိမ်းကားနေလား။ ☀ တွန်းမားရေးကောင်းလာမလား။ ☀ လက်ထပ်ဖို့ ဒဏ္ဍာ တိုက်စစ်ချင်လား။ ☀ လက်ထပ်မိလာ အခါဇွေမလား။ ☀ ခွဲစိတ်မွေးဖို့ ရက်မြတ်ချိန်ခါ ရွေးမလား။ ☀ ကလေးနာမည် လှလှကောင်းကောင်း ပေးချင်လား။ ☀ အိမ်ဆောက်ဖို့ ပန္နက်တင်မိလာ ရွေးမလား။ ☀ ဘယ်လိုအိမ်တွေမှာ နေထိုင်ရမလဲ။ ☀ ပညာရေး ဘယ်လိုင်းနဲ့ အကျိုးပေးမလဲ။ ☀ ကြွေးတောင်းမရ ဖြစ်နေလား။ ☀ နိုင်ငံခြား အမြန်ထွက်ချင်လား။ ☀ အိမ်၊ မြေ၊ စေ့ဆိုင်၊ ကား အမြန်ရောင်းထွက်ချင်လား။ ဘာကိစ္စပုံပြစ်ပြစ် ဆရာနဲ့သာ ဆွေးနွေးလှည့်ပါ။ အထူးယကြာတွေနဲ့ ကူညီပေးနေပါတယ်။

ငွေကြိုသွင်းပြီး ဝန်ပြင် ပေးနိုင်ပါသည်။ CB Bank A/c No - 0019600100036439
 ဧကန်တူဟာကိစ္စ၊ ဝန်ကုန်ပြု နိုင်ငံသားပုဂံတင်အမှတ် - ၁၀/မဒန (ဒိုင်) ၁၁၄၂၂
 ဧကန်စား - အမှတ် (E-7) အရောင်ကုန်း၊ ဝိကောင်းဘုရား၊ ဝန်ကင်းပြုမှု၊ ဝန်ကုန်ပြု။ ☎ ၀၉ ၂၅၀ ၄၄၇
 ဧကန်စား - နေ့စဉ် နံနက် (၉ : ၃၀) မှ ညနေ (၅ : ၅၅) နာရီထိ။

ဝယ်ယူသူများအတွက် (အောက်ဖိုက်ဘာသာ ၂၀၁၀)

www.burmeseclassic.com

လောကဏိဂါထာတော်ကြီး

ကြာတော်

လောကဏိဂါထာ ဆိုသည်မှာ လောကဏိဂါထာကိုပြီးစေသော သို့မဟုတ် လောကဏိဂါထာများမှပေါ်ပေါက် ကြုံကြုံခိုင် နေရစေသော ဂါထာဖြစ်ပါသည်။ လူ့ ဂလာကတွင် လူတိုင်း လူတိုင်းသည် ဆင်းရဲခြင်း၊ ခွမ်းသားခြင်း၊ လှည့်ပတ်ခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ နှိုးစွမ်းမံမဖြစ်၊ ကျွဲ၊ ခဲရခြင်း၊ ကရုဏာရရှိစေခြင်း၊ အမေ့ အရံများပါခြင်း သို့သော် လောကဏိ ဝာရာဒရပ်ပါးနှင့် အမြဲရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ နေရပါသည်။ ၎င်းတို့ကတည်း ဆင်းရဲ ခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ ကျွဲခဲရခြင်းနှင့် ဖွဲ့မခြားရုံနည်းပါးခြင်းတို့သော အဆိုး တရားများနှင့် ကြုံသောအခါ ဝမ်းနည်း တုန်လှုပ်ကြရပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ တွင် ဆေးရွှင်ဆေးရက်သောက်ခြင်း နှင့် ရာဝင်ဝင်ပျက်မှုလွန်ခြင်း စသော မပုန်ကန်သည့် နည်းလမ်းများဖြင့် ဖြေရှင်းကြသောအခါ အပထမဆုံး

ပုဂ္ဂိုလ်ရေးပေးတော့သည်။ အသက်လည်း ဆုံးရှုံးနိုင်ပေတော့သည်။
 ထိုသို့ ကြုံတွေ့ရသောအခါ သို့မဟုတ် မကြုံဆုံမီတာလတွင် အထူး ကရုဏာမှာ လောကဏိဂါထာတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။
 ဂေါဂါထာတော်ကြီး ရရှိလာသော အကြောင်းရင်းခံ ရှိပါသည်။ ဟမ်းပါး ဟမ်းပါးနှင့် မျှော်စူးသော တစ်ဖက်က အကျိုးရှိကြောင်းကို ပြုပြင်၊ စတုတ္ထ ဝာရာဒတော်ဘုရားကြီးပေး၊ သွေး နောက်ဖွဲ့ပေးပါသည်။ ဆရာတော် ဘုရားက သူတို့အား ဖုဋ္ဌဿဂါထာအား ဖွဲ့တီဆီရန် မိန့်ကြားပါသည်။ ထိုအခါက စတင်၍ ကြားရသောအခါ -
 “လောကဏိဂါထာ၊ မတွေ့ကြုံ ရင်မတုန်လှုပ်ပေတော့ အာဗုဒ္ဓိတော့ သွားပေါ့” ဟု ရယ်သွင်းသော မှတ်ချက် ပေးလိုက်ပါသည်။

သို့သော် မကြာမီ ထိုအရာရှိ ကြီးတား တပ်မတော်မှ အနားပေးခြင်း ခံရပါသည်။ အကြောင်းပြချက်မှာလည်း ဗိုလ်ကြီးအဆင့်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်က ငှက်ဖျားရောဂါအကြောင်းကြောင့် ဖြစ် ပါသည်။ တပ်မတော်သား ငှက်ဖျားနှင့် မကင်းပါ။ ဦးနှောက်လည်း မပျက်ခဲ့ သဖြင့် ဆက်လက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ ရာ ရာထူးနှင့်ဆင့် ထပ်မံတိုးတက်ခဲ့ပါ သည်။ ကလေးမြို့ရှိ စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ် သို့လည်း တက်ရောက်ခွင့် ရခဲ့ပါသည်။ လက်ရှိရင်ဆိုင်နေရသော အမှုအခင်း အနှစ်အရင်လည်း မရှိပါ။ သို့ရာတွင် ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။
 ထိုအခါမှ စာရေးသူလည်း ဆရာတော်၏ ဉာဏ်ပညာကြီးမားပုံကို တိုယ်တိုင်ကြုံရပါပေတော့သည်။

ဖုဋ္ဌဿ ဂါထာဟု လူသိများ သော လောကဏိ ဂါထာတော်ကြီးကို ရလွယ်ကူစွာရနိုင်သည်။ ဂေါဂါထာမှာ ပရိတ်ကြီး (၁၁) သူကတွင် ပထမဆုံး ဖြစ်သည့် မင်္ဂလာသုတ်၏ အဆုံးစာပိုဒ် ဖြစ်ပါသည်။
 မင်္ဂလာ မင်္ဂလာသုတ်သည် ဣတိ ဖော်ဆောင်တော် နှင့်ဆောင်ရာ မင်္ဂလာ အနားများဖြစ်ပါသည်။ ထိုဂါထာတော် ကိုပင် လောကဏိဂါထာအဖြစ် အသုံးပြု လုပ်ကြံပါသည်။ ထိုအခါ မေ့စရာ ရှိလောက်ပါသည်။
 မင်္ဂလာသုတ်ကဏိပိုဒ်၏ အတယ် ချိတ်နှင့် အသုံးမပြုသင့်သော အတယ် မင်္ဂလာသုတ်တွင် “အသေဝနာစာလန်” ပုဒ်ဖြင့် လှည့်တော် ရောက်ကြ ရန် “ဟောထားပြီး နောက်ထပ် ကိုလေးထွန်းနည်းဖြင့် နိဂုံးပေးရန်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာတိုင်း၏ အမြတ်ဆုံး

ပန်းတိုင်ဖြစ်သဖြင့် နောက်ဆုံးအပိုင်း သည်သာ အရေးကြီးဆုံးဖြစ်ပေသည်။

ထို့ပြင် ဂါထာမန္တန် ကျင့်စဉ်များ တွင် အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ထုံအပ်၊ ပွားများအပ်သဖြင့် ထိုစာပိုင်းကိုသာ အသုံးပြုခြင်းမှာသာတာဝန်လှပေသည်။

စာစုသူများ ရွတ်ဆိုပွားများ နိုင်ရန် အောက်တွင် ရေးသားဖော်ပြပါ မည်။

**ဖုဋ္ဌဿ လောက ဓမ္မေတိ၊
စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မတိ
အသောက် ဝိရစ် ခေမံ။ ။
တထာမေ ဟောတု။
(ထည့်ပုဒ်)**

ယဿစိတ္တံ အကြင်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည်၊ ဧလောကဓမ္မဂ္ဂါ- လောကဏတရားစွမ်းပါးနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ- ထိပါးကျေကြွရသော်လည်း၊ နကမ္မတိ - မကုန်လုပ်၊ အသောက် - နှိုးနှိုင်း ကြောင့်ကြမ္မလည်းမရှိ၊ ဝိရစ် - ကိလေ သာတည်းဟူသော ပြုမှုမရှိ၊ ခေမံ- သောလည်းမရှိ။

ကဏာ - ထို့အတူ မေ တပ်ပည့် တော်အားဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။ အထက်ပါ ဂါထာတော်ကို အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ပွားများသင့်ပါ သည်။ စိတ်ပုတီးဖြင့် ကျင့်ကြံအားထုတ် နိုင်ပါသည်။ တစ်ခေါက် နှစ်ခေါက် ရွတ် ဆိုရုံမျှဖြင့် အာဖျဖြစ်မလာဟု ဆို၍ ရတနာသုံးပါးအား မဖြစ်များစေလိုပါ။ အဝိဋ္ဌာန်ထား၍ ဆောင်ရွက်လျှင် ဝိပိ ထိရောက်ပါသည်။ ဤဂါထာ အသုံး အခွံ့ကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါဦးမည်။

ပထမဆုံးအနေနှင့် ဤဂါထာ တော်အား ရောဂါ ဝေဒနာများတွင် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ရေကို (၃၇) ခေါက်မနိုး၍ သောက်ပေးပါ။ ထို့ပြင်

စိတ်ပုတီးတစ်ပတ် (၁၀၈) ခေါက်ရ အောင် ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ရာ၏။ ဝိပိ အစွမ်းထက်ရန် နေ့၊ ည နှစ်ကြိမ် ဆောင်ရွက်ပေးပါက ဝမ်းဗိုက်နာနှင့် လေနာရောဂါအမျိုးမျိုး ပျောက်ကင်းနိုင် ပါသည်။ ဝမ်းဗိုက်၌ အလုံးအကျိတ်ဖြစ် သော် ထိုကဲ့သို့ပင်ပြုလုပ်၍ ဆရာဖြစ် သူက လူနာခေါင်းတိုင်က ရွတ်ဖတ်ပေး ရပါသည်။

ထို့ပြင် စုန်းနတ်ဖမ်းစား၍ ဝို လား ရယ်လားပြုသူများပင် ထိုကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ပါက ပျောက်ကင်းရပါ သည်။ အပင်းအဖိုးမျိုးခွံပြီး နီးလျှင် ပါး စပ်မှ အန်ထုတ်တတ်ပါသည်။ အောက် နီးလျှင် ဝမ်းဒုဋ်အတူ သက်ဆင်းရပါ သည်။

ဖက်ကြောထက်၊ အကြောနာ သော် မဆစ်ဆီကို မနိုး၍ လိမ်းပေးရ ပါသည်။ ကလေးများ သူးယံနာ၊ ကော့ ဝှေခေါင်းပျစ်သော် ရေကိုမနိုး၍ သုတ် ပေး၊ သပ်ပေးပေးရ၏။

မျက်စိဝေဒနာများတွင် သဘာဝ ရောဂါဖြစ်စေ၊ ပယောဂ ဝေဒနာကြောင့် ဖြစ်စေ စင်ကြယ်သောရေကို မနိုး၍ မျက်စဉ်ခတ်ပေးရပါသည်။ ဤနည်းဖြင့် ရောဂါအမျိုးမျိုးတွင် ဩကိရိသလို သုံးစွဲ နိုင်ပါသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ချစ်ခင်စေ သော ဝီယဘက်တွင်လည်း သုံးနိုင်ပါ သည်။ နံ့သာဆီ တစ်မျိုးမျိုးကို ဂါထာ တော်ဖြင့် မနိုးထားပါ။ မျက်နှာခုံးစု ကြား တို့သွားသော် လူချစ်လူခင် ခေါ် များပါသည်။

အင်တာဗျူး ခေါ် လူတွေ့ စာမေးပွဲများ အဆင်ပြေနိုင်ပါသည်။ ရပြာတိုင်းဆိုတိုင်း ကြံစည်တိုင်း ပြီးစီး တော့သည်။

နှုတ်မှုပညာဖြင့် အသက်မွေးရ သော ရော့ရောင်းခြင်းနှင့် အနုပညာ သရုပ်ဆောင်လုပ်ငန်းများတွင် မျက်နှာ နှစ်ခဲကြားတစ်စက်၊ နှုတ်ခမ်းအထက် တစ်စက်နှင့် အောက်နှစ်ဖမ်းတွင် တစ် စက်တို့သွားသော် အစစအောင်မြင်စေ ပါသည်။

ရက်မပျက်ဘဲ နေ့စဉ် အချိန်မန် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါက နတ်ပြဟာများ ချစ် ခင်လာပေမည်။ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်များ၊ ရုက္ခစိုးနတ်များ၊ အာကာသစိုးနတ်များ၊ သာသနာစောင့် နတ်များ လေးစားလာ၍ အစေ ကူညီ စောင့်ရှောက်လာကြပေမည်။ မကောင်း သော အတိတ်နိမိတ်ဆိုရာများ၊ အိမ်မက် များ၊ ဝေပျောက်ပြီး မကောင်းကျိုးများ ရရှိ လာပေမည်။

သူတစ်ပါး ပကောင်းကြံ၍ မရ နိုင်အော့အေ့၊ လက်ရက်အမျိုးမျိုးအားမှ ကင်းဝေးရပေတော့မည်။ အဆိပ်မရှိ သတ္တပါးအမျိုးမျိုးရန်မူလည်း ကံပေပွယ် ဆပကော့ရည်၊ ဓာတ်ကိုက်၊ နတ်ကိုက်၊ အင်းတိုက်၊ ဆရာတိုက် သော အတိုက် အခံများပြုစား၍ မထိရောက်နိုင်တော့ ပေ။ ကောင်းကျိုးလိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့် စုံရပေတော့မည်။

ဂါထာအကျိုး အကျိုးအန္တရာယ်ဖြင့် ကုန်အောင်နေရလျှင် ကျွမ်းတစ်စောင် ပေတစ်ဖွဲ့မျှရရှိပေယိန်မည်။ ဤနေရာ တွင် စာရွှသူတို့အကျိုးငှာ အကျဉ်းမှု သာ ပြဆိုလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပေတော့ သည်။

ဩတော်

သနပ်ခါးပိုး မြင်ဖူးသလား

ဘောင် (LL,B)

သနပ်ခါးပိုး စားနေသော သနပ်ခါးပင်

အရာတော်ဖြင့် နယ်အတွင်းရှိ သနပ်ခါးခြံတစ်ခုသို့ သွားရောက်လေ့လာစဉ် သနပ်ခါးခြံပိုင်ရှင်က သနပ်ခါးပင်တွင် ကပ်နေသည့် သနပ်ခါးပိုးအချို့ကို ပြသပြင် ကျွန်ုပ်တို့ကပ်မရာဖြင့် အနီးကပ် ဓာတ်ပုံရိုက်ကာ ဖုတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသနပ်ခါးပိုးတို့၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ကြမ်းငါးနှင့်ခပ်ဆင်ဆင် တူသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့၏အရောင်မှာ ကြမ်းပိုးကဲ့သို့ အနီရောင်မဟုတ်ဘဲ သနပ်ခါးခေါက်အရောင်နှင့် တူနေသည်။ ထို့ကြောင့် သနပ်ခါးပင်တွင် ကပ်နေပါက ထိုပိုးတို့ကို အလွယ်တကူ မတွေ့မြင်နိုင်ပေ။

ထိုသနပ်ခါးပိုးတို့မှာ သနပ်ခါးခေါက်ကို စားသုံးကြသဖြင့် သနပ်ခါးပိုး ကောင်ငယ်များမှာ ကျရောက်လျှင် သနပ်ခါးပင်၏ အခေါက်များ ပျက်စီးပြီး ရောင်းပန်းမလှဖြစ်

သနပ်ခါးပင်တွင်ကပ်၍ သနပ်ခါးခေါက်များစားနေသည့် သနပ်ခါးပိုးများကို အနီးကပ် တွေ့ရပုံ

ရသည်။ ထိုသနပ်ခါးပိုးများ သေခေတ်ရန် ဦးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း မပြုကြပါ။

ဦးသတ်ဆေးဖျန်းထားသည့် သနပ်ခါးကို သွေးလိမ်းကြိသော အဖိုးသမီးများ၏ မျက်နှာကို ဦးသတ်ဆေးကုတ် ဓာတ်ပစ္စည်းများကြောင့် အန္တရာယ် မဖြစ်စေရန် အထူးဂရုစိုက် ရောင်းကြခြင်းဖြစ်သည်။ သနပ်ခါးဖျက်ပိုးတို့ကို ဦးသတ်ဆေးကုတ် ချင်း လက်နှင့်မမ်းယူကာ သစ်ပင်ကြေစေရန်

အချို့သောပိုးမွှားက သနပ်ခါးပင်ကို ဖောက်စားကာ အပင်ကိုပါ သေစေနိုင်ကြောင်း သိရသည်။ ထိုသို့ သနပ်ခါးပင် သေလောက်အောင် ပိုးစားပါက အမြစ်အောက်ခြေမှ တူး၍ တစ်ပင်လုံး မီးရှို့ရှင်းလင်းရသည်။ အခြားအပင်များသို့ ပိုးမကူးအောင် ဂရုစိုက်ရသည်။

“သနပ်ခါးပင်များကို စိုက်ပျိုးပြီး ပစ်ထား၍မရပါ။ ရှင်းသန့်ကြီးထွားအောင် ဂရုစိုက်ရသည့်အပြင် သနပ်ခါးပင်ဖျက်ပိုးများ၏ အန္တရာယ်ကိုလည်း ဖယ်ရှားပေးရသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် အသက်(၆၀)ကျော်အတွင်း သနပ်ခါးပိုးကို ပထမဆုံးအကြိမ် မြင်ဖူးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သနပ်ခါးပင်နှင့် မနီးအပ်သော မဟာမိတ်ပြန်ဟုပြည်တွင် ငနေထိုင်ကြပါပြီ။

ရသ့ဖြစ်၍ သနပ်ခါးပိုးကို မမြင်တွေ့ဖူးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သနပ်ခါးဖျက်ပိုး ရှိသည်ဟုလည်း မကြားခဲ့ဖူးပါ။ သနပ်ခါးနှင့်ပတ်သက်သော စာအုပ်စာတမ်းများတွင်လည်း သနပ်ခါးပိုးအကြောင်း မဖတ်ရှုခဲ့ရူးပေ။

ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ သနပ်ခါးပပုသုတ နည်းပါးသူ များစွာ ရှိနိုင်ပါသည်။ သနပ်ခါးပွား ပိုးများလွန်းသော အရပ်ကွက်နှင့် အနားများသော အပင်ပေးသတ္တိမှာ ရှင်သန်ပေါက်ရောက်ခြင်း မရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

စာဖက်သူများ ဗဟုသုတရရှိစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် သနပ်ခါးပိုးကို မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ငအင်ဂေ(LL.B)

- ❖ မိမိသားသမီး ဆရာ၊ မိဘ၊ အုပ်ထိန်းသူ လူကြီးဟိုရဲ့ ပြောဆိုဆုံးမစကားကို နားထောင်စေဖို့။
- ❖ လိမ္မာကျိုးနွဲ့ ယဉ်ကျေးစေဖို့။
- ❖ စိတ်မပျံ့လွင့်ဘဲ စိတ်တည်ငြိမ်စေဖို့။
- ❖ အပေါင်းအသင်း မမက်ဖို့။
- ❖ အရက်သေစာ သောက်စားပျော်ပါးခြင်း ကင်းရှင်းဖို့။
- ❖ အလုပ်အတိုင်၊ စီးပွားရေးကို စိတ်ဝင်စားလာစေဖို့။
- ❖ အမျိုးသမီး၊ အမျိုးသားများရဲ့ အနှောင့်အယှက် ကင်းရှင်းဖို့။
- ❖ အမှုအခင်း၊ အချစ်အနှောင့် ကင်းရှင်းစေဖို့။
- ❖ ဒိုက်ရန်ပြဿနာများ ကင်းရှင်းစေဖို့။

ဆရာ ဦးပိုင်ဇေအောင် (ဝိဇ္ဇာဘွဲ့)

လက္ခဏာဗေဒင်+ယတြာအစီအရင်

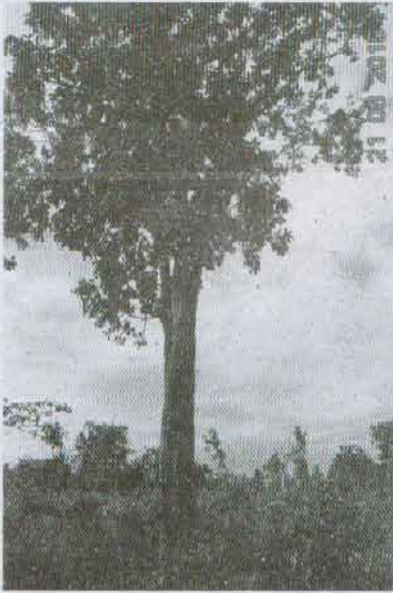
တိုက် (၄၀) အခန်း (A-2) ၀၀၀၀၀၀၊ မဟာမြိုင်အိမ်ရာထိပ်၊ ဦးပိစာရလမ်း၊ (၄၁) ရပ်ကွက်၊ မြောက်အင်္ဂါမြို့နယ်

☎ ၀၉-၇၃၁၄၇၀၂၊ ၀၉-၇၃၉၃၉၁၊ ၀၉-၂၅၀၇၇၆၁၆

ထပ်ပြည့်မရောင်း (အောက်စိုဘာသာ ၂၀၁၈)

သစ်စေး၏ ကမ္ဘာ့အသုံးတစ်မျိုး

ဆရာကြီးခိုးဘောင်မြိုင်

သစ်စေးပင်ကြီး

ကရင်ပြည်နယ် အားအုံမြို့နယ်မြောက်ဘက်၊ အပွန်မြို့နယ်အတွင်း တောင်ဘက် နယ်ခြားစစ်ဒေသဖြစ်သည့် ကမမောင်းမြို့၊ အနောက်ဘက်ရှိ မီးခိုးတောင်ထန်းတို အနောက်ဘက်ခြမ်း ဖောဝ်ရွယ်ဖောဝ်ကျွန်းများတွင် သစ်စေးပင်ကြီးများ များစွာ ပေါက်ရောက်လျက် ရှိပါသည်။ ကိုသစ်စေးပင်ကြီးများ၏ လှပပတ်ပွား အနည်းဆုံး သုံးပေမှ ခြောက်ပေခန့်အထိ ရှိကြပြီး တပင်၏ အမြင့်မှာ ပေ ၃၀ မခန့်မှ ပေ ၆၀ မခန့်အထိ ရှိကြသည်။

ကိုသစ်စေးပင်တိုင်းလိုလိုတွင် တစ်ဖက်ပိတ်၊ တစ်ဖက် ခွန် ပါးဆစ်ဘူးငယ်များ ထိုးစိုက်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ အချို့အပင်များတွင် ပါးဆစ်ဘူး အနည်းဆုံး သုံးဘူးမှ ခုနစ် ဘူးခန့်အထိ တွေ့ရှိရသည်။

သစ်စေးပင်မှ သစ်စေးခဲယူနေပုံ

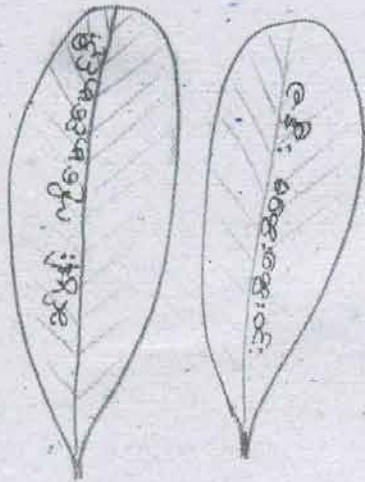
သစ်စေးပင်ကို ရာဘာပေး ခြစ်ယူသကဲ့သို့ တူးမြင့် တက်လိပ်စာကွရာ (Y) ခိုင်ပုံ လမ်းကြောင်းငယ်ဖြစ်စေဘက် ပုံဖော်ခြင်းလိုက်ပြီး ပါးဆစ်ဘူးငယ် အရွက်ထိပ်ကို နိုင်ပုံ၏ ဓအောက်အခြေမှ ထိုးစိုက်စိုက်ကွင်းလိုက်သည်။ ပါးဆစ်ပိတ် အပိုင်းကို ဖောက်ဘက်သို့ အနည်းငယ် နိမ့်ချထားသဖြင့် သစ်စေးပင်မှထွက်လာသော သစ်စေးများမှာ အမြစ်ရာ လမ်းကြောင်းအတိုင်း စီးဆင်းကာ ပါးဆစ်ဘူးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြပါသည်။

ကိုသစ်စေးများကို စုဆောင်းပြီး တူရားရစ်ပွားဆင်းတု များ ရွေ့ချရာတွင်လည်းကောင်း၊ ဘုရားပလ္လင် တံကဲများ ရွှေ့ချရာတွင်လည်းကောင်း သုံးကြာသလို ဆော့သူ နောက် သားများ ဆောင်းယဉ် ပါးပျိုးပါးဖတ်စေမာက်များနှင့် ဦးထုပ် များဖြုတ်ရာတွင် ချည်ဖြင့်မချုပ်ပဲ ပုံဖော်တပ်ရာတွင် သစ်စေးကို သုံးကြောင်း သိရသည်။

သို့သော် ဟိုအသစ် ပဏ္ဍိရပညာရှင် အချို့ကမူ ဘိမ် စတင်ပေါ်ပြီပေကဲ့ ခိုင်ပြုစေရုံ သကြားအောင် စီရင်ပေးရာ တွင် သုံးကြောင်း ထူးထူးခြားခြား သိရှိခဲ့ရသည်။

ကိုသစ်စေးပင်၏ အကိုင်းတစ်ကိုင်းတည်းမှ ထွက် သော သစ်စေးရွက် နှစ်ရွက်ကိုစုပြီး အရွက်၏ မျက်နှာပြင် အချောတက်တွင် ခဲတံဖြင့် တစ်ရွက်ပေါ်မှာ ခပ်ပွန်းနာမပုံ အတို ကိုရေး၍ တွန့်တစ်ရွက်ပေါ်မှာ ဇနိုးနာမည်ကိုစုဘာ ထိုအရွက် မျက်နှာပြင်မှာ ထိုသစ်စေးပင်မှ ရရှိသော

www.burmeseclassic.com
အောင်မြင်စွာ (အောင်မြင်စွာ) ၂၀၀၈
www.burmeseclassic.com

သစ်စေး သုတ်လိမ်းပြီး သစ်စေးရွက်နှစ်ရွက်ကို မျက်နှာချင်း ဆိုင် ထပ်ကပ်လိုက်ရသည်။ ထိုသစ်ရွက်စုံတွဲကို ပန်းကန်ပြား ငယ် တစ်ချပ်တွင်ထည့်၍ ဘုရားစင်မှာ တင်ထားရသည်။

နေ့စဉ် မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် ချောက်ခတ် ရေ တစ်ဖန်ရွက်ထည့်၍ သစ်စေးရွက်စုံတွဲပေါ်မှာ ပန်းရွက် တင်ပြီး လျှာခြမ်းကာ မိမိတို့အိမ်ထောင်ရေး မကွဲမကွာဘဲ သာယာပျော်ရွှင် မိင်မြဲနေဖို့ ဆုတောင်းရသည်။ ထိုနောက် သောက်တော်ရေကို ပြန်စွန့်ယူပြီး မိမိတို့နေ့စဉ် သောက်ရေ သုံးရေကိုကွင် ရေကလည်လိုက်ရသည်။ မိမိတို့လင်မယား အတူသောက်၍လည်း ရသည်။

သစ်စေးရွက်မှာ စားရေးရာတွင် တစ်ဦးငါးနာမည်ကို ယစ်မေးရွက်အဖျားမှာ မတင်မချေပြီး မနက်တစ်ဦးနာမည် ကို ရွက်အရင်းဘက်မှ စတင်နေရသည်။ ဥပမာပုံကို ကြည့်ပါ။

ဆရာကြီး ဦးဖောင်မြိုင်

- ပိတ်စမ်းချင်း/ပတ်ဝန်းကျင်မှာဖြစ်စေ၊ ဆိုင်နီးချင်း/ပတ်ဝန်းကျင်မှာဖြစ်စေ၊ လုပ်ငန်းပွင့်မှာ ဖြစ်စေ မနာလိုသူများရဲ့ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ အယှဉ်အပြိုင်၊ အတိုက်အခံ၊ အနှောင့်အယှက် များကို အမြန်ဆုံးကျော်လွှား မောင်မြင်စေနိုင်ရရှိပြီး ၎င်းတို့အပေါ်မှာ အထက်စီး အသာစီးမှ ဖြောဆိုဆက်ဆံ လုပ်ကိုင်နေထိုင်ရဖို့။
- ယခုလက်ရှိ ကြုံတွေ့ရနေရသော အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းများမှ အမြန်ဆုံး ကင်းရှင်းသွားစေဖို့။
- အရွပ်အခွံ၊ အတိုင်အတော၊ အမှုအခင်း ပြဿနာများ ကင်းရှင်းသွားစေဖို့။
- စိတ်ဆင်းရဲဒုက္ခ အမြန်ဆုံးရှင်းပြီး စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်ရစေဖို့။

ဆရာမ ဒေါ်ခွင်းသူဇာဦး

လက္ခဏာဗေဒင် + ယတြာအစီအရင် (အချိုးသမီးသီသန့်)

တိုက် (၄၀) အခန်း (A-2) ပထမထပ်၊ ဖဟာပြိုင်အိမ်ရာထိပ်၊ ဦးစိစာရမ်း (၄၁) ရပ်ကွက်၊ ပြောက်အုံပြားယံ

☎ ၀၅-၅၃၃၇၃၁ ၀၉-၇၃၁၄၇၂၀ ၀၉-၂၅၀၇၇၆၆၆

ဝယ်ယူခြင်းပုံစံ (အောက်တိုက်ထည့် ၂၀၀၈)

ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းသစ် စတင်လုပ်ကိုင်မည့်သူများအတွက်

ကုမ္ပဏီ၊ စက်ရုံ၊ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်း၊ ပညာရေးကျောင်း၊ ဟိုတယ်၊ မိုတယ်၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး အစရှိသဖြင့် ဘယ်အလုပ်မျိုးမဆို လုပ်ငန်းနာမည်ပါ နာမည်ကောင်းရွေးဖို့ လိုမယ်။ လုပ်ငန်း ဆိုင်းဘုတ်အောက်ခံနဲ့၊ စာလုံးတို့ရဲ့ အရောင်အသွေး ရွေးချယ်မှုနဲ့ ဆိုင်းဘုတ်တင်မယ့် နေ့ရက် အချိန် ရွေးချယ်မှုတွေ မှန်ကန်မှ အမြန်ဆုံး အောင်မြင်တိုးတက်နိုင်တယ်။ အခက်အခဲ၊ အကျပ် အတည်း ပြဿနာတွေ ကင်းရှင်းပြီး ရေရှည်စီးပွားဖြစ်ထွန်းဖို့ လိုအပ်တဲ့ ယတြာအစီအရင်တွေကို ပုံမှန်ဆောင်ရွက်နေဖို့လည်း လိုမယ်။ သင့်ကို ကျွန်ုပ် ကူညီနိုင်ပါတယ်။

[ထုံကြည် အေးတိုးမှသာ လာခဲ့ပါ]

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့)

လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

နက် ဥနာရီ

အမှတ်-၈၄၃ ဦးစိစာရလမ်း၊ ၃၄-ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့နယ်မြောက်ပိုင်း၊ ရန်ကင်း

ဥပဒေ ငွေရိုအထိ

☎ ၀၉-၇၉၉၆၀၇၇၇ ၀၉-၆၀၄၄၄၀၀၀ ၀၉-၂၅၂၀၆၆၇၅ ၀၉-၅၀၆၆၂၄၃ ၀၉-၅၁၇၆၂၂ ၀၉-၅၅၅၅၆၁၂၂

ဆရာကြီး
လှမိုး (ပညာရေး)
နောက်ဆုံးအားထုတ်ခဲ့သော လက်ရာ
လောင်းရိပ်အောက်မှ
မြန်မာပြည်
I LIVED IN BURMA
by E.C.V Foucar

လေ့ကျင့်စာပေတိုက် - အမှတ်(၇၂၄) အခမဲ့
ပထမထပ် မဟာဓမ္မလလမ်း (၁၇*၁၈)လမ်းကွက်
မြန်မာ၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ရမ်း - ၀၉ ၄၅၂၂၂၂

www.burmeseclassic.com

အသက်ရှည်ကြောင်းပမာဏ

အဓိကအချက်များ

သုန္ဒရီ (ရွှေရင်ဒေး)

အသက်ရှည်ခြင်းနှင့် နုပျိုခြင်း

အသက်တို ရှည်စေလိုသည့် အကြောင်းရင်းများ ရွာဖွေမည်ဆိုလျှင် နုပျိုခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို ရှာဖွေရပါမည်။ နုပျိုခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို အခြေခံ၍ စူးစမ်းရပါမည်။ ထို့ကြောင့် ကျန်းမာခြင်း၊ နုပျိုခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်းတို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ထွန်းယက်သဖွယ် နှယ်ယှက်ဆက်စပ်လျက်ရှိပါသည်။

အသက်ရှည်စေလိုလျှင် ပထမ ပြေစွမ်းရည်ပြဿနာမှာ အိုမင်းခြင်း လမ်းပေါ်တွင် မရောက်စေဘဲ နုပျိုရွှင်လန်းစေရေးကို ရရှိဖို့ ကြိုးစားရန်ဖြစ်ပါသည်။ အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မိမိတို့စိတ်ထဲတွင် အယူအဆ၊ အစွဲအလမ်းဟောင်းများကို နှောင့်စွာ ဖျောက်ဖျက်လိုရပါသည်။

ဥပမာအားဖြင့် . . .

- သေနေစေလျှင် သေမည်ဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
- အသက်ကြီးလျှင်ဆိုခြင်း၊ ရပ်ကွဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
- အသက်ကြီးလျှင် မစွမ်းမသန် သူငယ်ပြန်မည်ဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊

အားပေးဖို့ ဦးနှောက်ထဲမှ ဖယ်ထုတ်ပစ်ရန် လိုပါသည်။ လူကစ်ဇယောက်သည် အသက် (၆၀) (၇၀) တွင် သေရမည်ဟု ပုံသေကားဆွဲ သီအိုရီမရှိပါ။ လူ (၁၀၀) တွင် လူကြီးပျောက်၊ အိုမင်းမစွမ်းသောပျောက် (၅၀) ဦးမန်ယာရီပြီး ကျန် (၂၀) ရာခိုင်နှုန်းမှာ ထိခိုက်မှုဝေဒနာ၊ စိတ်ဝေဒနာ၊ နှလုံးဝေဒနာ၊ ကူးစက်တတ်သော ရောဂါဝေဒနာများကြောင့် သေကြေပျက်စီးရသည်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်စက်တီရိယာကြီးကို ဂရုစိုက် မပြုပြင်၍ သေရသည်က များနေပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ် အိုမင်းလာသောအခါ ပြင်ပမှ ရောဂါ ဝိုးမွှား၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ခန္ဓာကိုယ်ရှိ ဆဲလ်များက ကောင်းမွန်စွာ ခုခံတိုက်ခိုက် ကာကွယ်နိုင်စွမ်းမရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ရောဂါဖြစ်၍ သေဆုံးခြင်းက များနေပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်အား နုပျိုလန်းဆန်း သန်စွမ်းအားရှိစေရေးအတွက် ထိန်းနိုင်သမျှ ထိန်းလေ အသက်ရှည်ရှည်နေရလေဖြစ်ပါသည်။

အသက် (၆၀) မှ အသက် (၈၀) ကြား စိတ်ပျို့မီးပကားသည် အသက် (၆၅) နှစ်ရှိ သန်တုန်းခြင်းအရွယ်၏ စိတ်ဓာတ်စွမ်းပကားအားနှင့် နှိုင်းစာပါသည်။

လူ့ပြည်နယ်မှစွမ်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈)

(၁) လူငယ်က အတွေးအခေါ်၊ အယူအဆဟောင်းများကို စွန့်လွှတ်ရန် လွယ်ကူပြီး၊ အယူအဆသစ်ကို လက်ခံရန် လွယ်ကူသလောက် လူကြီးများကဖြင့် နှေးတတ်သည်။ သို့သော် ဆုံးဖြတ်မှုအဆင့်အတန်းတွင်ကား လူငယ်ထက် အရည်အချင်း မရှိပေ။

(၂) လူငယ်က အကြံသစ် ဆန်းသစ်တို့တွင် ရှာဖွေမှုများတွင် သွက်လက်သလောက် လူကြီးများက မသွက်လက်။ လူ့ဝေအကြံဉာဏ်သစ် မပေါ်ပေါက်ကား မရှိ။ လူငယ်လောက်များသော်လည်း တစ်ခုခုသော အကြံအစည်သည် အတွေ့အကြုံအရ အဖိုးတန်သော အကြံအစည်ကောင်း ဖြစ်လေ့ရှိ၏။

(၃) အသက် (၆၀) တွင် ဦးနှောက်တွင်း အာရုံကြောမျှင်များ၏ ဗဟိုအစိတ်အပိုင်းမှ (Ganglian Cell) ဝင်ဂလီယန်ဆဲလ်များကွင် အရည်တစ်မျိုး စုပွားပြီး လျှပ်ရှားမှုပမာဏခြင်းသည် စိတ်ဓာတ်၏ စွမ်းပကားကို ပညာသို့မဟုတ် ဗဟိုအစိတ်အပိုင်းတွင် အရည်အချင်းပညာ ဖယ်ခိုက်။ သို့သော် ဤအချိန်တွင် အရည်အချင်းပညာ ဖယ်ခိုက်အရွယ်ရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏တစ်သက်တာပမာဏ ပညာအရှိဆုံး (၄) ပညာအမြဲပညာပညာအချိန်မှာ အသက် (၆၀) ကျော်မှ စသည်ဟု ယုံကြည်ရသည်။ ထိုအချိန်သည် ပညာဉာဏ်အမြင့်ဆုံး၊ ပိုင်းခြားချိန်ချိန် ဆုံးဖြတ်မှုအကောင်းဆုံး၊ မိမိဘဝတစ်ပညာကို အမှားအမှန်များကို ထိုအချိန်တွင်ပင် ပိုမိုခွဲခြားဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့သဖြင့် စွမ်းကျယ်၏။ ဟာယဟားကို မလိုဘဲ ဉာဏ်ပညာ၏ စွမ်းအားကို ယူလိုလျှင် အသက် (၆၀) အထိ အသင့်လျော်ဆုံးဟုဆိုပါသည်။ ယနေ့ ကမ္ဘာ့နိပင်မာသီးသီးရှိ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် များစွာအားဖြင့် အသက် (၆၀) မကျော်များ ဖြစ်လေသည်။

အသက် (၄၀) မှစသည်။ အသက် (၆၀) မှစ၍ အသက်ပညာ အရွယ်ရောက်သည်ဟု မပြောဆိုကြပါ။ သို့ကြောင့် လူငယ်များသည် ပညာရှိမဖြစ်နိုင်။ လူကြီးများက ပညာရှိဖြစ်နိုင်သဖြင့် အသက်ကြီးခြင်းကို ဝန်ပယ်ပိုင်ဖြစ်ရန် စိတ်ဓာတ်ကျွန်း လုံးပေရမိခြင်း။

အသက်ကြီးသူ အဘိုးကြီးများအား "အဘိုးကြီး" ဟူ၍ ပမာမထားဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလိုက်၍ အဘိုးကြီးပညာပိုများအား ကိုယ်ပြုနှင့် လူမှုအတွက် သင့်တော်သော လုပ်ငန်းများတွင် အကူအညီအား ကာလန်ပေးသင့်ပါသည်။ ၎င်းတို့၏ အလတ်သားအချိန်များ၊ တစ်ကိုယ်တည်း၊ အထီးကျန်ဘဝများကို သာသာစေနိုင်သည်နှင့်အမျှ လူငယ်များအဖို့ တန်ဖိုးကြီးသော အသိဉာဏ်များ၊ ပညာများကို ၎င်းတို့ မသေမိ

အမိအရ ယူထားဖို့လိုပါသည်။ အဘိုးကြီးများလည်း မိမိ၏ ပညာများကို အမွေပေးထားတတ်ကြသဖြင့် ၎င်းတို့၏ ပညာများကို မကွယ်မဝက် သင်ကြားပေးကြပါသည်။ လူကြီးများ၏ နှစ်ပရိစ္ဆေဝ ကြာမြင့်စွာ တွေ့ကြုံလာရသော ဘဟုသုတ၊ အတွေးအခေါ်၊ အယူအဆပိုင်း ပြင်ဆင်မှုများကို ရယူရန် ကြိုးပမ်းလျှင် ကြီးမားသော ဆုလာဘ်များပင်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းအရာများကို ငွေပေးဝယ်၍ မရနိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့် အသက်ကြီး၍ ပင်စင်ယူကြသည့် အဘိုးကြီးများလည်း ငါ့အဖို့ပင် ပင်စင်စားပြီး လက်ရှိအသိုက်အဝန်းက ဖယ်ရှားလိုက်ပြီဟု စိတ်ဓာတ်မကျစေဘဲ လူ့ဘဝ၏ အဖိုးတန်ဆုံးအချိန်သို့ရောက်ပြီး၊ ငါ့တွင် ဘာအခွင့်အလမ်းမှ မရှိ ကိုယ်ပေးဆုံးပင်၊ လွတ်မြောက်ပြီဟု သဘောထား၊ ရောက်သော ဘာသာရေးဘဝကို တိုက်ပက်ပက် လိုက်စားပြီး ဘဝ၏ နေ့စဉ်အချိန်စဉ်အချိန်တွင် အပျောက်သွားနိုင်ပြီဟု စိတ်တွင်သဘောပိုက်လျက် ကြီးမားစိပ်ကြပါပေကြောင်း တိုက်တွန်းလိုက်ရပါသည်။

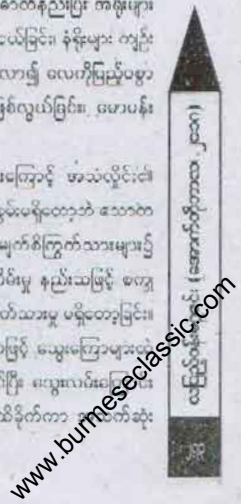
အသက်ကြီးသူများ၏ အယူအဆပညာဖြစ်ပေါ်တတ်သည့် နောက်ပြန်မှုများမှာ -

(၁) အသားမျှင်ဟာယပ်စည်း ချို့ယွင်းသဖြင့် ဝလာစတာမျှင်များကို ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်း ချို့တဲ့ပြီး ကြွက်သားများကင်း မနေရခြင်း၊ အရေပြားများ ပြောက်ခြင်း၊ အဖိုးပေါ်အသားနည်းခြင်းဖြစ်ပြီး အရေပြားယုကြီးကာ ထုံလဲခြင်းရေခြင်း။

(၂) အချိန်တွင် ထုံးစာတန်နှင့် မီးခိုးခတ်နည်းပြီး၊ အစားအစာ၊ ကျွေးမွေးခြင်း၊ ရင်သတ်သိပ်ငယ်ခြင်း၊ ခုံးရိုးများ ကျဉ်းသွားခြင်း၊ အဆုတ်တစ်ကျဉ်းလာ၍ လေကိုပြည့်ပမာအရေခြင်း၊ အဆုတ်ရောဂါဖြစ်လွယ်ခြင်း၊ ဖောပန်းခြင်း။

(၃) အာရုံကြောများ ယိုခိုက်ခြင်းကြောင့် အသံလိုင်း၏ တွန်ပိုမူ၍ အမြင်ကို ကြားနိုင်စွမ်းပရိတ်တတ်သောဘဝအား ချို့ယွင်းခဲ့သောမက မျက်စိကြွက်သားများ၌ လည်း အကြည်ဓာတ်ထိန်းသိမ်းမှု နည်းသဖြင့် စတုရအာရုံတွင်လည်း ကြည်လင်ပြတ်သားမှု မရှိတော့ခြင်း။

(၄) ကလာရီစည်းများ ချို့ယွင်းသဖြင့် ချော့ကြောများတွင် အဆီခတ်၊ အနက်တိုင်း၊ ချော့လမ်းတိုင်းများ ပိတ်ဆို့မှုကြောင့် နှလုံးထိခိုက်ကာ အစိတ်ဆုံးရှုံးခြင်း။

(၅) နောက်ဆုံးအနေဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမှုကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ရှောင်ဖယ်သည်ထက် ရှောင်ဖယ် လာပြီး တစ်ကိုယ်တည်းနေသည်ထက် ပိုနေလာပါ သည်။ အသိဉာဏ်ပညာနှင့် မသိနိုးသိမ်းနိုင်လျှင် ဟူန့် တိုဖျံ၊ မခုလဲဖျံ၊ အသေငယ်မှု၊ မုန်းပယ်မှုများ ဖြစ်ပေါ် လာကာ အဝကို ဆုံးရွေးခွာ အဆုံးသတ်ပုတီးပေး။

(၆) ကျွန်ုပ်တို့ အသက်မည်မျှမည်မျှရှည်သည် ဆိုခြင်းမှာ သဘာဝတရားကြီးကို ကျွန်ုပ်တို့က ပယ်၍မည်မျှ မှ မှ စတက်လွန်နိုင်သည်။ သဘာဝဓာတ် အဘေးတရားနှင့် မည်မျှလိုက်လျောညီထွေ နေထိုင်နိုင်သည်ဆိုသည့် အချက်ပေါ်တွင် မူတည်ပါသည်။
တစ်ဖန် တိရစ္ဆာန်တို့၏ သက်တမ်းကြွေးခြားမှုတို့ လေ့ ယာကြည့်လျှင် -

(၁) တချို့ အင်းဆက်ပိုးတို့သည် ငွေးဖွားပြီးနောက် နာရီ ပိုင်းပျံ့သော အသက်ရှင်ကြလေသည်။

(၂) ပျားတီးများသည် အသက်ငါးလသာရှိပြီး ပျားစုရင်မ သည် ဝေးနှစ်မူ ငါးနှစ်အထိ အသက်ရှင်ကြသည်။

(၃) ပမ်းပဲသည် (၁၅) နှစ်အထိ အသက်ရှည်သည်။

(၄) မွှား မီး၊ ဝက်၊ ကြောင်တို့သည် အနှစ် (၂၀) ထိသာ အသက်ရှည်ကြသည်။

(၅) မြင်းသည် အသက် (၂၅) နှစ်အထိရှည်ပြီး မြည်းမှာ အသက် (၃၀) အထိ ရှည်လေသည်။

(၆) မြင်းသုံး ကုလားမှာတိ၊ မရုတ်ဒုံဟိုသည် အသက် (၆၀) အထိ ရှည်ကြသည်။

(၇) ကြက်တူရွေးနှင့် လင်းယုန်ဂုက်တို့သည် အသက် (၁၀၀) ထိ ရှည်ကြလေသည်။

(၈) ဆင်သည် အသက် (၂၀၀) ထိ ရှည်ကြလေသည်။

(၉) မိချောင်းသည် အသက် (၃၀၀) ထိ ရှည်လေသည်။ အထက်ပါ သက်ရှိတို့၏ သက်တမ်းအပိုင်းအခြားနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဥပရပ်နှင့် ရှိမိဆိုသူ သုတေသီနှစ်ဦးတို့က ကိုး နှစ်ကျော်ကြာမျှ သုတေသနပြုကြရာ အောက်ပါအချက်များ ကို တွေ့ရှိရပါမည်။

- (၁) သက်ရှိကလောင်စည်းဦးရေ နည်း၍ တစ်ဖန် ယင်းသို့ ဖြစ်စဉ် ပျက်စဉ်က ပြန်လွန်းလျှင် အသက်တိုသည်။
- (၂) တေဇဓာတ် ပြင်းထန်လွန်းလျှင် အသက်တို၏။
- (၃) အအေးဓာတ် ပြင်းထန်လွန်းလျှင် အသက်တို၏။
- (၄) အာဟာရသွင်းမှုနှင့် အညစ်အကြေးခွန်ထုတ်မှု မညီ

မျှလျှင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်တွင်း၌ အညစ်အကြေး အဆိပ် အကောက် ကျန်ပါများလျှင် အသက်တိုသည်။

(၅) ပူးယစ်စေတတ်သော ဓာတ်သားကပ်နှင့် အအေးဓာတ် သည် အသက်တိုသည်။

(၆) ပြင်ပရောဗီဇုနှင့် မအလှည့်ခံသော အစားအစာနှင့် နေထိုင်မှုများကို ပြုကျင့်ကာ အသက်တိုသည်။

(၇) သက်ရှိတို့၏ပျင်း ပာလာစဉ်အစဉ်အစဉ်ကို ထိန်းနိုင် စွမ်းနည်းလေ အသက်တိုလေဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ အထက်ပါ သက်ရှိတို့၏ အသက်တိုခြင်း အချက်ပုဂ္ဂိုလ် မျက်မှားလည်း လူတို့တွင် သက်ဆိုင်ပြီး အထူးဝင် အရေးပါ နေပါသည်။

လူ၏စိတ်သည် အသက်ရှည်ကျန်းမာ နုပျိုမှုတွင် အဓိကအင်အားဖြစ်၏။ စိတ်၏စွမ်းအင်၌ အတိုင်းအတာပမာ မရှိ နယ်နိုင်မိတ်မရှိ စကြဝဠာအကီ ကျယ်ပြန့်လွန်းလျှင်ရှိ၏။ စိတ် သည်ပင်လျှင် ခန္ဓာကိုယ်အား ပျက်စီးကြွေပြဲခြင်းစေသော သဘောရှိသကဲ့သို့ စိတ်သည်ပင်လျှင် ခန္ဓာကိုယ်အား သန်စွမ်း အားရှိ ကျန်းမာစေပါသည်။

ယင်းတို့၏ ပတ်ပတ်ပတ်နှင့် အဓိကအချက်မှာ သင်၏ စိတ်ကို ပျော်ရွှင်စွာထားပါ။ ပျော်အောင်လည်း ကြိုးစားပြီး နေပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် သင့်တင့်အောင်နေပါ။ မနေမတတ်ပါ က စိတ်အဖုအထစ်ဖြစ်၍ ပျော်ရွှင်နိုင်ပုံပင် ပဟုတ်ပါ။

ဤကား အသက်ရှည်ခြင်း၏အကြောင်း ပမာဏနှင့် အဓိကအချက်များဖြစ်ပါကြောင်း ရှာဖွေစုစုစာင်း တင်ပြရပါ မကြာသတည်း။

သုန္ဒရာစိုး(ရွှေရင်အေး)

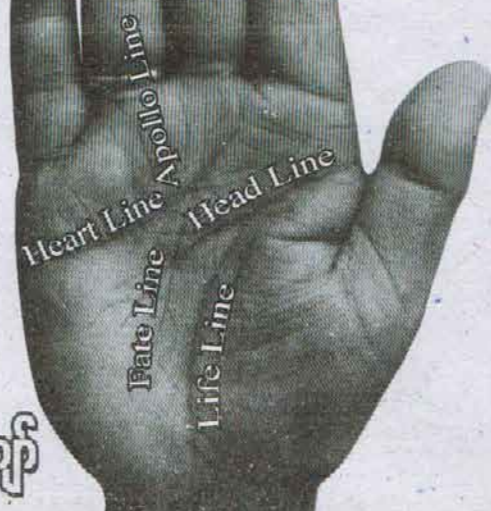
ကျမ်းတိုး ။ ။ ဦးစုန်းရွှေ (တိုင်းရင်းအေး) ၏ အသက်ရှည် ကျန်းမာစာပတ်အား ခိုင်မြဲပါသည်။

ဝပြည်နယ်မှစ၍ (အောက်တိုဘာ ၂၀၀၈) ၅၆

လှုပ်တစ်ပြက် လက္ခဏာပတ်ကြားခြင်း

ဆရာ
ဦးခန့်ကျော်

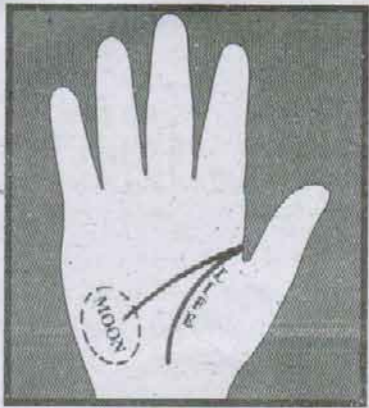
သင့်လက်စီးခြင်းရှိ အရေးကြောင်းများနှင့်
တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးကြည့်ခြင်းအားဖြင့်
ပဟာပြောရက်များကို လှုပ်တစ်ပြက်အတွင်း သိရှိနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း Head Line

၅၂။ သင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းသည် အကျင့်စွဲတွင် အသက်
လမ်းကြောင်းနှင့် ပေါင်းဆုံလျက်ရှိပြီး အောက်ဘက်သို့လျှော
ဆင်းလာကာ တနင်္လာဂြိုဟ်နယ်သို့ ရောက်ရှိနေပါလျှင်

ဤပြုမူခြင်းသော အမှတ်အသားပါရှိသည့် လက္ခဏာ
ရှုပ်သည် မိမိ၏စိတ်ကားလှမှုကိုလည်းကောင်း မိမိ၏ ဆန္ဒ
သဘောထားနှင့် စိတ်လွှတ်မှု အစားပူဖောင်းကိုလည်းကောင်း
ရုပ်၌ထိုက်၍ သိမ်းစည်းထားတတ်သည်။ သင်သည် မကြာ
ခဏဆိုသလို ရွက်တတ်လွန်းသော သဘာဝမျိုး နှစ်ဖက်
အမှန်တကယ် ဆိုလိုချက်များ၊ သင်၏လိုလားချက်များ
အခြားသူများ နားလည်သဘောပေါက်အောင် ပြော
ပြောဆိုနိုင်ခြင်း မရှိပေ။ သင်၏ခံစားချက်များ စိတ်သက်၍

လှုပ်တစ်ပြက် (အောက်ဘက်သို့) ၂၀၀၇

လည်း ထာလကြောမူညံ့စွာ မုခ်ညိုမိုး၍ထားပြီး ကာလကြာ
မြင့်လာသောအခါ ကာရှိုင်းကမ်း အစုအဝေး ဖြစ်လာတတ်
သည်။ ထို့နောက် တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းအရာ ပေါ်
ပေါက်လာသည်နှင့် ရုတ်တရက်ခဲစားဖျက်ဖျား ပေါက်ကျဲပွင့်
ဖျက်လာတတ်ပြီး ဤသို့ဖြစ်ပြီးသည်နှင့် ယင်၏မိတ်သည်
လည်း နောက်ထပ်တစ်ဖန် လွတ်လပ်ပေါ့ပါးသွားတတ်သည်။

၅၃။ ယင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနှင့် အသက်လမ်းကြောင်းသည်
အစိုင်းတွင် အနည်းငယ်ထိတွေ့နေသည့် အနေအထားမျိုးမှ
နေ၍ ရုတ်တရက်ခွဲထွက်သွားလျှင် -

ဤအချက်က ပြဆိုသည်မှာ ယင်၏ ရုပ်သွင်ပြင်
လက္ခဏာ လူရည်လူဆူးနှင့်ပတ်သက်၍ သတ်ကြီးစွာ ထား
ရမလိမ့်မည်။ ဤအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ သင့်အား မရှုဆိတ်

သူများ ရှိနိုင်သည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ပင် ဖြစ်သည်။ သင်က
လည်း အခြားသူများနှင့် ဆက်ဆံလျှင် သတ်ကြီးစွာထားတတ်
သည်။ အခြားသူများ၏ ထိန်းချုပ်ခြင်း၊ ပိတ်လှောင်ခြင်း၊ ဟန့်
ထားခြင်း၊ နှောင့်ယှက်ခြင်းများကိုလည်း ယင်ခံရမည်။ အခြား
သူများနှင့် ဆက်ဆံရာပွင့်လည်း အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်များကို ကင်
လက်ခံရိုင်း၊ မခံနိုင်ဆိုသည်ကို သင့်အားသာသင် ခမ်းသပ်တတ်
မည်။ ယင်၏ မခြေမနောင်ပေါ်တွင် ကက်၍ ရုပ်နေသလိုပဲ
သူတစ်ပါးကပေါ် လှည့်စားအမြတ်ထုတ်သူများ၊ တင်စီတတ်
သူများကို သင်ပုန်းသည်။ "ယင်၏ ဦးခေါင်းက ဆင်၊ လက်ခံ
ပျံကြည့်သူများအတွက် ထားရေးသည်အနုရာ" သို့ စင်ရောက်
လာသည့်သူများအား သင်က စာလွန်စာပင်စာပြုကာ စိစစ်လေ့
ရှိမည်။ သူတစ်ပါးက ယဉ်စား မုန်းတီး၍ ပုဂ္ဂုဗ္ဗမယခြင်းများ
ကိုလည်း အမြတ်ထို ကြံ့ထွေ့ခဲစားနေရမည်။ မာကြဲကောင်း
ပေးလိုသည်မှာ သင့်မိတ်သွင် မိမိအပျက်အန္တရာယ်ပကင်းဟု
ပျက်ကျများနှင့် မပေါင်းဘဲ မပင်ကင်းကင်း ခပ်ခပ်ရေးနေပေး
ပါကူ၍ ဖြစ်သည်။

၅၄။ ယင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနှင့် အသက်လမ်းကြောင်းကို
သည် လမ်းကြောင်းတစ်ခုတည်းအဖြစ် အပြုပြုပြီး ဦးခေါင်း
လမ်းကြောင်းသည် အသက်လမ်းကြောင်းမှ ခွဲထွက်ကာ အင်
ပွင့်ပြင်ရိုးဆီသို့ တိုထွက်ကာ အင်ပွင့်ပြင်နှင့် ငမိုင်းဆုံ
သွားလျှင် -

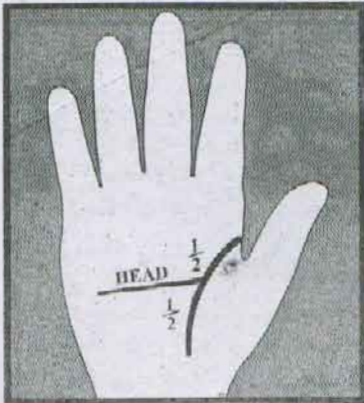

ယင်၏မိတ်ဆွဲများက သင့်အား မိမိကိုယ်ကိုမိမိနှင့်
စိုက်မှု လွန်ကဲသူ၊ သတ်ကြီးလွန်းသူ၊ လိုသည်ထက် မပြော
ဘဲ နှုတ်ဆိတ်လွန်းသူဟု ရှုမြင်ကြမည်။ ယင်၏ သွင်ပြင်

လပြည့်နေ့မလွင် (အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၈)

လက္ခဏာနှင့် လူမှုဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်တွင် သင့်ကိုယ်သင် ပြီးပြည့်စုံပြီဟု မယူဆဘဲ သံသယများ မကြာခဏ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရမည် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သင်၏ အားနည်းချက်၊ အပြစ်အနာအဆာများကို ဖာထေးရန်နှင့် ကာကွယ်ထိန်းချုပ်အတွက် သင့်ကိုယ်သင် အကာအကွယ် ယူသည့် အပြောအဆို အပြုအမူမျိုး၊ သင်၏ အပြစ်အနာ အဆာအား အမှူးမမြင်နိုင်စေရန် ကြိုတင်ဖုံးအုပ်ထားသည့် အစီအမံမျိုးကို ပြုလုပ်အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။

၅၅။ သင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနှင့် အသက်လမ်းကြောင်းတို့ သည် လမ်းကြောင်းတစ်ခုတည်းအဖြစ် အစုံပြည့်ပြီး ဦးခေါင်း လမ်းကြောင်းသည် အသက်လမ်းကြောင်း၏ တစ်ဝက်နီးပါးနှင့် ရောက်လာမှသာ ခွဲထွက်၍သွားလျှင် -

ဤသို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် အပမာယ်ဖြစ်မှု၊ ကြွယ်ဝမှု၊ အခြားအမှု မရအောင်ကာလတစ်လျှောက်လုံး လွတ်လပ်စွာ မဟုတ်ပေ။ ကြံ့ခာမုများ ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းရှိပါသည်။ သင့်အတွက် လွတ်လပ်စွာ တွေးခေါ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပေးသည့် အဓိပ္ပာယ်မှာ သင့် ပစ္စည်းနှင့်တာဝယ်တိုင်အောင် သင်၏အာဖကို မပေးပို့ပေးပေ။ ကျင့်စဉ် နှိပ်ကွပ်နေသူများဖြင့် ပြည့်စုံနေသည်ကို ရည်ညွှန်း ရမပေ။ ဖြစ်နေပေသည်။ သင်၏ စေ့ဆုံမိတ်သတ်ပတ်များနှင့် ထူထောင်ထားရှိသည့် အင်အားစေ့ကို ချိုးဖျက်ပစ်ကာ ယင်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် ခပ်ကပ်ကပ်ဆုံဆုံ မျှော်နေခြင်းကို ဆိုလို သည့် ခံစားချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ သင့်ကိုယ်သင် မည်မျှပင် ထိန်းချုပ်ထားစေကာမူ အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်များအား သင်က

လိုအပ်နေတတ်သည်။ သင်၏ စိတ်ကူးဆုံဖြတ်ချက်သည် ကံစီမံရာဟု ယူဆနိုင်၍ ဤစုတွက် ကျော်လွှားနိုင်ရန်မှာ သင် ကိုယ်တိုင် အားထုတ်ကြိုးပမ်း စွမ်းဆောင်နိုင်မှသာ သင်၏ အနာဂတ်ကာလများ အဆင်ပြေ ချောမွေ့မည်ဖြစ်သည်။

၅၆။ သင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနှင့် အသက်လမ်းကြောင်း တို့သည် ပေါင်းဆုံချက်ပြီး လက်ဝဲပြင်ပေါ်တွင် လက်ညှိုး၏ အောက်ဘက်ပုခန်း၌ သိသိသာသာ ထင်ထင်ရှားရှားပြည့်စောက် သကဲ့သို့ ဖြစ်နေပြီး နက်ရှိုင်းထင်ထင်လျက်ရှိနေကြပါလျှင်-

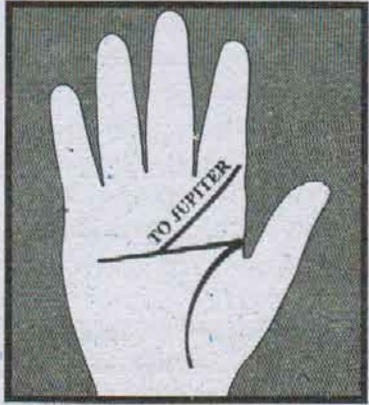

သင်သည် လျှို့ဝှက်နက်နဲပြီး ကိမ်စွေသည် အနုစုလွှာ ဆန်ဆန် အစေ့အစေ့များကို တွေးခေါ်တတ်သူဖြစ်သည်။ အကြောင်းကိုစုစုပျားနှင့်ပတ်သက်၍ ယုတ္တိပေမနည်းကျကျ နီပံကာ စနစ်တကျလုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်လိုသည်။ ဤသို့ ဆောင်ရွက်ရခြင်းကိုလည်း သင်က ခွင့်ပြုလိုသည်။ သဘော ပာယု၊ ပာယုမာထသင်များကို လက်ခံလှူဖွဲ့ရန် ဝန်ပေးသော သွက်သွက်လက်လက် ရိုက်ဆော်သည့် ပေးပေးမှုပေးသော အယူဆယူမှုများကို ခန့်ခက်ချန်ခတ်အိုက်ထားလေ့ရှိသည်။ သင်၏ ထက်မြက်ခက်ခက်လူ့စိတ်သန်နှင့် ခြောက်ပြောက် လှေသော ဟာသပြုတ်လှေများ ခန့်ခင်းနိုင်မှုကြောင့် သင်သည် ထူးချွန်ပြောင်မြောက်သော ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။

၅၇။ သင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းသည် အသက်လမ်းကြောင်းနှင့် ကနဦးအတွင် ပေါင်းဆုံနေပြီး လမ်းကြောင်း၏ အနောက် တွင် ခက်ခင်းခွဲသွား၍ ဖြစ်ပေါ်နေလျှင်

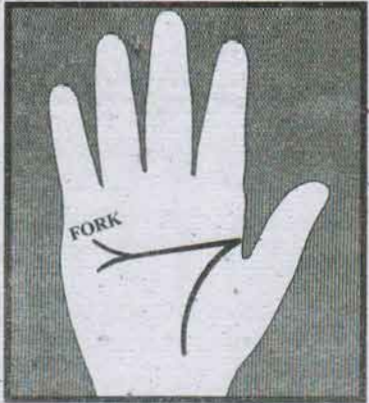
www.burmeseclassic.com
ပြည့်စုံစဉ် (အောက်စိုက်ကား ၂၀၀၀)

ဤခက်ယင်းခွဲသဏ္ဍန် သင်္ကေတ အမှတ်အသားက ဖော်ညွှန်းပြဆိုနေသည်မှာ သင့်တွင် လွှင့်မြန်သောဆုံးဖြတ်ချက်များချမှတ်ရန် အရည်အချင်း အလုံအလောက်မရှိဟူ၍ ဖြစ်သည်။ လက်တွေ့ဖြစ်နိုင်မရှိနှင့် စိတ်ပန်းစိတ်သန်း၊ ခန့်မှန်းကြွေးအမှုနှစ်ကြားတွင် ကြီးစား၍ ထိန်းညှိနေရသောစာနေအထူးတွင် သင် အမြဲရှိမည်။ သင်၏ဆုံးဖြတ်ချက်ပချိန်သံများကြွေးနေသောသဘာဝကြောင့် သင်၏လှုံ့ပြန်မှုမှာ စာချိန်ကြွန်ကြွေးသွားလေ့ရှိသည်။ သံသယစားစွာ စိတ်ပျက်ပေါ်ပေါက်လာလျှင် စိတ်တွင် ပထမဦးဆုံးပေါ်ထွက်လာသောစာတွေ၏ တွန်းအားအတိုင်း လိုက်နာ လုပ်ဆောင်ပေးပါ။ သင်ကြည့်တွေ့ရသော ပြုသောနာများ၏ သဘောသဘာဝကို ခေမန်ဆန်းခေမန် ပြုလုပ်နေခြင်းဖြင့် သင်၏ အဖိုးတန်စာချိန်များကို ဖြန့်ပေးပစ်မည်ဖြစ်သည်။

သင်က နှစ်ခြိုက်လှုပ်ရှားမည်။ သင်၏ ဒီဇင်ဆွဲများထဲတွင် စာချိန်မှာ သင်၏ ဗိုင်းပိုင်နိုင်နိုင်လုပ်ကိုင်ကောင်ရွက်မှု၊ ခရစ်စ်ဝေချာမှု၊ အများတွေ့ကာ လုံကြည့်မှုများအတွက် သင့်အား ကြည့်ညှိပေးစားကြပေမည်ဖြစ်ပြီး သင့်အား ချစ်ခင်မှု နည်းကြည့်များကမူ သင်၏ဖြစ်ချက်များ ညံ့ဖျင်းမှုများ၊ ယင်းရိတ်ဝတ်မှုများအပေါ် အမြဲပြောပိုင်းပယ်မှုကြပေမည်။ ယိုးကြား၍ ငင်းကိုအား မေ့ယားလျှံပါ။ သင်၏ကရကွအခေါ်နှင့် စိတ်ဝင်စားမှုများသည် လူသားမန်ဂူရှိုက်များနှင့် လားလားမျှ မတူပေ။

၅၇။ သင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းသည် သင်၏အသက်လမ်းကြောင်းပုဒ်နှင့် ပေါ်ထွက်လာပြီး ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းပုဒ်အက်အလက်လမ်းကြောင်းတစ်ခုသည် ကြာသပတေးဂြိုဟ်နိဂျီရာဆီသို့ တိုးတက်၍နေလျှင် -

၅၈။ သင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနှင့်သက်စပ်၍ သင်၏ လက်ညှိုးအောက်နေရာတွင် ကြိုးစားထင်ရှားသော ထောင်ကွက်များဖြစ်ပေါ်နေပြီး အသက်လမ်းကြောင်းသည်လည်း ထင်ရှားနက်ရှိုင်းခြင်းရှိကာ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနှင့် ထိပ်ပတ်သော်

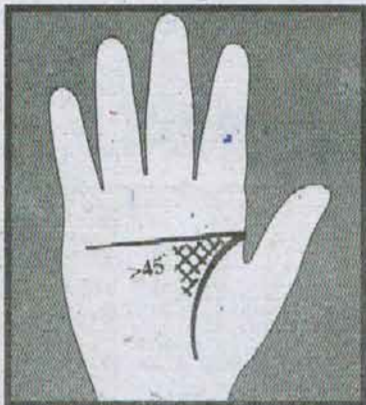

လက်နှိပ်ခြင်းမားကြီးကျယ်၍ ရာထူးအဆင့်မြင့်မားသူ ထစ်ဦးဖြစ်လိုသော ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုကို သင့်ကို အုပ်စိုးရွှမ်းမိုး၍ ထားပေးလိမ့်မည်။ သင်သည် သဘာဝက အလိုအလျောက် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးထားသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ပြည်သူ့ပြည်သားများအား အကြောင်းအကျိုးအကောင်းအဆိုး အမှန်အမှား စသည်တို့ကို ရှင်းပြရသည်ကို

ထပ်ညှိပေးခြင်း (အောက်တိုဘာ ၂၀၁၀)

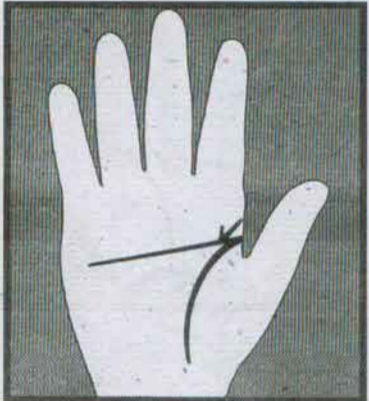
ထားသည့် ထောင့်သည်လည်း ၄၅ ဒီဂရီရှိနေပါလျှင် -
သင်သည် သိမ်မွေ့နူးညံ့ပြီး မူလစိတ်ရင်းကောင်းသော
သူ၊ မူလ ပင်ကိုစရိုက် ကောင်းသောသူအဖြစ် မွေးဖွားလာသူ
ဖြစ်သည်။ မြင့်မြတ်သော မူလသဘာဝ သင့်တွင် ရှိသည်။
လူအားလုံးနှင့် သင့်မြတ်၍ မိတ်ဆွေဖြစ်နိုင်သူလည်းဖြစ်သည်။
တစ်ခါတစ်ရံတွင် လူအများက သင့်ကို ပိုမိုနှစ်သက်လာစေရန်
လူအများ၏အကြိုက်ကို တမင်လိုက်လုပ်တတ်သည်။ ကြင်နာ
စွာ ပြုမူပြောဆိုတတ်၍ လူအများနှင့် သင့်မြတ်စေောင်
နေထိုင်တတ်သော သင့်အား အချို့သောသူများက မနှစ်မို့
ကြချေ။

၆၀။ သင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနှင့် အသက်လမ်းကြောင်းသည်
ထိပ်၌နေပြီး အဆိုပါ ထိပ်ပုံမှ ဖြစ်ပေါ်လာသောထောင့်သည်
၄၅ ဒီဂရီထက် ပိုပါကြီးမားနေပါလျှင် -

အခြားသူများက သင့်ကိုမူ မည်သည့်အရာကိုရရန်
မနှိုက်ယှက်ပျက်စီးသည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်များက မည်သည့်အရာကို
လိုလားစေတောင့်တလျက်ရှိသည်။ စသည်တို့ကို သဘောပေါက်
ရန် သင့်ပေးပျက် လွှန်းစွမ်းပျက်မည်။ ဟိုကြောင့် သင်က
စိတ်ကောင်းခြင်းနှင့် ပြောဆိုသော်လည်း လူအများ
ကျေနပ်နှစ်သိမ့်အောင်၊ လက်ခံလာအောင် လုပ်ရမည့်ကိစ္စမှာ
သင့်အတွက် မလွယ်ကူလှပေ။ သင်သည် အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်
များ၏ နေရာတွင် ဝင်ရောက်နေကြည့်ပြီး ယင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
အမြင်များကို နားလည်အောင် လုပ်ကြည့်ရန်မှာ သင့်အတွက်
အမြဲလိုလို မဖြစ်နိုင်သည့် အနေအထားတွင်ရှိမည်။

၆၁။ သင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းအတွင်း ပြင်ပမှ လမ်း
ကြောင်းတိုတစ်ခု ရှိနေ၍ ခက်ရင်းခွဲသဏ္ဍာန် ဖြစ်နေလျှင်-

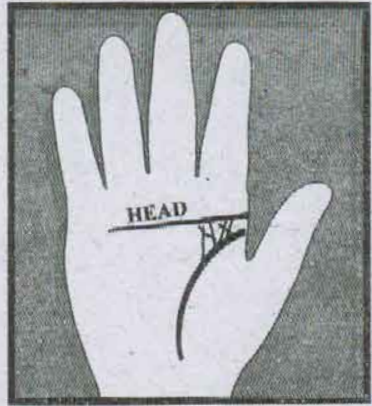

သင်သည် အကျင့်ဆီလနှင့် စာမိတ္တူကို စောင့်ထိန်းသူ
ဖြစ်၍ ဓမ္မစင်သေရာခြင်း၊ သိက္ခာရှိ၍ ဓလောစားဖွယ်ကောင်း
ခြင်း စသည့်အချက်များနှင့် မြည့်ဝနေသည်။ မမကောင်းမှုပြုမိ
လျှင် မလွဲမသွေခံစားရမည့် ဖြစ်စေကာမူကြောင်းကိုလည်း သင်
ကောင်းရွာသတိပေါက်ထားသည်။ အဖျားသဖြင့် ပြစ်ပတ်
သင့်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် မမကောင်းမှုပြုမိခြင်းကိုတွက် အပြစ်မပြု
ပျောက်ရန် ပြန်လည်သတိပေးရသည့် အခါမျိုးတွင် ပိုမို နား
ယည် သမပကပေါက်တတ်လည်း သင် စကားတစ်စွန်းပြော
လိုက်သည်နှင့် သင်၏စကားသည် တန်ဖိုးရှိ၍ လူကြီးအား
ထိုက်သောစကားမျိုး ဖြစ်ပွားတတ်သည်။ သင်သည် အပြု
သဘောအောင်၍ အများတို့ကတိပူရအောင် လုပ်တတ်သူ
ဖြစ်ပြီး ဓပဝစကတပြု၍ မိမိတစ်ရာ စွက်လုပ်သော်လည်း
အကျိုးတရားရရှိနိုင်သည်ဟုသော အယူအဆကို ယုံကြည်
လက်ခံခြင်း မရှိပေ။

၆၂။ သင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းပွင့် ဝမ်းကြောင်းတိုတစ်ခုက
ခက်ရင်းခွဲသဏ္ဍာန် ထိသော်၍ အောက်ဘက်သို့ ထိုးထွက်
၍နေပါလျှင် -

သင်သည် မည်သည့်ကောင်းကျိုး အကျိုးတရားကိုမှ
မရနိုင်ဘဲ မကြာခင်အဆိုသလို စိတ်အပြောင်းအလဲ ဖြစ်ပွား
မည်ဖြစ်သည်။ အံ့ဩလောက်အောင် အပြောင်းအလဲအနေ
ခြင်းများနှင့်ပတ်သက်၍ သင့်ကိုယ်သင် မကြာခင်အဆိုသလို

လူကြီးများ၏ (အောက်ဘက်က) ၂၀၀။
www.burmeseclassic.com

သတ်ထားပါနေပေလည်း ဖြစ်သည်။ ကံကောင်းခြင်းများနှင့် ဂုဏ်ပြုရိုးကျေးဇူးတိုက်သည့် အရာများကို သင်၏ ဗီဇများ အပေါ် အင်အားထားသကဲ့သို့ဖြစ်နေပြီး ဤကရုဏာထားမှု နေ၍ သင့်အတွက် ကလွန်များပြားလှသော အကျိုးအမြတ် များကို သင် ရရှိခံစားရပေမည်။ သို့ရာတွင် ဤအကျိုးတရား များကို မနှုတ်လင့်ပြီး သင်၏ဗီဇများတွင် ကပ်လည်လည်နေ ခြင်း၊ ဂုဏ်တို့၏ ရေးကမ်းစွန့်ကြဲမှုများကို စောင့်မျှော်နေခြင်း များ မပြုပါနှင့်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သင်၏ ဗီဇများက ဧည့်သည့်အချိန်တွင် ပေးကမ်းပစ္စည်းကြမ်းမည် ဆိုသည်ကို သင် မသိနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

နတ်သည်။ ဤသို့ဖြစ်ပျက်ပါက သင်သည် ဆက်ဆက်တိ မတ်သူ တစ်ဦးဖြစ်ပြီး အာနိတ်ခိတ်ခမ်းမှ လွယ်ကူလွန်းသူ တစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

၆၄။ သင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနှင့် အသက်လမ်းကြောင်းသည် ပေါင်းဆုံခြင်းမရှိ၊ သို့သော် လက်တက်ငယ်ကလေးများ၊ အခက်အလက်ငယ်ကလေးများဖြင့် ကူးလူးဆက်သွယ်နေ ပါလျှင် -

၆၄။ သင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနှင့် အသက်လမ်းကြောင်း တို့သည် ပေါင်းဆုံခြင်းမရှိဘဲ အစဉ်အစဉ် အလွန်ကျွမ်းကျင်၊ ကွဲယွင်းသောအနေအထားဖြင့် ယုံကြည်စိတ်ချရပေမည်။

သင်သည် ဟာသအမျိုးမျိုးကို နှစ်သက်သဘောကျသူ ဖြစ်သည်။ နေ့စဉ်ဘဝကို မြတ်သန်းရာတွင် ရယ်စရာများ၊ အသည်းလွှက်အူလွှက် ရယ်စရာရခြင်းများမရှိလျှင် ဘဝ သည် အဓိပ္ပာယ်မရှိဟု ယူဆလက်ခံထားသူလည်း ဖြစ်သည်။ သင်ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ဟာသများ ပြုလုပ်ရသည်ကိုလည်း နှစ်သက်သဘောကျသည်။ သို့သော် သင့်ကို တိုက်ရိုက် ဦးတည်၍ ပြက်လုံးထုတ်ခြင်း၊ ပြောင်လှောင်ခြင်း၊ နေ့က ပြောင်သရော်ခြင်းများပြုလုပ်လျှင် သင်သည် အလွယ်တကူ ပင် စိတ်မကျေနပ်ဖြစ်လာပြီး စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်လာ

သင်သည် သွက်လက်ဖုတ်လက်၍ လုပ်ငန်းကိစ္စများ ကို စတင် ဆောင်ရွက်နိုင်သော အစွမ်းအစနှင့် ခွန်အား သည်။ ဝေဖန်ခံရသည်ကို သင်က လုံးဝမမူ့ချေ။ သင်သည် ရဲရင့်ပြီး လုပ်ရဲတိုင်းရဲသွယ်ဖြစ်သည်။ ရင်ဆိုင်ရသော အန္တရာယ်

လှည့်ပတ်ပုံစံဖြင့် (အောက်တိုက်သော ၂၀၁၈) ၂၀၀

အသွယ်သွယ်မှ လွတ်မြောက်ရန်အတွက် သင့်တွင်လုံလောက်သော ဉာဏ်ပညာရှိသည်။ လွတ်လပ်စွာ တွေးခေါ်မြော်မြင်တတ်ပြီး လျင်မြန်စွာ ဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်တတ်သည်။ သင်၏ရှင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရဲရင့်မှုနှင့်အတူ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရဲရင့်မှုများကိုလည်း သင်က ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။ အဆိုပါ ရှင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရဲရင့်မှုများက သင့်အား ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သူများ၊ အန်တုဘက်ပြိုင်သူများ၊ ပြိုင်ဘက်များထက် မြေတစ်လွှမ်းအမြဲသာ၍ နေအောင် အထောက်အပံ့ပေးပေးပြန်သည်။

၆၅။ သင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းသည် သင်၏ အသက်လမ်းကြောင်းနှင့် အလယ်အလတ်အနေအထား ကွာဟနေသော နေရာလွတ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေလျက် တသီးတခြားစီ ဖြစ်နေပါလျှင် -

သင်သည် တစ်ချိန်ပြီးတစ်ချိန် ဧပြု၍ နေရတတ်ပြီး သင်၏ စိတ်ကူးယဉ်မှုများ၊ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်ထင်သလို ဖြစ်နေထိုင်မှုများ ရှိမည်ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်သံ ငါ့ဝေါသဖြောင့်ဖြစ်ရသော စိတ်တင်းကျပ်မှုများသည် ဖာစစ်တစ်စ ဝုန်၍လာပြီး တစ်ချိန်တွင် ဝေါသအပိုင်အခဲပုံဖြစ်လာရသည်အထိပင် ဖြစ်သည်။ ဤဝေါသအပိုင်အခဲမှ ပေါက်ပွားလာသောရန်လိုမှုသည် အခြားသော မလိုလားအပ်သည့် စိတ်ခံစားချက်များဖြစ်သည့် ကြောက်လန့်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းတို့ကို ပေါ်ပေါက်လာစေပြီး သင့်အား ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စေမည်။

၆၆။ သင်၏ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနှင့် အသက်လမ်း ကြောင်းသည် ၎င်းတို့ စတင်ထွက်ပေါ်လာသော နေရာတွင် အများအပြား ကွာဟ၍ နေပါလျှင် -

ဤလက္ခဏာအမှတ်အသား၏ ပြုဆိုချက်မှာ မိမိစိတ်ဆန္ဒက မိမိအား ကမ္မရူပကိုပြုလုပ်ရန် ကိုက်တွန်းနေပေလိမ့်မည်။ သင့်တွင် အလျော့ပေးသော ခွဲခွဲပြုလုပ်တတ်သော ခေါင်းမာမှုများလည်း ရှိသည်။ သင်၏ မနားမနေ၊ ဖာထက်ပို၍ လှုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်တတ်မှုများက သင့်အား ချေခံမှုများအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားနိုင်သည်။ သင်သည် သင့်အပေါ် ချစ်ခင်ကြင်နာမင်္ဂလိမ္မာယူမှုများနှင့် အတူရှိနေလျှင် သတိကြီးစွာလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်မှုများ ကင်းမဲ့နေတတ်သည်။ ဗုတ်တရတ် ကိုယ်၊ စိတ်၊ စာင်အားကြီးလျှား လာခြင်းနှင့် နိစားချက်များကြီးထွားလာခြင်းက သင့်အား ပါးနပ်လိမ္မာယာ သို့မဟုတ်ချက်များထွက်ရာတွင် အထက်ကမိ ဖြစ်စေမည်ဖြစ်သည်။

(ဆက်ရန်)

ဆရာဦးခန့်ကျော်

www.burmeseclassic.com

ပြုစုခြင်းနှင့် ပြုစုခြင်း (အောက်ပိုင်း) ၂၀၁၀

ခု နှစ် ရက် သား သ မီး များ အ တွက်
၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ

ဟောစာတမ်းနှင့်ယတြာ

ဦးညွန့်လှိုင်(ကြို့ပင်ကောက်)

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

တနင်္လာသားသမီးများ

(၈) **စီးပွား/လူမှု** ။ ယခုလအဖို့ မူလဌာနနှင့် ပထဝီဌာန နှစ်ပါးစလုံးတွင် ဆိုးဖားများလျက် ပထဝီတွင် ဓမ္မနံကို ယာယီဖြိုဖျက် ကပ်လျှင်ထားသဖြင့် ကံမကောင်းလှသော်လည်း အနည်းငယ်သာသာရာရမည်။ လုပ်ငန်းအကြံအစည်များ ရုပ်စာနဲ့နေလျက် မကျောင်းသတင်းများ ပျံ့နှံ့တတ်ပါသည်။ ပြည်ပကုန်သွယ်မှုလုပ်ငန်းတွင် အပတ်အခါရှိပါသည်။ ကြာသပတေးနေ့သားသမီး အကျအညစ်ပေးမည်။ ဝန်ထမ်းများ နေရာဌာန အပြောင်းအရွှေ့ရှိပါသည်။ ကျောင်းသားများ ဝိရိယနည်းတက်ပါသည်။

ယတြာ - လမ်း၊ ငါးဖား ပြုပြင်ပေးပါ။

(၉) **စီးပွား/လူမှု** ။ မူလနှင့် ပထဝီဌာန နှစ်ပါးတွင် ကောင်းအားများ ဦးမိုးလျက် ပထဝီဌာနတွင် ဓမ္မနံကို ခွယ်ဖြိုဖျက်ပေးလျှင်ဖြင့် စိတ်မကည်ငြိမ်ခြင်း၊ နှိုးနှိုင်းချက် မရေရာခြင်း ပြစ်ကတ်သည်။ ရပ်ဝေးနေသောဦးအကြီးအကဲများ၏ အမှုအရာလုပ်ငန်း အမှတ်ပေးကံထိပေါက်တတ်ပါသည်။ တနင်္လာနေ့တွင် ၇ အစ ၆ စာအုပ်စာနန်းဖြင့် ကောင်းကင်လေထိတ်စမ်းပါ။ ပြည်ပပရောရာ အခွင့်အလမ်းများ အမတ်မောင် ငွေရတတ်သည်။ ဝန်ထမ်းများ ရာထူးတက်ရန် အလားအလာရှိပါသည်။ ကျောင်းသားများ ပညာရနေသင့်သည်။

ယတြာ - ရတနာတော်များကို ထီးပျူးပါရန်ပါ။

(၁) **အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး** ။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ သားသမီးကြောင့် စိတ်ဝမ်းကွဲတတ်သည်။

(၁) **အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး** ။ သင့်တင့်သည်။

(၂) **ကျန်းမာရေး** ။ ကားမောင်း၊ လမ်းကူး၊ လမ်းသွား အမှတ်မထင် ထိခိုက်တတ်သည်။

(၂) **ကျန်းမာရေး** ။ ရေချိုးမှားခြင်း၊ လေအေးစက်ကြောင့် အန္တရာယ်ရှိသည်။

ယတြာ - ရေသန့်လျှပါ။

ယတြာ - လမ်းဖျားများလျှောက်ပါ။

(၃) **အကျိုးပြုလုပ်ငန်း** ။ ကြာသပတေးနေ့သင့် လုပ်ငန်း။

(၃) **အကျိုးပြုလုပ်ငန်း** ။ စနေနေ့သင့်လုပ်ငန်း။

(၄) **အကျိုးပေးဂဏန်း** ။ (၅) ဂဏန်းနှင့် ကြာသပတေးနေ့ ကောင်းပြီး (၆) ဂဏန်းနှင့် သောကြာနေ့ ညှိ၏။
မှတ်ချက် - ဝိရိယ ထူထောင်ပါ။

(၄) **အကျိုးပေးဂဏန်း** ။ (၇) ဂဏန်းနှင့် စနေနေ့ ကောင်းပြီး (၄) ဂဏန်းနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညှိ၏။
မှတ်ချက် - အစေအရာရာ ပညာဦးစီးပါ။ အဘိဉာဏ် ဦးစီးပါ။

လပြည့်ဝန်းမုဂ္ဂိုင်း (အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၀)

အင်္ဂါသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု ။ မူလဌာနတွင် ဆိုးအားရှိသော်လည်း ပဝတ္တိဌာန၏ ကောင်းအားကြောင့် အခက်အခဲဟုသမျှ ခွဲလွဲလျခြင်း အောင်မည်။ အစိုးရ မင်းအကြီးအကဲ၏ အကူအညီဖြင့် အောင်မြင်မည်။ ပညာဉာဏ် အတွေး အခေါ် မိတ်ဆွေကောင်းများကြောင့် အကျိုးထူးရ မည်။ ဝန်ထမ်းများ ပြည်ပလေ့လာရေးခရီးနှင့် ကြုံမည်။ အကုန်အကျများမည်။ သို့သော် ဗဟုသုတပညာရပ် အသစ်များ ရမည်။ ကျောင်းသားများ ပညာရေး ကောင်းမည်။

ယတြာ - အကြီးအကဲများကို သစ်သီးလှူပါ။

(ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး ။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အလိုလိုက်မှုကို ထိန်းသိမ်းပါ။

(ဂ) ကျန်းမာရေး ။ အစာအိမ်၊ အူသိမ်၊ အူမတွင် ဥပစ် ရှိ၏။

ယတြာ - လူသွားလမ်း တံမြက်လည်း ရေဖျန်းပါ။

(ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း ။ ကြာသပတေးနံသင့် လုပ်ငန်း များ။

(င) အကျိုးပေးဂဏန်း ။ (၅) ဂဏန်းနှင့် ကြာသပတေး ဓနု၊ ကောင်းပြီး (၂) ဂဏန်းနှင့် တနင်္လာနေ့တို့ ည့်၏။ မှတ်ချက်။ မိမိပညာကို လျှို့ဝှက်အပ်၏။

ခံရတတ်သည်။ ဝန်ထမ်းများ ဂုဏ်သတင်းပြီးလျှင် ပူးတွဲတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရတတ်သည်။ ကျောင်း သားများ အပေါင်းအသင်းကြောင့် ပညာရေးတွင် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်တတ်သည်။

ယတြာ - နာနတ်ယို လှူပါ။

(ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး ။ မတည့်အတူနေ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အထင်မှားတတ်သည်။

(ဂ) ကျန်းမာရေး ။ ကျောကုန်း၊ ကျောက်ကပ်၊ ခါးတွင် ဥပစ်ရှိသည်။

ယတြာ - ခွေး၊ ကြောင်၊ မှို ငှက် စာစာကျွေးပါ။

(ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း ။ အင်္ဂါနံသင့်လုပ်ငန်း။

(င) အကျိုးပေးဂဏန်း ။ (၃) ဂဏန်းနှင့် အင်္ဂါနေ့ ကောင်းပြီး (၇) ဂဏန်းနှင့် စနေနေ့ ည့်၏။

မှတ်ချက်။ နာယကဂုဏ်ခြောက်ပါးကို ထူထောင်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု ။ မူလဌာနတွင် ကောင်းအားများ စိုးမိုးနေသော်လည်း ပဝတ္တိဌာနတွင် ဆိုးအားရှိနေ လျှင် မွေးနံကို ကိစ္စငြိတ် ပူးယှဉ်နေရာ လူမှုစီးပွား၊ အကြံအစည်များတွင် မနာလိုသူ၊ မကောင်းကြံမှုများ ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။ မိမိလက်အောက်ငယ်သားများ မကြောင့် သောတကျွေးရတတ်သည်။ ကြာသပတေးနံ သားသမီးကို ဂရုပြုပါ။ ဝန်ထမ်းများ ပြိုင်ဘက်များနှင့် တွေ့ရတတ်ပြီး စိတ်အားငယ်တတ်သည်။ လွှဲလှ ဝီရိယ ဖြင့် ရင်ဆိုင်ပါ။ ကျောင်းသားများ စိတ်လေလွင့်တတ် သည်။

ယတြာ - ကြာသပတေးနံသတ္တဝါ စာစာကျွေးပါ။

(ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး ။ မရမရရာနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်တတ်သည်။

(ဂ) ကျန်းမာရေး ။ ခြေ လက် အနိုးကနိုးတတ်သော ယတြာ အုတ် လှူပါ။

(ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း ။ စနေနံသင့်လုပ်ငန်း။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု ။ မူလနှင့် ပဝတ္တိဌာန နှစ်ပါးမျှော်လင့် ကောင်းအားများ စိုးမိုးလျက် ပဝတ္တိဌာနတွင် မွေးနံကို မရဏဂြိုဟ်ကပ်ယှဉ်သဖြင့် လူမှုစီးပွား အကြံအစည် များတွင် အာသာခြား၊ လူမျိုးခြားတို့၏ အနှောင့် အယှက်ရှိသည်။ ပြည်ပရေးရာကိစ္စများတွင် အဟန့် အတား တွေ့ရတတ်သည်။ စနေနံသားသမီးကို အထူး ဂရုပြုပါ။ လူ့ရှိသေမှု၊ လေးစားမှု ခံရမည်။ အနှစ်နာ

(င) အကျိုးပေးဂဏန်း ၈ (၇) ဂဏန်းနှင့် စနေနေ့
ကောင်းပြီး (၂) ဂဏန်းနှင့် တနင်္လာနေ့ ညှိ၏။
မှတ်ချက်။ မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများပါ။

စနေသားသမီးများ

သောကြာသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု ၈။ မူလဌာနတွင် ကောင်းအားများ စိုးမိုး
နေသော်လည်း ပထဝီဌာနတွင် မိုးခုံတို့ မေယျဂြိုဟ်
ပွားယှဉ်ယဖြင့် အခက်အခဲကြားမှ လူမှုစီးပွား အကြံ
အစည်များ အောင်မည်။ အမှတ်မထင် ပြည်ပရေးရာ
တိစ္ဆာများ ဖောက်ပြန်မည်။ ပန်ယမ်းများ ဝါယုယိုးလျက်
အပြောင်းအရွေ့ရှိသည်။ ကျောင်းသားများ ကံကြမ္မာ
သင့်တင့်သည်။

ယတြာ - သိမ်တွင် သံလမ်းခင်းပါ။

(ခ) ဟိပ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး ၈။ ခပ်ပင်လိမ် မြစ်
တတ်သည်။

(ဂ) ကျန်းမာရေး ၈။ ဓလဖြုတ်၊ ဓလဖြန်းစရာဂါ ဂရုပြုပါ။
ယတြာ - အုတ်၊ အုတ်ခဲ လျှပ်ပါ။

(ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း ၈။ ကြာသပတေးနံ့သင့်လုပ်ငန်း။

(င) အကျိုးပေးဂဏန်း ၈ (၇) ဂဏန်းနှင့် ကြာသပတေးနေ့
ကောင်းပြီး (၃) ဂဏန်းနှင့် ဟင်္ဂါနေ့ ညှိ၏။
မှတ်ချက်။ လူမျိုးခြားနှင့် ကံသင့်သည်။

(က) စီးပွား/လူမှု ၈။ မူလဌာနတွင် ဆိုးအားများ စိုးမိုး
ထားသော်လည်း ပထဝီဌာနတွင် ကောင်းအားများရှိ
လျက် မွေးနို့ကို ဂရုပြုစီမံယှဉ်ကားရာ လူမှု စီးပွား
အကြံအစည်များတွင် အသင့်အတင့်ရှိသည်။ ဓွေအကြံ
အဝင်များမည်။ သို့သော် စည်းကမ်းမဲ့ကြောင့် ပရမ်း
ပတာ ဆုံးရှုံးတတ်သည်။ မိမိအား မြှောက်ပင့်သူများ
မကြောင့် အကျန်အကျန်များမည်။ လူပေါင်းများကတ်
သည်။ အောင်သာလေလိ ကံစမ်းပါ။ စနေနေ့နံနက်
၁၁ နာရီတွင် ဆုညများပေးပါသော ဂဏန်းကို ကံစမ်း
ပါ။ ဂန်တမ်းများ နှာမည်ကောင်းလက်မှတ် ရတတ်
သည်။ ကျောင်းသားများ အလျော်အပါးရွှေ့ဝင်ပါ။
ယတြာ - ငွေငွေထွင် မုန့်ခွံဆီ သူများကပ်လျှပ်ပါ။

(ခ) ဟိပ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး ၈။ သင့်တင့်၏။

(ဂ) ကျန်းမာရေး ၈။ ဆီးတွင် ဥပင်ရှိလျက် အေးမှား
တတ်သည်။

ယတြာ - နားမကျန်းသူများအား ဆေးဝါး၊ ခွေ
တူညီပေးပါ။

(ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း ၈။ စနေနံ့သင့် လုပ်ငန်းများ။

(င) အကျိုးပေးဂဏန်း ၈ (၇) ဂဏန်းနှင့် စနေနေ့
ကောင်းပြီး (၃) ဂဏန်းနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့ ညှိ၏။
မှတ်ချက်။ မြို့မြို့ခွေတာပါ။

သပြေညွန့်မိုးစုစု (အောက်တိုဘာ ၂၀၀၈)

မေတ္တာပန်းနှင့်နှိုင်းလန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။
ဦးညွန့်လှိုင် (ကြို့ပင်ကောက်)
တိုက်-အမှတ် (၄၁) (၅)လွှာ အီး၊ ၁၆၇ လမ်း၊
တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၄၀၇၃၃၃
ဓနစဉ် - နံနက်(၉:၀၀)နာရီမှ
မွန်းလွဲ(၃:၀၀)နာရီအထိ
[အရေးကြီးလျှင် တယ်လီဖုန်းဖြင့် မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။
တောစာတမ်းများအတွက် VPP ဖြင့်
ရွေ့ကြိုတင်ပို့ပေးမှသာ လက်ခံဆောင်ရွက်ပါသည်။]
စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ဟိပ်ထောင်ရေး၊ နှာမည်ပေး၊
ကျွေးကော်နာမည်ပေး၊ အထူးအရေးကြီးကိစ္စရပ်များအတွက်
ထိထိမီမီ ဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိပါကြောင်း။

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ရာသီခွင်နှင့် ဇာကီတိုဘာလ ဇာကီနိဗျား

ဆရာဦးခန့်ကျော် (သီတင်းကျွန်းမြို့ပြညွှန်)

CAPRICORN

စကာရရာသီ

(ဒီဇင်ဘာ - ၂၀ ရက် မှ ဇန်နဝါရီ - ၁၉ ရက် အတွင်းပွား)
(မြန်မာလို ပြာသီလပွား)

ယခုကာလအတွင်း မိမိပြောဆိုသမျှ၊ စာတင်စွက်
သမျှ အဆင်ပြေအောင်မြင်မည်။ မိတ်ကောင်း၊ နေဆွကောင်း
ဖက်ကြီးမာလာပျားယံပူ အကြံဉာဏ်ကောင်းများ၊ ထူးခြားသော
အကျော်ပညာများ လက်ခံရရှိမည်။ ရုပ်ဝေပူ စာသော်လည်း
ကောင်း၊ လူ့ဘော်လည်းကောင်း၊ စကားလေးများစွာ
လည်းကောင်း၊ ယတ်ခရုဂိုဏ်းပညာ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင်
အကျော်အစားရှိသော်လည်း မိမိရည်ရွယ်ထားသည့်ဟာကိုး
တစ်စုံတစ်ရာကို လုပ်ကိုင်မှုကြောင့် အကျော်အစားအကြား
အောင်မြင်ပူရရှိမည်။ ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ကံကောင်း
မည်။ အလုပ်အကိုင်ရာအဖွဲ့အဖြစ်မှာ အဆင်ပြေမည်။ လုပ်ငန်း
ခွန်မျိုးအား ထပ်မြင်ကုသလုပ်ကိုင်ရခြင်းမျိုးနှင့် ကြုံတတ်
သည်။ ဖိစီးဖောက်ဖျက်ဖြစ်ပါက ဖိစီးဖောက်ဖျက် သာယာပူ
ရှိမည်။ မိသားစု ဘုရားဖူးခရီးထွက်ရန် အစွမ်းအစွမ်းများ
ပေါ်ပေါက်နိုင်မည်။ ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေး ကံကောင်း
နေမည်။ အရေးအခင်းအဆင်သင့်လည်း သိသောအခါ အရှင်အားဖြင့်
အရေးများ ခိုင်မြဲနေမည်။ ကျန်းမာရေးမှာ အဆင်ပြေပါက
ခြင်း၊ သွားကုတ်၊ သွားစားခြင်း၊ နှစ်စိတ်ကုသမှု၊ နိဗ္ဗာန်ခြင်းများ
ရှိမည်။ ထိုတို့အစည်းများ ပြုမည်ဆိုပါက (၅၊ ၅၊ ၀၊ ၇)
ဂဏန်းများပါသော ထီကို ထိုးပါ။

AQUARIUS

တုံရာသီ

(ဇန်နဝါရီ - ၂၀ ပုံ ထုတ်ဖော် - ၁၉ ရက် အတွင်းပွား)
(မြန်မာလို တံတိုင်းပွား)

ဤကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အခြေခံ
လုပ်ကိုင်ရန် ခိုင်မာသော ဆုံးဖြတ်ချက် ချမည်ဆိုပါက
အကောင်အထူးအချိန်အခါဖြစ်သည်။ ဖိုးစွဲဆက်ဆံလုပ်ကိုင်
သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှ ကျော်လွန်သော အခြားစီးပွားရေး
လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ပါက အဆင်ပြေအောင်မြင်မှု မိမိရရှိနိုင်မည်။

အောင်မြင်မှု အခွင့်အလမ်းများလည်း သူ့အလိုလို ပေါ်ပေါက်
လာမည်။ အလုပ်အကိုင်ရာအဖွဲ့အဖြစ်ပါက အဆင်အဆင်ပြေ
မှုများ ရှိသော်လည်း ယခုကာလအတွင်း အဆင်ပြေသွားနိုင်
မည်။ ငယ်ရွယ်သူတို့၏ အချစ်ရေးမှာ သည်းခံ၊ ခွင့်လွှတ်၊
နားလည်မှုအလေးအနင်း ခိုင်မြဲနေမည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက လက်ရှိ
အလုပ်အကိုင်ရာတွင် ပညာပိုင် အဆင်ပြေနေသော်လည်း
လုပ်ငန်းတွင် မပျော်၊ မပြားလဲလို့ပေးသောသူများ ပြင်းပြနေ
မည်။ ဝန်ထမ်းထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက မိမိ၏ထောင်စက်နှင့် သေဘာ
ထား ကုံလုံမှုများ ရှိနေမည်။ ကုန်ရာသီများမှာ နေပူသွားရန်
ကြံစည်ထားပါက အဆင်ပြေစွာ သွားရောက်မည်။ ပညာသင်
ကျောင်းသားများအနေဖြင့် ပညာရေးကံကောင်းပြီး အလုပ်
ပညာနှင့် အစွမ်းအားကို ထိုးထက်မှုများကို ရွာရွာနိုင်သော
အဆင်အဟောင့် ဖြစ်မည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍
ကိုယ်အလေးချိန်ကိုဖြင့်၊ အသည်းအစိတ်ဖြင့် ပေးပေးမှုများ
ဖြစ်ပေါ်ခံစားရနိုင်မည်။ ထီထိုးသည့်ဆိုပါက (၂၊ ၇၊ ၀၊ ၈)
ဂဏန်းများပါသော ထီကို ထိုးပါ။

PISCES

မိန့်ရာသီ

(ငယ်ထုတ်ဖော် - ၂၀ ပုံ ပတ် - ၂၀ ရက် အတွင်းပွား)
(မြန်မာလို တပေါင်းပွား)

မိန့်ရာသီပွားများအနေဖြင့် ဆန်းသစ်တို့ထွင် လုပ်ကိုင်
မှုသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဖြင့် အဓိက အကျိုးပေးမည်။ အကြံ
သစ်၊ ရည်ရွယ်ချက်သစ်များဖြင့် စနစ်တကျ အစိုးရလုပ်သော်
နိုင်မည်။ အရေးများကို ကိုယ်တိုင်ရှိုးဆောင်၊ ခေါင်းဆောင် လုပ်
ကိုင်ပါက ပို၍ ကောင်းမည်။ မိမိအား စိတ်အနေနှင့် အလုပ်
ဖြစ်စေသော အကျော်အစားပြုမှုများလည်း ကင်းပျောက်သွား
နိုင်မည်။ အချစ်ရေးအကျိုး အကောင်းအကျိုးကို ကျင့်ပြခြင်း
သော အချိန်အခါဖြစ်သည်။ ဖိစီးဖောက်ဖျက်ဖြစ်ပါက မိမိ
မိသားစုအတွင်း အရေးအခင်းများလည်း နှစ်စိတ်ကုသမှုများ
အဆင်အဟောင့်များကိုလည်း အထောက်အပံ့ ဖြည့်ပံ့မှုများ
ငယ်ရွယ်သူ အချစ်ရေးအဖွဲ့အစည်းနှင့် လူကြိုက်၊ အချစ်ကို
အနေဖြင့် ချစ်သူရရှိပြီး ချစ်ကစားလေးတည်ဆောက်နိုင်မည်။
ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက မိမိကုရာတာဝန်များစွာပေး နားလည်မည်။

နေပြည်တော် (အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၈)
 www.burmeseclassic.com

အကြောင်းကိုစွဲကိုမှ စိတ်မဝင်စားဘဲနေနိုင်လျှင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်မည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဌာန၊ ခါးနာခြင်း၊ ကျီးပေါင်းတက်ခြင်းများ ရှိမည်။ ထိုထိုးမည်ဆိုပါက (၅၊ ၅၊ ၀၊ ၁) ဂဏန်းများပါသောထီကို ထိုးပါ။

ARIES
မိဿရာသီ

(မတ် - ၂၁ မှ ဧပြီ - ၂၀ ရက်အတွင်းလွှဲ)
(မြန်မာလို တနင်္ဂနွေ)

ယခုကာလအတွင်း ခင်းနီးမြှုပ်နှံထားမှုများမှ အကျိုးအမြတ်များ ခံစားရမည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အကောင်အထည်ဖော်လုပ်ကိုင်နေမှုများ ဤကာလအတွင်း အဆင်ပြေအောင်ပြင်စွာ အပြုအမူပေးနိုင်မည်။ ယခင် ခပ်ဟန့်ထားသော လုပ်ငန်းများလည်း ပြန်လည် လက်ထပ်နိုင်မည်။ ဘိုးဘိမိမြေပြေ ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခြင်း ရှိမည်။ မိဿရာသီဌာနများအနေဖြင့် ဘာသာရေးကလပ်များကို အချိန်အလုပ်ကိုင်သင့်သည်။ အရာရာကို စိတ်အေးလက်သေးဖြင့် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အောင်မြင်မှုကိုစွဲကိုင် အားမပြုနိုင်ပါ။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက ဟင်္ဘဲဟင်္ဘဲပဲ နေခြင်းမှ ဟဟဟဟဟ ပြန်လည်နေထိုင်ရတတ်သည်။ လမ်းလမ်းဆီရတနာများလည်းကွန်ကားနိုင်မည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ဘယ်လေးကောင်းများကြားရမည်။ ကံတူသိုလ်စာနှင့် အလမ်းကောင်းများ ပေါ်ထွက်လာမည်။ ကျန်းမာရေးမှာ မကြာခင်က ဖွားနာခြင်း၊ အစာအိမ်နာခြင်း၊ သွေးနှင့်ပတ်သက်သောပေးပေးမှုများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေးစနစ်ပွင့်မည်။ မေထုန်လင့်သံ အိမ်ထောင်ကျ ဖတ်သည်။ ထိုထိုးမည်ဆိုပါက (၀၊ ၂၊ ၇၊ ၈) ဂဏန်းများပါသော ထီကို ထိုးပါ။

ရရှိမည်။ မိမိမျှော်လင့်ရည်မှန်းထားသည်များ လက်တစ်ကမ်း အကွာတွင် ရောက်ရှိနေမည်။ မနာလိုသူများ အတိုက်အခံ ပြုနေသူများ ရှိနေသော်လည်း ၎င်းတို့ကို ထိတ်တိတ်ရင်ဆိုင်ခြင်းမပြုဘဲ၊ သည်းခံခွင့်လွှတ်စိတ်ထားခြင်းဖြင့် မိမိတွင် အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်မည်။ ဖွဲ့ရွယ်သူများ လူချစ်လူခင်ပေါများသကဲ့သို့ မိမိအစာပို ပုန်းနေသူများလည်း ရှိနေမည်။ အသွားဖာလာ၊ အနေအထိုင်၊ သလိုချီသင့်သည်။ မညာသင်ကျောင်းသား ဖြစ်ပါက လက်တွေ့အပြုအမူနှင့် မိမိသန္နိ ယုံ့ချော်မှုများ ရှိနိုင်မည်။ သည်းခံစိတ်မပျိုး၊ ဟုချိန်အပါပေးကောင်းကို စောင့်ဆိုင်းသင့်သည်။ ကျန်းမာရေးမှာ နား၊ နှာခေါင်း၊ လည်ခေါင်း ဆိုင်ရာတို့တွင် လည်းကောင်း၊ ကျောက်ကပ်ဆိုင်ရာတွင်လည်း ကောင်း၊ ရေဂနာများဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ ပြည်ရာသီဌာနများ ထိုထိုးမည်ဆိုပါက (၅၊ ၈၊ ၀၊ ၆) ဂဏန်းများပါသော ထီကို ထိုးပါ။

GEMINI
မေထုန်ရာသီ

(ဇူ - ၂၁ မှ ဇွန် - ၂၀ ရက်အတွင်းလွှဲ)
(မြန်မာလို နယုန်လွှဲ)

ဤကာလအတွင်း လျှပ်စစ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆက်နွယ်လုပ်ကိုင်မှုများ လုပ်ငန်းများ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုရှိမည်။ အကောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းပေါ်၍ အခြေချရက်ပြုနေသော အပြောမနေဖြစ်သည်။ ယခင်က အကောင်အထည်ဖော်၍ မရရှိခဲ့သော လုပ်ငန်းကိုစွဲရက်များသည် ယခုကာလအတွင်း အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မည်။ ထိုမြင် မြည်ပနှင့် ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်ရသော လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမှု ရှိမည်။ ဤကာလအတွင်းရှိ အင်္ဂလိပ်လိုရက်များမှ (၁၊ ၉၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈) ရက်များသည် ကံတူသိုလ်ကောင်းပေးသောရက်များဖြစ်၍ ထိုရက်များနှင့်တိုက်ဆိုင်ပြီး လုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝတို့ကို ဆောင်ရွက်သင့်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက စကားပြော အဆင်မပြေမှုများ မကြာခင်ကနိတ်တတ်သည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက အားနာတတ်မှုကြောင့် ပြဿနာလေးများ ပေါ်တတ်မည်။ ငယ်ရွယ်သူများ၏ အချစ်ရေးမှာ ကောင်းတစ်ခဲ၊ ဆိုးတစ်လှည့် ဖြစ်နေမည်။ ကျန်းမာရေးမှာ အဆုတ်ဆိုင်ရာဓေးနာတစ်ခုခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ အဆုတ်ထဲ ရောင်ခြင်း၊ အဆုတ်ရောင်ခြင်း၊ တီဘီရောဂါဖြစ်ခြင်းများ နိတ်တတ်၍ ညစ်ညမ်းသောလေ့ရှိကပ်ရနိုင်သော နေရာများ အထူးရှောင်ရှားပါ။ မေထုန်ရာသီများ ထိုထိုးမည်ဆိုပါက (၉၊ ၆၊ ၀၊ ၃) ဂဏန်းများပါသော ထီကို ထိုးပါ။

TAURUS
ဇြိဿရာသီ

(ဧပြီ - ၂၁ မှ ဇူ - ၂၀ ရက်အတွင်းလွှဲ)
(မြန်မာလို ကဆုန်လွှဲ)

ဤကာလအတွင်း အလုပ်အကိုင်ရာဖွေသူများဖြစ်ပါက မိမိနှင့်အဆင်ပြေကောင်းမွန်သော အလုပ်ကို ရနိုင်မည်။ အမွေအနှစ်များ ရတတ်ခြင်း၊ မိမိရပိုင်ခွင့်များ ပြန်လည်ရရှိခြင်း၊ မြှုပ်နေသောငွေကြေးများရရှိခြင်း ရှိမည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ပုဂ္ဂိုလ်အကြီးအကဲများထံမှ အထောက်အကူကောင်းများ

လည်ပတ်နေဆဲ (အောက်တိုဘာ ၂၀၁၈)

CANCER

ကရကတချီရာသီ

(ဇွန် - ၂၀ မှ ဇူလိုင် - ၂၀ ဝက်အတွင်းဗွေး)
(ပြန်ဟလို ဝါဆိုလဗွေး)

ဤကာလအတွင်း ရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယို၊ ပန်းချီနိဂိုင်းဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်သူများအဖို့ ဖိစီးပင်ပန်းစွာအသင့်အတင့် ရှိမည်။ ယခင်က လွဲလပ်ရိယဖြင့် ရွံ့ချိန်အချိန်ငယ်ကြီးစားလုပ်ကိုင်ခဲ့သော လုပ်ငန်းများမှ အောင်မြင်အကျိုးပေးမှုများ ခံစားရမည်အချိန်အခါ ဖြစ်သည်။ ဖိစီးပင်ပန်းစွာလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ စပ်တွဲရွယ်ယာ အရစပ်လုပ်ကိုင်ရန် ကမ်းလှမ်းလာမှုများလည်း ရှိမည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက လုပ်ငန်းခွင်အတွင်းမှ လက်အောက်ငယ်သားတစ်ဦးကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက် ခြိမ်းစရာနှင့် ကြုံတတ်မည်။ မိမိအပေါ် အယာဇ်အပြင်လှပွားမှုများ ရှိနေမည်။ ပညာသင်ကျောင်းသားဖြစ်ပါက ပညာရေးကံကောင်းနေမည်။ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အသံဖြင့် ပညာရပ်များကိုလည်း ခေလ့လာသင်ယူနိုင်ရန် အခွင့်အလမ်းကောင်းများပေါ်ထွက်လာမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက ခန်းထွက်နေရသော မိမိအိမ်ထောင်ဖက်အတွက် ဦးစွာစိတ်ပျက်မှု ဖြစ်ပေါ်နေမည်။ အချစ်ရေးတွင် ချစ်သူနှစ်ဦးကြား ချားလည်မညီညွတ်မှုမရှိမည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ကိုယ်ရေယန္တရားမရှိရန်နှင့် ကျားစက်လွယ်သောနေရာများကို ရှောင်ရှားရန် အထူးလိုအပ်သည်။ အဖုအဖိုက်အနာများ ပေါက်မြင်း၊ အရေပြားယားယံခြင်း စသည် အခြေအခိုင်ရာပစ္စည်းများ ခြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ ကရကတချီရာသီဖွားများ ထီးထီးမည်ဆိုပါက (၂ ဇူ၊ ၀၊ ၁) ဝ) ဝ) ကနန်းများပါသော ထီးကို ထိုးပါ။

LEO

သီဟိုဠ်ရာသီ

(ဇူလိုင် - ၂၀ မှ ဩဂုတ် - ၂၀ ဝက်အတွင်းဗွေး)
(ပြန်ဟလို ဝါခေါင်လဗွေး)

ဤကာလသည် သီဟိုဠ်ဖွားများအတွက် ကံကုသိုလ်ကောင်းသောအချိန်အခါ ဖြစ်သည်။ တစ်ပြိုင်တည်း အခွင့်အလမ်းကောင်းနှင့်ပင် ထွက်ပေါ်လာခြင်း၊ လုပ်ငန်းနှစ်ဖိုး လုပ်ကိုင်ခြင်းရှိမည်။ ခန်းနှင့်ပတ်သက်၍လည်း ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ နှစ်ဖိုးစလုံးသွားရတတ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်၏ အထင်ကြီးလေးစား ရိုသေမှုကို အထူးခံစားရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက မိမိအိမ်ထောင်ဘက်နှင့်အတူတကွ

နေထိုင်ရသည့် အချိန်က အလွန်နည်းပြီး မယ်တစ်ရွာမောင်တစ်ပြိုင်နေရသည်က များလိမ့်မည်။ ဝယ်ရွယ်သူများအဖို့ အချစ်ရေးမှာ လေချစ်သူအပြင် ချစ်သူအသစ်များလည်းတွေ့ရတတ်သည်။ ဤကာလအတွင်း ဝင်ငွေကောင်းသလို ထွက်ငွေလည်းကောင်းမည်။ မထင်မှတ်ဘဲ ငွေကြေး အလိမ်ခံရခြင်း၊ ကျပျောက်တတ်ခြင်းရှိမည်။ တစ်ပါးသူပြောစကားကို အလွယ်တကူ ယုံတတ်မှုကြောင့် အခက်ကြုံရတတ်သည်။ ပညာသင်ကျောင်းသားဖြစ်ပါက ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ထူးချွန်မှုများ ရှိမည်။ မိဘများလက်ယူနိုင်လောက်နိုင်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်မည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အလွန်အကျပ်ပျက်မှုကြောင့် ကိုယ်ခံ အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ အစာအိမ်ဒုက္ခပေးခြင်းများ ရှိမည်။ သီဟိုဠ်ဖွားများ ထီးထီးမည်ဆိုပါက (၆၊ ၀၊ ၂) ဝ) ကနန်းများပါသောထီးကို ထိုးပါ။

VIRGO

ကန်ရာသီ

(ဩဂုတ် - ၂၂ မှ စက်တင်ဘာ - ၂၂ ဝက်အတွင်းဗွေး)
(ပြန်ဟလို ထော်သလင်လဗွေး)

ဤကာလအတွင်း ရှေးသားငွေကြေးများ အကြောင်း အမျိုးမျိုးနှင့် ပြန်လွှက်တတ်သည်။ ဖိစီးပင်ပန်းစွာကို ယခင်ထက် ကိုးဆူလုပ်ကိုင်သင့်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိစိတ်၍ လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် ဖိစီးပင်ပန်းစွာမရှိဖြစ်လာမည်။ မိမိ၏ အရေးကြီးကိစ္စများကို အင်တိုင်း တာဝန်ယူသောတို့နှင့် ပြောဆိုတိုင်ပင် အကြံဉာဏ်ပေးကံကောင်းကံကောင်းအထည်ပေးတတ်သည်။ အတိတ်ဘဝမှ ကုသိုလ်များ အကျိုးပေးတော့မည်ဖြစ်၍ အစစအရာရာ အလွယ်တကူ အဆင်ပြေစေရန်အတွက် အချိန်ရလျှင် ရသလို ကာလကနေ့ကလွန်ကလေးများကို လုပ်ပေးသင့်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက အိမ်ထောင်ရေးကံကောင်းမည်။ စားချမ်းသာယာသော အိမ်ထောင်ရေးကို တည်ဆောက်နိုင်မည်။ ဝယ်ရွယ်သူများ၏ အချစ်ရေးမှာ မိမိတတ်စားသူထံမှ မိမိကြားလိုသော ချစ်အေးမြေကောင်းများ ကြားရမည်။ ပညာသင်ကျောင်းသားဖြစ်ပါက ပညာရေးကံကောင်းရန် လိုမည်။ ကျောင်းစာမလွဲ၍ အခြားကိစ္စများ ဝင်ရောက်လာခြင်းကို လက်မခံပါနှင့်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ကံကောင်းမှုများ ပေါ်ထွက်လာမည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ လေဖျန်းတတ်ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်လေးလံတိုင်းဆိုင်ခြင်း၊ လေးဘက်နက်သို့ ခံစားခြင်းများ ရှိမည်။ အစာခံနိုင်ဆုံး အစားမခံဘဲ နေ့စဉ်ထွေးထွေးနေသင့်သည်။ ကန်ရာသီဖွားများ ထီးထီးမည်ဆိုပါက (၂၊ ၆၊ ၅) ဝ) ကနန်းများပါသောထီးကို ထိုးပါ။

LIBRA
ဓတူရာသီ

(ဧကတ်ဘာ - ၂၃ ပု အောက်တိုဘာ - ၂၂ ဂျန်နဝါရီလအထိ)
(ပြန်ဟလို သီတင်းကျွတ်လနေ့မှ)

ဓတူရာသီဖွားဖွားအနေဖြင့် ဤကာလအတွင်း စီးပွား
မနေ့လုပ်ငန်းများကို ဦးဆောင်ဦးရွက် လုပ်ကိုင်နေရမိပိုင်မည်။
တစ်ပါးသူတို့၏ ငယ်စားအစစ်ပျက် ခံရတတ်မည်။ လုပ်ငန်း
နှင့်ပတ်သက်၍ အခွင့်အရေးယူမိမိများ ရပ် ကျက်လာမည်။
နိုင်ငံခြားခရီးသွားရန် ရည်ရွယ်လာခြင်းရှိပါက မိမိဆန္ဒများ
ပြည့်စုံရမိမည်။ သို့သော် တစ်ခါလှည့်အတွက် စိတ်ပူပန်ခြင်း၊
ငွေကြေးအကုန် အကျခံရတတ်ခြင်းများ ရှိမည်။ အိမ်ထောင်
ရှင်ဖြစ်ပါက အိမ်ထောင်ရေးသဘာဝပညာပညာပေးပို့ပေးကောင်း
မည်။ ပတ်လာသောရေကြောများ စုဆောင်းနိုင်သည့်အပြင်
အလှူအတန်းကုသိုလ်များလည်း ပြုနိုင်လိမ့်မည်။ သင်္ကြံစိမ်းယို
ရပ်ဝေးမှ ပစ္စည်းပေးသက်သက်ကောင်း လွတ်လတ်စေသော်လည်း
ရောင်း ရောက်လာတတ်မည်။ ပန်ဆင်ခြင်းပိတ် ဌာနဆိုင်ရာ
ဆပ်တန်းတက်ခြင်း၊ မိမိပျက်ခြင်း၊ ရာထူးတိုးဆင်းရာ
စာမေးပွဲဖြေဆိုခြင်းများ ရှိမည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍
ပန်းပေါင်းပျက်ခြင်း၊ ရေကြောရောင်ခြင်း၊ လက်ဆောင်တိုက်
ခြင်း စသည့် အနိုးအဆင်နှင့်ပတ်သက်သောဝေဒနာများ ဖြစ်
ပေါ်အစားရတတ်မည်။ ငယ်ရွယ်သူများ မကျော်ရာကရပ်တွင်
မိမိအား စိတ်ပင်စားသူ ရပ်ပါးမည်။ ဓတူရာသီဖွားဖွား ထိုစား
မည်ဆိုပါက (ဇ၊ ဇ၊ ၅၊ ၇)ဂဏန်းများပါသော ထီကို ထိုးပါ။

SCORPIO
ဗြိစ္ဆာရာသီ

(အောက်တိုဘာ - ၂၃ ပု နိုဝင်ဘာ - ၂၂ ဂျန်နဝါရီလအထိ)
(ပြန်ဟလို တန်ဆောင်မုန်းလနေ့မှ)

ဗြိစ္ဆာရာသီဖွားဖွားအနေဖြင့် ဤကာလအတွင်း စီးပွား
ဝင်ငွေ အနည်းငယ်ညှိနေမည်။ မိမိကိုယ်မိမိလည်း ယုံကြည်
ချက် အားနည်းနေတတ်သည်။ သို့သော် လိင်မတူသူတို့၏
အားပေးကူညီမှုကြောင့် အခွင့်အရေးကောင်းများ ပေါ်ထွက်
လာတတ်မည်။ အိမ်ထိုင်နေရာတိုင်း၊ ဆိုင်ခန်း၊ စိမ်းပစ္စည်း
များနှင့်ပတ်သက်၍ ဖြစ်ပြင်းပြောင်းလဲခြင်းပွမ်းပွမ်းခြင်း၊ ပစ္စည်း
သစ်ကို ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခြင်းများ ရှိမည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက
လက်ရှိအလုပ်အကိုင်နှင့် ပတ်သက်၍ အကြံအစည်နှစ်မျိုး၊
ဆုံးဖြတ်ချက်နှစ်ခု ဖြစ်နေတတ်သည်။ တိကျသောဆုံးဖြတ်
ချက်ချရန် ခဲလျှင်နေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက သားသမီး

အတွက်နှင့် လင်မယားချင်း မကြာခဏ စိတ်ဆိုးရွားခြင်း၊ စကား
များ ရန်ဖြစ်ခြင်းရှိမည်။ ကျန်းမာရေးမှာ သွေးအားနည်းခြင်း၊
ရုတ်တရက်ပူလခြင်း၊ အစားမကြော အစားအသောက် ပျက်
ခြင်းဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်မည်။ ငယ်ရွယ်သူများ
ဟဖို့ ဖာမော်ရေယာဉ်တွင် နစ်နာမှုအနာတတ်မည်။ သို့သော်နှင့်အ
ဟ ဖာမော်ရေယာဉ်တွင် နစ်နာမှုအနာတတ်မည်။ ဗြိစ္ဆာရာသီဖွားဖွားအ
မရပြင် ဆင့်ကြေးများ တစ်နည်းနည်းဖြင့် အပူလိုက် ဖာပြလိုက်
ဂင်ကက်သည့်ဖြစ်၍ ထီထိုးမည်ဆိုပါက(၄၊ ၂၊ ၇) ဂဏန်း
များပါသော ထီကို ထိုးပါ။

SAGITTARIUS
ဓနုရာသီ

(နိုဝင်ဘာ - ၂၃ ပု ဒီဇင်ဘာ - ၂၀ ဂျန်နဝါရီလအထိ)
(ပြန်ဟလို နတ်တော်လနေ့မှ)

လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသော စီးပွားလုပ်ငန်းသည် ဝင်
ငွေကောင်းနေမည်။ ထိုကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ခုခံလိုခြင်း၊
အပန်းပွားခြင်း၊ အတိုက်အခံပြုခြင်းများ ရှိနေမည်။ သို့သော်
မည်မျှပင် ရန်အန္တရာယ်များပါစေ နောက်ဆုံးတွင် မိမိသာ
လွှင့် အနိုင်ရတတ်မည်။ ဤကာလအတွင်း အစားပျက်ရာ
လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်သူဖြစ်ပါက အောင်မြင်မှုရှိမည်။ အကူ
အညီပေးနိုင်သော မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းများနှင့်လည်း
တွေ့ရတတ်မည်။ စိတ်ကူးကောင်း၊ အကြံပြုကောင်းများ
လည်း မိမိတွင် ရပ် ကျက်လာမည်။ အရေးကြီးသောကိစ္စများ
အတွက် တန်ခွေသားသမီး၊ တန်ခွေသားသမီးတို့နှင့် ကိုင်း
ပင်ခြင်း၊ အသိပညာရေးများတွင် အထောက်အကူပေးစေ လုပ်
ကိုင်ခြင်းဖြစ်ပါ။ မြင်နေသောနေ့ကြေးသုံးနှုန်းသွားပြီးတောင်ထွား
သောငွေကြေးများ ပယ်ဖျက်ဘဲ ပြန်လည်ရရှိတတ်မည်။ အိမ်
ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက မိမိအပေါ် နားလည်သိတတ်သော
အိမ်ထောင်တော်ကြောင့် စိတ်ချမ်းသာရမည်။ ဤကာလအ
တွင်း ခန့်သွားလိုသောဆန္ဒများ ပေါ်ပေါက်တတ်မည်။ ငယ်
ရွယ်သူများ၏ အချစ်ရေးတွင် အရှုပ်အထွေးပြဿနာများ ပေါ်
ပေါက်တတ်မည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ခေါင်း
တစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ ဝမ်းပျက်ခြင်း၊ ဗိုက်နာခြင်း၊ ရေခဲဆေး
ဆေးလွှဲခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။ ဓနုရာသီဖွားဖွား ထီထိုးမည်
ဆိုပါက (ဇ၊ ၂၊ ၅)ဂဏန်းများပါသောထီကို ထိုးပါ။

ဆရာဦးခန့်ကျော်
(အသိပညာရှင်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်း)

အမှတ် (၂၇) ရွှေဘိုလမ်း၊ ဗဟိုရုံး၊ ဝေဟန၊ (၉)ရပ်ကွက်
ရေမုန်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဗြိဟိ၊ ရန်ကင်း
☎ ၈၅-၅၅၅၅၇၀၊ ၈၅-၅၅၅၅၇၁၊ ၈၅-၅၀၀၀၀၀၀၀၊ ၈၅-၅၀၀၀၀၀၀၀

လည်ပတ်နေဆဲ (အောက်တိုဘာ - ၂၀၁၈)

တိုင်းရင်းသေးသမားတော် ရွှေဘုန်းပွင့်ဆရာကြီး ဦးခင်ကျော်

တစ် - ၀၂၂၂၀

ပါရဂူမြောက်လက်ထက် ဖတ်ကြားခြင်း အတတ်ပညာကျမ်းနှင့်

THE ENCYCLOPEDIA OF PALMISTRY ကျမ်းပြုသူ

ထောင်လွှာကုမ္ပဏီလီမိတက် - ၂၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားဆရာတန်း၊ ရွှေကျော်၊ ပုသိမ်၊ မြန်မာနိုင်ငံမြောက်ပိုင်း

☎ -09-5198240, 09-421075765, 09-420186129, 09-975446054, 09-975446053, 09-795286547

E-mail: ukhantkyaw@gmail.com Website: UKhantKyaw.MyanmarFortuneTeller.com

နေ့စဉ် နံနက် (၉:၀၀) နာရီ မှ ညနေ (၃:၀၀) နာရီ ထိ

ဦးခင်ကျော် စာပေ (မြ - ၀၄၉၁၂) မှ ဝယ်ယူရရှိနိုင်သော စာအုပ်များ

ရွှေအဆင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေးရည်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR-0813Y010614

သုံးစွဲနိုင်သောဇရာဂါယုဂံ

အအေးမိ၍ ချောင်းဆိုးခြင်း၊

လည်ချောင်းယား၍ ချောင်းဆိုးခြင်း၊

သလိပ်ကပ်၍ ချောင်းဆိုးခြင်း၊

ရာသီဥတုပြောင်း၍ ချောင်းဆိုးခြင်းတို့ကို

သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ပြုစင်ပေက္ခာဆေးတိုက်
ထုတ်လုပ်သည်

အမှတ် (၅၆)၊ ဥဿဇယားလမ်း၊ ကျိုက္ကဆံရပ်ကွက်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၁ ၇၀၅၉၁၄၊ ၀၀ ၂၀၀၂၁၂

www.burmeseclassic.com

ယင်းယင်း ရှူသေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် TMR-013082

သုံးစွဲနိုင်သောဇရာဂါပျား

နာစေး၊ နှာပိတ်၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ဇက်ကြောထိုးထိပ်ကပ်နာ၊ မူးဝေထိုင်းမိုင်းခြင်းနှင့် နောက်ကျောတက်ခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အမှတ် (၅၆)၊ ဥဿပယားလမ်း၊ ကျိုက္ကဆံရပ်ကွက်၊ ဟော်၊ မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ မုန်း-ဝေ ၇၀၅၉၀၄၊ ၀၁ ၂၀၁၂၁၂

ရွှေအဆင်း ခွဲသလိပ်ကျေရင်လူးဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် TMR-010613

သုံးစွဲနိုင်သောဇရာဂါပျား

ကလေးသူငယ်များဖြစ်တတ်သော ချွဲကျပ်ခြင်း၊ ရင်ကျပ်ခြင်း၊ သလိပ်ကပ်ခြင်း၊ ရောင်းဆိုးခြင်း၊ အအေးပတ်ခြင်းနှင့်လေထိုးခြင်း၊ လေအောင့်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဝမ်းရောခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ကို လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

www.burmeseclassic.com

သမားတော်ကြီး ဦးကျော်စိန် (မိုးကုတ်)

ဖြူစင်မေတ္တာဆေးတိုက်မှ ထုတ်လုပ်သော နုလုံးရောဂါသောက်ဆေးပြား

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ခွင့်ရရှိစင်အမှတ် [၃/၂၀၀၃ တဆထထ/တိုး (၀၇၂၉)]

သမားတော်ကြီး ဦးကျော်စိန် (မိုးကုတ်) ဖြူစင်မေတ္တာဆေးတိုက်မှ ထုတ်လုပ်သော နုလုံးရောဂါသောက်ဆေးပြားဟာ ရင်ညွန့်၌ စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ခြင်း၊ အသက်ရှု၍ မဝခြင်း၊ နုလုံးခုန်မမှန် မူးဝေမောပန်းလွယ်ခြင်း၊ ညအိပ်မပျော်ခြင်း၊ နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်
0306 YR 4354

ဖြန့်ချိရေး

ဖြူစင်မေတ္တာ တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး (မြအမှတ် (၅၆)၊ ဥဿဇလားလမ်း၊ ကျိုက္ကဆံရပ်ကွက်၊
မတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ မိုး - ၇၀၅၉၁၄-၂၀၁၂၀၂

မန္တလေးဖြန့်ချိရေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါး (၁၃၁) ၄၂၀၁၆ ၀၃၁၀၄ ကြား၊ မန္တလေးမြို့၊ မိုး - ၀၂/၇၀၁၆

www.burmeseclassic.com

နဂါးညွှန်နေောင်

Since 1993

GOLDEN DRAGON
GOLD DEVELOPMENT CO.,LTD.

အာပစ် ငွေပန်းထိမ် (ပင်ရင်း)

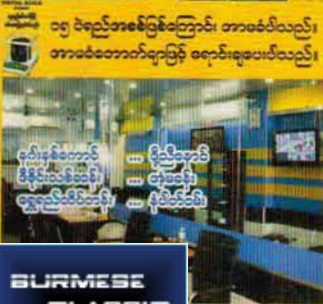
38000 Ks

12500 Ks

16000 Ks

BURMESE CLASSIC
GOLD

38000 Ks

18000 Ks

31500 Ks

16000 Ks

31500 Ks

31500 Ks

2000 Ks

အော်ဒါထည့်များကို ကိုယ်ပိုင်ပန်းတိုင်ဖြင့် (ရက်ချိန်းအပို) စောင်ရွက်ပေးပါသည်။ (အော်ဒါဌာန) 09-22-22-123
အမှတ်-၇၁၊ ဧပြည်ထောင်စုတန်းလမ်း၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ Phone: 09-732-11-123
www.goldendragongold.com, e-mail: myanmar@goldendragongold.com

www.burmeseclassic.com